GESHIKHTE FUN DI FEREYNIGTE SHTAATEN

Allen C. Thomas

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

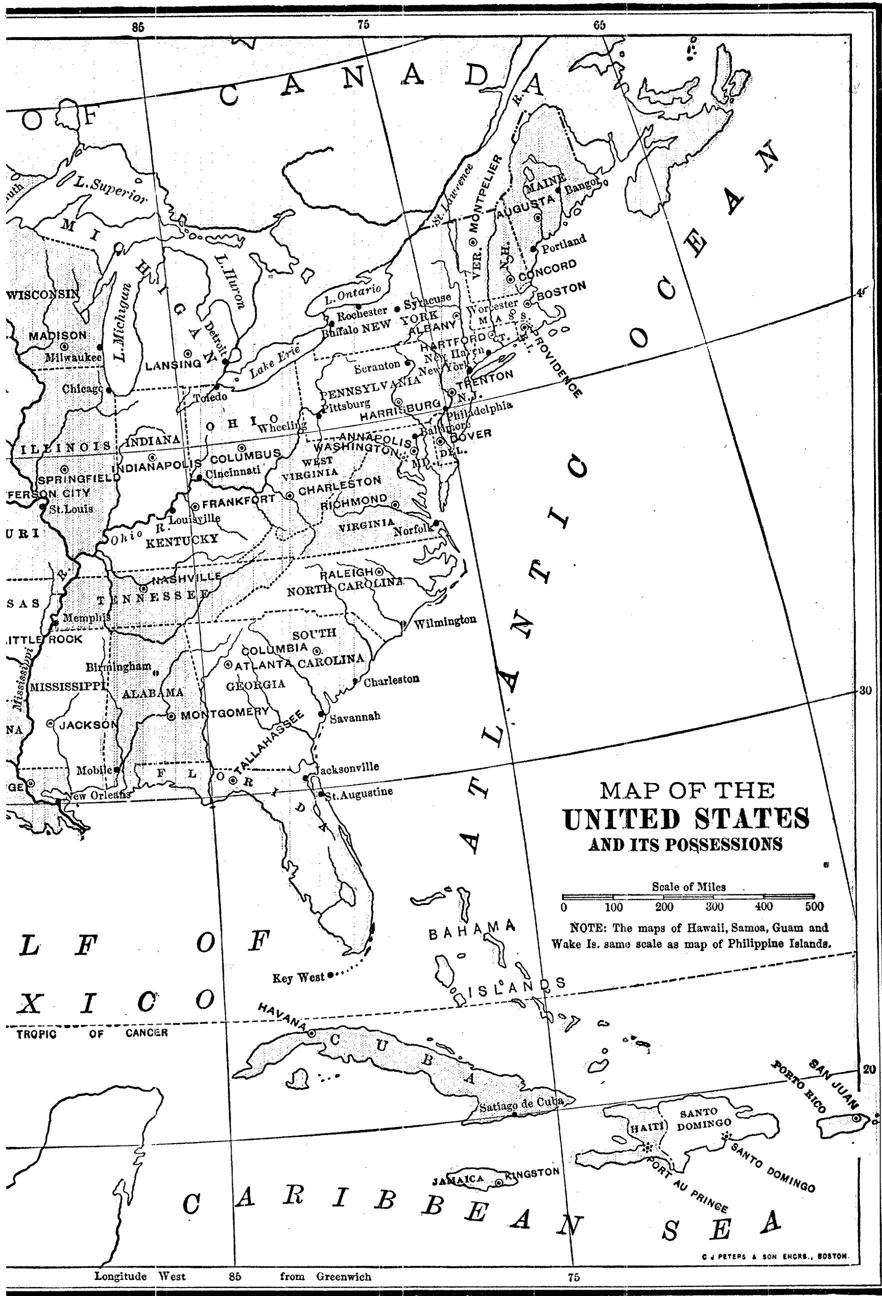

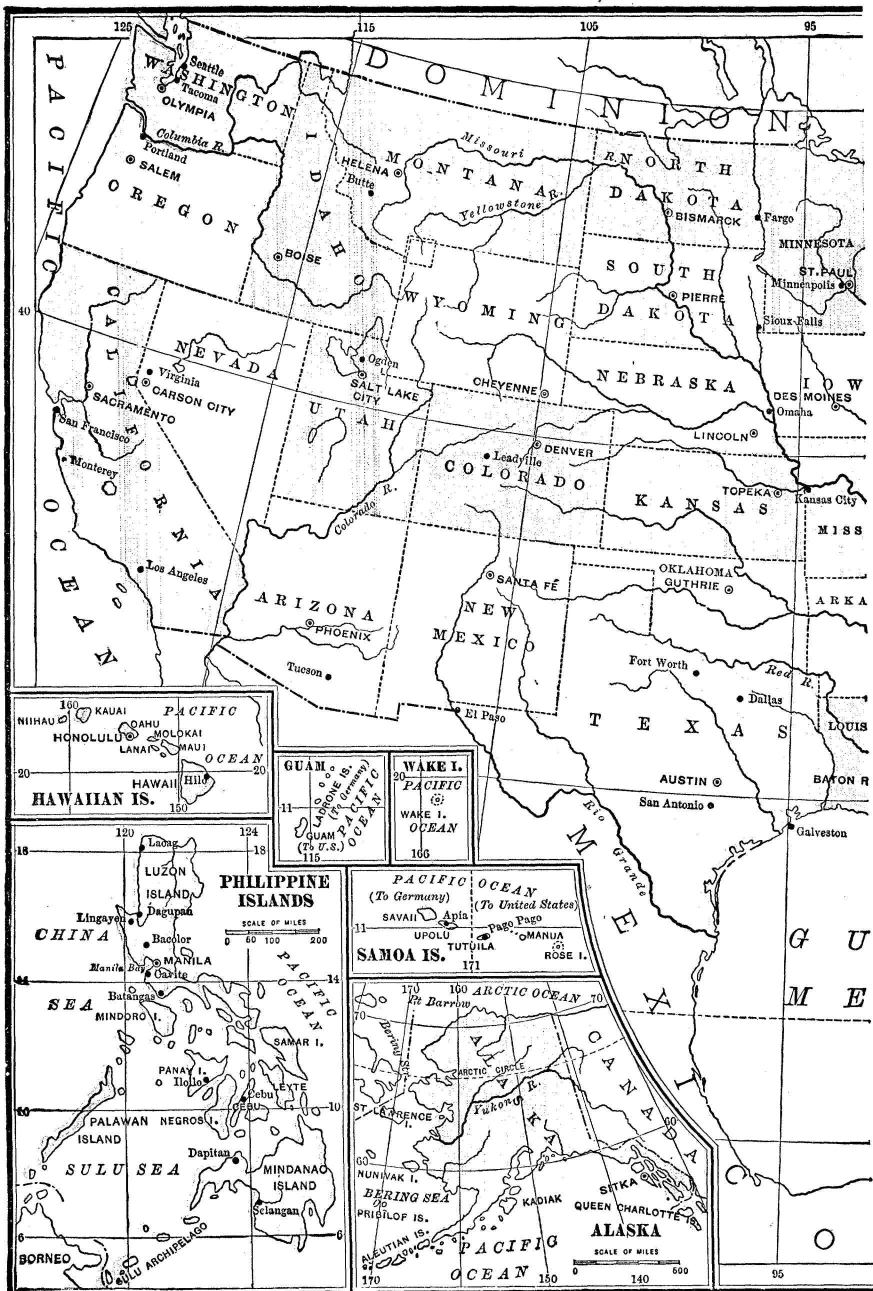
MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

MAP OF THE
UNITED STATES
AND ITS POSSESSIONS
Scale of Miles
0 100 200 300 400 500
NOTE: The maps of Hawaii, Samoa, Guam and Wake Is. same scale as map of Philippine Islands.
C A N A D A
A T L A N T I C O C E A N
C A R I B B E A N S E A
BAHAMA ISLANDS
C U B A
TROPIC OF CANCER
Longitude West 85 from Greenwich 75
C J PETERS & SON ENGRS., BOSTON.

PACIFIC OCEAN
DOMINION
WASHINGTON
Seattle
Tacoma
OLYMPIA
Columbia R.
Portland
SALEM
OREGON
IDAHO
BOISE
MONTANA
HELENA
Butte
Missouri R.
Yellowstone R.
NORTH DAKOTA
BISMARCK
Fargo
MINNESOTA
ST. PAUL
Minneapolis
SOUTH DAKOTA
PIERRE
Sioux Falls
WYOMING
CHEYENNE
NEBRASKA
LINCOLN
Omaha
IOWA
DES MOINES
CALIFORNIA
SACRAMENTO
San Francisco
Monterey
Los Angeles
NEVADA
Virginia
CARSON CITY
UTAH
Ogden
SALT LAKE CITY
COLORADO
DENVER
Leadville
Colorado R.
KANSAS
TOPEKA
Kansas City
MISS
ARIZONA
PHOENIX
Tucson
NEW MEXICO
SANTA FÉ
OKLAHOMA
GUTHRIE
ARKA
TEXAS
Fort Worth
Dallas
Red R.
El Paso
AUSTIN
San Antonio
Galveston
Rio Grande
LOUIS
BATON R
MEXICO
GU
ME
HAWAIIAN IS.
NIIHAU
KAUAI
OAHU
HONOLULU
MOLOKAI
LANAI
MAUI
HAWAII
Hilo
PACIFIC OCEAN
GUAM
LADRONE IS. (To Germany)
GUAM (To U.S.)
PACIFIC OCEAN
WAKE I.
PACIFIC OCEAN
WAKE I.
PHILIPPINE ISLANDS
SCALE OF MILES
LUZON ISLAND
Laoag
Lingayen
Dagupan
Bacolor
MANILA
Manila Bay
Cavite
Batangas
CHINA SEA
MINDORO I.
SAMAR I.
PANAY I.
Iloilo
Cebu
CEBU
LEYTE
NEGROS I.
PALAWAN ISLAND
SULU SEA
Dapitan
MINDANAO ISLAND
Selangan
BORNEO
SULU ARCHIPELAGO
PACIFIC OCEAN
SAMOA IS.
PACIFIC OCEAN
(To Germany)
(To United States)
SAVAII
Apia
UPOLU
Pago Pago
TUTUILA
MANUA
ROSE I.
ALASKA
ARCTIC OCEAN
Pt Barrow
Bering St.
ARCTIC CIRCLE
Yukon R.
ST. LAWRENCE I.
NUNIVAK I.
BERING SEA
PRIBILOF IS.
ALEUTIAN IS.
KADIAK
SITKA
QUEEN CHARLOTTE IS.
PACIFIC OCEAN
CANADA
SCALE OF MILES

INDEX.

APPENDIX IX.

Number of representatives in Congress from each State.

Apportionment of 1911.

State	No.	State	No.
Alabama	10	Nebraska	6
Arizona	1	Nevada	1
Arkansas	7	New Hampshire.	2
California	11	New Jersey	12
Colorado	4	New Mexico	2
Connecticut	5	New York	43
Delaware	1	North Carolina..	10
Florida	4	North Dakota...	3
Georgia	12	Ohio	22
Idaho	2	Oklahoma	8
Illinois	27	Oregon	3
Indiana	13	Pennsylvania ...	36
Iowa	11	Rhode Island ...	3
Kansas	8	South Carolina..	7
Kentucky	11	South Dakota...	3
Louisiana	8	Tennessee	10
Maine	4	Texas	18
Maryland	6	Utah	2
Massachusetts ..	16	Vermont	2
Michigan	13	Virginia	10
Minnesota	10	Washington	5
Mississippi	8	West Virginia...	6
Missouri	16	Wisconsin	11
Montana	2	Wyoming	1

ביילאַגע IX

צאָהל פון רעפּרעזענטאַנטען אין קאָנגרעס פון יעדען שטאַאט, לויט דיא איינטיילונג פון 1911.

שטאַאט	צאָהל	שטאַאט	צאָהל
אַלאבאמא	10	נעבראַסקאַ	6
אריזאָנא	1	נעוואַדאַ	1
ארקענסאָ	7	ניו העמשיר	2
קאַליפאָרניא	11	ניו דזשוירזי	12
קאָלאָריידאָ	4	ניו מעקסיקאָ	2
קאָנעטיקוט	5	ניו יאָרק	43
דעלאַווער	1	נאָרד קעראָליינא	10
פלאָרידא	4	נאָרד דעקאָטע	3
דזשאָרדזשיא	12	אָהייאָ	22
איידאהאָ	2	אָקלאָהאָמא	8
אילינאָי	27	אָרעגאָן	3
אינדיאַנא	13	פּענסילווייניא	36
אייאָווא	11	ראָוד איילענד	3
קענזעס	8	סאוטה קעראָליינא	7
קענטאָקי	11	סאוטה דעקאָטע	3
לואיזיענע	8	טענעסי	10
מעין	4	טעקסעס	18
מערילענד	6	יוטא	2
מאַסאַטשוזעטס	16	ווערמאָנט	2
מישיגען	13	ווירדזשיניא	10
מינעסאָטא	10	וואשינגטאָן	5
מיסיסיפּי	8	וועסט ווירדזשיניא	6
מיזורי	16	וויסקאָנסין	11
מאָנטענא	2	וויאָמינג	1

עקס-פרעזידענט העריסאן שטארבט, 13טער מערץ, 1901.

אגינאלדא געפאנגען, 23טער מערץ, 1901.

פרעזידענט מעקינלי ערמארדעט, 6טער סעפטעמבער, 1901.

פרעזידענט מעקינלי שטארבט, סעפטעמבער 13טער, 1901.

טעאדאר רוזוועלט פרעזידענט, סעפטעמבער 14, 1901.

דיא קובאנער רעפובליק, 20טער מאי, 1902.

גרויסער קאהלען סטרייק, מאי, 1902.

ציווילע רעגיערונג פאר דיא פיליפינער אינזלען, יולי, 1902.

דעפארטמענט פון האנדעל און ארבייט גענרינדעט, פעברואר, 1903.

ענטשיידונג וועגען דעם אלאסקא גרענעץ, 1903.

טעלעגראף-שטריק (קייבעל) געלייגט אין פאסיפישען אקעאן, 1903.

אבמאך מיט דער רעפובליק פאנאמא, נאוועמבער, 1903.

דיא באלטימארער שרפה, פעברואר 7, 1904.

דיא לואיזיענע יובילעאום אויסשטעלונג אין סעינט לואיס, אפריל 30 ביז 1טען דעצעמבער, 1904.

טעאדאר רוזוועלט, פרעזידענט, 4טער מערץ, 1905.

פרעזידענט רוזוועלט ברייננט צו א שלום צווישען רוסלאנד און יאפאן, אגוסט, 1905.

דיא ערד-ציטערנים אין סאן פראנציסקא, 18טער אפריל, 1906.

פאן אמעריקאן קאנפערענץ, יולי, 1906.

אמעריקא מישט זיך אריין אין קובא'ס אנגעלעגענהייטען, סעפטעמבער 28, 1906.

אבמאך מיט סאנטא דאמינגא, פעברואר, 1907.

געזעץ וועגען ריינע שפייזען אנגענומען, יוני, 1907.

טיילווייזע זעלבסט-רעגיערונג ערלויבט אויף דיא פיליפינער אינזלען, אקטאבער 16, 1907.

אקלאהאמא אריינגענומען אלס א שטאאט, 16טער נאוועמבער, 1907.

געוועזענער פרעזידענט קליוולענד שטארבט, יוני 24, 1908.

וויליאם ה. טעפט, פרעזידענט, 4טער מערץ, 1909.

ענדע צו דער אמעריקאנער אריינמישונג אין קובא, 31טער מערץ, 1909.

ראבערט ע. פירי ענטדעקט דעם נארד פאל, אפריל 6, 1909.

אלאסקא-יוקאן פאסיפיק אויסשטעלונג אין סיאטעל, יוני, 1909.

דער פעין-אלדרידזש טאריף געזעץ, 5טער אגוסט, 1909.

פאסט שפאר-באנקען געזעץ, מערץ, 1910.

קענעדישער "רעסיפראסיטי" אבמאך, 26טער יולי, 1911.

איינטיילונגס געזעץ, 2טער אגוסט, 1911.

געזעץ וועגען פערעפענטליכונג פון וואהל-קאמפף געלדער, אגוסט, 1911.

William McKinley inaugurated for second term, March 4, 1901.

Ex-President Harrison dies, March 13, 1901.

Aguinaldo captured, March 23, 1901.

President McKinley assassinated, Sept. 6, 1901.

President McKinley dies, Sept. 13, 1901.

Theodore Roosevelt becomes President, September 14, 1901.

The Republic of Cuba inaugurated, May 20, 1902.

Anthracite Coal Strike, May 1902.

Civil government established in the Philippine Islands, July, 1902.

Department of Commerce and Labor established, February, 1903.

Settlement of Alaska boundary, 1903.

Communication by cable established with the Philippine Islands, July 4, 1903.

Treaty for acquisition of Panama Canal land signed, November, 1903.

Baltimore Fire, February 7, 1904.

Louisiana Purchase Fair opened April 30, 1904.

Theodore Roosevelt inaugurated for second term, March 4, 1905.

Russian-Japanese War ended through President Roosevelt's efforts, August,

San Francisco Earthquake, April 18, 1906.

Pan-American Conference, July, 1906.

American intervention in Cuba, September 28, 1906.

Treaty with Santo Domingo, February, 1907.

Pure Food Law, June, 1907.

Partial self-government inaugurated in Philippine Islands, October 16, 1907.

Oklahoma admitted into the Union, November 16, 1907.

Ex-President Grover Cleveland dies, June 24, 1908.

William H. Taft inaugurated President, March 4, 1909.

End of American intervention in Cuba, March 31, 1909.

Discovery of North Pole, April 6, 1909.

Alaska-Yukon Exposition opened June 1, 1909.

Payne-Aldrich Tariff Bill signed by President, August 5, 1909.

Postal Savings Banks established, March, 1910.

Canadian Reciprocity Act, July 26, 1911.

Apportionment Act, August 2, 1911.

Publicity of Campaign Funds Act, August, 1911.

Forest fires in Michigan and Wisconsin, October, 1871.
Geneva Arbitration results proclaimed, September 14, 1872.
Boston fire, November 9, 1872.
Financial panic, 1873.
Franking privilege abolished, July 1, 1873.
Congress provides, January 14, 1875, for resumption of specie payment to begin January 1, 1879.
Centennial Exhibition, Philadelphia, May to November, 1876.
Electoral Commission, 1877.
Rutherford B. Hayes, President, March 4, 1877.
Great railroad strikes, 1877.
Bland Silver Bill passed, February, 1878.
Fishery dispute settled with Great Britain, 1878.
Resumption of specie payment, January 1, 1879.
Mississippi jetties, 1879.
James A. Garfield, President, March 4, 1881.
President Garfield assassinated, July 2, 1881.
President Garfield dies, September 19, 1881.
Chester A. Arthur, President, September 19, 1881 .
Yorktown celebration, October 19, 1881.
Civil Service Act, 1883.
Brooklyn Bridge finished, May 24, 1883.
Letter postage reduced to two cents, 1883.
Cotton exhibition at New Orleans, 1884.
Washington Monument dedicated, February 21, 1885.
Grover Cleveland, President, March 4, 1885.
Presidential Succession and Electoral Count Bills passed, 1886.
Anarchist riot in Chicago, May, 1886.
Charleston earthquake, 1886.
Interstate Commerce Act, 1887.
Centennial Celebration of adoption of Constitution, September 15-17, 1887.
Chinese Immigration Act, 1888.
Benjamin Harrison, President, March 4, 1889.
Centennial Celebration of Washington's inauguration, April 29 to May 1, 1889.
Johnstown flood, May 31, 1889.
Pan-American Congress, 1889, 1890.
International Copyright Act, 1891.
Homestead Labor Troubles, 1892.
Grover Cleveland, President for the second time, March 4, 1893.
Columbian Fair at Chicago, May 1 to October 31, 1893.
Bering Sea arbitrators publish their decision, August. 1893.
Pullman strike, 1894.
Coal miners' strike, 1894.
William McKinley elected President, 1896.
Venezuela Agreement, 1896.
Dingley Tariff Bill, 1897.
Charter of Greater New York goes into effect January 1, 1898.
"Maine" destroyed in harbor of Havana, February 15. 1898.
President McKinley's message on Cuban affairs, April 11, 1898.
Declaration of war with Spain, April 25, 1898.
Destruction of Spanish fleet in Manila Harbor, May 1, 1898.
War Revenue Act, June 13, 1898.
Battles of El Caney and San Juan, July 1, 2, 1898.
Destruction of Cervera's fleet, July 3, 1898.
Annexation of Hawaii, July 7, 1898.
Surrender of Santiago de Cuba, July 17, 1898.
General Miles lands in Porto Rico, July 25, 1898.
Protocol of Peace signed August 12, 1898.
Manila taken, August 13, 1898.
Spaniards begin to evacuate Porto Rico, September 20, 1898.
Treaty of Peace with Spain signed December 10, 1898.
Spaniards evacuate Cuba, January 1, 1899.
Treaty of Peace ratified by Senate, February 6, 1899.
Tutuila and adjacent islands (part of the Samoan group) annexed, December 2, 1899.
Samoan Treaty ratified by Senate, January 16, 1900.
Gold Standard Bill signed, March 14, 1900.
McKinley and Roosevelt nominated, June 21, 1900.
Bryan and Stevenson nominated, July 5, 1900.
Tornado at Galveston, September 8. 9, 1900.

דיא נייע נאציאן, 1867—1911.

וואשינגטאנ'ער אבמאך, מאי 8, 1871.
שיקאגא'ער שרפה, 8טען אקטאבער, 1871.
וואלד-פייערס אין מישיגען און וויסקאנסין, אקטאבער, 1871.
רעזולטאט פון זשענעווא שיעדעס-געריכט פראקלאמירט, סעפטעמבער 14, 1872.
דיא באסטאנער שרפה, נאוועמבער 9, 1872.
פינאנץ קריזיס, 1873.
פראנקירען-פריווילעגיום אבגעשאפט, 1טער יולי, 1873.
קאנגרעס בעשטימט דעם 1טען יאנואר, 1879, ווען מען זאל ווידער אנפאנגען צאהלען מיט גאלד, יאנואר 14, 1875.
הונדערט יעהריגע יובילעאום אויסשטעלונג אין פילאדעלפיא, פון מאי ביז נאוועמבער, 1876.
וואהל-קאמיסיאן, 1877.
ראטערפארד ב. העיז, פרעזידענט, 4טער מערץ, 1877.
גרויסע באהן סטרייקס, 1877.
דער בלענד זילבער פארשלאג דורכגעגאנגען, פעברואר, 1878.
פישערייען סכסוך מיט ענגלאנד געסעטעלט, 1878.
גאלד צאהלונגען ווידער אנגעפאנגען, 1טער יאנואר, 1879.
מיסיסיפי וואסער-ווענד, 1879.
דזשיימס א. גארפיעלד, פרעזידענט, 4טער מערץ, 1881.
פרעזידענט גארפיעלד ערמארדעט, 2טער יולי, 1881.
פרעזידענט גארפיעלד שטארבט, סעפטעמבער 19, 1881.
טשעסטער א. ארטהור, פרעזידענט, סעפטעמבער 19, 1881.
יארקטאון יובילעאום, 19טער אקטאבער, 1881.
"סיוויל סירוויס" געזעץ, 1883.
ברוקלינער בריק געענדיגט, 24טער מאי, 1883.
מארקעס אויף בריעף רעדוצירט צו 2 סענט, 1883.
בוימוואל אויסשטעלונג אין ניו ארלינס, 1884.
וואשינגטאן מאנומענט פערטיג געווארען, 21טער פעברואר, 1885.
גראווער קליוולענד, פרעזידענט, 4טער מערץ 1885.
געזעצע דורכגעפיהרט וועגען נאכפאלגער צום פרעזידענט און וועגען צעהלען דיא שטימען פון דיא עלעקטארס, 1886.
אנארכיסטישער אויפרוהר אין שיקאגא, מאי, 1886.
דיא טשארלסטאן ערד-ציטערנים, 1886.
דער געזעץ וועגען אינטער-שטאאט האנדעל, 1887.
הונדערט יעהריגער יובילעאום פון דיא אננאהמע פון דער קאנסטיטוציאן, סעפטעמבער 15—17, 1887.
דער געזעץ וועגען כינעזישע אימיגראציאן, 1888.
בענדזשאמין העריסאן, פרעזידענט, 4טער מערץ, 1889.
הונדערט יעהריגער יובילעאום פון וואשינגטאן'ס איינשווערונג אלס פרעזידענט, אפריל 29 ביז 1טען מאי, 1889.
דיא דזשאנסטאון פערפלייצונג, מאי 31, 1889.
דער אל-אמעריקאנער קאנגרעס, 1889—1890.
געזעץ צו בעשיצען אויסלענדישע פערפאסונגען, 1891.
דיא ארבייטער אונרוהען אין האמסטעד, 1892.
גראווער קליוולענד, פרעזידענט פאר'ן צווייטען מאל, 4טער מערץ, 1893.
קאלאמביאן אויסשטעלונג אין שיקאגא, פון מאי 1 ביז אקטאבער 31, 1893.
דיא בערינג ים בוררים פערעפענטליכען זייער ענטשיידונג, אגוסט, 1893.
דער פולמאן סטרייק, 1894.
דער סטרייק פון קאהלען-גרעבער, 1894.
וויליאם מעקינלי ערוועהלט פרעזידענט, 1896.
דיא ווענעזועלא איינינונג, 1896.
דער דינגלי טאריף ביל, 1897.
דער טשארטער פון גרייטער ניו יארק אריין אין קראפט, 1טער יאנואר, 1898.
דאס קריעגס-שיף "מעין" געזונקען אין האפען פון האוואנא, פעברואר 15, 1898.
פרעזידענט מעקינלי'ס באטשאפט איבער קובאנישע אנגעלעגענהייטען, 11טער אפריל, 1898.
קריעג ערקלערט שפאניען, אפריל 25, 1898.
פערניכטונג פון דער שפאנישער פלאטע אין האפען פון מאנילא, 1טער מאי, 1898.
דער געזעץ וועגען אריינברייגגען געלד אויף דער מלחמה, יוני 13, 1898.
דיא שלאכטען ביי על קייני און סאן זשואן, יולי 1, 2, 1898.
דיא פערניכטונג פון סערווערא'ס פלאטע, יולי 3, 1898.
דיא אנעקסירונג פון האוואי, יולי 7, 1898.
דער אונטערגעבען זיך פון סאנטיאגא דע קובא, יולי 17, 1898.
גענעראל מאילס לאנדעט אין פארטא ריקא, יולי 25, 1898.
פריעדענס-פראטאקאל אונטערשריבען, אגוסט 12, 1898.
מאנילא איינגענומען, 13טער אגוסט, 1898.
שפאניער פאנגען אן פערלאזען פארטא ריקא, 20טער סעפטעמבער, 1898.
פריעדענס-אבמאך מיט שפאניען אונטערשריבען, דעצעמבער 10, 1898.
שפאניער פערלאזען קובא, 1טער יאנואר, 1899.
פריעדענס-אבמאך ראטיפיצירט פון סענאט, פעברואר 6, 1899.
טוטואילא און דערבייאיגע אינזלען (א טייל פון דער סאמאאישער גרופע) אנעקסירט, דעצעמבער 2, 1899.
דער סאמאאישער אבמאך ראטיפיצירט פון סענאט, 16טער יאנואר, 1900.
"גאלד סטענדערד ביל" אונטערשריבען, 14טער מערץ, 1900.
מעקינלי און רוזוועלט ארויסגעשטעלט, 21טער יוני, 1900.
ברייען און סטיווענסאן ארויסגעשטעלט, 5טער יולי, 1900.
גרויסער שטורם אין גאלוועסטאן, סעפטעמבער 8, 9, 1900.
וויליאם מעקינלי איינגעשווארען פאר א צווייטען טערמין, 4טער מערץ, 1901.

דער עשבוירטאן אבמאך מיט ענגלאנד, 7טער אגוסט, 1842.
דער שוץ-טאריף פון 1842.
דר. ווהיטמאן'ס רייזע, ארעגאן ביז סעינט לואיס, 1842.
דיא דאר מלחמה אין ראוד איילענד, 1842.
אנטי-רענט אגיטאציאן אין ניו יארק, 1842.
מארס'עס טעלעגראף אויפגעשטעלט צווישען באלטימאר און וואשינגטאן; ערשטע טעלעגראמע, 24טער מאי, 1844.
קאנגרעס פיהרט דורך דעם בעשלוס וועגען אנעקסירען טעקסעס, 3טער מערץ, 1845.
דזשיימס ק. פאלק, פרעז., מערץ 4, 1845.
טעקסעס אנעקסירט, 4טער יולי; אריינגענומען אלס שטאאט, דעצעמבער 29, 1845.
מארין אקאדעמיע אין ענעפאליס געגרינדעט, 1845.
קאנגרעס ערקלערט דאס דורך דער האנדלונג פון מעקסיקא עקזיסטירט א צושטאנד פון מלחמה, מאי 13, 1846.
דער "ווילמאט פארשלאג", אגוסט, 1846.
הכנסה טאריף, 1846.
אבמאך מיט ענגלאנד וועגען דעם געזעץ פון ארעגאן, יוני 15, 1846.
ע. האו ערפינדעט זיין נעה-מאשין, 1846.
דער געזעץ וועגען צווייגען פון שאץ-קאמער ווידער דורכגעפיהרט, 1846.
סמיטסאניען אינסטיטוט געגרינדעט, 1846.
קאליפארניא און ניו מעקסיקא פערכאפט, 1846.
סיטי אוו מעקסיקא איינגענומען, 1847.
גאלד ענטדעקט אין קאליפארניא, יאנ. 1848.
דער אבמאך פון גאדאלופ הידאלגא, 2טער פעברואר, 1848.
דזשאן קווינסי עדעמס געשטארבען, 23טער פעברואר, 1848.
מארמאנען עמיגרירען נאך יוטא, 1848.
פרעזידענט טיילאר שטארבט און מילארד פילמאר פערנעהמט זיין ארט, יולי 9, 1850.
דער "קאמפראמיס פון 1850".
געזעץ וועגען אנטלאפענע שקלאפען דורכגעפיהרט, 1850.
בריף-מארקעס פערקלענערט צו 3 ס., 1851.
פרענקלין פיערס, פרעזידענט, מערץ 4, 1853.
וועלט אויסשטעלונג אין ניו יארק, 1853.
"אנקעל טאם'ס קעבין" אין בוך-פארם, 1852.
גאדסדען-ק. יה, 1853.
דער קענזעס-נעבראסקא פארשלאג דורכגעגאנגען, 30טער מאי, 1854.
פערי'ס אבמאך מיט יאפאן, 1854.
דער אסטענד מאניפעסט, 1854.
רעפאבליקאנער פארטיי ארגאניזירט, 1854.
דזשיימס ביוקהענען, פרעז., מערץ 4, 1857.
דיא דרעד סקאט ענטשיידונג פערעפענטליכט, 6טער מערץ 1857.
געשעפטס קריזיס, 1857.
ערשטער אטלאנטישער טעלעגראפען-שטריק (קייבעל), אגוסט, 1858.
דזשאן בראון פערכאפט הארפער'ס פערי, 16טער אקטאבער, 1859.
סאוט קעראליינא פיהרט דורך דעם בעשלוס וועגען אבטיילונג, דעצעמבער 20, 1860.
קאנפעדעראטען קאנגרעס קומט זיך צוזאמען אין מאנטגאמערי, אלאבאמא, 4טען פעברואר, 1861.
קאנפעדעראטען קאנסטיטוציאן אנגענומען, פעברואר 8, 1861.
דזשעפערסאן דייוויס און אלעקסאנדער ח. סטיפענס ערוועהלט פרעזידענט און וויס-פרעזידענט פון דיא קאנפעדעראטען שטאאטען, 9טער פעברואר, 1861.
אייב. לינקאלן, פרעזידענט, מערץ 4, 1861.
דיא אטאקע אויף דיא פעסטונג סאמטער, אפריל 12, 1861.
פארט סאמטער בעזיעגט, אפריל 13, 1861.
פרעזידענט לינקאלן לאזט ארויס א אויפרוף פאר 75,000 פרייוויליגע סאלדאטען, 15טער אפריל 1861.

בירגער קריעג און דאס איבערבויען, 1861—1867.

סאלדאטען פון מאסאטשוזעטס אטאקירט אין באלטימאר, 19טער אפריל, 1861.
עלף שטאאטען דורכגעפיהרט דעם בעשלוס וועגען אבטיילונג, יוני, 1861.
ערשטע שלאכט ביי בול ראן, יולי 21, 1861.
מייסאן און סלידעל ארונטערגענומען פון דאס שיף "טרענט", 8טער נאוו., 1861.
שלאכט צווישען "מאניטאר" און "מערימעק", 9טער מערץ, 1862.
פאראגוט נעהמט איין ניו ארלינס, 25טער אפריל, 1862.
פארלויפיגע בעפרייאונגס פראקלאמאציע, סעפטעמבער, 22, 1862.
בעפרייאונגס פראקלאמאציע, יאנ, 1, 1863.
נאציאנאלער באנק געזעץ, מערץ 25, 1863.
שלאכט פון געטיסבורג, יולי 1, 2, 3, 1863.
וויקסבורג גיט זיך אונטער, יולי 4, 1863.
רעקרוטען אויפרוהר אין דער שטאט ניו יארק, יולי 13—16, 1863.
דיא "קירסיידזש" זינקט דיא "אלאבאמא" ביי שערבורג, פראנקרייך, יוני 19, 1864.
דיא פאסט סיסטעם פון שיקען געלד אנגענומען, 1864.
אירלי'ס אנפאל אויף וואשינגטאן, יולי 1864.
מערילענד שאפט אב שקלאפעריי, 10טען אקטאבער, 1864.
שערמאן נעהמט איין סאוואנא, דעצעמבער 21, 1864.
קאנפעדעראטען פערלאזען ריטשמאנד, 2טער אפריל, 1865.
לי גיט זיך אונטער ביי אפאמעטאקס, אפריל 9, 1865.
פרעזידענט לינקאלן ערמארדעט, 14טער אפריל, 1865.
ענדרו דזשאנסאן, פרעז., אפריל 15, 1865.
דזשאזעף ע. דזשאנסטאן גיט זיך אונטער צו שערמאן, אפריל 26, 1865.
13טע ענדערונג אין דער קאנסטיטוציאן, אבשאפענדיג שקלאפעריי, אנגענומען, דעצעמבער, 18, 1865.
אטלאנטישער טעלעגראף אוועקגעלייגט אונטער'ן וואסער, 28טער יולי, 1866.
אלאסקא געקויפט, 30טער מערץ, 1867.
פרעזידענט דזשאנסאן אנגעקלאגט, 1868.
14טע ענדערונג אין דער קאנסטיטוציאן אנגענומען, 28טער יולי, 1868.
יוליסעס ס. גרענט, פרעז., 4טער מערץ, 1869.
דיא באהן צום פאסיפישען אקעאן געענדיגט, 10טער מאי, 1869.
15טע ענדערונג אין דער קאנסטיטוציאן אנגענומען, 30טער מערץ, 1870.
אלע שטאאטען צוריק פערטראטען אין קאנגרעס, 1871.

Protective tariff of 1842.
Dr. Whitman's ride, Oregon to St. Louis, 1842.
Dorr War in Rhode Island, 1842.
Anti-rent agitation in New York, 1842.
Morse's telegraph set up between Baltimore and Washington; first message, May 24, 1844.
Congress passes joint resolution for annexation of Texas, March 3, 1845.
James K. Polk, President, March 4, 1845.
Texas annexed, July 4; admitted as a state, December 29, 1845.
Naval Academy at Annapolis founded, 1845.
Congress declares that war exists by the act of Mexico, May 13, 1846.
Wilmot Proviso, August, 1846.
Revenue tariff of 1846.
Treaty with Great Britain relative to Oregon boundary, June 15, 1846.
Elias Howe invents his sewing-machine, 1846.
Sub-Treasury Act re-enacted, 1846.
Smithsonian Institution founded, 1846.
California and New Mexico seized, 1846.
City of Mexico taken, 1847.
Gold discovered in California, January, 1848.
Treaty of Guadaloupe Hidalgo, February 2, 1848.
John Quincy Adams dies, February 23, 1848.
Mormons emigrate to Utah, 1848.
President Taylor dies, and Millard Fillmore succeeds, July 9, 1850.
"Compromise of 1850."
Fugitive Slave Law passed, 1850.
Postage on letters reduced to three cents, 1851.
Franklin Pierce President, March 4, 1853.
World's Fair in New York, 1853.
"Uncle Tom's Cabin" published in book form, 1852.
Gadsden purchase, 1853.
Kansas-Nebraska Bill passed, May 30, 1854.
Perry's treaty with Japan, 1854.
Ostend Manifesto, 1854.
The Republican party formed, 1854.
James Buchanan, President, March 4, 1857.
Dred Scott decision published, March 6, 1857.
Business panic, 1857.
First Atlantic cable, August, 1858.
John Brown seizes Harper's Ferry, October 16, 1859.
South Carolina passes secession ordinance, December 20, 1860.
Confederate Congress meets at Montgomery, Alabama, February 4, 1861.
Confederate Constitution adopted, February 8, 1861.
Jefferson Davis and Alexander H. Stephens elected President and Vice-President of Confederate states, February 9, 1861.
Abraham Lincoln, President, March 4, 1861.
Fort Sumter fired upon, April 12, 1861.
Fort Sumter surrendered, April 13, 1861.
President Lincoln calls for 75,000 volunteers, April 15, 1861.

Civil War and Reconstruction, 1861–1867.

Massachusetts troops attacked in Baltimore, April 19, 1861.
Eleven states passed ordinances of secession by June, 1861.
First battle of Bull Run, July 21, 1861.
Mason and Slidell taken from the *Trent*, November 8, 1861.
Monitor and *Merrimac*, March 9, 1862.
Farragut takes New Orleans, April 25, 1862.
Preliminary Emancipation Proclamation, September 22, 1862.
Emancipation Proclamation, January 1, 1863.
National Bank Act, March 25, 1863.
Battle of Gettysburg, July 1, 2, 3, 1863.
Surrender of Vicksburg, July 4, 1863.
Draft riots in New York City, July 13–16, 1863.
Kearsarge sinks the *Alabama* off Cherbourg, France, June 19, 1864.
Postal money order system adopted, 1864.
Early's raid on Washington, July, 1864.
Maryland abolishes slavery, October 10, 1864.
Sherman takes Savannah, December 21, 1864.
Richmond evacuated by Confederates, April 2, 1865.
Lee surrenders at Appomattox, April 9, 1865.
President Lincoln assassinated, April 14, 1865.
Andrew Johnson, President, April 15, 1865.
Joseph E. Johnston surrenders to Sherman, April 26, 1865.
Thirteenth Amendment to the Constitution, abolishing slavery, adopted, December 18, 1865.
Atlantic telegraph laid, July 28, 1866.
Alaska bought, March 30, 1867.
President Johnson impeached, 1868.
Fourteenth Amendment to the Constitution adopted, July 28, 1868.
Ulysses S. Grant, President, March 4, 1869.
Pacific Railroad completed, May 10, 1869.
Fifteenth Amendment to the Constitution adopted, March 30, 1870.
All states represented in Congress, 1871.

The New Nation, 1867–1901

Treaty of Washington, May 8. 1871.
Chicago fire, October 8, 1871.

First United States Bank established, 1791.
Captain Robert Gray explores and names the Columbia River, 1792.
Eli Whitney invents the Cotton-Gin, 1793.
Whiskey Rebellion in Pennsylvania, 1794.
Jay's Treaty with Great Britain, November 19, 1794.
Washington's Farewell Address, 1796.
John Adams, President, March 4, 1797.
X. Y. Z. Correspondence, 1798.
French War with United States, 1798.
Alien and Sedition Laws, 1798.
Virginia and Kentucky Resolutions, 1798, 1799.
Peace with France, 1799.
Death of Washington, December 14, 1799.
Washington city becomes the national capital, 1800.
Thomas Jefferson chosen President by the House of Representatives, February 17, 1801.
Thomas Jefferson, President, March 4, 1801.
Tripolitan War, 1801.
Louisiana bought from France, April 30, 1803.
Lewis and Clark expedition, 1804-1806.
The *Leopard* and the *Chesapeake*, 1807.
Fulton's Steamboat, 1807.
The Embargo Act, December 22, 1807.
The Foreign Slave Trade made illegal, 1808.
Non-Intercourse Act passed, March 1, 1809.
James Madison, President, March 4, 1809.
Battle of Tippecanoe, November 7, 1811.
United States declares war against Great Britain, June 18, 1812.
Great Britain revokes her "Orders in Council," June 23, 1812.
Hull surrenders Detroit, August 16, 1812.
Perry's victory on Lake Erie, September 10, 1813.
British capture and burn Washington, August 24, 25, 1814.
British repulsed at Baltimore, September 13, 1814.
Hartford Convention meets December 15, 1814.
Treaty of peace signed at Ghent, December 24, 1814.
Battle of New Orleans, January 8, 1815.
Second Bank of United States, April, 1816.
Protective duties imposed on iron, etc., 1816.
James Monroe, President, March 4, 1817.
Erie Canal begun, July 4, 1817.
The *Savannah*, the first steamship to cross the ocean, 1819.
Florida bought from Spain, 1819.
Missouri Compromise, 1820.
Monroe Doctrine stated, December 2, 1823.
Lafayette visits the United States, 1824, 1825.
Protective tariff passed, 1824.
John Quincy Adams chosen President by the House of Representatives, February 9, 1825.
John Quincy Adams, President, March 4, 1825.
University of Virginia opened, March 25, 1825.
Erie Canal opened, October 26, 1825.
American Temperance Society organized at Boston, 1826.
Baltimore and Ohio Railroad (the first passenger road in America) begun at Baltimore, 1828.
The "Tariff of Abominations," 1828.
Andrew Jackson, President, March 4, 1829.
"Spoils System" in American politics begins, 1829.
Rise of the Mormons, 1830.
Hayne and Webster debate in United States Senate, January, 1830.
Baltimore and Ohio Railroad opened, 1830.
Nat Turner Insurrection, 1831.
John C. Calhoun proposes "Nullification," 1831.
William Lloyd Garrison begins to publish *The Liberator*, January 1, 1831.
Jackson vetoes the bill for the renewal of the charter of the United States Bank, July 10, 1832.
South Carolina passes Nullification ordinance, November 19, 1832.
Jackson issues his Nullification Proclamation, December 11, 1832.
New England Antislavery Society formed, 1832.
The Compromise tariff, March 2, 1833.
Jackson's order for cessation of deposits, September, 1833.
New York Sun founded, 1833.
Obed Hussey patents a reaper, 1833.
Cyrus McCormick patents his reaping machinery, 1834.
Antislavery riots, 1834–1838.
Great fire in New York, 1835.
John Ericsson introduces screw propeller, 1836.
Texas declares herself independent, March 2, 1836.
The Specie Circular issued, July 11, 1836.
United States government free of debt, 1836.
Martin Van Buren, President, March 4, 1837.
Financial panic of 1837.
United States Sub-Treasury System established, 1840.
Liberty party formed, 1840.
William Henry Harrison, President, March 4, 1841.
President Harrison dies, April 4, 1841.
John Tyler, the Vice-President, becomes President, April 4, 1841.
Ashburton treaty with Great Britain, August 7, 1842.

טאריף פאר הכנסה און שוץ פון דיא אינדוסטריען, 1791.
ערשטער באנק פון דיא פעראייניגטע שטאאטען געגרינדעט, 1791
קאפיטאן ראבערט גרעי פארשט אויס און גיט א נאמען דעם טייך קאלאמביא, 1792.
איליי וויטני ערפינדעט דיא בוימוואל מאשין, 1793.
דער בראנפען אויפשטאנד אין פענסילווייניא, 1794.
דזשיי'ס טריטי מיט ענגלאנד, נאוו. 19, 1794.
וואשינגטאן'ס אבשיעדס-בריעף, 1796.
דזשאן עדעמס, פרעזידענט, מערץ 4, 1797.
דיא X. Y. Z. קארעספאנדענץ, 1798.
פראנצויזישע מלחמה מיט דיא פעראייניגטע שטאאטען, 1798.
דיא געזעצע וועגען פרעמדע און אויפשטענדע, 1798.
ווירדזשיניא און קענטאקי רעזאלוציאנען, 1798, 1799.
פריעדען מיט פראנקרייך, 1799.
דער טויט פון וואשינגטאן, דעצ. 14, 1799.
דיא שטאט וואשינגטאן ווערט דיא הויפטשטאט פון לאנד, 1800.
דאס רעפרעזענטאנטען הויז קלייבט אויס טאמאס דזשעפערסאן פרעזידענט, 17טער פעברואר, 1801.
טאמאס דזשעפערסאן, פרעזידענט, 4טער מערץ, 1801.
טריפאליטישע מלחמה, 1801.
לואיזיענע אבגעקויפט פון פראנקרייך, 30טער אפריל, 1803
לואיס און קלארק עקספעדיציע, 1804—1806.
"לעאפארד" און "טשעסאפיק", 1807.
פולטאן'ס דאמפפער, 1807.
"עמבארגא" געזעץ, דעצעמבער 22, 1807.
דער אויסלענדישער שקלאפען האנדעל געמאכט אונגעזעצליך, 1808.
דער "נאן-אינטערקארס" געזעץ אנגענומען, 1טער מערץ, 1809.
דזשיימס מעדיסאן, פ-ען., מערץ 4, 1809.
דיא שלאכט פון טיפעקאנא, נאוו. 7, 1811.
דיא פעראייניגטע שטאאטען ערקלערט קריעג געגען ענגלאנד, יוני 18, 1812.
ענגלאנד ציהט צוריק איהר "ארדערס אין קאונסיל", 23טער יוני, 1812.
האל גיט אויף דעטראיט, אגוסט 16, 1812.
פעררי'ס זיעג אויף לייק אירי, 10טער סעפטעמבער, 1813.
דיא ענגלישע פאנגען און פערברענען דיא שטאט וואשינגטאן, אגוסט 24, 25, 1814.
דיא ענגלישע צוריקגעשטויסען ביי באלטימאר, סעפטעמבער 13, 1814.
הארטפארד קאנווענציאן קומט זיך צוזאמען דעם 15טען דעצעמבער, 1814.
פרידענס אבמאך אונטערשריבען אין גהענט, דעצעמבער 24, 1814.
שלאכט פון ניו ארלינס, יאנואר 8, 1815.
דיא צווייטע באנק פון דיא פעראייניגטע שטאאטען, אפריל, 1816.
גרויסע שטייערן ארויפגעלייגט אויף אריינגעפיהרטע אייזען, א. ז. וו., 1816.
דזשיימס מאנרא, פרעזידענט, מערץ 4, 1817.
אירי קאנאל אנגעפאנגען, 4טער יולי, 1817.
דיא "סאוואנא", דער ערשטער דאמפפער וואס איז אריבער דעם אקעאן, 1819.
פלארידא אבגעקויפט פון שפאניען, 1819.

דער מיזורי קאמפראמיס, 1820.
מאנרא לעהרע ערקלערט, דעצ. 2, 1823.
לאפאיעט בעזוכט דיא פעראייניגטע שטאאטען, 1824, 1825.
פראטעקציאנס טאריף דורכגעגאנגען, 1824.
רעפרעזענטאנטען הויז ערוועהלט דזשאן קווינסי עדעמס, פרעזידענט, פעב. 9, 1825.
דזשאן קווינסי עדעמס, פרעז., מערץ 4, 1825.
ווירדזשיניא אוניווערזיטעט ערעפענט, מערץ 25, 1825.
אירי קאנאל ערעפענט, 26טער אקט., 1825.
אמעריקאן טעמפערענס סאסייעטי ארגאניזירט אין באסטאן, 1826.
דיא באלטימאר און אהייא באהן (ערשטע פאסאזשיר ליניע אין אמעריקא) אנגעפאנגען אין באלטימאר, 1828.
דער "טאריף פון אבשייאונגען", 1828.
ענדרו דזשעקסאן, פרעזידענט, מערץ 4, 1829.
אנפאנג פון דער "ספאילס סיסטעם" אין אמעריקאנער פאליטיק, 1829.
אנפאנג פון דיא מארמאנען, 1830.
העין און וועבסטער דעבאטירען אין סענאט פון דיא פעראיינ. שטאאטען, יאנואר, 1830.
באלטימאר און אהייא באהן ליניע געעפענט, 1830
נעט טוירנער אויפשטאנד, 1831.
דזשאן ס. קעלהון שלאגט פאר "נוליפיקאציע", 1831.
וויליאם לאיד געריסאן פאנגט אן ארויסגעבען זיין "ליבערייטאר", יאנואר, 1, 1831.
דזשעקסאן וועיזט צוריק דעם פארשלאג דאס דער טשארטער פון דער באנק פון דיא פעראייניגטע שטאאטען זאל בענייעט ווערען, 10טער יולי, 1832.
סאוט קעראליינא פיהרט דורך דעם "נוליפיקאציע" געזעץ, נאוועמבער 19, 1832.
דזשעקסאן גיט ארויס זיין "נוליפיקאציע" פראקלאמאציאן, דעצעמבער 11, 1832.
ניו ענגלאנד אנטי-שקלאפעריי געזעלשאפט ארגאניזירט, 1832.
דער פשרה-טאריף, 2טער מערץ, 1833.
דזשעקסאן'ס בעפעהל מען זאל אויפהערען דעפאנירען געלד, סעפטעמבער, 1833.
"ניו יארק סאן" געגרינדעט, 1833.
אבעד האסי נעהמט ארויס א פאטענט אויף א תבואה שניטער, 1833.
סיירוס מעקארמיק נעהמט ארויס א פאטענט אויף זיין שניט-מאשין, 1834.
אויפרוהר געגען שקלאפעריי, 1834—1838.
גרויסע שרפה אין ניו יארק, 1835.
דזשאן עריקסאן ערפינדעט דעם טרייבשרויף פאר דאמפפערס, 1836.
טעקסעס ערקלערט זיך אונאבהענגיג, 2טער מערץ, 1836.
גאלד צירקולאר ארויסגעלאזען, יולי 11, 1836.
דיא רעגיערונג פון דיא פעראייניגטע שטאאטען פריי פון חובות, 1836.
מארטין וואן ביורען, פרעז., מערץ 4, 1837.
פינאנציעלער קריזיס, 1837.
צווייגען פון שאץ-קאמער פון דיא פעראייניגטע שטאאטען געגרינדעט, 1840.
פרייהייטס פארטיי אָרגאניזירט, 1840.
וויליאם הענרי העריסאן, פרעזידענט, 4טער מערץ, 1841.
פרעזידענט העריסאן שטארבט, אפר. 4, 1841.
דזשאן טאילער, דער וויס-פרעזידענט. ווערט פרעזידענט, אפריל 4, 1841.

דער באסטאנער האפען געזעץ, 1774.
דער מאסאטשוזעטס געזעץ, 1774.
דער טראנספארטאציאנס געזעץ, 1774.
דער געזעץ וועגען איינקווארטירען סאלדאטען, 1774.
דער קוויבעק געזעץ, 1774.
ערשטער קאנטינענטל קאנגרעס (פארגעשלאגען פון ווירדזשיניא) אבגעהאלטען אין פילאדעלפיא, 5טער סעפטעמבער, 1774.
שלאכט ביי לעקסינגטאן, אפריל 19, 1775.
צווייטער קאנטינענטל קאנגרעס, 10טער מאי, 1775.
טיקאנדעראגא איינגענומען, מאי 10, 1775.
מעקלענבוירג (נארד קעראליינא) רעזאלוציאנען אנגענומען, 31טער מאי, 1775.
וואשינגטאן אויסגעקליבען הויפט קאמאנדיר 15טער יוני, 1775 ; בעפאלמעכטיגט, 19טער יוני, 1775.
"באנקער היל" שלאכט, 17טער יוני, 1775.
וואשינגטאן נעהמט איבער דיא קאמאנדע ביי קעמברידזש, מאסס., 3טען יולי, 1775.
דער יוניאן פלאג, צום ערשטען מאל געציינט אין קעמברידזש, יאנואר 1, 1776.
דיא ענגלישע חיל פערלאזען באסטאן, 17טער מערץ, 1776.
קאנגרעס פאדערט אויף דיא שטאאטען צו ארגאניזירען אונאבהענגיגע רעגיערונגען, 15טער מאי, 1776.
אונאבהענגיגקייטס רעזאלוציאנען פארגעשלאגען אין קאנגרעס, 7טער יוני, 1776.
אונאבהענגיג. ערקלערונג, 4טער יולי, 1776.
אונאבהענגיגקייטס ערקלערונג אונטערשריבען פון דיא קאנגרעס מיטגליעדער, 2טער אגוסט, 1776.
אמעריקאנער פערלירען אויף לאנג איילענד, 27טער אגוסט, 1776.
וואשינגטאן פערלאזט דיא שטאט ניו יארק, 14טער סעפטעמבער, 1776.
וואשינגטאן ציהט זיך צוריק נאך ניו דזשוירזי און גנב'עט זיך אריבער דעם דעלאווער טייך, דעצעמבער, 1776.
טרענטאן איבערראשט פון וואשינגטאן, דעצעמבער 26, 1776.
וואשינגטאן ערפאלגרייך אין פרינסטאן, יאנואר, 2, 3, 1777.
לאפאיעט שליסט זיך אן צו דער אמעריקאנער ארמעע, יולי, 1777.
אמעריקאנער געשלאגען פון דיא ענגלישע ביי טשעד'ס פארד, ברענדיווין קריק, 11טער סעפטעמבער, 1777.
האו נעהמט איין פילאדעלפיא, 26טער סעפטעמבער, 1777.
דיא שלאכט ביי דזשוירמענטאון, 4טער אקטאבער, 1777.
בורגאין גיט זיך אונטער ביי סאראטאגא, 17טער אקטאבער, 1777.
קאנגרעס נעהמט אן דיא קאנפעדעראציאנס פונקטען, 15טער נאוועמבער, 1777.
וואשינגטאן קלייבט זיך אריין אין וועלי פארדזש צו קווארטירען דעם ווינטער, 19טער דעצעמבער, 1777.
פראנקרייך אנערקענט דיא אונאבהענגיגקייט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען און שליסט טריטים מיט איהר, 6טער פעברואר, 1778.
דיא ענגלישע פערלאזען פילאדעלפיא, 18טען יוני, 1778.
דיא שלאכט ביי מאנמאוט, 28טער יוני, 1778.
דיא אויסשלאכטונג אין וויאמינג, פענסילווייניא, 3טער יולי, 1778.
דיא אויסשלאכטונג אין טשערי וועלי, ניו יארק, 11טער נאוועמבער, 1778.
דיא ענגלישע נעהמען איין סאוואנא, 29טער דעצעמבער, 1778.
דזשארדזש ראדזשערס קלארק נעהמט איין ווינסען, 1779.
אמעריקאנער צוטריבען פון דיא ענגלישע אין קעמדען, זיד קעראליינא, 16טער אגוסט, 1780.
ארנאלד'ס פערראטה, סעפטעמבער, 1780.
אנדרע הינגעריכטעט, 2טער אקטאבער, 1780.
גענעראל נאטאניעל גרין נעהמט איבער דיא קאמאנדע פון דער זידליכער ארמעע, 2טער דעצעמבער, 1780.
ראבערט מארים, סופעראינטענדענט פון פינאנץ, 20טער פעברואר, 1781.
מערילענד שליסט זיך אן צו דער קאנפעדעראציאן, 1טער מערץ, 1781.
קארנוואלים גיט זיך אונטער אין יארקטאון, ווירדזשיניא, 19טער אקטאבער, 1781.
קאנגרעס גיט א טשארטער צו דער באנק פון נארד אמעריקא, פילאדעלפיא, 31טער דעצעמבער, 1781.
פראוויזארישער פריעדענס אבמאך מיט ענגלאנד, 30טער נאוועמבער, 1782.
וואשינגטאן פראקלאמירט דיא ענדע פון דער מלחמה, 19טער אפריל, 1783.
בעשטימטער פריעדענס אבמאך מיט ענגלאנד, 3טער סעפטעמבער, 1783.
דיא ענגלישע סאלדאטען פערלאזען ניו יארק, 25טער נאוועמבער, 1783.
וואשינגטאן רעזיגנירט אלס הויפט קאמאנדיר, 23טער דעצעמבער, 1783.
קאמיסיאנערן פון מערילענד און ווירדזשיניא בעגעגענען זיך אין אלעקסאנדריא, ווירדזשיניא, מערץ, 1785.
דיא קאנווענציאן אין ענעפאלים, סעפ., 1786.
שעי'ס אויפשטאנד אין מאסס., דעצ., 1786.
קאנסטיטוציאנעלע קאנווענציאן פערזאמעלט אין פילאדעלפיא, מאי 14, 1787.
קאנגרעס נעהמט אן דעם געזעץ פאר דער נארד-וועסטליכער טעריטאריע, 13טען יולי, 1787.
דיא קאנסטיטוציאן אונטערשריבען אין דער קאנווענציאן, סעפטעמבער 17, 1787.
דיא קאנסטיטוציאן אבגעדרוקט, סעפטעמבער 19, 1787 .
דעלאווער דער ערשטער שטאאט צו ראטיפיצירען דיא קאנסטיטוציאן, דעצ. 7, 1787.
ניו העמשיר דער ניינטער שטאאט צו ראטיפיצירען די קאנסטיטוציאן, יוני 21, 1788.
דאס ענדע פון דעם קאנטינענטל קאנגרעס, נאוועמבער 1, 1788.
דיא "פעדעראליסט" ארטיקלען צוזאמענגעקליבען און אבגעדרוקט, 1788.
וואשינגטאן און עדעמס ערקלערט פרעזידענט און וויים-פרעזידענט, אפריל 6, 1789.

דיא פעראייניגטע שטאאטען אונטער דער קאנסטיטוציאן, 1789—1861.

וואשינגטאן איינגעשווארען אין ניו יארק, אפריל 30, 1789.
ארגאניזאציאן פון דער נייער רעגיערונג, 1789.

Quartering of Troops Bill, 1774.
Quebec Bill, 1774.
First Continental Congress (proposed by Virginia), meets in Philadelphia, September 5, 1774.
Battle of Lexington, April 19, 1775.
Second Continental Congress meets, May 10, 1775.
Ticonderoga captured, May 10, 1775.
Mecklenburg (North Carolina) resolutions passed, May 31, 1775.
Washington elected commander-in-chief, June 15, 1775; commissioned, June 19, 1775.
Battle of Bunker Hill, June 17, 1775.
Washington takes command at Cambridge, Massachusetts, July 3, 1775.
Union flag first displayed at Cambridge, January 1, 1776.
British evacuate Boston, March 17, 1776.
Congress calls upon the states to provide independent governments, May 15, 1776.
Resolutions of independence introduced into Congress, June 7, 1776.
Declaration of Independence, July 4, 1776.
Declaration of Independence signed by the members of Congress, August 2, 1776.
American defeat on Long Island, August 27, 1776.
Washington evacuates New York City, September 14, 1776.
Washington retreats across New Jersey and crosses Delaware River, December, 1776.
Trenton surprised by Washington, December 26, 1776.
Washington successful at Princeton, January 2, 3, 1777.
Lafayette joins American army, July, 1777.
British defeat Americans at Chad's Ford, Brandywine Creek, September 11, 1777.
Howe takes possession of Philadelphia, September 26, 1777.
Battle of Germantown, October 4, 1777.
Burgoyne surrenders at Saratoga, October 17, 1777.
Articles of Confederation adopted by Congress, November 15, 1777.
Washington goes into winter quarters at Valley Forge, December 19, 1777.
France acknowledges the independence of the United States, and makes treaties with her, February 6, 1778.
British evacuate Philadelphia, June 18, 1778.
Battle of Monmouth, June 28, 1778.
Massacre at Wyoming, Pennsylvania, July 3, 1778.
Massacre at Cherry Valley, New York, November 11, 1778.
British take Savannah, December 29, 1778.
George Rogers Clark takes Vincennes, 1779.
British rout Americans at Camden, South Carolina, August 16, 1780.
Arnold's treason, September, 1780.
André executed, October 2, 1780.
General Nathanael Greene takes command of southern army, December 2, 1780.
Robert Morris, Superintendent of Finance, February 20, 1781.
Maryland joins the Confederation, March 1, 1781.
Cornwallis surrenders at Yorktown, Virginia, October 19, 1781.
Bank of North America, Philadelphia, chartered by Congress, December 31, 1781.
Provisional treaty of peace with Great Britain, November 30, 1782.
Washington proclaims cessation of hostilities, April 19, 1783.
Definitive treaty of peace with Great Britain, September 3, 1783.
New York evacuated by the British, November 25, 1783.
Washington resigns his commission as commander-in-chief, December 23, 1783.
Maryland and Virginia commissioners meet at Alexandria, Virginia, March, 1785.
Annapolis Convention, September, 1786.
Shays's Rebellion in Massachusetts, December, 1786.
Constitutional Convention meets at Philadelphia, May 14, 1787.
Ordinance for Northwest Territory adopted by Congress, July 13, 1787.
Constitution signed in the Convention, September 17, 1787.
Constitution published, September 19, 1787.
Delaware the first state to ratify the Constitution, December 7, 1787.
New Hampshire the ninth state to ratify the Constitution, June 21, 1788.
Last records of the Continental Congress, November 1, 1788.
The Federalist papers collected and published, 1788.
Washington and Adams declared President and Vice-President, April 6, 1789.

The United States under the Constitution, 1789–1861.

Washington inaugurated at New York, April 30, 1789.
Organization of the new government, 1789.
Tariff for revenue and protection, 1791.

The Quakers in Massachusetts and Plymouth, 1656.
William Robinson and Marmaduke Stevenson, two Quakers, hung on Boston Common, 1659.
Mary Dyer, a Quaker, hung on Boston Common, 1660.
William Leddra, a Quaker, hung on Boston Common, 1661.
Eliot's Indian New Testament printed, 1661.
Rhode Island Charter (in force till 1843), 1663.
Eliot's Indian Bible printed, 1663.
English capture New Amsterdam, which becomes New York, 1664.
Elizabeth, New Jersey, settled by the English, 1665.
The "Model" government for Carolina, 1669.
Settlement on the Ashley River, South Carolina, 1670.
George Fox visits America, 1672.
A Dutch fleet captures New York, 1673.
New Jersey divided into East and West Jersey, 1674.
New York restored to the English by treaty, 1674.
King Philip's War, 1675.
Bacon's Rebellion in Virginia, 1676.
Massachusetts buys Gorges's rights in Maine, 1677.
William Penn and others buy West Jersey, 1677.
Philadelphia founded, 1682.
William Penn lands at Chester, 1682.
Massachusetts charter annulled, 1684.
Rule of Sir Edmund Andros, 1686-1688.
William Penn Charter School founded in Philadelphia, 1689.[1]
King William's War, 1689-1697.
Jacob Leisler, lieutenant-governor of New York, 1689.
First Congress of Colonies at New York, 1690.
Massachusetts given a new charter, 1691.
Leisler executed, 1691.
William and Mary College, Virginia, founded, 1692.
Witchcraft delusion, 1692, 1693.
John Archdale, governor of North Carolina, 1695.
Peace of Ryswick in Europe, end of King William's War, 1697.
Yale College founded, 1701.
Queen Anne's War begins, 1702.
Boston News Letter, first American newspaper, 1704.
Queen Anne's Wars ended by Treaty of Utrecht, 1713.
England secures the right to supply America with slaves (the Assiento), 1713.
Tuscaroras join the Five Nations, which become the "Six Nations," 1713.
Rhode Island disfranchises Roman Catholics, 1715.
New Orleans founded by the French, 1718.
Bering sails through Bering's Straits, 1728.
George Berkeley (Bishop Berkeley) comes to Rhode Island, 1729.
Proprietors of Carolina surrender their patent, 1729.
Baltimore, Maryland, founded, 1730.
Oglethorpe founds Savannah, Georgia, 1733.
Richmond, Virginia, laid out, 1733.
John and Charles Wesley go to Georgia, 1736.
George Whitefield visits Georgia, 1738.
King George's War begins, 1744.
Capture of Louisburg, 1745.
College of New Jersey, Princeton, founded, 1746.
King George's War ends by treaty of Aix-la-Chapelle, 1748.
Ohio Company organized, 1748.
University of Pennsylvania founded, 1749.
Georgia becomes a royal colony, 1752.
George Washington sent to the French, 1753.
King's, afterwards Columbia, College, chartered, 1754.
Washington surrenders, 1754.
Albany Convention, 1754.
French and Indian War, 1754-1763.
Braddock's defeat, 1755.
Wolfe takes Quebec, 1759.
Montreal taken, and England gains all Canada, 1760.
Peace of Paris, 1763.
Mason and Dixon's Line, 1763.

The Revolution and Confederation, 1765-1789.

The Stamp Act, 1765.
Stamp Act Congress in New York, 1765.
Declaratory Act, March 7, 1766.
Repeal of the Stamp Act, March 18, 1766.
Townshend Acts, 1767.
John Dickinson's Farmer's Letters, 1767.
John Hancock's sloop seized, 1768.
British troops reach Boston, 1768.
"Boston Massacre," March 5, 1770.
Removal of taxes except upon Tea, April, 1770.
"Boston Tea Party," December 16, 1773.
Boston Port Bill, 1774.
Massachusetts Bill, 1774.
Transportation Bill, 1774.

[1] Still flourishing in 1901.

דיא קוויקערס אין מאַסאַטשוזעטס און פּלימוט, 1656.
וויליאַם ראָבינסאָן און מאַרמאַדיוק סטיוועגסאָן, ביידע קוויקערס, אויפגעהאַנגען אויף באָסטאָן קאָמאָן, 1659.
מערי דייער, אַ קוויקער, אויפגעהאַנגען אויף באָסטאָן קאָמאָן, 1660.
וויליאַם לעדראַ, אַ קוויקער, אויפגעהאַנגען אויף באָסטאָן קאָמאָן, 1661.
עליאָט׳ס אינדיאַנער נייער טעסטאַמענט געדרוקט, 1661.
ראָוד איילענד טשאַרטער (איז קראַפט ביז 1843), 1663.
עליאָט׳ס אינדיאַנער ביבעל געדרוקט, 1663.
ענגלענדער נעהמען איין ניו אַמסטערדאַם (וועלכע ווערט ניו יאָרק), 1664.
עליזאַבעט, ניו דזשוירזי, בעזעצט פון ענגלענדער, 1665.
דיא "מוסטער" רעגיערונג פאַר קעראָליינאַ, 1669.
קאָלאָניע ביים טייך עשלי, זיד קעראָליינאַ, 1670.
דזשאָרדזש פאָקס בעזוכט אַמעריקאַ, 1672.
אַ האָלענדישע פלאָטע נעהמט איין ניו יאָרק, 1673.
ניו דזשוירזי צוטיילט אויף אָסט און וועסט דזשוירזי, 1674.
ניו יאָרק אומגעקעהרט צו דיא ענגלענדער דורך אַ טריטי, 1674.
קעניג פיליפּ׳ס מלחמה, 1675.
בייקאָן׳ס אויפשטאַנד אין ווירדזשיניאַ, 1676.
מאַסאַטשוזעטס קויפט אָב גאָרזשעז׳ס רעכטע אין מעין, 1677.
וויליאַם פּען און אַנדערע קויפען וועסט דזשוירזי, 1677.
פילאַדעלפיאַ געגרינדעט, 1682.
וויליאַם פּען קומט אָן אין טשעסטער, 1682.
מאַסאַטשוזעטס טשאַרטער בטל געמאַכט, 1684.
דיא הערשאַפט פון סער עדמונד ענדראָס, 1686—1688.
וויליאַם פּען טשאַרטער שולע געגרינדעט אין פילאַדעלפיאַ, 1689.*)
קעניג וויליאַם׳ס מלחמה, 1689—1697.
דזשייקאָב לעיסלער, לייטענאַנט-גאָווערנאָר פון ניו יאָרק, 1689.
ערשטער קאָנגרעס פון קאָלאָניעס אין ניו יאָרק, 1690.
מאַסאַטשוזעטס קריגט אַ נייעם טשאַרטער, 1691.
לעיסלער הינגעריכטעט, 1691.
וויליאַם און מערי קאָלעדזש, ווירדזשיניאַ, געגרינדעט, 1692.
כשוף פערבלענדענים, 1692, 1693.
דזשאָן ערטשדייל, גאָווערנאָר פון נאָרד קעראָליינאַ, 1695.
ריסוויק פריעדען אין אייראָפּאַ, סוף פון קעניג וויליאַם׳ס מלחמה, 1697.
יעיל קאָלעדזש געגרינדעט, 1701.
קעניגין ענן׳ס מלחמה אַנגעפאַנגען, 1702.
"באָסטאָן ניוס לעטער", ערשטע אַמעריקאַנער צייטונג, 1704.
קעניגין ענן׳ס מלחמות געענדיגט דורך טריטי פון אוטרעכט, 1713.

*) עקזיסטירט נאָך ביז איצט.

ענגלאַנד בעקומט דאָס רעכט צו בעזאָרגען אַמעריקאַ מיט שקלאַפען, 1713.
טאַסקאַראָראַס שליסט זיך אָן צו דיא פינף נאַציאָנען, וועלכע ווערן דיא "זעקס נאַציאָנען", 1713.
ראָוד איילענד נעהמט אַוועק דאָס שטים-רעכט פון קאַטאָליקען, 1715.
פראַנצויזען גרינדען ניו אָרלינס, 1718.
בערינג רייזט דורך בערינג׳ס סטרייטס, 1728.
דזשאָרדזש בוירקלי (ביסקוב בוירקלי) קומט אָן אין ראָוד איילענד, 1729.
אייגענטהימער פון קעראָליינאַ גיבען אויף זייער טשאַרטער, 1729.
באָלטימאָר, מערילענד, געגרינדעט אין 1730.
אָגלטאָרפּ גרינדעט סאַוואַנאַ, דזשאָרדזשיאַ, 1733.
ריטשמאָנד, ווירדזשיניאַ, אויסגעלייגט, 1733.
דזשאָן און טשאַרלס וועסלי קומען אין דזשאָרדזשיאַ, 1736.
דזשאָרדזש וואַייטפיעלד בעזוכט דזשאָרדזשיאַ, 1738.
קעניג דזשאָרדזש׳ס מלחמה פאַנגט אָן, 1744.
לואיזבורג איינגענומען, 1745.
קאָלעדזש פון ניו דזשוירזי, פרינסטאָן, געגרינדעט אין 1746.
קעניג דזשאָרדזש׳ס מלחמה געענדיגט דורך דעם אָבמאַך פון עי-לאַ-שאַפעל, 1748.
אָהייאָ קאָמפּאַניע אָרגאַניזירט, 1748.
פּענסילווייניאַ אוניווערזיטעט געגרינדעט, 1749.
דזשאָרדזשיאַ ווערט אַ קעניגליכע קאָלאָניע, 1752.
דזשאָרדזש וואַשינגטאָן געשיקט צו דיא פראַנצויזען, 1753.
קינג׳ס (דערנאָך קאָלאָמביאַ) קאָלעדזש בעקומט אַ טשאַרטער, 1754.
וואַשינגטאָן גיט זיך אונטער, 1754.
דיא אָלבאַני קאָנווענציאָן, 1754.
פראַנצויזישע און אינדיאַנער מלחמה, 1754—1763.
ברעדאָק׳ס נידערלאַגע, 1755.
וואָלף נעהמט איין קוויבעק, 1759.
מאָנטרעאָל איינגענומען און ענגלאַנד בעקומט גאַנץ קענעדע, 1760.
פריעדען פון פּאַריז, 1763.
מייסאָן און דיקסאָן׳ס ליניע, 1763.

דיא רעוואָלוציאָן און קאָנפעדעראַציאָן, 1765—1789.

דער מאַרקעס געזעץ, 1765.
דער מאַרקעס געזעץ קאָנגרעס אין ניו יאָרק, 1765.
דער ערקלערונגס-געזעץ, מערץ 7, 1766.
צוריקציהונג פון דעם מאַרקעס געזעץ, מערץ 18, 1766.
דיא טאַונשענד געזעצע, 1767.
דזשאָן דיקינסאָן׳ס פאַרמער׳ס בריעף, 1767.
דזשאָן הענקאָק׳ס שיפעל געפאַנגען, 1768.
ענגלישע סאָלדאַטען קומען אָן אין באָסטאָן, 1768.
דיא "באָסטאָנער שחיטה", 5טער מערץ, 1770.
דיא צוריקציהונג פון שטייערן אויסער אויף טהעע, אַפּריל, 1770.
דיא "באָסטאָנער טהעע פּאַרטיי", דעצעמבער 16, 1773.

ביילאַגע VIII

הויפּט דאַטומס אין דער געשיכטע פון אַמעריקאַ

ענטדעקונג און פּראָבעס צו גרינדען קאָלאָניעס, 1000—1605.

דיא נארד-לייטע, אדער סקאנדינאוויער, 1000(?).

קאלאמבוס ענטדעקט סאן סאלוואדאר, דעם 12טען אקטאבער, 1492.

דיא קעבאטס ענטדעקען דעם קאנטינענט פון נארד אמעריקא, 1497.

אמעריגא וועספּוטשי מאכט רייזען, 1499—1503.

וואלדזעעמילער שלאגט פאר דעם נאמען אמעריקא, 1507.

פּאנסע דע ליאן ענטדעקט פלארידא, 1513.

באלבאא ענטדעקט דעם פּאסיפישען אקעאן, 1513.

א שיף פון מאגעלאן'ס פלאטע זעגעלט ארום דער וועלט, 1519—1522.

קארטעז נעהמט איין מעקסיקא פאר שפּאניען, 1519—1521.

דע סאטא ענטדעקט דעם מיסיסיפּי, 1541; שטארבט, 1542.

מענענדעז, דער שפּאניער בעזעצט סעינט אגוסטין, פלארידא, דיא עלטסטע שטאט אין דיא פעראייניגטע שטאאטען, 1565.

מארטין פראבישער פּרובירט צו גרינדען א קאלאניע אין לאבראדאר, 1576.

שפּאניער גרינדען סאנטא פי, ניו מעקסיקא, 1582(?).

סער האמפרי גילבערט'ס רייזען, 1578—1583.

סער וואלטער ראלעי'ס פּראבען צו גרינדען קאלאניעס, 1584—1587.

גאסנאלד'ס קאלאניע אין קאטיהאנק, באזערד'ס בעי (א דורכפאל), 1602.

קאָלאָניזאַציאָן און דיא מלחמות צווישען דיא קאָלאָניעס, 1605—1763.

פראנצויזען בעזעצען פּארט ראיאל (ענעפּאלים) אין עקיידיע, 1605.

טשארטערס ארויסגעגעבען צו דיא לאנדאן און פלימוט קאמפּאניעס, 1606.

דזשיימסטאון, ווירדזשיניא, דיא ערשטע דויערהאפטע ענגלישע קאלאניע אין אמעריקא, געגרינדעט אין 1607.

שאמפּלען גרינדעט קוויבעק, 1608.

הענרי האדסען ענטדעקט דעם האדסען טייך, 1609.

האלענדער גרינדען האנדעלס פּאסטען אויף'ן מאנהעטען אינזעל, 1613.

ווירדזשיניא האוז אוו בוירדזשעסעס מיטעט אין 1619.

האלענדישע שיף ברייננט דיא ערשטע לאדונג פון נעגער-שקלאפען אין ווירדזשיניא, 1619.

פּילגרימער לאנדען אין פּלימוט, דעצעמבער 21, 1620.

האלענדער גרינדען פּארט אמסטערדאם (שפּעטער ניו יארק), 1626.

דזשאן ענדיקאט קומט נאך נאומקיג (סיילעם), 1628.

פּעטראנען אין ניו יארק, 1629.

באסטאן געגרינדעט, 1330.

לארד באלטימאר בעקומט א טשארטער, 1632.

קאלידזשיאייט שולע פון דער האלענדישער קירכע געגרינדעט, 1633.*)

סעינט מערי'ס, מערילענד, געגרינדעט פון לעאנארד קאלווערט, 1634.

מערילענד בעשליסט רעליגיעזע טאלעראנץ פאר אלע וואס גלויבען אין יעזוס קריסטוס, 1634.

וועטערספיעלד, הארטפארד און ווינדזאר, קאנעטיקוט געגרינדעט, 1635.

באסטאן לאטיין שולע געגרינדעט, 1635.*)

הארווארד קאלעדזש געגרינדעט, 1636.

ראדזשער וויליאמס גרינדעט פּראווידענס, ראוד איילענד, 1636.

פּעקאטען קריעג, 1636, 1637.

ניו הייווען געגרינדעט, 1638.

שוועדען בעזעצען זיך ביים דעלאווער טייך, 1638.

"פונדאמענטאלע געזעצע פון קאנעטיקוט", דיא ערשטע געשריבענע קאנסטיטוציאן אין אמעריקא, יאנואר 14, 1638(9).

"פעראייניגטע קאלאניעס פון ניו ענגלאנד", 1643.

טאלעראנץ געזעץ אין מערילענד, 1649.

---

*) עקזיסטירט נאך איצט אויף.

APPENDIX VIII.

CHIEF DATES IN AMERICAN HISTORY.

DISCOVERY AND ATTEMPTS AT COLONIZATION, 1000–1605.

The Northmen, 1000(?).
Columbus discovers San Salvador, October 12, 1492.
The Cabots discover the continent of North America, 1497.
Amerigo Vespucci makes four voyages, 1499–1503.
Waldseemüller suggests the name AMERICA, 1507.
Ponce de Leon discovers Florida, 1513.
Balboa discovers the Pacific, 1513.
One ship of Magellan's fleet sails round the world, 1519–1522.
Cortez conquers Mexico for Spain, 1519–1521.
De Soto discovers the Mississippi, 1541; dies, 1542.
Menendez, the Spaniard, settles St. Augustine, Florida, the oldest town in the United States, 1565.
Martin Frobisher attempts to make a settlement in Labrador, 1576.
Santa Fé, New Mexico, founded by the Spaniards, 1582(?).
Sir Humphrey Gilbert's voyages, 1578–1583.
Sir Walter Ralegh's attempts at colonization, 1584–1587.
Gosnold's colony at Cuttyhunk, Buzzards Bay (a failure), 1602.

COLONIZATION AND INTER-COLONIAL WARS, 1605–1763.

French settle Port Royal (Annapolis) in Acadie, 1605.
Charters granted to the London and Plymouth Companies, 1606.
Jamestown, Virginia, the first permanent English settlement in America, founded, 1607.
Champlain founds Quebec, 1608.
Henry Hudson discovers the Hudson River, 1609.
Trading post established by the Dutch on Manhattan Island, 1613.
Virginia House of Burgesses, the first representative body in America, meets, 1619.
A Dutch ship brings to Virginia the first cargo of negro slaves, 1619.
Pilgrims land at Plymouth, December 21, 1620.
Fort Amsterdam, afterwards New York, founded by the Dutch, 1626.
John Endicott comes to Naumkeag (Salem), 1628.
Patroons in New York, 1629.
Boston founded, 1630.
Charter granted to Lord Baltimore, 1632.
Collegiate School of the Dutch Church founded, 1633.[1]
Leonard Calvert founds St. Mary's, Maryland, 1634.
Religious toleration granted in Maryland to all who believe in Jesus Christ, 1634.
Wethersfield, Hartford, and Windsor, Connecticut, founded, 1635.
Boston Latin School founded, 1635.[1]
Harvard College founded, 1636.
Roger Williams founds Providence, Rhode Island, 1636.
Pequot War, 1636, 1637.
New Haven founded, 1638.
Swedes settle on the Delaware River, 1638.
"Fundamental Orders of Connecticut," first written constitution in America, January 14, 1638(9).
"United Colonies of New England," 1643.
Toleration Act in Maryland, 1649.

[1] Still flourishing in 1901.

Appendix VII.

LIST OF THE PRESIDENTS AND VICE-PRESIDENTS.

No.	President.	State.	Born.	Died.	Term of Office.	By whom elected.	Vice-President.
1	George Washington	Virginia	1732	1799	Two terms; 1789–1797	Whole people	John Adams.
2	John Adams	Massachusetts	1735	1826	One term; 1797–1801	Federalists	Thomas Jefferson.
3	Thomas Jefferson	Virginia	1743	1826	Two terms; 1801–1809	Democratic-Republicans	Aaron Burr. George Clinton.
4	James Madison	Virginia	1751	1836	Two terms; 1809–1817	Democratic-Republicans	George Clinton. Elbridge Gerry.
5	James Monroe	Virginia	1758	1831	Two terms; 1817–1825	Democratic-Republicans	Daniel D. Tompkins.
6	John Quincy Adams	Massachusetts	1767	1848	One term; 1825–1829	House of Rep.	John C. Calhoun.
7	Andrew Jackson	Tennessee	1767	1845	Two terms; 1829–1837	Democrats	John C. Calhoun. Martin Van Buren.
8	Martin Van Buren	New York	1782	1862	One term; 1837–1841	Democrats	Richard M. Johnson.
9	William H. Harrison	Ohio	1773	1841	One month; 1841	Whigs	John Tyler.
10	John Tyler	Virginia	1790	1862	3 years and 11 months; 1841–1845	Whigs	
11	James K. Polk	Tennessee	1795	1849	One term; 1845–1849	Democrats	George M. Dallas.
12	Zachary Taylor	Louisiana	1784	1850	1 year and 4 months; 1849, 1850	Whigs	Millard Fillmore.
13	Millard Fillmore	New York	1800	1874	2 years and 8 months; 1850–1853	Whigs	
14	Franklin Pierce	N. Hampshire	1804	1869	One term; 1853–1857	Democrats	William R. King.
15	James Buchanan	Pennsylvania	1791	1868	One term; 1857–1861	Democrats	J. C. Breckinridge.
16	Abraham Lincoln	Illinois	1809	1865	One term and 6 weeks; 1861–1865	Republicans	Hannibal Hamlin. Andrew Johnson.
17	Andrew Johnson	Tennessee	1808	1875	3 years and 10½ months; 1865–1869	Republicans	
18	Ulysses S. Grant	Illinois	1822	1885	Two terms; 1869–1877	Republicans	Schuyler Colfax. Henry Wilson.
19	Rutherford B. Hayes	Ohio	1822	1893	One term; 1877–1881	Republicans	William A. Wheeler.
20	James A. Garfield	Ohio	1831	1881	Six months and 15 days	Republicans	Chester A. Arthur.
21	Chester A. Arthur	New York	1830	1886	3 years, 5 mos., 15 days; 1881–1885	Republicans	
22	Grover Cleveland	New York	1837	1908	One term; 1885–1889	Democrats	Thomas A. Hendricks.
23	Benjamin Harrison	Indiana	1833	1901	One term; 1889–1893	Republicans	Levi P. Morton.
22	Grover Cleveland	New York	1837	1908	One term; 1893–1897	Democrats	Adlai E. Stevenson.
24	William McKinley	Ohio	1843	1901	One term and 6 months; 1897–1901	Republicans	Garret A. Hobart.[1] Theodore Roosevelt.
25	Theodore Roosevelt	New York	1858	...	One term, 3 years, 6 mos.; 1901–1909	Republicans	Charles W. Fairbanks.
26	William H. Taft	Ohio	1857	...		Republicans	James S. Sherman.

[1] Died in office.

ביילאגע VII

ליסטע פון פרעזידענטען און וויס־פרעזידענטען

נומ.	פרעזידענט	שטאאט	געב.	געשט.	אמטס-טערמין	פון וועמען געוועהלט	וויס-פרעזידענט
1	דזשארדזש וואשינגטאן	ווירדזשיניא	1732	1799	צוויי טערמינען; 1789–1797	פון גאנצען פאלק	דזשאן עדעמס.
2	דזשאן עדעמס	מאססאטשוזעטס	1735	1826	איין טערמין; 1797–1801	פעדעראליסטען	טאמאס דזשעפערסאן.
3	טאמאס דזשעפערסאן	ווירדזשיניא	1743	1826	צוויי טערמינען; 1801–1809	דעמאקראטישע-רעפובליקאנער	עראן בור. דזשארדזש קלינטאן.
4	דזשיימס מעדיסאן	ווירדזשיניא	1751	1836	צוויי טערמינען; 1809–1817	דעמאקראטישע-רעפובליקאנער	דזשארדזש קלינטאן. עלברידזש גערי.
5	דזשיימס מאנרא	ווירדזשיניא	1758	1831	צוויי טערמינען; 1817–1825	דעמאקראטישע-רעפובליקאנער	דאניעל ד. טאמקינס.
6	דזשאן קווינסי עדעמס	מאססאטשוזעטס	1767	1848	איין טערמין; 1825–1829	רעפרעזענט.-הויז	דזשאן סי. קעלהון.
7	ענדריו דזשעקסאן	טענעסי	1767	1845	צוויי טערמינען; 1829–1837	דעמאקראטען	דזשאן סי. קעלהון. מארטין וואן ביורען
8	מארטין וואן ביורען	ניו יארק	1782	1862	איין טערמין; 1837–1841	דעמאקראטען	ריטש. מ. דזשאנסאן
9	וויליאם ה. העריסאן	אהייא	1773	1841	איין מאנאט; 1841	וויגס	דזשאן טאילער.
10	דזשאן טאילער	ווירדזשיניא	1790	1862	3 יאהר און 11 מאנ.; 1841–1845	וויגס	
11	דזשיימס ק. פאלק	טענעסי	1795	1849	איין טערמין; 1845–1849	דעמאקראטען	דזשארדזש מ. דאלאס
12	זעקארי טיילאר	לואיזיענע	1784	1850	1 יאהר און 4 מאנאטען; 1849, 1850	וויגס	מילארד פילמאר.
13	מילארד פילמאר	ניו יארק	1800	1874	2 יאהר און 8 מאנאטען; 1850–1853	וויגס	
14	פרענקלין פיערס	ניו העמשיר	1804	1869	איין טערמין; 1853–1857	דעמאקראטען	וויליאם ר. קינג.
15	דזשיימס ביוקהענען	פענסילווייניא	1791	1868	איין טערמין; 1857–1861	דעמאקראטען	דזש. סי. ברעקינרידזש.
16	אייברעהעם לינקאלן	אילינאי	1809	1865	1 טערמין און 6 וואכען; 1861–1865	רעפובליקאנער	העניבעל העמלין. ענדרו דזשאנסאן.
17	ענדריו דזשאנסאן	טענעסי	1808	1875	3 יאהר, 10 א האלב מאנ.; 1865–1869	רעפובליקאנער	
18	יוליסעס ס. גרענט	אילינאי	1822	1885	צוויי טערמינען; 1869–1877	רעפובליקאנער	סקאילער קאלפעקס. הענרי ווילסאן.
19	רוטערפארד ב. העיז	אהייא	1822	1893	איין טערמין; 1877–1881	רעפובליקאנער	וויליאם א. ווהילער.
20	דזשיימס א. גארפיעלד	אהייא	1831	1881	6 מאנאטען און 15 טעג; 1881	רעפובליקאנער	טשעסטער א. ארטהור.
21	טשעסטער א. ארטהור	ניו יארק	1830	1886	3 יאהר, 5 מאנ., 15 טעג; 1881–1885	רעפובליקאנער	
22	גראווער קליוולענד	ניו יארק	1837	1908	איין טערמין; 1885–1889	דעמאקראטען	טאמאס א. הענדריקס.
23	בענדזשאמין העריסאן	אינדיאנא	1833	1901	איין טערמין; 1889–1893	רעפובליקאנער	ליווי פ. מארטאן.
22	גראווער קליוולענד	ניו יארק	1837	1908	איין טערמין; 1893–1897	דעמאקראטען	אדלעי ע. סטיווענסאן.
24	וויליאם מעקינלי	אהייא	1843	1901	1 טערמין און 6 מאנ.; 1897–1901	רעפובליקאנער	גערעט א. האבארט. 1) טעאדאר רוזוועלט.
25	טעאדאר רוזוועלט	ניו יארק	1858	..	1 טער., 3 יאהר, 6 מאנ.; 1901–1909	רעפובליקאנער	טשארלס וו. פעירבענקס
26	וויליאם ה. טעפט	אהייא	1857	..		רעפובליקאנער	דזשיימס ס. שערמאן.

1) געשטארבען אין אמט.

ביילאַגע V

דיא פערמרעטונג אין קאָנגרעס פון 1790 ביז 1911

יאהר	סענאט		רעפרעזענטאנטען-הויז		פערטרעטונגס פראפארציע*)
	פרייע שטאאטען	שקלאפען שטאאטען	פרייע שטאאטען	שקלאפען שטאאטען	
1790	14	12	35	30	30,000
1793	16	14	57	48	33,000
1796	16	16	57	49	33,000
1803	18	16	76	65	33,000
1813	18	18	103	78	35,000
1816	20	18	103	78	35,000
1821	24	24	105	81	35,000
1823	24	24	123	90	40,000
1833	24	24	141	99	47,700
1837	26	26	142	100	47,700
1843	26	26	135	88	70,680
1848	30	30	140	91	70,680
1853	32	30	144	90	93,423
1860	36	30	147	90	93,423
1863	72		243		127,381
1873	76		293		131,425
1883	76		325		151,911
1893	88		356		173,901
1903	90		386		193,291
1911	96		436		211,877

ביילאַגע VI

בעפעלקערונג פון דיא פרייע און שקלאפען שטאאטען, 1790—1860

יאהר	פרייע שטאאטען	שקלאפען שטאאטען
1790	1,968,455	1,961,372
1800	2,684,616	2,621,316
1810	3,758,910	3,480,902
1820	5,152,372	4,485,819
1830	7,006,399	5,848,312
1840	9,733,922	7,384,433
1850	13,599,488	9,603,997
1860	19,128,418	12,815,372

*) דיא צאהל פערטרעטער אין רעפרעזענטאנטען הויז ווערט בעשטימט פון קאנגרעס יעדע צעהן יאהר (זעה קאנסטיטוציאן, ארטיקעל 1, אבשניט 2 [3]. מיט דעם געזעץ פון 2טען אגוסט, 1911, איז בעשטימט געווארען דאס דיא פערטרעטונגס פראפארציע זאל זיין איין פערטרעטער פאר יעדע 211,877 איינוואהנער.

APPENDIX V.

REPRESENTATION IN CONGRESS FROM 1790 TO 1911.

Year.	Senate.		House of Representatives.		Ratio of Representation.[1]
	Free States.	Slave States.	Free States.	Slave States.	
1790	14	12	35	30	30,000
1793	16	14	57	48	33,000
1796	16	16	57	49	33,000
1803	18	16	76	65	33,000
1813	18	18	103	78	35,000
1816	20	18	103	78	35,000
1821	24	24	105	81	35,000
1823	24	24	123	90	40,000
1833	24	24	141	99	47,700
1837	26	26	142	100	47,700
1843	26	26	135	88	70,680
1848	30	30	140	91	70,680
1853	32	30	144	90	93,423
1860	36	30	147	90	93,423
1863	72		243		127,381
1873	76		293		131,425
1883	76		325		151,911
1893	88		356		173,901
1903	90		386		193,291
1911	96		436		211,877

APPENDIX VI.

POPULATION OF THE FREE AND SLAVE STATES, 1790—1860.[2]

Year.	Free States.	Slave States
1790	1,968,455	1,961,372
1800	2,684,616	2,621,316
1810	3,758,910	3,480,902
1820	5,152,372	4,485,819
1830	7,006,399	5,848,312
1840	9,733,922	7,334,433
1850	13,599,488	9,663,997
1860	19,128,418	12,315,372

[1] The number of representatives is fixed by Congress every ten years (Constitution, Art. I., sect. 2 [3]). By the last act, August 2, 1911. It was provided that there should be one representative for every 211,877 persons.

[2] From Tribune Almanac, 1862.

APPENDIX IV.

GROWTH OF THE UNITED STATES.—POPULATION AT EACH CENSUS, ALSO THE URBAN POPULATION.[1]

Year.	Population.	Population living in Cities of 8000 and upward.	Inhabitants of Cities in each 100 of the Total Population.
1790	3,929,214	131,472	3.35
1800	5,308,483	210,873	3.97
1810	7,239,881	356,920	4.93
1820	9,633,822	475,135	4.93
1830	12,866,020	1,864,509	6.72
1840	17,069,453	1,453,994	8.52
1850	23,191,876	2,897,586	12.49
1860	31,443,321	5,072,256	16.13
1870	38,558,371	8,071,875	20.93
1880	50,155,783	11,318,547	22.57
1890	62,622,250	18,272,503	29.20
1900	75,468,039[2]	24,992,199	33.10
1910	92,227,794[3]		

ANNEXATIONS OF TERRITORY.

1. Louisiana Purchase . . 1803 . . 1,032,790 square miles.
2. Florida Cession . . . 1819 . . . 58,680 square miles.
3. Texas Annexation . . 1845 . . . 371,063 square miles.
4. Mexican Cession . . . 1848 . . . 522,568 square miles.
5. Gadsden Purchase . . 1853 . . . 45,535 square miles.
6. Alaska Purchase . . . 1867 . . . 577,390 square miles.
7. Hawaii . . . . 1898 . . . 6,740 square miles.
8. Spanish Treaty . . . 1899 . . . 146,750 square miles.
9. Tutuila, etc. . . . . . 1899 . . . . 500 square miles.

[1] From Compendium of the Eleventh Census, Part I., p. lxxi., and Bulletins of the Twelfth Census.
[2] Excluding Indian Territory, Indian Reservations, and Hawaii.
[3] Including Alaska and Hawaii.

ביילאַגע IV

וואוקס פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען.—בעפעלקערונג פון יעדען צענזוס און אויך דער פראַצענט פון דער שטאַטישער בעפעלקערונג.

יאהר	בעפעלקערונג	בעפעלקערונג אין שטעט פון 8000 און מעהר	פראַצענט איינוואהנער אין שטעט פון יעדע הונדערט פון דער בעפעלקערונג
1790	3,929,214	131,472	3.35
1800	5,308,483	210,873	3.97
1810	7,239,881	356,920	4.93
1820	9,633,822	475,135	4.93
1830	12,866,020	1,864,509	6.72
1840	17,069,453	1,453,994	8.52
1850	23,191,876	2,897,586	12.49
1860	31,443,321	5,072,256	16.13
1870	38,558,371	8,071,875	20.93
1880	50,155,783	11,318,547	22.57
1890	62,622,250	18,272,503	29.20
1900	(*75,468,039	24,992,199	33.10
1910	(**92,227,794		

דיא צוגעקומענע טעריטאַריען.

1. לואיזיענע קניה........ 1803 .1,032,790 קוואדראַט מייל
2. פלאָרידאַ אָבטרעטונג... 1819 .58,680 קוואדראַט מייל
3. טעקסעס אַנקעסירונג... 1845 .371,063 קוואדראַט מייל
4. מעקסיקאַנער אָבטרעטונג. 1848 .522,568 קוואדראַט מייל
5. געדסדען קניה........ 1853 .45,535 קוואדראַט מייל
6. אַלאַסקאַ קניה........ 1867 .577,390 קוואדראַט מייל
7. האוואי .... 1898 .6,740 קוואדראַט מייל
8. שפּאַנישע טריטי...... 1899 .146,750 קוואדראַט מייל
9. טוטואילאַ, א. ז. וו. .... 1899 .500 קוואדראַט מייל

*) ניט רעכענענדיג דיא אינדיאַנער טעריטאַריע, דיא אינדיאַנער רעזערוויישענס, און האוואי.

**) אריינרעכענדיג אַלאַסקאַ און האוואי.

טעריטאָריען, א. ז. וו.

	ווען ארגאניזירט	קוואדראט מייל	בעפעלקע־רונג
דיסטריקט אוו קאלאמביא (וואו דיא הויפט שטאט וואשינגטאן געפינט זיך)......	מערץ 3, 1791	70	331,069
אלאסקא (ניט ארגאניזירט)..........	יולי 27, 1868	590,884	64,356
האוואי	יוני 14, 1900	6,740	191,909
פארטא ריקא	אפר. 12, 1900	3,600	1,118,012
פיליפינס (דורך טריטי)............	פעב. 6, 1899	143,000	8,000,000
גוואם (דורך טריטי)..............	פעב. 6, 1899	150	9,000
טוטואילא, א. ז. וו...............	נאוו. 8, 1899	500	6,000

דער סך הכל שטח (לאנד און וואסער)......3,622,923 קוואדראט מייל

דער סך הכל פון וואסער (ניט רעכנענדיג אלאסקא און האוואי)..............55,562 קוואדראט מייל

דער סך הכל פון לאנד (ניט רעכענענדיג אלאס־קא און האוואי)..................2,970,038 קוואדראט מייל

דער סך הכל איינוואָהנער אין דיא 48 שטאאטען......91,640,460

דער סך הכל איינוואָהנער אין דיא טעריטאָריען......587,334

דער סך הכל איינוואָהנער אין דיא שטאאטען און טעריטאָ־ריען (איינגעשלאָסען האוואי)................92,227,794

דיא בעפעלקערונג אין פּאָרטאָ ריקאָ..............1,118,012

דיא בעפעלקערונג פון דיא פיליפינער אינזלען (אן ערך)...8,000,000

דיא בעפעלקערונג פון גוואם (אן ערך)................9,000

דיא בעפעלקערונג פון טוטואילא און נאָהענטע אינזלען (אן ערך)..............................6,000

101,360,806 (אן ערך)

TERRITORIES, ETC.

	Organized.	Square Miles.	Population
District of Columbia	Mar. 3, 1791	70	331,069
Alaska (unorganized)	July 27, 1868	590,884 [1]	64,356
Hawaii	June 14, 1900	6,740 [2]	191,909
Porto Rico	Apr. 12, 1900	3,600 [2]	1,118,012
Philippines	Treaty, Feb. 6, 1899	143,000 [2]	8,000,000 [2]
Guam	Treaty, Feb. 6, 1899	150 [2]	9,000 [2]
Tutuila, etc.	Nov. 8, 1899 [3]	500 [2]	6,000 [2]

Total gross area (land and water) .... 3,622,923 sq. miles
Total water surface, exclusive of Alaska and Hawaii 55,562 sq. miles
Total land surface, exclusive of Alaska and Hawaii 2,970,038 sq. miles
Total population for 48 States 91,640,460
Total population for Territories 587,334

Total population States and Territories (including Hawaii) 92,227,794
Population Porto Rico, ... 1,118,012
Population Philippine Islands .... 8,000,000 [2]
Population Guam .... 9,000 [2]
Population Tutuila and neighboring islands .... 6,000 [2]

101,360,806 [2]

[1] Bought from Russia, March 30, 1867. [2] Estimated.
[3] By agreement with Great Britain and Germany.

APPENDIX III.

DATE OF THE ADMISSION OF THE STATES, SQUARE MILES IN EACH, AND POPULATION AT THE CENSUS OF 1910.

			Date of Admission.	Square Miles.	Population 1910.
1.	Delaware	Ratified the Constitution (states 1–13)	Dec. 7, 1787	2,050	202,322
2.	Pennsylvania		Dec. 12, 1787	45,215	7,665,111
3.	New Jersey		Dec. 18, 1787	7,815	2,537,167
4.	Georgia		Jan. 2, 1788	59,475	2,609,121
5.	Connecticut		Jan. 9, 1788	4,990	1,114,756
6.	Massachusetts		Feb. 6, 1788	8,315	3,366,416
7.	Maryland		April 28, 1788	12,210	1,294,450
8.	South Carolina		May 23, 1788	30,570	1,515,400
9.	New Hampshire		June 21, 1788	9,305	430,572
10.	Virginia		June 25, 1788	42,450	2,061,612
11.	New York		July 26, 1788	49,170	9,113,614
12.	North Carolina		Nov. 21, 1789	52,250	2,206,287
13.	Rhode Island		May 29, 1790	1,250	542,674
14.	Vermont		March 4, 1791	9,565	355,956
15.	Kentucky		June 1, 1792	40,400	2,289,905
16.	Tennessee		June 1, 1796	42,050	2,184,789
17.	Ohio		Feb. 19, 1803	41,060	4,767,121
18.	Louisiana		April 8, 1812	48,720	1,656,388
19.	Indiana		Dec. 11, 1816	36,350	2,700,876
20.	Mississippi		Dec. 10, 1817	46,810	1,797,114
21.	Illinois		Dec. 3, 1818	56,650	5,638,591
22.	Alabama		Dec. 14, 1819	52,250	2,138,093
23.	Maine		March 15, 1820	33,040	742,371
24.	Missouri		Aug. 10, 1821	69,415	3,293,335
25.	Arkansas		June 15, 1836	53,850	1,574,449
26.	Michigan		Jan. 26, 1837	58,915	2,810,173
27.	Florida		March 3, 1845	58,680	752,619
28.	Texas		Dec. 29, 1845	265,780	3,896,542
29.	Iowa		Dec. 28, 1846	56,025	2,224,771
30.	Wisconsin		May 29, 1848	56,040	2,333,860
31.	California		Sept. 9, 1850	158,360	2,377,549
32.	Minnesota		May 11, 1858	83,365	2,075,708
33.	Oregon		Feb. 14, 1859	96,030	672,765
34.	Kansas		Jan. 29, 1861	82,080	1,690,949
35.	West Virginia		June 19, 1863	24,780	1,221,119
36.	Nevada		Oct. 31, 1864	110,700	81,875
37.	Nebraska		March 1, 1867	77,510	1,192,214
38.	Colorado		Aug. 1, 1876	103,925	799,024
39.	North Dakota		Nov. 3, 1889	70,795	577,056
40.	South Dakota		Nov. 3, 1889	77,650	583,888
41.	Montana		Nov. 8, 1889	146,080	376,053
42.	Washington		Nov. 11, 1889	69,180	1,141,990
43.	Idaho		July 3, 1890	84,800	325,594
44.	Wyoming		July 10, 1890	97,890	145,965
45.	Utah		Jan. 4, 1896	84,970	373,351
46.	Oklahoma		Nov. 16, 1907	70,057	1,657,155
47.	New Mexico		Aug. 26, 1911	122,580	327,396
48.	Arizona		Aug. 26, 1911	113,020	204,354

ביילאַגע III

טאָג ווען יעדער שטאַאט איז אַריינגענומען געוואָרען אין דעם בונד פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, דיא צאָהל קוואדראַט מייל אין יעדען און דער צענזוס פון 1910.

	טאג ווען אריינגענומען	קוואדראט מייל	בעפעלק. אין 1910
1. דעלאַווער	דעצ. 7, 1787	2,050	202,322
2. פענסילווייניאַ	דעצ. 12, 1787	45,215	7,665,111
3. ניו דזשורזי	דעצ. 18, 1787	7,815	2,537,167
4. דזשאָרדזשיאַ	יאנ. 2, 1788	59,475	2,609,121
5. קאָנעטיקוט	יאנ. 9, 1788	4,990	1,114,756
6. מאַסאַטשוזעטס	פעב. 6, 1788	8,315	3,366,416
7. מערילענד	אפר. 28, 1788	12,210	1,294,450
8. סאַוטה קעראָליינאַ	מאי 23 1788	30,570	1,515,400
9. ניו העמשיר	יוני 21, 1788	9,305	430,572
10. ווירדזשיניאַ	יוני 25, 1788	42,450	2,061,612
11. ניו יאָרק	יולי 26, 1788	49,170	9,113,614
12. נאָרד קעראָליינאַ	נאוו. 21, 1789	52,250	2,206,287
13. ראָוד איילענד	מאי 29, 1790	1,250	542,674
14. ווערמאָנט	מערץ 4, 1791	9,565	355,956
15. קענטאַקי	יוני 1, 1792	40,400	2,289,905
16. טענעסי	יוני 1, 1796	42,050	2,184,789
17. אָהייאָ	פעב. 19, 1803	41,060	4,767,121
18. לואיזיענע	אפר. 8, 1812	48,720	1,656,388
19. אינדיאַנאַ	דעצ. 11, 1816	36,350	2,700,876
20. מיסיסיפי	דעצ. 10, 1817	46,810	1,797,114
21. אילינאַי	דעצ. 3, 1818	56,650	5,638,591
22. אַלאַבאַמאַ	דעצ. 14, 1819	52,250	2,138,093
23. מעין	מערץ 15, 1820	33,040	742,371
24 מיזורי	אגוסט 10, 1821	69,415	3,293,335
25. ארקענסאַ	יוני 15, 1836	53,850	1,574,449
26. מישיגען	יאנ. 26, 1837	58,915	2,810,173
27. פלאָרידאַ	מערץ 3, 1845	58,680	752,619
28. טעקסעס	דעצ. 29, 1845	265,780	3,896,542
29. אייאָווא	דעצ. 28, 1846	56,025	2,224,771
30. וויסקאָנסין	מאי 29, 1848	56,040	2,333,860
31. קאַליפארניאַ	סעפ. 9, 1850	158,360	2,377,549
32. מינעסאָטאַ	מאי 11, 1858	83,365	2,075,708
33. אָרעגאָן	פעב. 14, 1859	96,030	672,765
34. קענזעס	יאנ. 29, 1861	82,080	1,690,949
35. וועסט ווירדזשיניאַ	יוני 19, 1863	24,780	1,221,119
36. נעוואַדאַ	אקט. 31, 1864	110,700	81,875
37. נעבראַסקאַ	מערץ 1, 1867	77,510	1,192,214
38. קאָלאָריידאַ	אגוסט 1, 1876	103,925	799,024
39. נאָרד דעקאָטע	נאוו. 3, 1889	70,795	577,056
40. סאַוטה דעקאָטע	נאוו. 3, 1889	77,650	583,888
41. מאָנטענאַ	נאוו. 8, 1889	146,080	376,053
42. וואַשינגטאָן	נאוו. 11, 1889	69,180	1,141,990
43. איידאַהאָ	יולי 3, 1890	84,800	325,594
44. ווייאָמינג	יולי 10, 1890	97,890	145,965
45. יוטאָ	יאנ. 4, 1896	84,970	373,351
46. אָקלאָהאָמאַ	נאוו. 16, 1907	70,057	1,657,155
47. ניו מעקסיקאָ	אגוסט 26, 1911	113,020	327,396
48. אַריזאָנאַ	אגוסט 26, 1911	122,580	204,354

[ARTICLE XVI.]

The Congress shall have power to lay and collect taxes on incomes, from whatever source derived, without apportionment among the several States, and without regard to any census or enumeration.

[ARTICLE XVII.]

The Senate of the United States shall be composed of two Senators from each State, elected by the people thereof, for six years; and each Senator shall have one vote. The electors in each State shall have the qualifications requisite for electors of the most numerous branch of the State legislatures.

2. When vacancies happen in the representation of any State in the Senate, the executive authority of such State shall issue writs of election to fill such vacancies: Provided, That the legislature of any State may empower the executive thereof to make temporary appointment until the people fill the vacancies by election as the legislature may direct.

3. This amendment shall not be so construed as to affect the election or term of any Senator chosen before it becomes valid as part of the Constitution.

[ארטיקעל XVI.]

דער קאָנגרעס זאָל האָבען די מאכט ארויפצולעגען און צו זאמלען שטייערען פון איינקינפטע, פון וועלכען קוואל זיי זאָלען נים קומען, אָהן א פאנאנדערטהיילונג צווישען די פערשיעדענע שטאאטען און זיך נים רעכענענדיג מיט קיין צענזוס און צעהלונג.

[ארטיקעל XVII.]

דער סענאט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען זאָל בעשטעהן פון צוויי סענאטאָרען פון יעדען שטאאט, ערוועהלט פון דעם פאָלק פון שטאאט אויף זעקס יאָהר; און יעדער סענאטאָר זאָל האָבען איין שטימע. די וועהלער אין יעדען שטאאט זאָלען האָבען דיעזעלבע אייגענשאפטען וואָס פאָדערען זיך פון די וועהלער פון דער צאָהלרייכסטער אָבטהיילונג פון דער שטאאט-לעגיסלאטור.

2. ווען עס ווערט לעדיג דער אָרט אין דער פערטרעטערשאפט פון וועלכען נים איז שטאאט אין סענאט, זאָל די רעגיערונג פון יענעם שטאאט מאכען וואהלען אויסצופילען דעם לעדיגען אָרט: אָנגענומען, אז די לעגיסלאטור פון וועלכען נים איז שטאאט קען בעפאָלמעכטיגען די עקזעקוטיווע פון שטאאט צו מאכען א צייטווייליגע בעשטימונג ביז דאָס פאָלק וועט אויספילען דעם לעדיגען אָרט דורך וואהלען ווי די לעגיסלאטור וועט בעשטימען.

3. דיעזער אמענדמענט זאָל נים אויסגעטייטשט ווערען אזוי, אז ער זאָל האָבען א ווירקונג אויף דער וואהל אָדער אויף'ן טערמין פון וועלכען נים איז סענאטאָר, וואָס איז ערוועהלט געוואָרען איידער דיעזער אמענדמענט איז אריין אין קראפט אלס א טהייל פון דער קאָנסטיטוציאָן.

אַוועקנעהמען פון קיין מענשען זיין לעבען, פרייהייט אָדער אייגענטום אָהן אַ געריכט־ליכען פּראָצעס; אויך ניט אָבזאָגען קיין מענשען דעם גלייכען שוץ פון געזעץ, וואו דער שטאַאט האָט זיין געזעצליכע מאַכט.

אַבשניט 2. דיא צאָהל פערטרעטער פון דיא פערשיעדענע שטאַאטען זאָל בע־שטימט ווערען לויט דער צאָהל בעפעלקערונג אין יעדען שטאַאט, און דערביי זאָל מען צעהלען אַלע מענשען אין יעדען שטאַאט, אויסער דיא אינדיאַנער, אויף וועלכע עס ליגט ניט קיין שטייער. אָבער ווען דאָס רעכט צו שטימען ביי וואָהלען פאַר דיא עלעקטאָרס פון פּרעזידענט און וויים־פּרעזידענט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, פאַר פערטרעטער אין קאָנגרעס, עקזעקוטיווע און געריכטליכע בעאַמטע פון שטאַאט, אָדער פאַר מיטגליעדער אין דער לעגיסלאַטור פון דעם שטאַאט, ווערט ניט געגעבען געוויסע מענליכע איינוואָהנער פון דיזען שטאַאט, וועלכע זיינען אַלט 21 יאָהר און זיי זיינען בירגער פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, אָדער דאָס רעכט ווערט אויף וועלכען עס איז אופן בעשריינקט, אויסער פאַר נעהמען אַנטייל אין אַן אויפשטאַנד אָדער פאַר אַן אַנדער פערברעכען, זאָל דיא צאָהל פערטרעטער פון דעם שטאַאט פערקלענערט ווערען לויט דער פּראָפּאָרציע פון דער צאָהל פון אַזעלכע מענער־בירגער צו דער גאַנצער צאָהל מענער־בירגער פון 21 יאָהר אַלט אין אַזאַ שטאַאט.

אַבשניט 3. קיינער זאָל ניט מאָרען ווערען סענאַטאָר אָדער פערטרעטער אין קאָנ־גרעס, אָדער עלעקטאָר פון פּרעזידענט און וויים־פּרעזידענט, אָדער האַלטען אַ ציוויל־אַמט אָדער מיליטער־אַמט אונטער דיא פעראייניגטע שטאַאטען, אָדער אונטער וועלכען שטאַאט עס איז, ווען ער איז פריהער געווען אַ מיטגליעד פון קאָנגרעס אָדער בעאַמטער פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, אָדער מיטגליעד פון דער לעגיסלאַטור אין אַ שטאַאט, אָדער אַן עקזעקוטיווער בעאַמטער אָדער געריכטליכער בעאַמטער, און האָט געגעבען אַ שבועה צו אונטערשטיצען דיא קאָנסטיטוציאָן פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, און נאָכדעם האָט ער גענומען אַנטייל אין אַן אויפשטאַנד געגען דיא פעראייניגטע שטאַאטען, אָדער ער האָט געגעבען הילף אָדער שטיצע צו זייערע שונאים. אָבער דער קאָנגרעס קען דורך דער שטימע פון צוויי דריטעל מיטגליעדער פון יעדען הויז אַראָבנעהמען דעם דאָזיגען פּסול.

אַבשניט 4. וועגען דער גילטיגקייט פון קהל'שע חובות פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, חובות וואָס זיינען אַנערקענט דורך געזעץ, און אין וועלכע עס ווערען אויך אַריינגערעכענט דיא חובות וואָס זיינען געמאַכט געוואָרען צו בעצאָהלען פּענסיעס און בעלוינונגען פאַר דיענסט צו אונטערדריקען אַן אויפשטאַנד, זאָל קיין פראַגע ניט זיין. אָבער ניט דיא פעראייניגטע שטאַאטען און ניט קיין בעזונדער שטאַאט זאָל איבער־נעהמען אָדער צאָהלען אַ חוב אָדער פערפּפליכטונג וואָס זיינען געמאַכט געוואָרען צו העלפען אַן אויפשטאַנד געגען דיא פעראייניגטע שטאַאטען, אָדער וועלכע עס איז תביעה פאַר דעם פערלוסט פון אַ בעפרייטען שקלאַף; און אַלע אַזעלכע חובות, פערפּפליכטונגען און תביעות זאָלען זיין אונגעזעצליך און בטל ומבוטל.

אַבשניט 5. דער קאָנגרעס זאָל האָבען דיא מאַכט צו צווינגען דורך געהעריגע געזעץ־געבונג, אַז אַלע פּונקטען פון דיזען אַרטיקעל זאָלען דורכגעפיהרט ווערען.

[אַרטיקעל XV][1]

אַבשניט 1. **דאָס רעכט פון דיא בירגער פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען צו שטימען זאָל ניט אַוועקגענומען אָדער בעשריינקט ווערען דורך דיא פעראייניגטע שטאַא־טען אָדער דורך וועלכען עס איז שטאַאט צוליב ראַסע, קאָליר אָדער צוליב פריהערדיגע קנעכטשאַפט.**

אַבשניט 2. דער קאָנגרעס זאָל האָבען דיא מאַכט צו צווינגען דורך געהעריגע געזעץ־געבונג, אַז דיזער אַרטיקעל זאָל דורכגעפיהרט ווערען.

1) פּראָקלאַמירט צו זיין אין קראַפט דעם 30טען מערץ, 1870.

due process of law; nor deny to any person within its jurisdiction the equal protection of the laws.

SECTION 2. Representatives shall be apportioned among the several States according to their respective numbers, counting the whole number of persons in each State, excluding Indians not taxed. But when the right to vote at any election for the choice of electors for President and Vice President of the United States, Representatives in Congress, the Executive and Judicial officers of a State, or the members of the Legislature thereof, is denied to any of the male inhabitants of such State, being twenty-one years of age, and citizens of the United States, or in any way abridged, except for participation in rebellion, or other crime, the basis of representation therein shall be reduced in the proportion which the number of such male citizens shall bear to the whole number of male citizens twenty-one years of age in such State.

SECTION 3. No person shall be a Senator or Representative in Congress, or elector of President and Vice President, or hold any office, civil or military, under the United States, or under any State, who, having previously taken an oath, as a member of Congress, or as an officer of the United States, or as a member of any State legislature, or as an executive or judicial officer of any State, to support the Constitution of the United States, shall have engaged in insurrection or rebellion against the same, or given aid or comfort to the enemies thereof. But Congress may by a vote of two-thirds of each House, remove such disability.

SECTION 4. The validity of the public debt of the United States, authorized by law, including debts incurred for payment of pensions and bounties for services in suppressing insurrection or rebellion, shall not be questioned. But neither the United States nor any State shall assume or pay any debt or obligation incurred in aid of insurrection or rebellion against the United States, or any claim for the loss of emancipation of any slave; but all such debts, obligations and claims shall be held illegal and void.

SECTION 5. The Congress shall have power to enforce, by appropriate legislation, the provisions of this article.

[ARTICLE XV.][1]

SECTION 1. The right of citizens of the United States to vote shall not be denied or abridged by the United States or by any State on account of race, color, or previous condition of servitude.

SECTION 2. The Congress shall have power to enforce this article by appropriate legislation.

[1] Proclaimed to be in force March 30, 1870.

of votes for each, which lists they shall sign and certify, and transmit sealed to the seat of the government of the United States, directed to the President of the Senate; — The President of the Senate shall, in presence of the Senate and House of Representatives, open all the certificates and the votes shall then be counted; — The person having the greatest number of votes for President, shall be the President, if such number be a majority of the whole number of Electors appointed; and if no person have such majority, then from the persons having the highest numbers not exceeding three on the list of those voted for as President, the House of Representatives shall choose immediately, by ballot, the President. But in choosing the President, the votes shall be taken by states, the representation from each state having one vote; a quorum for this purpose shall consist of a member or members from two-thirds of the states, and a majority of all the states shall be necessary to a choice. And if the House of Representatives shall not choose a President whenever the right of choice shall devolve upon them, before the fourth day of March next following, then the Vice President shall act as President, as in the case of the death or other constitutional disability of the President. The person having the greatest number of votes as Vice President, shall be the Vice President, if such number be a majority of the whole number of Electors appointed, and if no person have a majority, then from the two highest numbers on the list, the Senate shall choose the Vice President; a quorum for the purpose shall consist of two-thirds of the whole number of Senators, and a majority of the whole number shall be necessary to a choice. But no person constitutionally ineligible to the office of President shall be eligible to that of Vice President of the United States.

[ARTICLE XIII.][1]

SECTION 1. Neither slavery nor involuntary servitude, except as a punishment for crime whereof the party shall have been duly convicted, shall exist within the United States, or any place subject to their jurisdiction.

SECTION 2. Congress shall have power to enforce this article by appropriate legislation.

[ARTICLE XIV.][2]

SECTION 1. All persons born or naturalized in the United States, and subject to the jurisdiction thereof, are citizens of the United States and of the State wherein they reside. No State shall make or enforce any law which shall abridge the privileges or immunities of citizens of the United States; nor shall any State deprive any person of life, liberty, or property, without

[1] Proclaimed to be in force December 18, 1865.

[2] Proclaimed to be in force July 28, 1868.

אַלע פערזאָנען, פאַר וועלכע עס איז געשטימט געוואָרען פאַר פרעזידענט, און פון אַלע פערזאָנען פאַר וועלכע עס איז געשטימט געוואָרען פאַר וויס-פרזידענט, און פון דער צאָהל שטימען פאַר יעדען, און זיי זאָלען דיזע ליסטען אונטערשרייבען און בעשטעטיגען, און אַוועקשיקען פער'חתמ'עט צו דעם אָרט, וואו עס זיצט דיא רעגיערונג פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, אַדרעסירט צום פרעזידענט פון דעם סענאַט; דער פרעזידענט פון דעם סענאַט זאָל אין דער אַנוועזענהייט פון דעם סענאַט און רעפּרעזענטאַנטען הויז עפענען אַלע בעשטעטיגטע ליסטען און דאַן זאָל מען צעהלען אַלע שטימען; — דיא פערזאָן וואָס וועט האָבען דיא גרעסטע צאָהל שטימען פאַר פרעזידענט, זאָל זיין דער פרעזידענט, ווען דיזע צאָהל איז אַ מאַיאָריטעט פון דער גאַנצער צאָהל ערנאַנטע עלעקטאָרס; און ווען קיינער האָט ניט אַזאַ מאַיאָריטעט, זאָל דאָס רעפּרעזענטאַנטען הויז באַלד ערוועהלען דורך אַ שטים-צעטעל דעם פרעזידענט פון דיא פערזאָנען וואָס האָבען געהאַט דיא גרעסטע צאָהל שטימען אויף דער ליסטע פאַר פרעזידענט. נור דיא צאָהל פון דיזע פערזאָנען זאָל ניט זיין מעהר וויא דריי. אָבער ווען מען וועהלט דעם פרעזידענט זאָלען דיא שטימען גענומען ווערן נאָך דיא שטאַאטען, און דיא פערטרעטערשאַפט פון יעדען שטאַאט זאָל האָבען איין שטימע; דיא נויטיגע צאָהל פערטרעטער פאַר דיזען צוועק זאָל בעשטעהן פון אַ מיטגליעד אָדער מיטגליעדער פון צוויי דריטעל שטאַאטען, און אַ מאַיאָריטעט פון אַלע שטאַאטען זאָל זיין נויטיג פאַר דיזער וואַהל. און אויב דאָס רעפּרעזענטאַנטען הויז וועט ניט ערוועהלען קיין פרעזידענט, ווען דאָס רעכט צו וועהלען פאַלט אויס אויף איהם, ביי דעם נעכסטען קומענדען פיערטען מערץ, דאַן זאָל דער וויס-פרעזידענט פערנעהמען דעם אָרט פון פרעזידענט, וויא אין דעם פאַל, ווען אַ פרעזידענט שטאַרבט אָדער ווען ער טאָר לויט דער קאָנסטיטוציאָן ניט בלייבען אין זיין אַמט. דיא פערזאָן וואָס האָט דיא גרעסטע צאָהל שטימען פאַר וויס-פרעזידענט זאָל זיין דער וויס-פרעזידענט, ווען דיזע צאָהל איז אַ מאַיאָריטעט פון דער גאַנצער צאָהל בעשטימטע וואַהל-מענער, און ווען קיין פערזאָן האָט אַ מאַיאָריטעט, דאַן זאָל דער סענאַט ערוועהלען דעם וויס-פרעזידענט פון דיא צוויי קאַנדידאַטען, וועלכע האָבען דיא גרעסטע צאָהל שטימען אויף דער ליסטע. דיא נויטיגע צאָהל מיטגליעדער פאַר דיזען צוועק זאָל זיין צוויי דריטעל פון דער גאַנצער צאָהל סענאַטאָרען, און אַ מאַיאָריטעט פון דער גאַנצער צאָהל זאָל זיין נויטיג פאַר דיזער וואַהל. אָבער קיין פערזאָן וואָס לויט דער קאָנסטיטוציאָן טאָר ניט זיין ערוועהלט פאַר פרעזידענט, זאָל ניט קענען געוועהלט ווערן פאַר וויס-פרעזידענט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען.

[ארטיקעל XIII][1]

אַבשניט 1. קיין שקלאַפעריי און קיין געצוואונגענע דיענסט, אויסער אַלס אַ שטראָף פאַר אַ פערברעכען, אין וועלכען דיא פערזאָן ווערט אויף אַ געהעריגען אופן געפונען שולדיג, זאָל ניט עקזיסטירען אין דיא פעראייניגטע שטאַאטען, אָדער ערגעץ אין אַן אָרט איבער וועלכען דיא פעראייניגטע שטאַאטען האָט אַ געזעצליכע מאַכט.

אַבשניט 2. דער קאָנגרעס זאָל האָבען דיא מאַכט דורך געהעריגע געזעץ-געבונג צו צווינגען אַז דיזער אַרטיקעל זאָל דורכגעפיהרט ווערן.

[ארטיקעל XIV][2]

אַבשניט 1. אַלע מענשען וואָס זיינען געבאָרען אָדער געוואָרען בירגער אין דיא פעראייניגטע שטאַאטען און שטעהען אונטער זייער רעגיערונג זיינען בירגער פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען און פון דעם שטאַאט, וואו זיי וואָהנען. קיין שטאַאט זאָל ניט מאַכען אָדער אַנווענדען אַ געזעץ וואָס זאָל בעשריינקען דיא פריווילעגיען אָדער פרייהייטען פון דיא בירגער פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען; אויך זאָל קיין שטאַאט ניט

1) פראקלאמירט צו זיין אין קראפט דעם 18טען דעצעמבער, 1865.
2) פראקלאמירט צו זיין אין קראפט דעם 28טען יולי, 1868.

און בעצירק, וואו דאָס פערברעכען איז בעגאַנגען געוואָרען; און דער בעצירק זאָל פריהער בעשטימט ווערן דורך געזעץ און צום אָנגעקלאָגטען זאָל ערקלערט ווערן אין וואָס דיא קלאַגע בעשטעהט און אויף וועלכען גרונד זיא ווערט געמאַכט; מען זאָל איהם צוזאַמענברויינגען פּנים אל פּנים מיט דיא עדות געגען איהם; ער זאָל קענען פאָדערן אַז מען זאָל צווינגען גינסטיגע עדות פאַר איהם צו קומען עדות זאָגען, און ער זאָל האָבען דיא הילף פון אַן אַדוואָקאַט פאַר זיין פערטיידיגונג.

[ארטיקעל VII]

אין אַלגעמיינע פּראָצעסען וואו דער סכסוך איז איבער אַ סומע וואָס בעטרעפט מעהר וויא צוואַנציג דאָלער זאָל דאָס רעכט צו משפּט'ן זיך פאַר געשוואָרענע אָנגעהאַלטען ווערן, און קיין זאַך וואָס ווערט פערהאַנדעלט פון געשוואָרענע זאָל נאָך אַמאָל ניט פערהאַנדעלט ווערן אין קיין געריכטס-הויז פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען אַנדערס וויא דיא פאָר-שריפטען פון דיא אַלגעמיינע געזעצע לויטען.

[ארטיקעל VIII]

מען זאָל ניט פערלאַנגען צו גרויסע ערבות פון אַן אָנגעקלאָגטען, אויך זאָל מען ניט אַרויפלייגען קיין צו גרויסע געלד-שטראָף, אויך זאָל מען ניט אַרויפלייגען קיין גרויזאַמע און אונגעוואוינליכע שטראָף.

[ארטיקעל IX]

דיא אויסרעכענונג פון געוויסע רעכטע אין דער קאָנסטיטוציאָן זאָל ניט אויס-געטייטשט ווערן, אַז דאָס הייסט אַוועקנעהמען אָדער פערקלענערן אַנדערע רעכטע וואָס דאָס פאָלק בעזיצט.

[ארטיקעל X] [1]

דיא פאָלמאַכטען וואָס דיא קאָנסטיטוציאָן גיט ניט איבער דיא פעראייניגטע שטאַא-טען און פערבאָט ניט איבערצוגעבען דיא שטאַאטען, געהערען צו דיא בעטרעפענדע שטאַאטען, אָדער דעם פאָלק.

[ארטיקעל XI] [2]

דיא געריכטליכע מאַכט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען זאָל ניט אויסגעטייטשט ווערן אַזוי אַז זיא זאָל קענען זיך אויסברייטען אויף אַ פּראָצעס אין געזעץ אָדער גע-רעכטיגקייט, וועלכע האָט זיך אָנגעהויבען אָדער איז געפיהרט געוואָרען געגען איינעם פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען פון בירגער פון אַן אַנדער שטאַאט, אָדער פון בירגער אָדער אונטערטהאַנען פון אַ פרעמדע מדינה.

[ארטיקעל XII] [3]

דיא עלעקטאָרס זאָלען זיך פערזאַמלען אין זייערע בעזונדערע שטאַאטען און שטימען דורך אַ שטים-צעטעל פאַר פּרעזידענט און וויס-פּרעזידענט, פון וועלכע איינער לכל הפּחות זאָל ניט זיין קיין איינוואָהנער פון דעם זעלביגען שטאַאט מיט זיי; זיי זאָלען אין זייערע שטים-צעטלען אָנרופען דיא פּערזאָן פאַר וועלכען עס ווערט געשטימט פאַר פּרעזידענט און אין בעזונדערע שטים-צעטלען אָנרופען דיא פּערזאָן פאַר וועלכען עס ווערט געשטימט פאַר וויס-פּרעזידענט, און זיי זאָלען מאַכען בעזונדערע ליסטען פון

1) דיא ערשטע צעהן ארטיקלען פון דיא ענדערונגען זיינען פּראָקלאַמירט געווארען צו זיין אין קראַפט דעם 15טען דעצעמבער, 1791.

2) דיזע ענדערונג איז פּראָקלאַמירט געווארען צו זיין אין קראַפט דעם 8טען יאַנואַר, 1798.

3) דיזע ענדערונג איז פּראָקלאַמירט געווארען צו זיין אין קראַפט דעם 25טען סעפּטעמבער, 1804.

crime shall have been committed, which district shall have been previously ascertained by law, and to be informed of the nature and cause of the accusation; to be confronted with the witnesses against him; to have compulsory process for obtaining Witnesses in his favor, and to have the Assistance of Counsel for his defence.

[ARTICLE VII.]

In suits at common law, where the value in controversy shall exceed twenty dollars, the right of trial by jury shall be preserved, and no fact tried by a jury shall be otherwise re-examined in any Court of the United States, than according to the rules of the common law.

[ARTICLE VIII.]

Excessive bail shall not be required, nor excessive fines imposed, nor cruel and unusual punishments inflicted.

[ARTICLE IX.]

The enumeration in the Constitution, of certain rights, shall not be construed to deny or disparage others retained by the people.

[ARTICLE X.][1]

The powers not delegated to the United States by the Constitution, nor prohibited by it to the States, are reserved to the States respectively, or to the people.

[ARTICLE XI.][2]

The Judicial power of the United States shall not be construed to extend to any suit in law or equity, commenced or prosecuted against one of the United States by Citizens of another State, or by Citizens or Subjects of any Foreign State.

[ARTICLE XII.][3]

The Electors shall meet in their respective states, and vote by ballot for President and Vice President, one of whom, at least, shall not be an inhabitant of the same state with themselves; they shall name in their ballots the person voted for as President, and in distinct ballots the person voted for as Vice President, and they shall make distinct lists of all persons voted for as President, and of all persons voted for as Vice President, and of the number

[1] Amendments I.–X. were proclaimed to be in force December 15, 1791.
[2] Proclaimed to be in force January 8, 1798.
[3] Proclaimed to be in force September 25, 1804.

ARTICLES

in Addition to, and Amendment of the Constitution of the United States of America, proposed by Congress and ratified by the Legislatures of the Several States, pursuant to the Fifth Article of the Constitution.

[ARTICLE I.]

Congress shall make no law respecting an establishment of religion, or prohibiting the free exercise thereof; or abridging the freedom of speech, or of the press; or the right of the people peaceably to assemble, and to petition the Government for a redress of grievances.

[ARTICLE II.]

A well regulated Militia, being necessary to the security of a free State, the right of the people to keep and bear Arms, shall not be infringed.

[ARTICLE III.]

No Soldier shall, in time of peace be quartered in any house, without the consent of the Owner, nor in time of war, but in a manner to be prescribed by law.

[ARTICLE IV.]

The right of the people to be secure in their persons, houses, papers, and effects, against unreasonable searches and seizures, shall not be violated, and no Warrants shall issue, but upon probable cause, supported by Oath or affirmation, and particularly describing the place to be searched, and the persons or things to be seized.

[ARTICLE V.]

No person shall be held to answer for a capital, or otherwise infamous crime, unless on a presentment or indictment of a Grand Jury, except in cases arising in the land or naval forces, or in the Militia, when in actual service in time of War or public danger; nor shall any person be subject for the same offence to be twice put in jeopardy of life or limb; nor shall be compelled in any Criminal Case to be a witness against himself, nor be deprived of life, liberty, or property, without due process of law; nor shall private property be taken for public use, without just compensation.

[ARTICLE VI.]

In all criminal prosecutions, the accused shall enjoy the right to a speedy and public trial, by an impartial jury of the State and district wherein the

ענדערונגען

אַלס הוספה און ענדערונג אין דער קאָנסטיטוציאָן פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקאַ, פאָרגעשלאָגען פון קאָנגרעס און ראַטיפיצירט פון דיא לעגיסלאַטורען פון דיא פערשיעדענע שטאַאטען, לויט דעם פינפטען אַרטיקעל פון דער קאָנסטיטוציאָן.

[אַרטיקעל I]

דער קאָנגרעס זאָל ניט מאַכען קיין געזעץ וואָס זאָל אַנערקענען אַ רעליגיאָן, אָדער פערבאָטען פריי אָבצוהיטען איהר; אָדער בעשריינקען דיא פרייהייט פון רעדען און שרייבען; אָדער דאָס רעכט פון פאָלק פריעדליך צו פערזאַמלען זיך און צו שיקען בקשות צו דער רעגיערונג אויסצובעסערן אונרעכטע.

[אַרטיקעל II]

אַזוי וויא אַ גוט איינגעאָרדענטע מיליץ איז נויטיג פאַר דער זיכערהייט פון אַ פרייען שטאַאט, זאָל דאָס רעכט פון פאָלק צו האַלטען און טראָגען געוועהר ניט אָנגעריהרט ווערן.

[אַרטיקעל III]

קיין סאָלדאַט זאָל אין צייט פון פריעדען ניט איינגעקוואַרטירט ווערן אין אַ הויז אָהן דער צושטימונג פון דעם בעל הבית, און אין צייט פון קריעג נור אויף אַזאַ אופן וויא דאָס געזעץ וועט עס בעשטימען.

[אַרטיקעל IV]

דאָס רעכט פון פאָלק צו זיין זיכער מיט זיך, מיט זיינע הייזער, פאַפּיערען, בעל-הבתישקייט געגען אונגערעכטע דורכזוכונגען און פערכאַפּונגען זאָל ניט איבערטראָטען ווערן און קיינע האַפט-בעפעהלע זאָלען ניט אַרויסגעגעבען ווערן סיידען אויף גוטע גרינדע, וואָס זיינען בעשטעטיגט דורך אַ שבועה אָדער פערזיכערונג, און ווען עס איז גענוי בעשריבען דער פּלאַץ וואָס דאַרף דורכגעזוכט ווערן און דיא פערזאָנען און זאַכען וועלכע מען דאַרף פערנעהמען.

[אַרטיקעל V]

קיין פערזאָן זאָל ניט געהאַלטען ווערן פעראַנטוואָרטליך פאַר אַ פערברעכען, פאַר וועלכען מען ווערט בעשטראָפט מיט טויט אָדער זאָנסט פאַר אַ געמיינעם פערברעכען, סיידען אויף דער אַנקלאַגע אָדער ענטשיידונג פון אַן אונטערזוכונגס-געריכט, אויסער אין פעלע וואָס קומען פאָר אין לאַנד-מיליטער אָדער מאַרין-מיליטער, אָדער אין דער מיליץ ווען אין אַקטיווער דיענסט אין צייט פון מלחמה אָדער עפענטליכע געפאַהר; אויך זאָל קיינער פאַר דעם זעלביגען פערברעכען ניט דאַרפען איינשטעלען צוויי מאָל זיין לעבען אָדער גליעד; אויך זאָל ער ניט זיין געצוואונגען אין אַ קרימינעלען פּראָצעס צו זיין אַן עדות געגען זיך זעלבסט; אויך זאָל מען ביי איהם ניט אַוועקנעהמען זיין לעבען, פרייהייט אָדער אייגענטום אָהן אַ געהעריגען געריכטס-פּראָצעס; אויך זאָל קיין פּריוואַט אייגענטום ניט צוגענומען ווערן פאַר אַ קהל'שען געברויך אָהן אַ ריכטיגע בעלוינונג דערפאַר.

[אַרטיקעל VI]

אין אַלע קרימינעלע פּראָצעסען זאָל דער אָנגעקלאָגטער האָבען דאָס רעכט אויף אַ שנעלען און עפענטליכען משפט פאַר אונפּאַרטייאישע געשוואָרענע פון דעם שטאַאט

ניו העמשיר.

דזשאָן לענגדאָן
ניקאָלעם גילמען

מאסאטשוזעטס.

נעטאַניעל גאָרהעם
רופוס קינג

קאָנעטיקוט.

וויליאם סאמועל דזשאנסאָן
ראדזשער שערמאן

ניו יאָרק.

אַלעקזאנדער העמילטאָן

ניו דזשוירזי.

וויליאם ליווינגסטאָן
דייוויד ברירלי
וויליאם פעטערסאָן
דזשאנעטען דעיטאָן

פענסילוויניא.

בענדזשאמין פרענקלין
טאָמאס מיפלין
ראבערט מאריס
דזשאָרדזש קלאימער
טאָמאס פיטץ סימאָנס
דזשערד אינגערסאָל
דזשיימס ווילסאָן
גאָווערניר מאריס

דעלאווער.

דזשאָרדזש ריד
גאָנינג בעדפאָרד (איגגערער)
דזשאָן דיקינסאָן
ריטשארד באסעט
דזשייקאָב ברום

מערילענד.

דזשיימס מעקהענרי
דענ. אָוו סט. טאָמאס דזשעניפער
דעניעל קעראָל

ווירדזשיניא.

דזשאָן בלעיר
דזשיימס מעדיסאָן (איגגערער)

נאָרד קעראָליינא.

וויליאם בלאונט
ריטשארד דאבס ספעיט
יוה וויליאמסאָן

זיד קעראָליינא.

דזש. ראטלעדזש
טשארלס קאטסוואָירטה פינקני
טשארלס פינקני
פיערס באָטלער

דזשאָרדזשיא.

וויליאם פיו
אייברעהעם באָלדווין

NEW HAMPSHIRE.

John Langdon
Nicholas Gilman

MASSACHUSETTS.

Nathaniel Gorham
Rufus King

CONNECTICUT.

Wm: Saml. Johnson
Roger Sherman

NEW YORK.

Alexander Hamilton

NEW JERSEY.

Wil: Livingston
David Brearley.
Wm. Paterson.
Jona: Dayton

PENNSYLVANIA.

B Franklin
Thomas Mifflin
Robt. Morris
Geo. Clymer
Thos. Fitz Simons
Jared Ingersoll
James Wilson
Gouv Morris

DELAWARE.

Geo: Read
Gunning Bedford jun
John Dickinson
Richard Bassett
Jaco: Broom

MARYLAND.

James McHenry
Dan of St Thos. Jenifer
Danl Carroll

VIRGINIA.

John Blair—
James Madison Jr.

NORTH CAROLINA.

Wm: Blount
Richd. Dobbs Spaight.
Hu Williamson

SOUTH CAROLINA.

J. Rutledge
Charles Cotesworth Pinckney
Charles Pinckney
Pierce Butler.

GEORGIA.

William Few
Abr Baldwin

ARTICLE. VI.

[1] All Debts contracted and Engagements entered into, before the Adoption of this Constitution, shall be as valid against the United States under this Constitution, as under the Confederation.

[2] This Constitution, and the Laws of the United States which shall be made in Pursuance thereof; and all Treaties made, or which shall be made, under the Authority of the United States, shall be the supreme Law of the Land; and the Judges in every State shall be bound thereby, any Thing in the Constitution or Laws of any State to the Contrary notwithstanding.

[3] The Senators and Representatives before mentioned, and the Members of the several State Legislatures, and all executive and judicial Officers, both of the United States and of the several States, shall be bound by Oath or Affirmation, to support this Constitution; but no religious Test shall ever be required as a Qualification to any Office or public Trust under the United States.

ARTICLE. VII.

[1] The Ratification of the Conventions of nine States, shall be sufficient for the Establishment of this Constitution between the States so ratifying the Same.

DONE in Convention by the Unanimous Consent of the States present the Seventeenth Day of September in the Year of our Lord one thousand seven hundred and Eighty seven and of the Independance of the United States of America the Twelfth **In Witness** whereof We have hereunto subscribed our Names,

G^{o}: WASHINGTON — *Presidt.*
and deputy from Virginia

The Word, "the", being interlined between the seventh and eighth Lines of the first Page, The Word "Thirty" being partly written on an Erazure in the fifteenth Line of the first Page, The Words "is tried" being interlined between the thirty second and thirty third Lines of the first Page and the Word "the" being interlined between the forty third and forty fourth Lines of the second Page.

[NOTE BY PRINTER. — The interlined and rewritten words, mentioned in the above explanation, are in this edition, printed in their proper places in the text.]

Attest WILLIAM JACKSON *Secretary*

ארטיקעל VI

[1] אַלע שולדען און פערפּפליכטונגען וואָס זיינען געמאַכט געוואָרען איידער דיזע קאָנסטיטוציאָן ווערט אָנגענומען זאָלען בלייבען אין דער זעלביגער קראַפט געגען דיא פעראייניגטע שטאַאטען אונטער דיזער קאָנסטיטוציאָן, וויא אונטער דער קאָנפעדעראַציע.

[2] דיזע קאָנסטיטוציאָן און דיא געזעצע פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, וועלכע וועלען לויט איהר געמאַכט ווערן, און אַלע טראַקטאַטען וואָס זיינען געמאַכט געוואָרען אָדער וואָס וועלן געמאַכט ווערן מיט פרעמדע פעלקער אונטער דער רעגיערונג פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, זאָלען זיין דאָס העכסטע געזעץ פון לאַנד; און דיא ריכטער אין יעדען שטאַאט זאָלען זיין דערצו געבונדען, ניט קוקענדיג אויף קיין קאָנסטיטוציאָן און קיינע געזעצע פון וועלכען עס איז שטאַאט געגען דעם.

[3] דיא סענאַטאָרען און פערטרעטער וואָס זיינען דערמאָנט אויבען און דיא מיטגליעדער פון דיא לעגיסלאַטורען אין דיא פערשיעדענע שטאַאטען און אַלע עקזעקוטיווע און געריכטליכע בעאַמטע, סיי פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען און סיי פון דיא בעזונדערע שטאַאטען, זאָלען דורך אַ שבועה אָדער עהרענוואָרט זיין געבונדען צו אונטערשטיצען דיזע קאָנסטיטוציאָן; אָבער קיין שום פערהער אין רעליגיאָן זאָל קיין מאָל ניט געפאָדערט ווערן אַלס אַן אייגענשאַפט פאַר וועלכען עס איז אַמט אָדער עפענטליכע שטעלע אונטער דיא פעראייניגטע שטאַאטען.

ארטיקעל VII

[1] דיא בעשטעטיגונג אויף דיא קאָנווענציאָנען פון ניין שטאַאטען זאָל זיין גענוגענד צו שטעלען אין קראַפט דיזע קאָנסטיטוציאָן צווישען דיא שטאַאטען וואָס וועלן איהר גוטהייסען.

אַזוי איז געמאַכט געוואָרען אויף אַ קאָנווענציאָן מיט דעם איינשטימיגען בעשלוס פון דיא אַנוועזענדע שטאַאטען דעם 17טען סעפּטעמבער, אין דעם יאָהר 1887, און אין דעם צוועלפטען יאָהר פון דער אונאַבהענגיגקייט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקאַ. אַלס עדות דערפון האָבען מיר דאָ אונטערגעשריבען אונזערע נעמען,

דזשאָרדזש וואַשינגטאָן

פּרעזידענט און פערטרעטער פון ווירדזשיניא.

בעשטעטיגט וויליאַם דזשעקסאָן, סעקרעטער.

צו דיא געזעצע, אַרכיוו-פּאַפּיערען און געריכטליכע פערהאַנדלונגען פון יעדען אַנדער שטאַאט; און דער קאָנגרעס קען דורך אַלגעמיינע געזעצע בעשטימען וואָס פאַר בעווייזע אַזעלכע געזעצע, אַרכיוו-פּאַפּיערען און געריכטליכע פערהאַנדלונגען זאָלען דאַרפען האָבען און וויא זיי זאָלען ווירקען.

אַבשניט 2. [1] דיא בירגער פון יעדען שטאַאט זאָלען זיין בערעכטיגט צו אַלע פּריווילעגיען און פריוויהייטען וואָס עס געניסען דיא בירגער פון אַנדערע' שטאַאטען. 1)

[2] איינער וואָס איז אָנגעקלאָגט אין וועלכען עס איז שטאַאט אין פעררעטה אָדער אין וועלכען אַנדערן גרעסערן אָדער קלענערן פערברעכען, און ער אַנטלויפט פון גערעכטיגקייט און מען געפינט איהם אין אַן אַנדער שטאַאט, זאָל אויף דער פאָדערונג פון דער עקזעקוטיווער מאַכט פון דעם שטאַאט, פון וואַנען ער איז אַנטלאָפען, אויסגעליפערט ווערן, כדי מען זאָל איהם אַוועקפיהרען אין דעם שטאַאט וועלכער האָט דאָס רעכט צו פּראָצעסירען איהם פאַר'ן פערברעכען.

[3] [קיינער וואָס דאַרף דיענען אַלס קנעכט אָדער טהאָן געצוואונגענע אַרבייט אין אַ שטאַאט, וואו דאָס איז געזעצליך ערלויבט, און ער אַנטלויפט אין אַ צווייטען שטאַאט, זאָל ניט בעפרייט ווערן פון זיין קנעכטשאַפט אָדער געצוואונגענע אַרבייט, צוליב דעם וואָס אין דעם צווייטען שטאַאט איז דאָס ניט געזעצליך, און מען זאָל איהם אויסליפערן אויף'ן פערלאַנג פון דעם צד, וועמען ער דאַרף דיענען אָדער פאַר וועמען ער דאַרף טהאָן דיא אַרבייט] 2)

אַבשניט 3. [1] דער קאָנגרעס קען אַריינגעהמען נייע שטאַאטען אין דיזען בונד; נור קיין נייער שטאַאט זאָל ניט געמאַכט ווערן אין דעם אָרט וואָס געהערט צו אַן אַנדער שטאַאט; אויך זאָל ניט געמאַכט ווערן אַ שטאַאט דורך דער פעראייניגונג פון צוויי אָדער מעהרערע שטאַאטען, אָדער פון טיילען פון שטאַאטען, אָהן דער צו-שטימונג פון דיא געזעץ-געבער פון דיא שטאַאטען, וועמען דאָס איז נוגע, וויא אויך פון דעם קאָנגרעס.

[2] דער קאָנגרעס זאָל האָבען דיא מאַכט צו טהאָן וויא ער פערשטעהט און מאַכען אַלע נויטיגע כללים און פעראָרדנונגען אין בעצוג צו טעריטאָריעס אָדער אַנדער אייגענטהום וואָס בעלאַנגט צו דיא פעראייניגטע שטאַאטען; און קיין זאַך אין דיזער קאָנסטיטוציאָן זאָל ניט אויסגעליגט ווערן צום שאַדען פון דיא רעכטע פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען אָדער פון וועלכען בעזונדערן שטאַאט.

אַבשניט 4. [1] דיא פעראייניגטע שטאַאטען זאָל גאַראַנטירען יעדען שטאַאט אין דיזען בונד אַ רעפּובליקאַנישע פאָרם פון רעגיערונג, און זאָל בעשיצען יעדען פון דיא שטאַאטען געגען אַ שונא וואָס בעפאַלט פון אויסען, און אויף דעם פערלאַנג פון דער לעגיסלאַטור אָדער פון דעם עקזעקוטיוו (אויב דיא לעגיסלאַטור קען ניט צוזאַמען-גערופען ווערן) געגען אינערליכע אונרוהען.

אַרטיקעל V

[1] דער קאָנגרעס זאָל, ווען נור צוויי דריטעל פון ביידע הייזער וועלן עס געפינען פאַר נויטיג, פאָרשלאָגען צו מאַכען ענדערונגען צו דיזער קאָנסטיטוציאָן, אָדער, אויף דעם פערלאַנג פון דיא לעגיסלאַטורען פון צוויי דריטעל פון דיא פער-שיעדענע שטאַאטען אַ קאָנוועניציאָן מיט'ן צוועק פאָרצושלאָגען ענדערונגען, וועלכע זאָלען אין יעדען פאַל האָבען אַזאַ קראַפט פאַר אַלע אַבזיכטען און צוועקען וויא זיי זאָלען זיין אַ טייל פון דיזער קאָנסטיטוציאָן, ווען דיא לעגיסלאַטורען פון דריי פיערטעל פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען וועלן זיי גוטהייסען, אָדער ווען מען וועט זיי ראַטיפיצירען אויף קאָנווענציאָנען אין דריי פיערטעל פון דיא פערשיעדענע שטאַאטען, און דער קאָנגרעס זאָל בעשטימען אויף וועלכען פון דיא צוויי אופנים זאָל דיא ראַטיפיקאַציאָן צוגעהן; מיט דעם תנאי אַז [קיין ענדערונג וואָס וועט געמאַכט ווערן פאַר'ן יאָהר 1808 זאָל פאַר קיין פאַל ניט בעריהרען דיא ערשטע און פיערטע פאַראַגראַפען אין דעם נוינטען אַבשניט פון דעם ערשטען אַרטיקעל; און אַז] 3) קיין שטאַאט זאָל, אָהן זיין צושטימונג, ניט פערלירען זיינע גלייכע שטים-רעכט אין דעם סענאַט.

---

1) דיא פונקטען זיינען פערגרעסערט דורך ענדערונג XIV.
2) דער פונקט איז פערביטען דורך ענדערונג XIII.
3) דער פונקט האָט געהאַט אַ צייטליכען כאַראַקטער.

the Congress may by general Laws prescribe the Manner in which such Acts, Records and Proceedings shall be proved, and the Effect thereof.

SECTION. 2. [1] The Citizens of each State shall be entitled to all Privileges and Immunities of Citizens in the several States.[1]

[2] A Person charged in any State with Treason, Felony, or other Crime, who shall flee from Justice, and be found in another State, shall on Demand of the executive Authority of the State from which he fled, be delivered up, to be removed to the State having Jurisdiction of the Crime.

[3] [No Person held to Service or Labour in one State, under the Laws thereof, escaping into another, shall, in Consequence of any Law or Regulation therein, be discharged from such Service or Labour, but shall be delivered up on Claim of the Party to whom such Service or Labour may be due.] [2]

SECTION. 3. [1] New States may be admitted by the Congress into this Union; but no new State shall be formed or erected within the Jurisdiction of any other State; nor any State be formed by the Junction of two or more States, or Parts of States, without the Consent of the Legislatures of the States concerned as well as of the Congress.

[2] The Congress shall have Power to dispose of and make all needful Rules and Regulations respecting the Territory or other Property belonging to the United States; and nothing in this Constitution shall be so construed as to Prejudice any Claims of the United States, or of any particular State.

SECTION. 4. [1] The United States shall guarantee to every State in this Union a Republican Form of Government, and shall protect each of them against Invasion; and on Application of the Legislature, or of the Executive (when the Legislature cannot be convened) against domestic Violence.

ARTICLE. V.

[1] The Congress, whenever two thirds of both Houses shall deem it necessary, shall propose Amendments to this Constitution, or, on the Application of the Legislatures of two thirds of the several States, shall call a Convention for proposing Amendments, which, in either Case, shall be valid to all Intents and Purposes, as Part of this Constitution, when ratified by the Legislatures of three fourths of the several States, or by Conventions in three fourths thereof, as the one or the other Mode of Ratification may be proposed by the Congress; Provided that [no Amendment which may be made prior to the Year One thousand eight hundred and eight shall in any Manner affect the first and fourth Clauses in the Ninth Section of the first Article; and that] [3] no State, without its Consent, shall be deprived of it's equal Suffrage in the Senate.

[1] Provisions extended by Amendment XIV.
[2] Superseded by Amendment XIII.
[3] Temporary in its nature.

ARTICLE. III.

SECTION. 1. [1] The judicial Power of the United States, shall be vested in one supreme Court, and in such inferior Courts as the Congress may from time to time ordain and establish. The Judges, both of the supreme and inferior Courts, shall hold their Offices during good Behaviour, and shall, at stated Times, receive for their Services, a Compensation, which shall not be diminished during their continuance in Office.

SECTION. 2. [1] The judicial Power shall extend to all cases, in Law and Equity, arising under this Constitution, the Laws of the United States, and Treaties made, or which shall be made, under their Authority; — to all Cases affecting Ambassadors, other public Ministers and Consuls; — to all Cases of admiralty and maritime Jurisdiction; — to Controversies to which the United States shall be a Party; — to Controversies between two or more States; — between a State and Citizens of another State;[1] between Citizens of different States, — between Citizens of the same State claiming Lands under Grants of different States, and between a State, or the Citizens thereof, and foreign States, Citizens or Subjects.

[2] In all Cases affecting Ambassadors, other public Ministers and Consuls, and those in which a State shall be Party, the supreme Court shall have original Jurisdiction. In all the other Cases before mentioned, the supreme Court shall have appellate Jurisdiction, both as to Law and Fact, with such Exceptions, and under such regulations as the Congress shall make.

[3] The Trial of all Crimes, except in Cases of Impeachment, shall be by Jury; and such Trial shall be held in the State where the said Crimes shall have been committed; but when not committed within any State, the Trial shall be at such Place or Places as the Congress may by Law have directed.

SECTION. 3. [1] Treason against the United States, shall consist only in levying War against them, or in adhering to their Enemies, giving them Aid and Comfort. No Person shall be convicted of Treason unless on the Testimony of two Witnesses to the same overt Act, or on Confession in open Court.

[2] The Congress shall have Power to declare the Punishment of Treason, but no Attainder of Treason shall work Corruption of Blood, or Forfeiture except during the Life of the Person attainted.

ARTICLE. IV.

SECTION. 1. [1] Full Faith and Credit shall be given in each State to the public Acts, Records, and judicial Proceedings of every other State. And

[1] Modified by Amendment XI.

אַרטיקעל III

אַבשניט 1. [1] דיא ריכטערליכע מאַכט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען זאָל בעשטעהן אין איין העכסטען געריכט און אין אַזעלכע קלענערע געריכטען, וועלכע דער קאָנגרעס קען פון צייט צו צייט בעשטימען און גרינדען. דיא ריכטער, סיי פון דעם העכסטען געריכט און סיי פון דיא קלענערע געריכטען, זאָלען האַלטען זייער אַמט כל זמן זייער אויפפיהרונג איז גוט, און זיי זאָלען אין בעשטימטע צייטען בעקומען פאַר זייערע לייסטונגען אַ בעלוינונג, וועלכע זאָל ניט פערקלענערט ווערן דורך דער צייט וואָס זיי האַלטען אָן זייער אַמט.

אַבשניט 2. [1] דיא געריכטליכע מאַכט זאָל זיך בעציהען אויף אַלע זאַכען אין געזעץ און גערעכטיגקייט וואָס קומען אונטער דיזער קאָנסטיטוציאָן, דיא געזעצע פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, און דיא טראַקטאַטען וואָס זיינען שוין געשלאָסען אָדער וועלן געשלאָסען ווערן מיט אַנדערע פעלקער אונטער זייער מאַכט; — אויף אַלע פעלע וואָס האָבען צו טהאָן מיט געזאַנדטע, באָטשאַפטער, קאָנסולען; — אויף אַלע פעלע וואָס זיינען נוגע פלאָטען-בעאַמטע און מאַרין יוסטיץ; — אויף שטרייטיגקייטען אין וועלכע דיא פעראייניגטע שטאַאטען איז איינער פון דיא צדדים; — אויף שטרייטיגקייטען צווישען צוויי אָדער מעהרערע שטאַאטען; — צווישען אַ שטאַאט און דיא בירגער פון אַן אַנדער שטאַאט, 1) צווישען דיא בירגער פון פערשיעדענע שטאַאטען, צווישען דיא בירגער פון איין שטאַאט, ווען זיי האָבען טענות אויף לאַנד וואָס איז זיי געשיינקט געוואָרען פון פערשיעדענע שטאַאטען, און צווישען אַ שטאַאט, אָדער דיא בירגער פון אַ שטאַאט און פרעמדע מדינות, בירגער אָדער אונטערטהאַנען פון דיא פרעמדע מדינות.

[2] אין אַלע זאַכען וואָס זיינען נוגע געזאַנדטע, באָטשאַפטער און קאָנסולען, וויא אויך אין פעלע וואו אַ שטאַאט איז איינער פון דיא צדדים, זאָל דאָס העכסטע געריכט האָבען דיא גאַנצע געזעצליכע מאַכט אין דעם פּראָצעס פון אָנהויב ביז׳ן סוף. אין דיא אַלע אַנדערע פעלע, וועלכע זיינען אויבען דערמאָנט, זאָל דאָס העכסטע געריכט זיין נור דאָס געריכט, צו וועלכען מען זאָל אַפּעלירען, סיי וועגען געזעץ און סיי וועגען פאַקטען, מיט אַזעלכע אויסנאַהמען און אונטער אַזעלכע רעגעלען, וויא דער קאָנגרעס וועט בעשטימען.

[3] דער פּראָצעס פאַר אַלע פערברעכענס, אויסער ווען בעאַמטע ווערן אָנגעקלאָגט אין שלעכטער אַדמיניסטראַציאָן, זאָל פאָרקומען פאַר אַ געריכט פון געשוואָרענע; און אַזאַ פּראָצעס זאָל פאָרקומען אין דעם שטאַאט וואו דיא פערברעכענס זיינען בעגאַנגען געוואָרען; אָבער ווען זיי זיינען בעגאַנגען געוואָרען אין קיינע פון דיא שטאַאטען, זאָל דער פּראָצעס פאָרקומען אין אַזאַ אָרט, אָדער אַזעלכע ערטער, וועלכע דער קאָנגרעס וועט בעשטימען דורך געזעץ.

אַבשניט 3. [1] הויך-פערראַטה געגען דיא פעראייניגטע שטאַאטען זאָל נור בעשטעהן אין אָנרייצען אַ מלחמה געגען זיי, אָדער אין צושטעהן צו זייערע פיינד און אין געבען זיי הילף און בעקוועמליכקייט. קיין פּערזאָן זאָל ניט פעראורטיילט ווערן אויף דער קלאַגע פון פערראַטה, סיידען צוויי צייגען זאָגען עדות אויף דיזער אָפענער טהאַט, אָדער ווען דיא פּערזאָן איז זיך אַליין מודה אין אַן אָפענעם געריכט.

[2] דער קאָנגרעס זאָל האָבען דיא מאַכט צו בעשטימען דיא שטראָף פאַר הויך-פערראַטה, אָבער קיין פעראורטיילונג צוליב הויך-פערראַטה זאָל זיך ניט אָברופען אויף דער פאַמיליע און יורשים פון דעם פעראורטיילטען, דאָס הייסט, מען זאָל ניט אַוועקרויבען זיינע גיטער פון זיינע יורשים, און מען זאָל אויך ניט קאָנפיסקירען זיין פערמעגען, אויסער פאַר דער צייט וואָס דער פעראורטיילטער לעבט.

אַרטיקעל IV

אַבשניט 1. [1] פולען גלויבען און צוטרויען זאָל מען אין יעדען שטאַאט געבען

---

1) איבערגעמאַכט פון דער ענדערונג XI.

[7] דער פּרעזידענט זאָל צו בעשטימטע צייטען קריגען פאַר זיינע דיענסטע אַ געהאַלט, וועלכער זאָל ניט פערגרעסערט און ניט פערקלענערט ווערן דורך דער צייט, פאַר וועלכער ער איז ערוועהלט געוואָרען, און אונטער דער צייט זאָל ער ניט קריגען קיין אַנדער בעלוינונג פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, וויא אויך ניט פון קיין בעזונדער שטאַאט.

[8] איידער ער טרעט אַריין אין זיין אַמט זאָל ער געבען דיא פאָלגענדע שבועה אָדער פערזיכערונג: — "איך שווער (אָדער פערזיכער) הייליג, אַז איך וועל טריי ערפילען דעם אַמט פון פּרעזידענט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, און וועל מיט מיינע בעסטע קרעפטען אָבהיטען, בעשיצען און פערטיידיגען דיא קאָנסטיטוציאָן פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען".

אַבשניט 2. [1] דער פּרעזידענט זאָל זיין דער אויבער-קאָמאַנדיר פון דער אַרמעע און פלאָטע פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, און פון דער מיליץ פון דיא בעזונדערע שטאַאטען, ווען זיא ווערט גערופען אין ווירקליכען דיענסט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען; ער קען פאָדערן אַ מיינונג שריפטליך פון דעם הויפּט בעאַמטען אין יעדען עקזעקוטיווען דעפּאַרטמענט וועגען יעדען ענין וואָס איז נוגע דיא פפליכטען פון זיין אַמט, און ער זאָל האָבען דיא מאַכט צו פערשיבען בעשטראָפונגען און בעגנאַדיגען פאַר פערברעכענס געגען דיא פעראייניגטע שטאַאטען, אויסער אין פעלע ווען הויכע בעאַמטע ווערן בעשולדיגט פון רעפּרעזענטאַנטען הויז אין שלעכטער אַדמיניסטראַציאָן און זיי ווערן געפונען שולדיג פון סענאַט.*)

[2] ער זאָל האָבען דיא מאַכט צו שליסען טראַקטאַטען אויף דעם ראַטה און מיט דער צושטימונג פון דעם סענאַט, בתנאי אַז צוויי דריטעל פערזאַמעלטע סענאַטאָרען שטימען איין דערצו; און ער זאָל אויף דעם ראַטה און מיט דער צושטימונג פון דעם סענאַט ערנענען געזאַנדטע, באָטשאַפטער, קאָנסולען, ריכטער פון דעם העכסטען געריכט און אַלע אַנדערע בעאַמטע פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, וועגען וועמעס אָנשטעלונג דאָ ווערט ניט בעזאָרגט און וועלכע וועט ווערן בעשטימט דורך געזעץ; אָבער דער קאָנגרעס, אויב ער געפינט עס פאַר רעכט, קען דורך געזעץ איבערגעבען דיא מאַכט אָנצושטעלען אַזעלכע קלענערע בעאַמטע דעם פּרעזידענט אַליין, דיא געריכטס-הייזער, אָדער דיא אויבער-בעאַמטע פון דיא רעגיערונגס-אָבטיילונגען.

[3] דער פּרעזידענט זאָל האָבען דיא מאַכט אָנצושטעלען דערוויילע בעאַמטע אויף אַלע ערטער וואָס ווערן ליידיג אין דער צייט וואָס דער סענאַט האָט ניט קיין זיצונג, און דער טערמין פון אַזעלכע ערנענונגען זאָל זיך ענדיגען ביים סוף פון דער נעקסטער זיצונג.

אַבשניט 3. [1] ער זאָל פון צייט צו צייט געבען דעם קאָנגרעס אַ בעריכט וועגען דעם צושטאַנד פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען און רעקאָמענדירען צו בעטראַכטען אַזעלכע זאַכען וואָס ער וועט געפינען פאַר נויטיג און ניצליך; אין אויסערגעוואוינליכע פעלע קען ער צוזאַמענרופען ביידע הייזער אָדער יעדע פון זיי, און אין פאַל זיי קענען ניט איינשטימען צווישען זיך אין בעצוג אויף פערטאַגונג, קען ער זיי אָבלייגען אויף אַזאַ צייט, וויא ער וועט געפינען פאַר פּאַסענד; ער זאָל אויפנעהמען געזאַנדטע און אַנדערע באָטשאַפטער; ער זאָל השגחה געבען אַז דיא געזעצע זאָלען טריי דורכגעפיהרט ווערן, און ער זאָל אָנשטעלען אַלע בעאַמטע פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען.

אַבשניט 4. [1] דער פּרעזידענט, וויים-פּרעזידענט און אַלע ציוויל-בעאַמטע פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען זאָלען ווערן פון זייער אַמט, ווען זיי ווערן אָנגעקלאָגט און מען געפינט זיי שולדיג אין פערראַטה, שוחד אָדער אַנדערע גרויסע פערברעכענס און שלעכטע אויפפיהרונג.

*) דאָס הייסט "אימפּיטשמענט" איז אַמעריקאַ.

[7] The President shall, at stated Times, receive for his Services, a Compensation, which shall neither be encreased nor diminished during the Period for which he shall have been elected, and he shall not receive within that Period any other Emolument from the United States, or any of them.

[8] Before he enter on the Execution of his Office, he shall take the following Oath or Affirmation: — "I do solemnly swear (or affirm) that I will faithfully execute the Office of President of the United States, and will to the best of my Ability, preserve, protect and defend the Constitution of the United States."

SECTION. 2. [1] The President shall be Commander in Chief of the Army and Navy of the United States, and of the Militia of the several States, when called into the actual Service of the United States; he may require the Opinion, in writing, of the principal Officer in each of the executive Departments, upon any Subject relating to the Duties of their respective Offices, and he shall have Power to grant Reprieves and Pardons for Offences against the United States, except in Cases of Impeachment.

[2] He shall have Power, by and with the Advice and Consent of the Senate, to make Treaties, provided two thirds of the Senators present concur; and he shall nominate, and by and with the Advice and Consent of the Senate, shall appoint Ambassadors, other public Ministers and Consuls, Judges of the supreme Court, and all other Officers of the United States, whose Appointments are not herein otherwise provided for, and which shall be established by Law: but the Congress may by Law vest the Appointment of such inferior Officers, as they think proper, in the President alone, in the Courts of Law, or in the Heads of Departments.

[3] The President shall have Power to fill up all Vacancies that may happen during the Recess of the Senate, by granting Commissions which shall expire at the End of their next Session.

SECTION. 3. [1] He shall from time to time give to the Congress Information of the State of the Union, and recommend to their Consideration such Measures as he shall judge necessary and expedient; he may, on extraordinary Occasions, convene both Houses, or either of them, and in Case of Disagreement between them, with Respect to the Time of Adjournment, he may adjourn them to such Time as he shall think proper; he shall receive Ambassadors and other public Ministers; he shall take Care that the Laws be faithfully executed, and shall Commission all the Officers of the United States.

SECTION. 4. [1] The President, Vice President and all civil Officers of the United States, shall be removed from Office on Impeachment for, and Conviction of, Treason, Bribery, or other high Crimes and Misdemeanors.

and Representatives to which the State may be entitled in the Congress: but no Senator or Representative, or Person holding an Office of Trust or Profit under the United States, shall be appointed an Elector.

[3] [The Electors shall meet in their respective States, and vote by Ballot for two Persons, of whom one at least shall not be an Inhabitant of the same State with themselves. And they shall make a List of all the Persons voted for, and of the Number of Votes for each; which List they shall sign and certify, and transmit sealed to the Seat of the Government of the United States, directed to the President of the Senate. The President of the Senate shall, in the Presence of the Senate and House of Representatives, open all the Certificates, and the Votes shall then be counted. The Person having the greatest Number of Votes shall be the President, if such Number be a Majority of the whole Number of Electors appointed; and if there be more than one who have such Majority, and have an equal Number of Votes, then the House of Representatives shall immediately chuse by Ballot one of them for President; and if no Person have a Majority, then from the five highest on the List the said House shall in like Manner chuse the President. But in chusing the President, the Votes shall be taken by States, the Representation from each State having one Vote; A quorum for this Purpose shall consist of a Member or Members from two thirds of the States, and a Majority of all the States shall be necessary to a Choice. In every Case, after the Choice of the President, the Person having the greatest Number of Votes of the Electors shall be the Vice President. But if there should remain two or more who have equal Votes, the Senate shall chuse from them by Ballot the Vice President.] [1]

[4] The Congress may determine the Time of chusing the Electors, and the Day on which they shall give their Votes; which Day shall be the same throughout the United States.

[5] No Person except a natural born Citizen, or a Citizen of the United States, at the time of the Adoption of this Constitution, shall be eligible to the Office of President; neither shall any Person be eligible to that Office who shall not have attained to the Age of thirty five Years, and been fourteen Years a Resident within the United States.

[6] In Case of the Removal of the President from Office, or of his Death, Resignation, or Inability to discharge the Powers and Duties of the said Office, the Same shall devolve on the Vice President, and the Congress may by Law provide for the Case of Removal, Death, Resignation or Inability, both of the President and Vice President, declaring what Officer shall then act as President, and such Officer shall act accordingly, until the Disability be removed, or a President shall be elected.

[1] This clause has been superseded by Amendment XII.

יעדען וועט בעשטימען, אַזאַ צאָהל עלעקטאָרס וואָס זאָל זיין גלייך מיט דער צאָהל סענאַטאָרען און רעפּרעזענטאַנטען, וועלכע דער שטאַאט איז בערעכטיגט צו האָבען אין קאָנגרעס; אָבער קיין סענאַטאָר אָדער פערטרעטער אָדער פּערזאָן, וועלכער האָט אַ פער־טרויליכע אָדער איינטרעגליכע רעגיערונגס שטעלע אונטער דיא פעראייניגטע שטאַאטען, טאָר ניט ערנאַנט ווערן אַלס עלעקטאָר.

[3] [דיא עלעקטאָרס זאָלען זיך פערזאַמלען אין זייערע בעזונדערע שטאַאטען און שטימען דורך אַ שטים-צעטעל פאַר צוויי פּערזאָנען, פון וועלכע איינער לכל הפּחות זאָל ניט זיין קיין איינוואָהנער פון דעם זעלבען שטאַאט מיט זיי; און זיי זאָלען אויסמאַכען אַ ליסטע פון אַלע פּערזאָנען, פאַר וועלכע מען האָט געשטימט און פון דער צאָהל שטימען וואָס יעדער האָט געקראָגען, און זיי זאָלען דיזע ליסטע אונטערשרייבען און בעשטעטיגען און אַוועקשיקען אַ פערזיעגעלטע צו דעם אָרט, וואו דיא רעגיערונג פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען זיצט, אַדרעסירט צום פּרעזידענט פון דעם סענאַט. דער פּרעזידענט פון דעם סענאַט זאָל אין דער אַנוועזענהייט פון דעם סענאַט און רעפּרע־זענטאַנטען הויז עפענען אַלע בשטעטיגטע ליסטען און דאַן זאָל מען דיא שטימען אי־בערצעהלען. דיא פּערזאָן, וועלכע האָט דיא גרעסטע צאָהל שטימען, זאָל זיין דער פּרעזידענט, אויב דיזע צאָהל איז דיא מעהרהייט פון דער גאַנצער צאָהל ערנאַנטע עלעקטאָרס; און אויב מעהר וויא איין פּערזאָן האָבען אַזאַ מעהרהייט און זיי האָבען אַ גלייכע צאָהל שטימען, דאַן זאָל דאָס רעפּרעזענטאַנטען הויז גלייך ערוועהלען דורך אַ באַלאָטירונג איינעם פון זיי פאַר פּרעזידענט; און ווען קיינער קריגט ניט קיין מעהרהייט, דאַן זאָל דאָס רעפּרעזענטאַנטען הויז וועהלען פון דיא פינף וואָס האָבען דיא מעהרסטע שטימען אויף דער ליסטע דעם פּרעזידענט אויף דעם זעלביגען אופן. אָבער ביים וועהלען דעם פּרעזידענט זאָלען דיא שטימען גענומען ווערן נאָך דיא שטאַאטען, און אַלע פערטרעטער פון איין שטאַאט זאָלען האָבען צוזאַמען איין שטימע. דיא געזעצליכע צאָהל פערטרעטער וואָס דאַרפען זיין פערזאַמעלט פאַר דיזען צוועק זאָל בעשטעהן פון אַ מיטגליעד אָדער מיטגליעדער פון צוויי דריטעל שטאַאטען, און אַ מעהרהייט פון אַלע שטאַאטען זאָל זיין נויטיג פאַר אַזאַ וואַהל. אין יעדען פאַל, נאָכדעם וויא דער פּרעזידענט איז ערוועהלט, זאָל דיא פּערזאָן וואָס האָט דיא גרעסטע צאָהל שטימען פון דיא עלעקטאָרס זיין דער וויס-פּרעזידענט. אָבער אויב עס בלייבען צוויי אָדער מעהר פּערזאָנען וואָס האָבען אַ גלייכע צאָהל שטימען זאָל דער סענאַט פון זיי אויסוועהלען דורך אַ שטים-צעטעל דעם וויס-פּרעזידענט.] 1)

[4] דער קאָנגרעס קען בעשטימען דיא צייט, ווען צו ערוועהלען דיא עלעקטאָרס און דעם טאָג ווען זיי זאָלען אָבגעבען זייערע שטימען, און דער טאָג זאָל זיין דער זעל־ביגער אין אַלע שטאַאטען.

[5] קיינער, אויסער אַ געבאָרענער בירגער פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, אָדער, ווער עס איז געווען אַ בירגער פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען צו דער צייט ווען דיזע קאָנסטיטוציאָן איז אָנגענומען געוואָרען, זאָל ניט קענען האַלטען דעם אַמט פון פּרע־זידענט; אויך זאָל קיינער געוועהלט ווערן צו דיזען אַמט, ווען ער איז נאָך ניט אַלט פינף און דרייסיג יאָהר און ווען ער האָט ניט געוואָהנט פיערצעהן יאָהר אין דיא פעראייניגטע שטאַאטען.

[6] אין פאַל ווען דער פּרעזידענט ווערט אַראָבגעזעצט פון זיין אַמט אָדער ער שטאַרבט, רעזיגנירט אָדער ער איז ניט אים שטאַנד צו ערפילען דיא פּפליכטען פון זיין אַמט, זאָל דאָס אַמט איבערגעהן צום וויס-פּרעזידענט, און אין פאַל ווען דער פּרעזידענט און דער וויס-פּרעזידענט ווערן אַראָבגעזעצט אָדער שטאַרבען, רעזיגנירען אָדער זיי ביידע זיינען ניט אים שטאַנד צו ערפילען דיא פּפליכטען, קען דער קאָנגרעס דורך געזעץ בעשטימען, וועלכער בעאַמטער זאָל פערנעהמען דעם אָרט פון פּרעזידענט, און דיזער בעאַמטער זאָל זיין אין דיזען אַמט, ביז זיי וועלן ווידער ווערן פעהיג אָדער ביז אַ פּרעזידענט וועט ווערן ערוועהלט.

1) דיזער פּאַראַגראַף איז פערביטען געוואָרען מיט דער ענדערונג XII.

[4] קיין קאָפּ-שטייער אָדער אַן אַנדער דירעקטער שטייער זאָל אַרויפגעליגט ווערן, אויסער נאָך דער פּראָפּאָרציע פון דער בעפעלקערונג וואָס דאַרף געצעהלט ווערן וויא עס איז דאָ אויבען געזאָגט.

[5] קיין שטייער אָדער צאָל זאָל מען אַרויפליגען אויף זאַכען וואָס מען פיהרט אַריין פון וועלכען עס איז שטאַאט.

[6] מען זאָל ניט מאַכען קיין שום פעראָרדנונג סיי אין האַנדעל און סיי אין דעם אָבצאָל ביי דיא האַפענס, וואָס זאָל געבען אַ פאָרצוג איין שטאַאט איבער דעם צוויי-טען; אויך זאָלען דיא שיפען וואָס געהען פון איין שטאַאט אין דעם צווייטען, ניט זיין פערפפליכטעט אַריינצוקומען, צו בעריכטען, אָנצוגעבען דיא סחורה אָדער צאָהלען שטייער אין אַ צווייטען שטאַאט.

[7] קיין געלד זאָל מען ניט נעהמען פון דער רעגיערונגס קאַסע, סיידען דאָס ווערט פריהער בעשטימט דורך געזעץ; און אַ רעגעלמעסיגער חשבון פון אַלע הכנסות און הוצאות פון דעם קהל'שען געלד זאָל פערעפענטליכט ווערן פון צייט צו צייט.

[8] דיא פעראייניגטע שטאַאטען זאָל ניט געבען קיינעם קיין שום אַדעל-טיטעל און קיין פּערזאָן וואָס האָט אַן איינטרעגליכע אָדער פערטרויליכע רעגיערונגס-שטעלע אין דיא פעראייניגטע שטאַאטען זאָל אָהן דער צושטימונג פון קאָנגרעס ניט אָננעהמען קיין שום מתנה, בעלוינונג, אַמט אָדער טיטעל פון אַ קעניג, פּרינץ אָדער פרעמדער רעגיערונג.1)

אַ ב ש נ י ט 10. [1] קיין שטאַאט זאָל ניט אַריין אין אירגענד וועלכען אָבמאַך, בונד, פעראייניגונג; געבען ערלויבניס פּריוואַט מענשען אָנצוגרייפען פרעמדע שיפען; פּרעגען געלד; אַרויסגעבען קרעדיט פּאַפּיערען; צאָהלען חובות מיט עפּעס אַנדערס אַ חוץ גאָלד און זילבער; דורכפיהרען אַ געזעץ צו בעשטראָפען אַ שולדיגען מיט שענדען זיין פאַמיליע, מאַכען אַ נייעם געזעץ נאָכדעם וויא איינער האָט עפּעס אָבגעטהאָן כדי צו בעשטראָפען איהם דערפאַר, אָדער מאַכען אַ געזעץ וואָס זאָל ברעכען דיא פער-פּפליכטונגען פון קאָנטראַקטען, אָדער געבען אַן אַדעל-טיטעל.

[2] קיין שטאַאט זאָל אָהן דער צושטימונג פון קאָנגרעס ניט אַרויפליגען קיין צאָל און שטייער אויף אַריינגעפיהרטע און אַרויסגעפיהרטע סחורות, סיידען דאָס זאָל זיין לחלוטין נויטיג אום אויסצופיהרען דיא אינספּעקציאָנס-געזעצע; און דיא ריינע הכנסה פון אַלע שטייערען און צאָל, וואָס אַ שטאַאט ליגט אַרויף אויף אַריינגעפיהרטע און אַרויסגעפיהרטע סחורות, זאָל זיין פאַר דעם געברויך פון דער רעגיערונגס קאַסע פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען; און אַלע אַזעלכע געזעצע זאָלען דורכגעזעהן און קאָנטראָלירט ווערן פון דעם קאָנגרעס.

[3] קיין שטאַאט זאָל אָהן דער צושטימונג פון דעם קאָנגרעס ניט אַרויפליגען קיין שיפס-שטייער, האַלטען חיל אָדער קריעגס-שיפען אין דער צייט פון פריעדען, שליסען אַן אָבמאַך אָדער פערטראַג מיט אַן אַנדער שטאַאט אָדער מיט אַ פרעמדע מאַכט, אָדער מאַכען אַ מלחמה, סיידען אַ שונא האָט זיך שוין אַריינגעריסען אָדער דער שטאַאט שטעהט אין אַן אונפערמיידליכער געפאַהר וואָס ערלויבט ניט צו וואַרטען.2)

אַרטיקעל II

אַ ב ש נ י ט 1. [1] דיא מאַכט אויסצופיהרען דיא געזעצע זאָל זיין אין דיא הענד פון דעם פּרעזידענט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקאַ. ער זאָל האַלטען זיין אַמט אין דעם משך פון פיער יאָהר, און, צוזאַמען מיט'ן וויס-פּרעזידענט, וועלכער ווערט ערוועהלט פאַר דעם זעלביגען משך, זאָל ער ערוועהלט ווערן וויא פאָלגט:

[2] יעדער שטאַאט זאָל ערנענען, לויט דעם אופן וויא דער לעגיסלאַטור פון

---

1) דיא פערזענליכע רעכטע וואָס ווערן אויסגערעכענט אין אבשניט 9 זיינען פערגרעסערט געווארען דורך דיא ענדערונגען וואס זיינען געמאכט געווארען אין דער קאנסטיטוציאן. זעה ענדערונגען I—X.

2) דיא פונקטען פון אבשניט 10 זיינען איבערגעמאכט און פערגרעסערט געווארען לויט דיא ענדערונגען XIII—XV.

[4] No Capitation, or other direct, Tax shall be laid, unless in Proportion to the Census or Enumeration herein before directed to be taken.

[5] No Tax or Duty shall be laid on Articles exported from any State.

[6] No Preference shall be given by any Regulation of Commerce or Revenue to the Ports of one State over those of another: nor shall Vessels bound to, or from, one State, be obliged to enter, clear, or pay Duties in another.

[7] No Money shall be drawn from the Treasury, but in Consequence of Appropriations made by Law; and a regular Statement and Account of the Receipts and Expenditures of all public Money shall be published from time to time.

[8] No Title of Nobility shall be granted by the United States: And no Person holding any Office of Profit or Trust under them, shall, without the Consent of the Congress, accept of any present, Emolument, Office, or Title, of any kind whatever, from any King, Prince, or foreign State.[1]

SECTION. 10. [1] No State shall enter into any Treaty, Alliance, or Confederation; grant Letters of Marque and Reprisal; coin Money; emit Bills of Credit; make any Thing but gold and silver Coin a Tender in Payment of Debts; pass any Bill of Attainder, ex post facto Law, or Law impairing the Obligation of Contracts, or grant any Title of Nobility.

[2] No State shall, without the Consent of the Congress, lay any Imposts or Duties on Imports or Exports, except what may be absolutely necessary for executing it's inspection Laws: and the net Produce of all Duties and Imposts, laid by any State on Imports or Exports, shall be for the Use of the Treasury of the United States; and all such Laws shall be subject to the Revision and Controul of the Congress.

[3] No State shall, without the Consent of Congress, lay any Duty of Tonnage, keep Troops, or Ships of War in time of Peace, enter into any Agreement or Compact with another State, or with a foreign Power, or engage in War, unless actually invaded, or in such imminent Danger as will not admit of delay.[2]

ARTICLE. II.

SECTION. 1. [1] The executive Power shall be vested in a President of the United States of America. He shall hold his Office during the Term of four Years, and, together with the Vice President, chosen for the same Term, be elected, as follows

[2] Each State shall appoint, in such Manner as the Legislature thereof may direct, a Number of Electors, equal to the whole Number of Senators

[1] The personal rights enumerated in Section 9, have been added to, and extended by, Amendments I.-X.

[2] The provisions of Section 10 have been modified and extended by Amendments XIII.-XV.

[7] To establish Post Offices and post Roads;

[8] To promote the Progress of Science and useful Arts, by securing for limited Times to Authors and Inventors the exclusive Right to their respective Writings and Discoveries;

[9] To constitute Tribunals inferior to the supreme Court;

[10] To define and punish Piracies and Felonies committed on the high Seas, and Offences against the Law of Nations;

[11] To declare War, grant Letters of Marque and Reprisal, and make Rules concerning Captures on Land and Water;

[12] To raise and support Armies, but no Appropriation of Money to that Use shall be for a longer Term than two Years;

[13] To provide and maintain a Navy;

[14] To make Rules for the Government and Regulation of the land and naval Forces;

[15] To provide for calling forth the Militia to execute the Laws of the Union, suppress Insurrections and repel Invasions;

[16] To provide for organizing, arming, and disciplining, the Militia, and for governing such Part of them as may be employed in the Service of the United States, reserving to the States respectively, the Appointment of the Officers, and the Authority of training the Militia according to the discipline prescribed by Congress;

[17] To exercise exclusive Legislation in all Cases whatsoever, over such District (not exceeding ten Miles square) as may, by Cession of particular States, and the Acceptance of Congress, become the Seat of the Government of the United States, and to exercise like Authority over all Places purchased by the Consent of the Legislature of the State in which the Same shall be, for the Erection of Forts, Magazines, Arsenals, dock-Yards, and other needful Buildings; — And

[18] To make all Laws which shall be necessary and proper for carrying into Execution the foregoing Powers, and all other Powers vested by this Constitution in the Government of the United States, or in any Department or Officer thereof.

SECTION. 9. [1] [The Migration or Importation of such Persons as any of the States now existing shall think proper to admit, shall not be prohibited by the Congress prior to the Year one thousand eight hundred and eight, but a Tax or duty may be imposed on such Importation, not exceeding ten dollars for each Person.] [1]

[2] The Privilege of the Writ of Habeas Corpus shall not be suspended, unless when in Cases of Rebellion or Invasion the public Safety may require it.

[3] No Bill of Attainder or ex post facto Law shall be passed.

[1] A temporary clause no longer in force.

[7] צו גרינדען פּאָסט אַמטען און מאַכען וועגען פאַר דער פּאָסט;

[8] צו העלפען ענטוויקלען וויסענשאַפט און נוצליכע קונסט דערמיט, וואָס דיא פערפאַסערס און ערפינדער זאָלען אויף אַ געוויסער צייט זיין געזיכערט מיט'ן אויסשליסליכען רעכט אויף זייערע פערפאַסונגען און ערפינדונגען;

[9] איינצוריכטען געריכטס-הייזער וואָס זאָלען שטעהן אונטער דעם העכסטען געריכט;

[10] צו ענטשיידען און בעשטראָפען פאַר רויבעריי און פערברעכען אויף'ן ים און פאַר פערברעכען געגען פעלקער-רעכט;

[11] צו ערקלערן קריעג און צו געבען ערלויבניס פּריוואַט מענשען אָנצוגרייפען שיפען פון דעם שונא און מאַכען כללים וועגען פאַנגען מענשען און זאַכען אויף לאַנד און וואַסער;

[12] צוזאַמענשטעלען און אויסהאַלטען אַרמעען, נור קיין סומע געלד זאָל ניט בעשטימט ווערן פאַר דיזען צוועק אויף אַ לייגערן משך וויא צוויי יאָהר:

[13] צו שאַפען און אויסהאַלטען אַ פלאָטע;

[14] צו מאַכען געזעצע וויא צו רעגולירען דיא חיל אויף לאַנד און ים;

[15] צו בעזאָרגען אַז מען זאָל אַרויסרופען דיא מיליץ אום אויסצופיהרען דיא געזעצע פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, צו דערשטיקען אויפשטענדע און צו פערטרייבען דעם שונא וואָס בעפאַלט דאָס לאַנד;

[16] צו בעזאָרגען אַז מען זאָל אָרגאַניזירען, בעוואַפענען און מוסטירען דיא מיליץ און האָבען צו זאָגען איבער יענע טיילען חיל וואָס שטעהן אין דיענסט ביי דיא פעראייניגטע שטאַאטען, אָבער דאָס רעכט בלייבט ביי יעדען שטאַאט אָנצושטעלען אָפיציערען און מוסטירען איהר מיליץ לויט דער דיסציפלין וואָס דער קאָנגרעס בעשטימט;

[17] צו אויסאיבען דיא אויסשליסליכע געזעץ-געבונג אין אַלע מעגליכע פעלע פאַר אַזאַ דיסטריקט (ניט גרעסער וויא צעהן קוואַדראַט מייל), וואָס געוויסע שטאַאטען וועלען אָבטרעטען און דער קאָנגרעס וועט אָננעהמען אַלס זיץ-אָרט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, און אויך צו האָבען אַזאַ מאַכט איבער אַלע ערטער, וועלכע ווערן אָבגעקויפט מיט דער צושטימונג פון דעם לעגיסלאַטור פון יענעם שטאַאט, אין וועלכען דיא דאָזיגע ערטער ליגען, צו ערריכטען פעסטונגען, מאַגאַזינען, אַרסענאַלען, שיפס-ווערפטען און אַנדערע נויטיגע געביידען; — און

[18] צו מאַכען אַלע געזעצע וועלכע זיינען נויטיג און פאָדערן זיך אום אויסצופיהרען דיא מאַכט וואָס ווערט איבען דערמאָנט און יעדע אַנדערע מאַכט וואָס ווערט פון דיזער קאָנסטיטוציאָן געגעבען צו דער רעגיערונג פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, אָדער צו וועלכער עס איז אָבטיילונג אָדער בעאַמטען פון דיזער רעגיערונג.

אַבשניט 9. [1] [דיא איינוואַנדערונג אָדער אַריינפיהרונג פון אַזעלכע מענשען, וואָס אירגענד וועלכער פון דיא איצטיגע עקזיסטירענדע שטאַאטען וויל אַריינלאָזען, זאָל ניט פערבאָטען ווערן פון דעם קאָנגרעס פאַר דעם יאָהר 1808, אָבער אַ שטייער אָדער צאָל קען אַרויפגעלייגט ווערן אויף אַזעלכע אַריינגעבראַכטע מענשען, נור דער שטייער זאָל ניט זיין העכער וויא צעהן דאָלער פון יעדע פערזאָן]. 1)

[2] דאָס פּריווילעגיום פון דעם האַבעאַס קאָרפּוס אַקט*) זאָל ניט צוגענומען ווערן, סיידען דיא זיכערהייט פון פאָלק פאָדערט עס אין דער צייט פון אַן אויפשטאַנד אָדער ווען אַ שונא רייסט זיך אַריין אין לאַנד.

[3] עס זאָל ניט דורכגעפיהרט ווערן קיין געזעץ וואָס זאָל בעשטראָפען אַ מענשען פאַר הויכפערראַטה מיט שענדונג פון דער פאַמיליע און עס זאָל ניט דורכגעפיהרט ווערן קיין געזעץ צו בעשטראָפען פאַר אַ פערברעכען וואָס איז בעגאַנגען געוואָרען פריהער און וואָס איז פריהער ניט געווען קרימינאַל.

1) דיזער פּונקט איז גיט מעהר איז קראַפט.

*) האבעאס קארפוס מיינט דאס מען זאל ניט טארען האלטען ארעטירט א פערזאן אהן א פערהער וועגען דער קלאגע.

איינִיגטע שטאַאטען זאָל נִיט זיין קיין מיטגליעד אין קיינע פון ביידע הייזער דורך דער צייט פון זיין אַמט.

אַבשניט 7. [1] אַלע פּראָיעקטען צו שאַפען הכנסה פאַר דער רעגיערונג זאָלען געמאַכט ווערן אין דעם רעפּרעזענטאַנטען הויז; נור דער סענאַט קען פאָרשלאָגען אָדער איינגעהן צו מאַכען ענדערונגען וויא מיט אַנדערע פּראָיעקטען.

[2] יעדער פּראָיעקט וואָס געהט דורך דאָס רעפּרעזענטאַנטען הויז און דעם סענאַט זאָל איידער ער ווערט אַ געזעץ, פאָרגעלייגט ווערן פאַר'ן פּרעזידענט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען. אויב ער גיט זיין הסכמה זאָל ער איהם אונטערשרייבען, און אויב נִיט זאָל ער איהם צוריקשיקען מיט זיינע איינווענדונגען צו דעם הויז, וואו ער איז צוערשט גע-מאַכט געוואָרען, און דאָס הויז זאָל אַריינפיהרען דיא איינווענדונגען באריכות אין דעם פּראָטאָקאָל און זאָל זיך אויף דאָס ניי בעראַטהען דאַריבער. אויב צוויי דריטעל פון דעם הויז שטימען איין דורכצופיהרען דעם פּראָיעקט נאָך אַ צווייטער איבערלייגונג, זאָל מען איהם שיקען מיט דיא איינווענדונגען אין צווייטען הויז, וועלכעס זאָל איהם אויך פון דאָס ניי בעשפּרעכען, און אויב צוויי דריטעל פון דעם הויז שטימען נאָכדעם פאַר איהם, זאָל ער ווערן אַ געזעץ. נור אין אַלע אַזעלכע פעלע זאָלען דיא שטימען פון ביידע הייזער בעשלאָסען ווערן דורך יאָ און ניין, און דיא נעמען פון דיא פּערזאָנען וואָס שטימען פאַר אָדער געגען דעם פּראָיעקט זאָלען פערשריבען ווערן אין דעם בוך פון יעדען הויז. אויב דער פּרעזידענט שיקט נִיט צוריק אַ פּראָיעקט אין דעם פערלויף פון צעהן טעג (אויסגענומען זונטאַגס) נאָכדעם וויא ער איז איהם צוגעשטעלט געוואָרען, זאָל דער פּראָ-יעקט ווערן אַ געזעץ אַזוי וויא ער וואָלט איהם אונטערגעשריבען, סיידען דער קאָנגרעס פּערטאַגט זיך אונטער דער צייט און שטערט דערמיט דעם פּרעזידענט צוריקצושיקען דעם פּראָיעקט, און אין אַזאַ פאַל זאָל ער נִיט ווערן קיין געזעץ.

[3] יעדע פעראָרדנונג, יעדער בעשלוס אָדער יעדע אַבשטימונג פאַר וועלכע עס קען זיין נויטיג דיא צושטימונג פון דעם סענאַט און ר'עפּרעזענטאַנטען הויז (אויסער וועגען אַ פראַגע פון פערטאַגונג) זאָל פאָרגעלייגט ווערן פאַר'ן פּרעזידענט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען; און איידער עס טרעט אַריין אין קראַפט דאַרף עס האָבען זיין צושטימונג, און אויב ער גיט נִיט זיין צושטימונג, דאַרף עס ווידער אַמאָל דורכגעהן אין דעם סענאַט און רעפּרעזענטאַנטען הויז מיט דער צושטימונג פון צוויי דריטעל מיט-גליעדער פון יעדען הויז, לויט דיא זעלביגע כללים און בעגרענצונגען, וועלכע זיינען געגעבען פאַר געזעץ-פּראָיעקטען.

אַבשניט 8. [1] דער קאָנגרעס זאָל האָבען דיא מאַכט אַרויפצולייגען און איינ-צומאָהנען טאַקסעס, צאָל, שטייערן און אַקציז צו בעצאָהלען דיא חובות און צו זאָרגען פאַר דער אַלגעמיינער פערטיידיגונג און וואוילשטאַנד פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, נור אַלע צאָלען, שטייערן און אַקציזען זאָלען זיין דיא זעלביגע אומעדום אין דיא פער-איינִיגטע שטאַאטען;

[2] צו לייהען געלד אויפ'ן קרעדיט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען;

[3] צו רעגולירען דעם האַנדעל מיט פרעמדע נאַציאָנען וויא אויך צווישען דיא פעראייניגטע שטאַאטען און מיט דיא אינדיאַנער שבטים;

[4] איינצופיהרען אַ גלייכען געזעץ פאַר אויסלענדער צו ווערן בירגער און גלייכע געזעצע וועגען באַנקראָטען אומעדום אין דיא פעראייניגטע שטאַאטען;

[5] צו פּרעגען געלד און רעגולירען זיין ווערטה וויא אויך דעם ווערטה פון אויס-לענדישע געלד און פעסטצוזעצען אַ מוסטער פאַר וואָג און מאָס;

[6] צו בעשטימען אַ שטראָף פאַר מאַכען פאַלשע שטאַאטס-פּאַפּיערען און פאַלשע געלד פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען;

States, which shall have been created, or the Emoluments whereof shall have been encreased during such time; and no Person holding any Office under the United States, shall be a Member of either House during his Continuance in Office.

SECTION. 7. [1] All Bills for raising Revenue shall originate in the House of Representatives; but the Senate may propose or concur with Amendments as on other Bills.

[2] Every Bill which shall have passed the House of Representatives and the Senate, shall, before it become a Law, be presented to the President of the United States; if he approve he shall sign it, but if not he shall return it, with his Objections to that House in which it shall have originated, who shall enter the Objections at large on their Journal, and proceed to reconsider it. If after such Reconsideration two thirds of that House shall agree to pass the Bill, it shall be sent, together with the Objections, to the other House, by which it shall likewise be reconsidered, and if approved by two thirds of that House, it shall become a Law. But in all such Cases the Votes of both Houses shall be determined by yeas and Nays, and the Names of the Persons voting for and against the Bill shall be entered on the Journal of each House respectively. If any Bill shall not be returned by the President within ten Days (Sundays excepted) after it shall have been presented to him, the Same shall be a Law, in like Manner as if he had signed it, unless the Congress by their Adjournment prevent its Return, in which Case it shall not be a Law.

[3] Every Order, Resolution, or Vote to which the Concurrence of the Senate and House of Representatives may be necessary (except on a question of Adjournment) shall be presented to the President of the United States; and before the same shall take Effect, shall be approved by him, or being disapproved by him, shall be repassed by two thirds of the Senate and House of Representatives, according to the Rules and Limitations prescribed in the Case of a Bill.

SECTION. 8. [1] The Congress shall have Power To lay and collect Taxes, Duties, Imposts and Excises, to pay the Debts and provide for the common Defence and general Welfare of the United States; but all Duties, Imposts and Excises shall be uniform throughout the United States;

[2] To borrow Money on the credit of the United States;

[3] To regulate Commerce with foreign Nations, and among the several States, and with the Indian Tribes;

[4] To establish an uniform Rule of Naturalization, and uniform Laws on the subject of Bankruptcies throughout the United States;

[5] To coin Money, regulate the Value thereof, and of foreign Coin, and fix the Standard of Weights and Measures;

[6] To provide for the Punishment of counterfeiting the Securities and current Coin of the United States;

no Person shall be convicted without the Concurrence of two thirds of the Members present.

[7] Judgment in Cases of Impeachment shall not extend further than to removal from Office, and disqualification to hold and enjoy any Office of honor, Trust or Profit under the United States: but the Party convicted shall nevertheless be liable and subject to Indictment, Trial, Judgment and Punishment, according to Law.

SECTION. 4. [1] The Times, Places and Manner of holding Elections for Senators and Representatives, shall be prescribed in each State by the Legislature thereof; but the Congress may at any time by Law make or alter such Regulations, except as to the Places of chusing Senators.

[2] The Congress shall assemble at least once in every Year, and such Meeting shall be on the first Monday in December, unless they shall by Law appoint a different Day.

SECTION. 5. [1] Each House shall be the Judge of the Elections, Returns and Qualifications of its own Members, and a Majority of each shall constitute a Quorum to do Business; but a smaller Number may adjourn from day to day, and may be authorized to compel the Attendance of absent Members, in such Manner, and under such Penalties as each House may provide.

[2] Each House may determine the Rules of its Proceedings, punish its Members for disorderly Behaviour, and, with the Concurrence of two thirds, expel a Member.

[3] Each House shall keep a Journal of its Proceedings, and from time to time publish the same, excepting such Parts as may in their Judgment require Secrecy; and the Yeas and Nays of the Members of either House on any question shall, at the Desire of one fifth of those Present, be entered on the Journal.

[4] Neither House, during the Session of Congress, shall, without the Consent of the other, adjourn for more than three days, nor to any other Place than that in which the two Houses shall be sitting.

SECTION. 6. [1] The Senators and Representatives shall receive a Compensation[1] for their Services, to be ascertained by Law, and paid out of the Treasury of the United States. They shall in all Cases, except Treason, Felony and Breach of the Peace, be privileged from Arrest during their Attendance at the Session of their respective Houses, and in going to and returning from the same; and for any Speech or Debate in either House, they shall not be questioned in any other Place.

[2] No Senator or Representative shall, during the Time for which he was elected, be appointed to any civil Office under the Authority of the United

[1] At present (1893) this is "$ 5000 per annum, with $ 125 annual allowance for stationery and newspapers, and a mileage allowance of twenty cents per mile of travel each way from their homes at each annual session."

פון דעם העכסטען געריכט זיין פּאָרזיצענדער און קיין פּערזאָן זאָל ניט ווערן פּעראורטיילט אָהן דער צושטימונג פון צוויי דריטעל פון דיא אַנוועזענדע מיטגליעדער.

[7] דיא פעראורטיילונג פון אַ בעאַמטען וואָס איז געפונען געוואָרען שולדיג, זאָל ניט געהן ווייטער וויא אָראָבזעצען איהם פון זיין אַמט, און ער זאָל מעהר ניט ראוי זיין צו פערנעהמען קיין עהרען-שטעלע, קיין פערטרויטע שטעלע און קיין איינטרעגליכע שטעלע אונטער דער רעגיערונג פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען. אָבער פון דעסטוועגען קען מען דיא פּערזאָן וואָס איז געפונען געוואָרען שולדיג אָנקלאָגען, משפּט׳ן, פעראורטיילען און בעשטראָפען לויט דעם געזעץ.

אַבשניט 4. [1] דיא צייט, דער פּלאַץ און דער אופן צו וועהלען סענאַטאָרען און רעפּרעזענטאַנטען זאָלען בעשטימט ווערן אין יעדען שטאַאט פון דער לעגיסלאַטור. נור דער קאָנגרעס קען צו יעדער צייט דורך געזעץ ענדערן דיזע בעשטימונגען, אויסער וואָס אַנבעטרעפט דיא ערטער, וואו דיא סענאַטאָרען דאַרפען געוועהלט ווערן.

[2] דער קאָנגרעס זאָל זיך פערזאַמלען לכל הפחות איין מאָל אַ יאָהר, און דיא פערזאַמלונג זאָל זיין דעם ערשטען מאָנטאַג אין דעם חודש דעצעמבער, סיידען עס זאָל דורך געזעץ בעשטימט ווערן אַן אַנדער טאָג.

אַבשניט 5. [1] יעדעס הויז זאָל האָבען צו זאָגען אויף דיא וואַהלען, וואַהלרעזולטאַטען און וואַהל איינענשאַפטען פון איהרע אייגענע מיטגליעדער, און אַ מאַיאָריטעט פון יעדען הויז איז גענוג צו טהאָן זיין אַרבייט; נור ווען דיא צאָהל מיטגליעדער איז אַ קלענערע, קען זיך דיא פערזאַמלונג פערטאַגען פון איין טאָג אויף׳ן צווייטען און בעפאָלמעכטיגט זיין צו צווינגען דיא אַבוועזענדע מיטגליעדער צו קומען, אויף אַזאַ אַרט און אונטער אַזאַ שטראָף וויא יעדעס הויז וועט בעשטימען.

[2] יעדעס הויז קען אויסאַרבייטען זיינע אייגענע כללים, וויא זיך צו פיהרען, וויא צו בעשטראָפען דיא מיטגליעדער פאַר שלעכטע אויפפיהרונג, און מיט דער צושטימונג פון צוויי דריטעל קען עס אויסשליסען אַ מיטגליעד.

[3] יעדעס הויז זאָל פיהרען אַ טעגליכען פּראָטאָקאָל איבער זיינע פערהאַנדלונגען און פון צייט צו צייט פערעפענטליכען עס, אויסער אַזעלכע טיילען וואָס דאַרפען לויט דער מיינונג פון דיא מיטגליעדער געהאַלטען ווערן אין געהיים. און דיא שטימען דאַפיר און דיא שטימען דאַגעגען פון דיא מיטגליעדער פון יעדען הויז איבער יעדער פראַגע זאָלען אויף דעם פערלאַנג פון איין פינפטעל פון דיא אַנוועזענדע מיטגליעדער פערצייכענט ווערן אין דעם פּראָטאָקאָל.

[4] קיין הויז זאָל דורך דער צייט וואָס דער קאָנגרעס זיצט ניט פערטאַגען דיא פערזאַמלונג אויף מעהר וויא דריי טעג אָדער איבערציהען זיך אויף אַן אַנדער פּלאַץ וויא דער, וואו ביידע הייזער האַלטען זייערע זיצונגען, אָהן דער צושטימונג פון דעם צווייטען הויז.

אַבשניט 6. [1] דיא סענאַטאָרען און רעפּרעזענטאַנטען זאָלען קריגען אַ בעלוינונג1) פאַר זייער אַרבייט, און דיא בעלוינונג זאָל בעשטימט ווערן דורך׳ן געזעץ און אויסגעצאָהלט ווערן פון דער קאַסע פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען. זיי זאָלען אין אַלע פעלע, אויסער פעררעטה, פערברעכען און פריעדענס-שטערונג, זיין בעוואָרענט פון אַרעסט דורך דער צייט וואָס זיי זיינען ביי דער זיצונג פון זייערע הייזער אָדער ווען זיי געהן אַהין און קומען פון דאָרטען; און פאַר קיין רעדע אָדער דעבאַטע זאָל מען פון זיי ניט פאָדערן קיין רעכנונג אין קיין אַנדער אָרט.

[2] קיין סענאַטאָר און קיין רעפּרעזענטאַנט זאָל פאַר דער צייט וואָס ער איז ערוועהלט געוואָרען ניט ווערן אָנגעשטעלט אויף קיין אַנדער בירגערליכען אַמט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען וואָס איז ניי געשאַפען געוואָרען אדער וואָס דער געהאַלט דערפון איז געהעכערט געוואָרען דורך דער צייט; און קיינער וואָס האָט אַן אַמט פון דיא פער-

1) איצט (1911) זיינען דיא שכירות 7,500 דאָלער אַ יאָהר; אַ חוץ דעם קריגען זיי צו 125 דאָלער אויף שרייב-מאַטעריאַל און צייטונגען און אויף רייזע קאָסטען צוואַנציג סענט פון מייל פאַר פאָהרען צו דער יעהרליכער זיצונג הין און צוריק.

צו דער צאָהל פרייע פערזאָנען, אַריינרעכענענדיג אויך יענע וואָס דאַרפען דיענען אַ געוויסען משך יאָהרען, און אויסשליסענדיג אינדיאַנער, וועלכע צאָהלען ניט קיין שטייער, זאָל מען צוגעבען דריי פינפטעל פון אַלע אַנדערע פערזאָנען].1) דיא איצטיגע צעהלונג זאָל געמאַכט ווערען אין דעם משך פון דריי יאָהר נאָך דער ערשטער פערזאַמלונג פון דעם קאָנגרעס פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, און נאָכדעם יעדע צעהן יאָהר, אויף אַזאַ אופן וויא דאָס געזעץ וועט בעשטימען. דיא צאָהל פון דיא פערטרעטער זאָל זיין ניט מעהר וויא איינער פאַר יעדע דרייסיג טויזענד, אָבער יעדער שטאַאט זאָל האָבען לכל הפּחות איין פערטרעטער; [און ביז וואַנען דיא צעהלונג וועט געמאַכט ווערן זאָל דער שטאַאט ניו העמשיר האָבען אַ רעכט אויסצואוועהלען דריי, דער שטאַאט מאַסאַ-טשוזעטס אַכט, ראָוד אײלענד און דיא פּלאַנטאַציעס פון פּראָווידענס איינעם, קאָנעטיקוט פינף, ניו יאָרק זעקס, ניו דזשוירזי פיער, פּענסילווייניאַ אַכט, דעלאַווער איינעם, מערילענד זעקס, ווירדזשיניאַ צעהן, נאָרד קעראָליינאַ פינף, זיד קעראָליינאַ פינף און דזשאָרדזשיאַ דריי].

[4] ווען עס ווערט לעדיג דער אָרט פון אַ פערטרעטער פון וועלכען עס איז שטאַאט זאָל דיא רעגיערונג פון יענעם שטאַאט מאַכען אַ נייע וואַהל אויסצופילען דעם לע-דיגען אָרט.

[5] דאָס רעפּרעזענטאַנטען הויז זאָל אויסקלייבען זיין פּאָרזיצענדען (ספּיקער)2) און אַנדערע בעאַמטע און אַליין האָבען דאָס אויסשליסליכע רעכט זוי אַנצוקלאָגען.

אַ ב ש נ י ט 3. [1] דער סענאַט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען זאָל בעשטעהן פון צוויי סענאַטאָרען פון יעדען שטאַאט, וועלכע זאָלען געוועהלט ווערן פון דעם שטאַאט לעגיסלאַטור אויף זעקס יאָהר, און יעדער סענאַטאָר זאָל האָבען איין שטימע.

[2] גלייך וויא זיי וועלן זיך פערזאַמלען נאָך דער ערשטער וואַהל זאָלען זיי איינגעטיילט ווערן אַזוי גלייך וויא מעגליך אין דריי קלאַסען. דיא פּלעצער פון דיא סענאַטאָרען פון דער ערשטער קלאַסע זאָלען ווערן לעדיג ביי דעם סוף פון דעם צווייטען יאָהר; פון דער צווייטער קלאַסע ביים סוף פון דיזַם פיערטען יאָהר און פון דער דריטער קלאַסע ביים סוף פון דעם זעקסטען יאָהר, אַזוי אַז איין דריטעל זאָל מען ערוועהלען אַלע צוויי יאָהר: און אויב פּלעצער ווערן לעדיג דורך רעזיגנירען אָדער אויף אַן אַנדער אָרט אין דער צייט ווען דער לעגיסלאַטור פון אַ שטאַאט האָט ניט קיין זיצונג, קען דיא עקזעקוטיווע פון דעם בעטרעפענדען שטאַאט פּאָרלויפיג אַנשטעלען אַ סענאַטאָר ביז דער נעכסטער פערזאַמלונג פון דעם לעגיסלאַטור, וועלכע זאָל דאַן אויספילען דיא לעדיגע ערטער.

[3] קיינער זאָל ניט ווערן סענאַטאָר איידער ער ווערט אַלט דרייסיג יאָהר און איידער ער איז געוועזן ניין יאָהר אַ בירגער פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען און סיידען ער איז ביי דער צייט פון דער ערוועהלונג אַן איינוואָהנער פון דעם שטאַאט, פון וועלכען ער ווערט ערוועהלט.

[4] דער וויים-פּרעזידענט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען זאָל זיין פּאָרזיצענדער אין סענאַט, נור ער זאָל קיין שטימע ניט האָבען, סיידען ווען דיא שטימען זיינען גלייך צוטיילט.

[5] דער סענאַט זאָל אויסקלייבען זיינע אַנדערע בעאַמטע און אויך אַ פּאָרזיצענדען פאַר דער צייט וואָס דער וויים-פּרעזידענט איז ניטאָ, אָדער ווען ער פערטרעט דיא שטעלע פון דעם פּרעזידענט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען.

[6] דער סענאַט אַליין זאָל האָבען דיא פולע מאַכט צו משפּט'ן, ווען עס ווערן גע-מאַכט בעשולדיגונגען געגען בעאַמטע. ווען דיא סענאַטאָרען זיינען פערזאַמעלט צו דיזען צוועק דאַרפען זיי זיין אונטער אַ שבועה אָדער געבען זייער וואָרט. ווען עס דאַרף געמשפּט ווערן דער פּרעזידענט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, זאָל דער אויבער-ריכטער

1) אנשטאט דעם זאַץ אין איינשליסונגס-צייכענס גילטען איצט דיא 13טע און 14טע ענדערונגען.
2) דער ספּיקער איז אימער איינער פון דיא רעפּרעזענטאַנטען, דיא אַנדערע בעאַמטע ניט.

Years, and excluding Indians not taxed, three fifths of all other Persons].[1] The actual Enumeration shall be made within three Years after the first Meeting of the Congress of the United States, and within every subsequent Term of ten Years, in such Manner as they shall by Law direct. The Number of Representatives shall not exceed one for every thirty Thousand, but each State shall have at Least one Representative; [and until such enumeration shall be made, the State of New Hampshire shall be entitled to chuse three, Massachusetts eight, Rhode-Island and Providence Plantations one, Connecticut five, New-York six, New Jersey four, Pennsylvania eight, Delaware one, Maryland six, Virginia ten, North Carolina five, South Carolina five, and Georgia three.]

[4] When vacancies happen in the Representation from any State, the Executive Authority thereof shall issue Writs of Election to fill such Vacancies.

[5] The House of Representatives shall chuse their Speaker[2] and other Officers; and shall have the sole Power of Impeachment.

SECTION. 3. [1] The Senate of the United States shall be composed of two Senators from each State, chosen by the Legislature thereof, for six Years; and each Senator shall have one Vote.

[2] Immediately after they shall be assembled in Consequence of the first Election, they shall be divided as equally as may be into three Classes. The Seats of the Senators of the first Class shall be vacated at the Expiration of the second Year, of the second Class at the Expiration of the fourth Year, and of the third Class at the Expiration of the sixth Year, so that one third may be chosen every second Year; and if Vacancies happen by Resignation, or otherwise, during the Recess of the Legislature of any State, the Executive thereof may make temporary Appointments until the next Meeting of the Legislature, which shall then fill such Vacancies.

[3] No Person shall be a Senator who shall not have attained to the Age of thirty Years, and been nine Years a Citizen of the United States, and who shall not, when elected, be an Inhabitant of that State for which he shall be chosen.

[4] The Vice President of the United States shall be President of the Senate, but shall have no Vote, unless they be equally divided.

[5] The Senate shall chuse their other Officers, and also a President pro tempore, in the Absence of the Vice President, or when he shall exercise the Office of President of the United States.

[6] The Senate shall have the sole Power to try all Impeachments. When sitting for that Purpose, they shall be on Oath or Affirmation. When the President of the United States is tried, the Chief Justice shall preside: And

[1] The clause in brackets has been superseded by the thirteenth and fourteenth amendments.

[2] The Speaker is always one of the representatives, the other officers are not.

Appendix II.

[THE CONSTITUTION OF THE UNITED STATES OF AMERICA.][1]

We the People of the United States, in Order to form a more perfect Union, establish Justice, insure domestic Tranquility, provide for the common defence, promote the general Welfare, and secure the Blessings of Liberty to ourselves and our Posterity, do ordain and establish this Constitution for the United States of America.

ARTICLE. I.

Section. 1. All legislative Powers herein granted shall be vested in a Congress of the United States, which shall consist of a Senate and House of Representatives.

Section. 2. [1] The House of Representatives shall be composed of Members chosen every second Year by the People of the several States, and the Electors in each State shall have the Qualifications requisite for Electors of the most numerous Branch of the State Legislature.

[2] No Person shall be a Representative who shall not have attained to the Age of twenty five Years, and been seven Years a Citizen of the United States, and who shall not, when elected, be an Inhabitant of that State in which he shall be chosen.

[3] Representatives and direct Taxes shall be apportioned among the several States which may be included within this Union, according to their respective Numbers,[2] [which shall be determined by adding to the whole Number of free Persons, including those bound to Service for a Term of

[1] This text of the Constitution has been printed from the copy issued by the United States Department of State which bears the indorsement, "Compared with the original in the Department of State, April 13, 1891, and found to be correct." Those parts of the document in brackets [] are not in the original, or have been modified or superseded by amendments, or were temporary in their character.

[2] The apportionment under the census of 1910 is one representative to every 211,877.

ביילאַגע II

[דיא קאָנסטיטוציאָן פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקאַ][1]

מיר, דאָס פאָלק פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, אום צו מאַכען אַ פאָלקאָמענערן בונד, איינפיהרען גערעכטיגקייט, בעוואָרענען דיא רוהיגקייט פון לאַנד, זאָרגען פאַר דער אַלגעמיינער פערטיידיגונג, פערגרעסערן דעם וואוילשטאַנד פון אַלע בירגער און געווינען דיא ברכה פון פרייהייט פאַר זיך און פאַר אונזערע קינדער נאָך אונז, פיהרען איין און בעשטימען דיזע קאָנסטיטוציאָן פאַר דיא פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקאַ.

אַרטיקעל I

אַבשניט 1. דיא גאַנצע געזעץ-געבענדע מאַכט, וואָס ווערט דאָ געגעבען זאָל זיין ביים קאָנגרעס פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, וועלכער זאָל בעשטעהן פון אַ סענאַט און רעפּרעזענטאַנטען הויז.

אַבשניט 2. [1] דאָס רעפּרעזענטאַנטען הויז זאָל זיין צוזאַמענגעשטעלט פון מיטגליעדער, וועלכע ווערן יעדען צווייטען יאָהר געוועהלט פון דעם פאָלק פון דיא פערשיעדענע שטאַאטען, און דיא וועהלער אין יעדען שטאַאט זאָלען האָבען דיא אייגענ-שאַפטען וואָס ווערן געפאָדערט פון וועהלער פאַר דער גרעסטער אבטיילונג פון זייער שטאַאט לעגיסלאַטור.

[2] קיינער קען ניט ווערן אַ פערטרעטער אוידער ער ווערט אַלט פינף און צוואַנציג יאָהר, און אוידער ער איז געווען זיבען יאָהר אַ בירגער פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, און סיידען ער איז, ווען ער ווערט ערוועהלט, אַן איינוואָהנער אין דעם שטאַאט, אין וועלכען מען וועהלט איהם אויס.

[3] פערטרעטער און דירעקטע שטייערן זאָלען בעשטימט און איינגעטיילט ווערן צווישען דיא פערשיעדענע שטאַאטען, וואָס זיינען אַריינגענומען אין דיזען בונד, לויט דער צאָהל פון זייער בעפעלקערונג,[2] [דיא צאָהל זאָל בעשטימט ווערן אויף אַזאַ אופן:

1) דיזער טעקסט פון דער קאָנסטיטוציאָן איז גענומען פון אַ קאָפּיע וועלכע דאָס מיניסטע-ריום פון אויסערן פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען האָט אַרויסגעלאָזט און וועלכע האָט אויף זיך דיא פאָלגענדע בעמערקונג: "פערגליכען מיט'ן אָריגינאַל אין דעם מיניסטעריום פון אויסערן דעם 13טען אַפּריל, 1891, און געפונען ריכטיג". יענע טיילען אין דעם דאָקומענט וואָס זיינען אין איינשליסונגס-צייכענס, וויא דיא [] זיינען אין דעם אָריגינאַל ניטאָ, אָדער זיי זיינען געענדערט געוואָרען אָדער זיי האָבען נור געהאַט אַ צייטליכע בעדייטונג.

2) נאָך דעם צענזוס פון 1910 קומט אויס איין פערטרעטער אויף יעדע 211,877 פּערזאָן.

און מיר האָבען זיי בעשוואָרען מיט דיא באַנדען פון אונזער געמיינשאַפטליכער פער־וואַנדשאַפט ניט צו דערלאָזען אַזעלכע אונרעכטען, וועלכע וועלען סוף כל סוף צורייסען אונזערע פערבינדונגען און פריינדליכע בעציהונגען. זיי זיינען אויך געווען טויב צו דער שטימע פון גערעכטיגקייט און בלוט־פערוואַנדשאַפט. מיר מוזען דאַריבער זיך בויגען פאַר דער נויטווענדיגקייט און ערקלערען אונזער אָבזונדערונג, אונזער סע־פּאַראַציאָן, און האַלטען זיי וויא דעם איבריגען טייל פון דער מענשהייט — פיינד אין קריעג און פריינד אין פריעדען.

מיר די פערטרעטער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע זיינען פערזאַמעלט אין דעם אַלגעמיינעם קאָנגרעס, אַפּעלירענדיג צום העכסטען ריכטער פון דער וועלט פאַר דער אויפריכטיגקייט פון אונזערע אַבזיכטען, ערקלערען און מאַכען פייערליך בעקאַנט אין דעם נאָמען און מיט דער בעפאָלמעכטיגונג פון דעם גוטען פאָלק פון דיזע קאָלאָניעס, אַז דיזע פעראייניגטע קאָלאָניעס זיינען, און לויט רעכט דאַרפען זיין, פרייע און אונאַבהענגיגע שטאַאטען; אַז זיי זיינען בעפרייט פון אַלע פליכטען און טרייהיט צו דער ענגלישער קרוין און אַז אַלע פּאָליטישע בעציהונגען צווישען זיי און גרויס בריטאַניען זיינען און דאַרפען זיין אין גאַנצען אָבגעשניטען; און אַלס פרייע און אונאַבהענגיגע שטאַאטען האָבען זיי דיא פולע מאַכט צו ערקלערען קריעג, שליכען פריעדען, מאַכען פערבינדונגען מיט אנדערע מדינות, איינריכטען האַנ־דעל און טהאָן אַלע אַנדערע זאַכען וואָס אונאַבהענגיגע שטאַאטען האָבען דאָס רעכט צו טהאָן. און מיט אַ שטאַרקען בטחון אויף דער הילף פון דער געטליכער השגחה, פערפּפליכטען מיר זיך איינע דיא אַנדערע צו שטיצען דיזע ערקלערונג מיט אונזערע לעבענס, מיט אונזערע פערמעגענס און מיט אונזער הייליגער עהרע.

דזשאָן הענקאָק.

ניו העמשיר.
דזשאָזייא בארטלעט,
וויליאם וויפּל,
מעטהיו טארנטאָן.

מאַסאַטשוזעטס בעי.
סאַמועל עדעמס,
דזשאָן עדעמס,
ראָבערט טריט פּעין,
עלברידזש גערי.

ראָוד איילענד.
סטיפען האָפּקינס,
וויליאם עלערי.

קאָנעטיקוט.
ראָדזשער שערמאַן,
סאַמועל האַנטינגטאָן,
וויליאם וויליאַמס,
אָליווער וואָלקאָט.

ניו יאָרק.
וויליאם פלאָיד,
פיליפּ ליווינגסטאָן,
פראַנסיס לואיס,
לואיס מאָריס.

ניו דזשוירזי.
ריטשארד סטאָקטאָן,
דזשאָן וויטערספּון,
פראַנסיס האָפּקינסאָן,
דזשאָן האַרט,
אייבראַהעם קלאַרק.

פּענסילווייניאַ.
ראָבערט מאָריס,
בענדזשאַמין ראַש,
בענדזשאַמין פראַנקלין,
דזשאָן מאָרטאָן,
דזשאָרדזש קלאַימער,
דזשיימס סמיטה,
דזשאָרדזש טעילאָר,
דזשיימס ווילסאָן,
דזשאָרדזש ראָס.

דעלאַווער.
סיזער ראָדני,
דזשאָרדזש ריד,
טאָמאַס מעקין.

מערילענד.
סאַמועל טשעיס,
וויליאם פּעקא,
טאָמאַס סטאָן,
טשאַרלס קעראָל פון קעראָל־טאָן.

ווירדזשיניאַ.
דזשאָרדזש וואַיטה,
ריטשארד הענרי לי,
טאָמאַס דזשעפערסאָן,
בענדזשאַמין העריסאָן,
טאָמאַס נעלסאָן (איינגערער),
פראַנסיס לאַיטפוט לי,
קאַרטער ברעקסטאָן.

נאָרד קעראָליינאַ.
וויליאם הופּער,
דזשאָזעף יוהז.
דזשאָן פּען.

זיד קעראָליינאַ.
עדוואַרד ראַטלעדזש,
טאָמאַס העיוואַרד (איינגע־רער),
טאָמאַס לינטש (איינגערער),
אַרטור מידעלטאָן.

דזשאָרדזשיאַ.
באַטען גווינעט,
ליימאַן האָל,
דזשאָרדזש וואַלטאָן.

our common kindred to disavow these usurpations, which, would inevitably interrupt our connections and correspondence. They too have been deaf to the voice of justice and of consanguinity. We must, therefore, acquiesce in the necessity, which denounces our Separation, and hold them, as we hold the rest of mankind, Enemies in War, in Peace Friends.

We, therefore, the Representatives of the united States of America, in General Congress, Assembled, appealing to the Supreme Judge of the world for the rectitude of our intentions, do, in the Name, and by Authority of the good People of these Colonies, solemnly publish and declare, That these United Colonies are, and of Right ought to be Free and Independent States; that they are Absolved from all Allegiance to the British Crown, and that all political connection between them and the State of Great Britain, is and ought to be totally dissolved; and that as Free and Independent States, they have full Power to levy War, conclude Peace, contract Alliances, establish Commerce, and to do all other Acts and Things which Independent States may of right do. And for the support of this Declaration, with a firm reliance on the Protection of Divine Providence, we mutually pledge to each other our Lives, our Fortunes and our sacred Honor.

JOHN HANCOCK.

NEW HAMPSHIRE.

Josiah Bartlett,
Wm. Whipple,
Matthew Thornton.

MASSACHUSETTS BAY.

Saml. Adams,
John Adams,
Robt. Treat Paine,
Elbridge Gerry.

RHODE ISLAND.

Step. Hopkins,
William Ellery.

CONNECTICUT.

Roger Sherman,
Sam'el Huntington,
Wm. Williams,
Oliver Wolcott.

NEW YORK.

Wm. Floyd,
Phil. Livingston,
Frans. Lewis,
Lewis Morris.

NEW JERSEY.

Richd. Stockton,
Jno. Witherspoon,
Fras. Hopkinson,
John Hart,
Abra. Clark.

PENNSYLVANIA.

Robt. Morris,
Benjamin Rush,
Benja. Franklin,
John Morton,
Geo Clymer,
Jas. Smith,
Geo. Taylor,
James Wilson,
Geo. Ross.

DELAWARE.

Cæsar Rodney,
Geo. Read,
Tho. M'Kean.

MARYLAND.

Samuel Chase,
Wm. Paca,
Thos. Stone,
Charles Carroll of Carrollton.

VIRGINIA.

George Wythe,
Richard Henry Lee,
Th. Jefferson,
Benja. Harrison,
Thos. Nelson, jr.,
Francis Lightfoot Lee,
Carter Braxton.

NORTH CAROLINA.

Wm. Hooper,
Joseph Hewes,
John Penn.

SOUTH CAROLINA.

Edward Rutledge,
Thos. Heyward, Junr.,
Thomas Lynch, Junr.,
Arthur Middleton.

GEORGIA.

Button Gwinnett,
Lyman Hall,
Geo. Walton.

He has combined with others to subject us to a jurisdiction foreign to our constitution, and unacknowledged by our laws; giving his Assent to their Acts of pretended Legislation:

For quartering large bodies of armed troops among us:

For protecting them, by a mock Trial, from Punishment for any Murders which they should commit on the Inhabitants of these States:

For cutting off our Trade with all parts of the world:

For imposing taxes on us without our Consent:

For depriving us in many cases, of the benefits of Trial by Jury:

For transporting us beyond Seas to be tried for pretended offences:

For abolishing the free System of English Laws in a neighbouring Province, establishing therein an Arbitrary government, and enlarging its Boundaries so as to render it at once an example and fit instrument for introducing the same absolute rule into these Colonies:

For taking away our Charters, abolishing our most valuable Laws, and altering fundamentally the Forms of our Governments:

For suspending our own Legislatures, and declaring themselves invested with Power to legislate for us in all cases whatsoever.

He has abdicated Government here, by declaring us out of his Protection and waging War against us.

He has plundered our seas, ravaged our Coasts, burnt our towns, and destroyed the lives of our people.

He is at this time transporting large armies of foreign mercenaries to compleat the works of death, desolation and tyranny, already begun with circumstances of Cruelty & perfidy scarcely paralleled in the most barbarous ages, and totally unworthy the Head of a civilized nation.

He has constrained our fellow Citizens taken Captive on the high Seas to bear Arms against their Country, to become the executioners of their friends and Brethren, or to fall themselves by their Hands.

He has excited domestic insurrections amongst us, and has endeavoured to bring on the inhabitants of our frontiers, the merciless Indian Savages, whose known rule of warfare, is an undistinguished destruction of all ages, sexes and conditions.

In every stage of these Oppressions We have Petitioned for Redress in the most humble terms: Our repeated Petitions have been answered only by repeated injury. A Prince, whose character is thus marked by every act which may define a Tyrant, is unfit to be the ruler of a free People.

Nor have We been wanting in attention to our Brittish brethren. We have warned them from time to time of attempts by their legislature to extend an unwarrantable jurisdiction over us. We have reminded them of the circumstances of our emigration and settlement here. We have appealed to their native justice and magnanimity, and we have conjured them by the ties of

געזעצליכע מאַכט וואָס איז פרעמד אונזער קאָנסטיטוציע און וואָס אונזערע געזעצע אַנערקענען ניט, און האָט געגעבען זיין צושטימונג צו דיא פאָלגענדע תקנות וואָס זיינען כלומרשט געמאַכט געוואָרען אין אַ פאָרם פון געזעץ-געבונג:

צו איינקוואַרטירען ביי אונז גרויסע מחנות בעוואַפענטע חיל;

צו בעשיצען דיא חיל פון שטראָף, ווען זיי בעגעהן אַ מאָרד געגען דיא איינוואָהנער פון דיזע שטאַאטען, דורך אַ משפט וואָס ווערט געמאַכט נור לפנים וועגען;

אָבצושניידען אונזער האַנדעל פון אַלע טיילען וועלט;

אַרויפצולייגען אויף אונז שטייערן אָהן אונזער צושטימונג;

אַוועקצונעהמען פון אונז אין פיעלע פעלע אונזער רעכט צו האָבען געריכטס-געשוואָרענע אין אַ משפט;

צו פערשיקען אונז איבער ימים און דאָרטען משפט'ן אונז פאַר אויסגעטראַכטע פערברעכענס;

אָבצושאַפען דאָס פרייע סיסטעם פון ענגלישע געזעצע אין אַ נאַכבאַר-פראָווינץ, איינצוריכטען דאָרטען אַ דעספאָטישע רעגיערונג און צו פערשטאַרקען איהר מאַכט אַזוי, אַז זיא זאָל צוגלייך דיענען אַלס בוישפיעל און גוטער מיטעל איינצופיהרען דיא זעלביגע דעספאָטישע רעגיערונג אין דיזע קאָלאָניעס;

אַוועקצונעהמען אונזערע טשאַרטערס, אָבצושאַפען אונזערע טייערסטע געזעצע און אומצוענדערן דיא פאָרמען פון אונזער רעגיערונג ביז'ן סאַמע גרונד;

אָבצושאַפען אונזערע אייגענע געזעץ-געבענדע קערפערשאַפטען און צו נעהמען פאַר זיך אַליין דיא מאַכט צו שאַפען פאַר אונז געזעצע פאַר אַלצדינג.

ער האָט זיך אליין אָבגעזאָגט פון זיין רעגיערונג דאָ דערמיט וואָס ער האָט ערקלערט אַז מיר זיינען מעהר ניט אונטער זיין שוץ און וואָס ער האָט אָנגעהויבען פיהרען אַ מלחמה געגען אונז.

ער האָט געראַבעוועט אונזערע ימים, געפּלינדערט אונזערע ים-ברעגעס, געברענט אונזערע שטעט און אומגעבראַכט דיא לעבענס פון אונזער פאָלק.

ער שיקט איצט גרויסע אַרמעען פון פרעמדע געדונגענע סאָלדאַטען צו פערענדיגען דיא אַרבייט פון טויט, פערוויסטונג און טיראַנייַ וואָס איז שוין אָנגעהויבען מיט אַזאַ גרויזאַמקייט און פאַלשקייט וואָס האָט כמעט קיין גלייכען ניט אין דיא ווילדעסטע צייטען און וואָס פאַסען דורכאויס ניט פאַר'ן הויפט פון אַ ציוויליזירטען פאָלק.

ער האָט געצוואונגען אונזערע מיט-בירגער, וועלכע ער האָט גענומען געפאַנגען אויף'ן מיטען ים, צו ברויכען געוועהר געגען זייער פאָטערלאַנד, צו ווערן דיא תליונים פון זייערע אייגענע פריינדע און ברידער, אָדער אַליין צו פאַלען דורך זייערע הענד.

ער האָט אויפגערייצט אויפשטענדע ביי אונז אין דיא קאָלאָניעס און געזוכט אָנצושיקען אויף דיא איינוואָהנער פון אונזערע גרענעצען דיא ווילדע אינדיאַנער, וועלכע וויסען ניט פון קיין רחמנות און וועמעס כלל אין מלחמות איז צו פערטיליגען פון גרויס ביז קליין, פון אַלט ביז יונג, אָהן אַן אונטערשיעד פון געשלעכט און שטאַנד.

ביי יעדע שטופע פון דיזע אונטערדריקונגען האָבען מיר מיט גרויס עניוות געבעטען גערעכטיגקייט, אָבער אויף אונזערע פיעלע בקשות האָט ער נור געענטפערט מיט פיעלע נייע אונרעכטען. אַ פרינץ, מיט אַזאַ כאַראַקטער וואָס בעצייכענט מיט יעדער האַנדלונג דעם אמת'ן טיראַן, איז ניט פאַסענד צו זיין דער הערשער פון אַ פרייען פאָלק.

אויך האָבען מיר ניט פערפעהלט צו מאַכען אויפמערקזאַם אויף דעם אונזערע ענגלישע ברידער. מיר האָבען זיי פון צייט צו צייט געוואָרענט וועגען דער שטרעבונג פון זייער געזעץ-געבונג צו פערשפרייטען איבער אונז אַ קאָנטראָלירענדע מאַכט, צו וועלכער זיי האָבען ניט געהאַט קיין רעכט. מיר האָבען זיי דערמאָנט פאַר וואָס מיר האָבען אַהערצו איינגעוואַנדערט און פאַר וואָס מיר האָבען זיך דאָ בעזעצט. מיר האָבען אַפּעלירט צו זייער אוינגעבאָרענעם געפיהל פון גערעכטיגקייט און צו זייער גרויסמוטה,

דיא פאָרם פון אַ רעגיערונג, מיט וועלכער זיא איז געוואוינט. נור ווען אַ לאַנגע רייהע מיסהאַנדלונגען און גוואַלד-טהאַטען ווייזען קלאָר אַרויס אַ כונה, אַז דיא רעגיערונג שטרעבט צו ווערן אַן אונבעגרענצטע דעספּאָטישע מלוכה, האָט דיא מענשהייט אַ רעכט און עס איז איהר פּפליכט אַרונטערצוװאַרפען אַזאַ רעגיערונג, און בעזאָרגען נייע שיצער פאַר איהר צוקונפטיגער זיכערהייט. — אַזוי האָבען געדולדיג געליטען דיא קאָלאָניעס און אַזוי זיינען זיי איצט געצוואונגען צו ענדערן דאָס פריהערדיגע סיסטעם פון זייער רעגיערונג. דיא געשיכטע פון דעם איצטיגען קעניג פון גרויס בריטאַניען איז אַ געשיכטע פון עולות און גוואַלד-טהאַטען, וואָס ווידערהאָלען זיך איינע נאָך דיא אַנדערע און וואָס האָבען דעם איינציגען צוועק איינצוריכטען אַ פאָלשטענדיגע טיראַניי איבער דיזע שטאַאטען. צו דערווייזען עס זאָלען זיינע מעשים רעדען פאַר דער גערעכטער וועלט.

ער האָט זיך ענטזאַגט צו געבען זיין צושטימונג צו דיא ניצליכסטע געזעצע וואָס זיינען נויטיג פאַר'ן וואוילשטאַנד פון פאָלק.

ער האָט פערבאָטען זיינע גובערנאַטאָרען אין דיא קאָלאָניעס דורכצופיהרען געזעצע, וועלכע האָבען זיך געפאָדערט גלייך און זיינען געווען פון דרינגענדער וויכ-טיגקייט, סיידען מען האָט מיט דער דורכפיהרונג פון זייזע געזעצע געוואַרט ביז פון איהם וועט אָנקומען אַ צושטימונג; און בשעת מען האָט דאָ געוואַרט האָט ער אין גאַנצען פערנאַכלעסיגט צו שענקען זיי זיין אויפמערקזאַמקייט.

ער האָט ניט געלאָזט דורכפיהרען געזעצע פאַר דער בעקוועמליכקייט פון דער בעפעלקערונג פון גרויסע פּראָווינצען, סיידען דיא בעפעלקערונג זאָל זיך אָבזאָגען פון דעם רעכט צו האָבען פערטרעטער אין דער לעגיסלאַטור, אַ רעכט וואָס איז אונ-שעצבאַר פאַר אַ פאָלק און וואָס איז נור אַ שרעק פאַר טיראַנען.

ער האָט צוזאַמענגערופען געזעץ-געבענדע קערפּערשאַפטען אין אונגעוואוינליכע, אונבעקוועמע פּלעצער, ווייט פון זייערע אַרכיוועו, מיט דעם איינציגען צוועק צו בעלאַסטיגען זיי, כדי זיי זאָלען טהאָן וויא ער וויל.

ער האָט צוטריבען איין רעפּרעזענטאַנטען הויז נאָך'ן צווייטען, ווייל זיי זיינען געשטאַנען שטאָל און אייזען פאַר דיא רעכטע פון פאָלק און ניט געלאָזט איהם אָנגרייפען זיי.

ער האָט ניט געלאָזט, אַ לאַנגע צייט נאָכדעם וויא ער האָט צוטריבען דיא פאָלקס-פערטרעטער, אויסצואוועהלען אַנדערע; דערמיט האָט זיך דיא געזעץ-געבענדע מאַכט, וואָס קען ניט ווערן פערניכטעט, צוריקגעקעהרט צום פאָלק. דערווייל איז דיא מדינה געווען אונבעשיצט געגען אַלע געפאַהרען פון דרויסען און פון אונרוהען אינוועניג.

ער האָט געזוכט צו שטערען דיא פערגרעסערונג פון דער בעפעלקערונג פון דיזע שטאַאטען; פאַר דעם צוועק האָט ער געמאַכט שוועריגקייטען אין דיא געזעצע אז פרעמדע זאָלען קענען ווערן בירגער; ער האָט ניט געלאָזט דורכגעהן אַנדערע געזעצע וואָס זאָלען ערמוטהיגען דיא איינוואַנדערונג אַהער און ער האָט שווערער געמאַכט דיא בעדינגונגען צו ערווערבען גרונד-אייגענטום.

ער האָט געמאַכט שוועריגקייטען דער אַדמיניסטראַציע פון גערעכטיגקייט דערמיט וואָס ער האָט ניט געגעבען זיין צושטימונג צו געזעצע איינצופיהרען געריכטען.

ער האָט דיא ריכטער געמאַכט אָבהענגיג אָן זיין אייגענעם ווילען דערמיט וואָס ער האָט זיי געהאַלטען אין זייער אַמט אַזוי לאַנג וויא ער האָט געוואָלט און האָט זיי געצאָהלט אַזעלכע שכירות וויא איהם איז געווען געפעלען.

ער האָט געשאַפען אַ סך נייע שטעלען און געשיקט אַהער מחנות בעאַמטע צו פּלאָגען אונזער בעפעלקערונג און אויסצוזויגען זייער בלוט.

ער האָט אין צייט פון פריעדען געהאַלטען ביי אונז שטענדיגע אַרמעען אָהן דער צושטימונג פון אונזערע געזעץ-געבער.

ער האָט געוואָלט מאַכען דיא מיליטער אונאָבהענגיג און העכער פון דער בירגערליכער מאַכט.

ער האָט זיך פעראייניגט מיט אַנדערע צו אונטערוואַרפען אונז אונטער אַזאַ

evinces a design to reduce them under absolute Despotism, it is their right, it is their duty, to throw off such Government, and to provide new Guards for their future security. — Such has been the patient sufferance of these Colonies; and such is now the necessity which constrains them to alter their former Systems of Government. The history of the present King of Great Britain is a history of repeated injuries and usurpations, all having in direct object the establishment of an absolute Tyranny over these States. To prove this, let Facts be submitted to a candid world.

He has refused his Assent to Laws, the most wholesome and necessary for the public good.

He has forbidden his Governors to pass Laws of immediate and pressing importance, unless suspended in their operation till his Assent should be obtained; and when so suspended, he has utterly neglected to attend to them.

He has refused to pass other Laws for the accommodation of large districts of people, unless those people would relinquish the right of Representation in the Legislature, a right inestimable to them and formidable to tyrants only.

He has called together legislative bodies at places unusual, uncomfortable, and distant from the depository of their Public Records, for the sole purpose of fatiguing them into compliance with his measures.

He has dissolved Representative Houses repeatedly, for opposing with manly firmness his invasions on the rights of the people.

He has refused for a long time, after such dissolutions, to cause others to be elected; whereby the Legislative Powers, incapable of Annihilation, have returned to the People at large for their exercise; the State remaining in the mean time exposed to all the dangers of invasion from without, and convulsions within.

He has endeavoured to prevent the population of these States; for that purpose obstructing the Laws for Naturalization of Foreigners; refusing to pass others to encourage their migration hither, and raising the conditions of new Appropriations of Lands.

He has obstructed the Administration of Justice, by refusing his Assent to Laws for establishing Judiciary Powers.

He has made Judges dependent on his Will alone, for the tenure of their offices, and the amount and payment of their salaries.

He has erected a multitude of New Offices, and sent hither swarms of Officers to harrass our People, and eat out their substance.

He has kept among us, in times of peace, Standing Armies without the Consent of our legislature.

He has affected to render the Military independent of and superior to the Civil Power.

APPENDIX I.

THE DECLARATION OF INDEPENDENCE.[1]

IN CONGRESS, JULY 4, 1776.

THE UNANIMOUS DECLARATION OF THE THIRTEEN UNITED STATES OF AMERICA.

WHEN in the Course of human events, it becomes necessary for one people to dissolve the political bands which have connected them with another, and to assume among the Powers of the earth, the separate and equal station to which the Laws of Nature and of Nature's God entitle them, a decent respect to the opinions of mankind requires that they should declare the causes which impel them to the separation.

We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal, that they are endowed by their Creator with certain unalienable Rights, that among these are Life, Liberty and the pursuit of Happiness. That to secure these rights, Governments are instituted among Men, deriving their just powers from the consent of the governed, That whenever any Form of Government becomes destructive of these ends, it is the Right of the People to alter or to abolish it, and to institute new Government, laying its foundation on such principles and organizing its powers in such form, as to them shall seem most likely to effect their Safety and Happiness. Prudence, indeed will dictate that Governments long established should not be changed for light and transient causes; and accordingly all experience hath shown, that mankind are more disposed to suffer, while evils are sufferable, than to right themselves by abolishing the forms to which they are accustomed. But when a long train of abuses and usurpations, pursuing invariably the same Object

[1] The original copy of the Declaration of Independence, which was signed at Philadelphia, is kept at the Department of State, Washington, District of Columbia. The writing is much faded, and some of the signatures have nearly disappeared.

The arrangement of paragraphs here adopted follows the copy in the Journals of Congress, printed by John Dunlap, which agrees with Jefferson's original draft. No names of states appear in the original, though the names from each state are together, except that the signature of Matthew Thornton, New Hampshire, follows that of Oliver Wolcott, Massachusetts.

בײלאַגע I

די אונאבהענגיגקײטס ערקלערונג *)

אויף'ן קאָנגרעס, דעם 4טען יולי, 1776.

די אײנשטימיגע ערקלערונג פון די דרײצעהן פעראײניגטע שטאַאטען פון אַמעריקאַ.

װען אין דעם לויף פון מענשליכע פּאַסירונגען װערט נױטיג פאַר אײן פאָלק צו צו־ױסען די פּאָליטישע באַנדען, װעלכע האָבען זײ פערבונדען מיט אַן אַנדערן, און אַנצונעהמען צװישען די מעכטע פון דער װעלט אַ בעזונדערע און גלײכע שטעלונג, צו װעלכער די געזעצען פון דער נאַטור און פון גאָט פון דער נאַטור גיבען זײ אַ רעכט, פאָדערט דער אַנשטענדיגער רעספּעקט פאַר דער מײנונג פון דער מענשהײט אַז זײ זאָלען ערקלערען די אורזאַכען װאָס האָבען זײ געצװאונגען אַזױ צו האַנדלען.

מיר האַלטען דיזע װאַרהײטען פאַר זעלבסט-פערשטענדליך, אַז אַלע מענשען זײנען בעשאַפען גלײך, אַז זײער שעפּער האָט זײ געגעבען געװיסע רעכטע װאָס מען קען ניט אַװעקנעהמען, אַז אונטער דיזע רעכטע זײנען לעבען, פרײהײט און דאָס שטרעבען נאָך גליק. אום צו זיכערן דיזע רעכטע זײנען צװישען מענשען אײנגעריכטעט רע־גיערונגען, װעלכע קריגען זײער מאַכט דורך דער צושטימונג פון די רעגיערטע; און װען נור אירגענד װעלכע אַרט רעגיערונג װערט שעדליך פאַר דיזען צװעק, האָט דאָס פאָלק אַ רעכט צו ענדערן איהר, אָדער אָבשאַפען איהר און אײנצואָרדנען אַ נײע רעגיערונג און לעגען איהר פונדאַמענט ױיף אַזעלכע פּרינציפּען און אָרגאַניזירען איהר מאַכט אויף אַזאַ אופן, װיא זײ װעט שײנען צו זײן בעסער פאַר זײער זיכערהײט און גליק. אמת, דער שכל זאָגט אונטער, אַז לאַנג אײנגעריכטעטע רעגיערונגען זאָל מען ניט אומענדערן צוליב לײכטע און איבערגעהענדע אורזאַכען; און די פּראַקטיק האָט טאַקע געװיזען אַז די מענשהײט איז מעהר גענײגט צו לײדען, כל זמן די צרות זײנען צו דערלײדען, אײדער אָבצורעכענען זיך דערמיט װאָס זיא װעט אָבשאַפען

---

*) די ערשטע קאָפּיע פון דער אונאבהענגיגקײטס ערקלערונג, װעלכע מען האט אונטער־געשרי־ײן אין פילאַדעלפיא, װערט געהאלטען אין ז.ם שטאַאטס דעפּאַרטמענט אין װאַשינגטאָן, דיסטריקט אָװ קאָלאמביאַ. דער כתב א ז זעהר מטושטש, אבגעקראַכען, און עטליכע אונטער־שריפטען זײנען שוין כמעט פערשװאונדען.

די אײנאָרדנונג אין פּאַראַגראַפען, װיא דאָ איז געמאַכט איז לױט אַ קאָפּיע פון די זשורנאַלען פון קאָנגרעס, געדרוקט פון דזשאָן דאַנלעפּ, און שטימט מיט'ן אָריגינאַל װאָס דזשעפערסאָן האט אױסגעאַרבײט. אין דעם אָריגינאַל זײנען ניטאָ די נעמען פון די שטאַאטען, הגם די נעמען פון די אונטערגעשריבענע געהען פון יעדען שטאַאט צוזאַמען, אױסער װאָס די אונטערשריפט פון מעטהיו טאָרנטאָן, פון ניו העמשיר, קומט נאָך אָליװער װאָלקאָט פון מאַסאַטשוזעטס.

רענדע קאָלאָניעס, זייענדיג א טייל פון דער בריטישער אימפעריע. נאָכדעם האָבען מיר אויסגעקעמפּפט אונזער אונאבהענגיגקייט און מיר האָבען זיך אוועקגעלאָזען אויף א קאריערע פון ענטוויקלונג אלס א זעלבסטשטענדיגע נאציאָן. בעת דער פאָלגענדער פעריאָדע פון א יאהרהונדערט און א פיערטעל האָבען גרויסע ערפינדונגען און ענטדעקונגען "איבערגעמאכט דיא וועלט". ציוויליזאציאָן האָט מעהר פאָרטשריטע געמאכט בעת דיזער צייט וויא אין אלע פריהערדיגע בעוואוסטע פעריאָדען אין דער געשיכטע פון דער מענשהייט. אלס א נאציאָן האָבען מיר פיעל בייגעשטייערט צו דיזען וואונדערבארען פאָרטשריט. אָבער מעהר וויא אלעס האָט אונזער לאנד בעוויזען דער גאנצער וועלט, דאָס דיא העכסטע ערריכונגען פאר דער מענשהייט זיינען מעגליך אין א לאנד פון פרייהייט און גלייכהייט פאר אלעמען — אין א לאנד וואו דער אידעאל איז א "רעגיערונג פון דאָס פאָלק דורך דאָס פאָלק, פאר דאָס פאָלק".

pendence, we started on our career of development as a nation. During this period of a century and a quarter, great inventions and discoveries have "made the world over." Civilization has made greater advance during that time than in all the previous recorded ages in the history of mankind. As a nation, we have contributed much to this wonderful progress, but above all our country has shown the world that the greatest achievements for mankind are possible in a land of freedom and equal opportunity for all — in a country whose ideal is a "government of the people, by the people, for the people."

to the commerce of the world on August 20, 1914. The Panama-Pacific International Exposition, which was held in San Francisco, Cal., to celebrate the completion of the great waterway, was opened on the 20th of February, 1915, and closed on December 4th of that year, after having been visited by more than 18,000,000 people. The San Diego Panama-California International Exposition, which was held in the same year at San Diego, Cal., remained open for the following year.

The "War Taxes"

509. **New Taxes on Account of the World's War.** The great war which broke out in the Old World in the beginning of August, 1914, materially influenced the internal condition of the United States. One of its immediate effects was a further reduction in the revenues which the Government derived from the custom duties on imported articles, added to the diminution which was caused by the new Tariff act (Sect. 505). To remedy this, the Congress adopted "An Act to Increase the Internal Revenue" (approved October 22, 1914,) which raised the excise tax on beer, and added a new tax on wines, and a long list of other special taxes, which are popularly known as "War Taxes." The new dangers which the war brought for all sea-going vessels induced Congress to authorize (by an act approved September 2, 1914,) a Bureau of War Risk Insurance to insure American ships and their cargoes against the risks of war. This bureau is operated under the supervision of the Treasury Department in Washington.

A History of Growth and Achievement

510. **Conclusion.**—The foregoing pages have traced the growth and development of our country from its discovery by Columbus to its present position of pre-eminence among the leading nations of the world. By the middle of the 18th century, from a few trading posts and isolated settlements planted early in the 17th century by various nations of Europe, we had grown into a group of thirteen self-governing colonies, forming a part of the British Empire. Then having won our inde-

פעברואר, 1915, און האָט זיך פּערמאכט דעם 4טען דעצעמבער אין דעם זעלבען יאָהר. איבער 18,000,000 מענשען האָבען בעזוכט דיא דאָזיגע אויסשטעלונג. דיא סאַן דיעגאָ פּאַנאמא־קאַליפאָרניא אינטערנאַציאָנאַלע אויסשטעלונג, וואָס איז געמאכט געוואָרען אין דעם זעלביגען יאָהר אין סאַן דיעגאָ, קאַליפאָרניא, איז געבליבען אָפען פאַר'ן קומענדען יאָהר.

509. **נייע שטייערען צוליעב דער וועלט־מלחמה.** די גרויסע מלחמה וואָס האָט אויסגעבראָכען אין דער אַלטער וועלט אָנהויב אויגוסט, 1914, האָט שטארק געטראָפען דעם אינערליכען צושטאנד פון דיא פּעראייניגטע שטאטען. דער ערשטער פּועל יוצא דערפון איז געווען, וואָס עס איז ווייטער געפאַלען דיא הכנסה פון דער רעגיערונג פון דעם אָבצאָהל אויף דער טאַמאָזשנע פון אימפּאָרטירטע זאכען. דיא דאָזיגע הכנסה איז שוין פריהער פיעל פערקלענערט געוואָרען דורך דעם נייען טאריף (זעה פּאראגראף 505). צו העלפען דעם דאָזיגען צושטאנד, האָט דער קאָנגרעס אָנגענומען אַן אַקט צו פערגרעסערען דיא הכנסה, וואָס ווערט געשאַפען אין לאנד גופא. דער דאָזיגער אַקט איז גוט געהייסען געוואָרען דעם 22טען אָקטאָבער, 1914, און האָט אויפגעהויבען דעם אַקציז אויף ביער, מוסיף געווען א נייען שטייער אויף וויין און געשאַפען א לאנגע ליסטע פון אנדערע ספּעציעלע שטייערען, וועלכע זיינען אַלגעמיין בעקאנט אַלס "מלחמה שטייערען". דיא נייע סכנות וואָס דיא מלחמה האָט געבראַכט פאַר אַלע ים שיפען האָבען בעוועגט דעם קאָנגרעס צו בעפאָלמעכטיגען (דער געזעץ איז גוט געהייסען געוואָרען דעם 2טען סעפּטעמבער, 1914) א קריעגס־שאָדען־פערזיכערונגס ביוראָ און די דאָזיגע ביוראָ אסעקורירט אַמע־ריקאַנער שיפען און דיא משאות וואָס זיי פיהרען אין פאַל מיט זיי טרעפט זיך עפּעס צוליעב דער מלחמה. דיא דאָזיגע ביוראָ ארבייט אונטער דער השגחה פון דעם פינאנץ דעפּאַרטמענט אין וואשינגטאָן.

510. **שלום.** — אין דיא פאָרהערגעהענדע בלעטער פון דיזען בוך איז בעשריבען געוואָרען דער וואוקס און דיא ענטוויקלונג פון אונזער לאנד, פון דעם מאָמענט וואָס זיא איז ענטדעקט געוואָרען פון קאָלאָמבוס ביז איהר יעצ־טיגע שטופע פון גרויסקייט צווישען דיא הויפּט נאַציאָנען פון דער וועלט. אָנפאַנגענדיג מיט עטליכע האנדעלס סטאַציאָנען און צוואָרפענע קאָלאָניעס וועלכע זיינען געגרינדעט געוואָרען אין אָנפאַנג זיבעצעהנטען יאָהרהונדערט פון פערשיעדענע נאַציאָנען אין איירופּא, זיינען מיר ביז'ן מיטען פון אכצעהנ־טען יאָהרהונדערט אויסגעוואקסען צו א גרופּע פון דרייצעהן זעלבסט־רעגיע־

באנק איז אויפגעפאדערט צו נעהמען אקציעס אין דער פעדעראל רעזערוו באנק פון איהר דיסטריקט, און צוליעב דעם צוועק איז דאס גאנצע לאנד איינגעטהיילט געווארען אין צוועלף פעדעראלע רעזערוו דיסטריקטען. די סיסטעם איז אונטער דער השגחה פון א צענטראלען קאלעגיום אין וואשינגטאן, וועלכער בעשטעהט פון זיבען מיטגליעדער (אריינגערעכענט דעם פינאנץ מיניסטער און דעם פינאנץ קאנטראלער). דער דאזיגער קאלעגיום איז בעוואוסט אלס פעדעראל רעזערוו באָרד. די נייע באנקען האבען זיך געעפענט דעם 16טען נאָוועמבער 1914, און די סיסטעם האט פיעל בייגעטראגען צו פערבעסערען דעם צושטאנד פון מסחור דורך צענטראליזירען די רעזערווען, פעסטער מאכען דעם קרעדיט און בעסער צופאסען די באנקען צו די פאדערונגען פון דעם אויסלענדישען האנדעל.

507. **די זיבעצעהנטע ענדערונג.** די זיבעצעהנטע ענדערונג אין דער קאנסטיטוציע פון די פעראייניגטע שטאאטען בעשטימענדיג אז די וואהלען פון סענאטארען פאר'ן סענאט פון די פעראייניגטע שטאאטען זאלען זיין דורך א דירעקטער אבשטימונג פון פאלק איז אנגענומען געווארען פון דער נויטיגער צאהל שטאאטען באלד נאך דער זעכצעהנטער ענדערונג וואס איז דערמאנט אין פאראגראף 505 און איז פראקלאמירט געווארען אלס געזעץ דעם 31טען מאי, 1913. דערמיט איז דערוויזען געווארען אז די שוועריגקייטען צו מאכען ענדערונגען אין דער קאנסטיטוציע זיינען נים אזעלכע, וואס מען קען נים בייקומען, און אז דאס פאלק קען ענדערן די פונדאמענטאלע געזעצען פון דעם לאנד, ווען נאר א גרויסע מאיאריטעט נאך א רייפען ישוב הדעת האט בעשלאסען אזוי צו טהאן.

508. **דער פאנאמא קאנאל און די אויסשטעלונג צו פייערען זיין ערעפנונג.** — דער פאנאמא קאנאל וואס די רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען האט זיך אונטערגענומען צו בויען נאכדעם וויא די פראנצויזישע אונטערנעהמער האבען זיך פון איהם אבגעטרייסעלט (זעה פאראגראף 478 און 487), איז פארטיג געווארען אין דעם משך פון ניין יאהר. דאס ערשטע וואסער איז אריין אין די שלייזען פון גאטין דעם 26טען סעפטעמבער, 1913, און איז אפיציעל געעפענט געווארען פאר'ן האנדעל פון דער וועלט דעם 20טען אויגוסט, 1914. די פאנאמא-פאסיפיק - אינטערנאציאנאלע אויסשטעלונג וואס איז געמאכט געווארען אין סאן פראנציסקא, קאליפארניא, צו פייערען די פערפערטיגונג פון דעם גרויסען וואסערוועג, האט זיך געעפענט דעם 20טען

The Federal Reserve Banks

506. The Federal Reserve Banks. The extra session of the Sixty-third Congress lasted until the beginning of the regular session in December, 1913, and in that month President Wilson approved the most important piece of financial legislation which was enacted in the United States in this generation. It is known as the Federal Reserve Act, which organized the National banks in a co-operative system, each bank being required to become a stockholder in the Federal Reserve bank of its district, the country having been divided for that purpose into twelve Federal Reserve districts. The system is under the supervision of a central board in Washington, which consists of seven members (including the Secretary of the Treasury and the Comptroller of the Currency) and is known as the Federal Reserve Board. The new banks were opened November 16, 1914, and the system by centralizing reserves, stabilizing credits and providing a better banking machinery for the needs of foreign commerce, has contributed much to the improvement of the business conditions.

The Seventeenth Amendment

507. The Seventeenth Amendment. The Seventeenth Amendment to the Constitution of the United States, providing for the election of United States Senators by direct vote of the people, was adopted by the requisite number of States shortly after the amendment mentioned in Sect. 505, and was declared in force May 31, 1913. It was then demonstrated that the difficulties in the way of amending the Constitution are not insurmountable, and that the people can change the Organic Law of the country whenever a large majority after mature consideration has decreed that it shall be done.

Opening of the Panama Canal

508. The Panama Canal and the Expositions to Celebrate its Opening. The construction of the Panama Canal, which was undertaken by the Government of the United States after its abandonment by its French originators (Sects. 478 and 487), was completed in about nine years. The first water entered the canal locks at Gatun on September 26, 1913, and it was formally opened

(former President of Princeton University) for President, and Governor Thomas R. Marshall of Indiana for Vice-President.

The Electoral vote of 1912

In the election Taft and Butler (the latter as a substitute for Vice-President Sherman who died October 30, 1912,) received only eight electoral votes, although their popular vote amounted to nearly three and a half millions. Roosevelt and Johnson, who received over four million votes, obtained 88 electoral votes; while Wilson and Marshall who received less votes than were given to Mr. Bryan four years before had the remaining 435 electoral votes, the largest number ever received by any candidate for the Presidency.

The New Tariff and the income Tax

505. **The New Tariff, the Income Tax and the 16th Amendment to the United States Constitution.** Following the example of his predecessor, (Sect. 495) President Wilson also, shortly after his inauguration, summoned Congress in extra session for the purposes of revising the tariff. The new law, which is popularly known as the Underwood Tariff Law, was approved by the President October 3, 1913, and under it the custom duties on numerous articles imported from other countries were lowered or abolished altogether, in accordance with the principles of the Democratic party. A sixteenth amendment to the Constitution of the United States having been adopted by the requisite number of States, declaring that "The Congress shall have power to lay and collect taxes on incomes, from whatever source derived, without apportionment among the several States and without regard to any census or enumeration," Congress was therewith enabled to include an Income Tax in the new system of taxation. It imposes a normal tax of one per cent. on all incomes above $4,000 for married persons ($3,000 for unmarried) and a graduated surtax which begins with incomes of over $20,000 and rises by degree to an additional six per cent. tax on incomes over $500,000.

עלעקטאָר שטימען, און דאָס איז דיא גרעסטע צאָהל עלעקטאָר שטימען, וואָס א קאנדידאט פאר פּרעזידענט האָט ווען געקריגען.

505. דער נייער טאריף, הכנסה־שטייער און דיא זעכצעהנטע ענדערונג אין דער קאָנסטיטוציע פון דיא פעראייניגטע שטאטען. פאָלגענדיג דעם ביישפּיעל פון זיין פארגענגער (זעה פּאראגראף 495) האָט אויך פּרעזידענט ווילסאָן קירצליך נאָך זיין איינשווערונג צונויפגערופען דעם קאָנגרעס אין א ספּעציעלער זיצונג מיט'ן צוועק צו רעווידירען דעם טאריף. דער נייער געזעץ, וועלכער איז אלגעמיין בעקאנט אלס דער "אָנדערוואוד טאריף געזעץ", איז גוט געהייסען געוואָרען פון דעם פּרעזידענט דעם 3טען אָקטאָבער 1913, און אונטער איהם איז דיא אבצאָהלונג אויף א סך זאכען, וואָס ווערען אימפּאָרטירט פון אנדערע לענדער, קלענער אָדער אין גאנצען אבגעשאפט געוואָרען, לויט דיא פּרינציפּען פון דער דעמאָקראטישער פּארטיע. א זעכצעהנטע ענדערונג אין דער קאָנסטיטוציע פון דיא פעראייניגטע שטאטען, נאכדעם וויא זיא איז אָנגענומען געוואָרען פון דער נויטיגער צאָהל שטאטען, ערקלערט, אז "דער קאָנגרעס זאָל האָבען דיא מאכט ארויפצולעגען און איינצומאָנען שטייערן אויף הכנסות, פון וואָס פאר א קוואל זיי קומען, אָהן א שום גלייכמעסיגע פערטהיילונג צווישען דיא פערשיעדענע שטאטען און אָהן א שום שייכות צו וועלכען עס איז צענזוס אָדער ציילונג". דער קאָנגרעס האָט דורך דעם געקריגען דיא מעגליכקייט איינצושליסען דעם הכנסה שטייער אין דער נייער סיסטעם פון אבצאָהלונג. עס לעגט ארויף א רעגעלמעסיגען שטייער פון איין פּראָצענט אויף אלע הכנסות איבער 4000 דאָלאר פאר פערהייראטע מענשען (איבער 3000 דאָלאר פאר אונפערהייראטע) און אן עקסטרא שטייער, וואָס וואקסט שטופּענווייז און פאנגט זיך אָן פון הכנסות איבער 20,000 דאָלאר ביז עס דערגרייכט צו א שטייער צושלאָג פון זעקס פּראָצענט פון הכנסות איבער 500,000 דאָלאר.

506. דיא פעדעראלע רעזערוו באנקען. דיא ספּעציעלע זיצונג פון דעם דריי און זעכציגסטען קאָנגרעס האָט געדויערט ביז'ן אָנהויב פון דער רעגולערער זיצונג אין דעצעמבער 1913, און אין דעם מאָנאט האָט פּרעזידענט ווילסאָן געגעבען זיין הסכמה אויף דער וויכטיגסטער שטיק פינאנץ געזעצגעבונג, וואָס איז דורכגעפיהרט געוואָרען אין דיא פעראייניגטע שטאטען אין דיזען דור. דאָס איז בעוואוסט אלס דער פעדעראלער רעזערוו געזעץ, וועלכער האָט ארגאניזירט דיא נאציאָנאלע באנקען אין א קאָאָפּעראטיווער סיסטעם. יעדע

בער צייט האָט פּרעזידענט טאפט בעפאָהלען דעם געזאנדטען אין פעטערבורג צו גיבען דער רוסישער רעגיערונג דיא יעהרליכע קינדיגונג, וועלכע פאָדערט זיך, לויט דיא בעדינגונגען פון דעם אָבמאַך, פאר דער אָבברעכונג. דיעזע האנד־לונג איז באלד גוט געהייסען געוואָרען פון ביידע הייזער פון קאָנגרעס, וואָס מיינט, אז דער אלטער אָבמאַך וועט אויסגעהן צו ענדע יאָהר 1912, ווערהענד צווישען דיא ביידע רעגיערונגען געהן איצטער אָן פערהאנדלונגען וועגען א נייעם אָבמאַך וואָס זאָל פערנעהמען זיין פּלאַץ.

504. **פּרעזידענט וואהלען** (1912). דער ערפאָלג פון דער דעמאָ־קראטישער פארטיע אין דעם צווישען־טערמין ביי דיא קאָנגרעס וואהלען וואָס זיינען אָבגעהאלטען געוואָרען פון 8־טען נאָוועמבער, 1910, (זעה פּאראגראף 499) האָט פּאָראויסגעוויזען, אז דיא דעמאָקראטען וועלען אין צוויי יאָהר ארום צוריקגעווינען זייער מאכט. א שפאלטונג אין דיא רייהען פון דער רעפּובליקאנער פארטיי האָט געהאָלפען אין דער זעלביגער ריכטונג און האָט געמאכט דעם וואהל־קאמפף פון דעם יאָהר 1912 פאר איינעם פון דיא אויסער־געוועהנליכסטע אין דער געשיכטע פון אמעריקאנער פאליטיק. די רעפּובליקאנער האָבען ווידער אמאָל נאָמינירט פּרעזידענט וויליאם ה. טאפט און וויצע־פּרעזידענט דזשיימס ס. שערמאן. נאָר א גרויסער טהייל פון זייער פארטיע איז ארויסגעטראָטען פון דער אלטער אָרגאניזאציע און געהאָלפען גרינדען דיא פּראָגרעסיווע פארטיע, וועלכע האָט נאָמינירט דעם געוועזענעם פּרעזידענט טהיאדאר רוזוועלט פאר פּרעזידענט און דעם גובערנאטאר היירעם וו. דזשאהנסאן פון קאליפארניע פאר וויצע פּרעזידענט. דיא דעמאָקראטען האָבען נאָמינירט גובערנאטאר וואודראָו ווילסאָן פון ניו דזשוירזי (געוועזענעם פּרע־זידענט פון פּרינסטאָן אוניווערזיטעט) פאר פּרעזידענט און גובערנאטאָר טהאָמעס ר. מארשאל פון אינדיאנא פאר וויצע פּרעזידענט.

ביי דיא וואהלען האָבען טאפט און באטלער (דער לעצטער איז ארויס־געשטעלט געוואָרען אויפ'ן פּלאַץ פון וויצע פּרעזידענט שערמאן, וועלכער איז געשטאָרבען דעם 30טען אָקטאָבער, 1912) געקריגען בלויז אכט שטימען פון דיא עלעקטאָרס הגם דיא אלגעמיינע שטימען האָבען דערגרייכט צו א קיימא לן פון פיערטהאלבען מיליאָן. רוזוועלט און דזשאהנסאָן וועלכע האָבען געקריגען איבער פיער מיליאָן שטימען האָבען געהאט 88 עלעקטאָר שטימען; בשעת ווילסאָן און מארשאל, וועלכע האָבען געקריגען וועניגער שטימען, וויא מר. ברייען האָט געהאט מיט פיער יאָהר צוריק, האָבען בעקומען דיא איבעריגע 435

Legislatures passed Resolutions requesting Congress and the Administration to abrogate the Treaty, and finally, in December, 1911, the House of Representatives adopted a resolution to the same effect, with only one dissenting vote. About the same time President Taft instructed our ambassador in St. Petersburg to give to the Russian Government the year's notice which is required by the terms of the Treaty, for its abrogation. This action was promptly approved by both houses of Congress, which means that the old agreement was terminated with the end of the year 1912, while negotiations for a new Treaty to take its place are now carried on by the two governments.

Presidential election of 1912

504. **Presidential Election** (1912). The success of the Democratic party in the mid-term Congressional election which was held on November 8, 1910, (Sect. 499) foreshadowed the return of the Democrats to power two years later. A division in the ranks of the Republican party helped in the same direction, and made the campaign of the year 1912 one of the most extraordinary in the history of American politics. The Republicans renominated President William H. Taft and Vice-President James S. Sherman. But a large portion of their party seceded from the old organization and assisted in the founding of the Progressive party, which nominated former President Theodore Roosevelt for the Presidency and Governor Hiram W. Johnson of California for the Vice-Presidency. The Democrats nominated Governor Woodrow Wilson of New Jersey

WOODROW WILSON

largely abate this evil. This law, together with the Civil Service Act (see sect. 395) and the Ballot Reform Act (see sect. 421), may be considered a series of measures adopted to improve the public service, that is, to make the officials represent the interests of all, which is the ideal of a republic.

503. Agreement of 1832 with Russia Terminated.— The Treaty of Trade and Commerce with Russia, which was concluded between the two governments in 1832, was a subject of controversy for several decades. Russia persisted in discriminating against American citizens of the Jewish faith, and against others who are under special disadvantage according to its internal laws or customs, and all protests and representations by the American Government against what it considered a violation of the spirit, if not of the letter of the treaty, proved of no avail. A diplomatic correspondence between the two governments about this subject, was carried on for more than forty years, while numerous Resolutions, calling for equal treatment of all American citizens or for the abrogation of the Treaty, were introduced and sometimes passed in one or the other house of Congress, since the first Resolution to that effect was introduced by Samuel S. Cox in the House of Representatives in 1879.

Abrogation of the Treaty With Russia.

The increase in the number of American citizens of Jewish birth and extraction, the betterment of facilities for trade and travel, and the expansion of American commerce, made this question more pressing every succeeding year, as the number of those who chafed under their inability to enter Russia freely as American citizens, became constantly larger. Finally the American-Jewish Committee, the Jewish press and other Jewish representatives and their friends began an agitation for the abrogation of the Treaty which was supported by the American press with practical unanimity. Numerous State

גופא. דיא דורכפיהרונג פון דיזען געזעץ וועט פיעל פערמינדערן דיזען איבעל. דיזער געזעץ צוזאמען מיט'ן געזעץ וועגען "סיוויל סוירוויס" (זעה פאראגראף 395) און דעם געזעץ וועגען רעפאָרמירען דעם שטים־צעטעל (זעה פאראגראף 421) קען בעטראכט ווערן אלס א רייהע פון שריטע צו פערבעסערן דיא לייסטונגען פון דער רעגיערונג, דאָס הייסט, צו מאכען דיא בעאמטע פערטרעטען דיא אינטערעסען פון אַלעמען — א זאך וואָס איז דאָס אידעאַל פון א רעפובליק.

503. **דער אָבמאַך מיט רוסלאַנד פון 1832 געענדיגט.** — דער האנדעלס־אָבמאַך מיט רוסלאַנד, וואָס איז געשלאָסען געוואָרען צווישען דיא צוויי רעגיערונגען אין 1832, איז פאר פיעלע יאָהרען געווען דיא אורזאכע פון שטרייטיגקייטען. רוסלאַנד האָט מיט עקשנות אָנגעהאַלטען דיא בעגרענצונגען געגען דיא אמעריקאַנער אידישע בירגער און געגען אנדערע וואָס געפינען זיך אין אַן אויסנאהמס־לאַגע לויט דיא רוסישע געזעצע און טראַדיציעס, און אַלע פראָטעסטען פון דער אמעריקאַנער רעגיערונג געגען דעם וואָס איז בעטראַכט געוואָרען אַלס פערלעצונג פון דעם גייסט אָדער פון דעם בוכשטעבליכען זין פון דעם אָבמאַך, האָבען גאָר ניט געהאָלפען. א דיפּלאָמאַטישער בריעף־וועקסעל צווישען ביידע רעגיערונגען וועגען דעם ענין איז אָנגעגאַנגען פאר איבער פיערציג יאָהר, וועהרענד א גרויסע צאָהל רעזאָלוציאָנען, וואָס האָבען געפאָדערט גלייכע בעהאנדלונג פון אַלע אמעריקאַנער בירגער אָדער דאָס אָבברעכען פון דעם אָבמאַך, זיינען, זינט דער ערשטער רעזאָלוציאָן פון סאַמועל ס. קאָקס אין יאָהר 1879 אין דעם האוז אוו רעפּרעזענטייטיווס, אריינגעבראכט געוואָרען און אָפטמאָל דורכגעגאַנגען אין איינעם אָדער אין צווייטען הויז פון קאָנגרעס.

דיא פערגרעסערונג פון דער צאָהל אמעריקאַנער בירגער פון אידישער אָבשטאַמונג, די פערבעסערטע מעגליכקייטען פון האנדלען און רייזען און דיא אויסברייטונג פון דעם אמעריקאַנער האנדעל האָבען דיזע פראגע מיט יעדען יאָהר געמאכט אַלץ דרינגענדער, ווייל אַלץ מעהר מענשען האָבען געליטען דערפון וואָס זיי קענען ניט פריי אריינקומען אין רוסלאַנד אַלס אמעריקאַנער בירגער. ענדליך האָבען דיא "אמעריקאַן דזשואיש קאָמיטע", דיא אידישע פרעסע און אנדערע אידישע פערטרעטער און זייערע פריינד אָנגעהויבען אַן אַגיטאַציאָן וועגען דער אָבברעכונג פון דעם אָבמאַך און דיא אַגיטאַציאָן איז איינשטימיג אונטערשטיצט געוואָרען פון דער אמעריקאַנער פרעסע. פיעלע שטאַאַט־לעגיסלאַטורען האָבען אָנגענומען רעזאָלוציאָנען אויפפאָדערנדיג דעם קאָנגרעס און דיא רעגיערונג אָבצוברעכען דעם אָבמאַך, און ענדליך, אין דעצעמבער 1911, האָט דיא האוז אוו רעפּרעזענטייטיווס בלויז מיט איין שטימע געגען אָנגענומען א רעזאָלוציאָן אין איינקלאַנג מיט דיזער פאָדערונג. אונגעפעהר אין דערזעל־

דאס פאלק אין קענעדע האט אבער אם ענדע ניט צוגעשטימט צו דיזען אבמאך. אין דיא וואהלען, וואס זיינען פארגעקומען אין הערבסט פון יאהר 1911, האט דאס קענעדער פאלק מיט א גרויסער מאיאריטעט ניעדער־געשטימט דיא ליבעראלע פארטיי, וועלכע האט פערהאנדעלט וועגען דעם אב־מאך. אין דיזע אויפרעגענדע וואהלען איז דער קאנסערוואטיווער פארטיי געלונגען איינצוריידען דער מאיאריטעט פון דיא בירגער, אז דאס אננעהמען פון דעם רעסיפראסיטעט־אבמאך וואלט געווען דער ערשטער שריט צו דער אנעקסירונג פון קענעדע צו דיא פעראייניגטע שטאאטען. אויס טרייהייט צו דער בריטישער אימפעריע האט דאס פאלק איבערגעגעבען דורך זייערע שטי־מען דיא רעגיערונגס־מאכט צו דער קאנסערוואטיווער פארטיי, וואס האט גע־הייסען, אז דער פלאן וועגען א געגענזייטיגען האנדעלס־אבמאך איז דורכגעפאלען.

דיזע האנדלונג פון קענעדע האט פאר קיין פאל ניט בעריהרט אונזערע פריינדליכע בעציהונגען צו דיעזען לאנד. אונזער האנדעל מיט אונזער שכנה אין דער נארד האט זיך זייט דאן פערגרעסערט, ניט אכטענדיג אויף דעם דורכ־פאל פון דיא פערהאנדלונגען וועגען א פרייערען האנדעל.

502. פערעפענטליכונג פון וואהל־קאמפף געלדער. — אין אגוסט, 1911, איז דורך אן אונפארטייאישע אבשטימונג אנגענומען געווארען דער ביל וועגען פערעפענטליכען אלע וואהל־קאמפף געלדער. דיזער געזעץ בעשטימט דאס א קאנדידאט פאר קאנגרעס און פאר פרעזידענט מוז פערעפענטליכען דיא סומע געלד וואס ער האט אויסגעגעבען אין זיין וואהל־קאמפף. ער מוז אויך אנגעבען דיא נעמען פון פערזאנען אדער קארפאראציאנען פון וועלכע ער האט בעקומען בייטרעגע. ער מוז אויך געבען א פולע רעכנונג פון זיינע אויסגאבען בעת דעם וואהל־קאמפף. דיא סומע וואס מעג אויסגעגעבען ווערן איז בע־שריינקט צו 5000 דאלער פאר א קאנגרעסמאן און 7500 דאלער פאר א סענא־טאר פון דיא פעראייניגטע שטאאטען. פארטייען און קאמיטעען וואס פער־וואלטען א וואהל־קאמפף מוזען אויף דעם זעלבען אופן וויא דיא קאנדידאטען געבען רעכנונג פון דיא געלדער וואס זיי האבען אויסגעגעבען.

דיזער געזעץ איז אנגענומען געווארען, ווייל איבער'ן גאנצען לאנד האט זיך פערברייטעט דיא מיינונג דאס צופיעל געלד ווערט אויסגעגעבען צו בע־איינפלוסען וועהלער אויף א געזעצליכען און אונגעזעצליכען אופן אין זייער אויסוואהל פון בעאמטע און געזעץ־מאכער. מען גלויבט אז פערזאנען און קארפאראציאנען וואס גיבען פיעל געלד צו העלפען אויסקלייבען א קאנדידאט פאר א געוויסען אמט האבען דערנאך צופיעל איינפלוס אויף דער פארטיי וואס האט דעם בעאמטען אויסגעקליבען, אדער אויף דעם אויסגעקליבענעם בעאמטען

The people of Canada failed to ratify this agreement. At an election held in the fall of 1911 the Canadian people defeated the Liberal Party which negotiated the agreement. In that exciting campaign the Conservative Party seemingly succeeded in persuading the majority of the voters that the acceptance of the Reciprocity Agreement would prove the first step towards the annexation of Canada to the United States. The people voted the Conservatives into power, which meant the end of the Reciprocity plan.

This action on the part of Canada has not in the least affected our friendly relations with that country. Our trade with our northern neighbor has increased since then, notwithstanding the failure of the agreement for freer trade.

Campaign Funds Publicity.

502. **Publicity of Campaign Fund Contributions.**—In August 1911, the Campaign Publicity Fund Bill was passed by a non-partisan vote. This law provides that a candidate for election to Congress and to the Presidency must make public the amount of money he spent in his campaign for election. He must also give the names of persons or corporations from whom he received contributions. He must likewise give a full account of his expenditures during the campaign. The amount he can spend is limited to $5,000 for a Congressman, and $7,500 for a United States Senator. Parties and committees managing campaigns must account for the funds they spent in the same way as the candidates.

This law was passed in response to a widespread public opinion that too much money is being spent to influence the voters legitimately and illegitimately in their choice of officials and legislators. There is a feeling that individuals and corporations who contribute much money to help in the election of a candidate for office may have influence with the party that elected the candidate or with the chosen official. The passage of this law will

relations with other nations. The principle of a protective tariff and the policy of a tariff for revenue both implies "reciprocity," that is an arrangement by which our country should remit or lower duties on certain articles, according as the country from which these articles come likewise remits or lowers its duties on certain other articles imported into that country by our merchants.

A New Treaty Negotiated.

Although accepted as a principle, few if any steps have hitherto been taken to carry this policy into practice. The necessity and mutual advantage of such conditions of reciprocal trade agreements with Canada have long been felt. In 1854 such an arrangement was made and was in force till 1866. In January 1911, President Taft entered into an informal agreement with the Canadian government by which reciprocity between these two countries would be established. By this agreement both countries reduced or repealed many duties on food stuffs products coming from one country into the other. The United States lowered and repealed some duties on products of the forest coming from Canada, while Canada lowered many duties on machinery and farm implements exported by us to Canada. To carry this agreement into legal effect, bills embodying these provisions were immediately introduced into Congress and into the Dominion Parliament at Ottawa.

Accepted by Congress at a Special Session.

The 61st Congress adjourned on March 4, 1911, without passing the Canadian Reciprocity Bill. The President called the new Congress in extra session to consider the same question. The bill passed and was signed by the President on July 26, 1911. The passage of this bill by Congress was considered a non-partisan achievement. A Republican President urged its adoption, and a Democratic House of Representatives passed it. In the Senate and in the House its adoption was favored and opposed by both Republicans and Democrats.

פערהעלטניסע צו אנדערע נאציאָנען. אי דער פּרינציפּ פון א שוץ טאריף אי דיא טאקטיק פון א טאריף בלויז פאר הכנסה שליסט אין זיך איין "רעסיפּראָסי־טי" — דאָס הייסט, אַן אָבמאַך דורך וועלכען אונזער לאַנד שאַפּט אָב אָדער פערקלענערט דעם צאָל אויף געווייסע פּראָדוקטען, לויט דעם וויא דאָס לאַנד פון וואַנען דיזע פּראָדוקטען קומען שאַפּט אָב אָדער פערקלענערט איהר צאָל אויף געוויסע אנדערע פּראָדוקטען וואָס ווערן אריינגעבראכט אהין פון אונזערע סוחרים.

הגם דיזער געגענזייטיגער אָבמאַך איז לאַנג געווען אנערקענט אַלס פּרינ־ציפּ, איז גאַנץ ווענינ געטהאָן געוואָרען ביזהער דורכצופיהרען דיזען פּרינציפּ אין דער ווירקליכקייט. עס איז שוין זייט לאַנג געפיהלט געוואָרען דיא נויט־ווענדיגקייט פון א געגענזייטיגען האנדעלס אָבמאַך מיט קענעדע און עס איז שוין לאַנג אנערקענט געוואָרען אז דאָס וואָלט פאר ביידע לענדער א טובה געווען. אין 1854 איז אזא אָבמאַך געשלאָסען געוואָרען און איז געווען אין קראַפט ביז 1866. אין יאַנואַר, 1911, האָט פּרעזידענט טאַפט געשלאָסען אַן אונפערמליכען אָבמאַך מיט דער קענעדישער רעגיערונג, לויט וועלכען "רע־סיפּראָסיטי" וואָלט איינגעפיהרט געוואָרען צווישען דיזע צוויי לענדער. לויט דיזען אָבמאַך האָבען ביידע לענדער פערקלענערט אָדער אָבגעשאַפט פיעלע אבצאָלונגען אויף שפּייז פּראָדוקטען וואָס ווערן אריינגעפיהרט פון איין לאַנד אין דעם צווייטען. דיא פעראייניגטע שטאַאטען האָט פערקלענערט און אָבגע־שאַפט מאַנכע אבצאָלונגען אויף וואָלד פּראָדוקטען וואָס קומען פון קענעדע, וועהרענד קענעדע האָט פערקלענערט פיעלע אבצאָלונגען אויף מאשינען און פאַרמעריי ווערקצייג וואָס ווערן ארויסגעשיקט פון אונז נאָך קענעדע. אום דיזער אָבמאַך זאָל אריין אין געזעצליכער קראַפט זיינען בילס מיט דיזע "רעסי־פּראָסיטי" פּונקטען פאָרגעשלאָגען געוואָרען אין קאָנגרעס אין וואשינגטאָן און אין דעם קענעדישען פּאַרלאַמענט אין אָטאַווא.

דער 61טער קאָנגרעס האָט זיך פערטאַגט דעם 4טען מערץ, 1911, אָהנע דורכפיהרען דעם ביל וועגען "רעסיפּראָסיטי" מיט קענעדע. דער פּרעזידענט האָט דאַן איינגערופען דעם נייעם קאָנגרעס (62טען) אויף אַ ספּעציעלער זיצונג צו פערהאַנדלען דיזע פראַגע. דער ביל איז אָנגענומען געוואָרען און דער פּרעז־זידענט האָט איהם אונטערשריבען דעם 26טען יולי, 1911.

דיא דורכפיהרונג פון דיזען "רעסיפּראָסיטי" ביל אין קאָנגרעס איז בע־טראַכט געוואָרען אַלס אַן אונפּארטייאישע האנדלונג. א רעפּובליקאַנער פּרעז־זידענט האָט פערלאַנגט מען זאָל דעם ביל אָננעהמען און א דעמאָקראַטישער רעפּרעזענטאַנטען הויז האָט איהם אָנגענומען. אין ביידע הייזער פון קאָנגרעס זיינען אי דעמאָקראַטען אי רעפּובליקאַנער געווען פאר און געגען דעם ביל.

498. דער דרייצעהנטער צענזוס. — לויט דעם צענזוס וואס איז גע־נומען געווארען אין 1910, איז דיא בעפעלקערונג פון דיא פעראייניגטע שטאא־טען דאן געווען 91,108,710 — א פערגרעסערונג פון איבער 21 פראצענט אין פערגלייך מיט'ן יאהר 1900. אויב מיר זאלען איינרעכענען אלאסקא, האוואי, פארטא ריקא, סאמאא, גוואם, דיא פאנאמא קאנאל געגענד און דיא פיליפינער אינזלען, דאן בעטרעפט דיא גאנצע בעפעלקערונג אונטער אונזער פלאג ניט וועניגער וויא 101,360,806. זייט דער ערשטער צענזוס איז גענו־מען געווארען אין 1790, איז דאס לאנד אויסגעוואקסען 25 מאל אזוי גרויס אין איהר בעפעלקערונג. איינע פון דיא אינטערעסאנטע זאכען וואס דער רע־זולטאט פון לעצטען צענזוס צייגט איז דער וואונדערבארער וואוקס פון דיא שטאאטען אין דער וייטער וועסט און דיא נארד־וועסט.

499. דיא קאנגרעס וואהלען פון 1910. — דעם 8טען נאוועמבער, 1910, זיינען פארגעקומען דיא וואהלען פון מיטגליעדער צום רעפרעזענטאנ־טען הויז פון דעם 62טען קאנגרעס, און פאר דעם ערשטען מאל זייט 1894 האבען דיא דעמאקראטען ערוועהלט א מאיאריטעט מיטגליעדער. עס זיינען ערוועהלט געווארען 225 דעמאקראטען, 165 רעפובליקאנער און 1 סאציא־ליסט. רעפובליקאנער זיינען נאך אלץ אין דער מאיאריטעט אין דעם סענאט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען

500. נייע איינטיילונג פון מיטגליעדער אין רעפרעזענטאנטען הויז. — אויף'ן גרונד פון דעם דרייצעהנטען צענזוס האט דער קאנגרעס דורכגעפיהרט א נייעם איינטיילונגס־געזעץ און האט בעשטימט וויפיעל רעפרעזענטאנטען יעדער שטאאט איז בערעכטיגט צו האבען. לויט דיזען געזעץ איז דיא מיטגליע־דערשאפט פון רעפרעזענטאנטען הויז פערגרעסערט געווארען פון 391 צו 433 (זעה ביילאגע V). דיזע צאהל איז נאך וייטער פערגרעסערט געווארען ביז 436 דורך דעם ארייננעהמען פון ניו מעקסיקא און אריזאנא אלס שטאאטען. דיא פרא־פארציע פון דער פערטרעטונג אין רעפרעזענטאנטען הויז ווערט דורך דעם נייעם געזעץ פערקלענערט. אנשטאט וואס יעדער מיטגליעד פון רעפרעזענ־טאנטען הויז האט פריהער פערטראטען א בעפעלקערונג פון 193,291, פערטרעט ער איצטער א בעפעלקערונג פון 211,877. דער געזעץ איז אריין אין קראפט דעם 8טען אגוסט, 1911. דיא צאהל פון פרעזידענט עלעקטארס וועט נאטירליך אויך פערגרעסערט ווערן.

501. האנדעלס־אבמאך מיט קענעדע. — דיא דעבאטעס איבער אונזערע טאריף געזעצע האבען ארויסגעבראכט אין דער פאדערשטער רייהע אן אנדער זייט פון דער טאקטיק פון אונזער לאנד בנוגע איהרע קאמערציעלע

Census 1910.

498. The Thirteenth Census.—The census of 1910 gave the population of the United States as 91,108,710, an increase of over 21% over that of 1900. If we include Alaska, Hawaii, Porto Rico, Samoa, Guam, the Panama Canal Zone and the Philippine Islands, the total population under our Flag will be no less than 101,360,806. Since the first census was taken in 1790, the country has grown twenty-five times as large in its population. An interesting feature of the results of the last census is the evidence of the phenomenal growth of the States of the Far West and the Northwest.

Election of 1910.

499. Congressional Election of 1910.—An election for members of the House of Representatives to the Sixty-second Congress was held on November 8, 1910. For the first time since 1894 the Democrats won a Congressional election. In the present Congress, there are 225 Democrats, 165 Republicans, 1 Socialist. The Republicans still have a majority in the United States Senate.

New Apportionment of Representatives.

500. Reapportionment of Membership in the House of Representatives.—On the basis of the statistics of population as shown by the thirteenth census, Congress passed a new apportionment act, and determined the number of representatives to which each State is entitled in the House of Representatives. By this act, the membership of the House is increased from 391 to 433 (see appendix V.). This number has been further increased to 436 by the recent admission into the Union of New Mexico and Arizona. The ratio of representation, according to the new act is lowered. Each member of the House of Representatives represents a population of 211,877 instead of 193,291 as before. The act became a law August 8, 1911. The number of Presidential electors will be increased accordingly.

Canadian Reciprocity.

501. Reciprocity With Canada.—The discussion about our tariff laws has brought to the front another aspect of the policy of our country in its commercial

South with its thriving industries pleaded for protection for their special products. The Payne-Aldrich tariff bill finally became a law on August 5, 1909. The discussion over the tariff showed that our method of framing such acts is not satisfactory. Many leaders among the Democrats and Republicans advocate that in the future changes in our tariff laws should be made only after non-partisan investigation by an expert tariff commission. If such a policy should be adopted, which is possible, then the tariff question, which has been a "burning issue" almost from the beginning of our existence as a nation may cease to be a political question.

496. **Postal Savings Banks.**—In March 1910, the Sixty-first Congress passed the Postal Savings Banks Act. This law provides for the establishment of a savings bank station in every post office in the United States. **Postal Savings Banks.**

While many cities in the eastern part of the country have for a long time had savings banks conducted by private enterprise under restrictions of the different States, such facilities to encourage thrift are at present lacking in many smaller communities and in rural districts of the country. The law will have two beneficial effects. First, by paying 2% interest on deposits of even small amounts, it will encourage the habit of saving throughout the country. Secondly, it will prevent the hoarding of money in private hands, since everybody trusts the United States Government.

497. **Two More States in the Union.**—At the same session of Congress, the first steps were taken to provide for the admission into the Union of the two territories, Arizona and New Mexico. In January 1911, conventions composed of delegates elected by the people of these territories drafted state constitutions. By an act of Congress, approved by President Taft on August 26, 1911, these two territories were formally admitted into the Union. **Arizona and New Mexico Become States.**

פּעין־אָלדרידזש פאַרשלאַג איז ענדליך געוואָרען א געזעץ דעם 5טען אגוסט, 1909. בעת דיא דעבאטע האָט זיך ארויסגעוויזען דאָס אונזער מעטאָדע פון אויסארבייטען טאריף געזעצע איז ניט קיין צופרידענשטעלענדע. פיעלע פיהרער פון דיא דעמאָקראטען און רעפּובליקאנער זיינען מיט דער מיינונג דאָס אין דער צוקונפט זאָלען דיא טאריף געזעצע געמאכט ווערן ערשט נאָך אן אונפּאר־טייאישער אונטערזוכונג פון אן ערפאהרענער טאריף קאָמיסיאָן. אויב אזא מעטאָדע זאָל אָנגענומען ווערן — א זאך וואָס איז גאנץ מעגליך — דאן וועט פיעלייכט דיא טאריף פראגע, וועלכע איז געווען א "ברענענדע פראגע" כמעט פון ערשטען טאָג וואָס אונזער נאציאָן האָט אָנגעהויבען עקזיסטירען, אויפהערן זיין א פּאָליטישע פראגע.

496. פּאָסט שפּאַר־באַנקען. — אין מערץ, 1910, האָט דער 61טער קאָנגרעס אָנגענומען א פּלאַן צו גרינדען פּאָסט שפּאַר־באַנקען. לויט דעם גע־זעץ דארף געעפענט ווערן א שפּאַר־קאַסע אָבטיילונג אין יעדער פּאָסט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען.

הגם פיעלע שטעט אין דעם אָסטליכען טייל פון לאנד האָבען שוין זייט א לאנגע צייט שפּאַר־באַנקען, וועלכע ווערן פערוואלטעט פון פּריוואט פּערזאָנען אונטער דיא בעגרענצונגען און קאָנטראָלע פון דיא פערשיעדענע שטאַאטען, פעהלט אָבער אין פיעלע קלענערע שטעט און דאָרפישע געגענדען פון לאנד דיא בעקוועמליכקייט וואָס זאָל ערמוטיגען מענשען צו קלייבען געלד. דער פּאָסט שפּאַר־באַנקען געזעץ וועט אויפטהאָן צוויי גוטע זאכען. ערשטענס, וועט געצאָהלט ווערן 2 פּראָצענט אויף דיא איינגעלייגטע געלד, אפילו אויף דיא קלענסטע סומען, און דאָס וועט בעוועגען פיעלע מענשען צו קלייבען געלד; צווייטענס, וועט עס פערוועהרען דיא אָנזאמלונג פון געלד אין פּריוואטע הענד, ווייל יעדער איינער האָט דעם פולסטען צוטרויען אין דיא פעראייניגטע שטאַאטען.

497. נאָך צוויי שטאַאטען צוגעקומען. — אויף דער זעלבער זיצונג פון קאָנגרעס זיינען געמאכט געוואָרען דיא ערשטע שריטע צו בעשטימען אז מען זאָל אריינגעהמען אין דעם בונד פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען דיא צוויי טע־ריטאָריען אריזאָנא און ניו מעקסיקאָ. אין יאנואר, 1911 זיינען אָבגעהאלטען געוואָרען קאָנווענציאָנען, בעשטעהענד אוים דעלעגאטען וואָס זיינען ספּעציעל ערוועהלט געוואָרען פון דיא איינוואָהנער אין דיזע טעריטאָריען, פאר דעם צוועק פון אויסארבייטען שטאַאט קאָנסטיטוציאָנען. לויט א בעשלוס פון קאָנגרעס, וואָס האָט דעם 26טען אגוסט, 1911 געקראָגען דיא צושטימונג פון פּרעזידענט טאפט, זיינען דיזע צוויי טעריטאָריעס פאָרמעל אריינגענומען געוואָרען אין דעם בונד פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען.

קאנער מיליטער פערלאזען קובא, איבערלאזענדיג דיא רעגיערונג פון דעם אינזעל אין גאנצען אין דיא הענד פון דיא אויסגעקליבענע בעאמטע.

493. **דיא ענטדעקונג פון דעם נארד פאל.** — אין דער געשיכטע פון געאגראפישע ענטדעקונגען און אויספארשונגען וועט דער 6טער אפריל, 1909, קיינמאל ניט פערגעסען ווערן. יענעם טאג, נאך א בעמיהונג פון 23 יאהר, האט ראבערט ע. פירי, אן אפיציר (יעצט אן אדמיראל) אין דער מארין פון דיא פעראייניגטע שטאאטען, ענדליך ענטדעקט דעם נארד פאל. דיזע ענטדעקונג, צו וועלכער עס האבען יאהרהונדערטע לאנג געציעלט און געשטרעבט פיעלע נאציאנען, איז ענדליך געמאכט געווארען, און דער כבוד פון דיזער עררייכונג בעלאנגט צו אן אמעריקאנער.

494. **דיא אלאסקא־יוקאן פאסיפיק אויסשטעלונג.** — וויא ווייט דיא געגענד וואס ליגט אין דער נארד־וועסט ביים פאסיפישען אקעאן האט אין דער לעצטער צייט געוואקסען האט מען געהאט א געלעגענהייט צו זעהן פון דער אלאסקא־יוקאן פאסיפיק אויסשטעלונג וואס האט זיך געעפענט אין סיאטעל, וואשינגטאן, דעם 1טען יוני, 1909. אויסער דעם וואס עס האט זיך ארויסגעציעגט דער וואונדערבארער וואוקס פון דיא שטאאטען אין יענער געגענד, האט דיא אויסשטעלונג אויך בעוויזען דעם מערקווירדיגען פארטשריט וואס אלאסקא האט געמאכט זייט דיא פעראייניגטע שטאאטען האט איהר געקויפט. דיזע טע־ריטאריע, פאר וועלכער מיר האבען בעצאהלט רוסלאנד 7,200,000 דאלער אין 1867 (זעה פאראגראף 364), האט שוין ארויסגעגעבען פראדוקטען וואס זיינען ווערטה געוועזען איבער 324,000,000 דאלער. פון דעם איז 142,000,000 דאלער געוועזען אין גאלד וואס איז דארט אויסגעגראבען געווארען. דיא נאך־ניט ענט־וויקעלטע רייכטהימער פון קאהלען און קופער אין יענער געגענד זיינען ווערטה הונדערטער מיליאנען מעהר.

495. **דער פעין־אלדרידזש טאריף געזעץ.** — ווען פרעזידענט טעפט איז איינגעשווארען געווארען אין אמט, האט ער צוזאמענגערופען דעם קאנגרעס אויף א ספעציעלער זיצונג צו רעווידירען דעם דינגלי טאריף געזעץ וועלכער איז געוועזען אין קראפט זייט 1897. דיא דעבאטע איבער'ן נייעם טאריף געזעץ האט ארויסגעצייגט א נייע שטרעמונג אין דיא פערהעלטניסע פון לאנד. דיא רעפובליקאנער פערטרעטער פון דיא שטאאטען וואס געפינען זיך אין דעם אויבערשטען טייל פון דעם מיסיסיפי טהאל האבען ארויסגעצייגט א נייגונג פאר א קלענער צאל אויף אריינגעפיהרטע סחורות, ווערענד פיעלע פערטרעטער פון דיא דעמאקראטישע זיד שטאאטען מיט זייערע אויסגעוואקסענע, איגדוסט־ריען האבען פערלאנגט פראטעקציאן פאר זייערע ספעציעלע פראדוקטען. דער

President of the Cuban Republic. The election was peaceably held November 14, 1908, and General Joze Miguel Gomez, the Liberal candidate, was chosen by a large majority. On March 31, 1909, the last detachment of American soldiers evacuated Cuba, leaving the government of the island in the hands of the chosen officials.

Discovery of the North Pole.

493. The Discovery of the North Pole.—In the annals of geographic discovery and exploration, April 6, 1909, will always remain a memorable date. On that day, after twenty-three years of effort, Robert E. Peary, now an admiral of the United States Navy, finally discovered the North Pole. This discovery, for centuries the goal of explorers of many nations, was at last accomplished and the honor for this achievement belongs to an American.

Alaska-Yukon-Pacific Exposition.

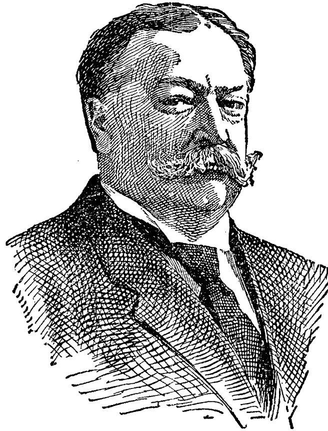
494. Alaska-Yukon-Pacific Exposition.—The opening of the Alaska-Yukon-Pacific Exposition at Seattle, Washington, on June 1, 1909, showed in a striking manner the growth of the Pacific Northwest. Besides exhibiting the phenomenal development of the States in that region, the exposition illustrated the remarkable growth of Alaska since its purchase by the United States. This territory for which we paid Russia $7,200,000 in 1867 (sect. 364) has already yielded products amounting to over $324,000,000, $142,000,000 of which was in gold but recently discovered there. The undeveloped deposits of coal and copper in that region are worth hundreds of millions of dollars more.

Tariff of 1909.

495. Payne-Aldrich Tariff Bill.—Upon his inauguration, President Taft summoned Congress in extra session to revise the Dingley Tariff Act which had been in force since 1897. The discussion over the new tariff bill revealed a new tendency in the tariff controversy. The Republican representatives from States in the Upper Mississippi Valley showed a strong leaning for a lower tariff, while many representatives from the Democratic

by its course the action of the American Congress in granting this measure of home rule. The assembly and Commission jointly chose two Commissioners to represent the interests of the Filipinos at Washington.

491. **Presidential Election.** (1908.) — President Roosevelt, as soon as his election was assured in 1904, issued a statement that under no circumstances would he be a candidate for reëlection in 1908. The Republicans, therefore, were compelled to look elsewhere. Their choice fell upon William H. Taft, the Secretary of War, for President, and James S. Sherman of New York, for Vice-President. The Democrats turned again to William J. Bryan of Nebraska, who had been their candidate in 1896 and in 1900. For Vice-President, John W. Kern of Indiana was selected. **Presidential election of 1908.**

WILLIAM H. TAFT.

In the election Taft and Sherman received 321 electoral votes, to 162 for Bryan and Kern, and a very large majority of the popular vote. The Republicans also retained control of both houses of Congress.

One striking feature of the election was the independence of party manifested in a number of the states where the state officers, or some of them, were chosen from a different party from that for which the state's electoral vote was cast.

492. **Cuba.** (1908.) — Peaceful conditions having prevailed in Cuba, Governor Magoon ordered an election for **Cuba, 1908.**

דערמיט פֿאַלשטענדיג רעכטפערטיגט דיא האנדלונג פון דעם אַמעריקאַנער קאָנ־גרעס אין געבען זיי אויף אַזוי פיעל זעלבסט־פערוואַלטונג. דער רעפּרעזענטאַנ־טען הויז און דיא קאָמיסיאָן וועהלען אויס צוזאַמען צוויי קאָמיסיאָנערן צו פערטרעטען דיא אינטערעסען פון דיא פיליפּינער אין וואַשינגטאָן.

491. פּרעזידענטען־וואַהל. (1908) — אַזוי גיך וויא עס איז געוואָרען זיכער אַז פּרעזידענט רוזוועלט וועט ערוועהלט ווערן אין 1904, האָט ער, דער פּרעזידענט, געמאַכט אַן ערקלערונג, אַז אונטער קיינע אומשטענדען וועט ער ניט זיין נאָך אַמאָל קאַנדידאַט פאַר פּרעזידענט אין 1908. דיא רעפּאָבלי־קאַנער זיינען דאריבער געווען געצוואונגען צו זוכען אַן אַנדער קאַנדידאַט. דער וואַהל איז געפאַלען אויף'ן קריעגס סעקרעטער, וויליאַם ה. טעפט, אַלס קאַנדידאַט פאַר פּרעזידענט, און דזשיימס ס. שערמאַן, פון ניו יאָרק אַלס קאַנדידאַט פאַר וויים־פּרעזידענט. דיא דעמאָקראַטען האָבען זיך נאָך אַמאָל געווענדעט צו וויליאַם דזשענינגס ברייען, וועלכער איז געווען זייער קאַנדידאַט אין 1896 און אין 1900; און דזשאָן וו. קוירן, פון אינדיאַנאַ, איז אַרויסגעשטעלט געוואָרען פאַר וויים־פּרעזידענט.

ביי דיא וואַהלען האָבען טעפט און שערמאַן געקראָגען 321 שטימען פון דיא עלעקטאָרס, וועהרענד ברייען און קוירן האָבען געקראָגען ניט מעהר וויא 162.*) טעפט און שערמאַן האָבען אויך געקראָגען אַ גרויסע מאַיאָריטעט פון דיא פאָלקס שטימען. דיא רעפּאָבליקאַנער זיינען ווידער געבליבען ביי דער קאָנטראָלע אין ביידע הייזער פון קאָנגרעס.

אַ מערקווירדיגער שטריך ביי דיזע וואַהלען איז געווען דיא אונאַבהענ־גיגקייט וואָס דיא וועהלער פון פּאַרטייען האָבען אַרויסגעוויזען אין עטליכע שטאַאטען, וואו דיא שטאַאט בעאַמטע זיינען אַלע אָדער אַ טייל פון זיי ער־וועהלט געוואָרען פון איין פּאַרטיי, און דיא שטימען פאַר פּרעזידענט און וויים־פּרעזידענט זיינען אָבגעגעבען געוואָרען פאַר אַ צווייטער פּאַרטיי.

492. קובאַ. (1908) — ווען דער צושטאַנד אין קובאַ איז ווידער געוואָ־רען אַ פריעדליכער, האָט גאָווערנאָר מאַגון געגעבען אַ בעפעהל צו מאַכען וואַהלען פאַר אַ פּרעזידענט פון דער קובאַנער רעפּובליק. דיא וואַהלען זיינען רוהיג אָבגעהאַלטען געוואָרען דעם 14טען נאָוועמבער, 1908, און דער ליבעראַ־לער קאַנדידאַט, זשאָזע מיגועל גאָמעז, איז ערוועהלט געוואָרען מיט אַ גרויסער מאַיאָריטעט. דעם 13טען מערץ, 1909, האָט דיא לעצטע אָבטיילונג אַמערי־

*) דאָס בילד אויף דער ענגלישער זייטע 513 איז פון וויליאַם ה. טעפט.

489. אָקלאהאָמא ווערט א שטאאט דעם 16טען נאָוועמבער, 1907. — לויט דעם געזעץ פון קאָנגרעס פון דעם 16טען יוני, 1906, האָבען דיא בירגער פון אָקלאהאָמא און אינדיאנער טעריטאָריען געקראָגען דיא ערלויבניס אויסצוארבייטען א קאָנסטיטוציאָן. ווען דער פּרעזידענט וועט דערצו געבען זיין הסכמה, איז ער ווייטער בעפאָלמעכטיגט ארויסצולאָזען אַ ערקלערונג און צו לאָזען וויסען אז אין בונד ווערט אריינגענומען דער נייער שטאאט אָקלאהאָמא וואָס האָט זיך פאָרמירט פון דיא צוויי טעריטאָריען.

ווען דיא נויטיגע שריטע דערצו זיינען געמאכט געוואָרען, האָט דער פּרעזידענט ארויסגעלאָזט דיא ערקלערונג דעם 16טען נאָוועמבער, 1907, און אָקלאהאָמא איז געוואָרען דער זעקס און פיערציגסטער שטאאט. דיא קאָנסטיטוציאָן פון דעם שטאאט איז דיא לאַנגסטע וואָס מען וויים, און צייכענט זיך אויס דערמיט וואָס זיא בעשריינקט דיא מאכט פון דעם לעגיסלאַטור אזוי ווייט וויא מעגליך און גיט צום פאָלק דיא גרויסע מאַכט פון איניציאַטיווע און רעפערענדום. דיא פּונקטען פון דער קאָנסטיטוציאָן צייכענען זיך אויס ביז א געוויסען גראד מיט זייער פיינדליכקייט צו פעראייניגטע אינטערעסען פון קאַפּיטאַל און אייזענבאהן געזעצע. א געזעץ וואָס פערבאָט צו מאכען און פערקויפען שאַרפע משקאות איז אָנגענומען געוואָרען מיט א גרויסער מאַיאָריטעט ביי א ספּעציעלער פאָלקס אָבשטימונג.*)

490. פיליפּינער רעפּרעזענטאַנטען הויז. (1907) — דער געזעץ וואָס איז אָנגענומען געוואָרען אין 1905 וועגען דער ציווילער רעגיערונג פאַר דיא פיליפּינער אינזלען האָט געלויטעט, אז אויב נאָכדעם וויא מען וועט מאַכען א צענזוס וועלען אוועקגעהן צוויי יאָהר אין א פריעדליכען צושטאַנד, קען דער פּרעזידענט בעפעהלען צו מאַכען וואהלען פון דעלעגאַטען פאַר א פיליפּינער רעפּרעזענטאַנטען הויז. דער צענזוס איז געמאכט געוואָרען אין 1903, און אין 1907 האָט דער פּרעזידענט, לויט דעם געזעץ פון קאָנגרעס, געגעבען א בעפעהל צו מאַכען וואהלען פון דעלעגאַטען.**) דיא מיטגליעדער זיינען ערוועהלט געוואָרען אין יולי, 1907, און דעם 16טען אָקטאָבער האָט קריעגס סעקרעטער וויליאַם ה. טעפט, ערעפענט דעם רעפּרעזענטאַנטען הויז. ביז איצט האָט זיך דער רעפּרעזענטאַנטען הויז געפיהרט מיט ווירדע און מעסיגקייט און

*) דיא צענזוס-ביורא פון דיא פעראייניגטע שטאאטען האָט געמאכט אין 1907 א ספּעציעלען צענזוס אין דעם נייעם שטאאט; דיא בעפעלקערונג איז בעשטאַנען פון 1,414,177. דער שטח פון דעם שטאאט איז 70,057 קוואדראט מייל.

**) דער צענזוס האָט בעוויזען א בעפעלקערונג פון 7,635,426, פון וועלכע 647,740 זיינען געווען ווילדע שבטים.

Oklahoma admitted Nov. 16, 1907.

489. Oklahoma admitted November 16, 1907. — In accordance with an act of Congress, June 16, 1906, the citizens of Oklahoma and Indian territories were authorized to form a constitution. If this was approved by the President, he was then authorized to issue a proclamation announcing the admission into the Union of the new state of Oklahoma, formed of the two territories.

The requisite steps having been taken, the President issued his proclamation November 16, 1907, and Oklahoma became the forty-sixth state. The constitution of this state is the longest on record, and is remarkable for restricting the functions of the legislature as much as possible, and giving to the people extensive powers of initiative and referendum. The provisions of the constitution are in a marked degree hostile to corporate interests and railroad measures. A law prohibiting the manufacture and sale of intoxicating liquors was passed by a large majority by a special vote of the people.[1]

Philippine Assembly.

490. Philippine Assembly. (1907.) — An act for the civil government of the Philippine Islands (1905) provided that if after a census[2] had been taken peaceful conditions prevailed for two years, an election for delegates to a Philippine assembly might be ordered by the President. A census was taken in 1903, and in 1907 the President, in accordance with the act of Congress, ordered an election for delegates. The members were chosen in July, 1907, and on October 16 the assembly was opened by William H. Taft, Secretary of War. So far the assembly has conducted itself with dignity and moderation, fully justifying

[1] By a special census taken by the United States Census Bureau in 1907, the population of the new state was found to be 1,414,177; its area is 70,057 square miles.

[2] The census showed a population of 7,635,426, of which 647,740 were wild tribes.

486. Pan-American Conference. (1906.) — A Pan-American Conference of the American republics was held at Rio Janeiro, Brazil, in July, 1906. Among the matters agreed upon was the adoption of the Drago Doctrine,[1] that no nation has a right forcibly to collect debts due its citizens by another nation. Elihu Root, United States Secretary of State, unofficially represented the United States, in addition to the regular delegates. By his clear, forcible, and peaceful words the good feeling of the Central and South American republics toward the United States was greatly increased. Before returning Secretary Root visited a number of the South American states and was at every place cordially greeted.

Pan-American Conference, 1906.

487. President Roosevelt and Panama. (1906.) — In November, 1906, President Roosevelt visited the Panama Canal Zone and also the city of Panama. This was the first time that a President of the United States ever passed from under the jurisdiction of its flag. On his return voyage he visited Porto Rico. Everywhere he was received with great enthusiasm.

The President visits Panama and Porto Rico.

488. Pure Food Act; Immigration Act. (1906, 1907.) — A law was passed by Congress in 1906 to prevent the manufacture and sale of adulterated, misbranded, or injurious foods, drugs, medicines, etc. Another act, passed in 1907, regulated more carefully the admission of immigrants, its purpose being to keep out of the country undesirable persons Still another act provided for the inspection by government inspectors of meats intended for interstate and foreign commerce. The food and inspection laws are notable instances of the growth of federal influence in the country.

Pure Food Act.

Immigration Act.

[1] So called from Dr. Louis Drago of the Argentine Republic, who first enunciated this doctrine.

486. פּאַן אַמעריקאַנער קאָנפערענץ. (1906) — אַן אַל־אַמעריקאַנער בעראַטהונג פון אַלע אַמעריקאַנער רעפּובליקען איז אָבגעהאַלטען געוואָרען אין ריאָ זשענעיראָ, בראַזיליען, אין יולי, 1906. צווישען דיא זאַכען וואָס מען האָט בעשלאָסען איז געווען, אַז מען זאָל אָננעהמען דיא דראַגאָ לעהרע,*) דאָס קיין נאַציאָן האָט ניט קיין רעכט איינצומאָנען מיט גוואַלד חובות וואָס מען איז שולדיג איהרע בירגער פון אַן אַנדער נאַציאָן. אַ חוץ דיא אָפיציעלע דעלעגאַטען פון דיא פעראייניגטע שטאַאַטען איז אויך אַנוועזענד געווען עליהו רוט, דער שטאַאַטס־סעקרעטער, וועלכער האָט ניט אָפיציעל פערטראָטען דיא פעראייניגטע שטאַאַטען. מיט זיינע קלאָרע, שטאַרקע און פריעדליכע ווערטער האָט ער פערגרעסערט דאָס פריינדליכע געפיהל פון צענטראַל און זיד אַמעריקאַ צו דיא פעראייניגטע שטאַאַטען. איידער ער האָט זיך צוריקגעקעהרט האָט סעקרעטער רוט געמאַכט אַ בעזוך אין פיעלע פון דיא זיד אַמעריקאַנער שטאַאַטען און אומעטום האָט מען איהם אויפגענומען אויף'ן פריינדליכסטען אופן.

487. פּרעזידענט רוזוועלט און פּאַנאַמאַ. (1906) — אין נאָוועמבער, 1906, האָט פּרעזידענט רוזוועלט געמאַכט אַ בעזוך אין דער פּאַנאַמאַ קאַנאַל געגענד און אויך אין דער שטאָט פּאַנאַמאַ. דאָס איז געווען דאָס ערשטע מאָל אַז אַ פּרעזידענט פון דיא פעראייניגטע שטאַאַטען זאָל אַריבערטרעטען דעם גרענעץ און בעזוכען אַ מדינה, וואו עס פלאַטערט ניט דער אַמעריקאַנער פלאַג. אויף'ן וועג צוריק האָט ער בעזוכט פּאָרטאָ ריקאָ און אומעטום האָט מען איהם אויפגענומען מיט גרויס בעגייסטערונג.

488. געזעץ פאַר ריינע שפּייז; אימיגראַנטען געזעץ. (1906—1907) — אַ געזעץ איז אָנגענומען געוואָרען אין קאָנגרעס, אין 1906, צו פערבאָטען מאַכען און פערקויפען געפעלשטע און שעדליכע שפּייזען, אַפּטייקען־וואַארע, מעדיצינען און דאָס גלייכען, וויא אויך אָנצורופען זיי מיט נעמען וואָס פיהרען אַריין דעם קויפער אין אַ טעות. נאָך אַ געזעץ איז אָנגענומען געוואָרען אין 1907 וואָס רעגולירט מעהר זאָרגפעלטיג דאָס אַריינלאָזען אימיגראַנטען. מיט דיזען געזעץ האָט מען בעצוועקט ניט אַריינצולאָזען אין לאַנד ניט־געוואונשטע פערזאָנען. נאָך אַן אַנדער געזעץ איז אָנגענומען געוואָרען, אַז אינספּעקטאָרען פון דער רעגיערונג זאָלען עקזאַמינירען דאָס פלייש וואָס מען שיקט פון איין שטאַאַט אין צווייטען אָדער אין פרעמדע לענדער. דיא געזעצע וועגען ריינע שפּייז און וועגען דער אויפזיכט פון אינספּעקטאָרען זיינען אויסגעצייכענטע ביישפּיעלע וויא עס וואַקסט דער פעדעראַלער איינפלוס פון לאַנד.

*) אַזוי הייסט עס צוליב דר. לואיס דראַגאָ פון דער אַרגענטינער רעפּובליק, וועלכער האָט דער ערשטער אויסגעאַרבייט דיזען פּרינציפּ.

ווערנאָר. דעם 13טען אָקטאָבער האָט פּרעזידענט רוזוועלט אָנגעשטעלט טשאַרלס ע. מאגון, וועלכער איז געווען גאָווערנאָר אין דער פּאנאמא געגענד אלס גאָווערנאָר פון קובא. מען האָט געשיקט אַן ערך פון 6,000 חיל אויף דעם אינזעל, נור מען האָט זיי ניט געדארפט פאר אקטיווע דיענסט, ווייל זייער אנוועזענהייט האָט געהאט א גרויסע מאָראַלע ווירקונג. אין וועניגער וויא צוויי וואָכען צייט, נאָכדעם וויא אמעריקא האָט זיך אריינגעמישט, האָט זיך דער נאָרמאַלער צושטאנד פון פריעדען און וואוילשטאנד צוריקגעקעהרט.

484. דיא ערד־ציטערנים אין סאַן פראַנציסקאָ. (1906) — דעם 18טען אָקטאָבער, 1906, אין דער פריה, האָט א שטאַרקע ערד־ציטערנים פערניכטעט א גרויסען טייל פון דער שטאָט סאַן פראַנציסקאָ, קאַליפאָרניא. טויזענדער מענשען זיינען געבליבען אָהן א היים און דעם פערלוסט אין געלד האָט מען געשאצט צו זיין אַן ערך פון 400,000,000 דאָלער, דער גרעסטער פערלוסט פון א חורבן וואָס מען האָט ווען געהאט אין דיא פעראייניגטע שטאאטען. יויא אין אנדערע פעלע ביי גרויסע אונגליקען זיינען באלד אָנגעקומען ביישטייערונגען צו העלפען דיא ליידענדע פון אלע טיילען פון לאַנד און אנדערע פלעצער.

485. רוסיש־יאפּאַנישער קריעג. (1904—1905) — יאפּאַן האָט זיך צוגעקוקט מיט שרעק וויא רוסלאַנד קומט צו אלץ נעהענטער צו כינא, וויא זיא האָט פערכאַפּט מאנדזשוריע און געדראָהט אריינצוקומען אין קאָרעא, איבער וועלכער יאפּאַן האָט געהאט א דעה. יאפּאַן האָט געוואָרענט רוסלאנד צוריקהאַלטען זיך, נור דאָס האָט ניט געהאָלפען, און יאפּאַן האָט ערקלערט א מלחמה (פעברואר, 1904). דער רעזולטאַט פון דיא שלאַכטען אין דער מלחמה האָט ערשטוינט דיא וועלט, דיא יאפּאַנעזער זיינען געווען דיא זיעגער. אין יוני, 1905, האָט זיך פּרעזידענט רוזוועלט אריינגעלייגט אין א שלום און האָט אויפגעפאָדערט ביידע צדדים אַז זיי זאָלען ענדיגען דיא מלחמה. זיין אויפרוף איז געווען ערפאָלגרייך. בעפאָלמעכטיגטע געזאנדטע זיינען אָנגעשטעלט געוואָרען און זיי זיינען צוזאמענגעקומען אין פּאָרטסמאוט, ניו העמשיר, און האָבען זיך אויסגעגלייכט אויף דיא בעדינגונגען פון פריעדען. פאַר דיזער בעמיהונג צו מאַכען שלום האָט פּרעזידענט רוזוועלט געקראָגען אין 1906 דעם נאָבעל פּרייז.*)

*) דר. אלפרעד בערנארד נאָבעל, פון שוועדען, האָט אין 1896 איבערגעלאָזט א פאנד פון 8,400,000 דאָלער פאַר'ן צוועק צו בעשטימען יעהרליכע בעלוינונג פאר יענע פּערזאָנען, וועלכע האָבען אין דעם פערלויף פון דעם יאָהר אָם וויכטיגסטען בייגעשטייערט פאר דער טובה פון דער מענשהייט.

governor. On October 13, Charles E. Magoon, governor of the Panama Zone, was appointed governor by President Roosevelt. About 6000 United States troops had been sent to the island, but were not needed for active service, though the moral effect of their presence was great. In less than a fortnight after the intervention of the United States normal conditions of peace and prosperity were restored.

San Francisco earthquake, 1906.

484. San Francisco Earthquake. (1906.)—On the morning of April 18, 1906, a severe earthquake destroyed a large part of the city of San Francisco, California. Thousands were rendered homeless and the total money loss was estimated at $400,000,000, the greatest loss from disaster ever known in the United States. As on other occasions of great calamity, contributions for the relief of the sufferers were promptly sent from all parts of the country and elsewhere.

The United States makes peace between Russia and Japan, 1905.

485. Russian-Japanese War. (1904, 1905.) — Japan, alarmed by the steady advance of Russia towards China, and by her occupation of Manchuria, and threatened advance into Korea, which was controlled by the Japanese, remonstrated with Russia, but without avail. A declaration of war followed (February, 1904). In the conflict which resulted, to the surprise of the world, Japan was victor. In June, 1905, President Roosevelt intervened, urging both parties to end the war. His appeals were successful. Plenipotentiaries were appointed, who met at Portsmouth, New Hampshire, and agreed upon terms of peace. For this effort to bring about peace President Roosevelt was in 1906 awarded the Nobel[1] prize.

[1] Dr. Alfred Bernard Nobel, of Sweden, left in 1896 a fund of about $8,400,000 for the purpose of awarding annual prizes "to those persons who shall have contributed most materially to benefit mankind during the year immediately preceding."

481. Presidential Election. (1904.) — In 1904 President Theodore Roosevelt was nominated by the Republicans for President and Charles W. Fairbanks of Indiana for Vice-President. Alton B. Parker of New York and Henry G. Davis of West Virginia were nominated by the Democrats. President Roosevelt was chosen by an electoral vote of 336, to 140 for Parker, and by the largest popular majority ever received by a presidential candidate.[1] Presidential election, 1904.

482. Santo Domingo. (1905, 1907.) — Owing to disorders in the island of Santo Domingo and corruption among the officials, it was agreed by the island government that the United States should preserve order and take charge of the finances (January, 1905). This action was ratified by the United States Senate through a treaty (February, 1907). This arrangement has been greatly to the advantage of the island government and its creditors. Santo Domingo.

483. Cuba; Intervention by the United States. (1906.) — An insurrectionary movement against the Republic of Cuba (sect. 473) took place in August, 1906, and in September, President Palma appealed to the United States for aid. President Palma resigned September 28 (1906), and William H. Taft, United States Secretary of War, who had gone to the island in hopes of adjusting the trouble, issued a proclamation to the Cuban people explaining the condition of practical anarchy in the island, and stating that it was necessary to restore and preserve order, and that by the authority of the President of the United States a provisional government would be established, which would be maintained only long enough to restore order and peace and public confidence. Cuba.

Secretary Taft assumed temporarily the position of

[1] The popular vote was: Roosevelt, 7,624,489; Parker, 5,779,713; Debs (Socialist), 402,283; Swallow (Prohibition), 258,536; all others, 148,132.

481. פּרעזידענטען־וואַהל. (1904) — אין 1904 איז פּרעזידענט טעאָדאָר רוזוועלט אַרויסגעשטעלט געוואָרען פון דיא רעפּאָבליקאַנער פאַר פּרעזידענט, און טשאַרלס וו. פעירבענקס, פון אינדיאַנאַ, פאַר וויס־פּרעזידענט. דיא דעמאָקראַטישע פּאַרטיי האָט אַרויסגעשטעלט אַלטאָן ב. פּאַרקער, פון ניו יאָרק, און הענרי ג. דייוויס, פון וועסט ווירדזשיניאַ. פּרעזידענט רוזוועלט איז ערוועהלט געוואָרען. ער האָט געקראָגען 336 שטימען פון דיא עלעקטאָרס געגען פּאַרקער'ס 140, און פון דיא פאָלקס שטימען האָט ער געקראָגען דיא גרעסטע מאַיאָריטעט וואָס אַ קאַנדידאַט פאַר פּרעזידענט האָט ווען בעקומען.*)

482. סאַנטאָ דאָמינגאָ. (1905—1907) — איבער דיא אונרוהען וואָס זיינען פאָרגעקומען אויף דעם אינזעל סאַנטאָ דאָמינגאָ און דיא קאָרופּציאָן וואָס איז אָנגעגאַנגען צווישען דיא בעאַמטע, האָט דיא רעגיערונג פון דעם אינזעל איינגעוויליגט אַז דיא פעראייניגטע שטאַאטען זאָל דאָרטען אויפהאַלטען אָרדנונג און איבערנעהמען דיא פינאַנציעלע אַנגעלעגענהייטען אין זייערע הענד (יאַנואַר, 1905). דער סענאַט האָט גוט געהייסען דיזע האַנדלונג דורך אַן אבמאַך (פעברואַר, 1907). דיזע איינאָרדנונג האָט געבראַכט גרויסע נוצען דער רעגיערונג פון דעם אינזעל און איהרע קרעדיטאָרען.

483. קובאַ; פעראייניגטע שטאַאטען מישט זיך אריין. (1906) — אין אַגוסט, 1906, האָט זיך אָנגעהויבען אַ רעוואָלוציאָנערע בעוועגונג געגען דער רעפּובליק פון קובאַ (זעה פּאַראַגראַף 473), און אין סעפּטעמבער האָט זיך פּרעזידענט פּאַלמאַ געווענדעט צו דיא פעראייניגטע שטאַאטען נאָך הילף. פּרעזידענט פּאַלמאַ האָט רעזיגנירט דעם 28טען סעפּטעמבער, 1906, און וויליאַם ה. טעפּט, קריעגס סעקרעטער פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, וועלכער איז געקומען אין קובאַ מיט דער האָפנונג אויסצוגלייכען דיא שטרייטיגקייטען, האָט אַרויסגעלאָזט אַ פּראָקלאַמאַציע צו דיא קובאַנער און ערקלערט אַז דער אינזעל געפינט זיך אין אַ צושטאַנד פון פאַקטישער געזעצלאָזיגקייט און אַז עס איז נויטיג צו מאַכען און אָנהאַלטען אָרדנונג, און אַז מיט דער ערלויבניס פון דעם פּרעזידענט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען וועט געגרינדעט ווערען אַ פּראָוויזאָרישע רעגיערונג, וועלכע וועט זיך האַלטען אַזוי לאַנג ביז עס וועט צוריק ווערען אָרדנונג און פריעדען און איינער צום אַנדערן וועט האָבען מעהר צוטרוי.

סעקרעטער טעפּט האָט אויף דערווייל אָנגענומען דיא שטעלע פון גאָ־

*) פון דיא פאָלקס שטימען האָט רוזוועלט געקראָגען 7,624,489; פּאַרקער—5,779,913; דעבס (סאָציאַליסט) — 402,283; סוואַלאָו (פּראָהיבישאָניסט) — 258,536; דיא אַלע אַנדערע — 148,132.

דער סענאט פון דיא פערייניגטע שטאאטען האט אין 1903 גוט געהייסען דיזען אבמאך, אבער דער קאנגרעס פון קאלאמביא האט איהם פערווארפען.

דיא איינוואהנער פון פאנאמא האבען געהאט א סך צו געווינען פון דעם קאנאל און זיי זיינען שטארק אויפגעבראכט געווארען פון דער האנדלונג פון דעם קאלאמביער קאנגרעס. זיי האבען רעוואלטירט און געגרינדעט דיא רע־פובליק פון פאנאמא דעם 3טען נאוועמבער, 1903. דיא פערייניגטע שטאאטען האט באלד אנערקענט דיא נייע רעפובליק און שפעטער האבען דאס זעלבע גע־טהאן אויך אנדערע רעגיערונגען. אין נאוועמבער, 1903, האט מען פערהאנ־דעלט וועגען א נייעם אבמאך מיט דער יונגער רעפובליק. דיא בעדינגונגען זיינען געווען ענהליך צו דיא וואס מען האט פריהער געזאלט אבמאכען מיט קא־לאמביא, נור איצט איז צוגעקומען א פונקט, לויט וועלכען דיא פערייניגטע שטאאטען האט בעקומען א שטיק לאנד, פינף מייל ברייט פון יעדער זייט פון דעם קאנאל.

479. **דיא באלטימארער שרפה. (1904)** — דעם 7טען פעברואר, 1904, האט אויסגעבראכען א שרפה אין דעם האנדעלס־טייל פון דער שטאט באלטימאר, מערילענד. דיא פייערלייט איז ניט געלונגען איינצושטילען דיא פלאמען, און הגם לעש־מאשינען זיינען אנגעקומען פון וואשינגטאן, פילאדעלפיא און ניו יארק, האט דיא שרפה געבושעוועט 36 שטונדען נאכאנאנד. א שטרע־קע פון אן ערך 150 אקער איז אבגעברענט געווארען, נור אין דער גרויסער שרפה איז פערברענט געווארען ניט מעהר וויא איין מענש. דער היזק האט בעטראפען א הונדערט מיליאן דאלער. נאך שיקאגא אין 1871 (זעה פאראגראף 372) איז דאס געווען דער גרעסטער היזק פון א שרפה. דיא בירגער פון באלטימאר האבען זיך גלייך גענומען אויפצובויען צוריק דיא שטאט.

480. **דיא אויסשטעלונג צו פייערן דעם קויפען פון דער לואיזיענע טעריטאריע. (1904)** — צום אנדענקען פון דעם אבקויפען פון פראנקרייך דיא גרויסע לואיזיענע טעריטאריע אין 1803 (זעה פאראגראף 175), האט מען גע־מאכט אן אויסשטעלונג אין סעינט לואיס, פון דעם 30טען אפריל ביז דעם 1טען דעצעמבער, 1904. דאס איז געווען איינע פון דיא ערפאלגרייכסטע אויסשטע־לונגען וואס מען האט ווען געהאט אין דיזען לאנד. דיא רעגיערונג און כמעט יעדער שטאאט און טעריטאריע האבען דארט געהאט זייערע געביידעס. דיא אויסשטעלונג האט פערנומען אן ערך פון 125 אקער לאנד און דער בעזוך איז געווען זעהר גרויס.

Colombia rejects the treaty.

by which Colombia was to be paid $10,000,000 in cash, and an annual rental of $250,000 beginning at the expiration of nine years, was ratified by the United States Senate in 1903, but was rejected by the Congress of Colombia.

The Republic of Panama.

The people of Panama, who would be greatly benefited by the canal, were incensed by the action of the Colombian Congress, and revolted and set up the Republic of Panama on November 3, 1903. This republic was soon recognized by the United States, and later by other governments. A new treaty was negotiated with the infant republic in November, 1903, similar in terms to that with Colombia, but giving the United States a strip five miles wide on each side of the canal.

The Baltimore fire.

479. **Baltimore Fire.** (1904.) — On February 7, 1904, a fire broke out in the business section of the city of Baltimore, Maryland. The firemen were not able to check the flames, and though engines were brought from Washington, Philadelphia, and New York, the conflagration raged for thirty-six hours. About one hundred and fifty acres were burned over. In all the great conflagration only one person perished. The estimated loss was $100,000,000. This loss is second only to that of the great Chicago fire of 1871 (sect. 372). The citizens of Baltimore at once set about rebuilding the city.

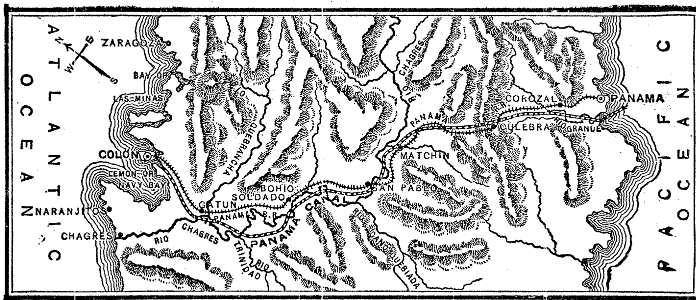
Louisiana Purchase Exposition.

480. **Louisiana Purchase Exposition.** (1904.) — An exposition in commemoration of the Louisiana Purchase in 1803 (sect. 175) was held at St. Louis, April 30 to December 1, 1904. It was one of the most successful expositions ever held in this country. The government and nearly all the states and territories had buildings, the floor space was about one hundred and twenty-five acres, and the attendance was very large.

It was not long before preparations were begun, and on July 4, 1903, President Roosevelt sent a message to Manila over the cable which had just been finished. The earth is now completely encircled by cables and telegraph lines.

In February, 1903, Congress provided for a new executive department, known as the Department of Commerce and Labor. Its chief has a seat in the President's cabinet. The Department of Commerce and Labor.

478. **Panama Canal.** (1903, 1904.) — The possibility of constructing a ship-canal to connect the Atlantic and Pacific oceans had been discussed for many years. The United States government had surveys made of various The Panama Canal.

THE ROUTE OF THE PANAMA CANAL.

routes. A canal under the direction of Ferdinand de Lesseps, the engineer of the Suez Canal, had been begun on the Isthmus of Panama in 1879, but after a large expenditure of money the work had ceased. The French company which had gained control agreed to sell all their property and rights for $40,000,000. In 1902 Congress passed an act authorizing the President to make the purchase and complete the canal.

In order to gain control of the Panama route, it was necessary to make a treaty with Colombia. A treaty

אינזלען, האָט זיך דיא פעראייניגטע שטאאטען איצט גענויטיגט אין אַ טעלע־גראַף צו קענען דירעקט צוזאַמענרעדען זיך מיט דיא אינזלען. עס האָט לאַנג ניט גענומען ביז מען האָט אָנגעהויבען צו מאַכען דיא פאָרבערייטונגען דערצו, און דעם 4טען יולי, 1903, האָט פּרעזידענט רוזוועלט געשיקט אַ טעלעגראַמע קיין מאַנילאַ איבער דער טעלעגראַפיש מעטאַלענער שטריק וואָס מען האָט ערשט געענדיגט לעגען. איצט איז דיא ערד אין גאַנצען אַרומגערינגעלט מיט טעלעגראַפען ליניעס.

אין פעברואר, 1903, האָט דער קאָנגרעס געשאַפען אַ נייעם דעפּאַרטמענט אין דער פערוואַלטונג פון דער רעגיערונג, בעקאַנט אַלס דער דעפּאַרטמענט פון האַנדעל און ארבייט. דער הויפּט פון דעם דעפּאַרטמענט האָט אַ פּלאַץ אין דעם פּרעזידענט'ס מיניסטאָרען־קאַבינעט און הייסט, וויא יעדער הויפּט פון אַנדערע דעפּאַרטמענטען, סעקרעטער.

478. דער פּאַנאַמאַ קאַנאַל. (1903, 1904) — זייט פיעלע יאָהרען האָט מען געהאַלטען אין דיסקוטירען וועגען דער מעגליכקייט צו בויען אַ שיף־קאַנאַל, וואָס זאָל פערבינדען דיא אַטלאַנטישע און פּאַסיפישע אָקעאַנען. דיא רעגיערונג פון דיא פעראייניגטע שטאאטען האָט געמאַכט לאַנד־מעסטונגען אויף פערשיעדענע וועגען. אין 1879 האָט מען אָנגעהויבען בויען אַ קאַנאַל אויף'ן שמאָלען פּאַס לאַנד וואָס פעראייניגט נאָרד און זיד אַמעריקאַ (וואו עס געפינט זיך דיא איצטיגע רעפּובליק פּאַנאַמאַ) אונטער דער לייטונג פון פער־דינאַנד דע לעסעפּס, וועלכער איז געוועזען דער אינזשיניר ביים בויען דעם סועץ קאַנאַל. אָבער נאָך דעם וויא עס איז אויסגעגעבען געוואָרען אַ סך געלד האָט מען דיא ארבייט אָבגעשטעלט. דיא פראַנצויזישע קאָמפּאַניע, וועלכע האָט גע־קראָגען דיא קאָנטראָלע איבער דיזער אונטערנעהמונג, האָט איינגעוויליגט צו פערקויפען איהר גאַנצען אייגענטום און רעכטע פאַר פיערציג מיליאָן דאָלער. אין 1902 האָט דער אַמעריקאַנער קאָנגרעס דורכגעפיהרט אַ געזעץ וואָס האָט בעפאָלמעכטיגט דעם פּרעזידענט צו קויפען און ענדיגען דעם קאַנאַל.*)

אום צו קענען קאָנטראָלירען דעם פּאַנאַמאַ וועג פון דעם קאַנאַל איז געוועזען נויטיג צו שליסען אַן אָבמאַך מיט דער רעפּובליק קאָלאָמביאַ, צו וועלכער פּאַ־נאַמאַ האָט געהערט. לויט דעם אָבמאַך האָט קאָלאָמביאַ געדאַרפט קריגען צעהן מיליאָן דאָלער מזומן און אַ יעהרליכע צאָהלונג פון 250,000 דאָלער; און דיא יעהרליכע צאָהלונג האָט זיך געדאַרפט אָנהויבען אין ניין יאָהר ארום.

*) דיא קאַרטע אויף דער ענגלישער זייטע 507 ווייזט דעם וועג, איבער וועלכען עס ווערט געגראָבען דער פּאַנאַמאַ קאַנאַל און וואו דער אַטלאַנטישער אָקעאַן וועט זיך פערבינדען מיט'ן פּאַסיפישען.

475. **דיא פיליפינער אינזלען.** (1902) — זייט אמעריקא האט ער־וואָרבען דיא פיליפינער אינזלען פון שפאניען, זיינען זיי רעגיערט געוואָרען פון דעם פרעזידענט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען דורך דער אַרמעע און דער פיליפינער קאָמיסיאָן; נור אין יולי, 1902, האָט דער קאָנגרעס דורכגע־פיהרט א געזעץ צו מאכען א ציווילע רעגיערונג אויף דיא אינזלען. לויט דיזען געזעץ ווערן דער גאָווערנאָר און דיא עלטסטע פון דיא דעפּארטמענטען אָנגעשטעלט פון דעם פרעזידענט מיט דער צושטימונג פון דעם סענאט. דיא לעגיסלאַטור אויף דיא אינזלען בעשטעהט פון צוויי אָבטיילונגען, איינע פון דיא פיליפינער קאָמיסיאָן און דיא צווייטע פון רעפּרעזענטאַנטען וואָס דיא פיליפינער וועהלען. וועהרענד דיא פיליפינער האָבען כמעט יעדען בירגער־ליכען רעכט, גיט זיי ניט דיזער געזעץ דיא בירגערשאַפט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען.

476. **אורטייל וועגען אַלאַסקער גרענעץ.** (1903) — ווען דיא פער־אייניגטע שטאאטען האָט אָבגעקויפט אַלאַסקא פון רוסלאַנד, איז בעשטימט געוואָרען אז דיא גרענעץ ליניע וואָס איז דאַמאָלס געווען צווישען אַלאַסקא און בריטיש אַמעריקא זאָל אַזוי בלייבען און אָנגענומען ווערן. אין דעם אָבמאַך צווישען ענגלאַנד און רוסלאַנד פון 1825 איז דיא דאָזיגע ליניע מעהר אָדער ווייניגער פּינקטליך געווען בעשריבען. וועגען דיזער ליניע זיינען זייט פיעלע יאָהרען געווען מיינונגס־פערשיעדענהייטען, נור מען האָט עס ניט בעטראַכט פאַר וויכטיג, ביז מען האָט געפונען גאָלד אין דער קלאָנדאַיק געגענד. דיא קענעדער האָבען איצט געוואָלט האָבען א ים־האַפען אין אַלאַסקא און האָבען גע׳טענה׳ט, אַז דער אָבמאַך פון 1825 גיט זיי דאָס רעכט אויף אַזאַ האַפען. דיא אַמעריקאַנער האָבען עס אָבגעשטריטען.

ענדליך האָבען ענגלאַנד און דיא פעראייניגטע שטאאטען איינגעשטימט איבערצוגעבען זייערע שטרייטיגקייטען צו א קאָמיסיאָן וואָס זאָל בעשטעהן פון קענעדער, ענגלענדער און אַמעריקאַנער, און צו פאָלגען איהר אורטייל. נאָכדעם וויא דיא קאָמיסיאָן האָט גוט בעטראַכט דיא גאַנצע אַנגעלעגענהייט און אויסגעהערט אַלע טענות האָט זיא מיט א מעהרהייט שטימען אָבגעגעבען איהר אורטייל פאַר דיא אַמעריקאַנער, א חוץ אין איין קליינעם פּונקט.

477. קייבעל איבער׳ן פּאַסיפישען אָקעאַן; **דעפּאַרטמענט פון האַנדעל און אַרבייט.** (1903) — בעזיצענדיג דיא האוואַיער און פיליפינער

Civil government in the Philippines.

475. **The Philippines.** (1902.) — Since their acquisition from Spain, the Philippine Islands had been governed by the President of the United States through the army and the Philippine Commission; but in July, 1902, Congress passed an act for the civil government of the islands. By this act the governor and the heads of departments are appointed by the President, with the consent of the Senate. There is a legislature of two branches, one consisting of the Philippine Commission, and one of representatives elected by the Filipinos. While securing to the Filipinos almost every civil right, the act does not give them United States citizenship.

The Alaska boundary dispute settled.

476. **Alaska Boundary Award.** (1903.) — When the United States purchased Alaska from Russia, it was agreed that the existing boundary line between Alaska and British America should be accepted. This line was described, more or less accurately, in a treaty made in 1825 between Russia and Great Britain. Differences of opinion regarding this line had existed for many years, but little importance was attached to the matter until gold was discovered in the Klondike region. The Canadians now wished to have a seaport in Alaska, and contended that the treaty of 1825 gave them one. This the Americans denied.

Finally, Great Britain and the United States agreed to submit their difficulties to a commission composed of Canadians, English, and Americans, and to abide by its decision. After a full presentation of the case had been made, the commission, by a majority vote, made its decision in favor of the Americans, except in one minor point.

The Pacific cable.

477. **Pacific Cable; Department of Commerce and Labor.** (1903.) — The possession of the Hawaiian Islands and the Philippines rendered communication by a direct cable between these islands and the United States necessary.

473. Cuba; Chinese Exclusion Act. (1902.) — The new Republic of Cuba was inaugurated May 20, 1902. All authority was transferred by the United States to the new government. The United States thus nobly fulfilled the promise made at the beginning of the Spanish war (sect. 454). The Republic of Cuba.

THEODORE ROOSEVELT.

THEODORE ROOSEVELT was born of Dutch descent in New York City, October 27, 1858, and had every advantage which wealth and social position could give. He was a member of the New York Legislature in 1880, and a member of the United States Civil Service Commission, 1889–1895, from which he resigned to become a police commissioner of New York City. He was appointed Assistant Secretary of the Navy in 1897, but resigned to take active part in the Spanish-American War. In 1898 he was elected Governor of New York, and in 1900 Vice-President. He succeeded President McKinley September 14, 1901.

In 1902 the Chinese Exclusion Act of 1888 (sect. 404) was reenacted, and extended to all territory under the jurisdiction of the United States.

474. Anthracite Coal Strike. (1902.) — One of the greatest labor strikes in the history of the country began in May, 1902, among the anthracite coal miners of Pennsylvania. The strike involved 147,000 workmen, and practically closed the mines, thus creating such a coal famine as had never been known. The miners demanded an advance in wages, a reduction in the hours of labor, and a recognition of the labor union. After many futile attempts had been made to settle the disagreement, President Roosevelt appealed to both sides to submit their differences to arbitration. His appeal was successful, and the miners returned to work in October. All disputed questions were referred to a commission appointed by the President. In March, 1903, this commission made its report, which was in effect a compromise. The strike of the anthracite coal miners.

473. קובאַ; אויסשליסונגס־געזעץ פאַר כינעזער. (1902) — דיא נייע רעפּובליק פון קובאַ איז איינגעשוואָרען געוואָרען דעם 20טען מאַי, 1902. דיא פעראייניגטע שטאאטען האָט איבערגעגעבען דיא גאַנצע מאַכט איבער דעם אינזעל צו דער נייער רעגיערונג. דיא פעראייניגטע שטאאטען האָט נאָכעל אויסגעפיהרט דעם פערשפּרעכען וואָס זיא האָט געגעבען אין אָנפאַנג פון דער שפּאַנישער מלחמה (זעה פּאַראַגראַף 454).

אין 1902 איז בענייעט געוואָרען דער געזעץ פון 1888 (זעה פּאַראַגראַף 404) וועגען אויסשליסען כינעזער, און דער געזעץ איז אָנגעווענדעט געוואָרען אויף אַלע טעריטאָריען וואָס זיינען געשטאַנען אונטער דער געזעצליכער מאַכט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען.

474. דער האַרטע־קאָהלען סטרייק. (1902) — איינע פון דיא גרעס־טע אַרבייטער סטרייקס אין דער געשיכטע פון לאַנד האָט זיך אָנגעהויבען אין מאַי, 1902, צווישען דיא האַרטע קאָהלען־גרעבער אין פּענסילווייניא. דער סטרייק האָט אַרומגעכאַפּט 147,000 אַרבייטער און האָט טהאַטזעכליך גע־שלאָסען אַלע מינען, און האָט אויף אַזאַ אופן געשאַפען אַזאַ קאָהלען מאַנגעל וואָס מען האָט ביז דאַמאָלס קיינמאָל ניט געהאַט. דיא קאָהלען־גרעבער האָבען געפאָדערט אַ העכערונג אין שכירות, אַ פערקלענערונג אין דיא אַרבייטס־שטונ־דען און אַן אַנערקענונג פון זייער אַרבייטער אָרגאַניזאַציאָן. נאָכדעם וויא מען האָט געמאַכט פיעל אומזיסטע פּערזוכען אויסצוגלייכען דיא שטרייטיגקייט, האָט זיך פּרעזידענט רוזוועלט אַריינגעמישט און האָט אַפּעלירט צוביידע צדדים אַז זיי זאָלען זייערע טענות איבערגעבען צו אַ שיעדס־געריכט.*) זיין אויפ־רוף איז געווען ערפאָלגרייך, און דיא קאָהלען־גרעבער האָבען זיך אין אָקטאָבער צוריקגעקעהרט צו דער אַרבייט. אַלע שטרייטבאַרע פראַגען זיינען איבערגעגע־בען געוואָרען צו אַ קאָמיסיאָן וואָס דער פּרעזידענט האָט אָנגעשטעלט. אין מערץ, 1903, האָט דיא קאָמיסיאָן געמאַכט אַ בעריכט וואָס איז אין דער ווירק־ליכקייט געווען אַ קאָמפּראָמיס.

---

*) טעאָדאָר רוזוועלט, וועמעס בילד געפינט זיך אויף דער ענגלישער זייטע 505 שטאַמט פון האָלענדער און איז געבאָרען געוואָרען אין ניו יאָרק, דעם 27טען אָקטאָבער, 1858. ער האָט געהאַט יעדען פאָרצוג וואָס רייכקייט און גוטע געזעלשאַפטליכע שטעלונג קען געבען. ער איז געווען מיטגליעד אין דעם לעגיסלאַטור פון שטאַאט ניו יאָרק אין 1880, און אַ מיטגליעד פון דער "סיוויל סוירוויס" קאָמיסיאָן פון דיא פעראייניגטע שטאאטען פון 1889 ביז 1895. ער האָט פון דער קאָמיסיע רעזיגנירט און איז געוואָרען דער הויפּט פון דער פּאָליציי אין שטאָט ניו יאָרק. אין 1897 איז ער אָנגעשטעלט געוואָרען אַלס געהילפס מאַרין־סעקרעטער, נור ער האָט פון זיין שטעלע רעזיגנירט כדי צו נעהמען אַקטיווען אַנטייל אין דער שפּאַניש־אַמעריקאַנער מלחמה. אין 1898 איז ער ערוועהלט געוואָרען גאָווערנאָר אין שטאַאט ניו יאָרק, און אין 1900 וויס־פּרעזידענט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען. דעם 14טען סעפּ־טעמבער, 1901, איז ער געוואָרען פּרעזידענט אויף מעקינלי'ס פּלאַץ.

471. מעקינלי און רוזוועלט; דיא איינשוועררונג; דיא פאן־אמעריקאנער אויסשטעלונג. (1901) — דעם 4טען מערץ, 1901, איז מעקינלי איינגעשוואָרען געוואָרען אלס פרעזידענט פאר זיין צווייטען טערמין. אין מאָנאט מאי האט זיך געעפענט אין באפעלא, ניו יארק, דיא פאן־אמעריקאנער אויסשטעלונג, מיט וועלכער מען האט געוואָלט אילוסטרירען דיא פראָדוקטען און דיא ענטוויקלונג פון דעם אמעריקאנעם וועלט־טייל. דיא אויסשטעלונג האט זיך אויסגעצייכענט מיט דעם רייכען געברויך פון עלעקטריציטעט און דיא ניצליכע קונסטען. דיא עלעקטרישע פאבריקען פון נייאגרא פאלס האבען פערזאָרגט דיא אויסשטעלונג כמעט מיט אונערמעסליכער עלעקטרישער קראפט.

472. דער פרעזידענט אין באפעלא; זיין ערמאָרדונג; רוזוועלט ווערט פרעזידענט. (1901) — דער פרעזידענט האט בעזוכט דיא אויסשטעלונג אין סעפטעמבער און אן איין אויסגעצייכענטער רעדע בעשטימט דיא צוקינפטיגע פאליטיק פון זיין אדמיניסטראציאָן. דיא הויפט פונקטען זיינען געוועזען: נעגענזייטיגע קאָמערציעלע אבמאכען מיט אנדערע נאציאָנען, פערגרעסערן דיא אמעריקאנער האנדעלס־פלאָטע, בויען א קאנאל וואס זאל פעראייניגען דיא אטלאנטישע און פאסיפישע אָקעאנען, לעגען טעלעגראפישע מעטאלענע שטריק דורך'ן פאסיפישען אָקעאן און אָנהאלטען פריעדען מיט אלע נאציאָנען. אויף'ן צווייטען טאָג (דעם 6טען סעפטעמבער), ווען ער האט געהאלטען אן עפענטליכע אויפנאהמע, האט אן אנארכיסט אויף איהם אויסגעשאָסען צוויי מאָל.*) עטליכע טעג האט מען געהאָפט אז ער וועט גענונד ווערן, נור אין זיין צושטאנד איז פאָרגעקומען אן ענדערונג צום ערגערן, און דעם 14טען סעפטעמבער איז ער געשטאָרבען. טעלעגראמען און בריעף וואס האבען אויסגעדריקט טרויער און סימפאטיע זיינען געקומען פון אלע עקען וועלט. ווייניג פרעזידענטען זיינען געוועזען מעהר אָנגענומען ביים פאלק, וויא מעקינלי, און טויזענדער האָבען נאָך איהם געטרויערט, וויא ער וואָלט געוועזען זייער פערזענליכער פריינד.

דער וויים־פרעזידענט, טעאָדאָר רוזוועלט, איז געוואָרען פרעזידענט, און דעם 14טען סעפטעמבער האט ער גענומען דיא שבועה פון זיין אמט. ער האט ערקלערט אז זיין צוועק איז "פאָרטצוזעצען אבסאלוט אונגעבראָכען דיא פאָליטיק פון פרעזידענט מעקינלי פאר פריעדען, פאר'ן וואוילשטאנד, און פאר דער עהרע פון אונזער בעליעבט לאנד".

---

*) דעם מערדער האט מען געכאפט גלייך נאכדעם וויא ער איז בעגאנגען דעם פערברעכען. איז עטליכע וואכען ארום האט מען איהם גע'משפט, פעראורטיילט און הינגעריכטעט.

471. McKinley and Roosevelt; the Inauguration; Pan-American Exposition, 1901. — The inauguration of President McKinley for his second term took place March 4, 1901. In May a Pan-American Exposition designed to illustrate the products and development of the American continents, opened at Buffalo, New York. The Exposition was remarkable for the display of the applications of electricity in the useful arts. For this exhibition the electrical works at Niagara Falls furnished almost unlimited power.

Pan-American Exposition, 1901.

472. The President at Buffalo; his Assassination; Accession of Theodore Roosevelt, 1901. — The President visited the Exposition in September and made a notable speech defining the future policy of his administration. The chief points were, commercial reciprocity with other nations, increase of the American merchant marine, construction of a canal uniting the Atlantic and the Pacific, laying a telegraph cable across the Pacific Ocean, and peace with all nations. The next day (September 6) as he was holding a public reception, he was shot twice by an anarchist.[1] For a few days there was hope of his recovery, but a change took place, and he died September 14. Messages of sorrow and sympathy were sent from all over the world. Few Presidents have been more popular with the people than McKinley, and by thousands he was mourned as if a personal friend.

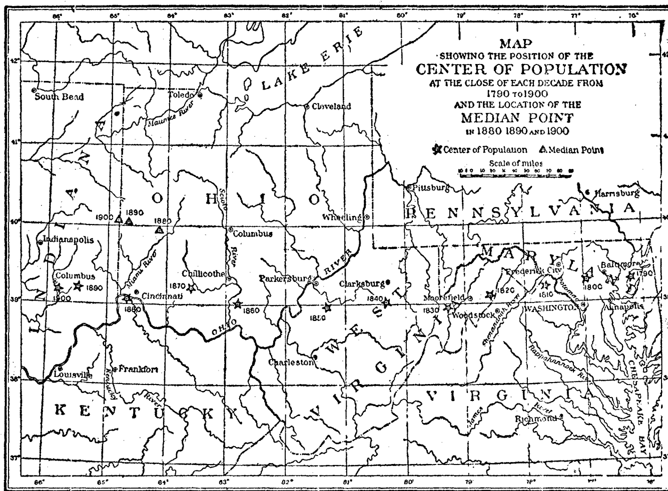
Assassination of McKinley, Sept. 6, 1901.

The Vice President, Theodore Roosevelt, became President and took the oath of office (September 14). He declared it to be his purpose "to continue absolutely unbroken the policies of President McKinley for the peace, the prosperity, and the honor of our beloved country."

[1] The assassin was captured immediately after committing the crime. He was tried some weeks later, convicted, and executed.

The census of 1900 gave the population of the United States as 76,304,799, an increase of about twenty-one per cent over that of 1890.[1] The centre of population moved westward fourteen miles, and southward two and one-half miles. Census, 1900.

At the opening of the twentieth century, the United States takes her place as the richest and one of the most

powerful nations in the world. No other nation has had such opportunities, and no nation in history has attained such greatness in so short a period. The problems before the country are great and difficult; upon their right solution depend the successful future of the great Republic, and the material and moral welfare of all her millions of people.

oath of allegiance to the United States, and issued a manifesto advising the Filipinos still resisting American control to lay down their arms and recognize the authority of the United States.

[1] In accordance with the Constitution, Congress passed an apportionment bill, fixing the membership of the House of Representatives at 386, or one for every 193,291 persons. See Appendix VI.

געוואָרען, און עס זיינען נור געבליבען רויבער־באַנדעס און קליינע קעמפּפענדע מחנות וואָס האָבען אָנגעפיהרט אַן אונרעגעלמעסיגען קריעג.*) עס איז אזוי ווייט רוהיג געוואָרען אז דעם 4טען יולי, 1901, האָט מען דאָרטען איינגעפיהרט אַ ציווילע רעגיערונג.

דער צענזוס פון 1900 האָט אָנגעגעבען דיא בעפעלקערונג פון דיא פעראייניגטע שטאאטען אויף 76,304,799, אַ פערגרעסערונג פון 21 פּראָצענט איבער דעם צענזוס פון 1890. דער צענטער פון דער בעפעלקערונג האָט זיך אַ רוק געטהאָן פיערצעהן מייל צו דער וועסט און דריטהאַלבען מייל צום זיד.**)

ביים אָנפאַנג פון צוואַנציגסטען יאהרהונדערט פערנעהמט דיא פעראייניגטע שטאאטען איהר פּלאַץ אַלס דיא רייכסטע און איינע פון דיא מעכטיגסטע נאַציאָנען אין דער וועלט. קיין אַנדער נאַציאָן האָט ניט געהאַט אַזעלכע געלעגענהייטען און קיין נאַציאָן אין דער געשיכטע פון דער וועלט האָט ניט דערגרייכט צו אַזאַ גרויסקייט אין אַזאַ קורצער צייט. דיא אויפגאַבען וואָס ליגען פאַר דעם לאַנד זיינען גרויסע און שווערע; פון זייער ריכטיגער לייזונג הייננגט אָב דיא ערפאָלגרייכע צוקונפט פון דער גרויסער רעפּובליק, און דער מאַטעריעלער און מאָראַלער וואוילשטאַנד פון דיא אַלע איהרע מיליאָנען איינוואָהנער.

---

*) מען האָט גענומען געפאַנגען אַגווינאַלדאַ'ן דעם 23טען מערץ, 1901 און נאָך אַ קורצער צייט האָט ער געשוואָרען טרייהייט צו דיא פעראייניגטע שטאאטען. ער האָט אַרויס־געלאָזט אַ מאַניפעסט און געראַטהען דיא פיליפּינער וואָס זיינען נאָך געווען אין ווידערשטאַנד געגען דער אַמעריקאַנער אויפזיכט אוועקצולייגען זייערע געוועהר און אַנערקענען דיא הערשאַפט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען.

עמיליאָ אַגווינאַלדאָ איז געבאָרען געוואָרען אין קאַוויטעי, פיליפּינער אינזלען. ער איז נאָך געווען אין דיא צוואַנציגער יאָהרען ווען איהם איז אויסגעקומען צו ווערן דער הויפּט קאָמאַנדיר פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרמעע וועלכע האָט צוערשט געקעמפּפט געגען שפּאַניען'ס ממשלה און דערנאָך געגען דיא פעראייניגטע שטאאטען. ער האָט זיך אַרויסגעצייגט פאַר זעהר פעהיג און נאָכדעם וויא ער האָט געשוואָרען טרייהייט צו דיא פעראייניגטע שטאאטען האָט ער זיך אין גאַנצען אונטערוואָרפען צו דער נייער אָרדנונג.

**) לויט דער קאָנסטיטוציאָן האָט דער קאָנגרעס דורכגעפיהרט אַ פאָרשלאַג צו מאַכען אַ נייע איינטיילונג איז דער פערטרעטונג פון דער בעפעלקערונג און האָט בעשטימט דיא מיטגליעדערשאַפט פון דעם רעפּרעזענטאַנטען הויז אויף 386, און דאָס קומט אויס איין פאַרשטעהער פאַר יעדע 193,291 פּערזאָן.

דיא קאַרטע אויף דער ענגלישער זייטע 503 ווייזט וואו דער צענטער פון דער בעפעל־קערונג איז געווען ביים סוף פון יעדע צעהן יאָהר פון 1790 ביז 1900. דער שטערן נעבען דעם יאָהר ווייזט וואו דער צענטער איז דאַמאָלס געווען. אין יאָהר 1790, צום ביישפּיעל, געפינט זיך דער שטערן ביי באַלטימאָר; אין יאָהר 1900 געפינט זיך שוין דער שטערן ביי קאָלאָמבוס, אָהייאָ (זעה ביילאַגע IV).

דער וואהל־פראגראם פון דיא רעפּאבליקאנער האט גוט געהייסען אלע געזעצע פון דער אדמיניסטראציאן, פערטיידיגט דיא פיליפּינער פּאליטיק, האט זיך געשטעלט געגען דער פרייער פּרעגונג פון זילבער און געשטיצט דעם גאלד־דאלער אלס דיא געזעצליכע מאס פון ווערטה.

דיא דעמאָקראטישע פּלאטפאָרם האט געמאכט "אימפעריאליזם" דיא "הויפּט פראגע פון דעם וואהל־קאמפּף" און ערקלערט, אז "אימפעריאליזם אויסערהאלב דיא פעראייניגטע שטאאטען וועט גיך און אונפערמיידליך פיהרען צו דעספּאָטיזם אין דער היים". דיא פּלאטפאָרמע האט פערדאמט דיא פּארטאָריקאָ'ער געזעץ־געבונג און דיא פיליפּינער פּאָליטיק, דיא געזעץ־געבונג און דיא געזעצע פון דער רעפּאָבליקאנער פּארטיי אין אלגעמיין. עס איז ווידער אָנגענומען געוואָרען דיא שיקאגאָ'ער פּלאטפאָרם פון 1896, אז מען זאָל קענען פריי און אונבעשריינקט פּרעגען זילבער אין דער פּראָפּאָרציע פון זעכצעהן צו איינס, דאָס הייסט, א זילבערנער דאָלער זאָל וועגען זעכצעהן מאָל אזוי פיעל וויא א גאָלדענער דאָלער.

דיא פּלאטפאָרמע פון דער פּאָלקס פּארטיי איז אין דיא וויכטיגע פּונקטען געוועזן עהנליך צו דער דעמאָקראטישער.

דיא פּלאטפאָרם פון דער פּראָהיבישען פּארטיי האט געמאכט דעם קאמפּף געגען שארפע געטריינק פאר דיא וויכטיגסטע פראגע און האט שטארק פערדאמט פּרעזידענט מעקינלי.

דער קאמפּף איז געווען אין גאנצען צווישען דיא רעפּאָבליקאנישע און דיא דעמאָקראטישע קאנדידאטען. דער פערזוך צו מאכען "אימפּעריאליזם" פאר דער הויפּט פראגע האט זיך ניט איינגעגעבען. גראדע וויא אין 1896 איז דיא ריכטיגע פראגע געווען צווישען דיא גאָלד סיסטעם פון געלד און דיא פרייע פּרעגונג פון זילבער. ביי דיא וואהלען איז פּרעזידענט מעקינלי אויסגעוועהלט געוואָרען דורך א גרעסערע מעהרהייט שטימען וויא וועלכער עס איז פּרע־זידענט האט ווען בעקומען.*)

470. פיליפּינער קאָמיסיאָן; צענזוס. (1900) — אין פריהלינג פון 1900 איז א קאָמיסיאָן געשיקט געוואָרען נאָך דיא פיליפּינען צו אונטערזוכען דעם צושטאנד אויף דיא אינזלען, און איינצואָרדנען אזוי גיך וויא מעגליך א ציווילע רעגיערונג. סוף יאָהר איז דיא מלחמה אויף דיא אינזלען שטילער

*) איז סך הכל זיינען אבגעגעבען געוואָרען 13,969,770 שטימען. מעקינלי'ס מעהרהייט איבער ברייען איז געווען 849,455, און זיין מאיאָריטעט איבער אלע קאנדידאטען איז גע־ווען 446,718.

Platforms. The Republican platform indorsed all the acts of the administration, defended the Philippine policy, opposed the free coinage of silver, and upheld the gold standard.

The Democratic platform made "imperialism" the "paramount issue of the campaign," declaring that "imperialism abroad will lead quickly and inevitably to despotism at home." It denounced the Porto Rico legislation and the Philippine policy and legislation and acts of the Republicans generally. The Chicago platform of 1896 regarding the free and unlimited coinage of silver at the ratio of sixteen to one was reaffirmed.

The platform of the People's party was in important points similar to that of the Democrats.

The Prohibition platform declared that Prohibition was the greatest issue. It harshly denounced President McKinley.

Campaign, 1900. The struggle lay wholly between the Republican and Democratic candidates. The effort to make "imperialism" the chief issue failed. As in 1896, the real issue was between the gold standard and the free coinage of silver. At the election, President McKinley was chosen by a larger plurality of the popular vote than any President had ever received.[1]

Philippine Commission, 1900. **470. Philippine Commission; Census.** (1900.) — In the spring of 1900, a commission was sent to the Philippines to investigate the condition of affairs in the islands, and to set up as soon as possible civil government. By the end of the year the war was restricted to marauding bands and guerillas.[2] Affairs had become so quiet that a civil government was set up July 4, 1901.

[1] The total vote was 13,969,770; McKinley's plurality over Bryan was 849,455, and his majority over all 446,718.

[2] Aguinaldo was captured March 23, 1901, and after a short time took the

Congress. By this act the gold dollar is made the standard of value.

The city of Galveston, Texas, is situated on a low sandy island only a few feet above sea-level, so the city is exposed to the open Gulf of Mexico. A tropical hurricane struck the coast of Texas, September 8, 9, 1900. The effect of the tornado was to raise the waves many feet above the level of high tide, and the whole city of Galveston was submerged in addition to the destruction wrought by the tornado. It is thought that about seven thousand lives were lost and $30,000,000 of property destroyed. This was a disaster unparalleled in the history of the United States. As in the case of other disasters, abundant help was sent promptly to the suffering, and Red Cross Society agents were soon on the ground distributing relief and giving aid to the injured. **Galveston disaster, September 8, 9, 1900.**

469. **Presidential Campaign.** (1900.) — The time drew near for nominating Presidential candidates. It had been for some time certain that President McKinley would be renominated and there was little talk of any one else. Theodore Roosevelt, of New York, was the popular candidate for Vice-President. Both were nominated at the Republican convention by acclamation. The Democratic convention nominated William J. Bryan, of Nebraska, for President by acclamation, and Adlai E. Stevenson, of Illinois, for Vice-President by ballot (sect. 424). **Presidential nominations, 1900. Republican. Democratic.**

The larger wing of the People's party or Populists had already nominated William J. Bryan for President and Charles A. Towne for Vice-President.[1] **"Populists."**

The Prohibition party nominated John G. Woolley for President and Henry B. Metcalf for Vice-President. **Prohibitionist.**

[1] Towne withdrew after the Democratic nominations.

אַ געזעץ, אַז דער גאָלדענער דאָלער זאָל זיין דיא אנערקענטע געזעצליכע מאָס פון ווערטה.

דיא שטאָט גאַלוועסטאָן, טעקסעס, שטעהט אויף אַ נידריגען, זאמדיגען אינזעל, אין גאַנצען עטליכע פוס העכער פון דעם ים, אַזוי אַז דיא שטאָט איז אונבעשיצט געגען דעם אָפענעם גאָלף פון מעקסיקאָ. אַ טראָפּישער שטורם־ווינד האָט געטראָפען דעם ברעג פון טעקסעס דעם 8טען און 9טען סעפּטעמבער, 1900. פון דעם שטורם האָט זיך דער ים צובושעוועט און דאָס וואַסער האָט זיך אויפגעהויבען פיעלע פוס העכער פון דעם אינזעל און דיא גאַנצע שטאָט פון גאַלוועסטאָן איז פערפלייצט געוואָרען, און דאָס איז געווען אַ צוגאָב צום חורבן וואָס דער שטורם האָט פריהער פעראורזאַכט. מען רעכענט אַז אַ זיבען טויזענד לעבענס זיינען דאַביי אומגעקומען און אַ דרייסיג מיליאָן דאָלער אין אייגענטום איז פערניכטעט געוואָרען. דאָס איז געווען אַן אונגליק וויאָס האָט ניט געהאַט זיין גלייכען אין דער געשיכטע פון דיא פעראייניגטע שטאאטען. וויא געוואוינליך אין אַזעלכע אונגליקען איז גענוג הילף גיך געשיקט געוואָרען צו דיא אונגליקליכע, און אַגענטען פון דער געזעלשאַפט פון דעם רויטען קרייץ זיינען באַלד געווען אויף'ן פּלאַץ און געגעבען הילף און אויפגעפּאַסט אויף דיא פערוואונדעטע.

469. וואַהל־קאַמפף פאַר פרעזידענט. (1900) — דיא צייט איז שוין געווען נאָהענט ווען מען האָט געדאַרפט אַרויסשטעלען קאַנדידאַטען פאַר פרעזידענט. אַ צייט לאַנג איז געווען זיכער דאָס פרעזידענט מעקינלי וועט נאָך אַמאָל אַרויסגעשטעלט ווערן, און מען האָט ווענינ גערעדט וועגען עמיצען אַנדערס. טעאָדאָר רוזוועלט, פון ניו יאָרק, איז געווען דער אנגענומענסטער קאַנדידאַט פאַר וויים־פּרעזידענט. דיא רעפּאָבליקאַנישע פּאַרטיי האָט אויף איהר פערזאַמלונג איינשטימיג ביידען אַרויסגעשטעלט. דיא דעמאָקראַטישע פערזאַמלונג האָט איינשטימיג אַרויסגעשטעלט וויליאַם דזשענינגס ברייען, פון נעבראַסקאַ, אַלס קאַנדידאַט פאַר פּרעזידענט, און דורך אָבשטימונג אדלעי ע. סטיווענסאָן, פון אילינאָי, פאַר וויים־פּרעזידענט (זעה פאַראַגראַף 424).

דער גרעסטער טייל פון דער פּאָלק'ס פּאַרטיי, אָדער פּאָפּוליסטען, האָט שוין פריהער אַרויסגעשטעלט וויליאַם דזשענינגס ברייען פאַר פּרעזידענט און טשאַרלז א. טאַון פאַר וויים־פּרעזידענט.*)

דיא פּראָהיבישען פּארטיי האָט אַרויסגעשטעלט דזשאָן ג. וואולי פאַר פּרעזידענט און הענרי ב. מעטקעף פאַר וויים־פּרעזידענט.

---

*) טאַון האָט זיך צוריקגעצויגען נאָכדעם וויא דיא דעמאָקראַטען האָבען אַרויסגעשטעלט זייערע קאַנדידאַטען.

צוטיילונגס־אבמאך איז אונטערגעשריבען געווארען פון דעם פרעזידענט דעם 2טען דעצעמבער, 1899, און בעשטעטיגט געווארען פון סענאט. אויף אזא אופן זיינען צוגעקומען נאך אינזלען אויף דעם פאסיפישען אקעאן צו דער בעל הבתישקייט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען.

467. **א גוטע צייט אין דיא פעראייניגטע שטאאטען.** (1898—1899) **רעזולטאטען פון דער שפאנישער מלחמה.** (1900) — טראץ דער שפאני־שער מלחמה און דיא שווערע שטייערן וואס זיינען צוליב איהר ארויפגעלייגט געווארען אויפ'ן לאנד, איז דאס יאהר 1898 געווען אין מסחור און געשעפטען איינער פון דיא בעסטע יאהרען וואס דאס לאנד האט ווען געהאט. קיין מאל האט מען נאך ניט ארויסגעשיקט אזוי פיעל סחורה פון לאנד וויא אין דעם יאהר און הגם דיא פעראייניגטע שטאאטען האט אויך אימפארטירט א סך סחורות, זיינען דיא אימפארטירטע סחורות געווען פיעל קלענער פון דיא סחורות וואס מען האט ארויסגעשיקט. אויף דיא פעלדער און דיא גארטענס איז געווען א גערעטעניס, דיא פאבריקען זיינען געווען בעשעפטיגט, און כמעט דאס גאנצע לאנד האט געקליבען דיא פרוכטען פון דער שפע. דיא יאהרען 1899 און 1900 זיינען זאגאר געווען נאך בעסערע וויא 1898.

פיעלייכט האט קיין יאהר אין דער געשיכטע פון דיא פעראייניגטע שטאא־טען ניט געהאט מעהר בעדייטונג וויא דאס יאהר 1898. דאס וואס דיא פער־אייניגטע שטאאטען האט זיך אנגענומען פאר קובא האט געבראכט מיט זיך אזא רעזולטאט וואס ווייניג מענשען האבען געקענט פאראויסזעהען און וואס פיעלע האבען בעטראכט מיט מורא. אין דעם פערלויף פון איין קורצען יאהר האט דיא פעראייניגטע שטאאטען, כמעט זיך אליין אויף צו־להכעיס, אנגענומען דיא שטעלונג פון א מאכט וואס מוז זיך אריינמישען אין דיא אנגעלעגענהייטען פון דער גאנצער וועלט. פריהער איז דיא מדינה פון דיא פעראייניגטע שטאאטען געווען בעשריינקט צום נארד־אמעריקאנישען וועלט־טייל און איצט בעלאנגען צו איהר אונגעהייערע טעריטאריען. דער פלאג פון דיא פעראייניגטע שטאאטען פלאטערט איבער דיא וויכטיגסטע אינזלען אין ועסט אינדיען, און זיא בע־זיצט מאנכע פון דיא שעהנסטע און רייכסטע אינזלען אויפ'ן פאסיפישען אקעאן. מיליאנען מענשען פון פילע פעלקער און פערשיעדענע ראסען זיינען געקומען אונטער'ן פליגעל פון דיא פעראייניגטע שטאאטען, צו זיין פון איהר רעגיערט, דערהויבען, און צו ווערן בעהאנדעלט מיט פריינדשאפט און גע־רעכטיגקייט.

468. **גאלד דאלער אנגענומען; דיא קאטאסטראפע אין גאלוועס־טאן.** (1900) — אין מאנאט מערץ, 1900, האט דער קאנגרעס דורכגעפיהרט

ניגטע שטאאטען אלע סאמאער אינזלען וואס ליגען אסט פון 171 גראד לייגגליכקייט אסט פון גריניטש. אין דעם נעהען אריין דיא טאנואנער אינזלען.

Tutuila.

treaty was signed by the President, December 2, 1899, and confirmed by the Senate; thus other islands in the Pacific were added to the possessions of the United States.

467. Prosperity in the United States. (1898–1899.) Results of Spanish War. (1900.) — Notwithstanding the Spanish War, and the heavy taxation which it caused, the year 1898 was one of the most prosperous which the country has ever known. The exports were the largest on record, and though the imports were large, they yet fell far short of the exports. Crops were abundant, the mills were busy, and almost the whole country was reaping the fruits of prosperity. The years 1899 and 1900 were even more prosperous than 1898.

Prosperity in the United States.

Perhaps there has been no year in the history of the United States more full of meaning than 1898. The intervention on behalf of Cuba brought with it results which few could foresee, and which many contemplated with fear. Within one short year the United States, almost in spite of herself, had assumed the position of a power which must take part in the affairs of the whole world. Once confined to the North American continent, she now has vast dependent territory. Her flag floats over the most important islands in the West Indies, and she holds some of the fairest and richest islands in the Pacific. Millions of people, representing many and diverse races, have come under her care to be governed, to be uplifted, and to be treated with kindness and justice.

468. Gold Standard Act; Galveston Disaster. (1900.) — In March, 1900, the Gold Standard Act was passed by

was granted to the United States in 1872. The partition treaty gave the United States all islands of the Samoan group east of 171° longitude east from Greenwich. This included the Manuan Islands.

1, 1899. On the way thither Commander Taussig, of the United States gunboat *Bennington*, hoisted the flag over Wake Island, a small island about two thousand miles distant from Hawaii and in the direct route from Hawaii to Hongkong. **Guam.**

Under the administration of President Cleveland, the United States (1889) joined with Great Britain and Germany in guaranteeing the neutrality of the Samoan Islands in the South Pacific, and in forming a joint protectorate over them.[1] There was much trouble in the islands from trade rivalry among the foreigners and various claims for kingship among the native chiefs. These troubles resulted (January, 1899) in a petty war, in which the British and Americans took the side of one of the chiefs. In June the three powers appointed a commission to visit Samoa and adjust the differences. **Samoan Islands.**

The commissioners, after investigation, proposed to establish a government to be maintained by the three powers, Great Britain, Germany, and the United States. Before this arrangement could be ratified, Great Britain, in consideration of the withdrawal by Germany of certain claims to other islands, gave up all claim to the Samoan group. These two powers also agreed that the United States should be given Tutuila and some smaller islands, and that Germany should have the others.[2] This partition **Partition of the Samoan Islands.**

[1] The Samoan group, formerly known as the Navigators' Islands, consists of fourteen islands lying in a line drawn from San Francisco to Auckland, New Zealand. They are about 4000 miles from Hawaii, 4200 miles from Manila, and 1900 miles from Auckland. They contain an area of about 1740 square miles, and have a total population of less than 35,000. Recently Samoa has become well known as the residence of the late Robert Louis Stevenson, the author.

[2] Tutuila has an area of about fifty-four square miles, and possesses the harbor of Pago Pago, the finest in the South Pacific. A coaling station here

האָט קאָמאַנדיר טאָסיג, פון דעם קאַנאָנען־שיף "בענינגטאָן" פון דיא פעראייניגטע שטאאטען, אויפגעצויגען דעם פלאַג איבער דעם אינזעל וועיק, א קליינער אינזעל א צוויי טויזענד מייל וויים פון האוואי, וועלכער געפינט זיך אויף'ן גראָדען וועג פון האוואי קיין האָנג־קאָנג.

אונטער דער אַדמיניסטראַציאָן פון פּרעזידענט קליוולענד האָט דיא פעראייניגטע שטאאטען (1889) צוזאַמען מיט ענגלאַנד און דייטשלאַנד אָבגעמאַכט, אַז דיא סאַמאָער אינזלען אין דעם זידליכען פּאַסיפיק זאָלען ניט בעלאַנגען צו קיין מלוכה, און זיי צוזאַמען וועלען פאָרמירען א שוץ־פּערוואַלטונג איבער דיא דאָזיגע אינזלען.*) אויף דיא אינזלען זיינען פאָרגעקומען פיעלע מחלוקות צוליב דער קאָנקורענץ אין מסחור צווישען דיא פרעמדע און צוליב א רייסעריי פאַר הערשאַפט צווישען דיא דאָרטיגע איינגעבאָרענע. פערשיעדענע איינגעבאָרענע הויפּטלינגע האָבען געהאַט פּרעטענזיעס אויף'ן טהראָן. פון דער מחלוקת איז אין יאַנואַר, 1899, אַרויסגעקומען א קליינע מלחמה, אין וועלכער דיא ענגלענדער און אַמעריקאַנער האָבען געהאַלטען מיט איינעם פון דיא הויפּטלינגע. אין יוני האָבען דיא דריי מעכטע אָנגעשטעלט א קאָמיסיאָן צו מאַכען א בעזוך קיין סאַמאָא און אויסגלייכען דיא שטרייטיגקייטען.

נאָך אַן אונטערזוכונג האָט דיא קאָמיסיע פאָרגעלייגט צו גרינדען א רעגיערונג וואָס זאָל אויפגעהאַלטען ווערן פון דיא דריי מעכטע, ענגלאַנד, דייטשלאַנד און דיא פעראייניגטע שטאאטען. איידער דיזע איינאָרדנונג האָט געקענט ראַטיפיצירט ווערן, איז פאָרגעקומען אַן ענדערונג אין דער שטעלונג פון דיא דריי מעכטע. דייטשלאַנד האָט זיך אָבגעזאָגט פון געוויסע טענות צו אַנדערע אינזלען, און ענגלאַנד האָט זיך דערפאַר אָבגעזאָגט פון איהרע פּרעטענזיעס אויף דיא סאַמאָער אינזלען. דיזעביידע מעכטע האָבען אויך איינגעשטימט אַז דיא פעראייניגטע שטאאטען זאָל קריגען דעם אינזעל טוטואיילא און אַנדערע קלענערע אינזלען, און אַז דייטשלאַנד זאָל האָבען דיא אַנדערע.**) דיזער

*) דיא סאַמאָער גרופּע, וועלכע איז פריהער געוועזן בעקאַנט אַלס דיא זעע־פאָהרערס אינזלען, בעשטעהט פון 14 אינזלען, און ווען מען זאָל ציהען א גלייכע ליניע פון סאַן פראַנציסקאָ ביז אוקלענד, ניו־זעלאַנד, וועלן דיא אינזלען אויסקומען אויף דיזער ליניע. זיי זיינען א פּיער טויזענד מייל וויים פון האוואי, 4,200 מייל פון מאַנילאַ און 1900 מייל פון אוקלענד. זייער שטח איז אַן ערך פון 1740 קוואַדראַט מייל און זיי האָבען א בעפעלקערונג פון ווענינער וויא 35,000 פּערזאָן. ניט לאַנג איז סאַמאָא גוט בעקאַנט געוואָרען אַלס דער וואָהנונגס־אָרט פון דעם פערשטאָרבענעם שרייבער ראָבערט לואיס סטיווענסאָן.

**) טוטואיילא האַלט אַן ערך פון 54 קוואַדראַט מייל און האָט דעם האַפען פון פּאַגאָ־פּאַגאָ, וואָס רעכענט זיך פאַר'ן בעסטען אין דעם זידליכען פּאַסיפיק. אין 1872 האָט דיא פעראייניגטע שטאאטען געקראָגען דיא ערלויבניס צו האָבען דאָרטען א סטאַנציע, וואו איהרע שיפען האָבען געקענט אָננעהמען קאָהלען. דער צוטיילונגס־אָבמאַך האָט געגעבען דיא פעראיי־

בעלאנגען צו איהר, אויב אפילו מען זאל פון זיי קיין אנדער נוץ ניט האבען. מיט דעם אין אויסזיכט האט דער קאנגרעס דעם 6טען יולי, 1898, דורך א גע־מיינשאפטליכער רעזאלוציאן, אנעקסירט דיא האוואיער אינזלען צו דיא פער־אייניגטע שטאאטען.*) דיא אנשליסונג איז אפיציעל פראקלאמירט געווארען אין האנאלולו, און דער פלאג פון דיא פעראייניגטע שטאאטען איז אויפגע־שטעלט געווארען דעם 12טען אגוסט, 1898. אויף'ן בעפעהל פון פרעזידענט מעקינלי האבען דיא בעאמטע פון דער פריהערדיגער רעפובליק געדארפט בליי־בען אויף זייערע שטעלען און טהאן זייער פפליכט ביז דער קאנגרעס וועט אויסארבייטען א נייע פארמע פון רעגיערונג. דיזע בעאמטע האבען געשווארען טרייהייט צו דיא פעראייניגטע שטאאטען און זיי האבען געקענט ארונטערגע־זעצט ווערן פון דעם פרעזידענט.**) דעם 30טען אפריל, 1900, האט דער קאנגרעס בעשלאסען צו געבען דיא אינזלען א טעריטאריעלע רעגיערונגס־פאר־מע און דעם 14טען יוני, אין דעם זעלבען יאהר, איז דער בעשלוס אריין אין קראפט.

466. גוואם; דער אינזעל וועיק. (1899) סאמאער אינזלען. (1889) דער צוטיילונגס־אבמאך; פעראייניגטע שטאאטען קריגען טוטואיילא. (1899) — לויט דעם פריעדענס־אבמאך האט דיא פעראייניגטע שטאאטען אפיציעל איבערגענומען גוואם דעם 1טען פעברואר, 1899. אויף'ן וועג אהין

---

*) דיא רעזאלוציאן האט געלויטעט, אז אזוי וויא דיא רעפובליק פון האוואי האט שוין אויסגעדריקט איהר צושטימונג אבצוטרעטען אלע רעכטע פון אויבערהערשאפט איבער דיא האוואיער אינזלען צו דיא פעראייניגטע שטאאטען, האט דער קאנגרעס אנגענומען, ראטיפי־צירט און בעשטעטיגט דיזע קאנצעסיע.

**) דיא האוואיער גרופע בעשטעהט פון צוועלף אינזלען, דיא מייסטע פון זיי קליינע. דער גאנצער שטח פון זיי איז אן ערך פון 6,750 קוואדראט מייל. האוואי, דער גרעסטער פון זיי, האט א שטרעקע פון 4210 קוואדראט מייל, כמעט צוויי דריטעל פון דעם גאנצען. דיא בעפעלקערונג פון דיא אינזלען איז אין 1897 געווען 109,020. דיא בעפעלקערונג איז א געמישטע, אפשר איין דריטעל זיינען האוואיער. כינעזער און יאפאנעזער זיינען כמעט א העלפט פון דער בעפעלקערונג, אמעריקאנער זיינען דארט קוים דריי טויזענד פערזאן. נור דער איינפלוס פון אמעריקא איז דארטען פון לאנג געווען זעהר א גרויסער, און דער האנדעל פון דיא אינזלען איז כמעט אין גאנצען מיט דיא פעראייניגטע שטאאטען. אין 1897 האט מען פון דער גאנצער סחורה וואס מען האט ארויסגעפיהרט פון דיא אינזלען געשיקט אין דיא פעראייניגטע שטאאטען כמעט 99 מיט צוויי דריטעל פראצענט. פון דער סחורה וואס מען האט אריינגעפיהרט אויף דיא אינזלען איז געקומען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען עטוואס ווייניגער וויא 77 פראצענט. דיא סחורה וואס מען שיקט פון האוואי בעשטעהט כמעט אין גאנצען פון צוקער. דיא בעפעלקערונג אין 1900 איז געווען 154,001.

annexation was negotiated in 1897. This was approved by the President, and sent to the Senate, but was not acted upon by that body.

Hawaii annexed, July 6, 1898.

Dewey's victory at Manila showed very clearly the advantage to the United States of owning the Hawaiian Islands for naval purposes, if for nothing else. Accordingly, July 6, 1898, Congress by a joint resolution annexed the islands.[1] The annexation was formally proclaimed at Honolulu, and the United States flag raised, August 12, 1898. By direction of President McKinley the officers of the late republic were to fulfil the duties of their positions until Congress should provide a new form of government. These officers took the oath of allegiance to the United States, and were subject to removal by the President.[2] A territorial government was provided for by act of Congress, April 30, 1900, which went into effect on June 14 of the same year.

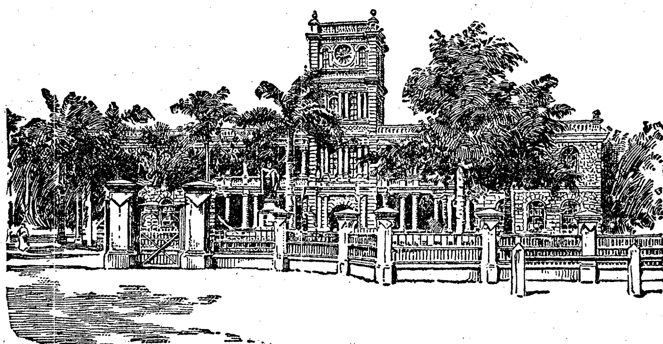
466. Guam; Wake Island. (1899.) Samoan Islands. (1889.) Partition Treaty; United States acquire Tutuila. (1899.) — In accordance with the treaty of peace the United States took formal possession of Guam, February

[1] The resolution set forth that, the Republic of Hawaii having already signified its consent to cede all rights of sovereignty over the Hawaiian Islands to the United States, Congress accepts, ratifies, and confirms such cession.

[2] The Hawaiian group consists of twelve islands, most of them small. The total area is about 6750 square miles. Hawaii, the largest, has an area of 4210 square miles — almost two-thirds of the whole. The population of the islands in 1897 was 109,020. It is mixed, hardly one-third being Hawaiians; Chinese and Japanese together form nearly one-half; while the Americans number but 3000. The American influence, however, has long been very great, and the commerce of the islands is almost wholly with the United States. In 1897, 99.62 per cent of the exports went to the United States, while 76.94 per cent of the imports came from the United States. The exports consist of little besides sugar. The population in 1900 was 154,001.

As in the Civil War the Sanitary and Christian commissions added greatly to the comfort and health of the soldiers, so in the Spanish War did the Red Cross Society. The wounded, the sick, and the suffering were carefully and skilfully attended to and their wants supplied.[1] Red Cross Society.

465. **Annexation of the Hawaiian Islands.** (1898.) — After the failure of the plan to annex the Hawaiian Islands

SENATE AND LEGISLATIVE BUILDINGS, HONOLULU, HAWAII.
From a photograph.

in 1893 (sect. 429), a republic was proclaimed July 4, 1894, under the presidency of Sanford B. Dole. He was a native of the islands, but of American parentage, and had been the head of the provisional government set up after the expulsion of Queen Liliuokalani. When the Republicans in the United States again came into power, a new treaty of Hawaiian republic, July 4, 1894.

ment of the commissary department of the army was severely criticised for supplying food unfit for use, and the unsanitary conditions of many of the camps greatly increased the losses from disease.

[1] The Red Cross Society was founded in 1864 at Geneva, Switzerland, by delegates from the principal nations; the agreements then drawn up have been signed by nearly all civilized powers. The object of the society is to relieve suffering by war, pestilence, famine, flood, fire, or any calamity which is national in extent. Miss Clara Barton is president of the American society.

וויא אין דעם בירגער קריעג האָבען סאַניטארנע און קריסטליכע קאָמיסיאָנען פיעל בייגעטראָגען צו דער בעקוועמליכקייט און געזונד פון דיא סאָלדאטען, אזוי האָט אין דעם שפּאַנישען קריעג פיעל בייגעטראָגען דיא געזעלשאַפט פון דעם רויטען קרייץ. דיא פערוואונדעטע, דיא קראַנקע און דיא ליידענדע האָבען געהאַט אַ גוטען און געניטען אומגאַנג און אַלע זייערע בעדירפניסע האָט מען בעזאָרגט.*)

465. האַוואַיער אינזלען אָנגעשלאָסען אָן דיא פעראייניגטע שטאַאטען. (1898) — נאָכדעם וויא עס איז דורכגעפאַלען דער פּלאַן אָנצושליסען דיא האַוואַיער אינזלען אָן דיא פעראייניגטע שטאאטען אין 1893 (זעה פּאַראגראף 429), האָט מען דעם 4טען יולי, 1894, ערקלערט דאָרטען אַ רעפּובליק, אונטער דער פּרעזידענטשאַפט פון סענפאָרד ב. דאָל.**) ער איז געווען אַ געבאָרענער אַ האַוואַיער, פון אַמעריקאַנער עלטערן, און איז געווען דער הויפּט פון דער פּראָוויזאָרישער רעגיערונג וואָס איז געוואָרען נאָכדעם וויא קעניגין ליליואָקאַלאַני איז פערטריבען געוואָרען פון לאַנד. ווען דיא רעפּאָבליקאַנער פון דיא פעראייניגטע שטאאטען זיינען ווידער אריין אין מאכט, האָט מען אין 1897 אָנגעהויבען צו אוטערהאנדלען וועגען אַ נייעם אָבמאַך מיט דיא האַוואַיער אינזלען, אַז זיי זאָלען זיך אָנשליסען אָן דיא פעראייניגטע שטאאטען. דער פּרעזידענט האָט געגעבען זיין הסכמה דערצו און האָט עס אריינגעשיקט אין סענאַט, נור דער סענאַט האָט וועגען דעם ניט פערהאנדעלט.

דיואי'ס זיעג אין מאַנילאַ האָט בעוויזען זעהר קלאָר דיא נוצען פאר מארין צוועקען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען, ווען דיא האַוואַיער אינזלען זאָלען

מיסאריאט, דאָס הייסט, דעם דעפּאַרטמענט וואָס האָט געהאַט צו טהאָן מיט'ן צושטעלן שפּייז דער ארמעע, ווייל דיא שפּייז האָט ניט געטויגט צום עסען, און דער אונגעזונטער צושטאַנד פון פיעלע לאַגערן האָט שטאַרק פערגרעסערט דיא שטערבליכקייט פון קראַנקהייטען.

*) דיא געזעלשאַפט פון דעם רויטען קרייץ האָט זיך געגרינדעט אין 1864 אין זשענעווא, שווייצאריען, פון דעלעגאַטען וואָס זיינען געשיקט געוואָרען פון דיא הויפּט לענדער. אויף'ן אָבמאַך וואָס איז דאָרטען אויסגעאַרבייט געוואָרען האָבען זיך אונטערגעשריבען כמעט אַלע ציוויליזירטע פעלקער. דער צוועק פון דער געזעלשאַפט איז צו פערלייכטערן דיא ליידען וואָס קומען פון מלחמה, מגפות, הונגער, מבול, פייער אדער פון וועלכען עס איז גרויסען אונגליק וואָס ווערט געפיהלט פון אַ גאַנצען פאָלק. מיס קלאַרא בארטאָן איז פּרעזידענט פון דער אַמעריקאַנער געזעלשאַפט.

**) דאָס בילד אויף דער ענגלישער זייטע 497 ווייזט דיא געביידען פון דעם סענאַט און לעגיסלאַטור אין האָנאָלולו, הויפּט-שטאָט פון האַוואַי.

פון דער אנדער זייט האט מען גע'טענה'ט דאס אזוי וויא דיא אינזלען האט אמעריקא בעקומען דורך מלחמה, דארף מען זיי האלטען, און דיא פעראייניגטע שטאאטען טאר זיך ניט אבטרייסלען פון דיא שוועריגקייטען און פעראנטוואָרט־ליכקייט פון דיא אומשטענדען. מען האט וויימער ערקלערט אז עס וועט זיין פיעל בעסער פאר דיא פיליפינער ווען זיי זאלען געהערן צו דיא פעראייניגטע שטאאטען, וויא מען זאל זיי איבערלאזען צו זיך אליין אדער אומקעהרען זיי צו שפאניען. און איבערהויפט איז נאך גאר ניט געווען זיכער אז דיא אינזלען וועלען דארפען ווערן א טייל פון דער נאציאן אויף דעם זעלבען אופן וויא איינע פון דיא טעריטאָריען; דאס איז געווען א זאך וואס מען האט געקענט איבער־לאזען פאר דער צוקונפט צו בעשליסען.

א טאג אדער צוויי פאר דער לעצטער אבשטימונג וועגען דעם אבמאך, האט א מחנה פיליפינער, אונטער דער פיהרערשאפט פון א פעהיגען איינגע־באָרענעם, עמיליא אגווינאלדא, אטאקירט דיא אמעריקאנער בעפעסטיגונגען אין מאנילא, און זייט דאמאלס איז פאר א צייט אנגעגאנגען א ווידערשטאנד געגען דער אמעריקאנער הערשאפט. דיזע שבטים וואס האבען געקעמפפט געגען אונזער הערשאפט דארט בעלאנגען מייסטענס צו דיא טאגאלען, א מאלאיאישע ראסע, און זיי זיינען א קליינער טייל אין פערגלייך מיט דער איבריגער בע־פעלקערונג פון דיא אינזלען, נור זיי זיינען צווישען דיא פעהיגסטע און פאָרט־געשריטענסטע.

464. דיא קאָסטען פון דער מלחמה; פערלוסטען; דיא געזעל־שאפט פון רויטען קרייץ. — אזוי גיך וויא דער פאריזער אבמאך איז ראטי־פיצירט געוואָרען, האט זיך אפיציעל געענדיגט דיא מלחמה מיט שפאניען. עס איז אונמעגליך צו בערעכענען גענוי וויפיעל דיא מלחמה האט אבגעקאסט דעם לאנד, דיא דירעקטע קאסטען פון דער ארמעע און פון דער פלאָטע האבען בעטראָפען אן ערך פון 115,000,000 דאלער, וועהרענד דיא פערגרעסערטע הוצאות אין דיא אנדערע דעפארטמענטען פון דער רעגיערונג זיינען געווען זעהר גרוים.

קיין מלחמה אין דער געשיכטע פון דעם לאנד איז ניט אבגעגאנגען מיט אזא קליינעם פערלוסט פון לעבענס. דער שונא האט ניט פערכאפט קיין אמע־ריקאנער פלאג, קיין קאנאנע, קיין שיף, און א חוץ האבסען און זיינע חברים איז קיינער ניט גענומען געוואָרען געפאנגען.*)

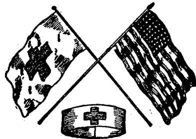
*) דיא צאהל מענשען אין דער ארמעע איז געווען אונגעפעהר 275,000. דער גאנצער פערלוסט אין לעבענס אין דיא שלאכטען איז געווען ווייניגער וויא 400; פון קראנקהייט זיינען געשטארבען א 2900. מען האט זעהר שארף קריטיקירט דיא פיהרונג פון דעם קא־

On the other hand, it was contended that as the islands had come to the nation through the war, they should be retained and the United States should not shirk the difficulties and responsibilities of the situation. It was urged that it was far better for the Filipinos that they should belong to the United States than that they should be left to themselves or returned to Spain; it was, moreover, by no means sure that the islands would have to become a part of the nation in the same sense as one of the territories; that was a matter which could be left for the future to decide.

Aguinaldo.

A day or two before the final vote on the treaty, a body of Filipinos, under Emilio Aguinaldo, a native of ability, attacked the American defences at Manila, and ever since there has been resistance to the American rule. These tribes for the most part belong to the Tagals, a Malay race. They are in minority as regards the whole population, but are among the most able and intelligent.

464. Cost of the War; Losses; Red Cross Society. — With the ratification of the Treaty of Paris, the war with Spain officially ceased. It is impossible to calculate the exact cost of the war to the country; but the direct cost of the army and navy was about $115,000,000, while the increased expenditures in other departments of the government was very great.

RED CROSS ARMLET AND FLAG.

Cost of the war.

No war in the history of the country has been carried on with so little loss of life. No American flag or gun or vessel was captured, and no prisoners were taken by the enemy, except Ensign Hobson and his companions.[1]

[1] The number of men in the army was about 275,000. The total loss of life in battle was under 400; that from disease about 2900. The manage-

sovereignty should be secured in the full exercise of their religion.[1]

463. **Senate ratified the Treaty February 6, 1899; Opinions regarding the Treaty.** (1899–1900.) — The President sent the treaty of peace to the Senate January 4, and after four weeks of discussion, it was passed (February 6, 1899) by an affirmative vote of fifty-seven, or one more than the necessary two-thirds majority.

Treaty ratified.

The provision which caused the most discussion was that regarding the Philippines. Many felt that to acquire them as a possession meant to plunge the country into great difficulties. Very few of the people of the islands were fit to become citizens; but could they be anything else, if the islands became part of the United States? The ownership of the islands would be likely to involve the country in trouble with European nations. To keep them, it was further stated, would be an entire change of policy for the country, and was opposed to the spirit of the Declaration of Independence. Those holding these views were called "Anti-Imperialists."

The Philippines.

[1] Porto Rico, with the three small islands near it, — Culebra and Vieques on the east and Mona on the west, — contains about 3600 square miles, or half as many as New Jersey. According to the census taken by the United States late in 1899, the population was 958,679, about half being whites.

Guam is 5200 miles from San Francisco and 900 from Manila. It is about 32 miles long, and has a population of about 9000. The inhabitants have come from the Philippines. Spanish is the prevailing language. The island is thickly wooded and well watered. It has an excellent harbor.

The Philippines number over 1500 islands, but many of them are small. The land area is estimated at about 116,000 square miles, and the population at about 8,000,000. The inhabitants are mostly Malays, but about thirty races are represented. Luzon, the largest island, has an area of about 44,000 square miles, — about the same as Pennsylvania, — and its population is about 5,000,000. Manila is the largest city, with a population of about 250,000; it has one of the finest harbors in the Pacific.

463. סענאַט ראַטיפיצירט דעם אָבמאַך דעם 6טען פעברואַר, 1899; מיינונגען וועגען דעם אָבמאַך. (1899—1900) — דער פּרעזידענט האָט צוגעשיקט דעם פריעדענס־אָבמאַך צום סענאַט דעם 4טען יאַנואַר, און נאָך פיער וואָכען דעבאַטעס איז דער אָבמאַך אָנגענומען געוואָרען (דעם 6טען פעברואַר, 1899); זיבען און פופציג שטימען זיינען געווען דאַפיר, אָדער מיט איין שטימע מעהר וויא דיא נויטיגע צוויי־דריטעל מאַיאָריטעט.

דיא פּונקטען וואָס האָבען ארויסגערופען דיא מייסטע דעבאַטעס זיינען געווען דיא וואָס האָבען געהאַט צו טהאָן מיט דיא פיליפּינען. פיעלע האָבען גע־דענקט אַז ווען דיא פעראייניגטע שטאַאַטען קויפט זיי אָב, וועט עס אריינוואַר־פען דאָס לאַנד אין גרויסע שוועריגקייטען. זעהר וועניג פעלקער אויף דיא אינזלען זיינען געווען פּאַסענד צו ווערן בירגער. אָבער וועלן זיי קענען זיין עפּעס אַנדערש, אויב דיא אינזלען וועלן ווערן אַ טייל פון דיא פעראייניגטע שטאַאַטען? עס קען נאָך זעהר מעגליך זיין, אַז ווען זיי געהן איבער אין דיא הענד פון דיא פעראייניגטע שטאַאַטען, וועט דאָס נאָך אריינשלעפּען דאָס לאַנד אין מחלוקות מיט דיא אייראָפּעאישע נאַציאָנען. ווידער האָט מען גע־זאָגט אַז ווען דיא פעראייניגטע שטאַאַטען וועט זיך האַלטען מיט דיא אינזלען, וועט עס מאַכען אַ גאַנצע ענדערונג אין דער פּאָליטיק פון לאַנד און דאָס וועט זיין געגען דעם גייסט פון דער אונאַבהענגיגקייטס ערקלערונג. דיא וואָס האָבען זיך געהאַלטען ביי דיזע מיינונגען, האָבען געהייסען: "אַנטי־אימפּע־ריאַליסטען".*)

איז אַ 32 מייל לאַנג און זיין בעפעלקערונג איז אַן ערך פון 9000 נפשות. דיא איינוואָהנער זיינען אַהין געקומען פון דיא פיליפּינען. דיא הערשענדע שפּראַך איז שפּאַניש. דער אינזעל איז גערדיכט בעדעקט מיט וועלדער און האָט גענוג וואַסער. זיין האַפען איז אַן אויסגעצייכענטער.

דיא פיליפּינען זיינען איבער 1500 אינזלען אין צאָהל, נור אַ סך פון זיי זיינען קליינע. מען שאַצט אַז דער שטח לאַנד אויף זיי דערגרייכט ביז 116,000 קוואַדראַט מייל, און דיא בעפעלקערונג בעשטעהט פון 8,000,000 נפשות. דיא איינוואָהנער זיינען מייסטענס מאַלאַיער, נור דאָרטען זיינען רעפּרעזענטירט אַ דרייסיג ראַסען. דער גרעסטער אינזעל לוזאָן האָט אַ שטח פון 44,000 קוואַדראַט מייל, אַן ערך אַזוי פיעל וויא דער שטאַאַט פענסילווייניא, און דיא בעפעלקערונג פון דעם אינזעל איז 5,000,000. מאַנילאַ איז דיא גרעסטע שטאָט, מיט אַ בעפעלקערונג פון 250,000, און האָט איינעם פון דיא שעהנסטע האַפענס אויף'ן פּאַסיפישען אָקעאַן.

*) דיא גאַנצע פראַגע איז אין אַמעריקאַ געווען גאַנץ נייע און גרויס איז געווען דיא צאָהל פון יענע וואָס האָבען ערנסט געגלויבט אַז דיא פעראייניגטע שטאַאַטען טאָר ניט ווערן אַ קאָלאָניאַלע מאַכט. אין דעם וואַהל־קאַמפּף פון 1900 האָט דיא פראַגע פון "אימפּעריאַליזמוס" געשפּיעלט אַ בעדייטענדע ראָלע.

דיא וויכטיגסטע פונקטען פון דעם אָבמאַך זיינען געווען דיא פאָלגענדע: (1) שפּאַניען זאָגט זיך אָב פון יעדע טענה אויף אויבערהערשאַפט איבער קובא און פון יעדען רעכט אויף דעם דערמאָנטען אינזעל. (2) שפּאַניען טרעט אָב צו דיא פעראייניגטע שטאַאטען דעם אינזעל פּאָרטאָ ריקאָ וויא אויך אַנדערע אינזלען וואָס זיינען דאַמאָלס געווען אונטער שפּאַנישער הערשאַפט אין וועסט אינדיען, און דעם אינזעל גוואַם, צווישען דיא אינזלען וואָס זיינען בעוואוסט אונטער'ן נאָמען מאַריענס אָדער לאַדראָנס. (3) שפּאַניען טרעט אָב צו דיא פעראייניגטע שטאַאטען דעם אַרכיפּעלאַג וואָס איז בעוואוסט אַלס דיא פיליפּינער אינזלען. דיא פעראייניגטע שטאַאטען שטימט איין צו בעצאָלען שפּאַניען צוואַנציג מיליאָן דאָלער אין דעם פערלויף פון דריי מאָנאַטען נאָכדעם וויא ביידע מדינות וועלען גוטהייסען דעם אָבמאַך און יעדע פון דיא מדינות וועט איהם קריגען אַ ראַטיפיצירטען. (4) דיא בירגער רעכטע און דער פּאָליטישער שטאַנד פון דיא געבירטיגע איינוואָהנער אין דיא טעריטאָריען וואָס ווערן אָבגעטראָטען צו דיא פעראייניגטע שטאַאטען דאַרפען בעשטימט ווערן דורך'ן קאָנגרעס. (5) דיא איינוואָהנער פון דיא טעריטאָריען, איבער וועלכע שפּאַניען גיט אויף איהר אויבערהערשאַפט אָדער גיט איבער דיא אויבערהערשאַפט צו דיא פעראייניגטע שטאַאטען, זאָלען זיין פערזיכערט אַז זיי וועלען פריי קענען האַלטען זייער רעליגיאָן.*)

---

*) פּאָרטאָ ריקאָ, צוזאַמען מיט דריי דערבייאיגע קליינע אינזלען — קולעבראַ און וויק צו דער אָסט און מאָנאַ צו דער וועסט — ענטהאַלט אַן ערך פון 3600 קוואַדראַט מייל, אָדער, אין אַנדערע ווערטער, פערנעהמט אַ העלפט פון דעם שטאַאט ניו דזשוירזי. לויט דעם צענזוס וואָס דיא פעראייניגטע שטאַאטען האָט געמאַכט שפּעט אין 1899 איז דיא בעפעלקערונג פון דיא אינזלען געווען 958,679, אַ העלפט פון זיי ווייסע.

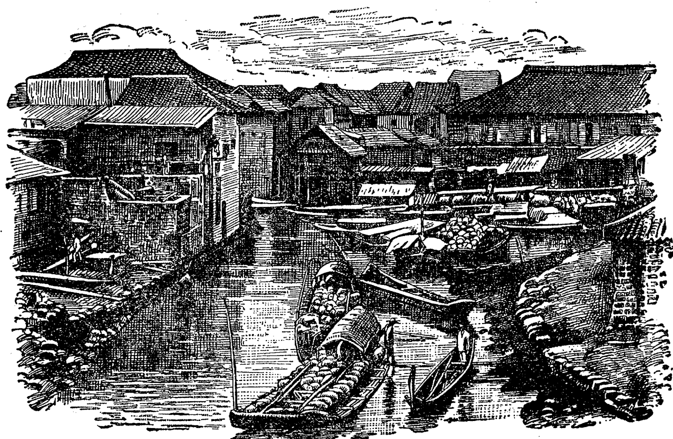
אין 1910 האָט שוין פּאָרטאָ ריקאָ אַליין געהאַט 1,118,012 איינוואָהנער. דער אינזעל איז אַ הונדערט מייל דיא לייננ פון אָסט ביז וועסט און אַן ערך פון פיערציג מייל דיא ברייט ביים וועסטליכען ברעג און עטוואָס שמעלער ביים אָסטליכען ברעג. פּאָרטאָ ריקאָ איז ענטדעקט געוואָרען פון קאָלאָמבוס ביי זיין צווייטער רייזע איבער'ן אַטלאַנטישען אָקעאַן. קורץ נאָכדעם האָבען זיך דאָרט ווייסע אַנגעהויבען בעזעצען, אָבער קיין רוהיגע, פריעדליכע צייטען האָבען דיא איינוואָהנער ניט געהאַט ביז דיא פעראייניגטע שטאַאטען איז דאָרט געוואָרען בעל הבית אין 1898. דיא הויפּט פּראָדוקטען פון דעם אינזעל זיינען צוקער, קאַפע און טאַבאַק. דעם 8טען אויגוסט, 1899 האָט דאָרט אַ שרעקליכער שטורם-ווינד פעראורזאַכט אַ גרויסען חורבן. אונגעפעהר 3500 פּערזאָן האָבען פערלאָרען זייער לעבען און אין אייגענטום איז דער היזק געווען אַ 36 מיליאָן פּעסאָס. דיא איינוואָהנער האָבען ניט געדאַרפט לאַנג וואַרטען אויף הילפע. דיא אַמעריקאַנער האָבען זיך גלייך אָבגערופען. דיא קאַפע אינדוסטריע האָט איבערהויפּט שטאַרק געליטען פון דער קאַטאַסטראָפע. דיא גרעסטע שטאָט פון פּאָרטאָ ריקאָ איז סאַן זשואַן, וועלכע בעזיצט אַ פּרעכטיגען האַפען (זעה בילד אויף דער ענגלישער זייטע 491). דער נאָמען פּאָרטאָ ריקאָ בעדייטעט אין שפּאַניש "רייכער האַפען".

גוואַם איז 2500 מייל ווייט פון סאַן פראַנציסקאָ, און 900 מייל פון מאַנילאַ. דער אינזעל

ber that the Spaniards could agree to the terms proposed by the United States and sign the treaty.

Terms of peace.

The most important provisions of the treaty were: (1) Spain relinquished all claim of sovereignty over and title to Cuba. (2) Spain ceded to the United States the island of Porto Rico and other islands then under Spanish

A Native Market in Manila.
From a photograph.

sovereignty in the West Indies, and the island Guam in the Mariannes or Ladrones. (3) Spain ceded to the United States the archipelago known as the Philippine Islands. The United States agreed to pay to Spain the sum of twenty million dollars within three months after the exchange of the ratifications of the treaty. (4) The civil rights and political status of the native inhabitants of the territories ceded to the United States should be determined by Congress. (5) The inhabitants of the territories over which Spain relinquished or ceded her

The Spanish forces retreated, and the people welcomed the United States troops. The conquest of the island was being pushed forward successfully and rapidly, when news of peace stopped all fighting.

On July 26, the Spanish government, through the French ambassador at Washington, asked upon what terms the United States would make peace. It was more than two weeks before Spain would agree to the terms offered. Meantime Admiral Dewey was blockading Manila harbor and waiting for reënforcements. It was no easy task to secure on the Pacific coast transports enough to carry the large body of troops needed. Though the first body of men had left San Francisco May 25, it was the last of July before the commanding officer, Major-General Wesley Merritt, and Admiral Dewey thought it safe to make a land attack upon the city, and it was not until August 13 that the city surrendered.

Peace negotiations.

GENERAL N. A. MILES.

Manila. surrenders.

462. Terms of Peace; Treaty signed December 10, 1898. — On August 12, M. Cambon, the French ambassador at Washington, on behalf of Spain signed the protocol or first draft of a treaty of peace. Orders were at once given to cease hostilities, but before the order could reach the Philippines, Manila had fallen.

The Peace Commissioners appointed by Spain and the United States met at Paris in October (1898) to discuss the terms of peace. It was not until the 10th of Decem-

Peace.

פיהרט דיא אטאקע.*) ער איז ארויפגעשטיגען אויף'ן זידליכען ברעג, וואו מען האָט איהם ניט ערוואַרטעט און ער האָט בעגעגענט זעהר אַ קליינעם ווידער־שטאנד. דיא שפּאַנישע חיל זיינען אַבגעטראָטען און דאָס פּאָלק האָט פריינד־ליך אויפגענומען דיא חיל פון דיא פעראייניגטע שטאאטען. דיא זיעגען אויף דעם אינזעל זיינען אָנגעגאַנגען פּאָרווערטס און ערפאָלגרייך, ווען דיא נייעס ווענען פריעדען איז אָנגעקומען און געמאַכט אַ סוף צו דער מלחמה.

דעם 26טען יולי האָט דיא שפּאַנישע רעגירונג דורך דעם פראַנצויזישען געזאַנדטען אין וואשינגטאָן אָנגעפרעגט אויף וואָס פאַר בעדינגונגען וועט דיא פעראייניגטע שטאאטען שליסען פריעדען. עס האָט געדויערט איבער צוויי וואָכען, איידער שפּאַניען האָט איינגעוויליגט אויף דיא בעדינגונגען וואָס דיא פעראייניגטע שטאאטען האָט געשטעלט. דערווייל האָט אדמיראַל דיואי פערבלאָקירט דעם האַפען פון מאַנילאַ און געוואַרט אויף אַ פערשטאַרקונג. עס איז ניט געווען קיין גרינגע אויפגאַבע צו קריגען אויף'ן פּאַסיפישען ברעג גענוג טראַנספּאָרטען, צו פיהרען אַזוי פיעל חיל, וויא ער האָט געדאַרפט האָבען. הגם דיא ערשטע אַבטיילונג חיל האָט מען צו איהם ארויסגעשיקט פון סאַן פראַנציסקאָ דעם 25טען מאַי, איז שוין געווען סוף יולי ווען דער קאָמאַנדיר. מאַיאָר גענעראַל וועסלי מעריט, און אדמיראַל דיואי האָבען אויסגערעכענט אַז זיי קענען זיכער מאַכען אַן אַטאַקע פון דער יבשה אויף דער שטאָט; און עס האָט געדויערט ניט ווייניגער וויא ביז דעם 13טען אַגוסט ווען דיא שטאָט האָט זיך אונטערגעגעבען.

462. פריעדענס־בעדינגונגען; אָבמאַך אונטערגעשריבען דעצעמ־בער 10, 1898. — דעם 12טען אגוסט האָט מ. קאַמבאָן, דער פראַנצויזישער געזאַנדטער אין וואשינגטאָן, אין דעם נאָמען פון שפּאַניען אונטערגעשריבען דעם פּראָטאָקאָל אָדער דעם ערשטען פּראָיעקט פון אַ פריעדענס־אָבמאַך. בעפעהלע זיינען באַלד ארויסגעגעבען געוואָרען צו ענדיגען אַלע פיינדליכע צוזאַמענשטויסע, אָבער איידער דער בעפעהל האָט דערגרייכט דיא פיליפּינען אינזלען, איז מאַנילאַ געפאַלען.

דיא פריעדענס בעפאָלמעכטיגטע וואָס שפּאַניען און דיא פעראייניגטע שטאאטען האָבען אָנגעשטעלט זיינען זיך צוזאַמענגעקומען אין פּאַריז אין מאָנאַט אָקטאָבער, 1898, און אָנגעהויבען פערהאַנדלען ווענען דיא בעדינגונגען פון פריעדען. נור עס האָט גענומען דיא שפּאַניער ביז'ן 10טען דעצעמבער איינ־צוגעהן אויף דיא בעדינגונגען וואָס דיא פעראייניגטע שטאאטען האָט גע־שטעלט און אונטערצושרייבען דעם אָבמאַך.

---

*) דאָס בילד אויף דער ענגלישער זייטע 493 איז פון דעם הויפּט קאָמאַנדיר, גענעראַל נ. א. מיילס.

זאָנטאָג אין דער פריה, דעם 3טען יולי, האָט אדמיראל סערווערא אויף'ן בעפעהל פון דער שפּאנישער רעגיערונג געמאכט א פערצווייפעלטע אָנשטריינ־גונג, האָט זיך ארויסגעריסען פון דעם האפען און אוועקגעלאָזט זיך מיט זיינע שיפען איבער'ן ים. דיא אַמעריקאנישע פלאָטע האָט גלייך אָנגעהויבען צו שיסען אויף סערווערא'ס שיפען, וועלכע האָבען זיך אוועקגעלאָזט צו דער וועסט, און גענומען נאָכיאָגען זיך נאָך זיי. קוילען און באָמבעס האָבען זיך געשאָטען אויף דיא אנטלויפענדע שיפען, סערווערא האָט געגלויבט אז זיינע שיפען זיינען געשווינדער וויא דיא אמעריקאנישע און ער האָט דאריבער געהאָפט אז איהם וועט פיעלייכט געלינגען צו אנטלויפען. נור דיא האָפנונג איז געוועזען אן אומ־זיסטע. עס האָט קיין פיער שטונדען ניט געדויערט און אלע שפּאנישע שיפען זיינען געוואָרען פערניכטעט. הונדערטע שפּאניער זיינען דער'הרג'ט געוואָרען, און אדמיראל סערווערא מיט זיינע צוועלף הונדערט מאן זיינען גענומען גע־וואָרען געפאנגען. פון דיא אַמעריקאנער איז איינער געפאלען טויט און דריי זיינען פערוואונדעט געוואָרען. דיא אמעריקאנער שיפען זיינען אויך זעהר ווייניג בעשעדיגט געוואָרען.*)

461. סאַנטיאַגאָ גיט זיך אונטער; דיא אַמאַקעס אין פּאָרטאָ ריקאָ; שפּאַניען בעט צו מאַכען שלום; מאַנילאַ פאַלט. (1898) — דיא שפּאניער האָבען לייִנגער ניט געקענט אָנהאַלטען דיא שטאָט סאנטיאגאָ. דיא קובאנער רעוואָלוציאָנערן האָבען פערנומען דיא וועגען, דורך וועלכע מען האָט געקענט שיקען הילף קיין סאנטיאגאָ, דיא אַמעריקאנער חיל זיינען שוין צוגעקומען נאָהענט צו דער שטאָט, סערווערא'ס שיפען זיינען שוין געוועזען פערניכטעט, און דיא פלאָטע פון דיא פעראייניגטע שטאאטען האָט פערבלאָקירט דעם האפען. דער שפּאנישער גענעראל האָט דעם 17טען יולי אונטערגעגעבען דיא שטאָט צוזאַמען מיט'ן גאנצען מזרח טייל פון דעם אינזעל.

נאָך סאנטיאגאָ האָבען זיך דיא אַמעריקאנער גענומען צו אַטאַקירען פּאָרטאָ ריקאָ.**) דער הויפּט קאָמאנדיר, מאיאָר גענעראל מאילס, האָט אָנגע־

*) דיא שפּאנישע פלאָטע איז בעשטאנען פון פיער שיפען און צוויי טארפעדא-שיפען. קיין איינציגע פון דיא פיער איז ניט געווען קיין קריעג-שיף. דיא אמעריקאנער פלאָטע אין דער צייט פון דער אטאקע איז בעשטאנען פון אכט שיפען, פיער פון זיי קריעג-שיפען. סערווערא'ס איינציגע האָפנונג איז געלעגען אין גיכקייט, און ער האָט געוואוסט אז דער גרעסטער טייל פון זיין פלאָטע וועט וואהרשיינליך געהן פערלארען, נור ער האָט געמוזט פאָלגען דעם בעפעהל.

**) אדמיראל סעמפסאן האָט שוין פריהער באמבארדירט סאן זשואן פון דער נארדליכער זייט, נור דער רעזולטאט פון דער שלאכט איז געבליבען אונבעשטימט.

Spanish troops having been forced back, an assault upon the city was planned.

Destruction of Cervera's fleet.

On Sunday morning, July 3, Admiral Cervera, under orders from the Spanish government, made a desperate dash out of the harbor and put to sea. At once the American fleet opened fire and pursued the Spanish vessels, which had turned toward the west. Shot and shell were poured upon the flying ships. Cervera believed that his vessels were so much swifter than the American ships that there was some hope of escape. It was a vain hope; in less than four hours every Spanish ship was destroyed. Hundreds of the Spaniards were killed, and Admiral Cervera and about twelve hundred of his men were made prisoners. The Americans lost one killed and three wounded, and their vessels suffered little injury.[1]

Santiago surrendered.

461. Surrender of Santiago; Porto Rico Campaign; Spain sues for Peace; Fall of Manila. (1898.)—The city of Santiago was now untenable. Cuban insurgents held the roads by which reënforcements might come; the American lines were close to the city; Cervera's fleet was destroyed and the United States fleet blockaded the harbor. The Spanish general surrendered the city July 17, with all the eastern part of the island.

Porto Rico campaign.

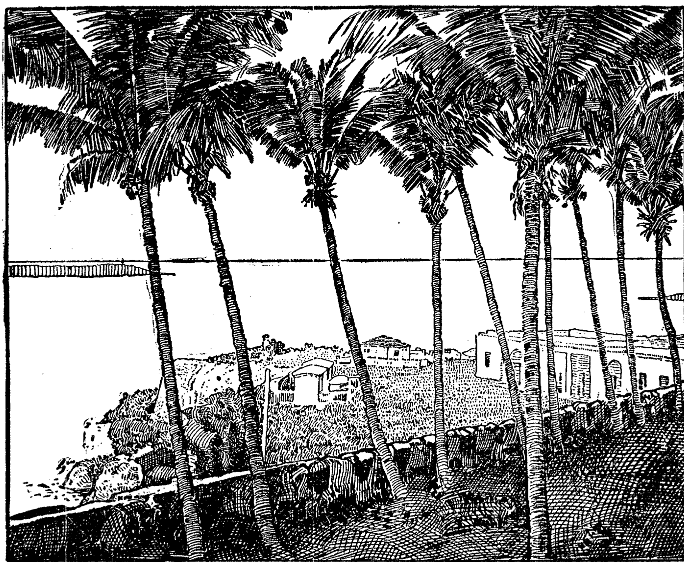
Porto Rico was the next point of attack.[2] The direction of the campaign was given to Major-General Miles, the commander-in-chief. Landing on the southern coast, where he was not expected, he met with little opposition.

[1] The Spanish fleet consisted of four vessels, none of which were battleships, and two torpedo-boat destroyers. The American fleet consisted, at the time of the action, of eight vessels, four of them battleships. Cervera's only hope lay in speed, and he knew that most of his fleet would probably be lost, but he was compelled to obey orders.

[2] Admiral Sampson had already bombarded San Juan on the northern coast, but the action was indecisive.

not many miles from the city, and the advance against the enemy was almost immediately begun.

The conditions were very unfavorable: the tropical heat was terrible; the close, rank undergrowth made advance slow, and hid the enemy from view; the bad roads made

SAN JUAN HARBOR.

View from Casa Bianca, Ponce de Leon's House.

it difficult to move the heavy guns, and prevented the prompt forwarding of food supplies. In addition to all this, the rainy season had begun.

A vigorous attack, July 1 and 2, upon the Spanish at El Caney and San Juan resulted in victory for the Americans. El Caney and San Juan.

460. Destruction of Cervera's Fleet. (1898.) — The

דיא אומשטענדען זיינען געווען זעהר ניט גינסטיג: דיא טראָפּישע היץ איז געווען שרעקליך; דיא געדיכטע גראָבע קוסטעם האָבען געשטערט דעם גאַנג און פערשטעלט דעם שונא אזוי אז מען האָט איהם ניט געקענט זעהן; איבער דיא שלעכטע וועגען איז געווען שווער צו פיהרען דיא קאַנאָנען און מען האָט ניט געקענט צושטעלען אזוי גיך דעם פּראָוויאַנט פאַר דער ארמעע; און אלס א צוגאָב האָט זיך נאָך דאַמאָלס אָנגעהויבען דער רעגענדיגער סעזאָן.

דעם 1טען און 2טען יולי איז פאָרגעקומען א שטאַרקע אטאַקע אויף דיא שפּאַניער אין על קאַני און סאַן זשואַן און דיא שלאַכט האָט זיך געענדיגט מיט א זיעג פאַר דיא אמעריקאַנער.*)

460. סערווערא'ס פלאָטע פערניכטעט.**) (1898) — נאָכדעם וויא דיא שפּאַנישע חיל זיינען צוריקגעשטויסען געוואָרען האָבען דיא אמעריקאַנער געפּלאַנעוועט צו מאַכען אַן אטאַקע אויף דער שטאָט.

*) דיא שפּאַנישע חיל, אונטער גענעראל ליגאַרעס, זיינען געווען גאַנץ שטאַרק בעפעסטיגט אויף'ן בארג סאַן זשואַן און ביים דארף על קאַני, און דאָס האָט פאַר זיי געמאַכט מעגליך צו וועהרען זיך געגען א מאַכט וואָס איז געווען פיעל גרעסער אין צאָהל. עטוואָס איבער 500 שפּאַנישע סאָלדאַטען ביי על קאַני האָבען פאַר ניין שטונדען לאַנג צוריקגעהאַלטען א 4500 אמעריקאַנער סאָלדאַטען. צום סוף, נאַטירליך, זיינען דיא מעהרסטע שפּאַניער געפאַלען אין שלאַכט און ווייניגער וויא א דריטעל פון זיי איז געלונגען צו אַנטלויפען אין דער שטאָט סאַנטיאַגא. גענעראל וואַרא דעל רעי און זיינע צוויי זיהן זיינען אין דיעזער שלאַכט געפאַלען טויט. דער בארג פון סאַן זשואַן איז פערטיידיגט געוואָרען פון א 700 שפּאַנישע סאָלדאַטען און דיא אמעריקאַנער חיל האָבען געהאַט א גאַנץ שווערען קאַמפּף. דאָ האָט זיך אין דער אטאַקע שטאַרק אויסגעצייכענט דער "ראַף ריידערס" רעגימענט, אונטער דער קאָמאַנדע פון קוירנעל לעאָנאַרד וואוד און לייטענאַנט-קוירנעל טעאָדאָר רוזוועלט. אין דיעזער שלאַכט איז גענעראל ליגאַרעס שווער פערוואונדעט געוואָרען. א העלפט פון דיא שפּאַנישע חיל זיינען געפאַלען טויט אָדער פערוואונדעט, וועהרענד פון דיא 15,000 אמעריקאַנער חיל זיינען א 1500 געפאַלען טויט אָדער פערוואונדעט.

**) אדמיראל סערווערא, וועלכער איז געבאָרען געוואָרען אין 1839, איז ערצויגען געוואָרען אלס זעע-מאַן און איז געווען פערערכענט פאַר א זעהר פעהיגען קאָמאַנדיר. ער איז געווען עהרליך און געטריי צו זיין פאַטערלאַנד. אין 1892 איז ער געווען א קורצע צייט מארין מיניסטער. ווען ער איז מיט זיינע שיפען אריין אין האַפען פון סאַנטיאַגא האָט ער גוט געוואוסט אז ער טאָר פון דאָרט ניט ארויסקריכען, ווייל זיינע שיפען זיינען ניט שטאַרק גענוג צו מעסטען זיך אין כוחות מיט דיא אמעריקאַנער. אָבער געגען זיין ווילען האָט מען איהם פון מאַדריד געהייסען נעהמען דעם וועג. ווען ער האָט נאָך דער מלחמה צוריקגעקעהרט אהיים האָט מען איהם און דיא אַנדערע אָפיצירען געשטעלט פאַר א קריעגס-געריכט. וועלכער האָט זיי פריינגעשפּראָכען. אין 1903 איז ער ערנאַנט געוואָרען סענאַטאָר אויף'ן לעבען לאַנג. ער איז געשטאָרבען אין 1909.

— דערווייל איז קובא נאָך אַלץ געווען פערבלאָקירט און פּאָרבערייטונגען זיינען געמאַכט געוואָרען פאַר אַ קאַמפּף אויף דער יבשה, אויף דעם אינזעל. מען האָט גיך צוזאַמענגערופען חיל פון אַלע עקען פון דיא פעראייניגטע שטאַא־טען צום אַטלאַנטישען ברעג, און אין פיעלע פעלעצער האָט מען געמאַכט גרויסע לאַגערן צום מושטירען און אָרגאַניזירען דיא פרייוויליגע סאָלדאַטען. אין דיענסט זיינען אריינגעטראָטען אַ צוויי הונדערט טויזענד יונגע לייט; זיי זיינען געווען פון אַלע שיכטען פון דער געזעלשאַפט, אויך וועטעראַנען פון דער פעדעראַלער און קאָנפעדעראַטען אַרמעען זיינען אריין אַלס פרייוויליגע.*)

סאַנטיאַגאָ איז שוין געווען פערבלאָקירט ביים ים, און עס איז בעשלאָסען געוואָרען צו אַטאַקירען איהר פון דער יבשה.**) אַן אַרמעע פון זעכצעהן טויזענד מאַן, אונטער גענעראַל וויליאַם ר. שעפטער, האָט געלאַנדעט אויף׳ן אינזעל עטליכע מייל ווייט פון דער שטאָט, און דיא אַטאַקע אויף׳ן שונא האָט זיך כמעט גלייך אָנגעהויבען.

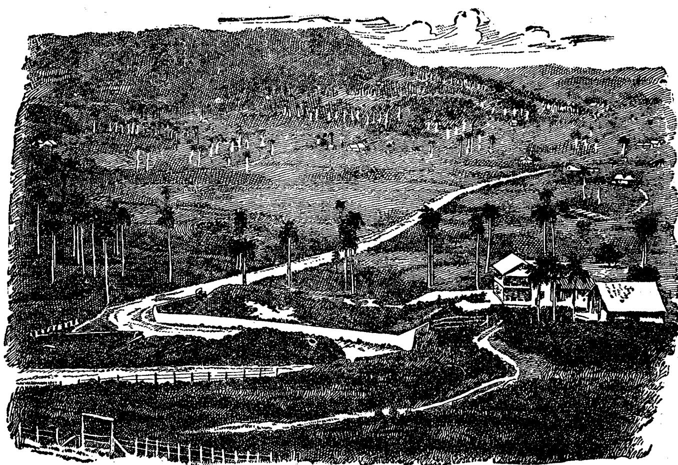
---

*) באַלד נאָכדעם וויא עס האָט זיך אָנגעהויבען דיא מלחמה האָבען קוירנעל לעאָנאַרד וואוד (וועלכער איז שוין זייט דאַן געוואָרען גענעראַל) און טהעאָדאָר רוזוועלט, וועלכער איז דאַמאָלס געווען געהילפס מארין־סעקרעטער (און זייט דאַמאָלס גאָווערנאָר פון ניו יאָרק, וויס־פּרעזידענט און פרעזידענט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען), פרייוויליג זיך ארויס־גערופען צו פאָרמירען אַ רעגימענט קאַוואַלעריע. ביידע זיינען געווען גוט בעקאַנט אין דער וועסט, און באַלד האָבען זיך אָן זיי אָנגעשלאָסען דיא פּיה־הירטען פון דיא פּליינס און פון טעקסעס, מענשען וואָס צייכנען זיך אויס אַלס רייטער, אויך פיעלע רייכע יונגע לייט פון דיא אָסט שטאַאטען. דיזער רעגימענט איז געווען בעוואוסט אַלס ״רוזוועלט׳ס ראַף ריידערס״ (דאָס הייסט, רוזוועלט׳ס כוואַטסקע רייטער).

**) אויף דער ענגלישער זייטע 490 איז אַ בילד פון אָסט קובא, קאָפּירט פון אַ פאָ־טאָגראַפיע.

דיא שטאָט סאַנטיאַגאָ האָט אַ היבשע היסטאָריע הינטער זיך. זיא איז געגרינדעט געוואָרען אין 1514 און איז באַלד צוליב איהר פּרעכטיגען האַפען געוואָרען אַ זעהר וויכטיגער האַנדעלס צענטער. זיא איז פאַר אַ האַלבען יאָהרהונדערט געווען דיא הויפּט־שטאָט פון קובא. אין 1589 איז האַוואַנאַ געוואָרען דיא הויפּט־שטאָט. סאַנטיאַגאָ איז אין זעכצעהנטען יאָהר־הונדערט אַטאַקירט געוואָרען פון פראַנצויזישע פּיראַטען און אין זיבצעהנטען יאָהרהונדערט איז זיא אַטאַקירט געוואָרען פון אַן ענגלישער מאַכט. אין 1741 האָבען ענגלענדער אַ צווייטען מאָל פּרובירט איינצונעהמען דיא שטאָט, אָבער דער קלימאַט צו וועלכען זיי זיינען ניט געווען געוואוינט האָט פיעלע פון זיי אויסגע׳הרג׳עט און דיא איבעריגע האָבען זיך אָבגעטראָגען. אין 1827 האָט שוין דיא שטאָט געהאַט 27,000 איינוואוינער. דער גוטהערציגער דר. פראַנצעסקאָ אַנטאָמאַרטשי, וועלכער האָט געהיילט נאַפּאָלעאָן דעם גרויסען ביי זיין לעצטער קראַנקהייט, איז געשטאָרבען אין סאַנטיאַגאָ אין 1838, און אויף זיין קבר איז אויפגעשטעלט אַ מאָנומענט אויס עהרע צו זיין אָנדענקען. דיא ״ווירדזשיניוס״ אַנגעלעגענהייט (זעה פּאַראַגראַף 450) איז פערבונדען מיט סאַנטיאַגאָ.

island. Troops were hurried from different points in the United States to the Atlantic seaboard, and great camps established at various places for drilling and organizing the volunteers. About two hundred thousand men entered the service; young men of all ranks, and also

A VIEW IN EASTERN CUBA.
From a photograph.

veterans of the Federal and Confederate armies, quickly volunteered.[1]

Santiago campaign.

Santiago was already blockaded by sea, and it was determined to attack it by land. An army of sixteen thousand men under General William R. Shafter was landed

[1] Soon after the beginning of hostilities, Colonel Leonard Wood, since General, and Theodore Roosevelt, since governor of New York, and Vice-President of the United States, but then Assistant Secretary of the U. S. Navy, volunteered to aid in raising a regiment of cavalry. Both were well known in the West, and many "cowboys" from the plains and from Texas joined the regiment, with many wealthy young men from the East. This body was known as "Roosevelt's Rough Riders."

battleship *Oregon*, which was on her way from San Francisco to the Atlantic coast?[1]

Cervera's fleet.

Cervera sailed, and the first news of him was that he had reached Martinique; then he went to Curaçao, a Dutch island off the coast of Venezuela.

Cervera at Santiago.

Swift steamers searched the Caribbean Sea to find him, until it was learned that he had put into the harbor of Santiago, on the southern coast of Cuba. Here he was at once blockaded by the fleets of Sampson and Schley.

The entrance to the harbor is through a narrow, winding channel, from whose shores rise lofty hills. In order to obstruct the channel it was determined to sink a vessel in the narrowest part. This difficult feat was intrusted to Ensign Richmond P. Hobson and six men. They performed their dangerous task, notwithstanding a severe fire from the Spanish land batteries. They were captured, but Admiral Cervera was so moved by their bravery that he sent word to the Americans that they were safe and would be well treated.[2]

Santiago campaign.

459. Santiago Campaign; El Caney and San Juan. (1898.) Meanwhile the blockade of Cuba had been kept up, and preparations made for a land campaign in the

[1] The battleship *Oregon* was stationed on the Pacific coast, but after the destruction of the *Maine*, it was thought best to order her to the Atlantic. She sailed from San Francisco March 19, 1898, on her voyage round Cape Horn, — a distance of about 15,000 miles. It was feared that she might be attacked before her commander knew that war had begun, and the news of war was telegraphed to every port at which she might call. She made the long voyage in safety, reaching Florida May 25, and at once took her place in the attacking fleet and did effective service.

[2] Just as Hobson was about to sink the *Merrimac*, the vessel chosen, a shot from the Spaniards broke her rudder chains so that she could not be steered. Owing to this fact, she sank too far within the harbor, and failed to obstruct the channel as had been planned. Hobson and his companions, some weeks later, were exchanged for Spanish prisoners.

דיא פעראייניגטע שטאאטען, וואס איז געווען אויף'ן וועג פון סאן פראנציסקא צום אטלאנטישען ברעג?*)

סערווערא איז מיט זיין פלאטע אבגעפאהרען און דיא ערשטע נייעס וועגען איהם איז געווען אז ער האט דערגרייכט דעם אינזעל מארטיניק. דאן איז ער אוועק נאך קוראקאא, א האלענדישער אינזעל, ניט ווייט פון דעם ברעג פון ווענעזועלא. שנעלע דאמפפערס האבען זיך אוועקגעלאזט זוכען איהם איבער'ן קאראאיבישען ים און זיי האבען אויסגעפונען אז סערווערא מיט זיינע שיפען איז אריין אין דעם האפען פון סאנטיאגא. דאס איז אויף'ן זידליכען ברעג פון קובא. דא האבען איהם גלייך פערבלאקירט סעמפסאן'ס און שלעי'ס פלאטען.

דער אריינגאנג צום האפען איז דורך א שמאלען, געדרעהטען קאנאל, און פוןביידע ברעגען פון דעם קאנאל ציהען זיך הויכע בערג. אום צו פערשפארען דעם קאנאל איז בעשלאסען געווארען צו זינקען א שיף אין דעם שמאלסטען פלאץ. דער אונטער-לייטענאנט ריטשארד פ. האבסאן איז בעאויפטראגט גע־ווארען צו בעווייזען דעם שווערען העלדען-טהאט. ער און זעקס מאטראזען האבען אויסגעפיהרט זייער געפעהרליכע אויפגאבע, ניט קוקענדיג אויף דעם וואס פון דיא שפאנישע לאנד באטערעען האט מען זיי בעגעגענט מיט א שווערער שיסעריי. מען האט זיי געכאפט, נור אדמיראל סערווערא איז געווען אזוי געריהרט פון זייער העלדען-טהאט אז ער האט געלאזט וויסען דיא אמעריקאנער אז האבסען און זיינע מענשען זיינען אויסער געפאהר און אז זיי וועלען גוט בעהאנדעלט ווערן.**)

459. דער קאמפף ביי סאנטיאגא; על קאני אין סאן זשואן. (1898)

*) דאס קריעג-שיף "ארעגאן" איז געשטאנען ביים פאסיפישען ברעג. נאכדעם וויא דיא "מעין" איז אויפגעריסען געווארען, האט מען געדענקט אז עס וועט זיין א סך גלייכער צו געבען דער "ארעגאן" א בעפעהל איבערצוגעהן אין דעם אטלאנטישען אקעאן. דאס שיף האט אבגעזעגעלט פון סאן פראנציסקא דעם 19טען מערץ, 1898, אויף דער רייזע ארום דעם קאפ הארן, א שטרעקע פון א פופצעהן טויזענד מייל. מען האט מורא געהאט אז דיא שפאנישע שיפען זאלען איהר ניט אטאקירען איידער דער קאמאנדיר פון דעם "ארעגאן" וועט זיך דער־וויסען אז א קריעג האט אויסגעבראכען, און דיא נייעס וועגען דער מלחמה איז טעלעגרא־פירט געווארען צו יעדען האפען, וואו דער "ארעגאן" האט זיך נור געקענט אבשטעלען. דיא "ארעגאן" האט געמאכט דיא לאנגע רייזע אהן א שום שטערונג און איז אנגעקומען קיין פלארידא דעם 25טען מאי. דאס שיף האט זיך באלד פעראייניגט מיט דער אטאקירענדער פלאטע און האט אין דער מלחמה געטהאן גוטע דיענסט.

**) דעם דאמפפער וועלכען האבסען האט אויסגעקליבען צום פערשפארען דעם אריינגאנג פון דעם סאנטיאגא'ער האפען האט געהייסען "מעריטאק". א קויל פון דיא שפאניער האט צוריסען דיא קייט פון זיין רודער אזוי אז מען האט דעם דאמפפער מעהר ניט געקענט קעהרעווען. איבער דעם איז דער דאמפפער געזונקען צו ווייט אין דעם האפען, און ער האט דאריבער ניט פערשפארט דעם קאנאל, וויא מען האט געפלאנעוועט. האבסען און זיינע מענשען האט מען אין א פאאר וואכען ארום אויסגעביטען אויף שפאנישע געפאנגענע.

אויב ווען עס איז האט איבערהויפט אזא זאך פאסירט, האט מען אזוי פיעל געוואונען מיט אזא ווייניגען פערלוסט פון לעבענס און שיפען. דער קאנגרעס האט געמאכט דיואי'ן פאר אן אונטער אדמיראל, האט בעשלאסען צו בעדאנקען איהם און צו געבען איהם א שווערד.*)

דיואי האט זעהר גרינג געקענט איינגעהמען דיא שטאט מאנילא, נור אזוי וויא ער האט ניט געהאט גענוג קראפט צו האלטען איהר, האט ער געווארט אויף מעהר חיל. דערווייל'ע האט ער פערבלאקירט דעם האפען.**)

458. **אדמיראל סערוועראס פלאטע; האפען פון סאנטיאגא; האבסען'ס טהאט.** (1898) — מיט דער פערניכטונג פון דער שפאנישער פלאטע אין מאנילא האט אויפגעהערט דיא מורא אין דיא פעראייניגטע שטאאטען אז דיא שפאניער וועלען אטאקירען דיא שטאאטען ביים ברעג פון פאסיפישען אקעאן. נור דיא שפאנישע אטלאנטישע פלאטע איז געווען לעבען דיא קעיפ ווערד אינזלען, און קיינער האט ניט געוואוסט, וואוהין זיא קלייבט זיך צו געהן. וועט איהר קאמאנדיר, אדמיראל סערווערא, באמבארדירען אן אמעריקאנישע שטאט? וועט ער זיך דורכרייסען דורך דיא אמעריקאנער שיפען וואס האבען פערבלאקירט קובא? וועט ער אטאקירען דיא אמעריקאנישע פלאטע? וועט ער מאכען א פערזוך צו בעגעגענען דאס קריעגס-שיף "ארעגאן", פון

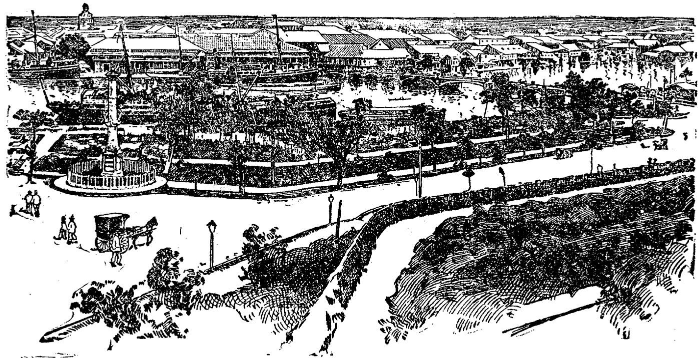
*) באלד נאך דער מלחמה איז דיואי געמאכט געווארען אדמיראל, וועלכע איז דער העכסטער ראנג אין דער פלאטע.

**) דאס בילד אויף דער ענגלישער זייטע 488 איז פון דער שטאט מאנילא און פון דעם טייך פאסיג און ווייזט דעם שטיינערנעם בריק וואס פערבינדט דיא שטאט מיט'ן פאר-שטאט בינאנדא. אויך זעהט זיך אין פאדערגרונד דער מאדזשעלאן מאנומענט.

דיא איצטיגע שטאט מאנילא איז געגרינדעט געווארען אין 1571. פאר דעם איז דארט אויך געווען א שטעטיל איבער וועלכער עס האט געהערשט א מאהמעדאנישער הויפטלינג. אין 1572 איז דיא שטאט אטאקירט געווארען פון כינעזישע פיראטען, וועלכע זיינען געווען מעהר אין צאהל וויא דיא שפאניער; זיי זיינען אבער ענדליך צוריקגעטריבען געווארען. אין 1590 האבען דיא שפאניער אנגעפאנגען בויען דיא בעשיצונגס-וואנד וועלכע שטעהן נאך איצט. ביים אנפאנג פון 17טען יאהרהונדערט איז מאנילא געווארען דיא הויפט האנדעלס-שטאט פון דעם ווייטען מזרח. אבער וואס שוואכער שפאניען האט אנגעהויבען ווערן אין אייראפא אלץ א קלענערע ראלע האט אנגעהויבען שפיעלען מאנילא. אין 1762, בעת א מלחמה צווישען ענגלאנד און שפאניען, איז דיא שטאט אריינגעפאלען צו דיא ענגלענדער. אבער נאך'ן פריעדענס אבמאך איז דיא שטאט אומגעקעהרט געווארען צו שפאניען. אין 1837 איז דער האפען פון מאנילא געעפענט געווארען פאר'ן אויסלענדישען האנדעל און דיא שטאט האט אנגעהויבען וואקסען אין בעפעלקערונג און רייכטהום. דיא בעפעלקערונג אין 1903 איז געווען 219,928.

if ever, had so much been won with so little loss of life and ships. Congress made Dewey a rear admiral, gave him a vote of thanks, and voted him a sword.[1]

Dewey could easily have taken the city of Manila, but as he had not force enough to hold it, he waited for more troops. Meantime he blockaded the harbor.

MANILA AND THE PASIG RIVER.

Showing the Magellan Monument and the Stone Bridge connecting the walled city with Binondo.

Cervera's fleet.

458. Admiral Cervera's Fleet; Santiago Harbor; Hobson's Feat. (1898.) — The destruction of the Spanish fleet at Manila relieved the Pacific coast of the United States from fear of attack. The Spanish Atlantic fleet, however, was at the Cape Verde Islands, and no one knew where it might go. Would Admiral Cervera, its commander, bombard one of the American cities? Would he break the blockade? Would he attack the American fleet? Would he try to meet and destroy the United States

[1] Soon after the war, Dewey was made admiral, the highest rank in the navy.

the guns of the batteries at Cavité, a few miles from Manila.

The Spaniards knew that he had left Hong-Kong, but he came sooner than he was expected and caught them unaware. He had planned to do this so that he might choose his own time for attack. As soon as he reached Manila Bay he opened upon the Spanish fleet a terrible fire of shot and shell. His fire was answered vigorously from the war vessels and the shore batteries, but the guns of the enemy were not well aimed and their shot did little damage. After a sharp fight of about two hours, Dewey withdrew his fleet, in order, it is said, to give his men time for breakfast, but more likely to see how his ammunition was holding out.

Admiral Dewey.

From a photograph, 1899.

Dewey at Manila Bay, May 1, 1898.

After three hours he returned to the attack. By this time most of the Spanish vessels were in flames. An hour later the Spanish "batteries were silenced, and the ships sunk or burned, and deserted." In the conflict the Spaniards lost every vessel, and hundreds of men were killed, wounded, and missing. No American was killed, and but six were wounded; while no American vessel was seriously damaged.[1]

The battle of Manila was a great naval action; seldom,

[1] The American fleet was much smaller than the Spanish, but the ships were larger and more formidable. On the other hand, the Spanish ships were protected by the land batteries.

מאי. דיא באטערעען פון קאוויטע, וועלכע איז עטליכע מייל ווייט פון מאנילא, האבען בעשיצט דיא שפאנישע פלאטע וואס האט זיך געפונען אין דעם האפען.

דיא שפאניער האבען געוואוסט אז דער אמעריקאנער סקאדראן איז אוועק פון האנג־קאנג, נור דיואי איז אנגעקומען א סך גיכער וויא זיי האבען גערע־כענט און ער האט זיי געכאפט ווען זיי האבען זיך אויף איהם גאר ניט גע־ריכט.*) ער האט אויסגערעכענט אזוי, אז ער זאל אליין קענען בעשטימען דיא צייט, ווען ער זאל מאכען דיא אטאקע. אזוי גיך וויא ער איז צוגעקומען צום האפען פון מאנילא, האט ער א רעגען געטהאן אויף דיא שפאנישע שיפען מיט א שרעקליכען פייער פון קוילען און באמבעס. דיא שפאניער האבען גע־ענטפערט אויף דעם מיט א שיסעריי פון זייערע קריעגס־שיפען און פון דיא באטערעען אויף'ן ברעג. נור דיא קוילען פון זייערע קאנאנען האבען ניט גע־טראפען אין ציעל און האבען זעהר ווייניג שאדען געטהאן. דער שארפער קאמפף האט געדויערט אן ערך פון צוויי שטונדען. נאך דעם האט דיואי צור־ריקגעצויגען זיין פלאטע. מען זאגט אז ער האט עס געטהאן מיט'ן צוועק צו געבען זיין מאנשאפט צייט צו עסען פריהשטיק. נור עס איז מעגליכער אז ער האט געוואלט זעהן וואו ער האלט מיט זיין אמוניציע.

נאך דריי שטונדען ארום האט ער זיך צוריקגעקעהרט און אנגעהויבען דיא אטאקע פון דאס ניי. ביי דער צייט זיינען שוין דיא מייסטע שפאנישע שיפען געוועזן ארומגעכאפט פון פלאמען. אין א שטונדע ארום זיינען דיא שפאנישע "באטערעען פערשטומט געווארען און דיא שיפען זיינען געזונקען, געברענט אדער פערלאזען געווארען". אין דער שלאכט האבען דיא שפאניער פערלארען אלע שיפען, הונדערטע מענשען זיינען דער'הרג'ט, פערוואונדעט אדער פער־לארען געווארען. קיין איין אמעריקאנער איז ניט דער'הרג'ט געווארען, נור זעקס זיינען פערוואונדעט געווארען, און קיין אמעריקאנער שיף איז ניט שטארק בעשעדיגט געווארען.**)

דיא שלאכט פון מאנילא איז געוועזן א גרויסער פלאטען־קאמפף. זעלטען,

*) דאס בילד אויף דער ענגלישער זייטע 487 איז פון אדמיראל דיואי, גענומען אין 1899.

**) דיא אמעריקאנער פלאטע איז געוועזן א סך קלענער וויא דיא שפאנישע, נור דיא שיפען זיינען געוועזן גרעסער און פורכטבארער. פון דער צווייטער זייט זיינען דיא שפאנישע שיפען געוועזן בעשיצט פון דיא באטערעען אויף דער יבשה.

ארויפגעלייגט א שטייער אויף פיעלע זאכען.*) דער שטייער איז געווען זעהר ערפאלגרייך און האט איינגעבראכט א גרויסע סומע געלד יעדען יאהר.

456. **דיא פלאטע; קובא פערבלאקירט; דיא ברעגעם פון דיא פעראייניגטע שטאאטען בעשיצט.** (1898) — עס איז געווארען קלאר אז דיא מייסטע שלאכטען וועלן פארקומען אויסערהאלב דיא פעראייניגטע שטאאטען און אז דיא פלאטע וועט אין דעם קריעג נעהמען א וויכטיגען אנטייל. דער פרעזידענט האט ארויסגעלאזט א פראקלאמאציע, אין וועלכער ער האט ערקלערט א גרויסען טייל פון דעם ברעג פון קובא פערבלאקירט. קאפיטאן וויליאם ט. סעמפסאן (שפעטער אדמיראל) איז בעאויפטראגט געווארען אויסצופיהרען דעם בעפעהל. דיא רעגיערונג האט ערווארטעט אז דיא שפאניער וועלן אטאקירען דעם אטלאנטישען ברעג פון דיא פעראייניגטע שטאאטען און האט אוועקגעשטעלט א סקאדראן קריעגס־שיפען לעבען דער פעסטונג מאנרא, אונטער קאפיטאן ווינפילד ס. שלעי (וועלכער איז אויך שפעטער געווארען אדמיראל). דערוויילע האבען דיא שנעלסטע שיפען פאטרולירט דעם ברעג און האבען געדארפט לאזען וויסען אויב שפאנישע שיפען קומען. אין יעדען האפען פון טעקסעס ביז מעין האט מען אונטער'ן וואסער געלייגט מינען, וועלכע מען וואלט אויפגעריסען אין פאל שפאנישע שיפען זאלען מאכען אן אטאקע. אין אלטע פעסטונגען האט מען אריינגעשטעלט חיל, קאנאנען האט מען אויסגעשטעלט פערטיג צום געברויך, און מען האט שטארק געהיט צו עס ווייזט זיך ניט דער שונא.

457. **מלחמה אויף'ן פאסיפישען אקעאן; דיואי'ס זיעג ביי מאנילא.** (1898) — ווען דיא מלחמה איז ערקלערט געווארען האט קאמאדאר דזשארדזש דיואי קאמאנדירט דעם אזיאטישען סקאדראן פון דיא פעראייניגטע שטאאטען; דער סקאדראן איז דאמאלס געשטאנען לעבען האנג־קאנג, כינא. ער האט געקראגען א בעפעהל דורך'ן טעלעגראף ער זאל גלייך פאהרען צו דיא פיליפינער אינזלען און "כאפען אדער פערניכטען דיא שפאנישע פלאטע" וואס האט זיך דארטען געפונען.

ער איז אריין אין דעם בעי פון מאנילא זאנטאג אין דער פריה, דעם 1טען

---

*) דער שטייער איז אין פיעלע פעלע איינגעצאהלט געווארען דורך מארקען וואס מען האט געקראגען צום קויפען נור פון דער רעגיערונג. פאטענטירטע מעדיצינען, זאכען וואס מען ברויכט צום טואלעט און דאס גלייכען, האבען געמוזט האבען אויף זיך דיא מארקעס, איידער מען האט זיי געקענט פערקויפען, וועהרענד טשעקס, היפאטעקען און פיעלע אנדערע דאקומענטען האבען געדארפט האבען דיא מארקעס אז זיי זאלען זיין געזעצליך. א שווערן ארצאל האט מען אויך ארויפגעלייגט אויף ירושות.

War Revenue Act.

articles.[1] This act was successful in bringing in a large sum of money every year.

The navy.

456. The Navy; Blockade of Cuba; United States Coast Defences. (1898.) — It was clear that most of the fighting would take place outside of the United States and that the navy would take an important part. The President issued a proclamation declaring the blockade of a large part of the coast of Cuba. The carrying out of this order was given to Captain (afterward Admiral) William T. Sampson. In anticipation of an attack upon the Atlantic coast of the United States, a squadron of war vessels, under Captain (afterward Admiral) Winfield S. Schley, was stationed at Fortress Monroe. Meanwhile the swiftest vessels in the navy patrolled the coast to give warning of the coming of any Spanish ships. Every harbor from Texas to Maine was laid with submarine mines to be used in case of attack. Old forts were manned, guns placed in position, and a watch was kept for the approach of the enemy.

Blockade of Cuba.

War in the Pacific.

457. War in the Pacific; Dewey's Victory at Manila. (1898.) — When war was declared, Commodore George Dewey was in command of the United States Asiatic squadron then lying at Hong-Kong, China. He was ordered by cable to proceed at once to the Philippine Islands, and "capture or destroy the Spanish fleet," which was there.

He entered Manila Bay early Sunday morning, May 1. The Spanish fleet lying in the harbor was protected by

[1] The tax was paid in many cases by means of stamps which could be bought only of the government. Patent medicines, toilet articles, etc., were required to bear stamps, before they could be sold, while bank checks, mortgages, and many other documents had to be stamped to be legal. Heavy taxes were also placed on legacies.

when that is accomplished, to leave the government and control of the island to its people."

These resolutions were cabled to the American Minister in Madrid, who was directed to inform the Spanish government that an answer must be given by April 23. Before he could see the Spanish authorities, his passports were sent to him. This action meant that Spain would have no intercourse with the United States. It meant war. Congress, April 25, declared that war existed between the United States and Spain.

War with Spain, 1898.

455. Public Opinion in the United States; Preparation for the War. (1898.) — Public opinion in the United States had been much divided in regard to the Cuban difficulties. Many persons felt that, while war was almost sure to come, wisdom required delay. The army and navy were not ready and the rainy season was almost at hand, when the Cuban climate would be very hurtful to Americans. Some thought that all efforts for a peaceful solution of the troubles had not been tried. Others believed that war would be unjustifiable. But the division was in no sense sectional. When the war broke out, from all parts of the country men enlisted in the army and navy. More closely united than at any time since 1861, North and South, East and West, stood side by side in support of the government.

Public opinion in the United States.

Congress gave the Secretary of the Treasury the authority to borrow $200,000,000. When the loan was advertised, more than seven times the amount called for was offered.

This loan would supply funds for a short time, but much more would be needed. Congress therefore passed a "War Revenue Act" like the Internal Revenue Acts of the Civil War; this act provided for taxes on numerous

"War Revenue Act."

דיזע רעזאָלוציאָנען האָט מען טעלעגראַפירט צום אַמעריקאַנער געזאַנדטען אין מאַדריד און ער איז בעאויפטראַגט געוואָרען צו לאָזען וויסען דער שפּאַ־נישער רעגיערונג אַז ביז דעם 23טען אַפּריל מוז זיא געבען אַן ענטפער. איידער ער האָט צייט געהאַט צו זעהן זיך מיט די שפּאַנישע בעאַמטע, האָט מען איהם צוגעשיקט זיין פּאַספּאָרט. דיזע טהאַט האָט בעדייטעט, אַז שפּאַניען וויל מעהר קיין מגע ומשא ניט האָבען מיט די פעראייניגטע שטאַאטען. דאָס האָט געמיינט מלחמה. דעם 25טען אַפּריל האָט דער קאָנגרעס ערקלערט, אַז צווישען די פעראייניגטע שטאַאטען און שפּאַניען האָט אויסגעבראָכען אַ קריעג.

455. די עפּענטליכע מיינונג אין די פעראייניגטע שטאַאטען; הכנות צו מלחמה. (1898) — די עפּענטליכע מיינונג אין די פעראייניגטע שטאַאטען איז געווען שטאַרק צוטיילט וועגען די שוועריגקייטען אין קובא. פיעלע מענשען האָבען געפיהלט, אַז הגם דערפון וועט כמעט זיכער אַרויסקומען אַ קריעג, וואָלט געווען קלוגער אָבצוּוואַרטען. די אַרמעע און די פלאָטע זיינען נאָך ניט געווען גרייט, און די רעגענדיגע צייט איז שוין כמעט געווען ביים שוועל, און דאַמאָלס וועט דער קלימאַט פון קובא זיין זעהר שעדליך פאַר אַמעריקאַנער. אַנדערע האָבען געדענקט אַז מען האָט נאָך ניט אויסגענוצט אַלע מיטלען אָבצוּראַמען די שוועריגקייטען אויף אַ פרידליכען אופן. אַנדערע האָבען געגלויבט, אַז די מלחמה וועט ניט זיין רעכטגעפערטיגט. נור די פערשיעדענהייט אין די מיינונגען האָט גאָר ניט געהאַט צו טהאָן מיט די פערשיעדענע טיילען פון לאַנד. ווען די מלחמה האָט אויסגעבראָכען זיינען געקומען מענשען פון אַלע טיילען לאַנד צו דיענען אין דער אַרמעע און אין דער פלאָטע. זייט 1861 איז דאָס לאַנד נאָך קיינמאָל ניט געווען אַזוי שטאַרק פעראייניגט. נאָרד און זיד, אָסט און וועסט, זיינען געשטאַנען זייט ביי זייט צו שטיצען די רעגיערונג.

דער קאָנגרעס האָט בעפאָלמעכטיגט דעם פינאַנץ־סעקרעטער צו מאַכען אַ הלואה פון צוויי הונדערט מיליאָן דאָלער. ווען מען האָט בעקאַנט געמאַכט וועגען דער הלואה, איז דער אָנבאָט געווען מעהר וויא זיבען מאָל אַזוי פיעל וויא די רעגיערונג האָט געפאָדערט.

דיזע הלואה וואָלט געווען געגוג נור אויף אַ קורצער צייט, און נאָכדעם וואָלט מען געדאַרפט אַ סך מעהר געלד. דער קאָנגרעס האָט דאַריבער דורכ־געפיהרט אַ פאָרשלאַג פאַר אַ "קריעגס־שטייער", אַזוי וויא אין דעם בירגער קריעג האָט מען דורכגעפיהרט דעם "אינלאַנד־שטייער". דיזער פאָרשלאַג האָט

1898. — דערווייל‍ע זיינען ניט פארגעקומען קיינע פערבעסערונגען אין דיא אנגעלעגענהייטען פון קובא. פרעזידענט מעקינלי האט זיך וועגען זיי אויסגעדריקט אז זיי זיינען אונערטרעגליך, און עס איז ניט געוועזען קיין אורזאכע צו ערווארטען אז זיי זאלען זיך פערבעסערן, סיידען דיא פעראייניגטע שטאאטען זאל זיך אריינמישען.

פרעזידענט מעקינלי האט צוליב דעם געשיקט אין אפריל, 1898, א ספעציעלע באטשאפט צום קאנגרעס, אין וועלכער ער האט געזאגט: "עס איז קלאר אז דער אויפשטאנד קען ניט איינגעשטילט ווערן מיט דיא געגענווערטיגע מעטאדען. אין דעם נאמען פון מענשען־ליעבע, אין דעם נאמען פון ציוויליזאציע, צוליב דיא אמעריקאנער אינטערעסען וואס שטעהן אין געפאהר און וואס גיבען אונז דאס רעכט און לעגען אויף אונז ארויף דיא פפליכט צום רעדען און צום האנדלען, מוז דיא מלחמה אין קובא אויפהערען". דער פרעזידענט האט געבעטען דעם קאנגרעס אז ער זאל איהם געבען דיא מאכט צו געברויכען מיטלען וואס זאלען מאכען א סוף צו דיא פיינדליכקייטען צווישען דיא שפאניער און דיא קובאנער.

454. דער קאנגרעס נעהמט אן רעזאלוציאנען וועגען קובא; מלחמה ערקלערט. (1898) — דעם 19טען אפריל האט דער קאנגרעס אנגענומען א רייהע רעזאלוציאנען וואס האבען בעקאנט געמאכט: (1) אז דאס פאלק אויף דעם אינזעל קובא איז און מיט רעכט דארף זיין פריי און אונאבהענגיג. (2) אז עס איז דיא פפליכט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען צו פאדערן דאס שפאניען זאל אבגעבען קובא און צוריקרופען איהרע חיל פון אינזעל. (3) אז דער פרעזידענט איז בעאויפטראגט און בעפאלמעכטיגט צו געברויכען אלע קרעפטען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען און ארויסרופען דיא מיליץ כדי דורכצופיהרען דיזע רעזאלוציאנען. (4) אז דיא פעראייניגטע שטאאטען זאגט זיך אב פון וועלכע עס איז אבזיכט צו קאנטראלירען דעם דערמאנטען אינזעל, א חוץ פאר'ן צוועק צו ברייגגען דארטען פריעדען, און ערקלערט איהר ענטשלאסענהייט, ווען דער צוועק וועט דערגרייכט ווערן, איבערצולאזען דיא רעגיערונג און דיא קאנטראלע פון דעם אינזעל אין דיא הענד פון דאס פאלק פון קובא".

איז נאך ניט געענדיגט. מען האט אבער פון דער געזונקענער שיף שוין ארויסגענומען פיעלע לייכען פון אפיציערען און מאטראזען. פיעלע זאגען אז מען וועט וואהרשיינליך קיינמאל ניט וויסען מיט זיכערהייט וואס האט פעראורזאכט דיא עקספלאזיאן וועלכע האט צושטערט דיא "מעין" און געטויטעט אזוי פיעל מענשען.

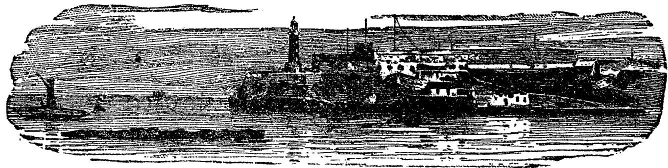
אויף דער ענגלישער זייטע 484 געפינט זיך א בילד פון דער פעסטונג מארא קעסל, אנטקעגען האוואנא.

President McKinley spoke of them as "intolerable." There seemed no reason to expect any improvement unless the United States should intervene.

McKinley's message.

President McKinley, accordingly, in April, 1898, sent a special message to Congress in which he said: "It is plain that it (the insurrection) cannot be extinguished by present methods. In the name of humanity, in the name of civilization, in the behalf of endangered American interests, which give us the right and duty to speak and to act, the war in Cuba must stop." The President asked Congress to give him power to use measures to end the hostilities between Spain and the Cubans.

454. **Resolutions regarding Cuba passed by Congress; Declaration of War.** (1898.) — On April 19, Congress

MORRO CASTLE, OPPOSITE HAVANA.

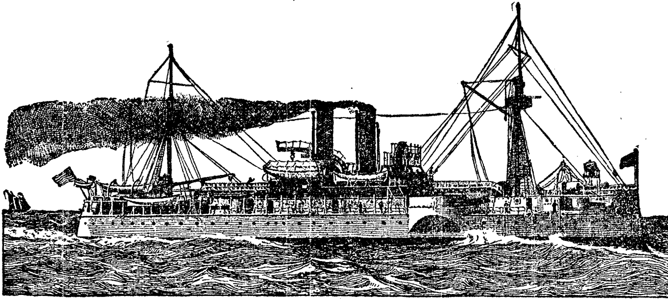
From a photograph.

Cuban resolutions.

passed a series of resolutions declaring: "(1) That the people of the island of Cuba are and of right ought to be free and independent. (2) That it is the duty of the United States to demand that Spain should give up Cuba and withdraw its forces from the island. (3) That the President is directed and empowered to use all the forces of the United States and to call out the militia in order to carry out these resolutions. (4) That the United States disclaims any intention of control over said island except for the pacification thereof, and asserts its determination,

452. The Destruction of the "Maine"; Report of the Court of Inquiry. (1898.) — The United States in January, 1898, sent the battleship *Maine* on a friendly naval visit to Havana. She had been lying in the harbor three weeks, when about 10 o'clock in the evening of February 15 she was destroyed by an explosion. Two officers and 258 of her men perished. At once intense excitement prevailed in the United States, and the cry, "Remember the *Maine!*" was heard everywhere. The President appointed

Destruction of the *Maine*, February 15, 1898.

U. S. BATTLESHIP "MAINE."

From a photograph, by permission of the Soule Photograph Co.

four officers of the navy as a board of inquiry. After careful examination they reported, March 21, that the *Maine* had been blown up by a mine placed under the ship, and that no evidence was found as to who was responsible for the disaster.

The Spanish government claimed that the explosion had taken place inside the vessel, and proposed that the whole question be left to a board of arbitration. To this offer the United States made no reply.

453. President McKinley's Message to Congress, April, 1898. — Meantime affairs in Cuba had not improved.

קובא. שפאניען האט צוגעזאגט איינצופיהרען רעפארמען אויף דעם אינזעל, צו געבען דיא קובאנער ביז א געוויסער שטופע זעלבסט־פערוואלטונג און צו בעפרייען דיא אמעריקאנער וואס זיינען געזעסען אין קובא אין דיא געפענגני־סע. דיא לעצטע פערשפרעכונג האט שפאניען געהאלטען און קאפיטאן־גענע־ראל בלאנקא איז ארויסגעשיקט געווארען אלס גובערנאטאר פון קובא.

נור דיא קובאנער האבען ניט געהאט קיין צוטרוי צו שפאניען און האבען ניט געוואלט הערען פון קיין שום זאך א חוץ אונאבהענגיגקייט.

452. דיא פערניכטונג פון דיא "מעין"; דער בעריכט פון דעם אונ־טער־זוכונגס־געריכט. (1898) — אין יאנואר, 1898, האט דיא פעראייניגטע שטאאטען ארויסגעשיקט דאס קריעגס־שיף "מעין" אויף א פרידליכען מארי־נע־בעזוך קיין האוואנא. דאס שיף איז געשטאנען אין האפען דריי וואכען. דעם 15טען פעברואר, צעהן א זייגער אין אבענד, איז עס אויפגעריסען געווארען. צוויי אפיצירען און 258 פון דער מאנשאפט זיינען דער׳הרג׳עט געווארען. עס האט זיך גלייך אויפגעהויבען א שטארקע אויפרעגונג אין דיא פעראייניגטע שטאאטען און דער געשריי: "געדענק דיא מעין!" האט זיך דערהערט פון איין עק לאנד ביז׳ן צווייטען. דער פרעזידענט האט אנגעשטעלט פיער אפיצי־רען פון דער פלאטע אלס אן אונטערזוכונגס־געריכט, און נאך א זארגפעלטיגע אונטערזוכונג האבען זיי דעם 21טען מערץ אריינגעבראכט א בעריכט, אז דיא "מעין" איז אויפגעריסען געווארען פון א מינע וואס מען האט אונטערגעלייגט אונטער׳ן שיף, און אז מען האט ניט געפונען קיינע בעווייזע ווער עס איז געווען שולדיג אין דעם אונגליק.

דיא שפאנישע רעגיערונג האט גע׳טענה׳ט, אז דיא אויפרייסונג איז גע־קומען פון אינוועניג פון דעם שיף גופא, און האט פארגעשלאגען אז דיא גאנצע פראגע זאל איבערגעגעבען ווערן צו א שיעדעס־געריכט. דיא פעראייניג־טע שטאאטען האט אויף דעם פארשלאג גארניט געענטפערט.*)

453. פרעזידענט מעקינלי׳ס באטשאפט צום קאנגרעס, אפריל,

*) דאס בילד אויף דער ענגלישער זייטע 483 איז פון דער קריעגס־שיף "מעין". זייט דיא שיף איז אויפגעריסען געווארען האט מען אין דיא פעראייניגטע שטאאטען אפט געזוכט פלענער וויא אזוי איהר אויפצוהויבען פון וואסער. ענדליך, אין 1911, האט מען זיך גענומען צו דער ארבייט. מען האט אויסגעבויט אזא וואנד ארום איהר, און פון דעם ארט האט מען אויסגעפומפט גענוג וואסער צו זעהן וואס אויף דער געזונקענער שיף טהוט זיך. דיא ארבייט פון אויסגעפינען וואס האט פעראורזאכט דיא אויפרייסונג פון דער קריעגס־שיף

וועלכער איז געפאָהרען אונטער אַן אַמעריקאַנער פלאַג, און מען האָט איהם אוועקגעפיהרט אין האפען פון סאַנטיאַגאָ דע קובאַ, און דאָ האָט מען דערשאָסען דריי און פופציג פון דיא פּאַסאַזשירען און מאַנשאַפט.*)

דאָס האָט ארויסגערופען אַ גרויסע אויפרעגונג אין דיא פעראייניגטע שטאאטען, און אַ צייט האָט אויסגעוויזען אַז דאָס וועט פיהרען צו אַ מלחמה. דיא רעגיערונג פון דיא פעראייניגטע שטאאטען האָט פּראָטעסטירט, און שפּאַניען האָט אָבגעגעבען דעם דאַמפּפער "ווירדזשיניוס" און האָט בעצאָהלט אַ גרויסע סומע געלד דיא פאַמיליען פון דיא אַמעריקאַנער וואָס זיינען דערשאָסען געוואָרען.

451. אַנגעלעגענהייטען אין קובאַ; אַמעריקאַנער אינטערעסען; אַמעריקאַנער פּראָטעסטען. (1897) — אַמעריקאַנער האָבען אריינגעלייגט גרויסע סומען געלד אין צוקער פּלאַנטאַציעס און אין אַנדערע זאַכען אין קובאַ. דער האַנדעל צווישען דיא פעראייניגטע שטאאטען און קובאַ איז אונגעהייער אויסגעוואַקסען. אַלס רעזולטאַט פון דעם אויפשטאַנד פון 1895 און פון דער טאַקטיק פון פערניכטונג וואָס שפּאַניען האָט אָנגעפיהרט, האָבען אַמעריקאַנער געליטען גוואַלדיגע היזקות אין זייער אייגענטום, און דער האַנדעל מיט דעם אינזעל, וואָס האָט פריהער געגעבען גוטע פערדיענסטען, איז רואינירט געוואָרען.

דיא געפיהלען פון דעם גרויסען אַמעריקאַנער עולם זיינען געווען שטאַרק געריהרט פון דיא געשיכטעס וועגען גרויזאַמקייטען וואָס האָבען דערגרייכט פון דעם אינזעל. אין אַנקלאַנג מיט דיזע געפיהלען האָט פּרעזידענט קליוולענד פאָרגעשלאָגען אין 1896 צו מאַכען אַ פּשרה צווישען שפּאַניען און דיא קובאַנער, נור זיין פאָרשלאַג איז ניט אָנגענומען געוואָרען.

אין 1897 איז דער שפּאַנישער פּרעמיער ערמאָרדעט געוואָרען אין מאַדריד**) און אַ נייער מיניסטעריום איז אַריין אין מאַכט. אויף די פּראָטעסטען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען האָט שפּאַניען צוריקגערופען גענעראַל ווייַלער פון

*) עפּעס אַ צווייפעל איז געווען צו דער דאַמפּפער "ווירדזשיניוס" האָט ניט ארויסגעקראָגען זיינע פּאַפּיערען דורך אַ פאַלשקייט. עס איז אַ פאַקט, אַז צווישען 1870 און 1873 האָט דער דאָזיגער דאַמפּפער מעהר וויא איין מאָל אריינגעבראַכט מענשען און פּראָוויאַנט פאַר דיא אינסורגענטען. פון דעסטוועגען האָבען דיא שפּאַנישע בעאַמטע אין סאַנטיאַגאָ ניט געהאַט קיין גרונד אַזוי גרויזאַם צו האַנדלען.

**) קאַנאָוואַס איז דאַמאַלס געווען פּרעמיער. ער איז ערמאָרדעט געוואָרען פון אַן אַנאַרכיסט בעת ער איז געווען אין דיא בעדער פון סאַנטאַ אַגועדאַ, אין שפּאַניען. אויף אַזוי ווייט וויא עס איז בעוואוסט האָט קאַנאָוואַס געהאַלטען אין אויסאַרבייטען אַ געזעץ וואָס זאָל דיא קובאַנער געבען אַ געלעגענהייט צו רעגיערען זיך אַליין געוויסערמאַסען. נאָך זיין טויט איז געוואָרען פּרעמיער גענעראַל אַסקאַראַגאַ.

the harbor of Santiago de Cuba. Here fifty-three of her passengers and crew were shot.[1]

The excitement in the United States over this occurrence was great, and it seemed at one time as if war might result. A protest having been made by the United States, Spain gave up the *Virginius*, and paid a large sum for the benefit of the families of the Americans who had been shot.

American interests in Cuba.

451. Affairs in Cuba; American Interests; American Protests. (1897.)—Americans had invested large sums of money in sugar plantations and other interests in Cuba. The trade of the United States with Cuba grew to large proportions. As a result of the rebellion of 1895, and the policy of destruction followed by Spain, a vast amount of property belonging to Americans was destroyed, and the profitable trade with the island ruined.

Popular feeling in the United States was deeply moved by the stories of cruelty in the island. In accordance with this feeling President Cleveland, in April, 1896, offered to mediate between Spain and the Cubans, but his offer was declined.

United States protests.

In 1897 the Spanish Prime Minister was assassinated at Madrid and a new ministry came into power. Upon the protests of the United States, General Weyler was recalled from Cuba. Spain promised to make reforms, to give the Cubans some degree of self-government, and to release Americans imprisoned in Cuba. This last was done, and Captain-General Blanco was sent out as governor.

The Cubans, however, had no confidence in Spain, and refused to accept anything short of independence.

[1] There was some doubt whether the registry of the *Virginius* had not been obtained by fraud. It was a fact that more than once, between 1870 and 1873, she had landed men and supplies for the rebels. The action of the Spanish authorities at Santiago was, however, without warrant.

450. The United States and Cuba. (1825–1897.) The "Virginius." (1873.) — The United States has always been deeply interested in the affairs of Cuba. Lying at the mouth of the Gulf of Mexico, and only a few miles from Key West, the island could be made an enemy's base for attack in time of war. In time of peace its productions would naturally seek a market in the United States. United States and Cuba.

From time to time the annexation of Cuba had been proposed, and more than one of the presidents of the United States had thought well of it. President Polk, in 1848, had offered Spain $100,000,000 for the island, but the offer was promptly rejected.

The most unfriendly act of the United States toward Spain was the "Ostend Manifesto," issued in 1854, already described (sect. 284). Time and again, however, the United States held aloof from interfering even when the provocation was great.[1] Filibustering expeditions from the United States (sect. 283) were stopped, and great efforts were made to keep the peace and to be a good neighbor.

While the rebellion lasted in Cuba, 1868–1878, there were many times when the patience of the United States was sorely tried by the injury to her trade, and by the atrocities committed in the island. In October, 1873, the steamer *Virginius*, sailing under the American flag, was captured at sea by a Spanish war vessel, and taken into The *Virginius*.

is thought that in all 250,000 people perished as the result of this order. Those treated in this manner were called "reconcentrados." The distress in Cuba was not, by any means, wholly caused by this barbarous policy. It must be remembered that many plantations were laid waste by the war and that the industries of the island were prostrated. The devastation was the work of insurgents as well as of Spaniards.

[1] John Quincy Adams, and President Grant in 1875, offered to mediate — the only instances of the kind up to 1894.

450. דיא פעראייניגטע שטאאטען און קובא. (1825—1897) דיא "ווירדזשיניום". (1873) — דיא פעראייניגטע שטאאטען האט זיך שטענדיג שטארק אינטערעסירט מיט דיא אנגעלעגענהייטען פון קובא. דער אינזעל גע־פינט זיך ביים מויל פון דעם מעקסיקאנער גאלף און איז נור עטליכע מייל פון קי וועסט, און אין דער צייט פון א מלחמה קען דער שונא דארטען מאכען דעם הויפט פונקט פאר אטאקעס. אין דער צייט פון פריעדען איז דיא פעראייניגטע שטאאטען דער נעהענטסטער מארק, וואו דיא פראדוקטען פון דעם אינזעל קענען זוכען אן אבגאנג.

פון צייט צו צייט האט מען פארגעשלאגען אז מען זאל אריינגעהמען קובא אין דעם בונד פון דיא פעראייניגטע שטאאטען, און עטליכע פרעזידענטען האבען געדענקט אז דאס איז א גוטער פלאן. פרעזידענט פאלק האט אין 1848 אנגע־באטען שפאניען הונדערט מיליאן דאלער פאר דעם אינזעל, נור שפאניען האט דעם אנבאט גלייך צוריקגעוויזען.

דער אונפריינדליכסטער טהאט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען געגען שפאניען איז געווען דער "אסטענד מאניפעסט", וועלכען דיא אמעריקאנער געזאנדטע האבען ארויסגעלאזט אין 1854, וויא עס איז שוין פריהער געווען בעשריבען (זעה פאראגראף 284). נור אלע מאל האט זיך דיא פעראייניגטע שטאאטען געהאלטען פון דערוויטענס און ניט אריינגעמישט זיך, ווען אפילו דיא אויפרייצונג איז געווען גרויס.*) אוואנטוריסטישע עקספעדיציעס פון דיא פעראייניגטע שטאאטען מיט'ן צוועק צו מאכען אן אויפשטאנד און פערכאפען דעם אינזעל זיינען אבגעשטעלט געווארען (זעה פאראגראף 283) און דיא רע־גיערונג פון דיא פעראייניגטע שטאאטען האט געמאכט גרויסע אנשטריינגונגען צו האלטען פריעדען און זיין א גוטע שכנה.

דורך דער צייט וואס דער אויפשטאנד האט אנגעהאלטען אין קובא, פון 1868 ביז 1878, האט פיעלע מאל פאסירט דאס דיא געדולד פון דיא פער־אייניגטע שטאאטען איז ביטער געפרובט געווארען פון דעם היזק אין מסחור און פון דיא גרוילען וואס זיינען פארגעקומען אויף דעם אינזעל. אין אקטאבער, 1873, האט א שפאנישע קריעגס־שיף געכאפט דעם דאמפפער "ווירדזשיניום",

---

מענשען. דיא פערזאנען וואס זיינען אזוי בעהאנדעלט געווארען האבען געהייסען "רעקאנ־צענטראדאס" דער חורבן אין קובא האט זיך בשום אופן ניט גענומען אין גאנצען פון דער דאזיגער בארבארישער טאקטיק. מען דארף געדענקען אז פיעלע פלאנטאציעס האט מען פערוויסט צוליב דער מלחמה און אז דיא אינדוסטריען פון דעם לאנד זיינען געווארען טויט. אין דער פערוויסטונג האבען געהאט א האנד דיא אינסורגענטען אזוי גוט וויא דיא שפאניער.

*) דזשאהן קווינסי עדעמס און פרעזידענט גרענט האבען אין 1875 אנגעבאטען צו מאכען א פשרה — דאס איז געווען דער איינציגער פאל פון דעם מין ביז 1894.

אויסצובערכען אין אַן אָפּענעם אויפשטאַנד. אין 1868 האָט זיך אָנגעהויבען אַ רעוואָלוציאָן אין שפּאַניען, דיא רעגיערונג האָט געהאַט גענוג אַרבייט ביי זיך אין דער היים, און דיא געווינשטע געלעגענהייט איז געקומען, און עס האָט אויסגעבראָכען אין קובאַ אַן אויפשטאַנד וואָס האָט געדויערט צעהן יאָהר. דער פריעדען וואָס איז געשלאָסען געוואָרען אין 1878 איז אין אמת'ן געוועזן ניט מעהר וויא אַ וואַפען־שטילשטאַנד.

שפּאַניען האָט איהרע פערשפּרעכונגען ניט געהאַלטען און האָט ניט אויפּ־געגעבען איהר טאַקטיק פון אונטערדריקונג. דיא מיסרעגיערונג אויף דעם אינזעל איז אָנגעגאַנגען וויא פריהער, אָהן אַ שום חרפּה און בושה, און אָהן אַ שום האָפנונג אַז שפּאַניען וועט זיך בעסערן. אין 1895 האָט זיך אָנגעהויבען אַ נייער אויפשטאַנד. אין אָנפאַנג האָט שפּאַניען אויף דעם געקוקט וויא אויף עפּעס מעהר וויא אויף אַ בונט, נור דער אויפשטאַנד האָט זיך פערשפּרייט. שפּאַניען האָט געשיקט אַ גרעסערע אַרמעע נאָך קובאַ, נור דאָס האָט איהר ווענינ געהאָלפען. דיא רעבעלירענדע קובאַנער האָבען ערקלערט, אַז איידער אונטערגעבען זיך וועלן זיי זיך שלאָגען ביז פון זיי וועט קיין זכר ניט בלייבען.

דיא רעוואָלוציאָנערן האָבען זעלטען געמאַכט אַן אָנפאַל אויף דיא שפּאַ־ניער. געוועהנליך האָבען זיי אויסגעמידען אַ צוזאַמענשטויס און האָבען אָנ־געפיהרט אַן אונרעגעלמעסיגען קאַמפף. זיי האָבען גוט געוואוסט פון יעדע בעוועגונג וואָס דיא שפּאַנישע חיל האָבען געמאַכט, און האָבען דיא בעריכטען געקראָגען דורך שפּיאָנען און סימפּאַטיזירער. אום צו שטערען דיא רעוואָלו־ציאָנערן צו קריגען דיא בעריכטען און צו מאַכען פאַר זיי נאָך שווערער צו קריגען פּראָוויאַנט, האָט קאַפּיטאַן־גענעראַל ווייליער אַרויסגעגעבען זיין בעפעהל וואָס איז בעוואוסט אונטער'ן נאָמען "רעקאָנצענטראַציאָנס בעפעהל". דער צוועק פון דעם בעפעהל איז געוועזן צו צונויפזאַמלען דיא בעפעלקערונג פון אַ געגענד לעבען אַ שטאָט אָדער אַ פּלאַץ, וואו שפּאַנישע חיל זיינען געשטאַנען, און אויף אַזאַ אופן ניט אָבלאָזען זיי פון אויג און האַלטען זיי אונטער אַ וואַך. ביים אויספילען דעם דאָזיגען בעפעהל האָט מען אונשולדיגע פאַרמערס און פּלאַנטאַטאָרס פערטריבען פון זייער היים און צונויפגעקליבען זיי אַרום דיא שטעט. זייערע הייזער האָט מען פערברענט און זייערע פּלאַנטאַציעס חרוב געמאַכט. אַזוי וויא זיי האָבען ניט געקענט קריגען גענוג שפּייז און אַ דאַך איבער'ן קאָפּ און זיי זיינען געוועזן צוזאַמענגעשפּאַרט וויא פיה, זיינען טויזענדער פון דיזע הילפלאָזע מענשען געשטאָרבען פון הונגער און קראַנקהייט.*)

*) מען שאַצט אַז אין מאָנאַט מערץ, 1897, האָט מען 300,000 מענשען אַזוי צוזאַמענ־געטריבען אין דיא שטעט אָדער אַרום דיא שטעט, און אפילו דיא שפּאַניער אַליין האָבען צוגעגעבען אַז מעהר וויא אַ העלפט פון זיי זיינען אומגעקומען. פּרעזידענט מעקינלי האָט וועגען דעם געזאָגט: "דאָס איז ניט קיין ציוויליזירטע מלחמה, דאָס איז אַ פערטיליגונג." מען רעכענט אַז אַלס רעזולטאַט פון דעם בעפעהל זיינען אין אַלעמען אומגעקומען 250,000

Spaniards in Cuba.

to break into open rebellion. In 1868, a revolution in Spain gave the wished-for opportunity, and an insurrection broke out in Cuba which lasted for ten years. The peace of 1878 which followed amounted to little more than a truce.

Spain did not keep her promises, or cease her acts of oppression. "The island continued to be utterly, hopelessly, and shamelessly misgoverned." In 1895 there was a new insurrection. At first Spain looked upon it as little more than a riot, but the revolt spread. Larger forces were sent to Cuba, but without avail. The insurgent Cubans declared that they would rather be exterminated than yield.

The insurgents rarely took the offensive, and generally avoided a conflict, preferring a guerilla warfare. They were kept well informed of the movements of the Spanish troops by means of spies and sympathizers. To prevent the insurgents from getting information, and to make it more difficult for them to obtain food, Captain-General Weyler issued his reconcentration order. The purpose of this order was to collect the people of a district near a town or place where Spanish troops were stationed, and in this way have them under close guard. In carrying out this order, innocent farmers and planters were driven from their homes and collected in or around the towns. Their houses were burned and their plantations were laid waste. Unable to get sufficient food and shelter, and herded together like cattle, thousands of these helpless people died of hunger and disease.[1]

Reconcentration.

[1] It is estimated that by March, 1897, 300,000 persons were thus herded within the towns, or in their immediate neighborhood; and even the Spaniards admitted that more than one-half of these perished. "This," said President McKinley, "was not civilized warfare. It was extermination.' It

CHAPTER XXII.

THE WAR WITH SPAIN AND TERRITORIAL EXPANSION.

REFERENCES.

Greater America, published by Perry Mason & Co., Boston; American Review of Reviews, and current periodicals.

449. **Spain; the Cuban Question.** (1800-1899.) — Early in the nineteenth century, Spain began to lose the vast American empire which she had held for nearly three hundred years. By 1825, she retained only Cuba, Porto Rico, and a few small islands near them. These islands would have been a source of wealth and power to Spain had they been fairly ruled and liberally treated. **Spain.**

Cuba, the "Pearl of the Antilles," has dense forests, is rich in mineral wealth, and is wonderfully fertile. It is an island which any nation might be proud to own. But all offices of profit were given to Spaniards, and little of the money that was wrung from the overtaxed islanders was spent in the island. **Cuba.**

The Spaniards in Cuba were for the most part men without families, and were in Cuba solely for the sake of personal gain. They treated the Creoles[1] with a contempt which was matched only by the hatred of the Creoles for their oppressors. **Spaniards in Cuba.**

This feeling of hatred toward Spain grew stronger, and a large number of Cubans waited only for a good chance

[1] A Creole in the West Indies is a native Spanish-American, usually a descendant of the earlier settlers.

צוויי־און־צוואנציגססטער קאַפּיטעל

דיא מלחמה מיט שפּאַניען און דיא טעריטאָריעלע אויסשפּרייטונג

449. שפּאַניען; דיא פראַגע וועגען קובאַ. (1800—1899) — אין אַנפאַנג פון דעם נייַנצעהנטען יאהרהונדערט האָט שפּאַניען אָנגעהויבען פערליערען איהר גרויס'ן אַמעריקאַנער אימפּעריע, איבער וועלכער זיא האָט געוועלטיגט כמעט דריי הונדערט יאָהר. ארום דעם יאָהר 1825 זיינען איהר נור געבליבען קובאַ, פּאָרטאָ ריקאָ און עטליכע קליינע אינזלען אין יענער געגענד. דיא דאָזיגע אינזלען וואָלטען געווען א קוואַל פון רייכקייט און מאכט פאר שפּאַניען, ווען זיא זאָל הערשען ריכטיג און בעהאַנדלען זיי מיט יושר.

קובאַ, "דער פּערל פון דיא אַנטילען", דאָס הייסט דער פּערל פון דיא אינזלען אין וועסט אינדיען, האָט געדיכטע וועלדער, איז רייך אין מינעראַלע אוצרות און איז וואונדערבאר פרוכטבאַר. דאָס איז אַן אינזעל, מיט וועלכען יעדע מלוכה וואָלט שטאָלצירט צו האָבען. נור אַלע שטעלען וואָס האָבען איינגעבראַכט אַן הכנסה האָבען פערנומען דיא שפּאַניער און זעהר ווייניג פון דעם געלד, וואָס מען האָט דורך שווערע שטייערן אויסגעקוועטשט פון דיא קובאַנער, איז אויסגעגעבען געוואָרען אין קובאַ גופא.

דיא שפּאַניער אין קובאַ זיינען מעהרסטענטיילס געווען מענשען אָהן פאַמיליען און זיי זיינען געזעסען אין קובאַ נור צוליב זייער פערזענליכען פּראָפיט. זיי האָבען בעהאַנדעלט דיא קרעאָלען מיט א פעראַכטונג וואָס האָט נור געהאַט איהר גלייכען אין דעם האַס וואָס דיא קרעאָלען האָבען געפיהלט צו זייערע דריקער.*)

דער געפיהל פון האַס צו דיא שפּאַניער איז געוואַקסען אַלץ שטאַרקער און א גרויסע צאָהל קובאַנער האָבען נור געוואַרט אויף א גוטע געלעגענהייט

*) א געבירטיגער שפּאַניש-אַמעריקאַנער הייסט אין וועסט אינדיען קרעאָל. דיא קרעאָלען קומען געוואוינליך ארויס פון דיא ערשטע קאָלאָניסטען וואָס האָבען זיך דאָרטען בעזעצט

כאַראַקטער אַז דאָס גאַנצע לאַנד איז אַריינגעוואָרפען געוואָרען אין דער העכסטער אויפרעגונג. דער פּרעזידענט האָט פאָרגעשלאָגען אַז עס זאָל ערנאַנט ווערן אַ קאָמיסיאָן "וועלכע זאָל ענטשיידען וואָס איז דער ריכטיגער גרענעץ צווישען ווענעזועלאַ און בריטיש גיאַנאַ", און דער קאָנגרעס האָט דעם פאָרשלאַג אָנגענומען. דאַן האָט דער פּרעזידענט ערנאַנט פינף קאָמיסיאָנערן, וועלכע האָבען גלייך גענומען ערפילען זייערע פּפליכטען. דיא אויפרעגונג האָט אָבגעלאָזען און דיא פערהאַנדלונגען מיט ענגלאַנד זיינען פאָרטגעזעצט געוואָרען. אין נאָוועמבער, 1896, האָט דיא ענגלישע רעגיערונג איינגעשטימט צו איבערגעבען דיא פראַגע צו אַ שיעדעס-געריכט אויף אַן אופן וואָס זאָל ניט פערלעצען דעם כבוד פון קיינע פון דיא וואָס זיינען אין דער פראַגע געווען פעראינטערעסירט.

דיא אויפרעגונג וואָס איז אַרויסגערופען געוואָרען דורך דעם סכסוך איבער ווענעזועלאַ האָט בעוויזען אַז ענגלאַנד און אַמעריקאַ וואָס פאַר אַ געפאַהר עס שטעקט אין פּלעצליכע מחלוקות, און וויא ניט-פּראַקטיש עס וואָלט אין אַזעלכע פעלע געווען צו כאַפּען זיך מלחמה האַלטען. עס איז דאַרום אויסגעאַרבייט געוואָרען אַן אָבמאַך וועלכער האָט בעשטימט דאָס עס זאָל איינגעפיהרט ווערן אַ שיעדעס-געריכט צו שליכטען אַלע סכסוכים וואָס וועלן אַרויסוואַקסען אין דער צוקונפט צווישען ענגלאַנד און דיא פעראייניגטע שטאַאטען. דיא עפענטליכע מיינונג האָט שטאַרק מסכים געווען אויף דיזען אָבמאַך, אָבער דער סענאַט האָט עס ניט ראַטיפיצירט און דיא גאַנצע פראַגע איז אויפגעגעבען געוואָרען.

קיצור פון דעם קאַפּיטעל

אַ נייער טאַריף איז אָנגענומען געוואָרען אין 1894. אין דעם זעלבען יאָהר זיינען פאָרגעקומען ערנסטע סטרייקס אין דיא צענטראַל-וועסטליכע שטאַאטען אין 1894. דער פּרעזידענטען וואַהל-קאַמפּף פון 1896 איז געווען אַ זעהר אויפרעגענדער; דיא הויפּט פראַגע איבער וועלכער מען האָט אַרומגעשטריטען איז געווען וואָס פאַר געלד דיא פעראייניגטע שטאַאטען זאָל האָבען. וויליאַם מעקינלי איז ערוועהלט געוואָרען מיט אַ גרויסע מאַיאָריטעט איבער אַלע זיינע געגנער. פאַר אַ קורצער צייט האָט דער סכסוך מיט ענגלאַנד איבער דער ווענעזועלאַ גרענעץ פראַגע פערורזאַכט אַ גרויסע אויפרעגונג איבער'ן גאַנצען לאַנד.

to Congress a special message on the subject. The apparently warlike tone of this message threw the whole country into great excitement. The President having suggested the appointment of a commission "to determine what is the true divisional line between Venezuela and British Guiana," Congress authorized such action, and the President appointed five commissioners, who entered at once upon their duties. The agitation calmed down, and the negotiations with Great Britain went on. In November, 1896, the British government consented to arbitrate upon a basis honorable to all parties.

Venezuela.

Arbitration.

The excitement which accompanied the Venezuelan discussion so aroused the two countries to the danger of sudden quarrels, and to the inexpediency of resorting to war, that a treaty was drafted for the creation of a tribunal of arbitration to settle disputes which may arise in future between Great Britain and the United States. There was much public approval of the treaty, but the Senate failed to ratify it, and the subject was dropped.

SUMMARY.

A new tariff act was passed in 1894. Serious strikes took place in the central western states in 1894. The Presidential campaign of 1896 was an exciting one; the main issue was the financial question. William McKinley was elected by a good majority over all competitors and by a very large plurality. The Venezuelan boundary question created much excitement for a short time.

respecting principles, and party platforms never received more attention. The amount of financial and political literature distributed and read was enormous, and political speeches almost without number were delivered. The coöperation of very many "gold standard" Democrats greatly increased the Republican strength, and McKinley and Hobart were elected by a large majority of the electoral vote, and by a plurality of over 600,000 of the popular vote. **McKinley elected.**

WILLIAM MCKINLEY.

WILLIAM MCKINLEY was born in Ohio, January 29, 1843. He was educated in the public schools and at Allegheny College. He enlisted as a private, 1861, and rose to the rank of major. He left the army July, 1865, and studied law. He was member of Congress 1876–1891, and became chairman of the committee on Ways and Means. He was defeated for Congress in 1890. Elected governor of Ohio 1891, and reëlected 1893. He was elected President in 1896, and reëlected in 1900.

448. Venezuelan Boundary. (1895–1896.) — There had been for many years a dispute between Great Britain and Venezuela regarding the boundary dividing the latter from British Guiana. Venezuela wished to submit the boundary question to arbitration, but Great Britain refused to do so. In July, 1895, Mr. Olney, the United States Secretary of State, addressed a note to the British government stating that the United States was opposed to a forcible increase of the British possessions in America, referring to the Monroe Doctrine (sect. 208) in support of his position, and urging the British government to submit the matter to arbitration. A reply was received late in November declining to do this. President Cleveland promptly sent **Venezuelan boundary.**

דער אויפּרעגענדסטער און וויכטיגסטער וואָס איז ווען פאָרגעקומען. עס איז
געווען אַ שטרייט איבער פּרינציפּען, און קיינמאָל פריהער האָט מען אַזוי פיעל
אַכטונג ניט געשיינקט אויף פּאַרטיי פּראָגראַמען. דיא צאָהל פון פינאַנץ און
פּאָליטישע בראָשורען וואָס איז אין דער צייט פערטיילט און געלעזען געוואָרען
איז געווען אונגעהייער, און פּאָליטישע רעדעס אָהן אַ שיעור זיינען געהאַלטען
געוואָרען. אַ סך גאָלד דעמאָקראַטען האָבען געאַרבייט פאַר דעם ערפאָלג פון
דיא רעפּאָבליקאַנער קאַנדידאַטען און דער רעזולטאַט פון דעם וואַהל־קאַמפּף
איז געווען דאָס מעקינלי און האָבאַרט זיינען ערוועהלט געוואָרען מיט אַ
600,000 מאַיאָריטעט שטימען.*)

448. דער וועגעזועלאַ גרענעץ. (1895—1896) — פאַר פיעלע יאָהרען
לאַנג איז צווישען ענגלאַנד און וועגעזועלאַ אַנגעפיהרט געוואָרען אַ סכסוך
וועגען דעם גרענעץ וואָס טיילט אָב דיא זיד אַמעריקאַנער רעפּובליק פון ברי־
טיש גיאַנאַ. וועגעזועלאַ האָט געוואָלט אַז דיא גרענעץ פראַגע זאָל איבערגעגע־
בען ווערן צו אַ שיעדעס־געריכט, אָבער ענגלאַנד האָט זיך ענטזאָגט דאָס צו
טהאָן. אין יולי, 1895, האָט מיסטער אָלני, דער שטאַאטס־סעקרעטער פון דיא
פעראייניגטע שטאַאטען, געשיקט אַ דיפּלאָמאַטישען בריף צו דער ענגלישער
רעגיערונג, אין וועלכען ער האָט געלאָזט וויסען דאָס דיא פעראייניגטע שטאַאטען
איז ענטשיעדען געגען אַ געצוואונגענע פערגרעסערונג פון דיא ענגלישע פּאָסע־
סיעס אין אַמעריקאַ, און האָט אַנגעדייטעט אויף דער "מאָנראָ לעהרע" (זעה
פּאַראַגראַף 208) אַלס אַ גרונד פאַר זיין שטעלונג אין דיזער פראַגע. ער האָט
אויך אויפגעפאָדערט דיא ענגלישע רעגיערונג איבערצוגעבען דיא פראַגע צו
אַ שיעדעס־געריכט. שפּעט אין נאָוועמבער איז אָנגעקומען אַן ענטפער, אין
וועלכען ענגלאַנד האָט זיך ענטזאָגט דאָס צו טהאָן. פּרעזידענט קליוולענד האָט
גלייך אַריינגעשיקט אין קאָנגרעס אַ ספּעציעלע באָטשאַפט וועגען דער פראַגע.
דער טאָן פון דיזער באָטשאַפט האָט אויגענשיינליך געטראָגען אַזאַ קריעגס־

*) וויליאַם מעקינלי, וועמעס בילד געפינט זיך אויף דער ענגלישער זייטע 477, איז
געבאָרען געוואָרען אין אָהייאָ, דעם 29טען יאַנואַר, 1843. ער איז געגאַנגען אין דיא גע־
וואוינליכע פּאָלקס־שולען און דערנאָך אין אַלעגעני קאָלעדזש. אין 1861 איז ער געוואָרען
אַ סאָלדאַט און האָט זיך אין דער בירגער מלחמה דערדיענט צו דעם טיטעל מאַיאָר. אין יולי,
1865 האָט ער פערלאָזען דיא אַרמעע און שטודירט פאַר יוריסט. אין דיא יאָהרען 1876—1891
איז ער געווען אַ מיטגליעד פון קאָנגרעס און איז געוואָרען פאָרזיצענדער פון דער קאָמיטעע
איבער וועגען און מיטלען. איז דעם וואַהל־קאַמפּף פון 1890 איז ער דורכגעפאַלען אַלס
קאַנדידאַט פאַר קאָנגרעסמען. אין 1891 האָט מען איהם ערוועהלט אַלס גאָווערנאָר פון אָהייאָ
און אין 1893 איז ער אַ צווייטען מאָל געוועהלט געוואָרען. אין 1896 איז ער געוועהלט געוואָרען
פּרעזידענט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען און אין 1900 איז ער פאַר דעם זעלבען גרויסען
אַמט ווידער ערוועהלט געוואָרען.

האָט דיא ארויסגעשטעלטע פּלאַטפאָרמע געפאָדערט דיא פרייע פּרעגונג פון זילבער אין דער פּראָפּאָרציע פון 16 צו 1.*) דיא פּלאַטפאָרמע האָט "פערדאַמט דיא ווירקליכע אריינמישונג פון דיא פעדעראַליסטישע בעאמטע אין שטאַטישע אנגעלעגענהייטען אלס א פערלעצונג פון דער קאָנסטיטוציאָן פון דיא פעראייניגטע שטאאטען און אלס א פערברעכען געגען פרייע אינסטיטוציאָנען", און איבערהויפּט האָט זיך דיא פּלאַטפאָרמע ארויסגעדריקט געגען דעם געברויך וואָס דיא געריכטען מאַכען פון בעפעהלע וועלכע פערבאָטען מענשען אין א סכסוך צו טהאָן זאכען וואָס דיא קאָנסטיטוציאָן גאראנטירט זיי אלס פרייע מענשען. א מערקווירדיגע פּאַסירונג אין דיזער קאָנווענציאָן איז געווען א ליידענשאַפטליכע רעדע פון וויליאַם דזשעניננגס ברייען, א דעלעגאַט פון נעבראַסקא. דיזע רעדע האָט געפיהרט צו זיין ערנענונג אלס קאנדידאַט פאַר פּרעזידענט. ארטור סיוואָל, פון מעין, איז ארויסגעשטעלט געוואָרען פאַר וויס-פּרעזידענט.

446. פּאָפּוליסטישע און אַנדערע קאָנווענציאָנען. (1896) — ווען דיא "פּאָפּוליסטישע" אָדער פּאָלקס פּארטיי האָט אָבגעהאַלטען איהר קאָנווענציאָן האָט זיא אָנגענומען דעם דעמאָקראַטישען קאנדידאַט פאַר פּרעזידענט, האָט אָבער ארויסגעשטעלט טאָמאַס ע. וואַטסאָן, פון דזשאָרדזשיא, פאַר וויס-פּרעזידענט.

דיא פּראָהיבישען פּארטיי האָט זיך אויף איהר קאָנווענציאָן צושפּאָלטען אין צוויי טיילען, און יעדער טייל האָט ארויסגעשטעלט זיינע אייגענע קאנדידאַטען. דיא סאָציאַליסטישע ארבייטער פּארטיי האָט אויך ארויסגעשטעלט קאנדידאַטען.

אין דיא רייהען פון דיא דעמאָקראַטען האָט געהערשט אזוי פיעל אונצופרידענהייט אי מיט דער פּלאַטפאָרמע אי מיט דיא קאנדידאַטען פון דער שיקאַגאָ קאָנווענציאָן, דאָס פיעלע גרויסע דעמאָקראַטישע צייטונגען זיינען ארויס געגען זיי און האָבען זיך ערקלערט פאַר דער גאָלד סיסטעם אלס דאָס געזעצליכע געלד פון לאַנד. טויזענדע דעמאָקראַטען האָבען געטהאָן דאָס זעלבע. שפּעטער איז אין אינדיאַנאַפּאָליס אָבגעהאַלטען געוואָרען א קאָנווענציאָן פון דיא גאָלד דעמאָקראַטען און עס זיינען ארויסגעשטעלט געוואָרען — פאַר פּרעזידענט, דזשאָן מ. פּאַלמער, פון אילינאָי, און פאַר וויס-פּרעזידענט, סיימאָן ב. באָקנער, פון קענטאָקי. דיא קאָנווענציאָן האָט אָנגענומען דעם נאָמען "נאַציאָנאַל דעמאָקראַטישע פּארטיי".

447. דער פּרעזידענטען וואַהל-קאַמפּף. (1896) — דער וואַהל-קאַמפּף וואָס איז אין 1896 אָנגעפיהרט געוואָרען פאַר פּרעזידענט איז געווען

*) דאָס מיינט אַז אַ זילבערנער דאָלער זאָל וועגען זעכצעהן מאָל אזוי פיעל וויא אַ גאָלדענער דאָלער.

cratic convention met at Chicago. Among other things, the platform advocated the free coinage of silver at the ratio of 16 to 1.[1] It "denounced the arbitrary interference by federal authorities in local affairs as a violation of the Constitution of the United States, and a crime against free institutions," and especially objected to the use of injunctions by the judiciary. A striking incident of this convention was an impassioned speech by William J. Bryan, a delegate from Nebraska. This speech led to his nomination for President. Arthur Sewall of Maine was nominated for Vice-President.

Democratic nominations, 1896.

Populists.

446. **Populists' and Other Conventions.** (1896.) — The "Populist" or People's party convention, when it met, accepted the Democratic candidate for President, but nominated Thomas E. Watson of Georgia for Vice-President.

The Prohibition party at its convention divided, and each wing nominated its own candidates. The Socialist Labor party also nominated candidates.

Gold standard Democrats.

There was so much dissatisfaction both with the platform and the candidates of the Chicago convention that many prominent Democratic newspapers rejected them and declared for the gold standard, and thousands of Democrats did the same. Later a convention representing the gold standard Democrats met at Indianapolis and nominated as candidates John M. Palmer of Illinois and Simon B. Buckner of Kentucky. The convention adopted the name of the "National Democratic Party."

Campaign of 1896.

447. **The Presidential Campaign.** (1896.) — The Presidential campaign of 1896 was one of the most exciting and important that has ever taken place. It was a contest

[1] That is, a silver dollar should weigh sixteen times as much as a gold dollar.

In September, 1895, two notable events took place in the South: the dedication of the National Chickamauga and Chattanooga Military Park, and the opening of the "Cotton States and International Exposition" at Atlanta. **Military parks.**

The Military Park consists of about ten square miles, and includes the site of great battles fought in 1863 (sect. 326). The ground was purchased jointly by the United States and the states of Georgia and Tennessee. At the dedication there was a fraternal reunion of United States and Confederate officers and troops.

The Atlanta Exposition was opened on the 18th of September. It ranks next to the Centennial and the Columbian Expositions as the most successful held in the United States. The wonderful progress made since 1865 by the "New South" has nowhere been more clearly shown. **Atlanta Exposition.**

444. **Republican Nominations.** (1896.) — In the elections of 1894 the Republicans made great gains, and in the House of Representatives their majority was 133. Thomas B. Reed of Maine was chosen Speaker (sect. 415). As the campaign of 1896 drew near, it became evident that the free coinage of silver would be made a leading issue. **Political nominations, 1896.**

The Republican convention was held at St. Louis, and William McKinley of Ohio was nominated for President and Garret A. Hobart of New Jersey for Vice-President. The most important paragraph of the platform was one in favor of the maintenance of the present gold standard for the currency. A dramatic incident of the convention was the withdrawal of a few delegates who upheld the free coinage of silver, and who refused to continue longer with their party. **Gold standard.**

445. **Democratic Nominations.** (1896.) — The Demo-

פּאָסט, אָדער דורך אירגענד וועלכען וועג פון נאַציאָנאַלען אָדער אינטערשטאאַט האַנדעל.

אין סעפּטעמבער, 1895, זיינען צוויי וויכטיגע זאַכען פּאָרגעקומען אין זיך: — דיא ערעפענונג פון דעם נאַציאָנאַלען טשיקאַמוגאַ און טשעטאַנוגאַ מיליטערישען פּאַרק און דיא ערעפענונג פון דיא "בוימוואָל שטאאַטען און אינטערנאַציאָנאַלע אויסשטעלונג" אין אַטלאַנטאַ.

דער מיליטערישער פּאַרק בעשטעהט פון אַ צעהן קוואַדראַט מייל און שליסט איין דיא ערטער וואו עס זיינען אין 1863 פּאָרגעקומען גרויסע שלאַכ־טען (זעה פּאַראַגראַף 326). דיא ערד האָט דיא פעראייניגטע שטאאַטען אָב־געקויפט בשותפות׳דיג מיט דיא שטאאַטען דזשאָרדזשיאַ און טענעסי. ביי דער ערעפנונג פון דעם פּאַרק איז פּאָרגעקומען אַ פעראייניגונגס־פעסט צווי־שען פעדעראַליסטען און קאָנפעדעראַטען אָפיצירען און סאָלדאַטען.

דיא אַטלאַנטאַ אויסשטעלונג איז גע׳עפענט געוואָרען דעם 18טען סעפּטעמ־בער. ניט רעכענענדיג דיא הונדערט יעהריגע יובילעאום און דיא קאָלאָמביען אויסשטעלונגען, איז דיא אויסשטעלונג אין אַטלאַנטאַ געווען דיא ערפאָלגרייכ־סטע וואָס איז אָבגעהאַלטען געוואָרען אין דיא פעראייניגטע שטאאַטען. דאָ האָט זיך קלאָרער וויא אירגענד וואו אַנדערש געזעהן דער פּאָרטשריט וואָס דאָס "נייע זיד" האָט געמאַכט זייט 1865.

444. רעפּאָבליקאַנער קאַנדידאַטען. (1896) — אין דיא וואַהלען פון 1894 האָבען דיא רעפּאָבליקאַנער געמאַכט גרויסע געווינסען, און אין רעפּרע־זענטאַנטען הויז אין וואַשינגטאָן איז זייער מאַיאָריטעט געווען 133. טאָמאַס ב. ריד, פון מעין, איז אויסגעקליבען געוואָרען ספּיקער (זעה פּאַראַגראַף 414). וואָס מעהר עס האָט זיך דערנעהענטערט דער וואַהל־קאַמפּף פון 1896 אַלץ קלאָרער איז געוואָרען דאָס דיא פרייע פּרעגונג פון זילבער מטבעות וועט זיין דיא הויפּט פראַגע.

דיא קאָנווענציאָן פון דיא רעפּאָבליקאַנער איז אָבגעהאַלטען געוואָרען אין סעינט לואיס און וויליאַם מעקינלי, פון אָהייאָ, איז אַרויסגעשטעלט געוואָרען פאַר פּרעזידענט און גאַרעט אַ. האָבאַרט, פון ניו דזשוירזי, פאַר וויס־פּרע־זידענט. דער וויכטיגסטער פּאַראַגראַף פון דער אָנגענומענער וואַהל־פּראָגראַמע איז געווען דער וואָס האָט זיך אויסגעדריקט צו גונסטען פון אויפהאַלטען דעם עקזיסטירענדען גאָלד סיסטעם פאַר דאָס געזעצליכע געלד פון לאַנד. אַ דראַ־מאַטישע פּאַסירונג אין דיזער קאָנווענציאָן איז געווען דאָס צוריקציהען זיך פון עטליכע דעלעגאַטען וועלכע האָבען געגלויבט אין דער פרייער פּרעגונג פון זיל־בער און וועלכע האָבען דעריבער ניט געוואָלט לייגער בלייבען אין זייער פּאַרטיי.

445. דעמאָקראַטישע קאַנדידאַטען. (1896) — דיא דעמאָקראַטישע קאָנווענציאָן איז אָבגעהאַלטען געוואָרען אין שיקאַגאָ. צווישען אַנדערע זאַכען

בעפעהלע. ענדליך האט זיך דער סטרייק געענדיגט, אבער דער פערלוסט וואס איז פון דיא אונרוהען פעראורזאכט געווארען האט בעטראפען פיעלע מיליאנען דאלער.*)

פריהער אין דעם זעלבען יאהר זיינען דיא שטיין-קאהלען ברענערס אין פענסילווייניא ארויס אויף א סטרייק, וועלכער האט זיך באלד פערשפרייט צו דיא מינען-גרעבערס אין דער קאהלען געגענד און האט איינגעשלעפט אין דעם קאמפף א 130,000 מאן אדער מעהר. דיזער סטרייק האט זיך פערצויגען עטליכע חדשים, האט ארויסגערופען שטארקע אונרוהען, פעראורזאכט פיעלע פערלוסטען פון מענשען-לעבענס און האט אבגעקאסט מיליאנען דאלער.

442. רעפארמען אין דער שטאט ניו יארק; "קאקסי'ס ארמעע". (1894) — אין דעם יאהר 1894 איז דער לעגיסלאטור פון שטאאט ניו יארק געווען געצוואונגען פון דער עפענטליכער מיינונג צו ערנענען א קאמיטעע וואס זאל אונטערזוכען דיא פאליציי פערוואלטונג אין דער שטאט ניו יארק. אלס רעזולטאט פון דיא פאקטען וואס דיא אונטערזוכונג האט ארויסגעבראכט אין דער עפענטליכקייט, וויא אויך אלס רעזולטאט פון א געפיהל וואס האט זייט א צייט געהאלטען אין וואקסען צווישען דאס פאלק, איז ביי דער וואהל פון יענעם יאהר אויסגעקליבען געווארען מיט א גרויסער מאיאריטעט א רעפארם רעגיערונג. דיזער ערפאלג האט פיעל איינפלוס געהאט אויף אויסשפרייטען דיא רעפארם בעוועגונג איבער'ן גאנצען לאנד.

אין דעם זעלבען יאהר איז פארגעקומען א מאדנע בעוועגונג. גרויסע צאה־לען ארבייטסלאזע און פראפעסיאנעלע לעדיג-געהער האבען פון פערשיעדענע ערטער אין דיא וועסט אנגעהויבען מארשירען נאך וואשינגטאן מיט דער אבזיכט צו פערלאנגען הילפע פון קאנגרעס. בעקאנט זיינען זיי אלס "קאקסי'ס ארמעע", נאך דעם נאמען פון זייער הויפט פיהרער, אבער זיי אליין האבען זיך גערופען "קאמאנוועלערס" — דאס הייסט, מענשען וואס זוכען דאס וואוילזיין פון פאלק. ביז דיא "ארמעע" האט דערגרייכט וואשינגטאן איז איהר צאהל גע־ווארען זעהר קליין. אין וואשינגטאן זיינען באלד צוויי אדער דריי פון דיא פיהרערס ארעטירט געווארען פאר ברעכען דיא שטאטישע געזעצע און אין ווייניגער צייט וויא מען האט גערעכענט איז פון דער בעוועגונג גארניט געווארען.

443. דער געזעץ געגען לאטעריע-צעטלאך; דער נאציאנאל מילי־טערישער פארק; דיא אטלאנטא אויסשטעלונג. (1895) — אום אין גאנצען צו מאכען א סוף פון לאטעריען אין דיא פעראייניגטע שטאאטען (זעה פאראגראף 417) האט דער קאנגרעס אין 1895 דורכגעפיהרט א נייעם געזעץ־פארשלאג, וועלכער האט פערבאטען דאס איבערשיקען פון לאטעריע-צעטלאך, אדער אירגענד וועלכע זאך וואס איז פערבונדען מיט לאטעריען, דורך דיא

---

*) בעת דעם סטרייק האבען אין קאליפארניא אויך אויסגעבראכען אונרוהען.

sent to jail for refusing to obey the orders of the courts. At length the strike came to an end; but the losses resulting from the troubles were many millions of dollars.[1]

Miners' strike.

Earlier in the year a strike begun by the coke-burners in Pennsylvania spread to the miners in the coal regions, until 130,000 men or more were involved. This strike lasted several months, was accompanied by rioting and loss of life, and cost millions of dollars.

Reform in New York City.

442. **New York City Reforms; "Coxey's Army."** (1894.) — In 1894 the New York Legislature, compelled by public opinion, appointed a committee to investigate the New York City police department. As a result of the facts brought to light, and of a sentiment which had been growing in the community for some time, a reform ticket was chosen at the next election by a large majority. This success had much influence in furthering reform all over the country.

"Coxey's Army."

A strange movement took place in the same year. Large numbers of working-men and tramps started from points in the West for Washington, with the idea of demanding help from Congress. Generally known, from the chief leader, as "Coxey's Army," they called themselves "Commonwealers." The "army" was greatly diminished in numbers before it reached Washington, where two or three of the leaders were arrested for violating local regulations. The movement soon came to an end.

Anti-lottery bill.

443. **Anti-lottery Bill; National Military Park; Atlanta Exposition.** (1895.) — For the complete suppression of lotteries (sect. 417) Congress passed (1895) a new bill forbidding the transmission of lottery tickets, or anything relating to lotteries, through the mails or by means of national or interstate commerce.

[1] There was also during the strike serious rioting in California.

441. Pullman and Railroad Strikes; Coal Miners' Strikes. (1894.) — There were many labor troubles in 1894. A strike begun by the employees of the great car works at Pullman, a suburb of Chicago, was one of the most serious that has occurred in the United States. The Pullman Company was urged by a committee of the men, and by many outsiders, some of them prominent citizens, to submit the question at issue to arbitration, but they refused, saying, "The Company has nothing to arbitrate." Many of the men were members of the "American Railway Union," an organization of railroad employees. This union made the cause of the strikers its own, and passed a resolution that unless the Pullman Company should agree to arbitrate, all members of the Union would, after a certain date, refuse to handle Pullman cars or any trains of which Pullman cars formed a part. The company declined to recede from its position; the "boycott" of its cars began, and soon became widespread, as the railroad companies refused to stop running Pullman cars. Nearly every railroad west of the state of Ohio was more or less affected.

Pullman strikes, 1894.

The stoppage of trains obstructed the carrying of the mails, and interfered with interstate commerce. The injunctions of the United States courts requiring the strikers to cease this interference were disregarded, and the President sent troops from the regular army for the purpose of restoring the mail service and enforcing federal laws. Meanwhile, in spite of the presence of state and federal troops and the police, angry crowds destroyed property, demolished railroad cars, and tore up or rendered useless miles of railroad track. Conflicts took place between the troops and the crowd, and lives were lost. Some of the officers of the American Railway Union were

Conflicts.

441. פּולמאַן און באַהן סטרייקס ; סטרייקס פון קאָהלען־גרעבער. (1894) — אין דעם יאָהר 1894 זיינען אין לאַנד פאָרגעקומען פיעלע אַרבייטער אונרוהען. דיא אָנגעשטעלטע אין דיא גרויסע וואַגאָן פאַבריקען אין פּולמאַן, אַ פאָרשטאָט פון שיקאַגאָ, זיינען אַרויס אויף אַ סטרייק, וועלכער איז באַלד געוואָרען דער געפעהרליכסטער אין דער געשיכטע פון דיא פעראייניגטע שטאַאַטען. אַ קאָמיטעע פון דיא סטרייקער און פיעלע אַנדערע, צווישען וועלכע עס זיינען געווען בעוואוסטע בירגער, האָט זיך געווענדעט צו דער פּולמאַן קאָמפּאַניע מיט דער אויפפאָדערונג דאָס דער סכסוך זאָל איבערגעגעבען ווערן צו אַ שיעדעס־געריכט. אָבער דיא פערטרעטער פון דער קאָמפּאַניע האָבען געענטפערט : ”דיא קאָמפּאַניע האָט גאָרניט צו שליכטען“. פיעלע פון דיא סטרייקער זיינען געווען מיטגליעדער פון דער ”אַמעריקאַנער אייזענבאַהן יוניאָן“ — אַן אָרגאַניזאַציאָן פון אייזענבאַהן אָנגעשטעלטע. דיא יוניאָן האָט גלייך אויף זיך איבערגענומען דיא פערוואַלטונג פון דעם סטרייק און האָט דורכגעפיהרט אַ בעשלוס דאָס אויב דיא פּולמאַן קאָמפּאַניע וועט ניט איינשטימען איבערצוגעבען דיא גאַנצע פראַגע צו אַ שיעדעס־געריכט, דאַן וועלן אַלע מיטגליעדער פון דער יוניאָן, אין אַ בעשטימטען טאָג, זיך ענטזאָגען צו אַרבייטען אויף דיא פּולמאַן וואַגאָנען, אָדער אויף אירגענד וועלכען באַהן וואָס פיהרט אַ פּולמאַן וואַגאָן. דיא קאָמפּאַניע האָט זיך ענטזאָגט נאָכצוגעבען. דיא יוניאָן האָט דארום אַלע פּולמאַן וואַגאָנען גע׳פּסול׳ט ; אַ באָיקאָט איז ערקלערט געוואָרען ; און אַזוי וויא דיא באַהן קאָמפּאַניעס האָבען זיך ענטזאָגט אויפצוהערען פיהרען דיא פּולמאַן וואַגאָנען, איז דער סטרייק באַלד געוואָרען אויסגעברייטעט איבער אַ סך ליניען. כמעט יעדע באַהן ליניע וועסט פון דעם שטאַאַט אָהייאָ איז מעהר אָדער ווייניגער געוואָרען בעריהרט דורך דעם סטרייק.

דער אָבשטעל פון דיא באַהנען האָט בלאָקירט דעם טראַנספּאָרט פון בריף און געשטערט דעם האַנדעלס־פערקעהר צווישען דיא שטאַאַטען. דיא געריכטען פון דיא פעראייניגטע שטאַאַטען האָבען אַרויסגעגעבען בעפעהלע דאָס מען זאָל ניט בלאָקירען דעם פּאָסט־פערקעהר און ניט שטערן דעם האַנדעלס־פערקעהר. אָבער אויף דיא סטרייקערס האָט דאָס ניט געווירקט. דער פּרעזידענט האָט דארום געשיקט סאָלדאַטען פון דער שטענדיגער אַרמעע פאַר דעם צוועק פון אויפהאַלטען דעם פּאָסט פערקעהר און דורכפיהרען דיא פעדעראַליסטישע געזעצע. אונטערדעסען האָבען אויפגערעגטע מאַסען פערניכטעט אייגענטום, צושטערט באַהן וואַגאָנען און אויפגעריסען אָדער גלאַט געמאַכט נוצלאָז רעלסען אויף מיילען ווייט — טראָץ דיא שטאַאַטס־מיליץ, דיא פעדעראַליסטישע סאָלדאַטען און דיא פּאָליציי. צווישען דיא סאָלדאַטען און דיא מאַסען זיינען פאָרגעקומען עטליכע צוזאַמענשטויסע און מענשען־לעבענס זיינען פערלאָרען געגאַנגען. אייניגע פון דיא בעאַמטע פון דער ”אַמעריקאַנער אייזענבאַהן יוניאָן“ זיינען געשיקט געוואָרען אין געפענגניס פאַר ניט פאָלגען דיא געריכטס־

איין־און־צוואַנציגסטער קאַפּיטעל

סאָציאַלע אַנגעלעגענהייטען; פּאָליטיק; דיפּלאָמאַטיע

440. דער ווילסאָן ביל; דער סענאַט ביל. (1894) — אַ טייל פון דע־
רעמאָקראַטישער פּראָגראַם, נאָך דעם ערפאָלג פון דיא וואַהלען פון 1892 (זעה
פּאַראַגראַף 426), איז געוועזן דיא רעוויזיע פון דעם טאַריף. ביי דער ערשטער
זיצונג פון דעם דריי־און־פופציגסטען קאָנגרעס האָט וויליאַם ל. ווילסאָן, דער
פּאָרזיצענדער פון דער קאָמיטעע איבער וועגען און מיטלען, פּאָרגעשלאָגען אַ
נייעם טאַריף ביל, אונטער'ן קעפּיל: "אַן אַקט צו פערקלענערן שטייערן און
פערזאָרגען דער רעגיערונג מיט הכנסה, און פֿאַר אַנדערע צוועקען". דיא
הויפּט פּונקטען פון דעם פּאָרגעשלאָגענעם געזעץ זיינען געווען: — דער גרויסער
געברויך פון דעם פּרינציפּ דאָס דיא צאָל אויף אריינגעפיהרטע סחורות דאַרף
זיין לויט דעם ווערטה פון דיא סחורות, אַן אַלגעמיינע פערקלענערונג אין דער
צאָל אויף סחורות, און אַ טאַקסע אויף אַלע איינקינפטע איבער 4000 דאָלער.
ווען דער פּאָרגעשלאָגענער געזעץ איז אַריינגעבראַכט געוואָרען אין סענאַט איז
ער פיעל דעבאַטירט געוואָרען און איז אויך פיעל געענדערט געוואָרען אין אינ־
האַלט. דער רעזולטאַט איז געוועזן דאָס דיזער "סענאַט ביל" איז ענדליך אָנגע־
נומען געוואָרען פון רעפּרעזענטאַנטען הויז. דער פּרעזידענט האָט זיך געפונען
אין אַ פערלעגענהייט. דער געזעץ־פּאָרשלאַג האָט ענטהאַלטען פיעלע זאַכען
געגען וועלכע ער האָט זיך שטאַרק אויסגעשפּראָכען און ער האָט דאַרום ניט
געקענט געבען אויף איהם זיין אונטערשריפט. אָבער דעם געזעץ צוריקצושיקען
צום קאָנגרעס וואָלט געמיינט צו האַלטען דעם מעקינלי טאַריף אין קראַפט —
אַ זאַך וואָס איז איהם געווען ניט ווייניגער אונאַנגענעהם. ער האָט דאַרום דעם
"סענאַט ביל" געלאָזט ווערן אַ געזעץ אָהן זיין אונטערשריפט (זעה ביילאַגע II,
קאָנסטיטוציאָן, אַרטיקעל 1, אַבשניט 7, פּאַראַגראַף 2). אַזוי וויא דאָס העכ־
סטע געריכט פון לאַנד האָט באַלד ענטשיידעט דאָס דיא טאַקסע אויף איינ־
קינפטע איז ניט קאָנסטיטוציאָנעל, איז דיא ערוואַרטעטע הכנסה פון דיזער
קוועלע מיט אַמאָל אָבגעשניטען געוואָרען און דיא אַלגעמיינע הכנסה פון דער
רעגיערונג איז געוואָרען קלענער פון דער הוצאה.

CHAPTER XXI.

SOCIAL AFFAIRS; POLITICS; DIPLOMACY.

REFERENCES.

The magazines of the period, especially American Review of Reviews.

Wilson Bill. **440. Wilson Bill; Senate Bill.** (1894.)—A part of the Democratic programme after the success in the elections of 1892 (sect. 426) was the revision of the tariff. At the first session of the fifty-third Congress, William L. Wilson, Chairman of the Committee on Ways and Means, introduced a new tariff bill, called "An Act to reduce taxation and provide revenue for the government, and for other purposes." Its important features were the extensive use of the principle of *ad valorem* duties,[1] the general reduction in rates, and a tax on all incomes exceeding $4000. When the bill came before the Senate it was discussed at length, and was very much altered. This "Senate Bill" was finally accepted by the House of Representatives. The President, unwilling to veto the bill, and thus leave the McKinley tariff in force, could not sign it without approving measures against which he had spoken strongly. He accordingly allowed the bill, which was pleasing to few, to become a law without his signature (Constitution, Art. I, sect. 7 (2)). As the Supreme Court soon decided that the income tax was unconstitutional, the expected receipts from this tax were cut off, and the revenues of the government fell below the expenditures.

Senate Bill.

[1] Duties levied according to the value of the goods.

in the field of historical research the writers of America take a high rank. Similar statements in regard to all departments of knowledge would be equally true.

One of the striking features of the recent literature of the United States is the appearance of able writers in the southern states who have entered every field and whose novels and dialect stories are written in a style peculiarly their own.

Magazines. The magazines of the United States, of which *Harper's*, *The Century*, and *Scribner's* are examples, lead the world in beauty of execution and of illustration.

Newspapers. The newspapers of America have multiplied wonderfully, and their scope has been widened until in the daily press almost every subject that is likely to interest readers is treated by specialists, while at the same time no effort or expense is spared to furnish the latest and most accurate news. The great dailies of New York, Chicago, Philadelphia, and Boston are marvels of enterprise.

SUMMARY.

The westward emigration has had great influence on the development of the country. There has also been great immigration from Europe, but the immigrants have been assimilated. There has been during the past few decades a marked tendency of the population toward the cities. Irrigation has been largely introduced into the arid lands of the West with excellent results. National parks have been established and forest reservations authorized. Natural gas has been utilized, where it has been found, for the purpose of heating, lighting, and for fuel for manufacturing. The growth in the amount of goods transported has been very large. The "New South" and the Pacific coast have been greatly developed in the line of agricultural products and in manufacturing. Educational and literary development have accompanied material growth.

פער'ס", "דהי סענטשורי" און "סקריבנער'ס" זיינען ביישפּיעלע, זיינען דיא ערשטע אין דער וועלט אין שעהנקייט פון אויסזעהן און אין דיא בילדער וואָס זיי ענטהאַלטען.

דיא צייטונגען אין אַמעריקאַ האָבען זיך פערגרעסערט אין צאָהל אויף אַ וואונדערבאַרען אופן, און זייער ניצליכקייט איז געוואָרען אזוי אַלגעמיין, דאָס יעדע פראַגע וואָס קען נור האָבען אַן אינטערעסע פאַר לעזער ווערט אין דער טעגליכער פּרעסע בעהאַנדעלט פון ספּעציאַליסטען. אין דער זעלבער צייט ווערט קיין מיהע און קיין געלד געשפּאָרט צו קריגען דיא לעצטע און ריכטיגסטע מעלדונגען פון אַלעם וואָס פּאַסירט. דער אונטערנעהמונגס־גייסט פון דיא גרויסע טעגליכע צייטונגען אין ניו יאָרק, שיקאַגאָ, פילאַדעלפיאַ און באָסטאָן איז צו בעוואונדערן.

קיצור פון דעם קאַפּיטעל

דיא עמיגראַציאָן נאָך דיא וועסט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען האָט געהאַט גרויס איינפלוס אויף דיא ענטוויקלונג פון דאָס לאַנד. דיא איינוואַנדערונג פון אייראָפּאַ איז אויך געוועזען גרויס, אָבער דיא אימיגראַנטען האָבען זיך אַסימילירט. אין דיא לעצטע פּאָאר צעהנדליגע יאָהר מערקט זיך אַ בעשטימטע נייגונג פון דער בעפעלקערונג צו קאָנצענטרירען זיך אין דיא שטעט. אין דיא טרוקענע לענדער פון דיא וועסט האָט מען זיך גענומען צו קינסטליכער בעוואַסערונג און דער רעזולטאַט איז אַן אויסגעצייכענטער. עס זיינען געגרינדעט געוואָרען נאַציאָנאַלע פּאַרקען און שריטע זיינען גענומען געוואָרען צו בעשיצען וועלדער. נאַטירליכער גאַז איז בענוצט געוואָרען, אין דיא ערטער וואו מען האָט עס געפונען, פאַר הייצונג, בעלייכטונג און אַלס ברען-מאַטעריאַל פאַר פאַבריקאַציע. דער וואוקס אין דעם טראַנספּאָרט פון סחורות איז געוועזען זעהר גרויס. דאָס "נייע זיד" און דער פּאַסיפישער ברעג זיינען שטאַרק ענטוויקעלט געוואָרען אויף דעם געביט פון אַגריקולטור און פאַבריקאַציע. אין בילדונג און ליטעראַרישע ענטוויקלונג איז דאָס לאַנד אויך ניט געבליבען הינטערשטעליג.

גענומען שעצען העכער אין אויסלאנד אזוי גוט וויא אין דער היים. ביי 1840 זיינען אן אנצאהל נייע שרייבער געוואָרען בעוואוסט, צווישען זיי העגרי וואדס־וואירט לאָנגפעלאָו (1807—1882), וועמעס פּאָעזיע איז גוט בעקאנט איבער'ן גאנצען לאנד, און אויך דזשאן גרינליף וויטיער (1807—1892), דער קוויקער פּאָעט, וועמעס באַלאדען און פּאָעמען איבער דער נאטור זיינען עכט אמעריקא־ניש אין אינהאלט און אין גייסט. אָליווער וועגדעל האָלמס (1809—1894), דער געניאלער שרייבער, פּאָעט און הומאָריסט; דזשיימס ראָסעל לאָועל (1819—1891), דער סאטיריקער, קריטיקער און פּאָעט; נאטאניעל האָטאָרן (1804—1864), אמעריקא'ס גרעסטער ראָמאנטיקער; עדגאר עלען פּאָו (1811—1849), דער פערפאסער פון צויבערנדע פּאָעמען און איבערנאטירליכע סקי־צען; ראלף וואלדאָ עמערסאָן (1803—1882), דער פילאָזאָף, פּאָעט און שריי־בער איבער פערשיעדענע וויסענשאפטליכע טהעמאס — דיזע אלע האָבען בע־וויזען דאָס אין ריינע ליטעראַרישע ארבייט האָט אמעריקא פיעל אויפגעטהאָן.

אויך אויף דעם געביט פון היסטאָריע האָט אמעריקא פיעל געלייסטעט. דזשאָרדזש בענקראָפט (1800—1891), מיט זיין "געשיכטע פון דיא פעראייניג־טע שטאאטען", פון וועלכע דער ערשטער בוך איז ערשינען אין 1834; ווי־ליאם ה. פּרעסקאט (1796—1859), מיט זיינע געשיכטען איבער דיא שפּאנישע הערשאפט אין שפּאניען און אין דער נייער וועלט; ריטשארד הילדרעט (1807—1865), מיט זיין "געשיכטע פון דיא פעראייניגטע שטאאטען"; דזשאן לאָט־ראָפּ מאָטלי (1814—1877), מיט זיינע ווערקע איבער דיא נידערלענדער; פרענציס פּארקמאן (1823—1893), מיט זיין סעריע ביכער איבער "פראנקרייך און ענגלאנד אין נאָרד אמעריקא", חוץ פיעלע אנדערע שרייבער — בעווייזען דאָס דיא נעמען פון אמעריקאנער היסטאָריקער פערנעהמען א הויכען אָרט. עהנליכע בעמערקונגען וועגען אנדערע אָבטיילונגען פון גייסטיגע טהעטיגקייט וואָלט געווען גלייך אמת.

איינע פון דיא מערקווירדיגע ערשיינונגען אין דער איצטיגער ליטעראטור פון דיא פעראייניגטע שטאאטען איז דיא גרויסע צאָהל פעהיגע שרייבער אין דיא זידליכע שטאאטען, וועלכע זיינען טהעטיג אויף יעדען געביט. זייערע ראָמאנען און דיאלעקט ערצעהלונגען זיינען געשריבען אין א סטיל וואָס איז אין גאנצען זייער אייגענער.

דיא צייט־שריפטען אין דיא פעראייניגטע שטאאטען, פון וועלכע "האר־

American. William Cullen Bryant (1794-1878), with his "Thanatopsis" (1817), was the forerunner of poets soon to follow. The founding of *The North American Review* (1815), also indicated an increase of literary interest. James Fenimore Cooper (1789–1851), who published his first novel in 1821, showed not only that America could produce writers, but also that in the New World were scenes and characters admirably fitted for their pen. Washington Irving (1783–1859), by his graceful essays and sketches and his pure English, did much to raise the estimation in which American literature was held, both at home and abroad. About 1840 new writers came into prominence: among them Henry Wadsworth Longfellow (1807–1882), whose works are familiar the land over, and also John Greenleaf Whittier (1807–1892), the Quaker poet, whose ballads and poems of nature are truly American in subject and in sympathy. Oliver Wendell Holmes (1809–1894), the genial essayist, poet, and humorist; James Russell Lowell (1819–1891), the satirist, critic, and poet; Nathaniel Hawthorne (1804–1864), America's greatest romancer; Edgar Allan Poe (1811–1849), the author of weird poems and tales; Ralph Waldo Emerson (1803–1882), the philosopher, poet, and essayist,—these showed that in purely literary work America was accomplishing much. George Bancroft (1800–1891), with his History of the United States, the first volume of which was published in 1834; William H. Prescott (1796–1859), with his histories of the Spanish power in Spain and in the New World; Richard Hildreth (1807–1865), with his History of the United States; John Lothrop Motley (1814–1877), with his works on the Netherlands; Francis Parkman (1823–1893), with his series of volumes on "France and England in North America," besides many other writers,—show that

Literature. Novelists. Poets. Historians.

sophical Society of Philadelphia, founded by Benjamin Franklin in 1743, is still in active operation. Another body, the American Association for the Advancement of Science (1848), holding its annual meeting at a different place each year, has done much to increase local interest in the subjects brought before it.

Associations.

The Smithsonian Institution at Washington, founded in accordance with the bequest of a wealthy Englishman, is almost a government institution; it has done much to further the advancement of science by the publication and distribution of scientific books and papers.

Smithsonian Institution.

Since 1876 the increase in the number of associations formed for the encouragement of special lines of research in nearly all branches of knowledge is remarkable.

Literature.

439. **Literature.** — During the earlier years of the American colonies there was little time to devote to anything which was not obviously practical in its application; the purely literary man was almost unknown. To the colonists of the seventeenth and eighteenth centuries, two subjects, however, were of the highest importance, — religion and politics; and works on these two subjects were abundant, particularly in the field of politics. The political pamphlets and addresses issued from the colonial press of the eighteenth century are not surpassed in vigor by those published in England, or indeed, upon the continent of Europe during the same period. The names of John Dickinson, Thomas Jefferson, John Adams, Benjamin Franklin, and Alexander Hamilton are deservedly held in high esteem for their writings in this field.

General literature was at a low ebb for a long time, and it was not until Charles Brockden Brown published his novels during the last years of the eighteenth century, that there was much indication of a literature that could be called

טוציאָן. זיא האָט פיעל אויפגעטהאָן פאַר דער פערברייטונג פון וויסענשאַפט דורך דרוקען און פערטיילען וויסענשאַפטליכע ביכער און שריפטען.

זייט 1876 איז געוועז זעהר גרויס דיא צאָהל פון פעראיינען וואָס זיינען אָרגאַניזירט געוואָרען פאַר דער ערמוטיגונג פון מאַכען ספּעציעלע שטודיומס און אויספאָרשונגען אין כמעט אַלע צווייגען פון בילדונג.

439. ליטעראַטור. — אין דיא ערשטע יאָהרען פון דיא אַמעריקאַנער קאָלאָניעס איז ביי דיא איינוואָהנער געוועז וועניג צייט אויף זאַכען וואָס האָבען ניט געהאַט קיין פּראַקטישען נוץ און ווערטה; פון דעם פּראָפעסיאָנעלען ליטעראַט האָבען זיי כמעט גאָר ניט געוואוסט. אָבער פאַר דיא קאָלאָניסטען פון זיבעצעהנטען און אַכצעהנטען יאָהרהונדערט זיינען צוויי זאַכען געוועזען פון העכסטער וויכטיגקייט — רעליגיאָן און פּאָליטיק; און איבער דיזע צוויי פראַגען, הויפּטזעכליך איבער פּאָליטיק, זיינען אַרויסגעגעבען געוואָרען פיעל שריפטען. דיא פּאָליטישע בראָשורען און רעדעס וואָס זיינען אָבגעדרוקט געוואָרען אין דיא קאָלאָניעס אין אַכצעהנטען יאָהרהונדערט פערגלייכען זיך גאַנץ גוט מיט זייער שטאַרקען אינהאַלט צו דיא וואָס זיינען געדרוקט געוואָרען אין ענגלאַנד אָדער אין אַלע אַנדערע לענדער פון אייראָפּאַ צו יענער צייט. דיא נעמען פון דזשאָן דיקענסאָן, טאָמאַס דזשעפערסאָן, דזשאָן אַדעמס, בענדזשאַמין פרענקלין און אַלעקסאַנדער העמילטאָן ווערן הויך געשעצט, און מיט רעכט, פאַר זייערע ליטעראַרישע לייסטונגען אויף דעם געביט פון פּאָליטיק.

אַלגעמיינע ליטעראַטור האָט זיך צו יענער צייט געפונען אין אַ נידריגען צושטאַנד, און ניט ביז טשאַרלס בראָקדען בראַון האָט אַרויסגעגעבען זיינע ראָמאַנען אין דיא לעצטע יאָהרען פון אַכצעהנטען יאָהרהונדערט זיינען געוועזען צייכענס פון אַ ליטעראַטור וואָס מען וואָלט געקענט בעצייכענען אַלס אַמעריקאַנישע. וויליאַם קאַלען בריינט (1794—1878) איז מיט זיין "טאַנאַטאַפּסיס" (1817) געוועזען דער ערשטער פון דיא פּאָעטען וואָס זיינען קורץ נאָכדעם ערשיענען. אין 1815 איז געגרינדעט געוואָרען דער זשורנאַל "דהי נאָרד אַמעריקאַן רעוויו", און דאָס איז געוועזען אַ בעווייז אַז דער אינטערעס אין ליטעראַטור האָט אָנגעהויבען ווערן גרעסער. דזשיימס פענימאָר קופּער (1789—1851), וועלכער האָט זיין ערשטען ראָמאַן אַרויסגעגעבען אין 1821, האָט בעוויזען דאָס אַמעריקאַ האָט ניט נור געקענט אַרויסגעבען שרייבער, זאָנדערן אויך דאָס אין דער נייער וועלט זיינען דאָ סצענען און כאַראַקטעריסטיקען וואָס זיינען שטאַרק נעאייגנעט פאַר זייער פעדער. וואַשינגטאָן אווירווינג (1783—1859) האָט מיט זיינע פּרעכטיגע סקיצען, ליטעראַרישע אָבהאַנדלונגען און ריינעם ענגליש אַזוי פיעל אויפגעטהאָן פאַר דער אַמעריקאַנער ליטעראַטור, דאָס מען האָט זיא

438. ביבליאָטעקען; פעראיינען. — דער וואונש צו פערברייטען בילדונג איז אויך בעוויזען דורך דעם וואוקס פון דיא צאָהל אַלגעמיינע און ספּעציעלע ביבליאָטעקען און דורך דיא גרויסע אָנשטריינגונג וואָס איז געמאַכט צו פערוואלטען דיזע ביבליאָטעקען אויף אַזאַ אופן דאָס מענשען זאָלען זיין ערמוטיגט צו לעזען און צו שטודירען. אין אַנדערע ווערטער, בילדונג ווערט געמאַכט לייכט און אַנגענעהם פאַר דיא מאַסען. פיעלע ביבליאָטעקען, וויא דיא ניובערי לייברערי (שיקאַגאָ), דיא אַסטאָר לייברערי (ניו יאָרק), דיא איגאָק פּראַט לייברערי (באַלטימאָר), זיינען געגרינדעט געוואָרען דורך דעם וואָלטהאַט פון פּריוואַט מענשען, און פיעלע פרייע ביבליאָטעקען זיינען געגרינדעט אָדער אויסגעהאָלפען געוואָרען פון דיא גרויסמוטיגע מתנות פון ענדריו קארנעגיע.*) אַנדערע ביבליאָטעקען זיינען געגרינדעט געוואָרען פון דאָס פאָלק, וויא דיא שטאָטישע לייברערים פון באָסטאָן און וואוסטער, מאַסאַטשוזעטס, און פון סינסינעטי און פיעלע אַנדערע פּלעצער.

דער גייסט פון שטודירען און פאָרשען האָט זיך בעוויזען פון צייט צו צייט אין דיא פעראייניגטע שטאאטען דורך דיא אָרגאַניזירונג פון פיעלע פעראיינען פאַר דעם צוועק פון מאַכען גענויע אויספאָרשונגען איבער פערשיעדענע פראַגען און דעם ארויסגעבען פון דאָס רעזולטאַט דורך דרוקען בעריכטען, דורך א געגענזייטיגען אויסטויש פון מיינונגען, און אויף אַנדערע אופנים. דיא עלטעסטע פון דיזע פעראיינען איז דיא אַמעריקאַנער פילאָזאָפישע געזעלשאַפט, וועלכע איז געגרינדעט געוואָרען פון בענדזשאַמין פרענקלין אין 1743. דיזע געזעלשאַפט איז נאָך טהעטיג עד היום. אַן אַנדערע איז דער אַמעריקאַנער פעראיין פאַר דיא פערברייטונג פון וויסענשאַפט, וועלכער איז געגרינדעט געוואָרען אין 1848 און האַלט אָב יעהרליכע פערזאַמלונגען אויף אַן אַנדער אָרט יעדען יאָהר. דיזער פעראיין האָט פיעל אויפגעטהאָן אין ארויסרופען א גרויסען אינטערעס אין בילדונג אין דיא יעניגע ערטער וואו דיא יעהרליכע פערזאַמלונגען קומען פאָר.

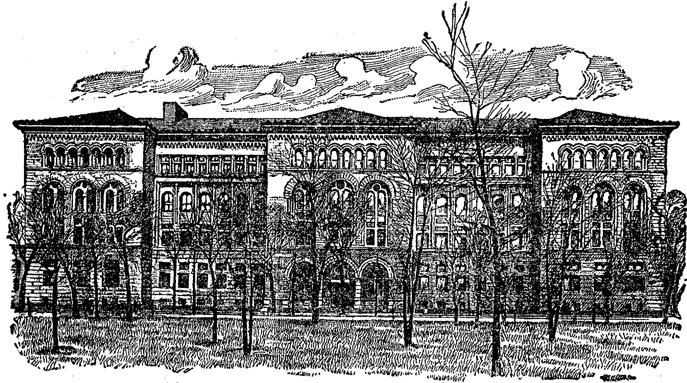
דיא סמיטהסאָניען אינסטיטוציאָן אין וואַשינגטאָן, געגרינדעט דורך א ירושה וואָס אַן ענגלענדער האָט איבערגעלאָזט, איז כמעט א רעגיערונגס אינסטי־

---

*) אויף דער ענגלישער זייטע 468 געפינט זיך א בילד פון דער ניובערי לייברערי, אין שיקאַגאָ.

Libraries.

438. Libraries; Associations. — The desire to spread and to advance knowledge has also been shown by the growth in the number of general and special libraries, and by the great pains which have been taken to devise and carry out those systems of library administration best calculated to encourage and facilitate reading and study. Many libraries have been founded by private beneficence, such as the Newberry Library, Chicago; the Astor Library, New

THE NEWBERRY LIBRARY, CHICAGO.

York; the Enoch Pratt Library, Baltimore, and the many free libraries established or strengthened by the munificent gifts of Andrew Carnegie. Others have been started or supported by the people, as the Public Libraries of Boston and Worcester, Massachusetts, and of Cincinnati and many other places.

Societies for research.

The spirit of investigation has shown itself from time to time in the United States by the formation of many societies whose purpose is to encourage study and research by publishing reports, by mutual interchange of views, and in other ways. The oldest of these, the American Philo-

schools founded; among the latter are Pratt Institute, Brooklyn, Drexel Institute, Philadelphia, and Armour Institute, Chicago. The facilities for the higher education of women have been greatly extended; most of the colleges and universities of the western states have been coeducational from their foundation; eastern colleges are slowly opening their doors to women, while Vassar (1866), Smith (1871), Wellesley (1875), and Bryn Mawr (1885), all founded by private beneficence, offer educational advantages of the highest grade exclusively to women. In connection with education, there has been since 1889 great interest in what is known as University Extension, the purpose of which is to spread education more widely by means of lectures, courses of reading, classes, and examinations. Nor should the Chautauqua Literary and Scientific Circle be omitted. This association was organized in 1878, for the "purpose of promoting habits of reading and study in nature, art, science, and in secular and sacred literature in connection with the routine of daily life." Studies are carried on under the direction of competent teachers by means of correspondence, aided by the mutual interchange of views by those who are pursuing similar courses of reading or study in any given neighborhood. During the summer, instruction is given on the delightful shores of Chautauqua Lake in western New York, and at other places. Summer schools are held at various places, chiefly for the benefit of teachers, or for purposes of special research or instruction.

Education. **Chautauqua.**

The importance of the physical training of the body has been fully recognized; large and thoroughly equipped gymnasiums have been erected for the purpose of carrying out exercises carefully arranged, with the intention not only of developing the physical powers, but of remedying physical defects.

Physical training.

אבטיילונגען. אויך זיינען אויף דעם אופן אויסגעוואקסען פיעלע נייע אקאדעמיען, האַך־שולען, וויא אויך אינדוסטריעלע און טעכנישע שולען. צווישען דיא לעצטע זיינען דער פּראַט אינסטיטוט, ברוקלין; דרעקסעל אינסטיטוט, פילאַדעלפיא; און אַרמאַר אינסטיטוט, שיקאַגאָ. דיא געלעגענהייט פאר פרויען צו געניסען אַ העכערע בילדונג איז פיעל גרעסער געוואָרען. דיא מעהרסטע קאָלעדזשעס און אוניווערזיטעטען וועלכע זיינען געגרינדעט געוואָרען אין דיא וועסטליכע שטאאטען זיינען פון אַנפאנג אָן געווען פאַר פרויען גלייך מיט מענער. דיא בילדונגס אינסטיטוציאָנען אין אָסט עפענען אויך דיא טהירען ביסלעכווייז פאַר פרויען, וועהרענד וואסאר (1866), סמיטה (1871), וועלסלי (1875) און ברין מאָור (1885) — אַלע געגרינדעט דורך דעם וואָלטהאַט פון פּריוואַט מענשען — זיינען אויסשליסליך פאַר פרויען, וואו זיי קענען קריגען דיא העכסטע בילדונג. אין פערבינדונג מיט בילדונג דאַרף דאָ דערמאָנט ווערן דאָס זייט 1889 געהט אָן אַ גרויסע בעוועגונג וועלכע איז בעקאַנט אַלס "אוניווערזיטעט אויסברייטונג" און וועלכע בעצוועקט צו פערשפּרייטען בילדונג איבעראַל צווישען דיא מאַסען דורך לעקציעס, דורך אָנווייזען וואָס צו לעזען, דורך קלאַסען און עקזאַמענס. אויך טאָר מען ניט אויסלאָזען דעם טשאָטאָקוואַ ליטעראַרישען און וויסענשאפטליכען צירקעל. דיזער פעראיין איז געגרינדעט געוואָרען אין 1878, פאַר דעם צוועק פון איינגעוואוינען מענשען צו לעזען און שטודירען, אין פערבינדונג מיט דעם גאַנג פון טעגליכען לעבען, אָבהאַנדלונגען איבער נאַטור, קונסט, וויסענשאַפט, וויא אויך וועלטליכע און רעליגיעזע ליטעראַטור. שטודיען פון פערשיעדענע פראַגען ווערן אונטערגענומען דורך בריף, אונטער דיא לייטונג פון פעהיגע לעהרער; אַלע וואָס גיבען זיך אָב מיט דעם זעלבען קורס אין אַ געוויסע נאַכבאַרשאַפט האָבען אַ געלעגענהייט צו לערנען איינע פון דיא אַנדערע דורך אַן אויסטויש פון זייערע מיינונגען. זומער־צייט ווערט געלערענט ביי דיא אַנגענעהמע ברעגעס פון טשאָטאָקוואַ לייק אין וועסטליכען טייל פון ניו יאָרק און אויך אין אַנדערע ערטער. זומער שולען ווערן אָבגעהאַלטען אין פערשיעדענע ערטער, הויפּטזעכליך פאַר דער טובה פון לעהרער, אָדער פאַר דער טובה פון דיא וואָס דאַרפען אונטערזוכען ספּעציעלע פראַגען, אָדער וואָס זוכען גלאַט בילדונג.

דיא וויכטיגקייט פון דיא פיזישע אויסבויאונג פון דעם קערפּער איז אומעטום שטאַרק אַנערקענט געוואָרען, און פאַר דעם צוועק זיינען אויסגעשטאַטעט געוואָרען גרויסע גימנאַזיומס, וואו אַלעס איז איינגעאָרדענט מיט אַזאַ סיסטעם דאָס ניט נור דער קערפּער זאָל קענען שטאַרק ענטוויקעלט ווערן, זאָנדערן דאָס אויך פיזישע פעהלערן זאָלען קענען אויסגעהיילט ווערן.

דיא היימישע פּראָדוקטען האָבען אָנגעהויבען ארויסשטופּען פון מארק דיא איי־ראָפּעאישע. דער קלימאַט פון זיך קאַליפאָרניא איז א זעהר געזונטער און דאָס ציהט אהין זעהר א סך רייזענדע וואָס זוכען צו פערבעסערן זייער געזונד. אָרעגאָן און וואשינגטאָן האָבען זיך אויך שנעל פערגרעסערט אין בעפעלקערונג און האָבען אָנגעהויבען ארויספיהרען נאָך אויסלאַנד זעהר א סך אגריקולטורנע און אנדערע פּראָדוקטען.

437. בילדונג. — אָבער דער וואוקס און ענטוויקלונג פון א נאציאָן דאַרף זיין ניט נור אויף'ן פּאָליטישען און מאטעריעלען געביט, זאָנדערן אויך אויף'ן גייסטיגען, סאָציאַלען און רעליגיעזען. צו דערצעהלען באריכות אין א געשיכטע וועגען אזעלכע ענינים איז ליידער, אונמעגליך, און מיר האָבען זיך געמוזט בעגנינגען מיט בלויז בעריהרען זיי פון צייט צו צייט. אָבער מיר האָבען געזעהן וויא שוין דיא ערשטע קאָלאָניסטען זיינען געווען טיעף בעזאָרגט וועגען דיא וויכטיגקייט פון געבען א בילדונג צו זייערע קינדער און יוגענד, וויא זיי האָבען געגרינדעט שולען און האָך־שולען אין דיא פערשיעדענע קאָלאָניעס. מאַנכע פון דיזע בילדונגס אינסטיטוציאָנען עקזיסטירען נאָך עד היום און זיינען א לעבעדיגער ביישפּיעל פון דעם פאָרזיכט און קלוגהייט פון זייערע גרינדער. צווישען דיזע אינסטיטוציאָנען זיינען דיא קאָלידזשיאייט סקול אין ניו יאָרק סיטי (געגרינדעט פון דיא האָלענדער אין 1633), דיא באָסטאָן לאַטין סקול (געגרינדעט אין 1635), און דיא וויליאם פּען טשארטער סקול, פילאדעל־פיא (געגרינדעט אין 1689). אזוי שנעל וויא א נייער שטאאט איז אריינגענומען געוואָרען אין דעם בונד פון דיא פעראייניגטע שטאאטען האָבען דיא געזעץ־מאַכער גלייך געשיינקט ערנסטע אויפמערקזאמקייט דער פראגע פון אויס־בילדען דיא יוגענד. פערשיעדענערליי שולען, האָך־שולען און אוניווערזיטעטען זיינען געגרינדעט געוואָרען אין כמעט יעדען שטאאט און דאָס פאָלק האָט מיט פערגניגען געצאָהלט שטייערן פאר אויסהאלטען זיי. ניט נור דיא רעגיערונג האָט אויסגעהאלטען אזעלכע אינסטיטוציאָנען מיט א פולער האַנד, נור אויך פּריוואט מענשען האָבען זעהר פיעל בייגעשטייערט אויף זיי. אין קיין לאַנד זיינען ניט געגרינדעט געוואָרען דורך וואָהלטעטיגע מענשען נאָבעלערע אינסטי־טוציאָנען וויא דער דזשאָן האָפּקינס אוניווערזיטעט, אין באַלטימאָר (1876); טיולין אוניווערזיטעט, ניו אָרלינס (1884); ברין מאָר קאָלעדזש פאר פרויען, נעבען פילאדעלפיא (1885); קלארק אוניווערזיטעט, וואוסטער, מאסאטשו־זעטס (1889); לילענד סטענפאָרד דזשוניאָר אוניווערזיטעט, קאַליפאָרניא (1891); און שיקאגאָ אוניווערזיטעט (1892). אין פיעלע קאָלעדזשעס זיינען דורך דעם וואָלטהאט פון פּריוואט מענשען געגרינדעט געוואָרען א סך נייע

account of its great salubrity, attracts many visitors in search of health or pleasure. Oregon and Washington have rapidly increased in population, and have become large exporters of agricultural and other products.

Education.

437. **Education.** — But a nation's growth and development should be not only on political and material lines, but on intellectual, social, and religious lines as well. It has been impracticable to do much more than refer to these subjects from time to time; but we have seen how deeply impressed the early colonists were with the importance of educating their children and youth; how schools and colleges were established in various colonies, some of which, as the Collegiate School in New York City, founded in 1633 by the Dutch, the Boston Latin School, founded in 1635, and the William Penn Charter School, Philadelphia, founded in 1689, still flourish and attest the foresight and wisdom of the fathers. As each new state has come into the Union, the education of the youth has claimed the serious and careful attention of her legislators; systems of education embracing schools, high schools, and colleges, have been established in almost every commonwealth, and the people have cheerfully taxed themselves to support them. Not only has public support been ungrudgingly bestowed, but private benefactions have been unexampled. In no country have there been nobler foundations than those of Johns Hopkins University, in Baltimore (1876); Tulane University, New Orleans (1884); Bryn Mawr College for Women, near Philadelphia (1885); Clark University, Worcester, Massachusetts (1889); Leland Stanford, Jr., University, California (1891); and Chicago University (1892). There have also been many endowments of professorships in colleges, and many new academies, high schools, and industrial and technical

the elegance and size of the terminal stations, have been very great.

436. **The New South; the Pacific Coast.** — While the whole country has partaken of this growth and development, in few parts of the land has there been such material advance as in the South. It is indeed "a New South." Where years ago cotton, tobacco, and naval stores were the chief products, iron, coal, and phosphate rock are mined in large quantities; cotton and iron mills have sprung up in many places; while oranges from Florida, and green vegetables from Florida, Georgia, the Carolinas, Mississippi, and Virginia, are sent north in carloads. Notwithstanding this diversity of interests, the cotton crop of 1892 was nearly double that of 1860;[1] while from the cotton seed, which in former days was thrown away or at best used for manure, valuable oil is pressed, and the cake which is left is used as food for cattle or as a fertilizer.[2] New lines of railroad have been opened, and thereby easy and rapid communication with other parts of the Union secured. Thousands of travellers annually visit Florida and the health resorts in the highlands of Georgia and the Carolinas.

The New South.

On the Pacific coast also the growth and development have been great. In southern California the production of grapes, oranges, lemons, figs, nuts, raisins, plums, and other varieties of fruit has attained large proportions, and the native-grown product is rapidly driving the European out of the market. The climate of southern California, on

Pacific coast.

[1] The cotton crop of 1860 was estimated at 4,669,770 bales, that of 1892 at 9,038,707 bales, that of 1899 at 11,235,383 bales. It should be stated that the bales vary in weight; those for 1860 being about 400 lbs., those for 1899, about 487 lbs.

[2] There is about one ton of seed for every two bales of cotton.

דיא רעלסען, דוויערהאַפטער דעם פונדאַמענט אויף וועלכען דיא רעלסען זיינען אויסגעלייגט און דיא בריקען, און אויך זיינען אויסגעבויט געוואָרען עלעגאַנטע און גרויסע באַהן־סטאַציאָנען.

436. **דאָס נייע זיד; דער פּאַסיפישער ברעג.** — וועהרענד דאָס גאַנצע לאַנד האָט פּראָפּיטירט פון דיזען וואוקס און פּאָרטשריט, זיינען געווען וועניג טיילען אין דיא פערייניגטע שטאַאטען וואו דער מאַטעריעלער געווינס איז געווען אַזוי גרויס וויא אין זיד, וועלכע איז ווירקליך געוואָרען אין גאַנצען "אַ נייער זיד". מיט יאָהרען צוריק זיינען דאָרט דיא הויפּט פּראָדוקטען געווען בוימוואָל, טאַבאַק און פּאָרראַטה פאַר דער מאַרין פון דיא פערייניגטע שטאַאַטען; אָבער יעצט ווערן דאָרט אויך אויסגעגראָבען פון דער ערד גרויסע מאַסען אייזען, קאָהלען און פּאָספּאָר־זאַלץ; אין פיעלע פלעצער זיינען אויסגעוואַקסען בוימוואָל און אייזען מילען; און נאָך דיא נאָרד ווערן געשיקט גאַנצע וואַגאָנען מיט אַפּעלסינען פון פלאָרידאַ און גרינסען פון פלאָרידאַ, דזשאָרדזשיא, דיא קעראָליינאַס, מיסיסיפּי און ווירדזשיניא. טראָץ דיזע פערשיעדענאַרטיגקייט פון אינטערעסען איז דער בוימוואָל גערעטענים פון 1892 געווען כמעט דאָפּעלט אין ווערטה פון דעם יאָהר 1860.*) אין דער זעלבער צייט מוז דערמאָנט ווערן אַז אַ נייע אינדוסטריע איז אַרויסגעוואַקסען פון בוימוואָל. פון דיא זאַמען (וועלכע מען פלעגט אין פריהעריגע טעג אַוועקוואַרפען אָדער געברויכען בלויז פאַר מיסטיגען פעלדער) פּרעסט מען איצט אַרויס אַן אויל וואָס האָט אַ גרויסען ווערטה, און דאָס איבערגעבליבענע ווערט געברויכט אַלס שפּייז פאַר בהמות אָדער פאַר בעפרוכטען דיא פעלדער.**) נייע באַהן־ליניען זיינען אויסגעלייגט געוואָרען און דער פערקעהר מיט דיא אַנדערע טיילען פון דיא פערייניגטע שטאַאטען איז דאַדורך געוואָרען לייכטער. טויזענדע רייזענדע בעזוכען יעהר־ליך פלאָרידאַ און דיא ערהאָלונגס־אַנשטאַלטען אין דיא בערג פון דזשאָרדזשיא און דיא קעראָליינאַס.

אויף דעם ברעג פון פּאַסיפישען אָקעאַן איז אויך געווען גרויס דער וואוקס און דיא ענטוויקלונג פון דאָס לאַנד. אין זיד קאַליפאָרניא האָט דיא פּראָדוק־ציאָן פון וויינטרויבען, אַפּעלסינען, לימענעס, פייגען, ניס, ראָזינקעס, פלוימען און אַנדערע פערשיעדענע זאָרטען פרוכט דערגרייכט אַ זעהר גרויסע מדרגה, און

---

*) דער בוימוואָל גערעטענעס פון 1860 האָט בעטראָפען אַ 4,669,770 פּעק, פון 1892 — 9,038,707 פּעק, פון 1899 — 11,235,383 פּעק. עס דאַרף אָבער דאָ געזאָגט ווערן אַז דיא פּעק (ביילס) האָבען ניט אַלע מאָל ענטהאַלטען דיזעלבע וואָג. אין 1860 איז אַ פּאַק געווען אונגעפעהר 400 פונט, אין 1899 אונגעפעהר 487 פונט.

**) פון יעדע צוויי פּעק בוימוואָל איז דאָ אונגעפעהר אַ טאָן בוימוואָל זאַמען.

435. ערפינדונגען; טראנספארטאציע; אינלענדישער האנדעל. — זעהר ראש איז דיא גאנצע צייט אנגעגאנגען דער פארטשריט אין מאכען פראקטישען נוצען פון וויסענשאפטליכע קענטניסע. דאס איז הויפטזעכליך אמת וועגען עלעקטריציטעט, וועלכע ווערט יעצט בענוצט פאר בעלייכטונג און פאר צוועקען פון וועלכע מען האט פריהער גאר ניט גע־טרוימט. צווישען אנדערע גרויסע מענשען האט טאמאס א. עדיסאן זעהר פיעל בייגעשטייערט צו דיזען פארטשריט דורך זיינע פערשיעדענע ענטדעקונגען און ערפינדונגען. איהם האט דיא מענשהייט צו דאנקען פאר'ן פאנאגראף — אן אינסטרומענט דורך וועלכען קלאנגען ווערן פערצייכענט און צוריק ארויסגע־געבען ווען מען וויל. צאהלרייך זיינען אויך געוועזען אונטער דער צייט דיא אויסבעסערונגען אין אלע צווייגען פון מאשינעריען וועלכע פערלייכטערן דיא ארבייט פון מענשען. דיא פערשיעדענארטיגקייט אין דיא פאבריצירטע סחורות האט זיך אויך שטארק פערגרעסערט, און אין שעהנקייט און אויסגעצייכענטקייט זיינען דיא פראדוקטען ניט געבליבען הינטערשטעליג צו דעם פארטשריט פון דער פראדוקציאן אין אלגעמיין.

אבער דער וואוקס פון דיא פעראייניגטע שטאאטען איז דורך קיין אנדער זאך ניט געוועזען אזוי מערקבאר וויא אין דער מאסע פראכט וואס איז גע־פיהרט געווארען אויף דיא אייזענבאהנען, וויא אויך אין דעם אינלענדישען האנדעל־פערקעהר אויף דיא טייכען און גרויסע אזערעס, וועלכער איבער־שטייגט יעצט אין ווערטה, אין וויכטיגקייט און אין געוויכט דעם אויסלענדי־שען האנדעל. דיא מאסע פראכט אויף שיפען וואס ווערט יעצט געפיהרט דורך דעם סאלט סעינט מאריע קאנאל, וועלכער פערבינדעט לייק סופיריאר מיט לייק יוראן און וועלכער איז אפען פאר שיף־פאהרט נור זיבען חדשים א יאהר, איז אונגעפעהר דאפעלט פון דיא מאסע שיף־פראכט וועלכע ווערט גע־פיהרט דורך'ן סועץ קאנאל אין צוועלף חדשים.*) אויך איז זעהר גרויס געוועזען דער פארטשריט אין דער אויסברייטונג פון דיא באהן ליניען, אין דיא אויס־בעסערונגען פון דיא טראנספארט־מיטלען און דיא לאקאמאטיוען, וויא אויך אין דעם כאראקטער פון דיא פראכט בעדיענונג און דיא פאסאזשירען בע־האנדלונג. מען האט אונטער דער צייט אויסגעפונען וויא צו מאכען זיכערער

*) דאס געוויכט פון דער שיפס־פראכט וואס איז דורכגעפיהרט געווארען אין סאלט סעינט מאריע (אדער "סעינט מערי") קאנאל אין 1900 האט בעטראפען 22,315,834 טאן.

and the gas has been extensively used. Whether the supply will last for many years is problematical, as already in many wells the pressure has greatly diminished.

Invention.

435. Invention; Transportation; Inland Commerce. — The advance in the practical application of scientific knowledge has continued to be very great. This is particularly true in regard to electricity, which is now used for illuminating purposes and for power in ways not before dreamed of. Thomas A. Edison, among others, has contributed greatly to this advance by his various discoveries and inventions. To him also is due the phonograph, an instrument by which sounds are recorded and reproduced at pleasure. Improvements in all branches of labor-saving machinery have been numerous. The variety of goods manufactured has been greatly increased, and the beauty and excellence of the products have kept pace with the production.

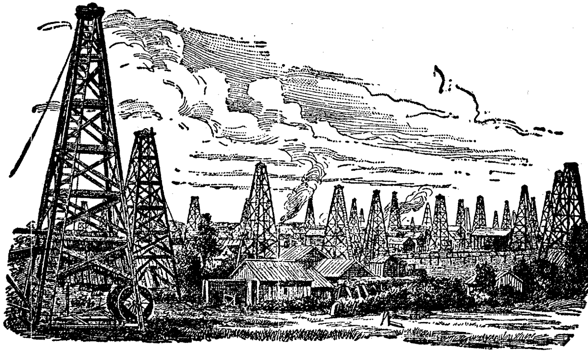
Transportation.

Nowhere has the growth of the country been more apparent than in the amount of freight carried by the railroads, and in inland traffic on the rivers and great lakes, where it now exceeds in value, importance, and tonnage the foreign commerce. The tonnage which now passes through the Sault Sainte Marie Canal, connecting Lake Superior and Lake Huron, and open only seven months of the year, is about double the tonnage which passes through the Suez Canal in twelve months.[1] The increase in the mileage of the railroads, and the improvements in the facilities for transportation, in the efficiency of the motive power, and in the character of both the freight and passenger service, as well as in strength of the rails, stability of the roadbed and bridges, and in

[1] The tonnage passing through the Sault Sainte Marie or St. Mary Canal in 1900 was 22,315,834.

434. **Natural Gas.** — The fact that inflammable gas is generated in the earth has long been known. As early as 1824, on the occasion of Lafayette's visit to this country, a house in Fredonia, New York, was illuminated by natural gas in his honor. At places in Pennsylvania and Ohio this product was made use of in various ways. In the year 1878, while a well for oil was being sunk near Pittsburg, the whole apparatus was suddenly blown up, and great quantities of gas continued to escape from the

Natural gas.

A VIEW IN THE OIL DISTRICT, 1868.

From Petrolia, by Cone & Johns, New York, 1870.

opening. Pipes were laid from the well and the gas ignited, but no practical application was attempted for five years, when it was successfully used in the production of steel.[1] In 1884 it was introduced through long pipes into Pittsburg, where it was employed for all domestic and manufacturing purposes for which heat or light is needed. Many other wells were sunk in the Pittsburg district. At various places between the Alleghanies and the Rockies reservoirs of gas have been discovered by deep borings,

[1] Natural gas was first used in the manufacture of steel in 1875.

434. נאַטירליכער גאַז. — דער פאַקט דאָס דער ענטצינדבאַרער גאַז איז אַ פּראָדוקט פון דער ערד איז שוין לאַנג געוועזן בעוואוסט. אזוי ווייט צוריק וויא 1824, ווען לאַפאַיעט איז געקומען צו גאַסט אין דיזען לאַנד, איז אַ הויז אין פרעדאָניאַ, ניו יאָרק, געווען בעלייכטעט פון נאַטירליכען גאַז לכבוד דעם בעריהמטען גאַסט. אין געוויסע פּלעצער פון פּענסילווייניאַ און אָהייאָ האָט מען דיזען פּראָדוקט פון דער ערד בענוצט אויף פערשיעדענע אופנים. אין דעם יאָהר 1878, בעת מען האָט געהאַלטען אין אויסגראָבען אַ פּעטראָלעאום קוואַל ניט ווייט פון פּיטסבורג, איז דיא גאַנצע מאַשינעריי אויפגעריסען גע־וואָרען און צושטערט געוואָרען פון אַן עקספּלאָזיאָן, און פון דער עפנונג האָט זיך געהאַלטען אין אַרויסשפּאַרען זעהר אַ סך גאַז. מען האָט ביי דעם קוואַל אויסגעלייגט רעהרען און דיא גאַז געברענט, אָבער עס זיינען דורכגע־גאַנגען אַ פינף יאָהר צייט איידער מען האָט אונטערגענומען צו מאַכען אַ פּראַקטישען נוצען דערפון. צוערשט האָט זיך דיא גאַז אַרויסגעצייגט פּאַר אַן אויסגעצייכענטען מיטעל אין דער פּראָדוקציאָן פון שטאָל.*) אין 1884 האָט מען אויסגעלייגט לאַנגע רעהרען ביז פּיטסבורג און דיא גאַז האָט אָנגעהויבען בענוצט ווערן אין הייזער און פאַבריקען וואו מען האָט נור געדאַרפט היץ אָדער ליכט. דאָס האָט געפיהרט דערצו דאָס מען האָט אויסגעגראָבען אַנדערע גאַז־קוואַלען אין דער געגענד פון פּיטסבורג.**) אויך האָט מען אויס־געפונען פיעלע גאַז־קוואַלען אין פערשיעדענע ערטער צווישען דיא אַלעגעני בערג און דיא ראָקי בערג, וואו מען האָט טיעף געגראָבען, און כמעט איבעראַל האָט מען אָנגעהויבען געברויכען גאַז. עס איז אָבער אַ גרויסע פראַגע וויפיעל יאָהרען דיא גאַז קוואַלען וועלען בלייבען אונערשעפּפּט, ווייל פיעלע קוואַלען האָבען שוין אָנגעהויבען אַרויסגעבען וועניגער גאַז וויא פריהער.

---

*) אין דער פּראָדוקציאָן פון שטאָל האָט מען נאַטירליכען גאַז געברויכט צוערשט אין דעם יאָהר 1875.

**) אויף דער ענגלישער זייטע 463 געפינט זיך אַ בילד פון דער פּעטראָלעאום געגענד אין דעם יאָהר 1868. אמעריקא איז דיא גרעסטע פּעטראָלעאום פּראָדוצירענדע לאַנד אין דער וועלט. פאַר אַ צייט פון אונגעפעהר 10 יאָהר האָט מען אין שטאַאַט פּענסילווייניאַ פּראָדו־צירט כמעט דאָס גאַנצע פּעטראָלעאום וואָס איז געברויכט געוואָרען, אָבער שפּעטער זיינען גרויסע פּעטראָלעאום פעלדער ענטדעקט געוואָרען אין פיעלע אַנדערע טיילען פון דיא פער־אייניגטע שטאַאַטען און אויך אין אַנדערע לענדער. רוסלאַנד קומט נאָך אמעריקא אין דער פּראָדוקציאָן פון פּעטראָלעאום, וועהרענד גאַליציען, רומעניען, יאַוואַ און באָרנעאָ האָבען זיך אויך ניט צו שעהמען מיט דער רייכקייט פון זייערע פּעטראָלעאום פעלדער.

פאר א לאנגער צייט האט מען פון דיזער געגענד גערעדט אלס דער ״גרויסער אמעריקאנער מדבר״, אדער דאס ״שלעכטע לאנד״, און מען האט ניט גערע־כענט אז מענשען זאלען דארט גאר קענען וואהנען. אבער דער ביישפיעל פון דיא מארמאנען אין שטאאט יוטא, און פון קאלאניסטען אין אנדערע ערטער, האט בעוויזען אז דיא איינציגע זאך וואס פעהלט איז וואסער, און אויב מען זאל דאס קענען האבען ווערט געלייזט דיא פראגע פון בעזעצען און בעארבייטען דיא גאנצע טרוקענע געגענד. דורך קינסטליכע בעוואסערונג איז געלונגען צו מאכען פרוכטבאר גרויסע טראקטען לאנד פון קאליפארניא, אריזאנא, קאלא־ריידא, איידאהא און אנדערע טיילען פון דער געגענד. אבער עס איז נאך אלץ ניט זיכער וויא גרויס עס קען זיין דער שטח פון דאס לאנד וועלכע וועט בע־פרוכטעט ווערן דורך דעם עקזיסטירענדען וואסער־זאפאס.*)

דיא שריטע וועלכע דער קאנגרעס האט גענומען צו גרינדען דיא יאסעמיט, דיא סעקוואיא און דיא יעלאוסטאן נאציאנאלע פארקס, האבען געקראגען דיא פולע צושטימונג פון דאס פאלק. אין 1891 איז דורכגעפיהרט געווארען א גע־זעץ וואס האט געצויגען וועניג אויפמערקזאמקייט אבער וואס איז געוועזען פון גרויס וויכטיגקייט. דער געזעץ האט בעשטימט אז מען זאל אפצאמען און רע־זערווירען פיעלע וועלדער, וועלכע זאלען בעלאנגען צו דער גאנצער נאציאן. דיזע אלע רעזערווירטע וועלדער זיינען צוזאמען מעהר וויא צוואנציג טויזענד קוואד־ראט מייל גרויס — א שטח דריי מאל אזוי גרויס וויא דער שטאאט מאססאטשו־זעטס.**) דער צוועק פון דיזען געזעץ איז געוועזען צו בעשיצען דיא וועלדער און צו פערהיטען דיא פיעלע וואסער קוועלען, וועלכע זיינען אזוי וויכטיג פאר דעם וואוילזיין פון דאס לאנד און אזוי נויטיג פאר דער שטענדיגער אויפהאל־טונג פון דיא קינסטליכע בעוואסערונגען וואס ווערן אלץ מעהר און מעהר בענוצט אויף בעפרוכטען געוויסע טיילען פון אמעריקא.

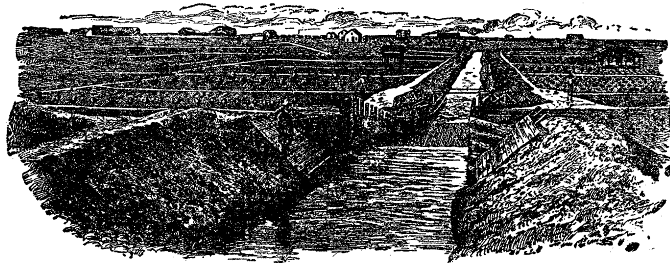
---

*) אויף דער ענגלישער זייטע 462 געפינט זיך א בילד פון א געגענד וואס איז אויף א קינסטליכען אופן בעוואסערט געווארען.

**) דיזע רעזערווירטע וועלדער זיינען גאנץ פערשיעדען אין גרויס, אבער דורכשניטליך זיינען זיי א מיליאן אקער יעדע. דער יעלאוסטאן נאציאנאל פארק איז דער בעריהמטעסטער אין דיא פעראייניגטע שטאאטען. דיזער פארק איז 62 מייל דיא לייגג און 54 מייל דיא ברייט און פערנעהמט א שטח פון אונגעפעהר 3350 קוואדראט מייל. דער פארק געפינט זיך אין סטייט ווייאמינג און גרייכט אריין אויך אין דיא סטייטס מאנטאנא און איידאהא. דיא לעצטע יאהרען האבען מאסען טוריסטען אהין אנגעהויבען רייזען.

Irrigation.

long period a large part of this region was spoken of as the "Great American Desert" and the "Bad Lands," and was regarded as uninhabitable. The example of the Mormons in Utah, and of settlers elsewhere, showed that water was the only thing needed, and that if this could be introduced, the problem of cultivating and inhabiting the arid region was solved. Already large tracts of California, Arizona, Colorado, Idaho, and other portions of the region have been brought into rich cultivation by means of more or less

VIEW OF AN IRRIGATED DISTRICT.

extensive systems of irrigation. The area which the existing water supplies will irrigate is as yet uncertain.

National parks.

The acts of Congress establishing the Yosemite, the Sequoia, and the Yellowstone National parks, were highly approved by the people. An act passed in 1891, which attracted very little attention, was that providing for a series of national forest reservations; these aggregate more than twenty thousand square miles, an area nearly three times as great as the state of Massachusetts.[1] The purpose of this act is to preserve the forests and to guard the sources of the rivers and streams, so important for the welfare of the country, and essential for the permanence of the systems of irrigations rapidly being introduced.

[1] Though varying in size, they average about 1,000,000 acres each.

thousand. Most of these immigrants have become valuable citizens, and have adapted themselves to their new conditions of life though their influence on the country of their adoption has not had that attention which it deserves. Settling in communities, as many of them have done, mostly in the western states, preserving their language, and to some extent their customs, it was impossible for the social, political, and industrial conditions of life in America not to be modified by their influence. To a certain degree this statement is true of every part of the country where foreign immigrants have settled. **Immigrants.**

432. **Urban Population.** — Another movement which has been silently going on is the increase of the population living in cities and large towns. According to the census of 1890 nearly one-third of the total population was urban (Appendix VI.). This increase has been almost wholly in the North Atlantic states[1] and the northern central states.[2] It is due to several causes, largely to the rapid extension of manufactures and commerce, both of which require compact living. In the South and in most of the western states the urban population is relatively small. **Urban population.**

433. **Irrigation; Forest Reservations.** — West of a line nearly corresponding to the 100th meridian west from Greenwich the territory of the United States, except in northern California and the western portions of Oregon and Washington, is arid or semi-arid, the natural rainfall not being sufficient to support agricultural crops.[3] For a **Irrigation.**

[1] The New England states, New York, New Jersey, Pennsylvania; to which should be added Delaware and Maryland.

[2] In these states the increase has been mostly in Ohio, Illinois, Michigan, Wisconsin, Minnesota, and Missouri.

[3] See Introduction, pp. xiv–xvi.

דיזע אימיגראַנטען זיינען געוואָרען ניצליכע בירגער און האָבען זיך צוגעפּאַסט צו זייערע נייע אומשטענדען פון לעבען, הגם זייער איינפלוס אויף דאָס לאַנד, וועלכעם זיי האָבען אויסגעקליבען פאַר זייער נייע היים, האָט ניט געקראָגען יענע אויפמערקזאַמקייט וועלכע עס האָט פערדיענט. פיעלע פון דיזע אימי־גראַנטען וואָס האָבען זיך בעזעצט אין גאַנצע געמיינדעס, הויפּטזעכליך אין דיא וועסטליכע שטאַאטען, האָבען בענוצט זייער שפּראַכע און זיך געהאַלטען ביז אַ געוויסען גראַד ביי זייערע מנהגים, און עס וואָלט געווען אַ זאַך דער אונ־מעגליכקייט אַז דיא סאָציאַלע, פּאָליטישע און אינדוסטריעלע אומשטענדען פון לעבען אין אַמעריקא זאָלען פערבלייבען אונפערענדערט פון זייער איינפלוס. דיזע בעהויפּטונג איז ביז אַ געוויסען גראַד ריכטיג פון יעדען טייל פון לאַנד וואו אויסלענדישע אימיגראַנטען האָבען זיך בעזעצט.

432. שטאָטישע בעפעלקערונג. — אַן אַנדער בעוועגונג וואָס איז גאַנץ שטיל אָנגעגאַנגען איז דיא פערגרעסערונג פון דער בעפעלקערונג אין דיא שטעט. לויט דעם צענזוס פון 1890 איז כמעט אַ דריטעל פון דער גאַנצער בעפעלקערונג געווען קאָנצענטרירט אין דיא שטעט (זעה ביילאַגע IV). דיזע פערגרעסערונג איז געווען כמעט אין גאַנצען אין דיא נאָרדליכע שטאַאטען וואָס האָבען זיך געפונען ביים אַטלאַנטישען אָקעאַן*) און דיא נאָרדליכע שטאַאטען וואָס האָבען זיך געפונען אין צענטער פון אַמעריקא.**) עס זיינען דאָ עטליכע אורזאַכען דאַפיר. דיא הויפּט אורזאַכע איז אָבער דיא שנעלע אויסברייטונג פון פאַבריקאַציע און האַנדעל — צוויי זאַכען וואָס מאַכען נויטיג אַז מען זאָל וואָהנען געדיכט צוזאַמען. אין דיא זידליכע און מעהרסטע פון דיא וועסטליכע שטאַאטען איז דיא שטאָטישע בעפעלקערונג פערהעלטניסמעסיג קליין.

433. דיא בעוואַסערונג פון טרוקענע לענדער; דיא בעשיצונג פון וועלדער. — אַ גרויסער טייל פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען אין דיא וועסט, מיט דער אויסנאַהמע פון נאָרדליכע קאַליפאָרניא און וועסטליכע טיילען פון אָרעגאָן און וואַשינגטאָן, בעשטעהט פון טרוקענע אָדער האַלב־טרוקענע לאַנד.***) עס פעלט דאָרט ניט גענוג רעגען פאַר דעם וואַקסען פון תבואה.

*) דאָס זיינען דיא ניו ענגלאַנד שטאַאטען, ניו יאָרק, ניו דזשוירזי, פּענסילווייניא; און צו דיזע דאַרף מען צושטעלען דעלאַווער און מערילענד.

**) אין דיזע שטאַאטען איז דער צואוואַקס הויפּטזעכליך געווען אין אָהייאָ, אילינאָי, מישיגען, וויסקאָנסין, מינעסאָטאַ און מיזורי.

***) ריכטיג אויסצודריקען זיך, געפינט זיך דיזע טרוקענע לאַנד וועסט פון אַ ליניע וועלכע איז גלייך מיט דעם הונדערטען מערידיאַן וועסט פון גריניטש. אַ בליק אויף אַ גוטער קאַרטע פון דער וועלט קען גלייך צייגען וואָס פאַר טעריטאַריע דאָס איז.

צוואַנציגסטער קאַפּיטעל

עקאָנאָמישע, סאָציאַלע און ליטעראַרישע צושטענדע

431. **אינלענדישע עמיגראַציאָן; אויסלענדישע אימיגראַציאָן.** — אין דיא אַלע יאָהרען, וועלכע זיינען אין דיזען בוך געוועזען בעשריבען, זיינען אין לאַנד פאָרגעקומען וויכטיגע בעוועגונגען וואָס זיינען אָנגעגאַנגען אַזוי שטיל אַז זיי האָבען קוים געצויגען אירגענד וועלכע אויפמערקזאַמקייט, וועהרענד אַנדערע האָבען געצויגען אויפמערקזאַמקייט בלויז פון צייט צו צייט. צווישען דיא וויכטיגסטע פון דיזע בעוועגונגען איז געוועזען דער גרויסער שטראָם פון אויסוואַנדערונג נאָך דעם וועסטליכען טייל פון לאַנד. דיזע אינלענדישע עמיגראַציע איז געוואָרען מעגליך דורך דיא אויפבויאונג פון ניט נור דיא גרויסע באַהן ליניען, זאָנדערן אויך פון דיא צאָהלרייכע צווייג־ליניען, וועלכע האָבען געפיהרט עמיגראַנטען איבער דיא לייננ און ברייט פון לאַנד. דיזע אינלענדישע עמיגראַציאָן איז מעהרסטענטיילס אָנגעגאַנגען אין דער ריכטונג פון מזרח נאָך מערב.

אין דער זעלבער צייט איז אויך אָנגעגאַנגען אַ גרעסערע בעוועגונג. היס־טאָריקער רעדען געוואָהנליך פון דיא זיבעצעהנטע און אַכצעהנטע יאָהרהונ־דערטע אַלס דיא "פּעריאָדע פון קאָלאָניזאַציאָן". זיי זיינען אויך גערעכט. אָבער דיא קאָלאָניזאַציאָן פון לעצטען האַלבען נייִנצעהנטען יאָהרהונדערט איז אָנגעגאַנגען אויף אַ פיעל גרעסערן מאַסשטאַב. פון 1820 ביז 1893 זיינען אין דיא פעראייניגטע שטאַאַטען אָנגעקומען איבער 16,000,000 אימיגראַנטען.*) מעהר וויא אַ דריטעל פון דיזע זיינען אָנגעקומען אין דיא צעהן יאָהר וואָס האָבען זיך געענדיגט דעם 30טען יוני, 1890. אין דיא לעצטע עטליכע יאָהר איז דיא דורכשניטליכע יעהרליכע פערגרעסערונג פון דער בעפעלקערונג דורך דיזער קוועלע געוועזען איבער דריי מאָל הונדערט טויזענד. דיא מעהרסטע פון

---

*) פון 1820 ביז דעם 30טען יוני, 1893, זיינען אָנגעקומען 16,443,823 אימיגראַנטען; פון 1893 ביז 1900 — 2,158,100.

CHAPTER XX.

ECONOMIC, SOCIAL, AND LITERARY CONDITIONS.

REFERENCES.

The current periodicals, especially American Review of Reviews.

Interstate emigration.

431. Interstate Emigration; Foreign Immigration. — In the years which we have just been considering, many important movements have been going on in the country, some so silently as hardly to attract notice, while others have claimed attention from time to time. Among the most important of these has been the great westward march of emigrants within the country, made possible by the construction not only of the great trunk railroads, but also of the numerous branch roads, which have carried population far and wide. This native emigration has in the main been along the parallels of latitude.

Foreign immigration.

A greater movement has also been in progress. It is the habit of historians, and rightly so, to speak of the seventeenth and eighteenth centuries as the "period of colonization"; but the colonization of the last half of the nineteenth century has been on a vastly greater scale. From 1820 to 1893 there were landed in the United States over 16,000,000 immigrants,[1] more than one-third of these having come during the ten years ending June 30, 1890. For the last few years the average annual increase of population from this source has been over three hundred

[1] From 1820 to June 30, 1893, 16,443,823; 1893 to 1900, 2,158,100.

the centennial celebration of the surrender at Yorktown, Virginia, was celebrated. A cotton exposition was held at New Orleans, 1884, which showed the progress of the "New South."

Grover Cleveland was elected President in 1884. Important acts passed by Congress were the Presidential Succession Act (1886), the Interstate Commerce Act (1887), and the Chinese Exclusion Act (1888). There were many labor troubles, strikes, and riots. Charleston, South Carolina, suffered from an earthquake in 1886.

Harrison was elected President in 1888. The great Johnstown flood happened May 31, 1889. North Dakota, South Dakota, Montana, and Washington became states in 1889, Idaho and Wyoming in 1890, and Utah in 1896. Republicans pass the McKinley Tariff Bill and Pension Bill in 1893. The Census of 1890 showed a gratifying increase in population and a growth in all material interests. Difficulty arose with Italy in regard to Italian citizens killed in a riot at New Orleans. Serious labor outbreaks occurred at Homestead, Pennsylvania, 1892. The Columbian Exposition was held at Chicago, 1893.

Cleveland was elected President for a second time in 1892. The "compulsory silver purchase clause" was repealed in 1893. A revolution in Hawaii led to a proposition for annexation to the United States, but the project failed.

פרעזידענט אין 1880; ער איז איינגעשוואָרען געוואָרען אין 1881 און איז ערמאָרדעט געוואָרען דעם 2טען יולי פון דעמזעלבען יאָהר. ער איז געשטאָרבען דעם 19טען סעפּטעמבער און זיין נאָכפאָלגער איז געווען וויים-פרעזידענט טשעסטער א. אַרטהור. דער געזעץ וועגען רעגיערונגס אָנגעשטעלטע ("סיוויל סירוויס") איז אָנגענומען געוואָרען; דער ברוקלין בריק איז פערטיג געוואָרען, און אַן אויסגעגלייכטע צייט איז אָנגענומען געוואָרען פון דיא אייזענבאַהנען אין יאָהר 1883. דער מאָנומענט צום אַנדענקען פון וואַשינגטאָן אין דער שטאָט וואַשינגטאָן איז פערטיג געוואָרען אין 1885. אין 1881 איז דער הונדערטיעהריגער יובילעאום לכבוד דעם אונטערגעבען זיך פון יאָרקטאַון, ווירדזשיניאַ, געפייערט געוואָרען. אַ בוימוואָל אויסשטעלונג איז אָבגעהאַלטען געוואָרען אין ניו אָרלינס, 1884, וועלכע האָט בעוויזען דעם פאָרטשריט פון "דיא נייע זיד".

גראָווער קליוולענד איז ערוועהלט געוואָרען פרעזידענט אין 1884. פון דיא וויכטיגע געזעצע וואָס מען האָט דורכגעפיהרט אין קאָנגרעס זיינען געווען דער פרעזידענט נאָכפאָלגערשאַפט געזעץ (1886), דער אינטערשטאַאט האַנדעלס געזעץ (1887), און דער כינעזער אויסשליסונגס געזעץ (1888). עס זיינען פאָרגעקומען פיעלע אַרבייטער סכסוכים, סטרייקס און אונרוהען. טשאַרלסטאָן, זיד קעראָליינאַ, האָט געליטען פון אַן ערדציטערניס אין 1886.

העריסאָן איז ערוועהלט געוואָרען פרעזידענט אין 1888. דיא גרויסע פערפליוצונג פון דזשאָנסטאַון האָט געטראָפען דעם 31טען מאַי, 1889. נאָרד דאַקאָטאַ, זיד דאַקאָטאַ, מאָנטאַנאַ און וואַשינגטאָן זיינען געוואָרען שטאַאטען אין 1889, איידאַהאַ און ווייאָמינג אין 1890 און יוטאַ אין 1896. דיא רעפּובליקאַנער האָבען דורכגעפיהרט דעם מעקינלי טאַריף געזעץ און דעם פענסיאָנס געזעץ אין 1893. דער צענזוס פון 1890 האָט בעוויזען אַ צופרידענשטעלענדען צואוואַקס אין דער בעפעלקערונג און אַ צואוואַקס אין אַלע מאַטעריעלע אינטערעסען. אַ סכסוך איז פאָרגעקומען מיט איטאַליען וועגען איטאַליענער בירגער וועלכע זיינען געטויטעט געוואָרען ביי אונרוהען אין ניו אָרלינס. ערנסטע אונרוהען זיינען פאָרגעקומען אין האָומסטעד, פּענסילווייניאַ, אין 1892. דיא קאָלאָמבוס אויסשטעלונג איז אָבגעהאַלטען געוואָרען אין שיקאַגאָ, אין יאָהר 1893.

קליוולענד איז ערוועהלט געוואָרען פרעזידענט אַ צווייטען מאָל אין 1892. דער פּונקט אין שערמאַן געזעץ "צו צווינגען דיא רעגיערונג צו קויפען זילבער" איז צוריק אָבגעשאַפט געוואָרען אין 1893. אַ רעוואָלוציאָן אין האַוואַי האָט געפיהרט צו אַ פאָרשלאַג אַז דיא אינזלען זאָלען אַנעקסירט ווערן צו דיא פעראייניגטע שטאַאטען, אָבער דער פּראָיעקט איז דורכגעפאַלען.

טער דעמזועלבען יאהר האט דער קאנגרעס געפאדערט פון דעם פרעזידענט אויס־קינפטע און אלע פאפיערען וועגען דער פראגע.

דער פרעזידענט האט דיא פאדערונג נאכגעגעבען און האט שוין פאר איין וועג כמעט אויך צוגעגעבען דיא אונמעגליכקייט צו שליכטען דיא שוועריג־קייטען דורך געוואוינליכע דיפלאמאטישע מיטלען און ער האט איבערגעגעבען דיא גאנצע אנגעלעגענהייט אין דיא הענד פון דעם קאנגרעס.

430. שלום פון דער קאלאמבוס אויסשטעלונג. (1893) — דער ער־פאלג פון דער אויסשטעלונג אין שיקאגא האט ווייט איבערשטיגען אלע ער־ווארטונגען. אן אויסלענדישער בעזוכער האט אויסגעדריקט דיא אלגעמיינע מיינונג ווען ער האט געזאגט: „בלויז דיא וואס האבען עס געזעהן קענען ריכטיג פערשטעהן וויא ווייט דיזע נייעסטע פון דיא וועלט־אויסשטעלונגען האט אי־בערשטיגען אלע איהרע פארגענגער אין מאס, אין גלאנץ און אין גרויסקייט, אי פון דעם גאנצען פלאן אי פון דער דורכפיהרונג". דיא אינטערעסאנטעסטע זאך פון דער אויסשטעלונג איז פיעלייכט געווען אליין דער גרויסארטיגער פלאץ וואס האט אזוי פראכטפאל פעראייניגט לאנד און וואסער פאר דער גראנדיא־זער און נוצליכער אונטערנעהמונג. דיא ארט און ווייזע וויא דיא מעלות פון דעם פלאץ זיינען אויסגענוצט געווארען איז געווען גרויסארטיג, און דיא אר־כיטעקטור קונסט וואס איז ארויסגעצייגט געווארען מיט בויען דיא געביי־דען האט פעראייניגט אין זיך דיא העכסטע שעהנקייט פון צייכנונג און דורכ־פיהרונג, וויא אויך צופאסונג צו דער זאך פאר וועלכע מען האט עס געברויכט. דער בעזוך איז געווען איבער 27,000,000. דאס איז מעהר וויא דאפעלט פון דיא וואס האבען בעזוכט דיא הונדערטיעהריגע יובילעאום אויסשטעלונג (זעה פאראגראף 381).

קיצור פון דעם קאפיטעל

פרעזידענט העיז איז איינגעשווארען געווארען אין 1877. זיין אדמיניסטראציאן איז געווען א שטילע און רוהיגע. סאלדאטען זיינען צוריקגעצויגען געווארען פון דיא זידליכע שטאאטען, וועלכע זיינען געווארען סאליד דעמאקראטיש. דער „זילבער געזעץ" איז אנגענומען געווארען טראץ דעם פרעזידענט'ס פערבאט. עס זיינען פאר־געקומען ערנסטע אייזענבאהן סטרייקס וועלכע האבען געפיהרט צו דעם פערלוסט פון מאנכע מענשען לעבענס און א גרויסען שאדען צו אייגענטום. וואסער־ווענט צום פערבעסערען דעם קאנאל פון מיסיסיפי טייך זיינען ערפאלגרייך געבויט געווארען.

דער שאץ־קאמער פון דיא פעראייניגטע שטאאטען האט אנגעפאנגען צו צאלען מיט גאלד דעם 1טען יאנואר 1879. דזשיימס א. גארפיעלד איז ערוועהלט געווארען

mation and papers relative to the matter from the President, which he sent, practically acknowledging the failure to settle the difficulties by diplomatic means, and leaving affairs in the hands of Congress.

Columbian Exposition.

430. Close of the Columbian Exposition. (1893.) — The success of the Exposition at Chicago (sect. 423) far exceeded anticipations. A foreign visitor expressed the general opinion in saying: "Only those who have seen it can justly appreciate how far this latest of international exhibitions has surpassed all its predecessors in size, in splendor, and in greatness, both of conception and of execution." Probably the most striking feature of the exhibition was the excellent situation combining land and water advantages. The manner in which these advantages were utilized was admirable, and the architectural skill displayed in the buildings united great beauty of design and execution with adaptation to required needs. The attendance was over 27,000,000, more than double that of the Centennial Exhibition (sect. 381).

SUMMARY.

President Hayes was inaugurated in 1877. His administration was quiet and peaceful. Troops were withdrawn from the South, which became solidly Democratic. The "Silver Bill" was passed over the President's veto. There were serious railroad strikes accompanied with some loss of life and great loss of property. Jetties for improving the channel of the Mississippi River were successfully constructed.

The United States Treasury resumed specie payments January 1, 1879. James A. Garfield was elected President 1880, inaugurated 1881, and assassinated July 2, 1881. He died September 19, and was succeeded by the Vice-President, Chester A. Arthur. The Civil Service Act was passed, the Brooklyn Bridge completed, and Standard Time adopted by the railroads in 1883. The monument to the memory of Washington at the city of Washington was completed in 1885. In 1881

429. Hawaii. (1893.) — A revolution in Hawaii took place January 14, 1893. Two days later a large public meeting denounced the queen and her advisers, and the "Committee of Safety" requested the protection of the United States; accordingly a detachment of troops was landed from a United States cruiser, in order, it was stated, to preserve peace and to protect American interests. The next day a "Provisional Government" was organized and set up, "until terms of union with the United States of America have been negotiated and agreed upon." The queen submitted under protest, and the government was recognized by the United States minister and other foreign representatives. Commissioners were sent to negotiate a treaty of annexation with the United States. The treaty was negotiated and sent to the Senate for confirmation February 15, but was not acted upon before the expiration of Harrison's term of office. On March 6, President Cleveland withdrew the treaty from the Senate, and then sent a special commissioner to Hawaii to investigate and report. Shortly after reaching Hawaii the commissioner declared the protectorate established by the American minister to be at an end, and ordered the United States flag, which had been raised over the government building, to be removed.

Hawaii.

Hawaiian treaty withdrawn.

On the return of the commissioner to the United States with his report, a new minister was sent out with instructions intended to restore, if possible, the queen to her former position, on the ground that it was the illegal use of United States troops which had brought success to the revolutionists.[1] Late in the year Congress requested infor-

[1] United States troops had previously been used in Hawaii to preserve order in 1874, and during the former administration of President Cleveland in 1889. Annexation was nearly accomplished in 1854, under President Pierce.

429. **האוואי.** (1893) — א רעוואָלוציאָן אין האוואי איז פאָרגעקומען דעם 14טען יאַנואַר, 1893. מיט צוויי טעג שפּעטער האָט א גרויסע עפענטליכע פערזאמלונג פערדאַמט דיא קעניגין און איהרע ראטהגעבער, און דיא "קאָמיטעע פון זיכערהייט", האָט געפאָדערט שוץ פון דיא פעראייניגטע שטאאַטען. אן אָבטיילונג סאָלדאַטען איז דארום ארונטערגעשיקט געוואָרען פון א פעראייניגטע שטאאַטען קרייצער, אום, וויא עס איז בעהויפּטעט געוואָרען, צו ערהאַלטען דעם פריעדען און צו בעשיצען אמעריקאַנער אינטערעסען. דעם נעכסטען טאָג איז א "פּראָוויזאָרישע רעגיערונג" אָרגאַניזירט געוואָרען אין האוואי "ביז דיא פונקטען פון א פעראייניגונג מיט דיא פעראייניגטע שטאאַטען פון אַמעריקא וועלען זיין אויסגעאַרבייט און אָנגענומען". דיא קעניגין האָט זיך אונטערגעגעבען מיט א פּראָטעסט, און דיא רעגיערונג איז אָנערקענט געוואָרען פון דעם געזאַנדטען פון דיא פעראייניגטע שטאאַטען און פון אַנדערע פרעמדע פערטרעטער. שלוחים זיינען געשיקט געוואָרען צו אונטערהאַנדלען מיט דיא פעראייניגטע שטאאַטען וועגען אריינגעהמען האוואי צו איהר אין בונד. דער אָבמאַך איז אויסגעאַרבייט און צוגעשיקט געוואָרען אין סענאַט פאַר בעשטעטיגונג. דאָס איז געווען דעם 15טען פעברואַר, אָבער דער אָבמאַך איז ניט גענומען געוואָרען צום פערהאַנדלען איידער עס האָט זיך געענדיגט הע־ריסאָן'ס אַמטס־טערמין. דעם 6טען מערץ האָט פּרעזידענט קליוולענד צוריק־געצויגען דעם אָבמאַך פון דעם סענאַט און האָט דאַן געשיקט א ספּעציעלען שליח נאָך האוואי, צו אונטערזוכען און בעריכטען. א קורצע צייט נאָך זיין אָנקומען אין האוואי האָט דער שליח ערקלערט אז דיא אָפּעקונשאַפט וואָס דער אַמעריקאַנער געזאַנדטער האָט געגרינדעט אין האוואי איז צו ענדע און האָט בעפאָהלען אז דער פלאַג פון דיא פעראייניגטע שטאאַטען, וועלכער איז ארויפ־געצויגען געווען אויף דיא רעגיערונגס געביידעס, זאָל ארונטערגענומען ווערן.

ווען דער שליח איז צוריק געקומען נאָך דיא פעראייניגטע שטאאַטען מיט זיין בעריכט, איז א נייער געזאַנדטער געשיקט געוואָרען מיט'ן אויפטראַג אז ער זאָל צוריקברענגען, ווען מעגליך, דיא קעניגין צו איהר פריהעריגער פּאָזיציאָן, אויף'ן גרונד אז עס איז געווען דער אונגעזעצליכער געברויך פון אַמע־ריקאַנער מיליטער וואָס האָט געבראַכט ערפאָלג צו דיא רעוואָלוציאָנערן.*) שפּע־

*) אמעריקאַנער סאָלדאַטען זיינען שוין פריהער בענוצט געוואָרען אין האוואי אויפצוהאַלטען דיא אָרדנונג אין 1874, און דורך דער פריהעריגער אַדמיניסטראַציאָן פון פּרעזידענט קליוולענד אין 1889. דיא אַנשליסונג פון האוואי איז שיעור ניט דורכגעפיהרט געוואָרען אין 1854, אונטער פּרעזידענט פּיערס.

428. ״זילבער״ געזעץ-געבונג; פינאנציעלער קריזים; וואהלען. (1893) — עס האט געהערשט א זעהר אלגעמיינער געפיהל, איבערהויפט אין דיא אסט און צענטראלע שטאאטען, אז דער ״שערמאן-געזעץ״ פון 1890 (זעה פאראגראף 417) איז זעהר שעדליך פאר דיא פינאנציעלע אינטערעסען פון דאס לאנד, בעזאנדערס דורך דעם פונקט אז רעגעלמעסיג זאל דער פינאנץ-סעקרעטער יעדען מאנאט קויפען שטאבעס זילבער. פרעזידענט קליוולענד האט פעררופען א ספעציעלע זיצונג פון קאנגרעס זיך צו פערזאמלען אין אגוסט, 1893, און ער האט רעקאמענדירט דיא אבשאפונג פון דיזען געזעץ. דער דריי און פופציגסטער קאנגרעס האט זיך פערזאמעלט צו דער בעשטימטער צייט, האט זיך ארגאניזירט דורך דיא ווידער-ערוועהלונג פון טשארלס פ. קריספ אלס ספיקער, און נאך אייניגע וואכען דיסקוסיאן, מייסטענס אין סענאט, איז אנגענומען געווארען א געזעץ, וועלכער האט צוריקגעצויגען דעם פונקט וועגען זיין געצוואונגען צו קויפען זילבער.*)

דער געשעפטס צושטאנד פון לאנד איז דורך דעם גרעסטען טייל פון דעם יאהר 1893 געוועזן זעהר א טרויעריגער; זייט דעם יאהר 1873 זיינען ניט געוועזן אזוי פיעל באנקראטען און אזא פינאנציעלער דוחק. אונזיכערהייט וועגען דעם כאראקטער און דיא צאהל געזעצע וועגען דעם טאריף וואס מען קען ערווארטען פון דעם נייעם קאנגרעס, האט נאך פערגרעסערט דיא צרות. עס איז דארום גארניט געווען איבערראשענד אז אונטער דיזע אומשטענדען, וויא עס איז אפט דער פאל, האט דיא פארטיי אין מאכט געליטען.

דיא שטאאט-וואהלען פון 1893 האבען זיך געענדיגט מיט אן איבער-וועלטיגענדען זיעג פאר דיא רעפובליקאנער, וועהרענד אין ניו דזשוירזי, און איבערהויפט אין ניו יארק, זיינען דיא פריינדע פון רעפארמען פיעל ערמוטיגט געווארען פון דער פערניכטענדער נידערלאגע וואס עס האבען געהאט ביים שטים קאסטען דיא קאנדידאטען וועלכע זיינען ארויסגעשטעלט און געשיצט געווארען פון דיא פאליטישע ״קליקעס״.

*) דיזער צוריקציהונגס-געזעץ איז אנגענומען געווארען ניט אכטענדיג אויף פארטיי אונטערשיידען. דיא שטימען אין סענאט זיינען געווען: פאר׳ן צוריקציהען, 20 דעמאקראטען, 23 רעפובליקאנער; געגען צוריקציהען, 19 דעמאקראטען, 9 רעפובליקאנער, 4 פאפוליסטען. דיא שטימען אין רעפרעזענטאנטען הויז זיינען געווען: פאר׳ן צוריקציהען, 124 דעמאקראטען, 69 רעפובליקאנער; געגען צוריקציהען 68 דעמאקראטען, 18 רעפובליקאנער, 8 פאפוליסטען.

"Silver" legislation.

428. "Silver" Legislation; Financial Distress; Elections. (1893.) — There was a very general feeling, particularly in the eastern and central states, that the "Sherman Act" of 1890 (sect. 417), by its clause requiring the regular monthly purchase by the Treasury of silver bullion, was greatly injurious to the financial interests of the country. President Cleveland called an extra session of Congress to meet in August, 1893, and recommended the repeal of the law. The fifty-third Congress met at the time appointed, organized by the reëlection of Charles F. Crisp as Speaker, and after several weeks' discussion, mostly in the Senate, passed an act repealing the "compulsory purchase clause."[1]

Financial crisis, 1893.

The business situation of the country during the greater part of the year 1893 was very gloomy; not since 1873 had there been so many failures and such financial depression. Uncertainty as to the character and amount of the tariff legislation to be expected from the new Congress aggravated the troubles. It was not at all surprising that under these circumstances, as is so often the case, the party in power suffered.

The state elections of 1893 resulted in overwhelming successes for the Republicans, while in New Jersey, and particularly in New York, the friends of reform were greatly encouraged by the crushing defeat at the polls of the candidates nominated and supported by the political "rings."

States, it was expected that they would be sufficient to stop most of the destructive sealing.

[1] The repealing act was passed irrespective of party. The vote in the Senate was: for repeal, 20 Democrats; 23 Republicans. Against repeal, 19 Democrats; 9 Republicans; 4 Populists. The vote in the House was: for repeal, 124 Democrats; 69 Republicans. Against repeal 68 Democrats; 18 Republicans; 8 Populists.

immigrants, and a bill providing that, by a certain date, all railroad cars should be provided with automatic safety couplers.

427. Second Inauguration of Cleveland; Bering Sea Case. 1893.) — The inauguration of Cleveland and Stevenson took place on the 4th of March, 1893, and for the first time since 1861 the Democrats controlled all branches of the government. **Second inauguration of Cleveland.**

A pleasant feature of the transfer of the chief government offices to the new incumbents was the courteous manner in which it was done, and the kindly good feeling shown on both sides. The large number of government employees under the civil service rules, to whom a change of party rule was no longer a vital question, somewhat thinned the ranks of the office-seekers, though their number was much greater than had been expected by the friends of reform.

Bering Sea case. The Bering Sea case (sect. 420) had been referred to seven arbitrators, who, after a most patient and careful consideration of the matters submitted to them, decided in August, 1893, against the claim of the United States.[1] But the tribunal made such stringent provisions, binding upon both Great Britain and the United States, for the protection of the seals, that while failing technically, the United States gained the real point at issue, — the protection of the valuable fur-bearing animals. So "again has arbitration been successfully applied to questions which diplomacy confessed itself unable to solve. Formerly such a juncture meant war."[2]

[1] The United States had claimed the exclusive right to regulate the taking of seals anywhere in Bering Sea. The tribunal decided that the control extended only three miles from shore.

[2] Though these regulations apply only to Great Britain and the United

אימיגראַציאָנס געזעץ וואָס האָט אַרויפגעלייגט בעשריינקונגען אויף אימיגראַנטען און אַ געזעץ וואָס האָט פאַרגעשריבען אַז צו אַ געוויסען דאטום מוזען אַלע אייזענבאהן וואַגאָנען זיין בעזאָרגט מיט אווטאָמאַטישע זיכערהייטס־פערבינדונגען.

427. דיא צווייטע איינשווערונג פון קליוולענד; דיא בערינג ים פראַגע. (1893) — דיא איינשווערונג פון קליוולענד און סטיווענסאָן האָט שטאַטגעפונדען דעם 4טען מערץ, 1893, און צום ערשטען מאָל זייט דעם יאָהר 1861 האָבען דיא דעמאָקראַטען קאָנטראָלירט אַלע אָבטיילונגען פון דער רעגיערונג.

אן אנגענעהמע זאַך ביים טראנספערירען דיא רעגיערונגס עמטער צו דיא ניי־אַריינקומענדע בעלי בתים איז געווען דער ערעלער וועג אויף וועלכען עס איז געטהאָן געוואָרען, און דיא ערעלע געפיהלען וואָס זיינען ארויסגעצייגט געוואָרען פוןביידע צדדים. דיא גרויסע צאָהל רעגיערונגס אָנגעשטעלטע וועלכע האָט זיך געפונען אונטער'ן "סיוויל סורוויס" געזעץ און וועלכע האָט דערפאַר ניט געקוקט אויף אַן ענדערונג פון פאַרטיי־הערשאַפט אַלס אַ וויכטיגע פראַגע פאַר זיך, האָט אַביסעל פערקלענערט דיא רייהען פון דיא שטעלען־יעגער, הגם זייער צאָהל איז נאָך אַלץ געווען פיעל גרעסער וויא דיא פריינדע פון רעפאָרמען האָבען ערוואַרטעט.

דיא בערינג־ים פראַגע (זעה פאַראַגראַף 420) איז איבערגעגעבען געוואָרען צו זיבען בוררים, וועלכע האָבען, נאָך אַ גערולדיגע און פאָרזיכטיגע בעטראַכטונג פון דיא פראַגען וואָס זיינען פאַר זיי פאָרגעלייגט געוואָרען, ענטשיעדען אין אגוסט, 1893, געגען דיא פעראייניגטע שטאַאטען.*) אָבער דער טריבונאַל האָט געמאַכט אַזעלכע שטריינגע פאָרשריפטען, וועלכע זיינען געווען בינדענד פאַר ביידען, ענגלאַנד און דיא פעראייניגטע שטאַאטען, פאַר'ן שוץ פון דיא ים־הינד, אַז וועהרענד טעכניש האָט עס געהייסען פערלאָרען, האָט אין דער ווירקליכקייט דיא פעראייניגטע שטאַאטען געוואונען דעם הויפּט פונקט פון סכסוך — דעם שוץ פון דיא ווערטהפאָלע, פוטער־טראָגענדע חיות. אַזוי "איז דער מיטעל פון אַ שידעס־געריכט ווידער ערפאָלגרייך בענוצט געוואָרען צו שליכטען פראַגען וועלכע דיפּלאָמאַטיע האָט מודה געווען אַז זיא קען ניט שליכטען. פריהער וואָלט אזא צושטאַנד בעדייטעט מלחמה".**)

*) דיא פעראייניגטע שטאַאטען האָט גע'טענה'ט, אַז זיא האָט דיא אויסשליסליכע רעכט צו רעגולירען דעם פאַנג פון ים־הינד אירגענד וואו אין בערינג ים. דער טריבונאַל האָט ענטשידען אַז דיא קאָנטראָלע גרייכט ניט מעהר וויא אויף דריי מייל ווייט פון ברעג.

**) הגם דיזע רעגולאַציאָנען בעציהען זיך נור אויף ענגלאַנד און דיא פעראייניגטע שטאַאטען, האָט מען פון דעסטוועגען ערוואַרטעט אַז זיי וועלן זיין גענוג צו מאַכען אַן ענדע צו דיא מייסטע אויסראָטונג פון דיא ים־הינד.

פאר דיא פעראייניגונג פון אלע ארבייטער קרעפטע פון דיא פעראייניגטע שטאאטען, האט פערלאנגט אז דיא רעגיערונג זאל בארגען געלד צו איהרע בירגער אויף צוויי פראצענט, האט געפאדערט נאציאנאלע פאפיער־געלד, דיא "פרייע און אונבעשריינקטע פרעגונג פון זילבער און גאלד אויף יעצטיגער געזעצליכער ראטע פון זעכצעהן צו איינס", פערגרעסערונג פון דער סומע געלד אין אומגאנג, אן איינקונפטס־שטייער לויט דעם איינקונפט פון יעדען מענש, פאסט שפאר־באנקען, וויא אויך דאס דיא רעגיערונג זאל איבערנעהמען דיא אייזענבאהנען, טעלעגראפען, טעלעפאנען, און עס זאל פערבאטען זיין פאר אויסלענדער צו פערמאגען לאנד. רעזאלוציאנען זיינען אנגענומען געווארען פערדאמענדיג דיא פראטעקציאן סיסטעם, וויא אויך דיא סיסטעם פון שטיצען מיט רעגיערונגס־געלד געוויסע פריוואטע אונטערנעהמונגען. אנדערע רעזאלוציאנען האבען געלויבט דעם אויסטראלישען שטים־סיסטעם, דיא דורכפיהרונג פון דעם אכט־שטונדען געזעץ אויף רעגיערונגס ארבייט, דיא ערוועהלונג פון סענאטארען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען דורך דיא דירעקטע שטימען פון דאס פאלק, און אנדערע רעפארמען פון פערשיעדענע זארטען. דיא קאנווענציאן האט ארויסגעשטעלט דזשיימס ב. וויווער, פון אייאווא, וועלכער איז געווען דער קאנדידאט פון דער גרינבעק פארטיי אין 1880, און דזשיימס דזש. פיעלד, פון ווירדזשיניא.

426. דעמאקראטען ערפאלגרייך. (1892) — דער וואהל־קאמפף איז געווען דער רוהיגסטער וואס איז פארגעקומען זייט א לאנגע צייט און האט זיך אויסגעצייכענט מיט דער אבוועזענהייט פון פערזענליכקייטען און מיט דעם וואס גרויס געוויכט איז געלייגט געווארען אויף פראגען פון קהל'שע וויכטיגקייט. דיא צוויי הויפט קאנדידאטען האבען שוין יעדער פריהער געהאלטען דעם אמט פון פרעזידענט; דיא פעהיגקייט פון יעדען פון זיי איז שוין געווען אויספרובירט און דער פערזענליכער כאראקטער פון יעדען איז אויך געווען גוט בעקאנט. עס האט געהערשט א זעהר שטארקער אלגעמיינער געפיהל אז וועלכער פון דיא צוויי זאל ניט ערוועהלט ווערן, וועלן דיא אינטערעסען פון דער נאציאן אבגעהיט ווערן געוויסענהאפט און מיט פעהיגקייט. דער רעזולטאט איז געווען דיא ערוועהלונג פון דיא דעמאקראטישע קאנדידאטען מיט א גרויסער מאיאריטעט עלעקטאר שטימען. דיא דעמאקראטען זיינען פערבליבען אין קאנטראלע פון רעפרעזענטאנטען הויז, הגם מיט א פיעל פערקלענערטע מאיאריטעט, און זיי האבען געקראגען דיא קאנטראלע איבער'ן סענאט אויך. דיא פאלק'ס פארטיי האט ארויסגעצייגט אן אונערווארטעטע מאכט, האבענדיג ערוועהלט איינעם אדער מעהר פרעזידענט־עלעקטארס אין איניגע שטאאטען, אויסער פיעלע קאנגרעסלייטע.

צווישען דיא וויכטיגע זאכען וואס זיינען אנגענומען געווארען ביים צוויי־און פופציגסטען קאנגרעס זיינען געווען א נאציאנאלער קאראנטין געזעץ, אן

"Populists." of silver and gold at the present legal ratio of sixteen to one," increase of the circulating medium, a graduated income tax, postal savings banks, government ownership of railroads, telegraphs, and telephones, and prohibition of alien ownership of land. Resolutions were passed condemning the protective system and subsidies by the government, and others commending the Australian system of voting, the enforcement of the eight-hour law in government work, the election of United States senators by a popular vote, and other reforms of various kinds. The convention nominated James B. Weaver of Iowa, who had been candidate of the Greenback party in 1880, and James G. Field of Virginia.

Democrats successful.

426. Democrats Successful. (1892.)—The campaign was the least exciting one that had taken place for a long time, and was marked by an absence of personalities, and by the great stress laid upon matters of public policy. The two chief candidates had each occupied the position of President, the fitness of each had been tried, and the personal character of each was well known. There was a very general feeling that, whichever should be elected, the interests of the nation would be looked after conscientiously and with ability. The result was the choice of the Democratic candidates by a large majority of the electoral votes. The Democrats retained the control of the House of Representatives, though with a greatly reduced majority, and gained control of the Senate as well. The People's party developed unexpected strength, choosing one or more Presidential electors in several states, besides congressmen.

Among the important measures passed by the fifty-second Congress were a national quarantine bill, an immigration bill imposing additional restrictions upon

policy and acts of the Republican party. The Democratic Convention nominated ex-President Grover Cleveland and Adlai E. Stevenson of Illinois. The platform denounced the attempts of the Republicans to bring about Federal control of elections, the system of protection in general, and the McKinley Bill in particular, and recommended the removal of the tax on state-bank issues of paper money. The money "plank" in both platforms was practically the same, each upholding the use of both gold and silver as currency, and demanding that all dollars issued by the government, whether gold, silver, or paper, should be kept of equal value. The only important difference between the two platforms was in the tariff "plank," and in the recommendation to remove the tax on the bank-bills of state banks. Political platforms, 1892.

425. **Prohibition, and People's Platform.** (1892.) — The Prohibition party for the sixth time put candidates in the field, choosing John Bidwell of California, and J. B. Cranfill of Texas. The platform, in addition to the Prohibition "plank," advocated, among other things, woman suffrage, equal wages without respect to sex, increase in the amount of the circulating medium, and the raising of revenue by levying taxes upon what the people possess, instead of upon what they consume. All who believed in Prohibition were invited to "full party fellowship." Prohibition platforms.

A new party was formed, whose adherents were mostly in the West. This was the People's party, or the "Populist" party, an outgrowth of the Farmers' Alliance (sect. 416). Its platform, after a general condemnation of the two great political parties of the country, advocated the union of the labor forces of the United States, the loaning of money by the government to its citizens at two per cent interest, a national currency, "free and unlimited coinage "Populists."

פראָטעקציאָן פאר דיא אינדוסטריען", האָט זיך ערקלערט פאר'ן מעקינלי טאריף געזעץ און דיא רעסיפּראָסיטעט אָבמאכען וואָס דיזער געזעץ ערלויבט, און האָט אין אַלגעמיין געלויבט דיא פּאָליטיק און טאקטיק פון דער רעפּובליקאנער פּאר־טיי. די דעמאָקראַטישע קאָנווענציאָן האָט ארויסגעשטעלט דעם געוועזענעם פּרע־זידענט, גראָווער קליוולענד, און אַדלעי ע. סטיווענסאָן, פון אילינאָי. דיא פּארטיי־פּראָגראם האָט פערדאמט דעם פערזוך פון דער רעפּובליקאנער פּארטיי צו מאכען אז דיא פעדעראַלע רעגיערונג זאָל קאָנטראָלירען דיא וואהלען, האָט אויך פערדאמט דיא סיסטעמע פון פּראָטעקציאָן אין אַלגעמיין און דעם מעקינלי געזעץ אין בעזאָנדערן, און האָט רעקאָמענדירט ארונטערצונעהמען דעם שטייער אויף דיא פּאַפּיער־געלד וואָס שטאאטס־באנקען גיבען ארויס. דער פּונקט ווע־גען געלד אין דיא ארויסגעשטעלטע פּראָגראמען פוןביידע פּארטייען איז גע־ווען אונגעפעהר דערזעלבער. יעדע האָט אונטערשטיצט דעם געברויך פון ביידע מעטאַלען, גאָלד און זילבער אַלס מטבעות, און האָט געפאָדערט אז אַלע דאָלערס וואָס ווערן ארויסגעגעבען פון דער רעגיערונג, סאַי גאָלד, זילבער, אָדער פּאַ־פּיער, זאָל געהאַלטען ווערן אין גלייכען ווערטה. דער איינציגער וויכטיגער אונטערשייד צווישען דיא צוויי פּלאטפאָרמען איז געווען אין דעם טאריף פּונקט און אין דיא רעקאָמענדאציאָן אָבצושאפען דעם שטייער אויף דיא באנקנאָטען פון שטאאטס באנקען.

425. פּראָהיבישען און פּאָלק'ס פּארטיי פּלאטפאָרמען. (1892) — דיא פּראָהיבישען פּארטיי האָט צום זעקסטען מאָל ארויסגעשטעלט קאנדידאטען אין פעלד, ארויסשטעלענדיג דיזען מאָל דזשאָן בידוועל, פון קאַליפאָרניען, און דזש. ב. קרענפּיל, פון טעקסעס. אין איהר וואהל־פּראָגראם האָט דיזע פּארטיי ניט נור געפאָדערט דעם פערבאָט פון שטארקע משקאות, נור האָט אויך, צווישען אנדערע זאכען, פערלאנגט פרויען שטים־רעכט, גלייכע געהאַלט אָהן אונטער־שייד פון געשלעכט, פערגרעסערונג פון דער סומע געלד וואָס געפינט זיך אין אומגאנג, און דעם זאמלען פון איינקינפטע דורך ארויפלייגען שטייערן אויף דעם וואָס מענשען פערמאָגען, אנשטאָט אויף דעם וואָס זיי פערברויכען. אַלע וואָס האָבען געגלויבט אין פּראָהיבישען זיינען איינגעלאַדען געוואָרען צו "פּולע פּארטיי ברידערשאפט".

א נייע פּארטיי איז געגרינדעט געוואָרען וועמעס אָנהייגער זיינען מיים־טענס געווען אין דיא וועסט. דאָס איז געווען דיא פּאָלק'ס פּארטיי, אָדער דיא "פּאָפּוליסטען" פּארטיי, אַן אָבשטאמונג פון דעם פּארמערס' אַליאַנץ (זעה פּאראגראף 416). איהר פּלאטפאָרמע האָט ענטהאַלטען אַן אַלגעמיינע פער־דאמונג פון דיא צוויי גרויסע פּאָליטישע פּארטייען פון לאַנד, האָט אגיטירט

שיצען זייער אייגענטום. אויף דיזע "בעשיצער" האט מען געשאסען ווען זיי זיינען צוגעקומען צום שטאט און זיי זיינען געצוואונגען געווען זיך אונטערצוגעבען. אזוי גרויס זיינען געווען דיא אונרוהען אז דער גאווערנאר איז געווען געצוואונגען ארויסצורופען דיא גאנצע מיליץ מאכט פון דעם שטאאט צו האלטען ארדנונג. דער סטרייק האט זיך פערשפרייט צווישען דיא אייזען ארבייטער פון פיטסבורג אין דיא נאכבאר שטעטלאך ביז עס זיינען אין דעם געווען בעטייליגט היבשע עטליכע טויזענד ארבייטער. גליקליכערווייזע איז ניט געקומען צו קיין צוזאמענשטוים צווישען דיא סאלדאטען און דיא סטרייקערס, אבער עס האט געדויערט אייניגע וואכען איידער דיא רוהע איז געווען געזיכערט און דיא סאלדאטען זיינען צוריקגעצויגען געווארען. דיא קאסטען פאר'ן שטאאט זיינען געווען גרויסע, און דער פערלוסט צו דיא ארבייטער און צו דער קאמפאניע האט בעטראפען אויף מיליאנען דאלער, און דאך איז צו א גערעכטען און פריעדליכען אויסגלייך פון דיא תביעות צווישען קאפיטאל און ארבייט ניט געקומען.

423. דיא קאלאמבוס אויסשטעלונג. (1892) — אין פיעלע פון דיא גרויסע שטעט איז דער יובילעאום פון דיא ענטדעקונג פון אמעריקא געפייערט געווארען דורך גרויסע פראצעסיאנען און מיליטער און פלאטען פאראדען, מאנכע פון וועלכע זיינען געווען זעהר גרויסארטיגע. אין פיעלע פון דיא שולען, קהל'שע און פריוואטע, איז דורך'ן גאנצען לאנד "קאלאמבוס-טאג" געפייערט געווארען דורך ארויסהייגען פלאגען, דורך זינגען, דעקלאמירען און רעדעס האלטען. פון דעם 21טען ביז דעם 23טען אקטאבער זיינען דיא פארמעלע איינווייהונגס צערעמאניען פון דער וועלט-אויסשטעלונג אין שיקאגא אבגעהאלטען געווארען, אין דער אנוועזענהייט פון טויזענדע צושויער (זעה פאראגראף 430).

424. רעפובליקאנישע און דעמאקראטישע וואהל-פראגראמען. (1892) — ווען דיא צייט פאר א נייע פרעזידענטען וואהל איז אנגעקומען, איז דייטליך געווען צו זעהן אז דיא אונאבהענגיגע שטימען אבגעבער, וועמעס צאהל וועט פערגרעסערט ווערן דורך'ן איינפיהרען דעם אויסטראלישען שטים-צעטעל, וויא אויך דיא איינפאכע מיטגליעדער פון דיא פארטייען, וועלן אויסאיבען מעהר איינפלוס וויא פריהער. דאס איז באלד בעוויזען געווארען ביים אויסקלייבען קאנדידאטען. דיא רעפובליקאנער קאנווענציאן האט ווידער ארויסגעשטעלט בענדזשאמין העריסאן און האט אויסגעקליבען ווהייטלאו ריד, פון ניו יארק, אלס קאנדידאט פאר וויים-פרעזידענט. דיא ארויסגעשטעלטע פראגראם פון פרינציפען האט ווידער בעשטעטיגט דיא "אמעריקאנער לעהרע פון

Homestead troubles, 1892.

to call out the whole militia of the state to preserve order. The strike spread among the iron workers of Pittsburg and the neighboring places until it included several thousands. Fortunately, there was no collision between the troops and the strikers, but it was some weeks before quiet was assured and the troops were withdrawn. The expense to the state was great, and the loss to the workers and to the company was millions of dollars, and yet a fair and amicable adjustment of the claims of labor and capital was in no way helped on.

Columbian Exposition.

423. **Columbian Exposition.** (1892.) — In many of the large cities the anniversary of the discovery of America was celebrated by great processions and military and naval demonstrations, some of which were very imposing. In many of the schools, both public and private, throughout the land, "Columbus Day" was also celebrated by the raising of flags, singing, recitations, and speech-making. From the 21st to the 23d of October, the formal dedication ceremonies of the World's Columbian Exposition at Chicago took place, in the presence of thousands of spectators (sect. 430).

Political platforms, 1892.

424. **Republican and Democratic Platforms.** (1892.) — As the time for a new Presidential election drew near, it was evident that the independent voters, whose numbers would be greatly increased by the adoption of the Australian ballot, and also the rank and file of the parties, were likely to exercise more influence than heretofore. This was shown in the selection of candidates. The Republican Convention renominated Benjamin Harrison, and selected Whitelaw Reid of New York as candidate for Vice-President. The platform reaffirmed the "American doctrine of protection," upheld the McKinley Tariff Bill and the reciprocity measures under it, and praised the

ing seals were seized and the skins found on them were confiscated. As many of the "seal poachers" were from Canada, the British government remonstrated, denying the jurisdiction claimed by the United States. After much diplomatic correspondence a treaty was concluded, providing for the arbitration of the matters in dispute, — another triumph for the principle of settling international disputes by arbitration.

421. **Ballot Reform.** (1888–1892.) — Interest was not confined to foreign affairs; many matters of domestic importance claimed attention. As a result, partly of the elections of 1888, and partly of a slow growth in popular feeling, there was a general demand for a reform in the methods of conducting popular elections. This feeling, too strong to be ignored, forced one state legislature after another to pass ballot-reform laws, which, to a greater or less degree, removed occasions for fraud and gave better opportunity for the secrecy of the ballot, thus increasing the independence of the voter. By the time of the election of 1892 thirty-seven states had adopted some modification of the Australian ballot, so called because the system was first brought into use in Australia. This most important reform was supported by each of the great parties.

Ballot reform.

422. **Homestead Labor Troubles.** (1892.) — A serious labor outbreak took place in the summer of 1892, at Homestead, near Pittsburg, Pennsylvania. Difficulty arose between the employees in the large iron works at that place and the owners, and was greatly aggravated by the fact that the owners employed a private force of men to protect their property. These men were fired upon as they approached the town, and forced to surrender. So great was the disturbance that the governor was obliged

Homestead labor troubles, 1892.

קאָנטראָלע, אויף אזוי וויט וויא עס אנבעלאַנגט צו דיא ים־הינד. שיפען וואָס זיינען געפאָהרען כאַפען ים־הינד זיינען פערנומען געוואָרען און דיא פעלכלאַך וואָס מען האָט ביי זיי געפונען זיינען קאָנפיסקירט געוואָרען. אזוי וויא פיעלע פון דיא "ים־הינד רויבער" זיינען געווען פון קענעדע, האָט דיא ענגלישע רע־גיערונג זיך דאַגעגען געשטעלט, אָבלייקענענדיג דיא טענות וואָס דיא פעראייניגטע שטאַאטען האָט געהאַט. נאָך פיעלע דיפּלאָמאַטישע קאָרעספּאָנדענצען איז א טראַקטאַט געשלאָסען געוואָרען, וועלכער האָט פאָרגעשריבען אז די פראַגען איבער וועלכע מען האָט ארומגעשטריטען זאָלען איבערגעגעבען ווערן צו בוררים — נאָך א טריאומף פאַר'ן פּרינציפּ פון שליכטען אינטערנאַציאָנאַלע סכסוכים דורך שידעס־געריכטען.

421. שטים־קאַסטען רעפאָרמען. (1888—1892) — דיא אַלגעמיינע אינטערעסע האָט זיך ניט בעשריינקט בלויז אויף פּרעמדע אנגעלעגענהייטען; פיעלע פראַגען פון אינלענדישע וויכטיגקייט האָבען געצויגען אויפמערקזאַמ־קייט. אַלס א רעזולטאַט, טיילווייז פון דיא וואַהלען פון 1888 און טיילווייז פון א לאַנגזאַמען וואוקס פון דעם פאָלקס געפיהל, איז געווען אַן אַלגעמיינע פאָדערונג פאַר א רעפאָרמע אין דיא מעטאָדען פון אָנפיהרען אַלגעמיינע וואַה־לען. דיזער געפיהל, וועלכער איז געווען צו שטאַרק צו בלייבען איגנאָרירט פון דיא פּאַרטייען, האָט געצוואונגען איין שטאַאט לעגיסלאַטור נאָך'ן אַנדערן דורכצופיהרען שטים־קאַסטען רעפאָרם געזעצע, וועלכע האָבען צו א גרעסערען אָדער א קלענערען גראַד אָבגעשאַפט דיא געלעגענהייט צו בעגעהן שווינדלען און האָבען געגעבען א בעסערע געלעגענהייט פאַר אויפהאַלטען דעם געהיימען כאַראַקטער פון דעם שטים־צעטעל, פערשטאַרקערנדיג אויף אזא אופן דיא מאַכט פון דעם שטים־געבער. ביז צו דיא וואַהלען פון 1892 האָבען זיעבען און דרייסיג שטאַאטען אָנגענומען אין איין פאָרמע אָדער אַן אַנדערע דעם "אויסטראַלישען שטים־צעטעל" (דער שטים־צעטעל ווערט אזוי גערופען, ווייל דיא סיסטעמע איז צום ערשטען מאָל אריינגעבראַכט געוואָרען אין געברויך אין אויסטראַליען). דיזע העכסט וויכטיגע רעפאָרם איז אונטערשטיצט געוואָרען פון יעדע פון דיא גרויסע פּאַרטייען.

422. דיא האָמסטעד אַרבייטער אונרוהען. (1892) — אַן ערנסטער אר־בייטער אויסברוך איז פאָרגעקומען אין דעם זומער פון יאָהר 1892, אין האָמ־סטעד, ביי פּיטסבורג, פּענסילווייניא. דיא צווייסטיגקייט איז ארויסגעקומען צווישען דיא אָנגעשטעלטע פון דיא גרויסע אייזען פאַבריקען אין יענעם פּלאַץ און דיא בעלי בתים, און דיא מחלוקה איז פיעל פערשאַרפט געוואָרען דורך דעם פאַקט וואָס דיא בעלי בתים האָבען געדונגען אַן אייגענע "אַרמעע" צו בע־

עלף איטאליענער וואס זיינען דארט געווען פערשפארט. צווישען די זיינען געווען אזעלכע וואס מען האט געהאלטען אין פראצעסירען וויא אויך צוויי וואס זיינען שוין פריינעשפראכען געווארען אויף'ן בעפעהל פון ריכ־טער. די איטאליענישע רעגיערונג, אויף'ן גרונד אז די ערמארדעטע זיינען אלע געווען איטאליענישע אונטערטהאנען, האט זאפארט פראטעסטירט דורך איהר געזאנדטען אין וואשינגטאן און האט ענדליך געפאדערט פערגיטיגונג. דער שטאאטס־סעקרעטער איז געווען געצוואונגען צו ענטפערן אז, הגם די רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען בעדויערט שטארק די פאסירונג, ליעגט אבער די מאכט צו בעשטראפען די שולדיגע נור אין די הענד פון די בעאמטע פון שטאאט לואיזיענע, און אז די פעראייניגטע שטאאטען קען ניט גאראנטירען קיין פערגיטיגונג. נאך דיזען ענטפער איז דער איטאליענישער געזאנדטער אבגעפאהרען, און פאר א צייט האט עס געשיינט אז מלחמה וועט זיין דער רעזולטאט. אבער די אנגעלעגענהייט איז געשליכטעט געווארען אין 1892, דורך אן אנבאט וואס די רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען האט געמאכט צו בעלוינען די פאמיליען פון די דריי אדער פיער אפפער אויף וועלכע עס איז בעוויזען געווארען אז זיי זיינען איטאליענישע בירגער. א קורצע צייט נאכדעם האט איטאליען צוריק אויפגענומען דיפלאמאטישע פערבינדונגען מיט די פעראייניגטע שטאאטען.

420. צוויסטיגקייטען מיט טשילי; דער בערינג ים. (1891) — א רעוואלוציאן אין טשילי איז פארגעקומען אין 1891, און א קורצע צייט נאכדעם זיינען מאטראזען פון א שיף פון די פעראייניגטע שטאאטען אנגעגריפען געווארען אין די גאסען פון וואלפערייסא פון א מאסע, און צוויי זיינען געטויטעט געווארען און אנדערע זיינען ברוטאל בעהאנדעלט געווארען. די רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען האט געפאדערט פערגיטיגונג, און אויף א ווײלע איז געווען א געפאהר פון ערנסטע צוויסטיגקייט צווישען די צוויי נאציאנען, אבער רוהיגערע איבערלעגונג האט געזיעגט און דער סכסוך איז פריעדליך געשליכטעט געווארען.

נאך אן אינטערנאציאנאלע עפיזאדע האט געהאט צו טהאן מיט'ן וויטען נארדען. מען האט איינגעזעהן אז די פיעלפאכע אויסשלאכטונג פון ים־הינד אין דעם בערינג ים וועט אויסראטען דיזע ווערטפאלע חיות אין א גאנץ קור־צער צייט, און די רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען האט בעשלאסען זיך אריינצומישען, טענה'ענדיג אז אונטער די פריווילעגיען וואס מיר האבען נעקראגען פון רוסלאנד ווען אלאסקא איז אבגעקויפט געווארען האט די פעראיי־ניגטע שטאאטען א רעכט צו בעטראכטען דעם בערינג ים אלס אונטער איהר

Italian riots in New Orleans.

there, including those who had been on trial as well as two who had been acquitted by direction of the judge. The Italian government, on the ground that the murdered men were Italian subjects, protested at once, through its minister at Washington, and subsequently demanded reparation. The Secretary of State was obliged to reply that, while the United States government greatly regretted the occurrence, the punishment of the offenders rested with the Louisiana authorities, and that the United States could not guarantee an indemnity. On this the Italian minister took his departure, and it seemed for a time as if war might result, but the affair was settled, in 1892, by the offer of the United States government to compensate the families of the three or four victims who were shown to be Italian citizens. Shortly after diplomatic relations were resumed by Italy.

Trouble with Chile.

420. Trouble with Chile; Bering Sea. (1891.) — A revolution in Chile occurred in 1891, and soon after some sailors from a war vessel of the United States were attacked in the streets of Valparaiso by a mob, and two were killed and others roughly handled. The government of the United States demanded reparation, and for a while there was danger of serious trouble between the two nations, but calmer counsels prevailed, and the difficulty was peacefully settled.

Seal fishery dispute.

Another international episode related to the extreme north. The wholesale slaughter of seals in Bering Sea threatened to exterminate these valuable animals in a short time, and the United States government determined to interfere, claiming that, under the privileges which were acquired from Russia when Alaska was bought, the United States had the right to consider Bering Sea as under her control, so far as the seals were concerned. Vessels catch-

work without payment to the author. While many American publishers voluntarily paid authors something, the amounts were necessarily small, for there was nothing to prevent others also from republishing a book and offering it at a lower price.

418. Census of 1890; Fifty-second Congress. (1891.) — Late in the year the Census Bureau reported the population of the United States to be 62,622,250, a gratifying increase over the census of 1880 (Appendix IV.). Congress, in a few weeks, passed a reapportionment act, making the number of the House of Representatives three hundred and fifty-six (Appendix VIII.). The census also showed that the centre of population had moved westward, during the preceding ten years, forty-eight miles.[1] (See sect. 470.)

Census of 1890.

The fifty-second Congress met December, 1891, with a Democratic majority of 135 in the House of Representatives. Charles F. Crisp, of Georgia, was elected Speaker, and the House, contrary to its usual custom, refused to adopt the rules made by its predecessor (sect. 414).

419. Difficulty with Italy. (1890.) — In the fall of 1890 the chief of police of the city of New Orleans was shot and killed by assassins believed to be Italians, whose ill-will he had incurred. A number of men were arrested and tried for the murder, or for abetting it. On the trial six were acquitted, and in the case of three others a mistrial was entered. It was almost universally believed that the jury had been bribed and popular feeling was greatly stirred in regard to the matter. On March 14, 1891, a mob broke into the jail and lynched eleven Italians confined

Italian riots in New Orleans, 1890.

[1] The "centre of population" shows in a rough way the increase of the population, particularly in the westward direction.

בערדרוקען אירגענד וועלכע אויסלענדישע ווערק אָהנע צו בעצאָהלען דאפיר דעם פערפאסער. הגם פיעלע אַמעריקאַנער פערלעגער האָבען פרייוויליג געצאָהלט עפּעס צו דיא פערפאסער, זיינען אָבער דיא סומען נאַטירליך געווען קליין, ווייל עס איז ניט געווען קיין זאַך וואָס זאָל שטערען אַנדערע פון ווידער פּובליצירען א בוך און עס אַנצובאָטען פאַר אַ ביליגערען פּרייז.

418. דער צענזוס פון 1890; דער צוויי און פופציגסטער קאָנגרעס. (1891) — שפּעט אין דעם יאָהר 1891 האָט דיא צענזוס ביוראָ בעריכטעט אַז דיא בעפעלקערונג פון דיא פעראייניגטע שטאאטען איז 62,622,250, אַ זעהר צופרידענשטעלענדער צוואוקס איבער דיא צעהלונג פון יאָהר 1880 (זעה בייל‍אַגע IV). דער קאָנגרעס האָט אין איניגע וואָכען ארום, אַנגענומען אַ נייע־איינטיילונגס געזעץ, מאַכענדיג אַז דיא צאָהל פון מיטגליעדער פון רעפּרע־זענטאַנטען הויז זאָל זיין דריי הונדערט און זעקס־און פופציג (זעה בייל‍אַגע V). דער צענזוס האָט אויך בעוויזען, אַז דער צענטער פון דער בעפעלקערונג האָט אין דיא פערגאַנגענע צעהן יאָהר זיך אַ רוק געטהאָן אויף אַכט און פערציג מייל צו דיא וועסט (זעה פאַראַגראַף 470).*)

דער צוויי און פופציגסטער קאָנגרעס האָט זיך פערזאַמעלט אין דעצעמבער, 1891, מיט אַ דעמאָקראַטישע מאַיאָריטעט פון 135 אין רעפּרעזענטאַנטען הויז. טשאַרלס פ. קריספּ, פון דזשאָרדזשיאַ, איז ערוועהלט געוואָרען ספּיקער און דיא הויז האָט טראָץ אַלע פריהעריגע מנהגים, זיך ענטזאָגט אַנצונעהמען דיא רעגולאַציאָנען וואָס זיינען געמאַכט געוואָרען פריהער.

419. שוועריגקייטען מיט איטאַליען. (1890) — אין דעם פריהלינג פון יאָהר 1890 איז דער הויפּט פון דיא פּאָליציי פון דער שטאָט ניו אָרלינס געשאָסען און געטויטעט געוואָרען פון מערדער, וועלכע מען האָט געגלויבט זיינען איטאַליענער וואָס האָבען געהאַט אַן אורזאַכע צו זיין אויף איהם בייז. אַן אַנצאָהל מענער זיינען אַרעסטירט און פּראָצעסירט געוואָרען פאַר'ן מאָרד, אָדער אַלס מיטהעלפער. ביים פּראָצעס זיינען זעקס פרייגעשפּראָכען געוואָרען, און וועגען נאָך דריי האָבען זיך דיא פּראָצעסען געענדיגט אָהן ענט־שיידונגען. עס איז כמעט אַלגעמיין געווען דיא מיינונג אַז דיא געריכטס־געשוואָרענע זיינען געווען אונטערגעקויפט און דער פּאָלקס געפיהל איז געווען שטאַרק אויפגערעגט איבער דער פראַגע. דעם 14טען מערץ, 1891, האָט אַ מאַסע איינגעבראָכען אין געפענגניס און געלינטשט (הינגעריכטעט אָהן געזעץ)

*) דער "צענטער פון דער בעפעלקערונג" ווייזט אויבערפלעכליך דעם וואוקס פון דער בעפעלקערונג, איבערהויפּט אין דער ריכטונג צו דיא וועסט.

417. געזעץ־געבונג פון 1890—1891. — אנדערע וויכטיגע געזעצע פון יאהר 1890 זיינען געוועזן: (1) א געזעץ וואס האט בעצוועקט צו מאכען אן ענדע פון לאטערעען דורך דעם וואס עס איז פערבאטען געווארען צו שיקען דורך׳ן פאסט בעקאנטמאכונגען און ליסטען פון לאטערעע קאמפאניעס, וויא אויך בריעף וואס זיינען אדרעסירט צו דיא קאמפאניעס;*) (2) א געזעץ וואס שרייבט פאר אז געוואוינליכע אדער גערויכערטע שוויינען פלייש זאל אונטער־זוכט ווערען איידער עס ווערט עקספארטירט פון לאנד, און אז קראנקע פיה און אנדערע חיות אדער געפעלשטע שפייזען זאלען ניט אימפארטירט ווערען; (3) א געזעץ צו פערגרעסערען דיא פלאטע, מיט אן אויפטראג צו בויען גרויסע קריעגס שיפען; (4) א געזעץ וואס האט געענדערט דעם אינטערשטאאט האנדעלס געזעץ (זעה פאראגראף 404) אזוי דאס עס האט געגעבען יעדען שטאאט בעזונדער דאס רעכט צו רעגולירען דעם פערקויף פון וואארע וואס ווערט דארט אריינגעפיהרט; (5) א געזעץ וואס איז בעקאנט אלס דער שער־מאן געזעץ, צו ענדערען דעם בלענד געזעץ, דורך דעם וואס עס ווערט פארגע־שריבען אז דער פינאנץ־סעקרעטער זאל קויפען אויף׳ן מארק פרייז, אבער פאר ניט העכער וויא א געוויסע סומע, 4,500,000 אונצען שטאבעס זילבער יעדען מאנאט, און בעצאהלען פאר דעם זאל ער מיט ארויסגעלאזענע אסיגנאציעס וועלכע זאלען זיין אויסלייזבאר אין גאלד; (6) א געזעץ וואס האט פארגע־שריבען אז עס זאל אבגעהאלטען ווערען אן אינטערנאציאנאלע וועלט־אויסשטע־לונג צו פייערן דעם פיער הונדערט יעהריגען יובילעאום פון דיא ענטדעקונג פון אמעריקא דורך קאלאמבוס אין 1492. נאך א היבשע דעבאטע איז שיקאגא אויסגעקליבען געווארען אלס דער פלאץ פאר דיזער וועלט־אויסשטעלונג, און אזוי וויא עס וואלט ניט געוועזן מעגליך צו האבען אלעס פערטיג צו דעם יובילע־אום, איז דער אמת׳ער ערעפנונגס טאג בעשטימט געווארען אויף מאי, 1893. נאך א געזעץ (1891) איז געוועזן דער וואס האט בעשטימט אינטערנאציאנאלע אייגענטומס־רעכטע אויף פערפאסונגען. דורך דיזען געזעץ האבען אויסלענדישע פערפאסער, מוזיק קאמפאניסטען, און נאך איינינע אנדערע געקראגען דאס רעכט, אונטער געוויסע בעדינגונגען, צו האבען דיא נוצען פון אייגענטומס רעכטע אויף זייערע ווערקע אין דיא פעראייניגטע שטאאטען. איידער דיזער געזעץ איז דורכגעפיהרט געווארען, האט יעדער איינער אין אמעריקא געקענט אי־

*) דיא לואיזיענע לאטערעע קאמפאניע האט אויספראבירט דיא קאנסטיטוציאנאליטעט פון דיזען געזעץ, אבער דאס העכסטע געריכט האט עס בעשטעטיגט. דיא הויפט פראגע ביי דיא נעכסטע וואהלען פאר גאווערנאר איז לואיזיענע איז געוועזן דיא לאטערעע פראגע און דיא קאמפאניע איז ווידער געשלאגען געווארען.

Legislation of 1890–1891.

417. Legislation of 1890–1891. — Other important legislation in 1890 was (1) a bill designed to put a stop to lotteries by forbidding the transportation through the mails of advertisements and prospectuses of lottery companies, and of mail matter addressed to them;[1] (2) a bill to provide for the inspection of pork or bacon before exportation, and to prevent the importation of diseased cattle and other animals, and of adulterated food; (3) a bill for the increase of the navy, authorizing the construction of large war vessels; (4) an act modifying the Interstate Commerce Act (sect. 404) so as to give each state authority to regulate the sale of goods brought into it; (5) a bill known as the Sherman Act, to modify the Bland Act (sect. 388), by providing that the Secretary of the Treasury should purchase, at market price, not exceeding a certain limit, 4,500,000 ounces of silver bullion monthly, and issue in payment of such purchases notes redeemable in coin; (6) a bill to provide for an international exhibition to celebrate the four hundredth anniversary of the discovery of America by Columbus in 1492. After considerable discussion, Chicago was selected as the place for holding the exhibition, and as it would be impracticable to have everything in readiness by the anniversary, the actual opening was fixed for May, 1893. Another act (1891) was the one providing for international copyright; by this bill foreign authors, musical composers, and a few others, are under certain conditions given the benefit of copyright for their works in the United States. Before the passage of this act, any one in America could reprint any foreign

Sherman Act.

Columbian Exposition.

International copyright.

[1] The Louisiana Lottery Company tested the constitutionality of this act, but the Supreme Court confirmed it. The issue of the next election for governor in Louisiana was the lottery question, and the company was again defeated.

rially from those of the acts pensioning the veterans of the War of the Revolution, the War of 1812, and of the Mexican War, the vast number to receive compensation under the act made the measure one of great importance. It was estimated that the average annual charge to the country will be for some years not far from $150,000,000. No other nation has ever attempted to reward its soldiers and sailors to a like extent.[1]

Pension Bill.

416. **Republican Defeat; Farmers' Alliance.** (1890.) — Shortly after the passage of the McKinley Bill, the elections for the members of the fifty-second Congress were held and the Republicans met a crushing defeat at the polls, the Democrats changing a minority of 21 into a majority of 135. The enormous appropriations of the fifty-first Congress, doubts of the wisdom of the Pension Bill, and fears of an increased cost of living, due to the McKinley Tariff Bill, helped to bring about this political overturn. It was also due to some extent to the direct and indirect influence of an organization, which though not at first political in its character, had much influence upon voters, and in 1890 began to make itself felt as a political power. This was known as the National Farmers' Alliance and Industrial Union. Its objects were mutual improvement and the furtherance of the interests of farmers. The first alliance appears to have been in New York about 1873; by 1889 the various state organizations were united into a national body, which in 1890 claimed a membership of about 2,000,000.

Republican defeat.

Farmers' Alliance.

[1] "All the [former] Confederate states either grant pensions to disabled or helpless ex-Confederate soldiers, or have soldiers' homes"; Maryland and Missouri have soldiers' homes. The amount appropriated is necessarily small. Thus the South contributes to the support of the survivors of both of the old armies. The total amount contributed for the aid of ex-Confederates was, in 1892, more than a million dollars.

(2) אַ פּענסיאָנס געזעץ וועלכער האָט פיעל גרעסער געמאַכט דיא ליסטע פון פּענסיאָנירטע. דיא פּאָרשריפטען פון דיזען געזעץ אונטערשיידען זיך אפילו ניט זעהר שטאַרק פון דיא יעניגע געזעצע וואָס האָבען פּענסיאָנירט אַלטע סאָלדאַטען פון דער רעוואָלוציאָנס מלחמה, דיא מלחמה פון 1812 און פון דער מעקסיקאַנער מלחמה, דאָך האָט דיא גרויסע צאָהל מענשען וואָס האָבען געזאָלט קריגען בעלוינונג לויט דעם נייעם געזעץ געמאַכט דיא פראַגע פאַר אַ זעהר וויכטיגע. עס איז אָבגעשאַצט געוואָרען אַז דיא דורכשניטליכע יעהרליכע קאָסטען פאַר דאָס לאַנד וועלען פאַר היבשע עטליכע יאָהר בעטרעפען נאָהענט פון 150,000,000 דאָלער. קיין אַנדער נאַציאָן האָט ווען געמאַכט אַ פערזוך צו בעלוינען איהרע סאָלדאַטען און מאַטראָזען אויף אַן עהנליכען אופן.*)

416. רעפּובליקאַנער נידערלאַגע; דער פאַרמערס' אַליאַנץ. (1890)— אַ קורצע צייט נאָכדעם וויא דער מעקינלי געזעץ איז אָנגענומען געוואָרען, זיינען דיא וואַהלען פאַר מיטגליעדער פון דעם צוויי־און־פיערציגסטען קאָנגרעס אָבגעהאַלטען געוואָרען און דיא רעפּובליקאַנער האָבען געהאַט אַ גוואַלדיגע נידערלאַגע ביים שטים־קאַסטען. דיא דעמאָקראַטען האָבען זיך אומגעביטען פון אַ מינאָריטעט פון 21 אין אַ מאַיאָריטעט פון 135. דיא ריעזיגע געלד־בעוויליגונגען פון דעם איין־און־פופציגסטען קאָנגרעס, דער צווייפעל אין דער חכמה פון דעם פּענסיאָנירונגס געזעץ, און מורא פאַר העכערע קאָסטען פון לעבענס מיטעל, צוליב דעם מעקינלי טאַריף געזעץ, האָבען געהאָלפען בריינגען דיזע פּאָליטישע איבערקעהרעניס. עס איז אויך ביז אַ געוויסען גראַד געווען צו פערדאַנקען דעם דירעקטען און אינדירעקטען איינפלוס פון אַ נייע אָרגאַניזאַציאָן, וועלכע איז אפילו אָנפאַנגס ניט געווען פּאָליטיש אין איהר כאַראַקטער, אָבער וועלכע האָט געהאַט אַ גרויסען איינפלוס אויף דיא שטימען געבער. דאָס איז געווען דיא "נעשיאָנעל פאַרמערס' עלייענס ענד אינדאָסטריעל יוניאָן" (דער "נאַציאָנאַלער פאַרמער אַליאַנץ און אינדוסטריעלער פערבאַנד"). דיא אויפגאַבען פון דיזער אָרגאַניזאַציאָן איז געווען געגענזייטיגע פערבעסערונגען און דיא בעשיצונג פון דיא פאַרמערס' אינטערעסען. דיא ערשטע אַליאַנץ, וויא עס שיינט, איז געווען אין ניו יאָרק אונגעפעהר אין 1873; אַרום 1889 זיינען דיא פערשיעדענע שטאַאַטען אָרגאַניזאַציאָנען פעראייניגט געוואָרען אין אַ נאַציאָנאַלער קערפּערשאַפט, וועלכע האָט אין 1890 אָנגעגעבען אַ מיטגליעדערשאַפט פון 2,000,000.

*) אַלע (פריהעריגע) קאָנפעדעראַטען שטאַאַטען גיבען פּענסיאָנען צו אונפעהיג־געוואָרענע אָדער הילפלאָזע געוועזענע קאָנפעדעראַטען סאָלדאַטען, אָדער זיי האָבען סאָלדאַטען־היימען; מערילענד און מיזורי האָבען סאָלדאַטען־היימען. דיא סומע וואָס ווערט בעוויליגט איז נויטווענדיגער ווייזע קליין. אויף אַזאַ אופן טראָגט דיא זיד ביי צו דער אונטערשטיצונג פון דיא איבערלעבענדע פון ביידע אַלטע אַרמעען. דיא גאַנצע סומע וואָס איז בייגעטראָגען געוואָרען צו העלפען געוועזענע קאָנפעדעראַטען האָט, אין 1892, בעטראָפען מעהר וויא אַ מיליאָן דאָלער.

אַבשטעלען אַלע פערהאנדלונגען ביז מען האָט געקענט צוזאמענקריגען אַ "קוואָרום".*)

ספיקער ריד האָט אָבער בעשלאָסען צו מאַכען אַ סוף צו דיזע שטערענדע טאַקטיק, אָדער "פיליבוסטערינג", וויא מען האָט עס גערופען, און ער האָט עס געטהאָן מיט דעם וואָס ער האָט געצעהלט אַלס אנוועזענד אַלע מיטגליעדער וואָס זיינען אנוועזענד געווען, סיי זיי האָבען אַליין געשטימט און סיי ניט. אַ נייע ליסטע מיט רעגלען איז נאכהער אָנגענומען געוואָרען וועלכע האָט געגעבען דעם ספיקער דיזע מאַכט.

415. דער מעקינלי טאַריף; "רעסיפּראָסיטי"; דער פּענסיאָנס געזעץ. (1890) — דיא רעפּובליקאנער האָבען געהאַט דיא קאָנטראָלע איבער ביידע הייזער פון קאָנגרעס, און אַזוי וויא דער פּרעזידענט איז אויך געווען אַ רעפּובליקאנער, איז דער קאָנגרעס געווען אין דעם בעסטען צושטאַנד דורכצופיהרען געזעצע. צוויי וויכטיגע און ווייט גרייכענדע געזעץ פאָרשלעגע זיינען אָנגענומען געוואָרען: (1) אַ נייער טאַריף געזעץ. דיזער טאַריף געזעץ איז גערופען געוואָרען נאָך'ן נאָמען פון מעקינלי, פאָרזיצענדער פון דער קאָמיטעע איבער מיטלען און וועגען, וועלכער האָט עס בעריכטעט אין רעפּרעזענטאַנטען הויז. דער געזעץ־פאָרשלאַג איז דורכגעגאַנגען אין ביידע הייזער, נאָך אַ לאַנגער דעבאַטע, און איז געוואָרען אַ געזעץ דעם 6טען אָקטאָבער 1890. זעהר וועניגע פראַגען האָבען ערוועקט אַזאַ אַלגעמיינע אינטערעסע וויא דיזע. דער טאַריף איז געווען בעגרינדעט אויף דעם פּרינציפּ דאָס דיא אַמעריקאַנער אינדוסטריען נויטיגען זיך אין בעשיצונג. הגם דער נייער טאַריף האָט רעדוצירט דיא צאָל אויף פיעלע אַרטיקלען און האָט פיעל פערגרעסערט דיא זאַכען וואָס האָבען געקענט אריינגעפיהרט ווערען אין גאַנצען אָהן צאָל, האָט ער אָבער פערגרעסערט דיא צאָל אויף אַנדערע אַרטיקלען, מיט דעם אויסדריקליכען צוועק צו בעשיצען און העלפען אַמעריקאַנער פּראָדוקטען און פאַבריקאַציאָנען. אַ פּונקט איז אויך אריינגעגעבען געוואָרען דורך וועלכען דער פּרעזידענט האָט געקראָגען דיא מאַכט אַרויפצולייגען אָדער אַרונטערצונעהמען דיא צאָל אויף געוויסע אַרטיקלען, אויב דאָס לאַנד פון וועלכען דיזע אַרטיקלען זיינען געקומען האָט אַרויפגעלייגט אָדער אַרונטערגענומען אַ צאָל אויף אַמעריקאַנער פּראָדוקטען. דאָס איז געווען בעקאַנט אַלס דער "רעסיפּראָסיטעט פּונקט" (דאָס הייסט, געגענזייטיגע פערפליכטונג פון איין לאַנד צו אַן אַנדערער).

*) דאָס פלעגט געטהאָן ווערען אויף פאָלגענדען אופן: דיא מינאָריטעט פלעגט זיך ענטזאָגען צו שטימען וועגען אַ געוויסע פראַגע, און ווען דער בעריכט פון דעם קלוירק (סעקרעטער) פלעגט צייגען אַז וועניגער וויא אַ מאַיאָריטעט האָבען זיך בעטייליגט אין שטימען איבער דער פראַגע פלעגען זיי, דיא מינאָריטעט, אויפהויבען דיא טענה אַז קיין גענוגענדע צאָהל איז אנוועזענד און פלעגען פאָדערן אַז דער נאָמען פון יעדען איינציגען זאָל אויסגערופען ווערן. אַזוי וויא אַזאַ געשיכטע פערנעהמט אַ היבשע צייט, און עס קען ווידערהאָלט ווערן פיעלע מאָל אָהן אַן אויפהער, איז פאַר אַ פערהעלטניסמעסיג קליינע צאָהל מענשען געווען מעגליך צו שטערען דיא געזעץ־געבונג גאַנץ עפעקטפאָל.

which would stop all business until a quorum could be secured.[1]

"Reed's rules."

Speaker Reed resolved to put an end to this "filibustering," as it was called, and did so by counting as part of a quorum all members present, whether voting or not. A new set of rules afterward adopted by the House gave the speaker this power.

McKinley Bill.

415. McKinley Tariff; Reciprocity; Pension Bill. (1890.) — The Republicans, having control of both houses of Congress and the President being a Republican, Congress was in a good position to make laws. Two important and far-reaching measures were enacted: (1) A new tariff bill. This, called the McKinley Bill, from the chairman of the Committee of Ways and Means who reported it, passed both houses, after long discussion, and became a law October 6, 1890. Few measures have excited such public interest. It was based on the principle of protecting American industries. While reducing the rate of duty on many articles, and adding largely to the free list, it increased the duty on other articles for the express purpose of protecting and stimulating American products and manufactures. A provision was included by which the President was empowered to impose or remit duties upon certain articles, according as the country from which the articles came did or did not levy duties upon American products. This was known as the "reciprocity measure."

Reciprocity.

(2) A pension bill vastly extending the list of pensioners. While the provisions of this act do not differ mate-

[1] The way in which this was done is as follows: The minority would refuse to vote upon a measure, and when the record of the clerk showed that less than a majority voted on the bill, would raise the point of order that no quorum was present, and would demand the calling of the roll. As this operation occupies considerable time, and can be repeated without limit, it was quite possible for a comparatively small number to block legislation effectively.

413. Pan-American Congress. (1889-1890.) — In the autumn of 1889 a congress of representatives from the principal independent nations of America began its sessions at Washington. This Pan-American Congress, as it was called, was held at the invitation of the United States, for "the purpose of recommending some plan of arbitration for the settlement of disputes between them [the republics of both American continents], and of considering questions relating to the improvement of business intercourse, and means of direct communication between said countries."

Pan-American Congress, 1889.

The congress made a number of recommendations, the most important of which is that "the republics of North, Central, and South America adopt arbitration as a principle of American international law for the settlement of all differences, disputes, or controversies that may arise between them." The members of this congress spent six weeks in visiting the principal cities of the United States.[1]

414. "Filibustering" in Congress; Quorum. (1890.) — The fifty-first Congress met in 1889, with a Republican majority in each house, and Thomas B. Reed of Maine was elected Speaker. Great complaint had often been made of the slowness of Congress in transacting the business before it. It had long been the custom of the minority to stop the progress of law-making by refusing to vote. As a member not voting was counted as not present, the minority by not voting could raise the objection of "no quorum present,"

"Filibustering" in Congress.

[1] The congress consisted of sixty-six members. Haiti, Nicaragua, Peru, Guatemala, Colombia, Argentine Republic, Costa Rica, Paraguay, Brazil, Honduras, Mexico, Bolivia, United States, Venezuela, Chile, Salvador, and Ecuador were represented. The congress adjourned April 19, 1890.

413. דער פּאַן־אַמעריקאַנישער קאָנגרעס. (1889—1890) — אין הערבסט פון יאָהר 1889 האָט אַ קאָנגרעס פון פערטרעטער פון דיא הויפּט אונ־אַבהענגיגע נאַציאָנען פון אַמעריקאַ אָנגעפאַנגען זיינע זיצונגען אין וואשינג־טאָן. דיזער "פּאַן־אַמעריקאַן קאָנגרעס", וויא מען האָט איהם גערופען, איז אָבגעהאַלטען געוואָרען אויף דער איינלאַדונג פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, פאַר'ן צוועק פון "רעקאָמענדירען אַ פּלאַן פון פערמיטלונג צו שליכטען סכסוכים צווישען זיי (דיא רעפּובליקען פון ביידע אַמעריקאַנער קאָנטינענטען) און בע־טראַכטען פראַגען וואָס האָבען צו טהאָן מיט פערבעסערן דיא געשעפטס־פער־בינדונגען און מיטלען פון דירעקטען פערקעהר צווישען דיא דאָזיגע לענדער."

דער קאָנגרעס האָט געמאַכט אַן אַנצאָהל רעקאָמענדאַציאָנען, דיא וויכ־טיגסטע פון וועלכע איז "אַז דיא רעפּובליקען פון נאָרד, צענטראַל און זיד אַמעריקאַ זאָלען אָננעהמען פריעדליכע פערמיטלונג אַלס אַ פּרינציפּ פון אַמע־ריקאַנישע אינטערנאַציאָנאַלע געזעצע, צו שליכטען אַלע טענות, וכוחים אָדער סכסוכים וואָס וועלען ארויסקומען צווישען זיי". דיא מיטגליעדער פון דיזען קאָנגרעס האָבען פערבראַכט זעקס וואָכען צייט אין בעזוכען דיא הויפּט שטעט פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען.*)

414. שטערונגען אין קאָנגרעס; קוואָרום. (1890) — דער איין־און־פופציגסטער קאָנגרעס האָט זיך פערזאַמעלט אין 1890 מיט אַ רע־פּובליקאַנער מעהרהייט אין יעדע הויז, און טאָמאַס ב. ריד, פון מעין, איז ערוועהלט געוואָרען ספּיקער (פּאָרזיצענדער). פילע קלאַגען זיינען אָפט גע־מאַכט געוואָרען אויף דיא לאַנגזאַמע ארבייט פון קאָנגרעס אין פערהאַנדלען דיא געשעפטען וואָס ליגען פאַר פאַר איהם. עס איז לאַנג געווען דיא מאָדע פון דער מינדערהייט אָבצוהאַלטען דעם פאָרטשריט פון דער געזעץ־געבונג מיט דעם וואָס זיי האָבען זיך ענטזאָגט צו שטימען. אַזוי וויא אַ מיטגליעדער וואָס האָט ניט געשטימט איז פעררעכענט געוואָרען אַלס אַבוועזענד, האָט דיא מינדערהייט דורכ'ן ניט שטימען געקענט אימער אויפהויבען דיא טענה אַז עס איז ניטאָ קיין "קוואָרום" (דאָס הייסט, אַז עס זיינען ניטאָ גענוג מיטגליעדער צו פער־האַנדלען דיא געשעפטען אויף אַ געזעצליכען אופן). אַזאַ טענה פלעגט געוואוינליך

*) דער קאנגרעס איז בעשטאנען פון זעקס און זעכציג מיטגליעדער. הייטי, ניקאראגוא, פערו, גוואטעמאלא, קאלאמביא, ארגענטיניען, קאסטא ריקא, פאראגוואי, בראזיליען, האנדוראס, מעקסיקא, באליוויא, דיא פעראייניגטע שטאאטען, ווענעצועלא, טשילי, סאלוואדאר און עק־וואדאר זיינען געווען פערטראטען. דער קאנגרעס האט זיך פערטאגט דעם 19טען אפריל, 1890.

אין ניו יאָרק איז אפּריל דעם 29—30טען, 1889, געפייערט געוואָרען אויף א פּאסענדען אופן דער הונדערט יעהריגער יובילעאום פון וואשינגטאָן׳ס איינשווערונג אלס פּרעזידענט אין דעם טאָג פון 30טען אפּריל, 1789, אין יענער שטאָט. פּרעזידענט העריסאָן און זיין קאבינעט מיט א גרויסע מאסע פון דער ארמעע און פלאָטע, וויא אויך פון בירגער האָבען זיך אין דעם בעטייליגט.

412. דיא דזשאנסטאַון פערפלייצונג; זיבען נייע שטאאטען. (1889—1890, 1896) — איינער פון דיא שרעקליכסטע אונגליקען וואס האָט ווען פּאסירט אין דיזען לאנד האָט געטראָפען אין דזשאנסטאון, אין מיטען פּענסילווייניא, דעם 31טען מאי, 1889. א גרויסע וואסער־וואנט ביים קאָנעמאָו טייך האָט זיך איינגעבראָכען, און א ים וואסער, כמעט א האלבער מייל ברייט און פערציג פוס הויך, האָט זיך ארונטערגעלאָזען אין טהאל צום שטאָט מיט אן איבערראשענדע שנעלקייט; מען זאָגט אז דאָס וואסער איז דורכגעלאָפען א שטרעקע פון אכצעהן מייל אין פופצעהן מינוט. כמעט אָהן א מאָמענט ווארנונג זיינען גאנצע דערפער און הייזער אוועקגעטראָגען געוואָרען; זאָגאר א שנעל־פליהענדער פּאסאזשירען צוג האָט זיך ניט געקענט רעטען פון דער פערפלייצונג און איז פערכאפּט געוואָרען אין אונגליק. דיא פערפלייצונג איז געגאנגען ביז דזשאנסטאון, א זעהר וויכטיגע פאבריק שטאָט, וועלכע איז כמעט אין גאנצען פערניכטעט געוואָרען. צוויי און צוואנציג הונדערט פּערזאָן, דענקט מען, האָבען זייערע לעבענס פערלאָרען; אין מאנכע פעלע זיינען גאנצע פאמיליען אָבגעמעקט געוואָרען פון דער וועלט. אייגענטום אין ווערטה פון 10,000,000 דאָלער איז פערניכטעט אָדער ווערטהלאָז געמאכט געוואָרען. וויא ביי אנדערע קאטאסטראָפען, זיינען אויך איצט ביישטרעגע שנעל געזאמעלט געוואָרען און ליבעראל געגעבען געוואָרען צו העלפען דיא פעראונגליקטע.

אין דיא לעצטע עטליכע טעג פון דער פריהערדיגער אדמיניסטראציאָן, האָט דער קאָנגרעס בעשלאָסען אריינצונעהמען פיער נייע שטאאטען, וועלכע האָבענדיג ערפילט דיא געשטעלטע קאָנדיציאָנען, זיינען אויפגענומען געוואָרען אין דעם בונד דורך פּראָקלאמאציאָנען פון דעם פּרעזידענט אין הערבסט פון יאָהר 1889. דיזע שטאאטען זיינען געוועזען נאָרד דאקאָטא, זיד דאקאָטא, מאָנטאנא און וואשינגטאָן. איידאהאָ און ווייאָמינג זיינען אריינגענומען געוואָרען אין יולי, 1890, און יוטא אין יאנואר 1896, מאכענדיג דיא צאָהל פון שטאאטען פינף און פיערציג.*)

---

*) יוטא האט פאר איהר אויפנאהמע געמוזט נאכקומען א ספּעציעלען בעשלוס פון קאנגרעס. איינע פון דיזע פארשריפטען פון דיזען בעשלוס האט געפאדערט פאלקאמענע פערבאטונג פון פאליגאמיע.

Washington's Centennial in New York, 1889.

An imposing celebration of the one hundredth anniversary of the inauguration of Washington at New York, April 30, 1789, was held in that city April 29–30, 1889; the President and the Cabinet with a large representation of the army and navy, as well as of citizens, took part in it.

Johnstown flood, 1889.

412. Johnstown Flood; Seven New States. (1889–1890, 1896.) — One of the most terrible disasters which has ever been known in the country took place at Johnstown, central Pennsylvania, May 31, 1889. A large dam on the Conemaugh River gave way, and a column of water nearly half a mile wide and forty feet high swept down the valley toward the town with amazing rapidity; it is said to have traversed a distance of eighteen miles in fifteen minutes. With scarcely a moment's warning villages and houses were carried away; even an express passenger railroad train was unable to get away from the flood, and was overtaken with destruction. The flood swept on to Johnstown, a busy manufacturing town, which was almost completely destroyed. About twenty-two hundred persons are thought to have lost their lives; in some instances whole families were swept out of existence. Property valued at $10,000,000 was destroyed or rendered worthless. As in other times of calamity, contributions were quickly and liberally made to aid the sufferers.

New states admitted.

In the last few days of the preceding administration, Congress had authorized the admission of four new states, which, having fulfilled the required conditions, were admitted to the Union by proclamations of the President in the fall of 1889. They were North Dakota, South Dakota, Montana, and Washington. Idaho and Wyoming were admitted in July, 1890, and Utah in January, 1896,[1] making the number of states forty-five.

[1] Utah, before admission, complied with a special act of Congress, one of the provisions of which required the absolute prohibition of polygamy.

to which the civil service applies were not displaced; but, as under previous administrations, many, particularly in the Post-office Department, were either removed or not reappointed when their terms expired.

BENJAMIN HARRISON.

BENJAMIN HARRISON, grandson of President William Henry Harrison and great grandson of Benjamin Harrison, signer of the Declaration of Independence, was born in Ohio, August 20, 1833. He graduated at Miami College, Ohio, 1852. He studied law, but entered the army in 1861. He served with distinction, receiving the rank of brevet brigadier-general. In 1865 he resumed the practice of law. He was a senator from Indiana 1881-1887. He was nominated for President 1888 and was elected. He was President 1889-1893. A candidate for re-election in 1892, he was defeated. He died March 13, 1901.

411. Oklahoma; Washington Centennial. (1889.) — One of the earliest acts of the new administration was the opening of the territory of Oklahoma to white settlers. This tract of 39,030 square miles had been part of Indian Territory. There was a rush to the new territory to take up claims under the land laws, but by proclamation of the President, any one entering the district before noon of April 22, 1889, would be debarred from acquiring any rights therein. At midday crowds of eager claim-seekers rushed across the line, claims were staked out with marvellous rapidity, and towns of tents or rough board shanties sprang up before nightfall. In about five months, Guthrie, the principal town, had a population of 4000, several banks, four daily papers and lines of street cars.[1] Oklahoma.

[1] The lands were bought from the Creek and Seminole Indians, and opened to settlers by act of Congress March 2, 1889. Great numbers of negroes went to Oklahoma. In 1890 the population of the new territory was 61,834, and in 1900, 398,245.

צוגעפּאסט, ניט ארונטערגעזעצט געוואָרען; אָבער, וויא אונטער דיא אנדערע אדמיניסטראַציאָנען, זיינען פיעלע איבערהויפּט פון פּאָסט דעפּאַרטמענט, ענטזאגט געוואָרען, אָדער זיי זיינען ניט ווידער ערנאנט געוואָרען, ווען זייערע טערמינען האָבען זיך געענדיגט.*)

411. אָקלאַהאָמאַ; וואַשינגטאָן'ס הונדערט יעהריגער פייער. (1889) — איינע פון דיא ערשטע טהאטען פון דער נייער אדמיניסטראַציאָן איז געווען דיא ערעפנונג פון דער טעריטאָריע פון אָקלאַהאָמאַ פאר ווייסע קאָלאָניסטען. דיזער טראַקט לאנד, 39,030 קוואדראט מייל דיא גרויס איז געווען א טייל פון אינדיאַנער טעריטאָריע. עס איז געוואָרען א געיעג נאָך דער נייער טעריטאָריע, אום אויסצוכאפּען חזקות לויט דיא געזעצע וועגען לאנד, אָבער א פּראָקלאמאציאָן פון פּרעזידענט האָט בעשטימט דאָס יעדער איינער וואָס וועט אריין אין דעם געגענד פאר מיטאָג־צייט פון 22טען אפּריל, 1889, וועט אין גאַנצען אויסגעשלאָסען ווערן פון יעדער געלעגענהייט צו ערווערבען וועלכע עס איז רעכטע דאָרט. ביי מיטאָג־צייט פון יענעם טאָג זיינען מאסען נייגעריגע חזקות־זוכער אריבערגעלאָפען דיא ליניע, חזקות זיינען פערכאפּט געוואָרען מיט וואונדערבארע שנעלקייט, און שטעט פון פּאלאטקעס אָדער ביידלאך צוזאמענגעשטעלט פון שטיקלאך ברעטלאך זיינען אויפגעוואקסען ביז פארנאכט. אין אונגעפעהר פינף מאָנאטען, האָט גאָטהרי, דיא הויפּט שטאָט, געהאט א בעפעלקערונג פון 4000, אייניגע באנקען, פיער טעגליכע צייטונגען און ליניעס פון באהן־שטראסען.**)

*) בענדזשאמין העריסאָן, וועמעס בילד געפינט זיך אויף דער ענגלישער זייטע 443, איז געווען אן אייניקעל פון פּרעזידענט וויליאם הענרי העריסאָן און אן אור־אייניקעל פון בענדזשאמין העריסאָן, וועלכער האט אונטערשריבען דיא אונאבהענגיגקייטס ערקלערונג. ער איז געבאָרען געוואָרען אין אָהייאָ דעם 20טען אגוסט, 1833. ער האט געענדיגט מיאמי קאָלעדזש, אין אָהייאָ, 1852. ער האט שטודירט פאר יוריסט, אבער ער איז אריינגעטרעטען אין דער אַרמעע אין יאָהר 1861. ער האָט זיך אויסגעצייכענט אין דיענסט, קריגענדיג דעם ראנג פון "ברעוועט" בריגאַדיר־גענעראל. אין 1865 האט ער ווידער אבגעגעבען זיך מיט דער פּראַפעסיאָן פון א יוריסט. ער איז געווען א סענאַטאָר פון אינדיאַנא פון 1881 ביז 1887. ער איז אַרויסגעשטעלט געוואָרען פּאָר פּרעזידענט אין 1888 און איז ערוועהלט געוואָרען. ער איז געווען פּרעזידענט פון 1889 ביז 1893. ער איז געווען קאנדידאט פאר ווידער־ערוועהלונג אין 1892, אבער איז דורכגעפאלען. ער איז געשטאָרבען דעם 13טען מערץ, 1901.

**) דאָס לאַנד איז געקויפט געוואָרען פון דיא קריק און סעמינאָל אינדיאַנער און איז געעפענט געוואָרען פאר קאָלאָניסטען, לויט א בעשלוס פון קאָנגרעס פון דעם 2טען מערץ, 1889. א גרויסע צאָהל נעגער זיינען אוועק נאָך אָקלאָהאָמאַ. אין 1890 איז דיא בעפעלקערונג פון דער נייער טעריטאָריע געווען 61,834, אין יאָהר 1900—398,245 און אין 1910—1,657,155.

בלויז פאר הכנסה״. דיזע מיינונג האט ער געגעבען דעם קאנגרעס אין זיין יעהרליכע באטשאפט פון דעצעמבער, 1887, אין וועלכער, געגען יעדען מנהג, ער האט זיך בעשריינקט בלויז אויף איין פונקט — דער טאריף.

דאס רעפרעזענטאנטען הויז האט אלס אנטווארט אויף דיזער האנדלונג אנגענומען א טאריף געזעץ, וועלכער איז גערופען געווארען נאך זיין הויפט פערפאסער, דער מילס געזעץ, וועלכער האט בעצוועקט צו פערקלענערן זעהר שטארק דיא צאל אויף אימפארטירטע סחורות. דער סענאט, וועלכער האט געהאט א רעפאבליקאנער מאיאריטעט, האט זיך ענטזאגט צו צושטימען און דער געזעץ איז דורכגעפאלען.

ביי דיא פרעזידענטען וואהלען פון יאהר 1888, האבען דיא דעמאקראטען ארויסגעשטעלט פרעזידענט קליוולענד און עלען ג. טוירמען, פון אהייא, פאר וויס-פרעזידענט. דיא רעפובליקאנער האבען ארויסגעשטעלט בענדזשאמין העריסאן פון אינדיאנא, פאר פרעזידענט, און לעווי פ. מארטאן, פון ניו יארק, פאר וויס-פרעזידענט. דיא פראהיבישעניסטען האבען ארויסגעשטעלט קלינטאן ב. פיסק, פון ניו דזשוירזי, און דזשאן א. ברוקס, פון מיזורי. דיא יונייטעד לייבאר (״פעראייניגטע ארבייטער״) פארטיי האט אויך ארויסגעשטעלט קאנדידאטען אין פעלד. וועניג אדער כמעט קיין איינוואנד, האט ניט געקענט געמאכט ווערן געגען דיא קאנדידאטען אויף פערזענליכען גרונד, אזוי דאס דיא גאנצע זאך איז געווען א פראגע וואס איז בעסער פאר׳ן פאלק. דיא דעמאקראטען האבען ארויס-געשטעלט א ״טאריף בלויז פאר הכנסה״, וועהרענד דיא רעפובליקאנער האבען אגיטירט פאר א טאריף ניט בלויז פאר הכנסה, נור אויך אלס ״א שוץ פאר דיא היימישע אינדוסטריען״. וויא אין 1884, אזוי האט זיך דער רעזולטאט פון דיא וואהלען געווענדט אן דיא שטימען אין ניו יארק, וועלכע האט דיזען מאל געגעבען א פלוראליטעט פאר דיא רעפובליקאנער קאנדידאטען.*)

410. בענדזשאמין העריסאן. (1889) — העריסאן און מארטאן זיי-נען איינגעשווארען געווארען דעם 4טען מערץ, 1889. וויא אונטער קליוולענד׳ס אדמיניסטראציאן זיינען דיא מייסטע פון דיא יעניגע וואס האבען געהאלטען רעגיערונגס שטעלען און צו וועלכע דער ״סיוויל סוירוויס״ געזעץ האט זיך

*) יעדער נארדליכער און וועסטליכער שטאאט, אויסער קאנעטיקוט און ניו דזשוירזי, האט זיך ערקלערט פאר דיא רעפובליקאנער, און יעדער זידליכער שטאאט פאר דיא דע-מאקראטען; אזוי דאס ווידער איז געווארען דיא ״פעראייניגטע זיד״. טעקסעס האט געגעבען קליוולענד׳ן אזא גרויסע פלוראליטעט וויא 146,000, וועהרענד אין זיד קעראליינא איז דיא גאנצע צאהל שטימען פאר אלע קאנדידאטען געווען מיט 13 טויזענד שטימען וועניגער וויא אין 1884, און מיט 91,000 שטימען וועניגער וויא אין 1880.

ducing it on others to a point which would bring about a "tariff for revenue" only. This opinion he gave to Congress in his annual message of December, 1887, in which, contrary to precedent, he confined himself to one subject, — the tariff.

The Tariff.

The House of Representatives, in response to this action, passed a tariff bill, called from its principal author the Mills Bill, which proposed to reduce largely the tariff on imports. The Senate, which had a Republican majority, refused to concur, and the measure failed.

Nominations, 1888.

In the Presidential election of 1888, the Democrats nominated President Cleveland, with Allen G. Thurman of Ohio for Vice-President. The Republicans nominated Benjamin Harrison of Indiana, with Levi P. Morton of New York for Vice-President. The Prohibitionists nominated Clinton B. Fisk of New Jersey, and John A. Brooks of Missouri. The United Labor party also put candidates in the field. Little or no objection could be made to the candidates on personal grounds, so the whole issue was on matters of public policy. The Democrats advocated a tariff for revenue only, while the Republicans advocated a tariff not merely for revenue, but also for "protection of home industries." As in 1884, the result of the election turned on the vote of New York, which this time gave a plurality for the Republican candidates.[1]

Republicans successful.

410. Benjamin Harrison. (1889.) — Harrison and Morton were inaugurated March 4, 1889. As under the administration of Cleveland, most of those holding offices

[1] Every northern and western state, except Connecticut and New Jersey, declared for the Republican ticket, and every southern state for the Democratic ticket; so, again, there was a "solid South." Texas gave Cleveland the large plurality of 146,000, while in South Carolina the total vote for all candidates was 13,000 less than it had been in 1884, and 91,000 less than in 1880.

408. The Surplus. (1886.) — As the debt of the country decreased, the need for money decreased also, and the income of the government continued to be greater than was necessary to meet the annual charges for interest and for the expenses of supporting the various departments. The reduction of the tariff (1883) (sect. 396) had amounted to little, and though the internal taxes had been removed from nearly everything except liquor and tobacco, there was still a surplus over expenditures of about $100,000,000. Of course it was a matter of great pride to the country to enjoy such prosperity that it could of its own will tax itself unnecessarily for a large sum, and yet be scarcely conscious of a burden. Surplus.

But there are vexed problems connected with a national surplus of any considerable size. First, where a financial system like the Sub-Treasury system of the United States is employed, there is no way to get the money back into circulation, except by the payment of interest, of salaries, by paying for government works, or by purchase of national bonds, often at a high rate. The first three methods are inadequate, and the last is dependent upon the willingness of the owners to part with their bonds. Secondly, a large surplus is, from the very nature of the case, difficult to expend economically and judiciously.

409. Mills Bill; Harrison Elected. (1888.) — Both of the prominent parties were bound to reduce the surplus. This could be done in two ways, or by a combination of the two: (1) lessening the income, (2) increasing the expenditure, (3) lessening the income in some directions and increasing the expenditure in others. President Cleveland, following the traditions of his party, naturally decided that the true way to meet the difficulty was to reduce the income of the government, by abolishing the duty on some goods, and re- Plans to reduce the surplus.

408. **דער איבערשום.** (1886) — אזוי וויא דיא חובות פון לאַנד זיינען פערקלענערט געוואָרען, איז דער פערלאַנג נאָך געלד אויף פערקלענערט געוואָרען, און דיא הכנסה פון דער רעגיערונג איז כסדר געווען גרעסער וויא עס איז נויטיג געווען צו דעקען דיא יעהרליכע אויסגאַבען אויף פּראָצענטען און אויף דיא אויסהאַלטונג פון דיא פערשיעדענע דעפּאַרטמענטען. דיא פערקלענערונג פון דעם טאַריף אין 1883 (זעה פּאַראַגראַף 396) האָט בעטראָפען וועניג; און הגם דיא אינערליכע שטייערן זיינען אָבגעשאַפט געוואָרען פון כמעט אַלעם אויסער שטאַרקע משקאות און טאַבאַק, איז נאָך אַלץ געווען אַן איבערפלוס איבער דיא אויסגאַבען אויף אונגעפעהר 100,000,000 דאָלער. נאַטירליך, אַמעריקאַ האָט געהאַט אַ גוטע אורזאַכע צו שטאָלצירען וואָס זיא איז אין אַזאַ וואָהלהאַבענדען צושטאַנד דאָס זיא קען אָהן אירגענד וועלכע נויטווענדיגקייט זיך אַליין בעשטייערן מיט אַזאַ גרויסע סומע און דאָך קוים פיהלען דיא לאַסט דערפון.

עס זיינען אָבער דאָ שווערע פראַגען וואָס האָבען אַ שייכות מיט אַ נאַציאָנאַלען איבערשום פון אירגענד וועלכע בעדייטענדע גרויס. ערשטענס, וואו אַ פינאַנץ סיסטעם וויא דיא צווייגען פון שאַץ־קאַמער סיסטעמע פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען ווערט בענוצט, איז ניטאָ קיין וועג וויא צו ברייננען דאָס געלד צוריק אין אומגאַנג, אויסער דורך'ן אויסצאָהלען פּראָצענטען, געהאַלטען, אָדער דורך צאָלען פאַר רעגיערונגס אַרבייט, אָדער דורך'ן קויפען נאַציאָנאַלע ווערטה־פּאַפּיערען, אָפט פאַר זעהר אַ הויכען פּרייז. דיא ערשטע דריי מעטאָדען זיינען ניט גענינענד, און דיא לעצטע זיינען אָבהענגיג אָן דעם ווילען פון דיא אייגענטימער זיך צו שיידען מיט דיא ווערטה־פּאַפּיערען. צווייטענס, איז אַ גרויסער איבערפלוס, שוין צוליב דעם אַליין, שווער אויסצוברענגען אויף אַן עקאָנאָמישען און אויסגערעכענטען אופן.

409. **מילס געזעץ; העריסאָן ערוועהלט.** (1888) —ביידע גרויסע פּאַרטייען האָבען געמוזט פערקלענערן דעם איבערפלוס. דאָס האָט געקענט געטהאָן ווערן אויף צוויי אופנים, אָדער דורך אַ פעראייניגונג פון דיא ביידע: (1) פערקלענערן דיא הכנסה, (2) פערגרעסערן דיא הוצאות, (3) פערקלענערן דיא איינקינפטע אין געוויסע היניזיכטען און פערגרעסערן דיא אויסגאַבען אין אַנדערע. פּרעזידענט קליוולענד, פאָלגענדיג דיא טראַדיציאָנען פון זיין פּאַרטיי, האָט נאַטירליך בעשלאָסען אַז דער ריכטיגער וועג צו העלפען אין דער צרה איז צו פערקלענערן דיא הכנסה פון דער רעגיערונג, דורך דיא אָבשאַפונג פון דעם צאָל אויף געוויסע סחורות און פערקלענערען עס אויף אַנדערע ביז אַ געוויסען פונקט וואָס זאָל דעם טאַריף אַרונטערברייננען צו אַ "טאַריף

פון אן אנצאהל רעדנער, וועלכע האבען אגיטירט פאר דיא גוואלדיגסטע מעטאדען, אום צו עררייכען זייער צוועק. ווען דיא פאליציי האט בעפאהלען דער מאסע זיך פונאנדער צו געהן, האט א דינאמיט באמבע עקספלאדירט צווישען דער פאליציי, טויטענדיג און פערוואונדענדיג פיעלע פון זיי. אלס ענטפער האט זיך דיא פאליציי געווארפען און געשאסען אויף דער מאסע מיט אן עהנליך שרעקליכען רעזולטאט. דיא הויפט אנפיהרער האט מען ארעטירט און זיי זיינען געבראכט געווארען צו א פראצעס; פיער האט מען געהאנגען און אנדערע אריינגעזעצט אין געפענגניס.*) דאס לאנד האט פרייער אויפגעאטהעמט ווען מען האט געפונען אז אלע אנפיהרער, אויסער איינער, זיינען פרעמדע, און בעלאנגען צו יענעם קלאס אנארכיסטען וועמעס צוועק איז צו אומווארפען אלע רעגיערונגען און אבשאפען אלע רעכטע פון אייגענטום. דיא ארבייטער פון גאנצען לאנד האבען זיך אבגעלייקענט פון זיי און פערדאמט דיא אונרוהען.

407. **דיא טשארלסטאן ערד־ציטערנים; דיא פרייהייטס סטאטוע.** (1886) — דורך'ן זומער פון 1886 איז דיא שטאט טשארלסטאן, זיד קעראליינא, געטראפען געווארען פון א שטארקער ערד־ציטערניס. מענשען־לעבענס זיינען פערלארען געגאנגען און פיעלע געביידען זיינען אראנטערגעריסען געווארען, אדער אזוי צוטרייסעלט געווארען, אז מען האט געמוזט זיי אראנטעררייסען. דער גאנצער פערלוסט איז געשאצט געווארען אויף 5,000,000 דאלער. וויא מיט דעם פאל פון דיא אונגליקען אין שיקאגא און אין באסטאן, האבען דיא לײדענדע בירגער געקראגען גענוג ריכטיגע שטיצע פון זייערע סימפאטייזירענדע מיט־בירגער.

אן אנגענעהמע פאסירונג פון יאהר 1886 איז געווען דער ענדיגען אין דיא איינווייהונג פון דער סטאטוע פון "פרייהייט קלערט אויף דיא וועלט", וועלכע איז פרעזענטירט געווארען פון דער פראנצויזישער רעפובליק צו דיא פעראייניגטע שטאאטען, צום אנדענקען פון דיא אלטע פריינדשאפט צווישען דיזע צוויי לענדער און אלס א צייכען פון גלויבען וואס דאס פראנצויזישע פאלק האט אין רעפובליקאנער אינסטיטוציאנען. דיא בראנזענע סטאטוע, וועלכע איז גוט בעקאנט צו יעדען וואס פאהרט ארויס אדער אריין אין האפען פון ניו יארק, איז הונדערט און פופציג פוס הויך. דיא קאסטען פון דעם פעדעסטאל אויף וועלכען דיא סטאטוע שטעהט זיינען געדעקט געווארען פון דיא בירגער פון דיא פעראייניגטע שטאאטען. דיא גאנצע געביידע, וועלכע געפינט זיך אויף בעדלאו'ס אינזעל, שטעהט דריי הונדערט פוס הויך איבער'ן וואסער.

---

*) דיא יעניגע פון זיי וועלכע זיינען נאך געווען אין געפענגניס אין יאהר 1893 זיינען בעגנאדיגט געווארען פון גאווערנאר פון איללינאי, אויף'ן גרונד, אז זיי האבען ניט געהאט קיין ריכטיגען פראצעס.

Chicago riots, 1886.

the mob to disperse, a dynamite bomb was exploded among the officers, killing and wounding many. In return, the body of police charged and fired upon the mob with equally fatal effect. The ringleaders were arrested and brought to trial; four were hanged, and others imprisoned.[1] It was a relief to the country to find that all the ringleaders but one were foreigners, and were of that class of anarchists whose purpose is to overthrow all governments and to do away with all the rights of property. The workingmen throughout the country disclaimed and denounced these riots.

Charleston earthquake, 1886.

407. **Charleston Earthquake; Statue of Liberty.** (1886.) — During the summer of 1886 the city of Charleston, South Carolina, was visited by a severe earthquake. Lives were lost, and many buildings were thrown down or so shaken that it was necessary to pull them down. The total loss was estimated at $5,000,000. As in the case of the calamities at Chicago and at Boston, the suffering citizens had abundant and substantial aid from their sympathizing fellow-countrymen.

"Statue of Liberty."

A pleasant incident of the year 1886 was the completion and dedication of the statue of "Liberty enlightening the World," presented by the French Republic to the United States, in commemoration of the old friendship between the two countries, and as an evidence of the faith of the French people in republican institutions. The bronze statue, known to every one who leaves or enters the harbor of New York, is one hundred and fifty feet high. The expense of the pedestal was defrayed by the citizens of the United States. The whole structure, which is situated on Bedloe's Island, rises three hundred feet above the water.

[1] Those still in prison in 1893 were pardoned by the governor of Illinois on the ground of an unfair trial.

higher wages, shorter hours, dismissal of objectionable fellow-workers, or change of rules, the association or "union" would order all members to cease working, or to "strike," as it is called. Often, when "union men" struck, they would not permit "non-union" men to take their places or to work under any circumstances. Some of the employers, on their part, would make a list called the "black list," of those men who were likely to give trouble, and would refuse to give work to such men. In return, the associations made use of a method introduced from Ireland, called "boycott," which is to persuade others to have nothing to do with the person disliked, to decline to work or to deal with him, or to use goods manufactured by him or passing through his hands.[1] The boycott proved a powerful weapon, but it was like a blade without a handle, which cuts him who wields it, for it helped to bring about the importation of foreign laborers who were willing to work at a lower rate than native workmen, and who were free from the labor organizations. **Demands of labor organizations.**

406. Strikes; Anarchist Riots in Chicago. (1886.) — The labor troubles were especially frequent in 1886, which has been in consequence called the year of strikes. There were many riots, the worst of which took place in Chicago. Early in the spring it was estimated that forty thousand men were "on a strike" in that city alone. The disturbances culminated on May 4, when a crowd was addressed by a number of speakers who urged the most violent methods of gaining their ends. When the police ordered **Strikes.** **Chicago riots, 1886.**

[1] Captain Boycott was a landlord's agent in Ireland. The disaffected tenants, to avenge themselves for fancied wrongs, refused to sell him food or clothing, or to have any dealings whatever with him. Inciting others to "boycott" any one with the design of injuring him, has been decided by the courts of the United States to be illegal and punishable.

העכערע געהאַלט, קירצערע שטונדען, דיא ענטזאַגונג פון אונוויגשענסווערטהע מיטאַרבייטער, אָדער אַזוי אַן ענדערונג פון אַרבייטס בעדינגונגען, פלעגט דער פעראיין, אָדער "יוניאָן" בעפעהלען אַלע מיטגליעדער צו אויפהערען אַר־בייטען, אָדער צו "סטרייקען", וויא מען רופט עס. אָפט, ווען "יוניאָן לייט" האָבען געסטרייקט האָבען זיי ניט געוואָלט ערלויבען דיא "ניט־יוניאָן־לייט" צו פערנעהמען זייערע פּלעצער אָדער צו אַרבייטען אונטער אירגענד וועלכע אומשטענדען. מאַנכע פון דיא אַרבייטס־געבער, פון זייער זייט, פלעגען מאַכען אַ ליסטע (וועלכע מען רופט "שוואַרצע ליסטע") פון דיאיעניגע וואָס מען האָט גע־רעכענט אַז זיי וועלען אָנטהאָן צרות, און מען פלעגט זיך ענטזאַגען זיי צו געבען בעשעפטיגונג. אַלס ענטפער דאַרויף האָבען זיך דיא אַרבייטער פעראיינען בע־נוצט מיט אַ מעטאָדע וואָס איז געבראַכט געוואָרען פון אירלאַנד, וועלכע רופט זיך "באָיקאָט", אַ מעטאָדע וועלכע הייסט איינצוריידען אַנדערע ניט צו האָבען קיין מגע משא מיט דיא פערהאַסטע פערזאָן און צו ענטזאַגען זיך צו אַרבייטען אָדער צו האַנדלען מיט איהם, אָדער צו געברויכען וואַארע וואָס ער האָט פאַברי־צירט, אָדער וואָס איז דורכגעגאַנגען זיינע הענד.*) דער באָיקאָט האָט זיך ארויס־געצייגט אַ מעכטיגע וואַפע, אָבער ער איז געווען וויא אַ מעסער אָהן אַ הענטעל, וועלכער שניידט איין דעם וואָס האַלט איהם, ווייל ער האָט געהאָלפען צו בריינ־גען צו דער אימפּאָרטירונג פון פרעמדע אַרבייטער, וועלכע זיינען געווען ווילינג צו אַרבייטען פאַר אַ קלענערען געהאַלט וויא דיא איינגעבאָרענע אַרבייטער און וועלכע זיינען געווען פריי פון דעם איינפלוס פון דיא אַרבייטער אָרגאַני־זאַציאָנען.

406. סטרייקס; אַנאַרכיסטישע אונרוהען אין שיקאַגאָ. (1886) — דיא אַרבייטער סכסוכים זיינען הויפּטזעכליך אָפט פאָרגעקומען אין 1886, וועלכער איז צוליב דעם גערופען געוואָרען דער יאָהר פון סטרייקס. עס זיינען פאָרגעקומען פיעלע אונרוהען, פון וועלכע דיא ערגסטע זיינען געווען אין שיקאַגאָ. אין אָנפאַנג פריהלינג האָט מען אויסגערעכענט אַז פערציג טויזענד לייטע זיינען געווען "אין סטרייקס" אין יענער שטאָט אליין. דיא אונרוהען האָבען זיך געענדיגט דעם 4טען מאַי, ווען אַ מאַסע איז אדרעסירט געוואָרען

*) קאַפּיטאַן באָיקאָט איז געווען אַן אַגענט פאַר אַ לאַנד־אייגענטימער אין אירלאַנד. דיא אונצופרידענע בעוואָהנער, אום זיך אָבצורעכענען מיט איהם פאַר אונרעכטען וואָס זיי האָבען זיך איינגערעדט אַז ער האָט זיי געטהאָן, האָבען זיך ענטזאָגט איהם צו פערקויפען שפּייז אָדער קליידער, אָדער צו האָבען מיט איהם וועלכע עס איז געשעפטען. אויפצוהעצען אַנדערע צו "באָיקאָטירען" אירגענד וועמען מיט דעם צוועק איהם שאַדען צו טהאָן, איז פון דיא געריכטען פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען ערקלערט געוואָרען אַלס אונגעזעצליך און בע־שטראָפבאַר.

געוואָרען, מיט זעהר וועניג אָפּאָזיציאָן. מאנכע האָבען אָבער געגלויבט אז דיזער געזעץ און א געזעץ פון יאָהר 1880, צו וועלכען דיזער איז צוגעגעבען גע־וואָרען, זיינען געגען געווויסע טראקטאט פערפפליכטונגען מיט כינא, אויסער דעם וואָס זיי זיינען אין אַלגעמיין ניט ווינשענסווערטה. דיא פראגע איז קורץ נאָכדעם געבראכט געוואָרען פאר דאָס העכסטע געריכט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען, וועלכעס האָט ענטשיעדען אז "דיא מאַכט פון דער געזעץ געבענדער אָבטיילונג פון דער רעגיערונג אויסצושליסען פרעמדע פון דיא פעראייניגטע שטאאטען איז א פראגע פון אויבערהערשאפט, וועלכע קען ניט אויפגעגעבען ווערן דורך דיא מאַכט צו שליסען טראקטאטען". דיא כינעזער אויסשליסונגס געזעצע זיינען געוועזען ניט אין גאנצען ווירקענד, צוליב דיא גרויסע שוועריגקייט צו פערהיטען אז דיא אויסגעשלאָסענע זאָלען ניט אריינגעשמוגעלט ווערן אי־בער'ן גרעניץ פון קענעדע, וואו עס איז ניט געוועזען קיין געזעץ וואָס זאָל פער־באָטען דיא איינוואנדערונג פון כינעזער.

405. ארבייטער סכסוכים און דיא "ריטטער דער ארבייט". — זייט איינינגע יאָהרען האָט עקזיסטירט א וואקסענדער געפיהל פון פיינדשאפט צווי־שען דער זאָגענאנטער ארבייטער קלאַסע און דיא קאפיטאליסטען און פאברי־קאנטען. דיזער געפיהל איז פערשטארקערט געוואָרען דורך דער פערגרעסע־רענדער צאָהל רייכע לייט, וועלכע האָבען ערוואָרבען זייער רייכטהום פון דיא מינען, פון דיא אויל פעלדער, דורך געלונגענע ספעקולאציעס אין אייזענבאהן אקציעס און ווערטה־פאפיערען, אָדער אין פערשיעדענע האנדעלס אונטערנעה־מונגען. דיא ארבייטער האָבען געגלויבט אז אן אונגלייכער חלק פון דיא פראָפי־טען פון דער אינדוסטריע קומט אָן צו דיא קאפיטאליסטען, און אז "דיא רייכע ווערן רייכער און דיא אָרעמע אָרעמער" אַלע מאָל. זיי האָבען געפיהלט, און אָפט מיט רעכט, אז דיא ארבייטס שטונדען זיינען אונגעהייער לאַנג און זיי האָבען געהאט פיעלע אנדערע טענות, מאנכע פון וועלכע זיינען געוועזען גאנץ גערעכטע. אום דורכצופיהרען זייערע פאָדערונגען און צו בעשיצען זייערע אינ־טערעסען זיינען ארבייטער אָרגאניזאציאָנען געגרינדעט געוואָרען. דיא שטארק־סטע און גרעסטע פון דיזע אָרגאניזאציאָנען איז געוועזען "דהי נאַיטס אָוו לייבאָר" ("דיא ריטטער דער ארבייט"), וועלכע האָט געצעהלט פיעלע טוי־זענדע אַלס מיטגלידער און וועמעס איינפלוס האָט דערגרייכט אין יעדען שטאאט פון לאַנד.

דיזע אָרגאניזאציאָנען האָבען, דורך קאָמיטעען אָדער דעלעגאטען, אָדער דורך ביידע, פאָרגעלייגט דיא פאָדערונגען פון דיא ארבייטער צו דיא פאברי־קאנטען. ווען דיא פאבריקאנטען האָבען ענטזאגט דיא פאָדערונגען פון

Chinese Immigration Acts.

mentary, were violations of treaty obligations with the Chinese, besides being otherwise objectionable. The matter was soon brought before the Supreme Court of the United States, which decided that the "power of the legislative department of the government to exclude aliens from the United States is an incident of sovereignty, which cannot be surrendered by the treaty-making power." The Chinese Immigration Acts were not thoroughly effective, owing to the great difficulty of preventing the excluded class from being smuggled across the border from Canada, where there was no law forbidding the immigration of Chinese.

Labor troubles.

405. **Labor Troubles and Knights of Labor.** — For some years there had been a growing feeling of antagonism between the so-called laboring class and the capitalists and manufacturers. This feeling was intensified by the increasing number of rich men, who had gained their wealth from the mines, from the oil fields, by successful speculation in railroad stocks and bonds, or in various commercial enterprises. The working-men believed that an unjust share of the profits of industry went to the capitalists, and that the "rich were getting richer, and the poor poorer" all the time. They felt, and often with reason, that the hours of labor were unnecessarily long, and they had also many other grievances some of which were just. In order to enforce their demands and protect their interests, labor organizations were formed. Among the most extensive of these was "The Knights of Labor," which numbered many thousands in its membership, and the influence of which extended into every state in the Union.

"Knights of Labor."

These organizations, through committees or delegates, or both, presented the demands of the employees to the manufacturers. If the manufacturers refused the demand for

any one who has not been confirmed as secretary by the Senate in executive session.[1]

(2) The Electoral Count Act (1887), providing a method of counting the electoral votes for President and Vice-President, which will not only prevent the recurrence of the difficulty which had arisen in 1876, but also guards against others. The aim of the act is to have disputes relative to the validity of the votes settled by state tribunals.

Electoral Count Act, 1887.

404. Interstate Commerce Act; Chinese Exclusion Act. (1887–1888.) — Another important act of legislation was the Interstate Commerce Law (1887), designed to regulate commerce between the various states, particularly in regard to the rates charged by railroads for passengers and freight. In many respects this is one of the most far-reaching measures ever enacted by Congress.

Interstate Commerce Law, 1887.

Another act (1888) was designed to prevent the immigration of Chinese laborers, who, it was contended, were greatly lowering the rates of wages for Americans, and indeed for all other laborers than themselves. It was urged that Chinamen came to the United States with no intention of becoming citizens, but simply for the purpose of making money enough to enable them in a few years to return to China; that they brought with them no families to support, ate little but rice, and lived in a way in which Americans could not live; that they had brought immoral customs into the country, and that the influence of such a community was extremely injurious. The bill passed, with little opposition. Some believed, however, that this act and an act of 1880, to which it was supple-

Chinese Immigration Act, 1888.

[1] The acting President, upon assuming office, must convene Congress, if it is not at the time in session, giving twenty days' notice. The office of Secretary of Agriculture was not created until 1889.

טוציאַן זיין ניט גילטיג צו האַלטען דעם אַמט פון פּרעזידענט, דאַרף ער אי־בערגעהיפּט ווערן, וויא אויך אירגענד וועלכער פון זיי וואָס איז פון דעם סענאַט אייף אַן עקזעקוטיווער זיצונג ניט בעשטעטיגט געוואָרען אַלס סעק־רעטער.*)

2) דער עלעקטאָרעל צעהלונגס געזעץ (1887), וועלכער שרייבט פאָר א מעטאָדע וויא צו צעהלען דיא עלעקטאָר שטימע פאַר פּרעזידענט און וויס־פּרעזידענט — א מעטאָדע וועלכע זאָל ניט נור פערהיטען אזא שוועריגקייט וויא דיא וואָס איז אַרויסגעקומען אין יאָהר 1776, נור וואָס זאָל אויך פערהי־טען אַנדערע צרות. דער ציעל פון דעם געזעץ איז צו מאַכען אז ספסוכים וועגען דיא גילטיגקייט פון דיא שטימען זאָלען ענטשיידעט ווערן פון דיא טריבונאַ־לען פון יעדען שטאַאט פאַר זיך.

404. אינטערשטאַאַט האַנדעלס־געזעץ; כינעזער אויסשליסונגס־געזעץ. (1887—1888) — נאָך א וויכטיגע געזעץ־געבונג איז געווען דער אינטער־שטאַאט האַנדעלס געזעץ (1887), וועלכער האָט בעצוועקט צו רעגולירען דעם האַנדעל צווישען דיא פערשיעדענע שטאַאטען, איבערהויפּט וועגען דיא פּריי־זען וואָס ווערן געפאָדערט פון אייזענבאַהנען פאַר פיהרען פּאַסאַזשירען און פראַכט. אין פיעלע הינזיכטען איז עס איינער פון דיא וויים גרייכענדעסטע געזעצע וואָס דער קאָנגרעס האָט ווען עס איז דורכגעפיהרט.

נאָך א געזעץ (1888) איז געשאַפען געוואָרען מיט דעם צוועק צו פער־מיידען דיא איינוואַנדערונג פון כינעזישע אַרבייטער, וועלכע האָבען, וויא עס איז בעהויפּטעט געוואָרען, זעהר נידריג אַרונטערגעבראַכט דיא פערדינסטען פון אַמעריקאַנער און פון אַלע אַנדערע אַרבייטער. עס איז בעהויפּטעט געוואָרען אז כינעזער קומען אין דיא פעראייניגטע שטאַאטען ניט מיט דעם ווילען צו ווערן בירגער, נור בלויז מיט דעם צוועק צו מאַכען געלד גענוג אז זיי זאָלען קענען אין עטליכע יאָהר אַרום זיך צוריק קעהרען נאָך כינא; אז זיי ברייגגען מיט זיך ניט קיין פאַמיליען צום אויפהאַלטען; אז זיי עסען זעהר וועניג אַנדערע זאַכען אויסער רייז, און לעבען אויף אזא אופן וויא קיין אַמעריקאַנער קען ניט לעבען; אז זיי ברייגגען אונמאָראַלישע זיטען אין דיזען לאַנד; און אז דער איינפלוס פון אזא געזעלשאַפט איז העכסט שעדליך. דער געזעץ איז אָנגענומען

*) דער במקום פּרעזידענט, ביים איבערנעהמען דעם אַמט, מוז איינבערופען דעם קאָנגרעס, אויב ער איז דאַמאַלס ניט פערזאַמעלט, געבענדיג צוואַנציג טעג צייט. דער אַמט פון אַגריקול־טור־סעקרעטער איז ערשט געשאַפען געוואָרען אין 1889. דער אַמט פון סעקרעטער פון האַנדעל און אַרבייט איז ערשט געשאַפען געוואָרען אין 1903.

און פאַר דעם ערשטען מאָל זייט 1856 איז דיא פרעזידענטשאַפט אריינגעפאַלען צו דיא דעמאָקראַטען.*)

403. **פרעזידענט קליוולענד (1885) ; געזעצע וועגען דיא וועהלונג פון אַ פרעזידענט. (1886—1887)** — קליוולענד און הענדריקס זיינען איינגעשוואָרען געוואָרען דעם 4טען מערץ, 1885. פרעזידענט קליוולענד'ס מעגליכע פיהרונג איז געווען אַ זאַך פון גרויס אינטערעס פאַר דיא פריינדע פון דיא רעפאָרמען אין דער מעטאָדע פון ערנענען רעגיערונגס אָנגעשטעלטע. ער האָט זיי אָבער ניט ענטטוישט. צום ערשטען מאָל זייט ענדרו דזשעקסאָן איז ניט פאָרגעקומען קיין אַלגעמיינע אומבייטונג פון דיא רעגיערונגס אָנגעשטעלטע. דיא פאָרשריפטען פון דעם "סיוויל סורוויס" געזעץ (וועלכער בעציהט זיך אויף רעגיערונגס-אָנגעשטעלטע) זיינען דורכגעפיהרט געוואָרען אויף אַלע יענע עמטער צו וועלכע זיי האָבען זיך געפאַסט, טראָץ דעם גרויסען דרוק וואָס איז אויסגעאיבט געוואָרען אויף'ן פרעזידענט, וועלכער האָט פאָרגעשטעלט אַ נייע פאַרטיי וואָס האָט אריינגעקראָגען דיא מאַכט.

הגם דער סענאַט איז קאָנטראָלירט געוואָרען פון דיא רעפובליקאַנער און דאָס רעפרעזענטאַנטען הויז פון דיא דעמאָקראַטען, זיינען פון דעסטוועגען צוויי זעהר וויכטיגע געזעצע אָנגענומען געוואָרען און זיינען אונטערשריבען געוואָרען פון פרעזידענט.

דיא צוויי געזעצע זיינען געווען : —

1) דער פרעזידענט'ס נאָכפאָלגער געזעץ (1886) וועלכער שרייבט פאָר אַז אין פאַל פון דעם טויט אָדער אַזוי אונמעגליכקייט פון דעם פרעזידענט אָדער וויס-פרעזידענט צו ערפילען דעם אַמט, זאָל, ערשטענס, דער שטאַאטס-סעקרעטער, און דאַן, ווען נויטיג, דיא אַנדערע מיטגליעדער פון קאַבינעט אין דער אָרדנונג פון זייער ראַנג, זיין במקום פרעזידענט ביז דיא אונמעגליכקייט וועט פאָריבער, אָדער אַ נייער פרעזידענט וועט ערוועהלט ווערן אין דער געוואוינליכער צייט. אום צו פערהיטען שטרייטיגקייטען, ווערן אַלע סעקרעטערע פון פרעזידענט'ס קאַבינעט אָנגערופען אין דער אָרדנונג אין וועלכער דיא פערשיעדענע דעפאַרטמענטען זיינען געשאַפען געוואָרען : 1) שטאַאטס-סעקרעטער, 2) פינאַנץ-סעקרעטער, 3) קריעגס-סעקרעטער, 4) יוסטיץ-סעקרעטער, 5) פאָסט-סעקרעטער, 6) מאַרין-סעקרעטער, 7) סעקרעטער פון אינערליכע אַנגעלעגענהייטען. ווען אירגענד וועלכער פון דיזע זאָל לויט דער קאָנסטי-

*) דיא דעמאָקראַטישע פלוראַליטעט אין ניו יאָרק איז געווען בלויז 1.149 שטימען פון דיא 1,125,159 שטימען וואָס זיינען גאַנצען אַבגעגעבען געוואָרען אין יענעם שטאַאט.

Cleveland the state by a small plurality, and for the first time since 1856 the Presidency fell to the Democrats.[1]

President Cleveland and Civil Service.

403. President Cleveland (1885); Acts relating to Election of President (1886–1887). — Cleveland and Hendricks were inaugurated March 4, 1885. President Cleveland's probable course was a matter of much interest to the friends of civil service reform. He did not disappoint them. For the first time since Andrew Jackson, there was no wholesale change of government employees. The provisions of the Civil Service Act were carried out in respect to the offices to which it applied, in spite of the great pressure brought to bear upon the President who represented a new party in power.

Though the Senate was controlled by the Republicans and the House of Representatives by the Democrats, two very important acts were passed and were approved by the President.

Presidential Succession Act, 1886.

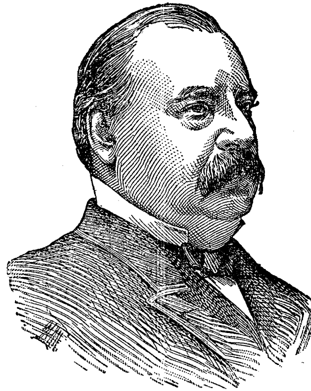
(1) The Presidential Succession Act (1886), which provides that in the case of the death or disability of both the President and Vice-President, first the Secretary of State, and then, if necessary, the other members of the Cabinet, in the order of their succession, shall be acting President until the disability is removed, or a new President shall be elected at the usual time. To avoid any invidious distinction, the secretaries are named in the order in which the several departments were created: (1) Secretary of State, (2) Secretary of the Treasury, (3) Secretary of War, (4) Attorney-General, (5) Postmaster-General, (6) Secretary of the Navy, (7) Secretary of the Interior. Should any one of these be constitutionally disqualified for holding the office of President, he is to be passed over, as well as

[1] The Democratic plurality in New York was only 1149 in a vote of 1,125,159.

People's party, nominated General Benjamin F. Butler of Massachusetts, and A. M. West, of Mississippi. The Prohibitionists nominated Governor John P. St. John of Kansas, and William Daniel of Maryland. A feature of the Prohibition convention was the presence of women as delegates. The platform of this party demanded the prohibition, wherever the national government had control, of the manufacture, sale, and use of intoxicating beverages; it declared against the collection of revenue from the sale of alcoholic liquors, and it opposed the admission of any state the constitution of which did not prohibit polygamy, and the manufacture and sale of intoxicating liquors.

People's party.

Prohibition party.

GROVER CLEVELAND.

From a photograph.

GROVER CLEVELAND was born in New Jersey, March 18, 1837. He received a common school and academic education. He studied law. He was sheriff in 1870, and in 1881 was elected mayor of Buffalo, New York. In 1882 he was elected governor of New York by a very large majority. In 1884 he was nominated as the Democratic candidate for President, and was elected. He was President 1885–1889. Renominated in 1888, he was defeated. A candidate again in 1892, he was elected and was President 1893–1897. Since his retirement he has resided at Princeton, New Jersey.

Cleveland elected, 1884.

402. Cleveland elected. (1884–1885.) — The election which followed was so close that the result depended upon the vote of the state of New York, and there the two great parties were so evenly divided that several days elapsed before the result could be determined. A condition of affairs very similar to that which had defeated Henry Clay in 1844 (sect. 257) defeated Blaine. A sufficient number of dissatisfied Republicans voted with the Democrats or with the Prohibitionists to give

וועלכע האָט זיך גערופען אַנטי־מאָנאָפּאָל, פּאַפּיער־געלד, ארבייטער, פּאָלק'ס פּאַרטיי, האָט ארויסגעשטעלט גענעראַל בענדזשאַמין פ. באָטלער, פון מאַ־סאַטשוזעטס, און א. מ. וועסט, פון מיסיסיפּי. דיא פּראָהיבישעניסטען האָבען ארויסגעשטעלט גאָווערנאָר דזשאָן פּ. סעינטדזשאָן, פון קענזעס, און וויליאַם דאַניעל, פון מערילענד. א וויכטיגע ערשיינונג אויף דער פּראָהיבישען קאָנ־ווענציאָן איז געווען דיא אַנוועזענהייט פון פרויען אַלס דעלעגאַטען. דיא פּלאַטפאָרמע פון דיזער פּאַרטיי האָט געפאָדערט, אז וואו נור דיא נאַציאָנאַל רעגיערונג האָט דיא דעה זאָל פערבאָטען ווערן צו פאַבריצירען, פערקויפען און געברויכען שטארקע משקאות; זיא האָט זיך ערקלערט געגען דעם זאַמלען פון שטייערן אויף דעם פערקויף פון אַלקאָהאָלישע משקאות; און איז געווען געגען דער אויפנאַהמע פון אירגענד וועלכען נייעם שטאַאט, וועמעס קאָנסטי־טוציאָן פערבאָט ניט אויסדריקליך פּאָליגאַמיע (פּיעל־ווייבעריי) און דיא פּאַב־ריקאַציאָן און פערקויף פון פער'שיכור'ענדע משקאות.

402. קליוולענד ערוועהלט.*) (1884—1885) — דיא וואַהלען וואָס זיי־נען פאָרגעקומען האָבען זיך געענדיגט אַזוי גלייך פאַר ביידע פּאַרטייען, אז דער רעזולטאַט איז אין גאַנצען אָבגעהאַנגען אָן דיא שטימען אין שטאַאט ניו יאָרק, און דאָרט זיינען אויך דיא צוויי פּאַרטייען געווען אַזוי גלייך צר־טיילט אז איינגע טעג זיינען פּאַראיבער איידער דער רעזולטאַט האָט געקענט בעשטימט ווערן. א צושטאַנד, וועלכער איז געווען שטאַרק עהנליך צו דעם ביי וועלכען הענרי קלעי איז געשלאָגען געוואָרען אין 1844 (זעה פּאַראַגראַף 257), האָט אויך יעצט געשלאָגען בלעין. א גענינגענדע צאָהל פון אונצופרי־דענע רעפּובליקאַנער האָט געשטימט מיט דיא דעמאָקראַטען אָדער דיא פּראָהי־בישעניסטען צו געבען קליוולענד'ן דעם שטאַאט מיט א קליינער פּלוראַליטעט,

*) גראָווער קליוולענד, וועמעס בילד געפינט זיך אויף דער ענגלישער זייטע 435, איז געבאָרען געוואָרען אין ניו דזשוירזי, דעם 18טען מערץ, 1837. ער האָט געקראָגען א געוואוינ־ליכע שול און אַקאַדעמיע בילדונג. ער האָט שטודירט פאַר יוריסט. ער איז געווען שעריף אין 1870, און אין 1881 איז ער ערוועהלט געוואָרען מעיר פון באַפּלאָ, ניו יאָרק. אין 1882 איז ער ערוועהלט געוואָרען גאָווערנאָר פון ניו יאָרק מיט א זעהר גרויסער מאַיאָריטעט. אין 1884 איז ער ארויסגעשטעלט געוואָרען אַלס דעמאָקראַטישער קאַנדידאַט פאַר פּרעזידענט און ער איז ערוועהלט געוואָרען. ער איז געווען פּרעזידענט פון 1885 ביז 1889, איז ווידער ארויס־געשטעלט געוואָרען אין 1888, אָבער ער איז דורכגעפאַלען. ער איז ווידער געווען קאַנדידאַט אין 1892 און איז ערוועהלט געוואָרען. ער איז געווען פּרעזידענט פון 1893 ביז 1897. זייט זיין צוריקציהען זיך פון אַמט האָט ער געוואָהנט אין פּרינסטאָן, ניו דזשוירזי.

נעטיקוט, געגעבען 1,000,000 דאָלער אויף בילדען דיא בעפרייטע שקלאפען פון זיך. דיזע ביידע גרויסע נדבות געפינען זיך אונטער דער אויפזיכט פון פערוואלטונגס קאָמיטעען. דיא זיד שטאאטען אליין גיבען אויך אויס גרויסע סומען אויף בילדונג.

איינע פון דיא אינטערעסאנטעסטע ערשיינונגען אין דעם לעבען פון דאָס "נייע זיד" איז דאָס וואָס דיא פריהעריגע שקלאפען און זייערע קינדער האָבען זיך אויסגעלערענט אָנצוזאמלען אייגענטום. אין 1865 האָט דיזער קלאַס, קען מען זאָגען, קיין אייגענטום ניט פערמאָגט; דער צענזוס פון יאָהר 1890 האָט געצייגט דאָס זיי זיינען שוין געוואָרען דיא אייגענטימער פון א הונדערט מיליאָן דאָלער.

401. פיער פאַרטייען ביי דיא וואהלען פון 1884. — אין דעם וואהל־קאמפף פאר פרעזידענט אין יאָהר 1884 זיינען געווען פיער קאנדידאטען אין פעלד. דיא רעפובליקאנער האָבען ארויסגעשטעלט דזשיימס דזש. בלעין, פון מעין, פאר פרעזידענט, און דזשאָן א. לאָגען, פאר וויים־פרעזידענט. אין דער פאַרטיי זיינען פיעלע ניט געווען צופריעדען מיט דיזע קאנדידאטען און זיי האָבען בעהויפטעט אז דיזע קאנדידאטען זיינען ארויסגעשטעלט געוואָרען אין דיא אינטערעסען פון געוויסע פאָליטיקער מעהר וויא אין דיא אינטערעסען פון דאָס לאנד. דיזע אונצופריעדענע האָבען זיך צוריק געצויגען פון דער רע־פובליקאנער פאַרטיי און האָבען זיך גערופען "אונאבהענגיגע", אָבער זיי זיינען צווישען עולם גערופען געוואָרען "מאָגוואָמפּס".*)

אַן אנצאָהל פון דיזע האָבען אָבגעהאלטען א קאָנווענציאָן און ארויס־געלאָזען א צירקולאר, אויפרופענדיג אלע דיא־יעניגע וואָס סימפּאטיזיר'ען מיט זיי צו אונטערשטיצען דיא דעמאָקראטישע קאנדידאטען און צו בעוועגען אנ־דערע בירגער אויך אזוי צו טהאָן.

דיא דעמאָקראטישע קאָנווענציאָן האָט ארויסגעשטעלט גראָווער קליוו־לענד, וועלכער איז געווען גאָווערנאָר פון ניו יאָרק, פאר פרעזידענט, און טאָמאס א. הענדריקס, פון אינדיאנא, פאר וויים־פרעזידענט. א קאָנווענציאָן וועלכע האָט פערטראָטען פערשיעדענע שאטירונגען פון פּאָליטישע פרינציפּען, און

*) דיא ריכטיגע בעדייטונג פון דעם וואָרט איז ניט בעקאנט. עס שיינט צו שטאמען פון דיא נארד־אמעריקאנער אינדיאנער, ביי וועמען דער וואָרט האָט בעדייטעט א הויפטלינג, אבער יעצט ווערט דער וואָרט בענוצט צו בעצייכענען איינעם וואָס רייסט זיך אב פון א פארטיי, אדער אן אונאבהענגיגען.

John F. Slater.

sum, afterward increased to $3,500,000, in aid of education in the South; and in 1882 John F. Slater, a wealthy manufacturer of Norwich, Connecticut, gave $1,000,000 for the education of the freedmen in the South. Both these large endowments are under the care of boards of management. The southern states themselves are spending large sums in the cause of education.

One of the most striking features of the "New South" is the accumulation of property by the former slaves and their descendants. In 1865 this class may be said to have had no property; in the census of 1890 they are shown to have already become owners of $100,000,000.

Nominations of 1884, Republican.

401. Four Parties in Election of 1884. — In the Presidential campaign of 1884 there were four candidates in the field. The Republicans nominated James G. Blaine of Maine, for President, and John A. Logan for Vice-President. Many in the party were dissatisfied with these nominations and asserted that they were in the interest of the politicians rather than of the country. These men withdrew from the Republican party, and called themselves Independents, but were popularly named "Mugwumps."[1]

A number of these held a convention and issued a circular, calling upon those who sympathized with them to support the Democratic candidates and to persuade other voters to do likewise.

Democratic.

The Democratic convention nominated Grover Cleveland, who was governor of New York, for President, and Thomas A. Hendricks of Indiana, for Vice-President. A convention representing various shades of political belief, and called the Anti-Monopoly, Greenback, Labor,

[1] This word seems to be of North American Indian origin, and meant originally a chief, but is now used as signifying a "bolter," or an independent.

of 1860, at that time the largest ever raised, amounted to about 5,000,000 bales, that of 1884 was about 6,000,000 bales. In addition to this, besides a large amount of corn and wheat, the South now raised vast quantities of early fruits and vegetables, which, owing to the means of rapid transportation offered by railroads and steamship lines, found a ready market in the northern cities; and in Florida thousands of orange groves supplied the northern markets with fruit, excelling in flavor that from Italy and the West Indies, and to a very great extent displacing it. Progress in the South.

GEORGE PEABODY.

GEORGE PEABODY, the philanthropist, was born in Danvers, Mass., February 18, 1795. His family was poor, and he received a scanty education. He began his business life at the age of eleven. Before he was twenty he removed to Georgetown, District of Columbia, and thence to Baltimore. Here he became a successful merchant. In 1837 he removed to London, England, and became a banker and amassed a large fortune. In 1822 he gave to his native town of Danvers twenty thousand dollars "for the promotion of knowledge." From this time his gifts for philanthropic purposes were large and frequent. In all he is supposed to have given away eight and a half million dollars, besides leaving large sums to his relatives. Among his gifts were a million and a half dollars to found the Peabody Institute in Baltimore; two hundred thousand dollars to the Peabody Institute in Danvers; three and a half million dollars for the promotion of education in the southern states without regard to race; and two and a half millions for the better housing of the deserving poor in London. He died in London, November 4, 1869.

400. Education in the South. (1884.)—It was evident that it would be a long time before the political and social condition of the freedmen and that of their descendants in the South would be thoroughly satisfactory. In South Carolina, Louisiana, and Mississippi, where the whites were in an actual minority, an especially difficult problem presented itself. In 1866 George Peabody, the philanthropist, gave a large Social problems in the South. George Peabody.

5,000,000 פעק, דיא פון יאהר 1884—אונגעפעהר 6,000,000 פעק. דערצו האָבען נאָך אין דיא זיד, אויסער אַ גרויסע מאַסע קאָרן און ווייץ, אויך געוואַקסען אונגעהייערע גרויסע מאַסען פריה־יעהריגע פרוכטען און גרינסען, וועלכע האָבען, צו פערדאַנקען דיא שנעלע טראַנספּאָרטאַציאָן דורך אייזענבאַהנען און שיפען־ליניעס, געפונען אַ גרייטען מאַרק אין דיא שטעט פון דיא נאָרד; און אין פלאָרידאַ האָבען טויזענדע אַפּעלסינען־וועלדלאַך פערזאָרגט דיא מערק פון דיא נאָרד מיט פרוכט וואָס האָט איבערשטיגען אין טעם דיא וואָס זיינען געקומען פון איטאַליען און פון דיא וועסט אינדיס, און ביז צו אַ זעהר גרויסען גראַד האָט עס פערנומען דעם פּלאַץ פון יענע.

400. בילדונג אין דיא זיד שטאַאטען. (1884) — עס איז דייטליך געווען צו זעהן אַז עס וועט דויערן אַ היבשע צייט איידער דיא פּאָליטישע און סאָציאַלע צושטענדע פון דיא בעפרייטע און פון דיא וואָס שטאַמען אָב פון זיי אין דיא זיד וועלען זיין אין גאַנצען צופרידענשטעלענד. אין זיד קעראָליינאַ, לואיזיענע און מיסיסיפּי, וואו דיא ווייסע זיינען געווען אין אַ ווירקליכער מינדערהייט, איז דיא פראַגע געווען אַ ספּעציעל שווערע. אין 1866 האָט דער פּילאַנטראָפּ דזשאָרדזש פּיבאָדי*) געגעבען אַ גרויסע סומע געלד, וועלכע איז שפּעטער פערגרעסערט געוואָרען צו 3,500,000 דאָלער אויף בילדונג אין זיד; און אין 1882 האָט דזשאָן וו. סלייטער, אַ רייכער פאַבריקאַנט פון נאָרוויטש, קאָ־

*) דער פּילאַנטראָפּ דזשאָרדזש פּיבאָדי, וועמעס בילד געפינט זיך אויף דער ענגלישער זייטע 433, איז געבאָרען געוואָרען אין דאַנווערס, מאַסאַטשוזעטס, דעם 18טען פעברואַר, 1795. זיין פאַמיליע איז געווען זעהר אָרעם, און ער האָט געקראָגען זעהר ווענינ בילדונג. ער האָט אָנגעפאַנגען זיין געשעפטס לעבען ווען ער איז אַלט געווען עלף יאהר. איידער ער איז נאָך געווען צוואַנציג יאהר, האָט ער זיך אַריבערגעקליבען נאָך דזשאָרדזשטאַון, דיסטריקט אָוו קאָלאָמביא, און פון דאָרט נאָך באַלטימאָר. דאָ איז ער געוואָרען אַן ערפאָלגרייכער סוחר. אין 1837 איז ער אַוועק נאָך לאָנדאָן, ענגלאַנד, און איז געוואָרען אַ באַנקיר און האָט אָנגעזאַמעלט אַ גרויסען פערמעגען. אין 1822 האָט ער געגעבען צו זיין געבורטס־שטאָט, דאַנווערס צוואַנציג טויזענד דאָלער פאָר דיא פערברייטונג פון בילדונג. פון דיזער צייט אָן זיינען זיינע מתנות פאָר פּילאַנטראָפּישע צוועקען געווען גרויס און אָפט. צוזאַמען רעכענט מען האָט ער אַוועקגעגעבען אַכט און אַ האַלב מיליאָן דאָלער, אויסער דעם וואָס ער האָט איבערגעלאָזען גרויסע סומען געלד צו זיינע קרובים. צווישען זיינע נדבות זיינען געווען אַ מיליאָן און אַ האַלב דאָלער צו גרינדען אַ פּיבאָדי אינסטיטוט אין באַלטימאָר; צוויי הונדערט טויזענד דאָלער צום פּיבאָדי אינסטיטוט אין דאַנווערס; דריי און אַ האַלב מיליאָן דאָלער פאָר דיא פערברייטונג פון בילדונג אין דיא זיד שטאַאטען, אָהנע אונטערשייד פון ראַסע; און צוויי און אַ האַלב מיליאָן פאָר בעסערע וואָהנונגען פאָר דיא אָנשטענדיגע אָרעמע לייט אין לאָנדאָן. ער איז געשטאָרבען אין לאָנדאָן דעם 4טען נאָוועמבער, 1869.

גענהייט איז געווען דיא בעטייליגונג פון דעם ענגלישען געזאנדטען און אנדערע ענגלענדער אין דיא צערעמאָניעס, צייגענדיג אויף אזא אופן וויא ווייט דיא געפיהלען האָבען זיך געביטען אין פערגלייך מיט הונדערט יאָהר פריהער. צום שלוס פון דער צערעמאָניע האָט פּרעזידענט ארטהור בעפאָהלען אז דער ענגלי־שער פלאַג זאָל ארויפגעצויגען ווערן צו קריגען א מיליטערישע בעגריסונג אלס צייכען פון דיא גוטע געפיהלען וואָס עס הערשען צווישען דיא צוויי לענדער.

399. דיא ניו אָרלינס בוימוואָל אויסשטעלונג. (1884) — נאָך א הונדערט יעהריגער פעסט פון אן אנדער זאָרט איז אָבגעהאַלטען געוואָרען אין ניו אָרלינס, אין יאָהר 1884. אין 1784 זיינען אכט זעק*) מיט בוימוואָל עקספּאָרטירט געוואָרען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען. דאָס איז געווען דיא ערשטע ליפערונג פון דעם זאָרט וואָס איז ווען עס איז געמאכט געוואָרען; און אום צו פייערן דיזע פּאַסירונג איז דיא "וועלט אינדוסטריעלע און בוימוואָל הונדערט-יעהריגע אויסשטעלונג" אָבגעהאַלטען געוואָרען אין גרעסטען בוימוואָל האַפען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען — ניו אָרלינס. פון דיא אכט זעק בוימ־וואָל איז געוואָרען 3,898,905 פּעק אין יאָהר 1884, פון וועלכע אונגעפעהר 2,000,000 פּעק זיינען עקספּאָרטירט געוואָרען פון ניו אָרלינס אליין.**)

וויא אינטערעסאַנט דער וואוקס פון דער בוימוואָל אינדוסטרי איז געווען, איז דיא אויסשטעלונג געווען נאָך מעהר בעלעהרענד אין דעם וואָס עס האָט בעוויזען דיא ריעזען שריטע וואָס דיא זיד האָט געמאכט אין דיא זיבעצעהן יאָהר זייט דעם סוף פון דעם בירגער קריעג אין אַגריקולטור און איבערהויפּט אין פאַבריקאַציע. אין 1860 זיינען זיד פון מערילענד קוים געווען וועלכע עס איז פאַבריקען צו בעריכטען אין דעם צענזוס; אין 1884 זיינען מיליאָנען דאָלער געווען פערטהאָן אין פאַבריקען וואָס האָבען פּראָדוצירט בוימוואָל שטאָף, אייזען, אויל, מעהל און פיעלע אנדערע אַרטיקלען, וועהרענד אין אַגריקולטור איז דיא פּראָדוקציאָן אונטער דער סיסטעמע פון פרייע אַרבייט פיעל איבערשטיגען דיא וואָס אונטער שקלאַפעריי. דיא בוימוואָל ערנטע פון יאָהר 1860, צו יענער צייט דיא גרעסטע וואָס איז ווען געווען, האָט בעטראָפען אונגעפעהר ביז

*) דיא אכט זעק זיינען גלייך געווען צו איין יעצטיגען פּאַק.

**) א פּאַק בוימוואָל אין וואָג ווערט דא אנגענומען אלס אונגעפעהר 450 פונט, הגם דיא פּעק זיינען מייסטענס פערשיעדען אין זייער וואָג.

Yorktown Centennial, 1881.

representatives from France, were present. One of the very pleasant features of the occasion was the participation of the British minister and other Englishmen in the exercises, thus showing how changed were the feelings from those of one hundred years before. At the close of the exercises, President Arthur gracefully ordered the British flag to be raised, that it might receive a military salute in proof of the good feeling existing between the two countries.

New Orleans Cotton Exposition, 1884.

399. **New Orleans Cotton Exhibition.** (1884.) — There was another centennial celebration of a different character held in New Orleans in 1884. In 1784 eight bags[1] of cotton were exported from the United States, the first shipment of the kind which had ever been made, and it was to commemorate this event that "The World's Industrial and Cotton Centennial Exposition" was held at the greatest cotton port of the United States, — New Orleans. The eight bags of 1784 had become 3,898,905 bales in 1884, of which about 2,000,000 bales were exported from New Orleans.[2]

Progress in the South.

Interesting as the growth in the cotton industry was, the exhibition was still more instructive in showing the vast strides which the South had taken in the seventeen years since the close of the war, in agriculture, and particularly in manufactures. In 1860, south of Maryland, there were hardly any manufactures to be reported in the census; in 1884 millions of dollars were invested in mills producing cotton cloth, iron, oil, flour, and many other articles, while in agriculture the production under free labor far surpassed that under slavery. The cotton crop

[1] The eight bags were about equal to one bale.

[2] A bale of cotton is here taken as weighing about 450 pounds, though bales vary considerably in weight.

given place. The railroads are so important in the economy of modern civilization, that almost all persons in the country have adopted the new system, and set their clocks and watches to agree with "railroad standard time."

398. **Washington Monument Completed (1885); Yorktown Celebration (1881).** — During Arthur's administration two interesting events brought back the memory of the Forefathers' days, and illustrated the changes which have taken place in the meantime. Immediately after the death of Washington, Congress had voted to erect a monument in his honor, but it was not until nearly fifty years had passed that even the corner-stone was laid (1848). The work was undertaken by an association, but went on so slowly that the unfinished monument became a subject of ridicule. At last Congress was persuaded to appropriate money for its completion, and it was finished and dedicated February 21, 1885. It is five hundred and fifty-five feet high, a simple obelisk of white marble capped with aluminum. It was a remarkable circumstance that Robert C. Winthrop of Massachusetts, the orator who gave the address at the time of laying the corner-stone, was still living and able to prepare that for the dedication. When the work was more than half completed it was found that the foundation was sinking, so it was determined to try to build a new foundation without taking down that part of the structure which had already been erected. This work, a triumph of modern engineering, was successfully accomplished under the direction of Colonel Casey, of the United States Corps of Engineers.

Dedication of Washington Monument.

The other event was the celebration of the centennial anniversary of the surrender at Yorktown, October 19, 1881. The celebration was held on the spot; and, by invitation, several of the Lafayette family, and other

Yorktown Centennial, 1881.

שטעלט זייערע זייגערס און זייגערלאך צו שטימען מיט דיא "אייזענבאהן פעסט־געשטעלטע צייט".

398. וואשינגטאן מאנומענט געענדיגט (1885); יארקטאון אנדענקונגס פייער. (1881) — אין דער צייט פון פרעזידענט ארטהור'ס אדמיניסטראציאן האבען צוויי וויכטיגע פאסירונגען געעהרט דעם אנדענקען פון דיא אור־עלטערן טעג און האבען בעוויזען דיא ענדערונגען וואס זיינען זייט דאן פארגעקומען. באלד נאך וואשינגטאן'ס טויט האט דער קאנגרעס בעשטימט צו בויען א מאנומענט צו זיין עהרע, אבער ניט וועניגער וויא פופציג יאהר זיינען אוועק איידער זאגאר דער ווינקעל־שטיין איז געלעגט געווארען (1848). דיא ארבייט איז אונטערנומען געווארען פון א געזעלשאפט, אבער עס איז צוגעגאנגען אזוי לאנגזאם אז דער אונגעענדיגטער מאנומענט איז געווארען א זאך פון וועלכע מען פלעגט חוזק מאכען. ענדליך איז דער קאנגרעס בעוואגען געווארען צו בעוויליגען געלד אום עס צו ענדיגען, און עס איז געענדיגט און איינגעווייהט געווארען דעם 21טען פעברואר, 1885. דער מאנומענט איז פינף הונדערט און פינף־און־פופציג פוס הויך, אן איינפאכער פערשפיצטער אבעליסק, פון ווייסען מארמאר, בעדעקט מיט אלומיניום. עס איז געווען א מערקווירדיגער אומשטאנד, אז ראבערט ס. ווינטראפ, פון מאסאטשוזעטס, דער אראטאר, וועלכער האט געהאלטען דיא רעדע ביים לעגען דעם ווינקעל־שטיין, האט נאך געלעבט און איז געווען אימשטאנדע צוצוגרייטען דיא רעדע ביי דער איינווייהונג. ווען דיא ארבייט איז געווען מעהר וויא העלפט געמאכט, האט מען געפונען אז דער פונדאמענט זינקט. עס איז דארום בעשלאסען געווארען צו פרובירען בויען א נייעם פונדאמענט, אהנע ארונטערצונעהמען דעם אויבערשטען טייל פון דער געביידע, וועלכע איז געווען שוין אויפגעבויט. דיזע ארבייט, א טריאומף פון מאדערנע אינזשעניר קונסט, איז ערפאלגרייך פערפאלקאמט געווארען אונטער דער אויפזיכט פון קוירנעל קייסי, פון דעם קארפוס אינזשענירען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען.

דיא צווייטע פאסירונג איז געווען דער הונדערט יעהריגער פעסט צום אנדענקען פון דער איינגעהמונג פון יארקטאון, דעם 19טען אקטאבער, 1881. דער פעסט איז געהאלטען געווארען אויף'ן פלאץ; און אויף אן איינלאדונג זיינען איינינגע פון לאפאיעט'ס פאמיליע, און אנדערע פערטרעטער פון פראנקרייך אנוועזענד געווען. איינע פון דיא זעהר אנגענעהמע זאכען פון דער געלע־

טען וואַסער־פאַל. ער איז געשטאָרבען איידער דער בריק האָט זיך אָנגעפאַנגען; אָבער זיין זוהן, וואשינגטאָן א. רעבלינג האָט דורכגעפיהרט דיא פּלענער, און דיא גרויסע אונטערנעהמונג איז געענדיגט געוואָרען אין יאָהר 1883. עס איז איינער פון דיא לייגגסטע און שעהנסטע הענג־בריקען אין דער וועלט. דער בריק איז מעהר וויא א מייל דיא לייגג און ווערט אויפגעהאַלטען פון דראָטענע שטריק מעהר וויא א פוס דיא דיק יעדע, און געפינט זיך הונדערט צוויי און דרייסיג פוס איבער'ן וואַסער ביים הויכען פלוטה.

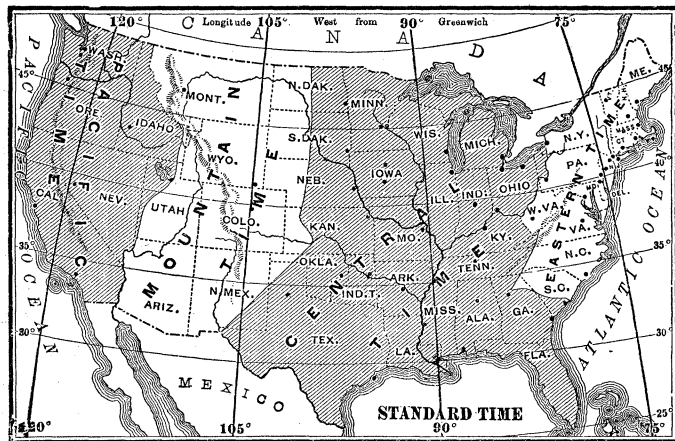
אין 1883 האָבען דיא גרויסע אייזענבאַהן קאָמפּאַניעס, וועלכע האָבען גע־האַט פיעל אונבעקוועמליכקייט איבער דיא פערשיעדענע זאָרטען צייט־רעכ־נונגען אין דיא פערשיעדענע טיילען פון לאַנד, אָבגעמאַכט צווישען זיך צו צוטיילען דאָס לאַנד פון אָסט ביז וועסט אין פיער סעקציאָנען, יעדע סעקציאָן אזוי גלייך וויא נור מעגליך. דער פּלאַן איז געוועזן אַז אין יעדער גאַנצער סעק־ציאָן זאָל דיזעלבע צייט רעכענונג געברויכט ווערן, און דיא צייט רעכענונג זאָל זיין דער מערידיאַן (דיא "מיטטאָגס־ליניע") אין דעם מיטען פון דער סעק־ציאָן.*) דיזע צענטראַלע מערידיאַנען זיינען פונקט איין שטונדע ווייט איינע פון דיא אַנדערע און אויסגערעכענט פון מערידיאַן ביי גריניטש, ענגלאַנד, אזוי דאָס ווען עס איז מיטאָג־צייט אין ניו יאָרק, מאַכט עס עלף אוהר פאַרמיטאָג אין שיקאַגאָ, וועלכע געפינט זיך אין דער נעכסטער סעקציאָן, און אזוי ווייטער, ניט אַכטענדיג אויף דער ריכטיגער צייט פון וועלכען פּלאַטץ. דיא אייזענבאַהנען זיינען אזוי וויכטיג אין דער עקאָנאָמיע פון היינטיגער ציוויליזאציאָן, דאָס כמעט אַלע פערזאָנען אין לאַנד האָבען אָנגענומען דיא נייע סיסטעמע און האָבען אָנגע־

*) דיא לאַנד־קאַרטע אויף דער ענגלישער זייטע 430 צייגט דיא פיער סעקציאָנען אין וועלכע דאָס לאַנד איז איינגעטיילט געוואָרען צוליעב דער אָנגענומענער צייט און וועלכע שטאַאטען געפינען זיך אין יעדער סעקציאָן. ווען עס איז 12 אוהר מיטאַג-צייט אין דער "איסטערן סעקשען" איז עס 11 אוהר אין דער "סענטראַל סעקשען", 10 אוהר אין דער "מאַונטיין סעקשען" און 9 אוהר אין דער "פּאַסיפיק סעקשען". וויא מען קען זעהן אויף דער קאַרטע איז דער צענטער פון יעדע פון דיא 4 סעקציאָנען 15 מערידיאַנען ווייט איינע פון דיא אַנדערע. דער צענטראַלער מערידיאַן אין דער "איסטערן סעקשען" איז דער 75טער, אין דער "סענטראַל סעקשען" דער 90טער, אין דער "מאַונטיין סעקשען" דער 105טער און אין דער "פּאַסיפיק סעקשען" דער 120טער.

דער ערשטער מערידיאַן איז אָנגענומען דער יעניגער וואָס ציהט זיך דורך גריניטש, לעבען לאָנדאָן. ווען עס איז מיטאַג-צייט אין לאָנדאָן איז ערשט 7 אוהר אין דער פריה ביים 75טען מערידיאַן, ד. ה., אין אונזער "איסטערן סעקשען".

the plans, and the great work was completed in 1883. It is one of the longest and most beautiful suspension bridges in the world. It is more than a mile in length, is supported by wire cables more than a foot thick, and is one hundred and thirty-two feet above the water at high tide.

Standard time. In 1883 the great railroad companies, which had suffered much inconvenience from the different standards of time in use in different parts of the country, agreed to

divide the country from east to west into four sections, as nearly equal as practicable. Throughout each section the same time was to be used, the time to be that of the meridian passing through the middle of the section. These central meridians are exactly one hour apart, and are calculated from the meridian of Greenwich, England. Thus when it is noon in New York, standard time makes it eleven o'clock in the forenoon at Chicago, which is in the next section, and so on, regardless of the actual time at any

(1883). — For a time attention was turned from political matters by a great disaster in the southwest. In 1882 the Mississippi River overflowed its banks, broke through the levees, and flooded the neighboring country for miles; thousands were forced to leave their homes, and there was great suffering in consequence. There would have been many deaths from exposure and starvation had not Congress promptly authorized the War Department to furnish tents and rations. **Mississippi floods, 1882.**

It has been seen that one way adopted to secure part of the funds necessary for the carrying on of the Civil War had been to raise the duty on imported goods, and at the same time greatly to extend the list of dutiable articles. It was now eighteen years since the close of the war. A large part of the debt had been paid off, and the income of the government was much greater than its necessary expenses. Many persons believed not only that taxation was too high, but also that a surplus of revenue was bad for the country, as it tended to encourage extravagant appropriations by Congress. Accordingly, it was determined to lower the tariff. A commission was appointed; and as a result of its work, a revision of the tariff was made in 1883, but the reductions were very slight, and little was accomplished. **Tariff commission.**

397. **Brooklyn Bridge (1869–1883); Standard Time (1883).** — Between New York and Brooklyn flows the East River, a deep stream and a great highway of commerce. Proposals for bridging it had often been discussed, but no attempt was made until 1869, when the work was undertaken by John A. Roebling, the civil engineer who designed the suspension bridge across the Niagara River just below the falls. He died before the bridge was begun; but his son, Washington A. Roebling, carried out **Brooklyn bridge.**

פאר א געוויסע צייט איז דיא אויפמערקזאמקייט אבגעצויגען געווארען פון פאליטישע פראגען דורך א גרויסען אונגליק אין דיא זיד־ווערסט פון לאנד. אין 1882 איז דער מיסיסיפי טייך ארויס פון זיינע ברעגעס, האט דורכגעבראכען דיא ווענד וואס זיינען געווען אויפגעשטעלט צו פערהיטען אן איבערפלייצונג, און האט פערפלייצט דיא ארומיגע לאנד פאר מיילען ווייט; טויזענדע זיינען געצוואונגען געווען צו פערלאזען זייערע היימען, און גרויסע ליידען זיינען איבער דעם פעראורזאכט געווארען. עס וואלטען אויך געווען פיעלע טויטענפעלע פון קעלט און הונגער, ווען דער קאנגרעס וואלט ניט בעאויפטראגט דעם קריעגס־דעפארטמענט צוצושטעלען לאגערן און שפייז.

עס איז שוין ערקלערט געווארען, אז איינער פון דיא מיטלען וואס איז אנגעווענדעט געווארען צו שאפען א טייל פון דיא געלדער וואס זיינען נויטיג געווען צום פיהרען דעם בירגער קריעג, איז געווען צו העכערען דיא צאל אויף אימפארטירטע סחורות, און צו דערזעלבער צייט צו פערגרעסערען פיעל דיא ליסטע פון אבצאל ארטיקלען. יעצט איז שוין געווארען אכצעהן יאהר נאך דער ענדע פון בירגער קריעג. א גרויסער טייל פון דעם חוב איז שוין געווען בעצאהלט און דיא איינקינפטע פון דער רעגיערונג זיינען געווען פיעל גרעסער וויא איהרע נויטיגע אויסגאבען. פיעלע פערזאנען האבען געגלויבט ניט נור אז דיא שטייערן זיינען צו הויך, נור אויך אז אן איבערפלוס אין דער הכנסה איז שלעכט פאר'ן לאנד, ווייל עס פיהרט דערצו אז דער קאנגרעס איז צו פרייגעביג ביים אויס־מאכען דעם בודזשעט. דארום איז בעשלאסען געווארען צו פערקלענערען דעם טאריף. א קאמיסיאן איז ערנאנט געווארען; און אלס רעזולטאט פון איהר אר־בייט, איז א רעוויזיאן פון טאריף געמאכט געווארען אין 1883, אבער דיא פערקלענערונגען זיינען געווען זעהר אונבעדייטענד און זעהר ווייניג איז דאמיט אויפגעטהאן געווארען.

397. דער ברוקלין בריק (1869—1883); "אויסגעגליכטע צייט" (1883) — צווישען ניו יארק און ברוקלין פליסט דער "איסט ריווער" (אסט־טייך), א טיעפער שטראם און א גרויסער האנדעלס וועג. פארשלעגע צו מאכען א בריק איבער דעם טייך זיינען אפט פערהאנדעלט געווארען, אבער קיין פערזוך איז ניט געמאכט געווארען ביז 1869, ווען דיא ארבייט איז אונטערנומען גע־ווארען פון דזשאן א. רעבלינג, דער "סיוויל" אינזשעניער וועלכער האט פרא־יעקטירט ז'עם הענג־בריק איבער דעם נייאגרא טייך, ניט ווייט פון דעם בעריהמ־

געקליבען ווערן ניט דערפאר וואס ער איז א דעמאקראט אדער א רעפובליקאנער נור צוליעב זיין פאסען זיך פאר'ן אמט; אויך דארף ער ניט ארונטערגעזעצט ווערן, סיידען פאר אונפעהיגקייט, אדער אונעהרליכקייט. פרעזידענט גרענט האט געצוויגען דיא אויפמערקזאמקייט פון קאנגרעס צו דיזען פונקט און א געזעץ צו שאפען א באארד פון "סיוויל סוירוויס" קאמיסיאנערן איז אנגענומען געווארען. דיזע ניי־געגרינדעטע קאמיסיאנערן קערפערשאפט האט אויסגעארבייט דיא ריכ־טיגע מעטאדע וויא אזוי צו קריגען אונפארטייאישע אנגעשטעלטע וועלכע זאלען טויגען פאר זייערע פפליכטען. אבער דער קאנגרעס האט נאכהער זיך ענטזאגט צו בעוויליגען דיא נויטיגע געלד צום אויפהאלטען דיא קאמיסיאנערן קערפער־שאפט. אין 1883 האט דער קאנגרעס אנגענומען דעם פענדעלטאן "סיוויל סוירוויס" געזעץ, וועלכער איז אונטערשריבען געווארען פון פרעזידענט ארטהור. דער געזעץ האט ערלויבט דעם פרעזידענט צו ערנענען עקזאמינירער, וועלכע האַ־בען געהאט צו ענטשיידען וועגען דיא פעהיגקייטען פון דיא וואס זוכען רעגיע־רונגס־שטעלען; און דיא ערנענונגען האבען בעדארפט געמאכט ווערן פון דיא וואס זיינען ערקלערט געווארען אלס פאסענד. דיא פארשריפטען פון דעם געזעץ האבען אנפאנגס אנגעריהרט בלויז אייניגע פון דיא עמטער, אבער זייט דאן זיינען זיי שוין איינגעפיהרט געווארען אויף פיעלע אנדערע.*)

נאך א וויכטיגער פונקט פון דעם געזעץ איז געווען דער פארשריפט, אז קיינע בייטרעגע זאלען ניט געבעטען ווערן פון דיא רעגיערונגס אנגעשטעלטע פאר פאליטישע צוועקען, און אז אנגעשטעלטע זאלען ניט נעהמען קיין טהע־טיגען אנטייל אין פאליטישע סכסוכים. דיא קאנסטיטוציאן גיט דיא מאכט פון ערנענען בעאמטע, אויסער פאר קלענערע עמטער, צום פרעזידענט, און איר־גענד וועלכע געזעץ וועגען ערנענונגען קען געמאכט ווערן בלויז אין דער פארמע פון אן עצה. דיא מאכט פון דער עפענטליכער מיינונג און דער וואונש צו פערמיידען דעם גרויסען דראנג נאך עמטער האבען געצוואונגען פרעזידענטען מעהר און מעהר זיך בענוצען מיט דיזען געזעץ.

396. מיסיסיפי פערפלייצונגען (1882); טאריף רעוויזיאן. (1883) —

*) דער געזעץ איז אריינגעבראכט געווארען פון דזשארדזש ה. פענדעלטאן, א דעמאק־ראטישער סענאטאר פון אהייא, און איז אנגענומען געווארען אין ביידע הייזער פון קאנגרעס, אהנע אונטערשייד פון פארטייען. דער אויסדרוק "סיוויל סוירוויס" נעהמט אין זיך ארייז אלע נידריגערע עקזעקוטיווע עמטער, אויסער פון דער ארמעע און פלאטע. דער געזעץ ריהרט ניט אן דיא הויפט קעפ פון דעפארטמענטען, אדער דיא העכערע עמטער.

Civil Service Act, 1883.

should be carried on according to business principles, and that a government clerk should be chosen not because he was a Democrat or a Republican, but because of his fitness for the position; nor should he be removed unless for incompetency or breach of trust. President Grant had urged the subject upon the attention of Congress, and a bill creating a board of civil service commissioners had been passed, and appointments made under its advice; but Congress refused to continue the appropriation for its support. In 1883 Congress passed the Pendleton Civil Service Act, which was approved by President Arthur. This allowed the President to appoint examiners, who were to decide upon the qualifications of the applicants for the offices; from those shown to be qualified appointments were to be made. The provisions of the bill at first applied to only a few of the offices, but have since been extended to many more.[1]

Another important feature of the act was the provision that contributions should not be solicited from the government employees for political purposes, and that employees should not take an active part in political contests. The Constitution vests the power of appointment, except for inferior offices, in the President (Art. II., sect. 2), and any law respecting appointments can be in the nature of advice only. The force of public opinion and the desire to escape the great pressure for offices have led Presidents more and more to avail themselves of the act.

396. Mississippi Floods (1882); Tariff Revision

[1] The bill was introduced by George H. Pendleton, a Democratic senator from Ohio, and was passed in both houses of Congress, irrespective of party. The civil service includes all lower executive offices, except those in the army and navy. The bill does not apply to heads of departments or to the higher offices.

titude with which he bore his suffering aroused the sympathy and admiration of the world.

394. Arthur Succeeds. (1881.) — Vice-President Arthur quietly succeeded to the Presidency. He had little reputation beyond that of a politician, nominated for political reasons, and many had voted for him reluctantly; but his admirable deportment during the illness of the President reassured the country, and he proved himself fully worthy of the office which had fallen to him without the wish or expectation of the people.

Vice-President Arthur succeeds.

CHESTER A. ARTHUR.

From a photograph.

CHESTER ALAN ARTHUR was born in Vermont, October 5, 1830. He graduated at Union College, New York, 1848. He taught school for two years and studied law. He was Collector of the Port of New York 1871-1878. He was nominated as Vice-President with Garfield 1880, and on the death of President Garfield became President. He died November 18, 1886.

395. Anti-Polygamy Bill. (1882); Civil Service Act (1883). — In 1882 a bill introduced by Senator Edmunds of Vermont was passed by Congress to suppress polygamy in Utah and the territories. It was supplemented by another bill in 1887. The United States Supreme Court declared these acts constitutional (1890), and the president of the Mormons announced that polygamy would be abolished.

Anti-Polygamy Bill.

The death of President Garfield had attracted the attention of the people to the question of reform in the matter of appointments and removals in the public service. Ever since the time of Andrew Jackson, public offices had been considered the legitimate reward for party services. Now the people began to feel that the government business

ליידען האָט ערוועקט דיא סימפּאַטיע און בעוואונדערונג פון דער גאַנצער וועלט.

394. אַרטהור נעהמט איבער דעם אַמט. (1881) — וויים־פּרעזידענט אַרטהור האָט שטיל איבערגענומען דיא פּרעזידענטשאַפט. ער האָט גֶעהאַט אַ קליינעם נאָמען אויסער וואָס מען האָט איהם געקענט אַלס פּאָליטיקער, וועלכער איז אַרויסגעשטעלט געוואָרען צוליעב פּאָליטישע אורזאַכען, און פילע האָבען געשטימט פאַר איהם אָהן חשק; אָבער זיין גרויסאַרטיגער בענעהמען זיך דורך דער צייט פון דער קראַנקהייט פון דעם פּרעזידענט, האָט בערוהיגט דאָס לאַנד, און ער האָט זיך נאָכהער אַרויסגעצייגט אַלס אַ מאַן וואָס האָט פול פערדיענט דעם אַמט, וועלכער איז איהם צוגעפאַלען אָהן דעם וואונש אָדער דיא ערוואַרטונג פון דאָס פאָלק.*)

395. דער "אַנטי־פּאָליגאַמי" געזעץ. (1882); דער געזעץ וועגען רעגיערונגס אָנגעשטעלטע. (1883) — אין יאָהר 1882 איז אַ געזעץ, פאָרגעשלאָגען פון סענאַטאָר עדמאָנדס, פון ווערמאָנט, אָנגענומען געוואָרען פון קאָנגרעס צו אונטערדריקען "פּאָליגאַמי" (פיעל־ווייבעריי) אין יוטאַ און דיא טערריטאָריען. נאָכהער איז דיזעם געזעץ פערשטאַרקערט געוואָרען דורך אַנאַדער געזעץ אין 1887. דאָס העכסטע געריכט פון דיא פעראייניגטע שטאַאַטען האָט ערקלערט דיזע געזעצע אַלס קאָנסטיטוציאָנעל (1890), און דער פּרעזידענט פון דיא מאָרמאָנען האָט געלאָזט וויסען אַז "פּאָליגאַמי" וועט אָבגעשאַפט ווערן.

דער טויט פון פּרעזידענט גאַרפיעלד האָט צוגעצויגען דיא אויפמערקזאַמקייט פון דאָס פאָלק צו דער פראַגע וועגען מאַכען רעפאָרמען אין דיא אַרט און ווייזע וויא רעגיערונגס בעאַמטע ווערן ערנאַנט און אַרונטערגעזעצט. זייט דיא צייט פון ענדריו דזשעקסאָן, זיינען רעגיערונגס עמטער בעטראַכט געוואָרען אַלס גרעסטע בעלוינונגען פאַר פּאַרטיי לייסטונגען. יעצט האָט דאָס פאָלק אָנגעפאַנגען צו פיהלען אַז דיא רעגיערונגס געשעפטע דאַרפען געפיהרט ווערן לויט געוויסע געשעפטס פּרינציפען, אַז אַ רעגיערונגס אָנגעשטעלטער דאַרף אויס־

*) טשעסטער עלען אַרטהור, וועמעס בילד געפינט זיך אויף דער ענגלישער זייטע 427, איז געבאָרען געוואָרען אין ווערמאָנט, דעם 5טען אָקטאָבער, 1830. ער האָט געענדיגט יוניאָן קאָלעדזש, אין ניו יאָרק, אין 1848. ער איז צוויי יאָהר צייט געוועזן אַ לעהרער אין אַ שולע און האָט שטודירט פאַר יוריסט. ער איז געוועזן דער קאָלעקטאָר פון ניו יאָרקער האַפען פון 1871 ביז 1878. ער איז אַרויסגעשטעלט געוואָרען פאַר וויים־פּרעזידענט מיט גאַרפיעלד'ן אין 1880 און נאָך גאַרפיעלד'ס טויט איז ער געוואָרען פּרעזידענט. ער איז געשטאָרבען דעם 18טען נאָוועמבער, 1886.

צענט, וויא ווען עס איז פריהער, און אבצוצאהלען א גרויסען טייל פון איהר חוב, שפארענדיג דאביי א היבשע סומע אין דיא יעהרליכע אויסגאבען אויף דיא פראצענטען. *)

393. גארפיעלד ערוועהלט פרעזידענט; זיין ערמארדונג. (1880) — אין דיא פרעזידענטען וואהל פון יאהר 1880, זיינען דזשיימס א. גארפיעלד און טשעסטער א. ארטהור, דיא רעפובליקאנער קאנדידאטען, ערוועהלט געווארען איבער גענעראל ווינפילד ס. הענקאק און וויליאם ה. ענגליש, דיא דעמאקראטישע קאנדידאטען. קיין מאן, זייט דזשאן קווינסי עדעמס, איז ניט ערוועהלט געווארען פרעזידענט, וועלכער זאל זיין אין יעדער הינזיכט מעהר פאסענד פאר דעם אמט וויא ער. ער האט דיא קאנדידאטור ניט געזוכט, און ער איז ניט געוועזן געבונדען פון פאליטישע פערשפרעכונגען. זעהר פיעל האט מען ערווארטעט פון זיין אדמיניסטראציאן; אבער עס איז איבערגעהאקט געווארען דורך אן ענטוישטען אמט-זוכער, וועלכער האט דערשאסען דעם פרעזידענט אויף אן אייזענבאהן סטאנציאן אין וואשינגטאן, דעם 2טען יולי, 1881, ווען ער האט געהאלטען ביים אבפאהרען צו א פייערטען יולי פעסט אין זיין אלטען קאלעדזש אין מאסאטשוזעטס. נאכדעם וויא ער האט זיך געראנגעלט מיט'ן טויט עטוואס מעהר וויא דריי מאנאטען, איז ער געשטארבען דעם 19טען סעפטעמבער, אין עלבעראן, אויף'ן ניו דזשוירזי ברעג, וואו מען האט איהם געהאט איבערגעפיהרט מיט דער אומזיסטער האפנונג, אז ער וועט זיך בעסערען.**) דיא ענטשלאסענהייט מיט וועלכע ער האט אריבער געטראגען זיינע

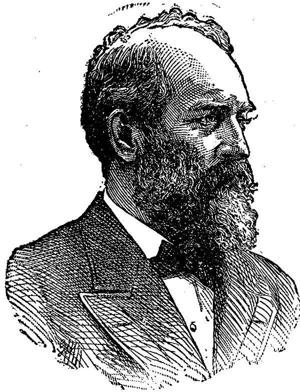
*) הלוואות אויף 6 פראצענט און מעהר זיינען איינקאסירט געווארען און זיינען צוריק ארויסגעגעבען געווארען אויף פיער און האלב פראצענט. אונגעפעהר 30 מיליאן דאלער א יאהר אין פראצענטען איז אויף אזא אופן געשפארט געווארען.

**) דזשיימס אייברעהעם גארפיעלד, וועמעס בילד געפינט זיך אויף דער ענגלישער זייטע 426, איז געבארען געווארען אין אהייא, דעם 19טען נאוועמבער, 1831. זיין יוגענד האט ער פערבראכט אין ארמוטה. ער האט געענדיגט וויליאם קאלעדזש אין 1856. ער איז געוועזן א לעהרער פון לאטיין און גריכיש אין היראם קאלעדזש, אהייא, און איז געווארען דער פרעזידענט פון דעם אנשטאלט. ער האט שטודירט פאר יוריסט, אבער ער איז אריין אין דער ארמעע אין 1861, וואו ער האט געדיענט מיט גרויס אויסצייכנונג. אויף'ן ראטה פון פרעזידענט לינקאלן און אנדערע האט ער רעזיגנירט פון דער ארמעע, אום אריינצוקומען אין קאנגרעס. דא איז ער פערבליבען ביז 1880, לייסטענדיג אויף דיא וויכטיגסטע קאמיטעען. ער איז ערוועהלט געווארען סענאטאר אין 1880, און אין יוני 1880, איז ער אונערווארטעט ארויסגעשטעלט געווארען פאר פרעזידענט. ער איז ערוועהלט געווארען און איז איינגעשווארען געווארען אין מערץ, 1881.

of interest than ever, and to refund a large portion of its debt with a great saving in the annual expense for interest.[1]

Garfield and Arthur elected 1880.

393. Garfield elected President. Assassination. (1880.) — In the Presidential election of 1880, James A. Garfield and Chester A. Arthur, the Republican candidates, were elected over General Winfield S. Hancock and William H. English, the Democratic candidates. No man since John Quincy Adams had been elected to the Presidency who seemed in every way better fitted for the office. His nomination had been unsought, and he was untrammelled by political bargains. Much was looked for from his administration; but it was cut short by a disappointed office-seeker who shot the President in a railroad station at Washington, July 2, 1881, as he was about leaving for a Fourth of July celebration at his old college in Massachusetts. After lingering for a little over three months, he died, September 19, at Elberon, on the New Jersey coast, where he had been removed in the vain hope of improvement. The for-

James A. Garfield.

James Abram Garfield was born in Ohio, November 19, 1831. His youth was spent in poverty. He graduated at Williams College in 1856. He taught Latin and Greek at Hiram College, Ohio, and became the president of the institution. He studied law, but entered the army in 1861, where he served with great distinction. By the advice of President Lincoln and others he resigned in order to enter Congress. Here he remained until 1880, serving on the most important committees. He was chosen senator in 1880, and in June, 1880, was unexpectedly nominated for President. He was elected and was inaugurated in March, 1881.

President Garfield assassinated.

[1] Loans at 6 per cent and over were called in and reissued at 4½ and 4 per cent. About $30,000,000 a year in interest was thus saved.

possible heretofore. Congress grudgingly gave him permission to test his plan, and made an appropriation conditional upon his success, compelling him, moreover, to try his experiment upon the South Pass, which was the mouth or pass of the river least used and most unpromising.

His purpose was to confine the water within narrower bounds, thus making the current swifter, and forcing the water not only to clear out its own channel, but to keep it cleared out, the swiftness of the current preventing much deposit of sediment. This "jetty system,"[1] had been pursued with great success on the Danube. Within the contract time he had deepened the channel from eight to twenty feet, as he had promised, and later the channel was further deepened, so that large vessels can now come up to New Orleans without difficulty.

Eads' "jetty system."

392. **Resumption of Specie Payments.** (1879.) — On the 1st of January, 1879, in accordance with the act of Congress four years previously (sect. 380), the Secretary of the Treasury, John Sherman, announced that he would give gold for any United States notes which might be presented for payment. So confident were the people that such would be the case, and so excellent was the credit of the government on account of the steady payment of the debt, that the premium on gold had gradually disappeared, or more correctly, the notes had become equal to gold. When the holders knew that they could get gold whenever they wished, no one cared to exchange the convenient notes for the heavy metal. The success of the operation increased the credit of the government still more, so that it was now able to borrow at a lower rate

Resumption of specie payments, January 1, 1879.

[1] A jetty is a structure of wood, stone, etc., confining the current of a river or the tide.

לויבנים צו פּרובירען זיין פּלאַן און האָט געמאַכט אַ געלד־בעוויליגונג וועלכע איז אָבגעהאַנגען אָן זיין ערפאָלג. דערצו נאָך איז ער געצוואונגען געווען צו מאַכען אַ פּראָבע פון זיין פּלאַן ביים זיד דורכגאַנג, וועלכער איז געווען דער דורכגאַנג וואָס איז אַם ווענינסטען נוציג געוואָרען און האָט געהאַט דיא קלענסטע אויסזיכטען אויף ערפאָלג.

זיין צוועק איז געווען צו פערשפּאַרען דאָס וואַסער אין אַ שמעלערן גרענעץ, מאַכענדיג אויף אַזאַ אופן דעם שטראָם שנעלער און צווינגענדיג דאָס וואַסער ניט נור אליין אויסצורייניגען דעם קאַנאַל, נור עס אויך צו האַלטען ריין, ווייל דיא שנעלקייט פון דעם שטראָם האָט ניט ערלויבט אַז פיעל פּסולת זאָל זיך אָב־שטעלען אויף׳ן גרונד. דיזע "וואַסער־וואַנד סיסטעמע"*) איז אויספּרובירט געוואָרען מיט גרויס ערפאָלג אויף דעם טייך דאַנוב. אין דער בעשטימטער צייט האָט אידס טיעפער געמאַכט דעם קאַנאַל פון אכט אויף צוואַנציג פוס, וויא ער האָט פערשפּראָכען, און שפּעטער איז דער קאַנאַל נאָך מעהר טיעפער גע־מאַכט געוואָרען, זאָ דאָס גרויסע שיפען קענען יעצט פאָהרען נאָך ניו אָרלינס אָהן וועלכע עס איז שוועריגקייטען.

392. גאָלד ווידער אָנגעפאַנגען צאָהלען. (1879) — דעם 1טען יאַנואַר, 1879, אין איינקלאַנג מיט דעם געזעץ וואָס דער קאָנגרעס האָט אָנגענומען מיט פיער יאָהר פריהער (זעה פּאַראַגראַף 380), האָט דער פינאַנץ סעקרעטער, דזשאָן שערמאַן , ערקלערט, אַז ער וועט געבען גאָלד פאַר יעדע אַסיגנאַציע פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, וועלכע וועט פאָרגעלעגט ווערן צום אויס־צאָהלען. אַזוי זיכער איז דאָס פאָלק געווען אַז דאָס וועט זיין אַזוי, און אַזוי גרויס איז געווען דער קרעדיט פון דער רעגיערונג צוליעב דיא ניט־אונטער־בראָכענע אָבצאָהלונגען אויף׳ן חוב, אַז דיא פּרעמיע אויף גאָלד איז ביסלעכווייז פערשוואונדען, אָדער נאָך ריכטיגער, דיא אַסיגנאַציעס זיינען געוואָרען גלייך מיט גאָלד. ווען דיא אייגענטימער האָבען געוואוסט אַז זיי קענען קריגען גאָלד ווען נור זיי ווילען, האָט קיינער מעהר קיין ניט חשק געהאַט אויסצובייטען דיא בעקוועמע אַסיגנאַציעס אויף שווערען מעטאַל. דער ערפאָלג פון דיזער ענדערונג האָט נאָך מעהר פערגרעסערט דעם קרעדיט פון דער רעגיערונג, אַזוי דאָס זיא איז יעצט געווען אימשטאַנדע צו קריגען געבאָרגט געלד אויף אַ קלענערען פּראָ־

*) אַ וואַסער־וואַנד איז אַ געביידע פון האָלץ אָדער שטיינער וואָס האַלט איין דעם שטראָם פון אַ טייך אָדער דעם שטייגען פון דאָס וואַסער.

ארומיגע שטאאטען, בעזונדערס געווארען פון א שרעקליכע עפידעמיע פון געלען פיבער. דיא שטעט מעמפיס און ניו ארלינס האבען געליטען מעהר פון אלע אנדערע. וויא אין דעם פאל פון דעם שיקאגא פייער, איז הילפע פון יעדען זארט באלד געשיקט געווארען צו דיא געפלאגטע שטעט. ווען עס זיינען ניטא געניגענדע סאניטאציאנס געזעצע האט געוואוינליך דער געלער פיבער א פרייע האנד צו בושעווען. אנגעלערנט פון דיזער שווערער לעקציאן, זיינען שפעטער שטריינגע געזעצע אנגענומען געווארען. איבערהויפט אין מעמפיס איז דיא גאנצע שטאט דורך און דורך גערייניגט געווארען, א נייע סיסטעמע פון אבצוג קאנאלען איז איינגעפיהרט געווארען, און א שטריינגע סיסטעמע פון סאניטאציאנס געזעצע איז פערפאסט און דורכגעפיהרט געווארען. דיזע האנדלונג האט געבראכט העכסט צופרידענשטעלענדע רעזולטאטען.

391. דיא מיסיסיפי וואסער-ווענד. (1875) — דער מיסיסיפי טייך ברייננגט ארונטער יעדען יאהר א גרויסע מאסע פסולת, דיא מייסטע פון וועלכע פאלט נאכהער ארונטער צום גרונד, ניט ווייט פון דער עפנונג פון דעם פלוס. דאס מאכט דעם טייך ניט טיעף, שטערט דיא נאוויגאציאן און פיהרט דערצו, אז דער טייך געהט ארויס פון זיינע ברעגעס און פעראורזאכט גרויסען שאדען צו אייגענטום. צוויי עפנונגען פון דעם מיסיסיפי זיינען שוין געווען ניט טיעף גענוג אריינצולאזען גרויסע שיפען, און זאגאר דורך'ן הויפט קאנאל האט א גאנץ גרויסע שיף שוין ניט געקענט דערגרייכען ניו ארלינס. דזשיימס ב. אידס, פון סעינט לואיס, א "סיוויל" אינזשעניר, וועלכער האט שוין געהאט פראיעקטירט א בריק איבער'ן טייך ביי סעינט לואיס, האט פארגעלעגט פאר'ן קאנגרעס א פלאן, וועלכער ער איז געווען זיכער וועט טיעפער מאכען דעם קאנאל און צו דער זעלבער צייט האלטען דעם טייך אין זיינע ברעגעס בעסער וויא עס איז פריהער מעגליך געווען.*) דער קאנגרעס האט איהם אהן חשק גגעבען דיא ער-

*) דאס בילד אויף דער ענגלישער זייטע שטעלט פאר דיא מיסיסיפי וואסער-ווענד ביי פארט אידס, אין יאהר 1878. דער פארט, וויא מען זעהט, טראגט דעם נאמען פון דעם אינזשעניר, וועלכער האט אויסגעקלערט דיא וואסער-ווענד און האט זיי אויך אליין אויפגעבויט.

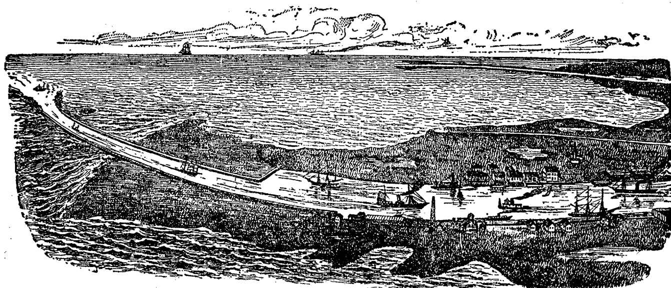
דזשיימס ביוקהענען אידס איז געבארען געווארען אין אינדיאנא אין 1820. זיין ערשטע אינזשענירישע ארבייט אין וועלכער ער האט זיך אויסגעצייכענט איז בעשטאנען אין אויפהויבען פון וואסער געזונקענע שיפען. אין דער צייט פון דער בירגער מלחמה האט ער פאר דער רעגיערונג פון דיא פעראייניגטע שטאאטען געבויט געפאנצירטע שיפען. ער האט אויך שפעטער געבויט דעם גרויסען בריק איבער'ן טייך מיסיסיפי ביי דער שטאט סעינט לואיס. אבער זיין גרויסען נאמען האט ער ערשט בעקומען דורך דיא וואסער-ווענד וואס ער האט אויסגעבויט. ער איז געשטארבען אין 1887.

Yellow fever.

the Chicago fire, assistance of all kinds was cheerfully sent to the afflicted cities. The lack of sanitary regulations contributes greatly to the spread of yellow fever. Taught by this severe lesson, strict laws were enacted. In the case of Memphis particularly, the whole city was thoroughly cleansed, a new system of drainage adopted, and a rigorous system of sanitary laws devised and carried out. This action has been followed by highly satisfactory results.

Mississippi jetties.

391. Mississippi Jetties. (1875.) — The Mississippi River brings down every year a vast amount of sediment; much

A Bird's-eye View of the Mississippi Jetties at Port Eads in 1878.

of which falls to the bottom near the mouth of the stream. This makes the river shallower, impedes navigation, and tends to make the river overflow its banks, causing great loss of property. Already two of the mouths of the Mississippi were too shallow to admit large vessels, nor could the largest ships reach New Orleans even by the principal channel. James B. Eads of St. Louis, a civil engineer, designer of a bridge across the river at St. Louis, proposed to Congress a plan, which he was confident would deepen the channel and at the same time keep the river within its banks better than had been

James B. Eads.

than $4,000,000, a month.[1] The value of silver had fallen so much by this time that silver dollars of the weight proposed would be worth only ninety-two cents in gold. The advocates of the bill believed that its passage would raise the value of silver. President Hayes vetoed the bill, but it was passed over his veto by more than two-thirds majority. **Bland Bill.**

389. **Railroad Strikes.** (1877.) — In the summer of 1877 the most extensive strikes yet seen in the country occurred among the railroad employees of the middle and some of the western states. The cause of these strikes was the action of some of the railroad companies in lowering the wages of the men. In consequence, the men refused to work or to allow others to take their places. Trains, except those carrying the United States mail, were stopped. At Philadelphia and Baltimore prompt action by the authorities preserved order, but there were serious riots at Pittsburg, Chicago, St. Louis, and elsewhere. At Pittsburg, mobs controlled the city; lives were lost, railroad stations, locomotives, cars, and large amounts of other property were destroyed, the loss being estimated at over $3,000,000. It was not until the militia, and in some instances the United States troops, were ordered out, that the trouble ended. It was about two weeks before regular traffic was restored everywhere. **Railroad strikes, 1877.**

390. **Yellow Fever in the South.** (1877, 1878.) — In the summers of 1877 and 1878 the states on the Gulf of Mexico, and parts of adjoining states, were visited by a terrible epidemic of yellow fever, the cities of Memphis and New Orleans being the greatest sufferers. As in the case of **Yellow fever in the South.**

[1] From 1784 to 1873 only 8,000,000 silver dollars in all had been coined; the supporters of the bill hoped to have six times as many coined in a single year.

דיזער זילבערנער דאָלער זאָל ווערן געזעצליכע געלד, און דאָס דיא רעגיערונג זאָל פּרעגען ניט וועניגער וויא 2 מיליאָן דאָלער אָדער מעהר וויא 4 מיליאָן דאָלער א מאָנאט.*) דער ווערטה פון זילבער איז געווען געפאַלען אויף אזוי וויט ביי דיזער צייט, אז א זילבערנער דאָלער פון דער וואָג וואָס מען האָט פאַרגעשלאַגען איהם צו מאַכען וואָלט ווערטה געווען בלויז צוויי־און־ניינציג סענט אין גאָלד. דיא אָנהייגנער פון דעם פאַרגעשלאָגענעם געזעץ האָבען געגלויבט אז ווען מען וועט איהם אָננעהמען וועט דער ווערטה פון זילבער ערהויבען ווערן. פּרעזידענט העיז האָט דעם געזעץ צוריקגעוויזען, אָבער מען האָט דעם געזעץ אָנגענומען אויף דאָס ניי מיט מעהר וויא צוויי דריטעל מאַיאָריטעט.

389. אייזענבאַהן סטרייקס. (1877) — אין דעם זומער פון יאָהר 1877 האָבען דיא גרעסטע סטרייקס וואָס דאָס לאַנד האָט נאָך ווען געזעהן אויסגעבראָכען צווישען דיא אייזענבאהן אָנגעשטעלטע פון דיא מיטעלע און אייניגע פון דיא וועסטליכע שטאאטען. דיא אורזאַכע פון דיזע סטרייקס איז געווען דיא האַנדלונג פון מאַנכע פון דיא אייזענבאהן קאָמפּאַניעס, וועלכע האָבען פערקלענערט דיא געהאַלט פון זייערע אַרבייטער. דאָרום האָבען זיך דיא לייטע ענטזאגט צו אַרבייטען און האָבען ניט געוואָלט לאָזען אַנדערע פערנעהמען זייערע פּלעצער. אייזענבאַהנען וואָס האָבען ניט געפיהרט דיא פעראייניגטע שטאאטען פּאָסט זיינען אָבגעשטעלט געוואָרען. אין פילאַדעלפיא און אין באַלטימאָר איז דורך דיא שנעלע האַנדלונג פון דיא רעגיערונגס בעאַמטע אויפגעהאַלטען געוואָרען דיא אָרדנונג, אָבער עס זיינען פאָרגעקומען ערנסטע אונרוהען אין פּיטסבורג, שיקאַגאָ, סעינט לואיס און אין אַנדערע פּלעצער. אין פּיטסבורג האָבען דיא מאַסען קאָנטראָלירט דיא שטאָט; מענשען לעבענס זיינען פערלאָרען געגאַנגען, אייזענבאַהן סטאַנציאָנען, לאָקאָמאָטיוון, וואַגאָנען און זעהר א סך אַנדערע אייגענטהום איז פערניכטעט געוואָרען. דער פערלוסט איז געשאַצט געוואָרען אויף מעהר וויא 3 מיליאָן דאָלער. ערשט ווען דיא מיליץ און אין מאַנכע פעלע אויך דיא פעראייניגטע שטאאטען מיליטער זיינען אַרויסגערופען געוואָרען האָבען זיך דיא אונרוהען געענדיגט. עס האָט געדויערט ביז צוויי וואָכען צייט איידער דער רעגעלמעסיגער פערקעהר איז צוריקגעשטעלט געוואָרען אומעטום.

390. געלער פיבער אין זיד. (1877—1878) — אין דיא זומערן פון 1877 און 1878 זיינען דיא שטאאטען ביים גאָלף פון מעקסיקאָ, און טיילען פון דיא

*) פון 1784 ביז 1873 זיינען אין גאנצען בלויז 8,000,000 זילבערנע דאָלערס געפּרעגט געוואָרען; דיא אונטערשטיצער פון דעם פאַרגעשלאָגענעם געזעץ האָבען געהאָפּט צו האָבען געפּרעגט זעקס מאָל אזוי פיעל אין איין איינציגען יאָהר.

אדמיניסטראציאָן פון העיז איז געווען פריי פון אירגענד וועלכע פאסירונגען פון א בעדייטענדען כאראקטער, און דערפאר האָט מען אָפט גערעדט פון איהר אלס "א קאָליר'לאָזע אדמיניסטראציאָן". פרעזידענט העיז האָט פערנומען א העכסט שווערע שטעלע, וועלכע ער האָט ערפילט עהרענהאפט און מיט ערפאָלג; זיין איינפלוס איז אימער אָנגעווענדעט געוואָרען אויף'ן זייט פון מאראליטעט, גערעכטיגקייט, רעפאָרמען, גוטע רעגיערונג, און ריכטיגע פרינציפען וועגען פינאנץ. זיין אדמיניסטראציאָן האָט פערשאפט גרויס כבוד דעם לאנד.

388. דער זילבער געזעץ. (1878) — אין 1870, אום צו פערשטארקערען דעם קרעדיט פון דער רעגיערונג, האָט דער קאָנגרעס געמאכט אז אלע אָקציעס זאָלען אויסגעצאָהלט ווערען מיט גאָלד; און אין א געזעץ וואָס איז אָנגענומען געוואָרען דעם 12טען פעברואר, 1873, אין וועלכען דיא ליסטע פון מטבעות וואָס האָבען געדארפט ארויסגעלאָזען ווערען פון דיא נאציאָנאל מינץ־פאבריקען איז רעווידירט געוואָרען, איז דער אלטער זילבערנער דאָלער, וועלכער איז זייט פיעלע יאָהרען געווען ארויס פון אלגעמיינע סירקולאציאָן, אין גאנצען אויסגע־לאָזען געוואָרען. דער זילבערנער דאָלער איז אין זיך אליין ווערטה געווען מעהר וויא דער גאָלד דאָלער; און צוליעב דעם אליין איז מעהר קיין אורזאכע ניט געווען איהם צו פרעגען.

א קורצע צייט נאָך דער דורכפיהרונג פון דיזען געזעץ, דורך וועלכען זיל־בער איז זאָ צו זאָגען "ענטגעלטעט"*) געוואָרען, איז דיא פראָדוקציאָן פון זילבער שטאָרק פערגרעסערט געוואָרען דורך דיא ענטדעקונג פון נייע און רייכע מינען אין נעוואדא און אנדערע ערטער. דיא ווירקונג פון דיזע פערגרעסערטע פראָדוקציאָן איז געווען צו מאכען אז דער ווערטה פון זילבער אין פערגלייך מיט גאָלד איז געפאלען זעהר שטארק און שנעל. פיעלע, ספעציעל דיאיעניגע וואָס האָבען געוואָהנט אין דיא וועסט אין זילבער־פראָדוצירענדע־שטאאטען, האָבען יעצט געוואונשען אז זילבער זאָל צוריק ווערן געזעצליכע געלד. א געזעץ וואָס איז בעקאנט אלס דער "בלענד געזעץ", נאָך דעם נאָמען פון דעם קאָנגרעססמאן וואָס האָט איהם פאָרגעשלאָגען, איז דאן אָנגענומען געוואָרען, בעשטימענדיג דאָס דער זילבערנער דאָלער פון 412½ גראן זאָל ווידער געפרעגט ווערן, דאָס

*) צו "ענטגעלטען" הייסט ארויס צו ציהען פון געברויך אלס געלד; דיא מטבע איז דאן ניט מעהר קיין געזעצליכע געלד ביים בעצאהלען חובות.

Administration of Hayes.

The administration of Hayes was a welcome calm after the troubled years immediately following the Civil War. Void of any events of striking character, it has often been spoken of as "a colorless administration." President Hayes occupied an exceedingly difficult position, which he filled with dignity and with skill; and his influence was always exerted on the side of morality, justice, reform, good government, and sound principles of finance. His administration was a great credit to the country.

Silver Bill of 1873.

388. **Silver Bill.** (1878.)—In 1870, in order to strengthen the credit of the government, Congress had made all bonds payable in coin, and in an act passed February 12, 1873, in which the list of coins to be issued from the national mints was revised, the old silver dollar, which had been out of general circulation for many years, was dropped. The silver dollar was intrinsically worth more than the gold dollar; and under such circumstances there was no reason for continuing its coinage.

Bland Bill, 1878.

Shortly after the passage of this bill, by which silver was said to be "demonetized,"[1] the production of silver was greatly increased by the discovery of new and rich mines in Nevada and elsewhere. The effect of this increased production was to make the value of silver in comparison with gold fall rapidly and steadily. Many, especially those who lived in the western and silver-producing states, now wished silver to be restored as a legal tender. A bill known as the Bland Bill, from the name of the congressman who introduced it, was passed, providing for the recoinage of the silver dollar of 412½ grains, making it a legal tender, and requiring the government to coin not less than $2,000,000, or more

[1] To demonetize is to withdraw from use as money; the coin is then no longer a legal tender in payment of debts.

CHAPTER XIX.

GROWTH AND DEVELOPMENT.

REFERENCES.

A. B. Hart, Source-Book, pp. 360–372; E. B. Andrews, Last Quarter-Century in the United States, Vol. I.

President Hayes, 1877.

387. Hayes and his Administration. (1877–1881.) — Rutherford B. Hayes was a man of sterling integrity. He was an advocate of civil service reform, of the early resumption of specie payments, and of a policy toward the South that would treat all classes with justice. The inauguration passed off peacefully, and the country quietly accepted the result. President Hayes withdrew the few troops still left in the South, the whites assumed complete control, and the South became solidly Democratic.[1]

RUTHERFORD B. HAYES.

RUTHERFORD BIRCHARD HAYES was born in Ohio, October 4, 1822. He graduated at Kenyon College, Ohio, and studied law. He enlisted in 1861, and served with distinction, rising to the rank of major-general of volunteers. He was representative in Congress 1865–1867; governor of Ohio 1867–1871; 1875–1876. Was elected President 1876 and served 1877–1881. He died January 17, 1893.

[1] It has been charged that Hayes, by acknowledging the Democratic governments in the disputed states, practically impugned his own title. However this may be, he was bound to accept the decision of Congress which declared that he was legally elected.

ניינצעהנטער קאַפּיטעל

וואוקס און ענטוויקלונג

387. העיז און זיין אַדמיניסטראַציאָן. (1877—1881) — ראַטערפאָרד ב. העיז איז געווען אַ מאַן פון שטריינגער עהרליכקייט. ער איז געווען אַ פריינד פון רעפאָרמען און האָט געגלויבט אַז רעגיערונגס בעאַמטע זאָלען זיין פריי פון פּאַרטייליכע איינפלוסען. ער האָט געהאַלטען אַז די רעגיערונג דאַרף וואָס שנעלער אָנפאַנגען צאָהלען מיט גאָלד. וואָס אָנבעלאַנגט די זיד שטאַאַטען האָט ער געגלויבט אַז מען דאַרף דאָרט בעהאַנדלען אַלע קלאַסען מיט גערעכטיגקייט. די איינשווערונג איז אָבגעגאַנגען פריעדליך, און דאָס לאַנד האָט רוהיג עמפּפאַנגען דעם רעזולטאַט. פּרעזידענט העיז האָט צוריקגעצויגען די ביסעל סאָלדאַטען וואָס זיינען נאָך געווען פערבליבען אין די זיד שטאַאטען. די ווייסע האָבען איבערגענומען די פאָלקאָמענע קאָנטראָלע, און די זיד שטאַאטען זיינען געוואָרען שטאַרק דעמאָקראַטיש.*)

די אַדמיניסטראַציאָן פון העיז איז געווען אַ ווילקאָמענע רוהיגקייט נאָך די אונרוהיגע יאָהרען וואָס זיינען געקומען באַלד נאָך'ן בירגער קריעג. די

*) מען האָט דאַן בעשולדיגט אַז העיז האָט, דורך זיין אָנערקענען די דעמאָקראַטישע רעגיערונגען פון די שטרייטענדע שטאַאטען, פּראַקטיש אַליין בעשטריטען זיין בערעכטיגונג צום אַמט פון פּרעזידענט. וויא דאָס אָבער זאָל ניט געווען זיין, איז ער געווען געצוואונגען אָנצונעהמען די ענטשיידונג פון קאָנגרעס, וועלכער האָט ערקלערט אַז ער איז געזעצליך ערוועהלט געוואָרען.

ראַטערפאָרד בוירטשערד העיז, וועמעס בילד געפינט זיך אויף דער ענגלישער זייטע 421, איז געבאָרען אין אָהייאָ, דעם 4טען אָקטאָבער, 1822. ער האָט געענדיגט קעניאָן קאָלעדזש און האָט שטודירט פאַר יוריסט. ער איז אריין אין דער אַרמעע אין 1861 און האָט געדיענט מיט אויסצייכנונג, שטייגענדיג צום ראַנג פון מאַיאָר-גענעראַל פון די פרייוויליגע סאָלדאַטען. ער איז געווען מיטגליעד פון קאָנגרעס פון 1865 ביז 1867; גאָווערנאָר פון אָהייאָ, פון 1867 ביז 1871; און פון 1875 ביז 1876. ער איז ערוועהלט געוואָרען פּרעזידענט אין 1876 און האָט געהאַלטען דעם אַמט פון 1877 ביז 1881. ער איז געשטאָרבען דעם 17טען יאַנואַר, 1893.

קיצור פון דעם קאַפּיטעל

דיא אינדיאַנער "פריעדענס פּאָליטיק" איז אָנגעפאַנגען געוואָרען פון גענעראַל גרענט. לויט דעם אָבמאַך אין וואַשינגטאָן אין יאָהר 1871 זיינען אַלע טענות און תביעות געגען דיא רויבערייען פון דער שיף "אַלאַבאַמאַ" און אַנדערע שיפען פון דער קאָנפעדעראַציע, וועלכע זיינען אויסגעשטאַטעט געוואָרען אין ענגלאַנד, איבערגעגעבען געוואָרען צו אַ שיעדעס געריכט. דיא שיעדעס ריכטער זיינען זיך צוזאַמענגעקומען אין זשענעוואַ, שווייצאַריען, און בעלוינט דיא פעראייניגטע שטאַאטען מיט אַ סומע פון פופצעהן מיליאָן דאָלער. וויכטיגע פראַגען וועגען דיא נאָרד-וועסט גרענעץ ליניע און דיא ניו פאַונדלענד פישערייען זיינען אויך ענטשיידעט געוואָרען דורך אַ שיעדעס געריכט. עס זיינען פאָרגעקומען גרויסע שרפות אין שיקאַגאָ אין 1871 און אין באָסטאָן אין 1872. גרענט איז אַרויסגעשטעלט געוואָרען נאָך אַמאָל פאַר פּרעזידענט און איז אויך ווידער געוועהלט געוואָרען אין יאָהר 1872. דיא מאָדאָק אינדיאַנער האָבען פעראורזאַכט צרות. אַ גרויסער האַנדעלס קריזיס איז פאָרגעקומען אין 1873. דעם זעלבען יאָהר האָט זיך אָנגעפאַנגען אויך אַן אַקטיווע בעוועגונג געגען שכרות. דאָס וועטער ביוראָ פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען איז געגרינדעט געוואָרען אין 1870. פיעלע בעשולדיגונגען פון קאָרופּציאָן זיינען געמאַכט געוואָרען געגען רעגיערונגס בעאַמטע און קאָנגרעס מיטגליעדער. דיזע בעשולדיגונגען האָבען אויך געפיהרט צו דער אָנקלאַגע פון קריעגס מיניסטער וו. וו. בעלנעפּ און צו דער אונטערזוכונג וועגען דיא "קרעדי מאָבילִיע". דיא דעמאָקראַטען זיינען געווען ערפאָלגרייך אין דיא וואַהלען פון 1874. אין 1875 איז דורכגעפיהרט געוואָרען אַ געזעץ, אַז דעם ערשטען יאַנואַר, 1879, זאָל מען אָנפאַנגען אויסלייזען דאָס פּאַפּיער געלד מיט גאָלד. אין 1876 איז אין פילאַדעלפיאַ פאָרגעקומען דיא הונדערט יעהריגע יובילעאום אויסשטעלונג. דער קאַמפּף אין דעם פּרעזידענטען וואַהל איז געווען אַ היציגער און דער רעזולטאַט איז אָבגעהאנגען פון איין עלעקטאָ-רעל שטימע. נאָך לאַנגע וכוחים איז דיא פראַגע איבערגעגעבען געוואָרען צו אַ וועהלער קאָמיסיאָן, וועלכע האָט בעשלאָסען, מיט אַכט שטימען געגען זיבען, צו גונסטען דיא רעפּאָבליקאַנער קאַנדידאַטען העיז און ווהילער.

SUMMARY.

The "Indian peace policy" was begun by General Grant. By the Treaty of Washington, 1871, all claims arising from the depredations of the *Alabama* and other Confederate cruisers fitted out in Great Britain were referred to arbitration. The arbitrators met at Geneva, Switzerland, and awarded the United States $ 15,500,000. Important questions regarding the Northwestern boundary, and the Newfoundland fisheries were also determined by arbitration. Great fires occurred in Chicago, 1871, and in Boston, 1872. Grant was renominated and re-elected, 1872. There were troubles with the Modoc Indians. A great commercial crisis took place in 1873. An active temperance movement was begun in the same year. The United States Weather Bureau was established in 1870. There were many charges of corruption among government officials and among congressmen. These led to the impeachment of W. W. Belknap, Secretary of War, and to the Credit Mobilier investigations. The Democrats were successful in the elections of 1874. An act was passed in 1875, providing for the resumption of specie payments January 1, 1879. The Centennial Exposition was held at Philadelphia, 1876. The Presidential campaign was an exciting one, and the choice turned on one vote. After much discussion, the question was referred to the Electoral Commission which decided by a vote of eight to seven in favor of the Republican candidates, Hayes and Wheeler.

The justices accordingly chose another of the associates in his place. This one happened to be Republican in his views, so the commission was constituted of eight Republicans and seven Democrats.

386. Decision in Favor of Republicans. (1877.) — When the first disputed case came up before it, the commission decided, eight to seven,[1] that it would not go behind the returns of the Returning Boards and investigate the local proceedings in the contested states. This decision practically gave the election to the Republicans. On all the important points which came before it, the commission decided in favor of the Republican candidates, who were accordingly declared elected early on the morning of the third of March. Thus one of the greatest dangers to which the country has ever been exposed was peaceably averted.[1] "It has been reserved for a government of the people, where the right of suffrage is universal, to give to the world the first example in history of a great nation, in the midst of the struggle of opposing parties for power, hushing its party tumults to yield the issue of the contest to adjustment according to the forms of law."

Decision in favor of the Republicans.

The decision of the commission not to go behind the returns was a wise one. Any attempt to investigate the alleged frauds would have led to endless trouble and dangerous delay, resulting in no legal government, as the investigation would necessarily have lasted long after the 4th of March, the time for a new administration to enter office. The acquiescence of the Democratic candidates and of their party in the decision is worthy of great praise.

The decision wise.

[1] That the decision should have been in accord with the political views of the majority was to be expected. Such has been the almost universal experience in England and other countries. There were 185 electoral votes for Hayes and Wheeler, and 184 for Tilden and Hendricks.

גראַדע געווען אַ רעפּאַבליקאַנער און דיא קאָמיסיאָן איז דאדורך בעשטאַנען פון אַכט רעפּאָבליקאַנער און זיבען דעמאָקראַטען.

386. ענטשיידונג צו גונסטען פון דיא רעפּאַבליקאַנער. (1877) — ווען דיא קאָמיסיאָן האָט געהאַט צו פערהאַנדלען דעם ערשטען סכסוך, האָט זיא גלייך בעשלאָסען, מיט אַכט געגען זיבען*), דאָס זיא וועט ניט געהן וויי־טער וויא דיא בעשליסע פון דיא "שטימען־קאָמיטעס" און וועט ניט אונטער־זוכען דיא שטרייטען וואָס זיינען אָנגעפיהרט געוואָרען אין דיא שטאַאטען גופא. דיזער בעשלוס האָט טהאַטזעכליך געמאַכט דיא רעפּאַבליקאַנער פאַר דיא זיעגער פון דיא וואהלען. אין אַלע וויכטיגע פונקטען וואָס זיינען פאָרגעקומען פאַר דער קאָמיסיאָן, איז דיא ענטשיידונג געווען צו גונסטען דיא רעפּאַבליקאַנער קאַנדידאַטען, וועלכע זיינען פאָלגליך דעם דריטען מערץ אין דער פריה ערקלערט געוואָרען געוועהלט. אויף אַזאַ אופן איז אויף אַ פרידליכען וועג אָבגעווענ־דעט געוואָרען איינע פון דיא גרעסטע געפאַהרען וואָס האָט ווען עס איז גע־דראָהט דאָס לאַנד. "עס איז איבערגעבליבען פאַר אַ רעגיערונג פון דאָס פאָלק, ביי וועלכען דאָס רעכט צו וועהלען איז אַלגעמיין, צו געבען דער וועלט דעם ערשטען ביישפּיעל אין דער געשיכטע פון אַ גרויסער נאַציאָן, וויא אין רעכטען מיטען פון אַ היציגען קאַמפּף צווישען שטרייטענדע פּאַרטייען פאַר מאַכט, ווערן דיא פּאַרטיי געשרייען איינגעשטילט און דיא פראַגע צוליב וועלכע מען שטרייט ווערט איבערגעגעבען צו בעהאַנדלען לויט דיא פאָדערונגען פון געזעץ".

דער בעשלוס פון דער קאָמיסיאָן ניט צו געהן ווייטער וויא דיא בעשליסע פון דיא "שטימען־קאָמיטעס" איז געווען אַ געשייטער, וויל יעדער פערזוך צו אונטערזוכען דיא קלאַגעס פון שווינדלערייען וואָלט געפיהרט צו ענדלאָזע אונ־אַנגענעהמליכקייט און געפעהרליכע אָבלעגונג, דער סוף וואָלט געווען אַז מען וואָלט ניט געהאַט קיין געזעצליכע רעגיערונג, וויל דיא אונטערזוכונג וואָלט זיך אונבעדינגט פערצויגען לייגנער וויא דער 4טער מערץ, דער טאָג וואָס איז בעשטימט פאַר אַ נייער רעגיערונג איבערצונעהמען דיא הערשאַפט. דיא איינ־וויליגונג פון דיא דעמאָקראַטישע קאַנדידאַטען און זייער פּאַרטיי צו דעם בעשלוס פון דער קאָמיסיאָן פערדינט גרויס לויב.

*) אַז דיא ענטשיידונג זאָל זיין אין איינשטימונג מיט דיא פּאָליטישע אַנזיכטען פון דער מאַיאָריטעט אין דער קאָמיסיאָן איז געווען צו ערוואַרטען. דאָס איז געווען כמעט דיא אַלגעמיינע ערפאַהרונג אין ענגלאַנד און אין אַנדערע לענדער. דיא עלעקטאָראַל שטימען זיינען געווען איינגעטיילט אַזוי: 185 פאַר העיז און וויהילער און 184 פאַר טילדען און הענדריקס.

זיי בעשווינדעלט אין דיא רעזולטאטען פון דיא וואהלען. דיא רעפאבליקאנער, ווידער, האבען ערקלערט מיט פעסטקייט, דאס זייערע קאנדידאטען זיינען גע־זעצליך ערוועהלט געווארען. א לאנגע צייט האט דער קאנגרעס אויסגעאיבט דאס רעכט צו בעשליסען ווער עס איז גערעכט אין סכסוכים איבער עלעקטארעל שטימען. דיזען מאל אבער זיינען דער סענאט און דער רעפרעזענטאנטען הויז געווען קאנטראלירט פון פערשיעדענע פארטייען (דיא מאיאריטעט אין סענאט איז ניט געווען פון דער זעלבער פארטיי וויא דיא מאיאריטעט אין רעפרעזענ־טאנטען הויז), און עס איז דארום געווען א קנאפע האפנונג צו איינינגען זיך, וויל קיינער פון דיא ביידע הייזער וואלט ניט איינגעשטימט צו אירגענד וועל־כען פלאן וואס זאל העלפען ערוועהלען דעם געגען־קאנדידאט. "קיינמאל ניט זייט דיא רעגיערונג פון דיא פעראייניגטע שטאאטען איז ארגאנאזירט געווארען, זאגאר ניט אין דיא פינסטערע טעג פון בירגער קריעג, זיינען דענקענדע מענשען פון לאנד געווען אזוי בעאונרוהיגט וויא פאר עטליכע טעג אין יאנואר, 1877."

385. וועהלער קאמיסיאן. (1877) — ענדליך האבען דיא געלאסענע פיהרער פון ביידע פארטייען אין קאנגרעס זיך פעראייניגט אויף א פלאן וויא צו ענדיגען דעם סכסוך, און דיזער פלאן איז נאך לאנגע וכוחים אנגענומען גע־ווארען פון קאנגרעס און פון פרעזידענט. דער פלאן איז געווען, אז עס זאל בעשטימט ווערן "א פעראייניגטע הויכע קאמיסיאן", צו וועלכער עס דארפען איבערגעגעבען ווערן פאר ענדגילטיגען בעשלוס אלע פראגען וואס זיינען נוגע דיא עלעקטארעל שטימען איבער וועלכע ביידע הייזער פון קאנגרעס האבען זיך ניט געקענט איינינגען. דיזע קאמיסיאן האט געדארפט בעשטעהן פון פופצעהן פערזאן; פינף פון זיי געוועהלט פון סענאט, פינף פון רעפרעזענטאנטען הויז, פיער פון זיי ריכטער פון העכסטען געריכט אין לאנד, און דיזע פיער האבען געדארפט אויסקלייבען נאך איין ריכטער פון זעלבען געריכט אלס דעם פופ־צעהנטען.

דער פלאן איז געווען אזוי אויסגעארבייט, דאס ביידע פאליטישע פארטייען זיינען געווען גלייך פערטראטען אין דיא פיערצעהן, און מען האט ערווארטעט, אז דיא ריכטער וועלן וועהלען אלס דעם פופצעהנטען ריכטער דייוויד דייוויס, וועלכער איז געווען גערעכענט אלס אונאבהענגיגער אין פאליטישע פראגען און וועמעס אנזיכטען וועגען דער פאליטישער לאגע צו יענער צייט זיינען קיינעם ניט געווען בעקאנט. אבער צו דיזער צייט איז דייוויס געוועהלט געווארען סענאטאר פאר'ן שטאאט אילינאי און מען האט דעריבער עס געהאלטען פאר אונפאסיג אז ער זאל זיין אין דער קאמיסיאן. דיא ריכטער האבען דארום גע־וועהלט אן אנדערן פון זייערע קאלעגען אויף זיין פלאץ. דיזער ריכטער איז

Returns in Florida and Louisiana.

intimidation of voters — a legal excuse if true — that both states were given to the Republicans. The Democrats claimed that they had been cheated out of the election by fraud. The Republicans were equally strong in declaring that their candidates were legally and justly chosen. Congress had exercised for a long time the right to decide disputed electoral votes; at this time, however, the Senate and House were controlled by different parties, and there seemed no hope of an agreement, as neither house would consent to any plan which would surely seat the opposing candidate. "Never since the formation of the government, nor even in the darkest days of the Civil War, were there such anxious forebodings among thoughtful men as prevailed for some days in January, 1877."

Electoral Commission.

385. **Electoral Commission.** (1877.) — Finally the sober-minded men of both parties in Congress united upon a plan to settle the dispute, which after much discussion was accepted by Congress and the President. This was, that a "Joint High Commission" should be appointed, to which all questions relative to points concerning the electoral votes upon which the two houses of Congress could not agree, should be referred, for a final decision. This commission was to consist of fifteen; five to be chosen by the Senate and five by the House of Representatives, four to be Justices of the Supreme Court, and these last to choose another justice of the same court to complete the fifteen.

It was so arranged that the fourteen were equally divided between the two political parties; and it was expected that the justices would choose as their associate, Justice David Davis, who was classed as an independent in politics, and whose views no one knew. Just at this time, however, Davis was elected senator for the state of Illinois; and it was deemed unsuitable for him to act on the commission.

convertible at the will of the holder into United States bonds bearing 3.65 per cent annual interest,[1] secondly, the National Prohibition party, which called for the prohibition of the manufacture and sale of intoxicating liquors for a beverage.

Prohibition party.

Hayes nominated, 1876.

After a bitter contest in the convention, the Republican factions compromised by nominating Rutherford B. Hayes of Ohio for President, and William A. Wheeler of New York for Vice-President. The Democratic convention, rehearsing the shortcomings of the Republicans and demanding the speedy repeal of the Resumption Act, nominated Samuel J. Tilden of New York for President, and Thomas A. Hendricks of Indiana for Vice-President. The campaign was an exciting one. After the election day it was found that the result was exceedingly close, depending chiefly upon the votes of four states, South Carolina, Florida, Louisiana, and Oregon. In each there was a dispute as to the electoral vote. To succeed, the Republicans must secure the vote of every one of these states.

Disputed election, 1876.

Returning Boards.

384. **Returning Boards.** (1876, 1877.) — During the reconstruction period in the South, one feature of the legislation had been the creation of committees called "Returning Boards," whose duties were to receive the election returns from the various parts of the state and count the number of votes for the different candidates. The discretionary power given to these boards was very great, and from their decision there was no appeal.

Returns in Florida and Louisiana.

On the face of the returns in both Florida and Louisiana, the Democrats had a majority of votes; but the Returning Boards in these states, having Republican majorities in each case, threw out so many votes on the ground of

[1] That is, that the interest on each $100 should be one cent per day.

צענט יעהרליך;*) צוויטענס, דיא נאַציאָנאַלע "פּראָהיבישען" פּאַרטיי, וועל־כע האָט געפאָדערט אַז מען זאָל פערבאָטען צו פּראָדוצירען און פערקויפען בערוישענדע משקאות אַלס געטראנק.

נאָך אַ ביטערען קאַמפּף אויף דער קאָנווענציאָן זיינען דיא רעפּאַבליקאַנער צדדים איינגעגאנגען אויף אַ פשרה און זיי האָבען ארויסגעשטעלט ראָטערפאָרד ב. העיז, פון אָהייאָ, פאַר פּרעזידענט, און וויליאַם א. וויהילער, פון ניו יאָרק, פאַר וויים־פּרעזידענט. דיא דעמאָקראַטישע קאָנווענציאָן האָט, נאָכדעם וויא זיא האָט דורכגעלופּטערט דיא פעהלערען פון דיא רעפּאַבליקאַנער און געפאָ־דערט אַז דאָס געזעץ וועגען מזומן געלד זאָל צוריקגעוויזען ווערן, פאָרגעלייגט סאַמועל דזש. טילדען, פון ניו יאָרק, פאַר פּרעזידענט, און טאָמאַס א. העגדריקס, פון אינדיאַנאַ, פאַר וויים־פּרעזידענט. דער וואַהל־קאַמפּף איז געווען אַ היציגער. נאָך דיא וואַהלען האָט זיך ארויסגעצייגט, אַז דער רעזולטאַט איז אונ־בעשטימט און ער איז אָבגעהאנגען הויפּטזעכליך אָן דיא שטימען אין פיער שטאַאטען — זיד קעראָליינאַ, פלאָרידאַ, לואיזיענע און אָרעגאָן. אין יעדען שטאַאט איז פאָרגעקומען אַ סכסוך וועגען דיא וועהלער שטימען. אום צו זיין ערפאָלגרייך האָבען דיא רעפּאָבליקאַנער זיך געגויטיגט אין דיא עלעקטאָרעל שטימען פון יעדען אייציגען פון דיזע שטאַאטען.

384. "שטימען־קאָמיטעס". (1876—1877) — אין פערלויף פון דער איבערבויאונגס פעריאָדע אין זיד האָבען דיא געזעץ־געבענדע הייזער דאָרטען געשאַפען "שטימען־קאָמיטעס", וועמעס פפליכטען עס זיינען געווען אויפ־צונעהמען דיא שטים־צעטלען פון דיא פערשיעדענע טיילען פון שטאַאט פאַר דיא פערשיעדענע קאנדידאַטען און זיי איבערצעהלען. דיזע קאָמיטעס האָבען געהאַט זעהר פיעל מאַכט און נעגען זייער ענטשיידונג האָט מען ניט געקענט אַפּעלירען.

דיא שטים־צעטלען אין פלאָרידאַ און לואיזיענע האָבען געצייגט, דאָס דיא דעמאָקראַטען האָבען געהאַט אַ מאַיאָריטעט, אָבער אַזוי וויא דיא מעהר־הייט פון יעדער שטימען־קאָמיטע אין דיזע שטאַאטען איז געווען רעפּאָבליקאַ־ניש, האָבען דיא דאָזיגע קאָמיטעס ארויסגעוואָרפען אַזוי פיעל שטימען, אויף דעם גרונד דאָס מען האָט דיא וועהלער איינגעשרעקען צו שטימען אַנדערש וויא זיי האָבען געוואָלט — אַ געזעצליכע איינווענדונג, אויב אמת — דאָסביידע שטאַאטען זיינען אויף דעם אופן איבערגעגעבען געוואָרען אין דיא הענד פון דיא רעפּאָבליקאַנער. דיא דעמאָקראַטען האָבען גע'טענה'ט, דאָס מען האָט

*) דאָס מיינט, אַז דער פּרעזענט אויף יעדע הונדערט דאָלער דאַרף זיין איין סענט אַ טאָג.

קאלארײדא איז אריינגענומען געווארען אלס שטאאט אין יאהר 1876 און זיא איז דאריבער בעקאנט אלס דער "הונדערט יעהריגער יובילעאום שטאאט". דיא הויפט בעשעפטיגונג אין דיזען שטאאט איז מינען־גראבונג, אבער קאלארײדא איז גוט געאייגנעט אויך פאר פיה־צוכט און אין פיעלע טיילען אויך פאר אקערבוי. דיא טרוקענקייט פון דער לופט האט געמאכט פון דיזען שטאאט א גרויסען קור־ארט. דער וואוקס פון דער בעפעלקערונג און רייכטום איז געווען שנעל און צו דיזען וואוקס האבען פיעל בייגעשטייערט דיא אייזענבאהנען צום פאסיפישען אקעאן.

383. בעלנעפ אנגעקלאגט; קאנדידאטען פאר פרעזידענט ארוים־געשטעלט. (1876) — בעת דעם פרעזידענטען וואהל אין 1876 זיינען ניט אויפגעהויבען געווארען קיין גרויסע פאליטישע פראגען אין לאנד. דיא רעפאבליקאנער האבען ווידער בעשטעטיגט זייער אלטען פראגראם און אנגעצייגט הויפט־זעכליך אויף דעם וואס זייער פארטיי האט אויפגעטהאן אין דער פערגאנגענהייט. דיא דעמאקראטען ווידער, ערמוטיגט פון זייערע ערפאלגען אין 1874, האבען שטארק אטאקירט דיא רעפאבליקאנער פאר דיא בעגאנגענע פעהלערן און פאר דיא פאליטישע קארופציאן וואס איז אויפגעדעקט געווארען. דיזע בעשולדיגונגען האבען געקראגען נאך מעהר קראפט דורך א בעשולדיגונג וואס איז געמאכט געווארען געגען דעם קריגס סעקרעטער, וו. וו. בעלנעפ, אז ער האט גענומען בעשטעכונג ביים פערטיילען עמטער. בעלנעפ איז אפיציעל אנגעקלאגט געווארען אין רעפרעזענטאנטען הויז, אבער אזוי וויא ער האט רעזיגנירט פון זיין אמט איידער עס איז אריינגעטראגען געווארען געגען איהם דיא קלאגע, איז געווען א פראגע אויב דער קאנגרעס האט דיא מאכט אויפצונעהמען אזא קלאגע נאכדעם וויא דער פרעזידענט האט אנגענומען זיין רעזיגנאציאן. אזוי וויא א מאיאריטעט פון צוויי דריטעל מיטגליעדער האט ניט געשטימט פאר ערקלערן איהם שולדיג, האט זיך דיא קלאגע געענדיגט מיט גארניט.

אן אינטערעסאנטער שטריך אין וואהל־קאמפף וועלכער צייגט דיא ריכטונג פון דער עפענטליכער מיינונג, איז געווען דיא ערשיינונג אויף'ן פאליטישען פעלד פון נאך צוויי פארטייען און זייערע קאנדידאטען. דיזע פארטייען זיינען געווען — ערשטענס, דיא נאציאנאלע "גרינבעק" פארטיי וועלכע האט געהאלטען אז דאס געזעץ וועגען מזומן געלד (זעה פאראגראף 380) זאל צוריק־גערופען ווערן, און אז דער קורס פון לאנד זאל זיין פאפיער געלד וועלכע זאל קענען אויף דעם וואונש פון דעם בעזיצער איבערגעביטען ווערן אויף דיא ווערטה־פאפיערען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען וואס טראגען 3.65 פרא־

powered, and Sitting Bull and the remnant fled across the border into Canada.

Colorado admitted, 1876.

Colorado was admitted as a state in 1876, and hence is known as the "Centennial State." Its chief interest is mining, but it is well adapted to grazing, and in many parts to agriculture. The dryness of its atmosphere has made it a great health resort. Its growth in population and wealth has been rapid, the Pacific Railroads having done much to make this growth possible.

Secretary Belknap impeached.

383. Impeachment of Belknap; Nomination of Presidential Candidates. (1876.) — At the Presidential election in 1876 there seemed no great political questions before the country; the Republicans reaffirmed their old platform and dwelt upon what the party had done in the past. The Democrats, encouraged by their successes in 1874, attacked the Republicans vigorously for the mistakes that had been made, and for the political corruption that had been disclosed. Additional force was given to the accusations, by a charge brought against the Secretary of War, W. W. Belknap, of receiving bribes in relation to the appointment of office-holders. Belknap was impeached by the House of Representatives, but as he resigned the office before the impeachment, there was some question as to the power of Congress to take such action after his resignation had been accepted by the President. As a two-thirds majority did not vote for conviction, the prosecution failed.

"Greenback" party.

An interesting feature of the campaign, showing the drifts and currents of public opinion, was the appearance in the field of two other parties with candidates. These were, first, the National Greenback party, which held that the Resumption Act (sect. 380) should be repealed, and that the currency of the country should be paper money,

was that of Great Britain, a pleasing testimony to the good feeling existing between the two great English-speaking nations of the world, in spite of the past occasions for differences.

The centennial exhibition was kept open from May 10 to November 10, 1876, more than ten million visitors being admitted. The exhibition had a great educational value. It brought the results of industry and invention before the people to a degree impossible by other means, instructed them in the knowledge of the products of their own and other countries, and greatly educated the taste of the whole community. The United States surpassed all other nations in the variety and usefulness of inventions; among the most striking of these were the practical application of electricity for illuminating purposes, and the telephone.[1]

Electricity and the telephone.

382. **"Sioux War"; Colorado Admitted.** (1876.) — Again there was trouble with the Indians. The Sioux tribe had been given a reservation near the Black Hills in Dakota on which to live. Gold was discovered in this region, and at once great numbers of white settlers and miners entered the reservation. The Sioux, under the lead of their chief, Sitting Bull, resisted and retaliated upon the settlers in Montana and Wyoming. The Sioux had already refused to give up their reservation and retire to the Indian Territory. A considerable force was sent against them; and in the course of the war General Custer with a small band of soldiers rashly following the Indians, was attacked by a greatly superior force, and he and all his men were killed. The tribe, however, was soon over-

Sioux War.

[1] The invention of the telephone has been claimed by several persons, but to Alexander Graham Bell, of Massachusetts, seems to belong the credit of the invention of a practical instrument.

דיא הונדערט יעהריגע יובילעאום אויסשטעלונג איז געווען אָפען פון 10טען מאַי ביז דעם 10טען נאָוועמבער, 1876, און מעהר וויא צעהן מיליאָן מענשען האָבען זיא בעזוכט. דיא אויסשטעלונג האָט געהאַט אַ גרויסע ערציהונגס־וויכטיגקייט. זיא האָט פאָרגעשטעלט פאַר דאָס פאָלק דיא רעזולטאַטען פון אינדוסטריע און ערפינדונגען אויף אַן אופן וואָס איז געווען אונמעגליך צו בעווייזען דורך אַנדערע מיטלען; זיא האָט געלערענט דיא אַמעריקאַנער פער־שטעהן דיא פּראָדוקטען פון זייער אייגענעם לאַנד און פון אַנדערע לענדער; און זיא האָט אויך אויסגעבעסערט דעם געשמאַק פון דער גאַנצער בעפעלקע־רונג. דיא פעראייניגטע שטאַאטען האָט איבערשטיגען אַלע אַנדערע נאַציאָנען אין דיא פערשיעדענאַרטיגקייט און ניצליכקייט פון ערפינדונגען. צווישען דיא איבערראַשענדסטע ערפינדונגען זיינען געווען דיא פּראַקטישע נוצען פון עלעק־טריציטעט פאַר בעלייכטונג און דער טעלעפאָן.*)

382. מלחמה מיט דיא סו אינדיאַנער; קאָלאָריידאָ אַריינגענומען. (1876) — דיא אינדיאַנער האָבען ווידער פעראורזאַכט אונאַנגענעהמליכקייט. דער סו שטאַם האָט געקראָגען אַ בעשטימטען טייל לאַנד וואו צו וואָהנען, נאָהענט פון דיא שוואַרצע בערג אין דעקאָטאַ. אין דיזער געגענד איז ענט־דעקט געוואָרען גאָלד און עס האָבען באַלד אָנגעפאַנגען אָנקומען אין דעם טייל לאַנד פון דיא אינדיאַנער גרויסע מחנות ווייסע קאָלאָניסטען און מינען גרעבער. דיא סו אינדיאַנער, אונטער דער פיהרערשאַפט פון זייער הויפּטמאַן, "סיטינג בול", האָבען זיך געשטעלט געגען דעם, און אויס נקמה געטהאָן מיט דיא קאָלאָ־ניסטען אין מאָנטענאַ און וויאָמינג דאָס זעלבע וואָס דיא ווייסע האָבען גע־טהאָן אין זייער טייל. דיא אינדיאַנער האָבען זיך שוין ענטזאַגט אויפצוגעבען זייער טייל לאַנד און צוריקציהען זיך נאָך דער טעריטאָריע פון דיא אינדיאַנער. מען האָט געשיקט אַ גרויסע אַרמעע געגען זיי און אין פערלויף פון שלאַכט איז גענעראַל קאַסטער מיט אַ קליינע גרופּע סאָלדאַטען, וועלכע האָט אונבע־זאָנען נאָכגעפאָלגט דיא אינדיאַנער, אַטאַקירט געוואָרען פון אַ פיעל גרעסערער מאַכט, און ער און זיינע מענשען האָבען דאָביי פערלאָרען זייער לעבען. אָבער דיא אינדיאַנער זיינען קורץ נאָכדעם איבערוועלטיגט געוואָרען, און "סיטינג בול" איז מיט דיא פערבליבענע אָנהייננגער אַנטלאָפען איבער דער גרענעץ נאָך קענעדע.

---

*) פיעלע האָבען זיך אָנגעגעבען אַלס דיא ערפינדער פון טעלעפאָן, אָבער וויא עס שיינט געהערט דער כבוד פון דער ערפינדונג צו אַלעקסאַנדער גרייהעם בעל, פון מאַ־סאַטשוזעטס.

עס איז א זאנדערבארער פאקט, הויפטזעכליך אין רעפאבליקען, דאס דיא פארטיי וואס האלט דיא רעגיערונגס לייצעס אין איהרע הענד ווערט אפט גע־האלטען פעראנטוואָרטליך פאר זאכען, וועלכע עס איז ניט אין איהר מאכט צו קאנטראָלירען. אזוי פאסירט אפט, דאס א ניט גערעטענים אויף דיא פעל־דער פיהרט מאנכע מאָל דאצו אז דיא הערשענדע פארטיי פערלירט איהר מאכט.

380. בראנפען שווינדעל; געזעץ וועגען אויסלעזען פאפיער־געלד. (1875) — אין 1875 זיינען אין פערבינדונג מיט דיא אבצאהלונגען אויף בראנ־פען ענטדעקט געוואָרען גרויסע שווינדעלס, אין וועלכע עס זיינען געוועזן פער־מישט רעגיערונגס בעאמטע. איינִיגע פון זיי זיינען פראצעסירט און פעראורטיילט געוואָרען. דער רעזולטאט פון דיזע ענטדעקונגען פון קארופציאָן און אונ־אָרענטליכקייט איז געוועזן דאס עס האט זיך פערשפרייט אן איבערטריבענע מיינונג, אז רעגיערונגס בעאמטע אין אלגעמיין זיינען פערדארבען און אונ־פעהיג.

דעם 14טען יאנואר, 1875, האט דער קאנגרעס דורכגעפיהרט א געזעץ, דאס פון דעם ערשטען טאג אין יאנואר, 1879, און ווייטער, דארף דער פינאנץ סעקרעטער אויסצאהלען מיט בארעס געלד פאר אלע פאפיער־געלדער פון דיא פעראייניגטע שטאאטען וואס וועלען אריינקומען אין דער רעגיערונגס שאץ־קאמער. ווען דיזעס געזעץ איז דורכגעפיהרט געוואָרען, האבען עס פיעלע בע־טראכט פאר אן איינפאכען פאליטישען קונץ, ניט גלויבענדיג אז דאס לאנד האט דיא מעגליכקייט אנצופאנגען אזוי שנעל צאהלען מיט געלד (זעה פא־ראגראף 392).

381. הונדערט יעהריגע יובילעאום אויסשטעלונג; טעלעפאן. (1876) — אזוי וויא עס האט געהאלטען ביים אנקומען דער הונדערט יעהריגער יובילעאום פון דיא אונאבהענגיגקייט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען, איז בעשלאסען געוואָרען צו פייערען דעם יום טוב מיט א גרויסע אויסשטעלונג אין פילאדעלפיא, וואו דיא אונאבהענגיגקייט איז פראקלאמירט געוואָרען. אום צו העלפען דיזע אונטערנעהמונג האט דער קאנגרעס בעשטימט א סומע פון אנדערטהאלבען מיליאן דאלער. עס זיינען געלאדען געוואָרען צו נעהמען אנ־טייל אין דער אויסשטעלונג אויך דיא אנדערע נאציאנען פון דער וועלט און דער רעזולטאט איז געוועזן אן אמת'ע אינטערנאציאנאלע אונטערנעהמונג. דיא אבטיילונג פון ענגלאנד איז געוועזן איינע פון דיא גרעסטע אויף דער אויס־שטעלונג און דאס האט געדיענט אלס אנגענעהמער בעווייז, דאס צווישען דיא צוויי גרעסטע ענגליש־שפרעכענדע נאציאנען הערשט פריינדשאפט, טראץ דיא מיינונגס־פערשיעדענהייטען אין דער פערגאנגענהייט.

southern affairs, and partly to the political corruption which had been unearthed.

Added to these influences it is not unlikely that the financial panic of the preceding year had its effect, for it is a curious fact, particularly in republics, that the party holding the reins of government for the time being is often held responsible for things wholly beyond its power to control. Thus a failure in crops will sometimes turn a party out of office.

Frauds on the government.

380. **Whiskey Frauds; Resumption Act.** (1875.) — In 1875 extensive frauds in connection with the internal revenue tax on whiskey were discovered, implicating officers of the government, some of whom were convicted on trial. The result of these revelations of corruption and dishonesty was a widespread and exaggerated belief in the inefficiency and corruption of government officers generally.

Redemption Act.

On January 14, 1875, Congress passed an act providing that on and after the first day of January, 1879, the Secretary of the Treasury should redeem in gold coin all bills of the United States presented to the Treasury. When this act was passed many thought it a mere political device, not believing it possible for the country to resume specie payment so soon (sect. 392).

Centennial exhibition, 1876.

381. **Centennial Exhibition; Telephone.** (1876.) — As the one hundredth anniversary of the independence of the United States approached, it was determined to celebrate it by holding a grand exhibition in the city of Philadelphia, where independence had been proclaimed. In aid of this enterprise Congress voted an appropriation of $1,500,000. The other nations of the world were invited to take part in the exhibition, and the result was a truly international enterprise. One of the largest of the foreign displays

sent free. An allowance for postage was, however, made to each congressman.

Salaries raised.

The same Congress also raised the salary of many of the officials of the government; that of the President of the United States was raised to $50,000 a year, and that of the congressmen to $7500. In the case of congressmen the bill was made to apply to the current salaries, and the increase to date back to the beginning of the Congress. This was followed by such a storm of popular disapproval that almost all the congressmen who had taken advantage of the new law returned the excess over the old salary to the Treasury. The bill, so far as congressmen were concerned, was repealed at the next session. Congress, however, had done only what previous Congresses had done. In itself the advance in the salary was doubtless justifiable, and had it been unaccompanied by the "Back Salary Grab," as it was called, it is not likely that the action would have provoked criticism.

"Back Salary Grab."

United States troops in the South.

379. **Republican Reverses.** (1874.) — In 1874 the President was called upon so frequently for assistance in preserving order in the reconstructed states (Constitution, Art. IV., sect. 4) that the patience of the country, as well as that of the President, was greatly tried. The belief was growing that the United States troops should no longer be used for supporting state factions, and that it was quite time to withdraw Federal troops from the reconstructed states. This feeling was shown very decidedly in the fall elections of 1874, when states which had been considered surely Republican elected Democratic officers and legislatures, and the Republican majority of 107 in the House of Representatives was turned into a Democratic majority of 74. This political upheaval, showing a growing independence of thought, was due partly to

Republicans defeated.

דער זעלבער קאָנגרעס האָט אויך געהעכערט דאָס געהאַלט פון פיעלע רעגיערונגס בעאַמטע. דעם פּרעזידענט'ס געהאַלט איז געהעכערט געוואָרען ביז פופציג טויזענד דאָלער אַ יאָהר, און דאָס געהאַלט פון אַ קאָנגרעס מיטגליעד ביז 7,500 דאָלער. אין בעצוג דיא קאָנגרעס מיטגליעדער האָט דאָס געזעץ וועגען געהעכערטען געהאַלט נגדאַרפט אַנגעווענדעט ווערן פון דעם ערשטען טאָג אָן וואָס יענער קאָנגרעס האָט זיך אָנגעפאַנגען. דאָס האָט ארויסגערופען אַזא שטורם פון אַלגעמיינער אונצופרידענהייט, דאָס כמעט אַלע קאָנגרעס מיטגליעדער וואָס האָבען געמאַכט נוצען פון נייעם געזעץ האָבען צוריקגע־קעהרט אין דער רעגיערונגס קאַסע דיא הוספה וואָס זיי האָבען געקראָגען אויף'ן אַלטען געהאַלט. אויף דער נעקסטער קאָנגרעס זיצונג איז דאָס געזעץ, אין בעצוג דיא קאָנגרעס מיטגליעדער, צוריקגערופען געוואָרען. דער קאָנגרעס האָט אָבער נאָך אַלעמען געטהאָן נור דאָס וואָס פריהערדיגע קאָנגרעסען אין דיזער בעציהונג. דיא העכערונג פון געהאַלט איז אָן־און־פאַר־זיך אָהן צווייפעל גע־ווען בערעכטיגט, און ווען ניט דיא "כאַפּ־לאַפּ" מעטאָדע אין אָנווענדען דאָס געזעץ פון דעם ערשטען טאָג פון קאָנגרעס, וואָלט דיא האַנדלונג זיכער ניט ארויסגערופען קיין שום קריטיק.

379. רעפּאָבליקאַנער פערלוסטען. (1874) — אין יאָהר 1874 איז דער פּרעזידענט אויפגעפאָדערט געוואָרען אַזוי אָפט צו האַלטען אָרדנונג אין דיא איבערגעבויטע שטאַאטען (זעה קאָנסטיטוציאָן, אַרטיקעל 4, אבשניט 4), אַז דאָס לאַנד, וויא אויך דער פּרעזידענט, האָט ביינאַהע פערלאָרען דיא גע־דולד. מען איז איבעראַל געווען מיט דער מיינונג, אַז דאָס מיליטער פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען דאַרף ניט מעהר בענוצט ווערן אויף שטיצען שטריי־טענדע צדדים און דאָס עס איז שוין געקומען דיא העכסטע צייט אוועקצו־נעהמען דיא רעגיערונגס סאָלדאַטען פון דיא איבערגעבויטע שטאַאטען. דיזע מיינונג האָט זיך ארויסגעצייגט זעהר קלאָר אין דיא הערבסט וואַהלען פון יאָהר 1874, ווען דיא שטאַאטען וועלכע מען האָט געהאַלטען פאַר זיכערע רעפּאָבלי־קאַנער, האָבען געוועהלט דעמאָקראַטישע בעאַמטע און געזעץ־געבער, און דיא רעפּאָבליקאַנער מאַיאָריטעט פון 107 אין רעפּרעזענטאַנטען הויז איז פער־וואַנדעלט געוואָרען אין אַ דעמאָקראַטישע מאַיאָריטעט פון 74. דיזע פּאָלי־טישע איבערקעהרענישים, וועלכע האָט געצייגט אַ וואַקסענדע אונאַבהענגיגקייט אין דענקען, איז טיילווייז געקומען צוליב דעם צושטאַנד אין זיד און טיילווייז צוליב דיא פּאָליטישע קאָרופּציאָן וואָס איז אויפגעדעקט געוואָרען.

עס איז אויך מעגליך, אַז דער פינאַנציעלער קריזיס אין דעם יאָהר פריהער האָט אויך געהאַט זיין ווירקונג אויף דיא רעזולטאַטען פון דיא וואַהלען, ווייל

געגען דיא אַנקומענדע שטורעמס און זיי האָבען אויך פערהיט פיעל פערלוסט אין אייגענטום.*)

378. קרעדי מאָביליע (1872); "פראַנקאָ" בריף אָבגעשאַפט; "כאַפּ־לאַפּ געהאַלט". (1872) — וועהרענד דעם וואהל־קאַמפּף פאַר פרע־זידענט זיינען געמאַכט געוואָרען פיעלע בעשולדיגונגען געגען דער רעפּאַבּלי־קאַנער פאַרטיי. איינע פון דיזע בעשולדיגונגען איז געווען, דאָס מיטגליעדער פון קאָנגרעס האָבען גענומען שוחד, אום דורכצופיהרען געזעצע וואָס זיינען גינסטיג פאַר דיא "יוניאָן פּאַסיפיק" אייזענבאַהן. דיא בעשטעכונג איז לויט דער בעשולדיגונג געווען אין דער פאָרם פון מתנות פון אַקציעס אין אַ קאָר־פּאָראַציאָן, וועלכע איז געווען בעקאַנט אונטער'ן נאָמען "קרעדי מאָביליע" און וועלכע האָט אונטערנומען צו בויען דיא יוניאָן פּאַסיפיק אייזענבאַהן.**) דער קאָנגרעס האָט געלאָזט מאַכען אַן אונטערזוכונג און דער סוף איז געווען דאָס צוויי מיטגליעדער פון רעפּרעזענטאַנטען הויז זיינען פערדאַמט געוואָרען פאַר זייער האַנדלונג. אַנדערע מיטגליעדער ווידער האָבען פערלאָרען פיעל אַכטונג פון פּובליקום פאַר זייער פערבינדונג מיט דיא אייזענבאַהן אונטער־נעהמונג, און זיי זיינען דאָדורך געווען געצוואונגען צוריקצוציהען זיך פון פּאָ־ליטישען לעבען.

פאַר 1873 האָבען קאָנגרעס מיטגליעדער און זעהר פיעלע רעגירונגס בעאַמטע געהאַט דיא פּריווילעגיע צו שיקען "פראַנקאָ" (ד. ה., אָהן מאַרקען) בריף און אַלע אַנדערע זאַכען וואָס ווערן געשיקט דורך פּאָסט.***) דיא זעלבע פּריווילעגיע האָבען זיי אויך געהאַט צו ערהאַלטען פריי אַלעס וואָס ווערט גע־שיקט דורך פּאָסט. דיזע פּריווילעגיע איז אַזוי שלעכט אויסגענוצט געוואָרען, דאָס דיא עפענטליכע מיינונג האָט געפאָדערט צו ענדערן דאָס געזעץ. דאָס געזעץ איז געענדערט געוואָרען אַזוי, דאָס נור דרוקזאַכען וואָס זיינען בעשטע־טיגט פון קאָנגרעס און בריף וועגען אָפיציעלע אַנגעלעגענהייטען פון דיא רע־גיערונגס דעפּאַרטמענטען האָבען געקענט געשיקט ווערן פריי. יעדער קאָנ־גרעס מיטגליעד האָט אָבער געקראָגען אַ געוויסע סומע געלד צושטייער אויף פּאָסט מאַרקען.

---

*) צוערשט איז דאָס וועטער ביורא געווען אונטער דיא אויפזיכט פון דער אַרמעע, אָבער דעם 1טען יולי, 1891, איז עס איבערגעגעבען געוואָרען צום אַגריקולטור דעפּאַרטמענט.

**) "קרעדי מאָביליע" איז אַ פראַנצויזישער אויסדרוק, וועלכער מיינט קרעדיט אויף בעוועגליכען אָדער פערזענליכען אייגענטום.

***) דער צייכען פאַר "פראַנקירען" בריף איז געווען אַנצושרייבען אויף'ן בריף אָדער פּאַקעט דעם נאָמען פון אָרויסשיקער. דיא אַלמנות פון דיא פּרעזידענטען גראַנט און גאַרפיעלד, און נאָך אייניגע פּערזאָנען, האָבען געהאַט דיא פּריווילעגיע צו שיקען פּאָסט זאַכען "פראַנקאָ".

approaching storms, and have prevented much loss of property.[1]

Credit Mobilier.

378. Credit Mobilier (1872); "Franking" abolished; "Salary Grab" (1872). — During the Presidential campaign many charges of corruption had been brought against the Republican party. One of the charges was that members of Congress had been bribed to pass measures favorable to the Union Pacific Railroad, by presents of stock in a corporation known as the Credit Mobilier,[2] a company which had undertaken the construction of the Union Pacific Railroad. Congress ordered an investigation, the result of which was that two of the members of the House of Representatives were condemned for the part which they had taken. Others suffered much in public estimation for their connection with the enterprise, and retired, perforce, from political life.

Franking abolished.

Prior to 1873 the members of Congress, and very many of the government officials, had the privilege of "franking" letters, and indeed all matter which could be sent through the mails.[3] Mail matter addressed to congressmen and officials was likewise free. This privilege was so grossly abused that public opinion demanded a revision of the law, which was changed so that only publications authorized by Congress, and communications on strictly official business of the government departments could be

[1] Placed at first under the care of the Signal Service of the army, the Weather Bureau was, by order of Congress, transferred to the Agricultural Department, July 1, 1891.

[2] Credit Mobilier is a French phrase for credit on movable or personal property.

[3] By writing the name of the sender on the outside of the letter or package, it was insured free carriage; this was "to frank." The widows of Presidents Grant and Garfield, and a few others, were given the privilege of "franking."

and other western states, and also to New York, particularly in Brooklyn. Accompanied at times by objectionable features, the movement no doubt called increased attention to the evils resulting from the use of intoxicating liquor as a beverage. Partly as a result of this movement was the rise of the large and influential organization known as the Woman's Christian Temperance Union (1874). The crusade also was helpful in the establishment of a national Prohibition party a few years afterward.

Woman's Christian Temperance Union.

FRANCES E. WILLARD.

FRANCES ELIZABETH WILLARD was born in New York, September 28, 1839. She graduated at the Northwestern Female College, Evanston, Illinois, in 1859. She became a teacher and filled high positions. From 1871 to 1874 she was Professor of Æsthetics in Northwestern University and Dean of the Woman's College. She left the profession of teaching in 1874 to identify herself with the Woman's Christian Temperance Union. She was Secretary of the national organization, 1874 to 1879, and President, 1879 till her death. It is in connection with this organization that she is best known, and it was largely through her ability and personal influence that the organization was placed on a firm foundation. She died in New York City, February 18, 1898.

Weather Bureau.

377. Weather Bureau. (1870.) — In 1870 Congress established the Weather Bureau for the purpose of making accurate observations of the weather, and publishing the results of the observations in the shape of "indications" of approaching storms, fine weather, or changes, as the case might be. Records of the temperature, moisture, heights of rivers, and other matters of interest are made and published. As the result of careful observation and the comparison of many records, the "indications" published are found trustworthy in a large majority of cases. These weather reports have been of great service in warning farmers, and also sailors in port, of

שענקען און בענוצט פערזענליכען איינפלוס צו בעוועגען דיא שענקער אויפצוגעבען זייערע געשעפטען. דיא בעוועגונג האָט דערלאַנגט ביז אינדיאַנאַ און אַנדערע וועסטליכע שטאַאטען און אויף ניו יאָרק, הויפּטזעכליך ברוקלין. הגם דיא בעוועגונג האָט אָפט בענוצט ניט קיין ריכטיגע מעטאָדען, האָט זיא פון דעסטוועגען געצויגען אַלץ מעהר און מעהר אויפמערקזאַמקייט צו דיא איבלען פון ניצען בערוישענדע משקאות אַלס געטראַנק. דיא גרויסע און איינפלוסרייכע אָרגאַניזאַציאָן, בעקאַנט אונטער'ן נאָמען ״וואומען'ס קריסטשיען טעמפּערענס יוניאָן״, איז געגרינדעט געוואָרען (אין 1874) טיילווייז טאַקע אַלס רעזולטאַט פון דיזער בעוועגונג געגען שיכרות.*) דער קרייץ־צוג האָט אויך מיטגעווירקט, אַז עס זאָל מיט עטליכע יאָהר שפּעטער זיך גרינדען אַ נאַציאָנאַלע ״פּראָהיבישען״ פּאַרטיי צו קעמפּפען פאַר דיא פערבאָטונג פון שטאַרקע משקאות.

377. **וועטער ביוראָ.** (1870) — אין יאָהר 1870 האָט דער קאָנגרעס געגרינדעט דאָס וועטער ביוראָ מיט'ן צוועק צו מאַכען ריכטיגע בעאָבאַכטונגען וועגען וועטער און פערעפענטליכען נאָכהער דיא רעזולטאַטען פון דיא בעאָבאַכטונגען אין דער פאָרם פון ״אָנצייגונגען״ וועגען אָנקומענדע שטורמס, שעהנעם וועטער, אָדער ענדערונגען אין וועטער, וויא דער פאַל וועט זיין. בעריכטען וועגען דער טעמפּעראַטור, פייכטקייט פון דיא לופט, הויכקייט פון דאָס וואַסער אין דיא טייכען, און אַנדערע אַנגעלעגענהייטען פון אינטערעסע, ווערן צוזאַמענגעשטעלט און פערעפענטליכט. אַלס רעזולטאַט פון זאָרגפעלטיגע בעאָבאַכטונגען און דיא פערגלייכונג פון פיעלע בעריכטען, ציינגען זיך דיא פערעפענטליכטע ״אָנצייגונגען״ אַרויס זעהר ריכטיג אין מעהרערע פעלע. דיזע וועטער בעריכטען האָבען פיעל געלייסטעט צו וואַרנען פאַרמערס און אויף מאַטראָזען

*) פּרענסעס ע. ווילאַרד (וועמעס בילד געפינט זיך אויף דער ענגלישער זייטע 411) איז געבאָרען געוואָרען אין ניו יאָרק דעם 28טען סעפּטעמבער, 1839. אין יאָהר 1859 האָט זיא געענדיגט דעם נאָרד וועסט פרויען קאָלעדזש אין עוואַנסטאָן, אילינאָי. זיא איז געוואָרען אַ לעהרערין און האָט פערנומען הויכע שטעלען. פון 1871 ביז 1874 איז זיא געוועזען פּראָפעסאָרין פון עסטעטיקס אין דעם נאָרד־וועסטערן אוניווערזיטעט און אַז דער שפּיצע פון דער פרויען קאָלעדזש. אין 1874 האָט זיא אויפגעגעבען דיא לעהרער פּראָפעסיאָן, אום צוצושטעהן צו דער ״וואומען'ס קריסטשיען טעמפּערענס יוניאָן״, צו בעקעמפּפען שכרות. זיא איז געוועזען סעקרעטער פון דער נאַציאָנאַלער אָרגאַניזאַציאָן פון 1878 ביז 1879, און פּרעזידענט פון 1879 ביז'ן טויט. עס איז דורך איהר פערבינדונג מיט דיזער אָרגאַניזאַציאָן דאָס זיא איז אַם בעסטען בעקאַנט, און דאָס איז געוועזען מייסטענס צו פערדאַנקען איהר פעהיגקייט און פערזענליכען איינפלוס דאָס דיא אָרגאַניזאַציאָן איז געשטעלט געוואָרען אויף אַ פעסטען באַזיס. זיא איז געשטאָרבען אין דער שטאָט ניו יאָרק דעם 18טען פעברואַר, 1898.

פאַלשטענדיג בעזיעגט געוואָרען און דיא וועניגע וואָס זיינען לעבען געבליבען זיינען אָבגעשיקט געוואָרען אין דער טעריטאָריע פון אינדיאַנער.*)

375. **האנדעלס קריזיס פון 1873.** — דיא ווירקונג פון בירגער קריעג אויף'ן האנדעל און אויף דער וועלט פון פינאַנץ האָט זיך ניט ארויסגעזעהן דייטליך ביז'ן יאָהר 1873. זייענדיג געוואוינט צו מאכען פערשווענדערישע הוצאות אין דער צייט פון דעם בלוטיגען שטרייט און ערמוטיגונג פון דעם ערפאָלג פון דער אייזענבאהן צו דעם פאסיפישען אָקעאַן, וויא אויך פון דער גרויסער גערעטענים אויף דיא פעלדער, האָט דאָס לאַנד אָנגעפאנגען א פעריאָדע פון גרויסע אונטערנעהמונגען, הויפּטזעכטליך אין בויען אייזענבאהנען. אין דיא פיער יאָהר פון גרענט'ס ערשטע אדמיניסטראַציאָן האָבען דיא אייזענבאהנען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען פערנומען מיט פופציג פּראָצענט מעהר שטח וויא פריהער, און דער סך הכל פון אַלע אייזענבאהנען אין דיזען לאַנד האָט זיך דאַן אויסגעגלייכט מיט דעם סך הכל פון אַלע אייזענבאהנען אין גאַנץ אייראָפּא. דיא לאַגע איז דאַן געווען עהנליך צו דער לאַגע אין לאַנד אין 1857. א בעוואוסטע באנק אין פילאַדעלפיא וועלכע איז געווען שטארק פעראינטערעסירט אין דער נאָרדערן פאסיפיק אייזענבאהן, האָט באַנקראָטירט און פעראורזאכט איינע פון דיא שלימסטע און פערשפּרייטעסטע פינאַנציעלע קריזיסען וואָס דיזע לאַנד האָט ווען עס איז דורכגעמאכט. עס האָט געדויערט זעקס יאָהר צייט ביז דאָס לאַנד איז צוריק צו זיך געקומען.

376. **דער קרייץ־צוג געגען שיכרות אין אָהייאָ.** (1873—1874) — אין פערלויף פון דיא ווינטער מאָנאטען פון 1873—1874 האָבען פיעלע פרויען פון שטאאט אָהייאָ, וועלכע זיינען געווען שטארק פעראינטערעסירט אין דער בעוועגונג געגען שיכרות, אָנגעפיהרט א "קרייץ־צוג", וויא מען האָט עס גערופען, געגען פאבריצירען און פערקויפען בערוישענדע משקאות. זיי האָבען בעזוכט

*) דיא שפּעטערע געשיכטע פון דיא לעבען־געבליבענע פון דיזען שבט איז זעהר אינטערעסאַנט. א טייל פון זיי זיינען איבערגעגעבען געוואָרען אונטער דיא אויפזיכט פון אַ עהרליכען אַגענט, און דורך דיא גוטהערציגקייט און דיא גוטע בעהאנדלונג וואָס זיי האָבען געקראָגען פון אַגענט און זיין פרוי, זיינען דיזע אינדיאַנער, וועלכע זיינען אמאָל געווען פון דיא ווילדעסטע און אונגעהארכזאַמסטע, געוואָרען רוהיגע און געזעץ־ליעבענדע מענשען.

אינטערעסאַנט אין פערבינדונג מיט אינדיאַנער מלחמות אין אַמעריקא איז דיא מיינונג פון פיעלע אַמעריקאַנער מיליטערישע לייטע, דאָס יעדע מלחמה מיט דיא רויטע איינגעבאָרענע איז ארויסגערופען געוואָרען דורך דעם אַנגריף פון דיא ווייסע. גענעראַל מיילס, דער קאָמאַנדיר פון דיא פעראייניגטע שטאאטען בעת עס האָט אין 1876 אויסגעבראָכען דיא מלחמה מיט דיא אינדיאַנער אין דאַקאָטא (זעה פּאראַגראַף 382), איז אויך מיט דער זעלבער מיינונג.

heavy loss of life, the tribe was completely conquered, and the few who were left were removed to Indian Territory.[1]

Crisis of 1873.

375. Commercial Crisis of 1873. — The effect of the Civil War upon business and financial matters was not clearly seen until 1873. Accustomed to lavish expenditure of money during the conflict, and encouraged by the success of the first Pacific Railroad, as well as by large crops, the country again entered upon a period of great enterprise, particularly in railroad building. In the four years of Grant's first administration the railroad mileage of the United States was increased more than fifty per cent, and the total had become equal to that of all Europe. A condition of affairs very similar to that in 1857 prevailed; a prominent banking house in Philadelphia, which was largely interested in the Northern Pacific Railroad, failed, and one of the worst and most widespread financial panics which this country has ever seen was precipitated. It was six years before the country fully recovered from its effects.

Temperance crusade in Ohio.

376. Temperance Crusade in Ohio. (1873, 1874.) — During the winter of 1873–1874 many of the women of Ohio, deeply interested in the temperance movement, carried on a "crusade," as it was called, against the manufacture and sale of intoxicating liquors. Drinking-saloons were visited, and various means of persuasion and personal influence were used to induce the saloon-keepers to give up the business. The movement extended to Indiana

[1] The subsequent history of the remnants of this tribe is a very interesting one. Some of them were put under the care of an honest agent; and through the kindness and the judicious treatment of this man and his wife, these Indians, once among the wildest and most intractable, have become quiet and law-abiding.

B. Gratz Brown of Missouri for Vice-President. The Democratic party, having no great issue to present, adopted the candidates and platform of the Liberal Republicans. In the election that followed, Grant and Wilson were elected by a large majority of the popular and of the electoral vote. Horace Greeley, worn out by the excitement and by ill health, died soon after the election.

HORACE GREELEY.

HORACE GREELEY was born in New Hampshire, February 3, 1811. He was the son of a small farmer, and was taken to Vermont in early childhood. He learned printing, and worked at his trade for about four years, and then went to New York City in 1831. He arrived with only ten dollars in his pocket. He obtained employment, and after many struggles attained success. He founded the New York Daily *Tribune* in 1841. He was a strong Whig. He was one of the bondsmen for Jefferson Davis in 1867. In 1872 he was candidate for President, but was overwhelmingly defeated. He died November 29, 1872.

"Modoc War," 1872.

374. **"Modoc War."** — In 1872 there was a war with the Modoc Indians of southern Oregon. This tribe had been badly treated some years previously, and when new trouble began, the old wrongs were remembered. After a war of nearly a year, three commissioners with a flag of truce visited the tribes in their retreat among the lava beds, and while there two of them were killed. One of the victims was General Canby of the United States Army. The Indians committed these murders not only because the commissioners had refused to yield to their demands, but also to avenge some of the tribe who, while under a flag of truce, had been killed by United States troops twenty years before. At great expense and only after a

בראַון, פון מיזורי, פאַר וויים־פּרעזידענט. דיא דעמאָקראַטישע פּאַרטיי, ניט האָבענדיג קיין גרויסע פראַגען פאָרצולייגען, האָט אָנגענומען דיא קאַנדידאַטען און דעם פּראָגראַם פון דיא ליבעראַלע רעפּאָבליקאַנער. אין דיא וואַהלען וואָס האָבען געפאָלגט זיינען גרעגט און ווילסאָן געוועהלט געוואָרען מיט אַ גרויסער מאַיאָריטעט פאָלקס שטימען, וויא אויך פון דיא עלעקטאָראַל שטימען. האָרייס גרילי, וועלכער איז געוועזן ערשעפּפט און שטאַרק אויסגעמאַטערט פון אויפ־רעגונג און שלעכטען געזונד, איז באַלד נאָך דיא וואַהלען געשטאָרבען.*)

374. "מאָדאָק קריעג". — אין 1872 האָט אויסגעבראָכען אַ קריעג מיט דיא מאָדאָק אינדיאַנער פון זיד אָרעגאָן. דיזער שטאַם איז מיט יאָהרען צוריק שלעכט בעהאַנדלעט געוואָרען, און יעצט, ווען עס איז פאָרגעקומען אַ נייער סכסוך, האָט מען זיך אויך דערמאָנט אויף דיא אַלטע עולות. נאָך אַ מלחמה וואָס האָט אָנגעהאַלטען כמעט אַ יאָהר צייט, האָבען דריי בעפאָלמעכ־טיגטע, מיט אַ ווייסע פאָהן (אַ צייכען פון וואַפענשטילשטאַנד און פריעדען) אין האַנד, בעזוכט דיא שבטים אין זייער בעהעלטענים אין דיא פייער שפייענדע געגענדען, און צוויי פון זיי זיינען געטויטעט געוואָרען. איינער פון דיא קרבנות איז געוועזן גענעראַל קענבי, פון דער אַרמעע פון דיא פעראייניגטע שטאַאַטען. דיא אינדיאַנער האָבען ערמאָרדעט דיא צוויי שלוחים, ניט נור דערפאַר ווייל זיי האָבען זיך ענטזאָגט נאָכצוגעבען זייערע פאָדערונגען, נור אויך אויס נקמה פאַר דעם טויט פון איי‌ניגע פון זייער שטאַם, וועלכע זיינען מיט צוואַנציג יאָהר צוריק ערמאָרדעט געוואָרען פון דיא סאָלדאַטען פון דיא פעראייניגטע שטאַאַ־טען בעת זיי האָבען בעזוכט דיא אַמעריקאַנער אַרמעע מיט אַ ווייסע פאָהן אין האַנד. נאָך אַ גרויסען פערלוסט אין געלד און אין לעבען איז דער שבט

*) האָריים גרילי, וועמעס בילד געפינט זיך אויף דער ענגלישער זייטע 409, איז געבאָרען געוואָרען אין ניו העמשיר, דעם 3טען פעברואַר, 1811. ער איז געוועזן דער זוהן פון אַ קליינעם פערמער און איז אַלס קינד געבראַכט געוואָרען אין ווערמאָנט, וואו ער האָט נאָכהער זיך געלערנט צו זיין אַ שריפטזעצער. ער האָט געאַרבייט דאָרטען פיער יאָהר צייט. אין 1831 איז ער געקומען קיין ניו יאָרק מיט בלויז צעהן דאָלער אין קעשענע. ער האָט געקראָגען בעשעפטיגונג, און נאָך אַ שווערען קאַמפּף האָט ער זיך אַרויפגעאַרבייט. ער האָט געגרינדעט דיא ניו יאָרק טעגליכע "טריביון" אין יאָהר 1841. ער איז געוועזן אַ שטאַרקער וועהיג און איינער פון דיא וואָס האָבען אין יאָהר 1867 געגעבען בירגשאַפט פאַר דזשעפערסאָן דייוויס. אין יאָהר 1872 איז ער געוועזן קאַנדידאַט פאַר פּרעזידענט, אָבער איז שטאַרק געשלאָגען געוואָרען. ער איז געשטאָרבען דעם 29טען נאָוועמבער, 1872.

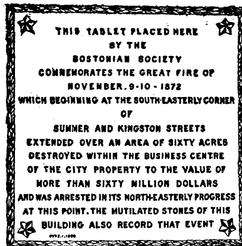
לויט דיא רעכענונג זיינען אין וויסקאנסין אליין פערברענט געוואָרען פופצעהן הונדערט נפשות אויף טויט.*)

373. אמנעסטיע געזעץ; גרענט ווידער ארויסגעשטעלט פאר פרעזידענט; ליבעראלע רעפובליקאנער, דעמאָקראטען. (1872) — אין מאָנאט מאי, 1872, האט דער קאנגרעס אָנגענומען אן אמנעסטיע געזעץ, לויט וועלכען עס זיינען אָבגעשאפט געוואָרען אלע פאָליטישע בעגרענצונגען פאר דיא געוועזענע אָנהייגגער פון דער קאָנפעדעראציע. עס זיינען געמאכט געוואָרען אויסנאהמען מיט בעוואוסטע פערזאָנען, אָבער דיא צאָהל פון אזעלכע איז געוועזן ניט מעהר וויא דריי הונדערט און פופציג.

ווען עס איז געקומען נאָהענט דיא צייט פון אויסקלייבען א פרעזידענט, האט דיא מאַיאָריטעט פון דער רעפּאָבליקאנער פארטיי געוואָלט פארשלאָגען פרעזידענט גרענט פאר א צווייטען טערמין. הגם מען האט געקענט שטארק איינווענדען געגען פיעלע זאכען וואס זיינען געווען פערבונדען מיט זיין אדמי־ניסטראציאָן, פון דעסטוועגען האט דיא מעהרהייט פון פאָלק געהאט פאָלשטענ־דיגען צוטרויען אין זיין פערזענליכע עהרליכקייט. מען האט דעריבער איהם פאָרגעשלאָגען א צווייטען מאָל פאר פרעזידענט, און הענרי ווילסאָן, פון מאַ־סאטשוזעטס, איז פאָרגעלייגט געוואָרען פאר וויס־פרעזידענט. אין דער פאר־טיי איז אָבער געווען א מינאָריטעט וואס איז געווען שטארק געגען בענוצען נאציאָנאלע מיליטער אין זיך צו העלפען דיא צוריקגעבויטע רעגיערונגען אָנצוהאלטען זייער מאכט, און עס זיינען אויך געווען מאנכע אנדערע, וועלכע האָבען איבער געוויסע סקאנדאלען אין פערבינדונג מיט דער נאציאָנאלער רעגיערונג געגלויבט דאָס אַן ענדערונג איז נויטיג. דיא וואָס האָבען סימ־פאטיזירט מיט דיזע מיינונגען האָבען זיך גערופען ליבעראלע רעפּאָבליקאנער און זיי זיינען אין א שטאאט וואהל אין מיזורי געווען ערפאָלגרייך. דיזער זיעג האט זיי צוגעגעבען מוטה און זיי האָבען געגרינדעט א נאציאָנאלע אָר־גאניזאציאָן, וועלכע האט ארויסגעשטעלט האָריים גרילי, פון ניו יאָרק, דער רעדאקטאָר פון דער ניו יאָרק "טריביון", פאר פרעזידענט, און ב. גרעטץ

*) דאס קעסטעלע אויף דער ענגלישער זייטע 408 איז א צייכנונג פון דעם טאפעל וואס דער "פעראיין פון באסטאָנער" האט צוגעשלאָגען צו איינער פון דיא געביידען וואו דער פייער האט זיך געענדיגט. אויף דיזען טאפעל איז אויסגעשריבען וואו דיא פייער קאטאסטרא־פע האט זיך אָנגעפאנגען, וועלכע גאסען זיא האט פערניכטעט און וואו זיא האט אויפגעהערט.

over, and property valued at nearly eighty million dollars was destroyed. About the time of the Chicago fire, great forest fires occurred in Wisconsin, Minnesota, and Michigan. In Wisconsin alone it was estimated that fifteen hundred people were burned to death.

TABLET COMMEMORATING THE BOSTON FIRE.

Amnesty Bill.

373. Amnesty Bill; Grant renominated; Liberal Republicans; Democrats. (1872.) — In May, 1872, Congress passed an Amnesty Bill by which the political disabilities of the former Confederates were removed. Some exceptions of prominent persons were made, but not more than three hundred and fifty in all.

Grant renominated, 1872.

As the time for the Presidential election drew near, the majority of the Republican party were in favor of nominating President Grant for a second term. Though there had been many things connected with his administration which were objectionable, the majority of the people had perfect confidence in his personal integrity. He was accordingly nominated, with Henry Wilson of Massachusetts, for Vice-President. There was, however, a minority of the party which strongly disapproved of the use of the national troops in the South to help the reconstructed governments maintain their power, and there were some who believed from scandals in connection with the national administration that a change was necessary. Sympathizers with these views called themselves Liberal Republicans, and in a state election, succeeded in carrying Missouri. Encouraged by this, they started a national organization and nominated Horace Greeley of New York, the editor of the New York *Tribune*, for President, and

Liberal Republicans nominate Greeley.

and (1877) awarded Great Britain $5,500,000 in compensation for the extra advantages accruing to the United States from the fishery clauses of the existing treaties. In the United States this was universally felt to be greatly in excess of the real sum due, and the House of Representatives at one time threatened to refuse to make the necessary appropriation, but better counsels prevailed, the appropriation was authorized, and the payment was made without unnecessary delay. Fishery award.

372. **Chicago and Boston Fires.** (1871, 1872.) — On the evening of October 9, 1871, a fire broke out in a stable in Chicago, started, it was said, from a coal-oil lamp which a cow kicked over. The fire quickly spread, until, aided by a high wind, it passed beyond control, and for two days it raged through the richest and best parts of the city, not stopping until the lake was reached. More than three square miles were burned over, between two and three hundred persons lost their lives, property to the amount of two hundred million dollars was destroyed, and about one hundred thousand people were rendered homeless. One of the most striking illustrations of the rapid communication between different parts of the world, and also of the increasing sympathy of men for men, is the fact that news of the great disaster had hardly been telegraphed to other parts of the country before collections for the aid of the sufferers were begun, and provisions, clothing, and supplies of every kind that might be needed were sent by railroad. Contributions from every state in the Union, and from beyond the sea, even from Japan, kept pouring in to help the stricken city; no such widespread practical sympathy had ever been shown before. About a year later, in November, 1872, Boston, Massachusetts, also suffered from a great fire; about sixty-five acres were burned

Chicago fire, 1871.

Boston fire, 1872.

פונקטען וועגען פישעריי אין דיא עקזיסטירענדע אָבמאַכען האָבען געהאַט פאַר דיא פעראייניגטע שטאַאטען. דאָס אַלגעמיינע געפיהל אין דיא פעראייניגטע שטאַאטען איז געווען, אַז דיא בעלוינונג איז פיעל מעהר וויא דיא ווירקליכע סומע וואָס ענגלאַנד האָט געדאַרפט קריעגען, און דאָס רעפּרעזענטאַנטען הויז האָט זאָגאַר געסטראַשעט ניט צו ערלויבען נעהמען דאָס געלד אויף דיזען צוועק, אָבער מען האָט זיך נאָכהער בעדענקט; דאָס געלד איז בעוויליגט געוואָרען און דיא סומע איז איינגעצאָהלט געוואָרען אָהן ווייטערע טענות.

372. **דיא שיקאַגאָ און באָסטאָן שרפות.** (1871—1872) — אין דעם אבענד פון 9טען אָקטאָבער, 1871, האָט אין אַ שטאָל פון שיקאַגאָ אויסגעבראָכען אַ פייער, וועלכער האָט, וויא מען האָט געזאָגט, זיך אָנגעפאַנגען פון אַן אויל־לאָמפּ וואָס אַ בהמה האָט מיט'ן פוס איבערגעקעהרט. דער פייער האָט זיך שנעל פערשפּרייט און זייענדיג געטריבען פון אַ שטאַרקען ווינד, איז ניט געווען מעגליך איהם איינצוהאַלטען, און צוויי טעג האָבען פלאַמען געבושעוועט אין דיא רייכסטע און בעסטע טיילען פון שטאָט און האָבען ערשט אויפגעהערט ווען זיי האָבען דערגרייכט דיא גרויסע אָזערע מישיגען. עס איז אַלעס פערברענט געוואָרען אויף אַ שטח פון מעהר וויא דריי קוואַדראַט־נע מייל; צווישען צוויי און דריי הונדערט נפשות האָבען פערלאָרען זייער לעבען; איינגענטום אויף אַ סומע פון צוויי הונדערט מיליאָן דאָלער איז פערניכטעט געוואָרען; און ארום הונדערט טויזענד מענשען זיינען געבליבען היימלאָז. איינע פון דיא זעלטענסטע ביישפּיעלע פון דעם שנעלען פערקעהר צווישען דיא פערשיעדענע טיילען פון דער וועלט, און אויך פון וואַקסענדע סימפּאַטיע פון איין מענשען צום אַנדערן, איז דער פאַקט, דאָס מען האָט קוים בעוויזען צו טעלעגראַפירען וועגען אונגליק אין דיא אַנדערע טיילען פון לאַנד, ווען מען האָט שוין איבעראַל אָנגעפאַנגען זאַמלען געלד פאַר דיא ליידענדע און געשיקט שפּייז דורך דיא אייזענבאַהנען, וויא אויך קליידער און אַנדערע נויטיגע זאַכען. עס האָבען זיך געשאָטען נדבות פאַר דיא הילף פון דיא ליידענדע פון יעדען שטאַאט אין אַמעריקאַ, פון פרעמדע לענדער, און אויך זאָגאַר פון יאַפּאַן. אַזאַ ווייטער און ברייטער אויסדרוק פון פּראַקטישע סימפּאַטיע איז נאָך קיינמאָל פריהער ניט געזעהן געוואָרען. ארום אַ יאָהר שפּעטער, אין נאָוועמבער, 1872, האָט באָסטאָן, מאַסאַטשוזעטס, אויך געליטען פון אַ גרויסען פייער. דער פייער האָט אָנגעגריפען אַ שטח פון ארום פינף און זעכציג אַקער און האָט פערניכטעט איינגענטום אויף אַ סומע נאָהענט פון אַכציג מיליאָן דאָלער. ארום דער צייט פון דעם שיקאַגאָ פייער זיינען פאָרגעקומען אויך וואַלד פייערען אין וויסקאָנסין, מינעסאָטאַ און מישיגען.

שטאאטען וועגען פיש־פאנגען זיינען איבערגעגעבען געוואָרען צו א קאָמיסיאָן, געוועהלט פון ענגלאנד און דיא פעראייניגטע שטאאטען, און דיא פראגע וועגען א ריכטיגע גרענעץ ליניע צווישען דער וואשינגטאָן טעריטאָריע און בריטיש קאָלאָמביא*) איז איבערגעלאָזען געוואָרען פאר דיא פאָלקאָמענע ענטשיידונג פון דייטשען קייזער. דער פאקט דאָס צוויי פון דיא מעכטיגסטע נאציאָנען אין דער וועלט זיינען געוועזן צופרידען איבערצוגעבען אזעלכע וויכטיגע אנ־געלעגענהייטען אין דיא הענד פון בוררים, איז געוועזן גערעכענט אלס גרויסער שריט פאָרווערטס אין ציוויליזאציאָן, און דער פאקט דאָס דיזע וויכטיגע פראגען זיינען פריעדליך געלייזט געוואָרען, איז געוועזן גערעכענט אלס נאָך א גרעסערער נצחון פאר גערעכטיגקייט און געזונדען מענשען פערשטאנד.

371. דיא ענטשיידונג אין זשענעווא; גרענעץ סכסוך (1872) דיא פישעריי פראגע. (1877) — דיא אלאבאמא קאָמיסיאָן איז, לויט אן אבמאך, זיך צוזאמענגעקומען אין זשענעווא, שווייצאריען, און נאָכדעם וויא יעדע נאציאָן האָט פאָרגעלייגט איהרע טענות, האָט דיא קאָמיסיאָן דעם 14טען סעפטעמבער, 1872, ארויסגעגעבען איהר אורטייל, בעלוינענדיג דיא פעראיי־ניגטע שטאאטען מיט א סומע פון פופצעהן מיליאָן דאָלער אלס פערגיטיגונג פאר דעם שאדען וואָס דיא קריעגס שיפען "אלאבאמא", "פלאָרידא" און זייע־רע בעגלייטונגס שיפלאך האָבען פעראורזאכט. דיא תביעה פון אמעריקא פאר אונדירעקטען שאדענערזאץ, האָט דיא קאָמיסיאָן ניט צוגעלאָזען. ענגלאנד האָט שנעל איינגעצאָהלט דיא גרויסע סומע צו דעם פערטרעטער פון דיא פעראייניגטע שטאאטען, הגם זיא איז ניט געוועזן צופרידען מיט דער ענט־שיידונג.

דער דייטשער קייזער האָט אין דעם סכסוך וועגען דיא נאָרד־וועסט גרענעץ ארויסגעגעבען אן אורטייל (אין 1872) צו גונסטען דיא פעראייניגטע שטאאטען. דורך דיזען אורטייל איז פעסטגעשטעלט געוואָרען דיא לאנגע גרענעץ ליניע צווישען דיא ענגלישע קאָלאָניעס און דיא פעראייניגטע שטאא־טען, און דער סכסוך וועגען דעם וואָס האָט אָנגעהאלטען ארום הונדערט יאָהר צייט איז געוועזן צו ענדע.

דיא קאָמיסיאָן וועגען פישערייען איז זיך צוזאמענגעקומען אין העלי־פעקס, נאָווע סקאָושע, און זיא האָט (אין יאָהר 1877) בעלוינט ענגלאנד מיט 5,500,000 דאָלער אלס פערגיטיגונג פאר דיא בעזאָנדערע נוצען וואָס דיא

*) וועגען דיזען גרענעץ האָט מען זיך ארומגעקריגט זייט דעם אבמאך פון יאָהר 1842 (זעה פאראגראף 250).

Fishery Claims.

The Fishery Claims of Canada upon the United States were referred for settlement to a commission selected by Great Britain and the United States; and the question of the true boundary between Washington Territory and British Columbia[1] was left to the absolute decision of the Emperor of Germany. The fact that two of the most powerful nations in the world were willing to leave such important matters to arbitration marked a great advance in civilization; the fact that these important questions were all peaceably settled marked a still greater triumph of justice and good sense.

Arbitration.

Geneva award.

371. Award at Geneva; Boundary Dispute. (1872.) **Fishery Question.** (1877.) — The Alabama Commission met at Geneva, Switzerland, as had been arranged, and after each nation had presented its case, rendered its decision September 14, 1872, awarding the United States $15,500,000 in compensation for the damages caused by the depredations of the *Alabama* and the *Florida* and their tenders. The American claim for indirect damages was not allowed by the commission. Though England was not pleased with the verdict, the large sum was promptly paid to the representative of the United States.

Northwest boundary.

The Emperor of Germany decided (1872) the Northwest boundary dispute in favor of the United States. Thus, after nearly a century, the long line of division between the British possessions and the United States was peaceably determined.

The Fisheries Commission met at Halifax, Nova Scotia,

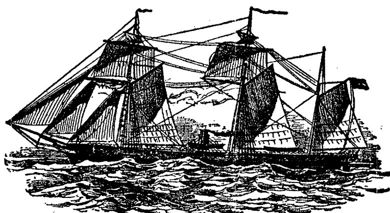
familiar with the whole matter; Great Britain appointed Sir Alexander Cockburn, then the Lord Chief Justice of England; Italy, Count Sclopis; Switzerland, her Ex-President Staempfli; and Brazil, Vicompte d'Itajuba.

[1] This boundary had been a disputed point since the Treaty of 1842 (sect. 250).

the Indian contractors, fearing lest their gains would cease, exerted their great influence to thwart and injure the new policy. Many other persons considered it unpractical, and not a few echoed the cruel saying, "The only good Indian is a dead Indian." There is, however, reason to believe that President Grant's action did much to bring the whole question before the country and to interest good citizens everywhere in the cause of the redman.

370. Alabama Claims; Geneva Arbitration. (1871.) — Though the United States had promptly claimed damages from Great Britain for injuries inflicted upon American commerce by the *Alabama* and other Confederate war vessels fitted out in English ports (sect. 329), the British government for a long time declined to consider the question. At last, after the Senate had refused to ratify one treaty, another was negotiated in 1871 at Washington between commissioners of both nations.

Treaty of Washington, 1871.

THE CRUISER "ALABAMA."

From a drawing which Captain Semmes pronounced correct.

In the treaty of Washington, as it was called, it was agreed that all questions about which there was any dispute between the two nations should be left to arbitration. The Alabama Claims were to be referred to five arbitrators, one to be appointed by the United States, one by Great Britain, one by Italy, one by Switzerland, and one by Brazil. A majority of these was to decide questions brought before them.[1]

Alabama Claims.

[1] The United States appointed Charles Francis Adams, who had been the United States minister to London during the Civil War, and was thoroughly

דיענסטען. פיעלע אַנדערע פּערזאָנען האָבען געהאַלטען דיזע פּאָליטיק פאַר אונפּראַקטיש און אַ היבשע ביסעל האָבען זיך געהאַלטען ביים גרויזאַמען ווערטעל, דאָס ״דער אינדיאַנער איז גוט נור ווען ער איז טויט״. עס איז אָבער אַלענפאַלס דאָ גענוג אורזאַכע צו גלויבען, דאָס פּרעזידענט גראַנט'ס האַנדלונג האָט פיעל געטהאָן פאַרצובריינגען דיא גאַנצע פראַגע פאַר'ן לאַנד און צו פעראינטערעסירען איבעראַל גוטע בירגער אין דעם וואוילשטאַנד פון דעם אינדיאַנער.

370. דיא אַלאַבאַמאַ תביעות; דיא זשענעוואַ פּשרה. (1871) — הגם דיא פעראייניגטע שטאַאטען האָט שנעל געפאָדערט שאַדענערזאַץ פון ענגלאַנד פאַר דעם שאַדען וואָס דער אַמעריקאַנער האַנדעל האָט געליטען פון דער שיף ״אַלאַבאַמאַ״ און אַנדערע קאָנפעדעראַטען קריעגס שיפען, וועלכע זיינען אויסגעשטאַטעט געוואָרען אין ענגלישע האַפענס (זעה פּאַראַגראַף 329), האָט דיא רעגיערונג פון ענגלאַנד אַ לאַנגע צייט זיך ענטזאַגט צו בעטראַכטען זאָגאַר דיא פראַגע. ענדליך, נאָכדעם וויא דער סענאַט האָט זיך ענטזאַגט צו בעשטעטיגען איין אָבמאַך, האָבען קאָמיסיאָנערן פוןביידע נאַציאָנען פער־האַנדעלט אין וואַשינגטאָן אין יאָהר 1871 וועגען אַ נייעם אָבמאַך.

אין דעם וואַשינגטאָנער אָבמאַך, וויא מען האָט עס גערופען, איז געווען איינגעשטימט, דאָס אַלע פראַגען צוליב וועלכע עס איז פאָרגעקומען אַ שטיקעל סכסוך צווישען דיא צוויי נאַציאָנען, זאָלען איבערגעגעבען ווערען צו אַ שיעד־דעם־געריכט. דיא תביעות וועגען דעם שאַדען פון דער שיף ״אַלאַבאַמאַ״ האָבען געדאַרפט איבערגעגעבען ווערען צו פינף בוררים, איינער פון זיי זאָל זיין פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען, נאָך איינער פון ענגלאַנד, אַ דריטער פון איטאַליען, אַ פיערטער פון שווייצאַריען און דער פינפטער פון בראַזיליען. דיא מיינונג פון דער מעהרהייט האָט בעדאַרפט זיין גילטיג אין אַלע פראַגען וואָס איז פאַר זיי פאָרגעלייגט געוואָרען.*)

דיא טענות און תביעות וואָס קענעדע האָט געהאַט צו דיא פעראייניגטע

*) דיא פעראייניגטע שטאַאטען האָט בעשטימט אַלס בורר טשאַרלס פראַנסיס עדעמס, וועלכער איז געווען דער געזאַנדטער פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען אין ענגלאַנד אין דער צייט פון בירגער קריעג, און וועלכער איז געווען פּאָלשטענדיג בעקאַנט מיט דער גאַנצער אַנגעלעגענהייט; ענגלאַנד האָט בעשטימט סער אַלעקסאַנדער קאָקבוירן, וועלכער איז געווען צו יענער צייט הויפּט ריכטער פון ענגלאַנד; איטאַליען האָט בעשטימט גראַף סקלאָפּיס; שווייצאַריען — איהר געוועזענעם פּרעזידענט סטעמפּלי; און בראַזיליען, וויקאָנט ד'איטאַיובאַ.

אכצעהנטער קאפיטעל

דיא נייע נאַציאָן

369. דיא אינדיאַנער פריעדענס פּאָליטיק. (1869) — איינער פון דיא אַנגענעהמסטע שטריכען אין גרענט'ס ערשטע אַדמיניסטראַציאָן איז גע־ווען דיא אָנשטריינגונג וואָס ער האָט געמאַכט צו בעהאַנדלען דיא אינדיאַנער מיט יושר. ער האָט אין זיין ערשטער יעהרליכער מעסעדזש בעקאַנט געמאַכט דאָס אין בעצוג דיא אינדיאַנער האָט ער אָנגעפאַנגען אַ נייע פּאָליטיק דערמיט וואָס ער האָט איבערגעגעבען דיא פערוואַלטונג פון עטליכע אינדיאַנער טערי־טאָריען אין דיא הענד פון מיטגליעדער פון דער "געזעלשאַפט פון פריינדע", וועלכע איז געווען אַ רעליגיעזע סעקטע און האָט נאָך פון וויליאַם פּען'ס צייטען אָן גענומען אַ ספּעציעלע אינטערעסע אין דיא אינדיאַנער און געלעבט אין פריעדען מיט זיי. דיא "געזעלשאַפט פון פריינדע" האָט געהאַט דיא אויפ־גאַבע פאָרצולייגען דיא נעמען פון אַגענטען פאַר'ן פרעזידענט און אויב ער האָט זיי אָנגענומען זיינען זיי ערנאַנט געוואָרען. באַלד נאָכדעם זיינען אַנדערע אָבטיילונגען אינדיאַנער אויף דעם זעלבען אופן אָנפערטרויט געוואָרען אין דיא הענד פון אַנדערע רעליגיעזע סעקטען.

דער פרעזידענט האָט רעקאָמענדירט "בעדייטענדע סומען געלד אויף דורכפיהרען דיא אינדיאַנער פריעדענס פּאָליטיק, ניט נור דערפאַר ווייל זיא איז מענשליך, קריסטליך און עקאָנאָמיש, נור דערפאַר ווייל זיא איז אַ גערעכטע פּאָליטיק". דיא רעזולטאַטען פון דיזער "פרידליכער פּאָליטיק", וויא עס איז גערופען געוואָרען, זיינען געווען אַזעלכע, דאָס זיי האָבען געגעבען גרויס ערמור־טיגונג צו דיא פריינדע פון דיא אינדיאַנער. אָבער דיא אינדיאַנער, וועלכע האָבען יאָהרען לאַנג געהאַט אויסצושטעהן אונגערעכטע און גרוזאַמע בעהאַנד־לונג פון דיא ווייסע, האָבען אַזוי גיך ניט געגלויבט אַז מען מיינט ווירקליך זיי גוט צו בעהאַנדלען איצט. אויסערדעם האָבען דיא פּאַדריאַטשיקעס פון דיא אינדיאַנער אויסגעאיבט זייער גרויסען איינפלוס צו שטערן און שעדיגען דיא נייע פּאָליטיק, אויס מורא טאָמער וועלן זיי צוליב דעם פערלירען זייערע פער

CHAPTER XVIII.

THE NEW NATION.

REFERENCES.

A. B. Hart, Source-Book, pp. 352–360; G. B. Grinnell, The Story of the Indian; E. B. Andrews, Last Quarter-Century in the United States, Vol. I.

Indian Peace Policy.

369. **The Indian Peace Policy.** (1869.) — One of the pleasantest features of Grant's first administration is the effort which he made to deal justly with the Indians. He announced in his first annual message that he had begun "a new policy toward these wards of the nation by giving the management of a few reservations of Indians to members of the Society of Friends," which body since the days of William Penn had taken special interest in the Indians and had lived peaceably with them. The Society of Friends was to nominate agents to the President, and if approved by him they were appointed. Very soon other reservations were similarly intrusted to other religious denominations.

The President recommended "liberal appropriations to carry out the Indian peace policy, not only because it is humane, Christianlike, and economical, but because it is right." The results of this "Peace Policy," as it was called, so far as it was carried out, were such as to give great encouragement to its friends. But years of harsh and unjust treatment by the whites had made the Indian slow to believe in the reality of the change. Moreover,

SUMMARY.

President Johnson appointed provisional governors in the southern states, and formed a plan for the reconstruction of the state governments. Congress did not approve the President's plans and so passed the "Reconstruction Acts" over his veto. Six states were admitted to representation in Congress in 1868. The quarrel between the President and Congress increased, and the "Tenure of Office Act" was passed to limit the power of the President. Johnson was impeached, but was acquitted. In 1868 General Grant was elected President by a large majority. The Atlantic cable was successfully laid in 1866. Alaska was bought in 1867. The French rule in Mexico came to an end in 1867, and Maximilian was shot. New treaties recognizing expatriation were made with European nations. The Pacific railroad was opened in 1869. The troubles in the South continued and were aggravated by the "Ku Klux Klan." All the states were represented in Congress by 1871. The Fifteenth Amendment to the Constitution was adopted in 1870. Grant and Colfax were inaugurated in 1869.

קיצור פון דעם קאַפּיטעל

פּרעזידענט דזשאַנסאָן האָט בעשטימט פּראָוויזאָרישע גאָווערנאָר׳ס פאַר דיא זיד שטאַאטען און האָט אויך אויסגעאַרבייט אַ פּלאַן וויא איבערצובויען דיא שטאַאט רעגיערונגען. דער קאָנגרעס האָט ניט איינגעשטימט צו דעם פּרעזידענט׳ס פּלענער און האָט דאַרום אָנגענומען „דיא איבערבויאונגס אַקטען“ געגען זיין ווילען. זעקס שטאַאטען זיינען אין יאָהר 1868 צוגעלאָזען געוואָרען צו שיקען זייערע פערטרעטער אין קאָנגרעס. דער שטרייט צווישען פּרעזידענט און קאָנגרעס איז געוואָרען שטאַרקער און עס איז דורכגעפיהרט געוואָרען דער „געזעץ וועגען אַמט טערמינען“, מיט׳ן צוועק צו בעגרענצען דיא מאַכט פון דעם פּרעזידענט. דזשאַנסאָן איז אָנגעקלאָגט געוואָרען, אָבער ער איז פרייגעשפּראָכען געוואָרען. גענעראַל גרענט איז אין 1867 געוועהלט געוואָרען פּרעזידענט מיט אַ גרויסער מאַיאָריטעט. אין יאָהר 1866 איז מיט גרויס ערפאָלג דורכגעצויגען געוואָרען אַ טעלעגראַפּישער שטריק אין אַטלאַנטישען אָקעאַן. אַלאַסקאַ איז געקויפט געוואָרען אין יאָהר 1867. דיא ממשלה פון דיא פראַנצויזען אין מעקסיקאָ האָט זיך געענדיגט אין יאָהר 1867, און מאַקסימיליאַן איז דערשאָסען געוואָרען. נייע אָבמאַכען וואָס אַנערקענען דאָס רעכט פון אַ בירגער אויפצוגעבען זיין פאָטערלאַנד זיינען געשלאָסען געוואָרען מיט איוראָפּעאישע נאַציאָנען. דיא פּאַסיפיק אייזענבאַהן איז אויסגעבויט געוואָרען אין 1869. דיא אונרוהען אין זיד זיינען פאָרטגעזעצט געוואָרען און דיא געהיימע אָרגאַניזאַציאָן „קו-קלוקס-קלען“ האָט דיא לאַגע געמאַכט נאָך ערגער. אַלע שטאַאטען זיינען אין 1871 געווען פערטראָטען אין קאָנגרעס. דיא פופצעהנטע ענדערונג אין דער קאָנסטיטוציאָן איז אָנגענומען געוואָרען אין יאָהר 1870. גרענט און קאָלפעקס זיינען איינגעפיהרט געוואָרען אין אַמט אין 1869.

אַנגענומען וועגען דיא איבערבויאונג פון געוויסע שטאאטען זיינען געזעצליך. דאַס געריכט האָט ערקלערט, אַז דיא דאָזיגע שטאאטען זיינען קיין מאָל ניט געווען אויסגעשלאָסען פון בונד און אַז דיא קאָנפעדעראַטען רעגיערונג איז געווען ניט מעהר וויא "אַ צייטליכע מיליטערישע הערשאפט, אונטער וועלכער דיא געזעצליכע מאכט איז גענצליך בעזייטיגט געוואָרען".

368. דיא פופצעהנטע ענדערונג; בירגער רעכטע און וואַהל געזעצע. (1870—1871) — דיא פופצעהנטע ענדערונג אין דער קאָנסטיטוציאָן איז פּראָקלאַמירט געוואָרען דעם 30טען מערץ, 1870, נאָכדעם וויא זיא איז בעשטעטיגט געוואָרען פון דיא נויטיגע צאָהל שטאאטען.*) אָבער מאכען ענדערונגען איז איין זאַך און דורכפיהרען זיי אַן אנדער זאַך. גלויבענדיג אַז אין אַ גרויסען טייל פון זיד זיינען דיא דאָזיגע ענדערונגען אַ טויטער בוכשטאַב, האָט דער קאָנגרעס דורכגעפיהרט איין געזעץ נאָך'ן צווייטען, אום צו בעפעסטיגען זיי. אויף דיזען גרונד זיינען דורכגעפיהרט געוואָרען דער בירגער־רעכט געזעץ (1870), מיט'ן צוועק צו מאכען שטאַרקער דיא פופצעהנטע ענדערונג, און דער וואהל געזעץ (1870), וועלכער רעגולירט אַלע נאציאָנאַלע וואהלען און פאָדערט, אַז דיא פאָרם פון דיא וואהלען און דער טאָג פון דיא וואהלען זאָלען זיין דיא זעלבע אין גאַנצען לאַנד.**) נאָך אַ געזעץ־פּראָיעקט איז געווען דער דורכפיהרונגס געזעץ (1871), אָדער וויא מען האָט עס צווישען עולם גערופען — דער צוואַנגס־געזעץ. דיזער געזעץ איז געווען עהנליך געוויסערמאַסען צו דעם אויפשטאַנדס־געזעץ (זעה פּאַראַגראַף 168), און ער האָט אַרויסגערופען צאָרן אין זיד און אונצופרידענהייט ביי פיעלע אין נאָרד, זאָגאַר צווישען דיא רעפּאָבליקאַנער. דער רעזולטאַט איז געווען אַ שפּאַלטונג צווישען דיא רעפּאָבליקאַנער און שליסליך זיינען דאָדורך פיעלע פערטריבען געוואָרען פון דער פּאַרטיי אויף שטענדיג. דער קאָנגרעס האָט אויסגעקליבען אַ גרויסע קאָמיטע צו אונטערזוכען דעם צושטאַנד אין דיא זיד שטאאטען.

גרענט און קאָלפעקס זיינען איינגעשוואָרען געוואָרען אין אַמט דעם 4טען מערץ, 1869.

---

*) זעה ביילאַגע 2, קאָנסטיטוציאָן פון דיא פעראייניגטע שטאאטען.

**) דער קאָנגרעס האָט נאָכהער געענדערט דיזען געזעץ אין בעצוג צו צוויי אָדער דריי שטאאטען.

1860, every state was represented in Congress. The Supreme Court of the United States had decided, in 1869, in favor of the legality of the reconstruction measures of Congress. The court declared that the states had never been out of the Union, but that the Confederate government was "a temporary military dominion, in which the lawful authority was entirely suspended."

Fifteenth Amendment adopted, 1870.

368. Fifteenth Amendment; Civil Rights and Election Acts. (1870–1871.) — The Fifteenth Amendment, having been ratified by the requisite number of states, was proclaimed March 30, 1870.[1] It was one thing to adopt amendments, but quite another thing to put them in force. Accordingly Congress, believing that in a great part of the South they were a dead letter, passed one law after another to enforce them. On this ground were passed the Civil Rights Act (1870), designed to apply to the Fifteenth Amendment, and the Election Act (1870), which regulated all the national elections, making the manner of the election uniform, and the day of the election the same throughout the country.[2] Another bill was the Enforcement Act (1871), or, as it was generally called, the "Force Bill." This bill was somewhat similar to the Sedition Act of 1798 (sect. 166), and was resented by the South and disapproved of by many in the North, even among the Republicans. It divided the latter party, and ultimately drove many permanently out of its ranks. A large committee was appointed by Congress to inquire into the condition of the southern states.

Civil Rights Act.

"Force Bill."

Grant and Colfax were inaugurated March 4, 1869.

[1] Appendix II., Constitution.

[2] Congress afterward modified the law in regard to two or three states.

States as a coaling station for war vessels, that it was exceedingly fertile, and that under the care of the United States its people would rapidly increase in intelligence and in thrift. Congress did not approve the scheme, feeling that the country had enough to care for in settling the difficult questions in the South; and in this they represented the popular opinion.

Grant advises annexation of San Domingo.

367. "Ku Klux Klan." (1868–1871.) All States represented in Congress. (1871.) — About the time of the Presidential election of 1868 a secret organization arose in the South, known as the "Ku Klux Klan." Originally started to frighten the superstitious colored people, it soon became a political society, whose purpose was to terrify the freedmen, and to intimidate the "carpet-baggers" and their supporters. Some of its members, or pretended members, went on from this to commit outrages of various kinds, even murder. The operations were extensive enough to demand the attention of Congress, which passed severe laws to suppress the order, and appointed an investigating committee which made a voluminous report. At last the law-abiding citizens of all political affinities united in suppressing the organization. The Ku Klux Klan was active chiefly in North Carolina, South Carolina, Louisiana, and Arkansas.

"Ku Klux Klan."

The efforts of the white population of the South were directed toward getting control of the state legislatures, in order to revise the election laws. It was not long before this end had been practically gained in most of the reconstructed states.

Whites control southern legislatures.

By 1869 all the southern states had been readmitted to representation in Congress except Virginia, Georgia, Mississippi, and Texas. These were admitted in the next year, so that in January, 1871, for the first time since

שווערע פראגען אין דיא זיד שטאאטען. אין דיזער בעציהונג האָט דער קאָנ־
גרעס ריכטיג אויסגעדריקט דיא אַלגעמיינע מיינונג.

367. "קו קלוקס קלען". (1868—1871) אַלע שטאאטען פערטראָ־
טען אין קאָנגרעס. (1871) — ארום דער צייט פון דיא פרעזידענט וואהלען
אין 1868 איז אין זיד ענטשטאנען א געהיימע אָרגאניזאציאָן, בעקאַנט אונטער'ן
נאָמען "קו קלוקס קלען". דיזע אָרגאניזאציאָן, וועלכע איז אורשפּרינגליך
אָרגאניזירט געוואָרען אויף איינצושרעקען דיא בעפרייטע נעגערס, איז באַלד
פערוואנדעלט געוואָרען אין א פּאָליטישען פעראיין, וועמעס צוועק איז געווען
צו טעראָריזירען דיא שווארצע און איינצושרעקען דיא "טאָרבע־לייטע" און
זייערע נאָכשלעפּער. אייניגע מיטגליעדער, אָדער אַזעלכע וואָס האָבען זיך אָנ־
גענעבען אַלס מיטגליעדער פון דיזען פעראיין, האָבען נאָכהער גענומען בעגעהן
אנדערע געוואַלט־טהאטען און זאָגאר מאָרד. זייערע טהאטען זיינען געווען
שרעקליך גענוג צו ציהען דיא אויפמערקזאמקייט פון קאָנגרעס, וועלכער האָט
דורכגעפיהרט שטרייגגע געזעצע צו אונטערדריקען דעם אָרדען און האָט אויך
בעשטימט אַן אונטערזוכונגס קאָמיטע וואָס האָט צוגעשטעלט נאכהער א
גרויסען בעריכט. ענדליך האָבען דיא געזעץ־פּאָרכטיגע בירגער פון אַלע פּאָ־
ליטישע ריכטונגען זיך פעראייניגט אין אונטערדריקען דיא אָרגאניזאציאָן. דיא
"קו קלוקס קלען" איז געווען טהעטיג הויפּטזעכליך אין נאָרד קעראָליינא,
זיד קעראָליינא, לואיזיענע און ארקענסאָ.

דיא ווייסע בעפעלקערונג האָט הויפּטזעכליך אָנגעשטריינגט אַלע קרעפ־
טען צו קריגען דיא דעה אין דיא שטאאט געזעצגעבענדע קערפּערשאַפטען,
אום צו קענען מאכען אנדערע וואהל געזעצע. עס האָט ניט לאַנג גענומען און
דיזער צוועק איז עררייכט געוואָרען אין דיא מייסטע פון דיא איבערגעבויטע
שטאאטען.

ארום דעם יאָהר 1869 זיינען אַלע זיד שטאאטען שוין ווידער צוגעלאָזען
געוואָרען צו האָבען פערטרעטער אין קאָנגרעס, מיט דער אויסנאָהמע פון וויר־
דזשיניא, דזשאָרדזשיא, מיסיסיפּי און טעקסעס. דיזע פיער שטאאטען זיינען
צוגעלאָזען געוואָרען א יאָהר שפּעטער, און אין מאָנאט יאנואר, 1871, איז
צום ערשטען מאָל זייט דאָס יאָהר 1860, יעדער שטאאט געווען פערטראָטען
אין קאָנגרעס. דאָס העכסטע געריכט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען האָט
אין יאָהר 1869 געאורטיילט, אַז דיא מאסרעגלען וואָס דער קאָנגרעס האָט

אגענט פון כינא אין דיזען אבמאך. דאס איז געווען דער ערשטער אבמאך וואס כינא האט ווען עס איז זיך אנגעבאטען צו שליסען מיט א פרעמדער נאציאן.

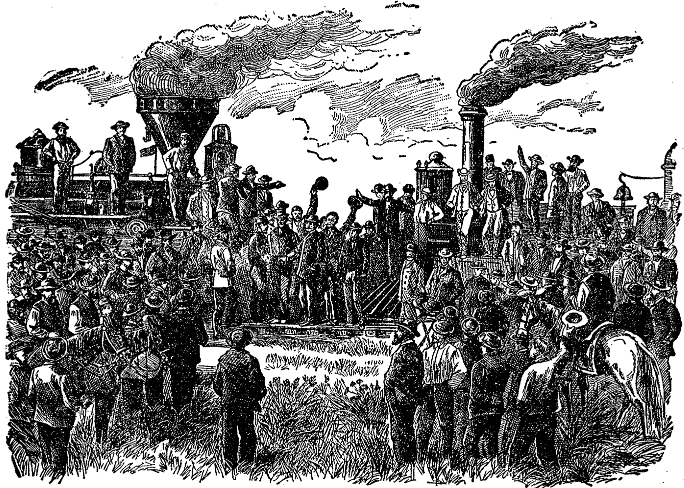
א וויכטיגע פאסירונג וואס איז פארגעקומען אין אנפאנג פון גרענט'ס אדמיניסטראציאן איז געווען דיא פערענדיגונג פון דער פאסיפיק אייזענבאהן, אין אגדען, יוטא, דעם 10טען מאי, 1869.*) דיזע גרויסע ארבייט, וועלכע איז דורכגעפיהרט געווארען מיט דיא ליבעראלע שטיצונג פון קאנגרעס, איז געווען דיא ערשטע פון יענע קייטען, וועלכע בינדען צוזאמען דיא צוויי ווייטע עקען פון לאנד און וואס העלפען מאכען מעגליך א פעראייניגונג אונטער איין רעגיערונג. דורך דיזע און אנדערע אייזענבאהנען וואס זיינען זייט דאן געבויט געווארען און וועלכע לויפען צום פאסיפישען אקעאן, איז יעצט דיא פערבינדונג מיט דיא וועסטליכע שטאאטען לייכטער און שנעלער וויא עס איז געווען דיא פערבינדונג צווישען דיא שטעט באסטאן און וואשינגטאן אין אנפאנג פון לעצטען יאהרהונדערט. דזשאסייא קווינסי, וועלכער האט אין 1811 פראטעסטירט געגען אריינצונעהמען לואיזיענע אין בונד אלס א בעזונדער שטאאט, טיילוויז דערפאר ווייל דאס לאנד וואלט דאדורך געווארען צו גרויס רעגיערט צו ווערן אלס רעפובליק, האט דערלעבט דיא צייט ווען אין קאנגרעס זיינען געזעסען פערטרעטער פון ארעגאן, און דער אטלאנטישער אקעאן און דער פאסיפישער אקעאן זיינען געווען פערבונדען דורך'ן טעלעגראף און אייזענבאהן.

פרעזידענט גרענט האט שטארק רעקאמענדירט צום קאנגרעס דאס מען זאל אנעקסירען סאן דאמינגא, וועלכע איז א טייל פון אינזעל הייטי. ער האט ערקלערט, אז דיזער פלאץ וואלט געבראכט גרויסע נוצען דיא פעראייניגטע שטאאטען אלס קאהלען סטאנציאן פאר קריעגס שיפען, דאס דיא ערד דארטען איז זעהר פרוכטבאר און דאס דיא דארטיגע איינוואהנער וואלטען אונטער דער השגחה פון דיא פעראייניגטע שטאאטען שנעל געוואקסען אין אינטעליגענץ און אין רייכטהום. דער קאנגרעס האט אבער צו דיזען פלאן נימט מסכים געווען, פיהלענדיג אז דאס לאנד האט גענוג ארבייט צו פערענטפערן דיא

*) אויף דער ענגלישער זייטע 400 געפינט זיך א בילד וואס שטעלט פאר דיא סצענע וועלכע האט זיך אבגעשפיעלט אין 1869, ווען דיא פאסיפיק ליניע איז געענדיגט געווארען. דאס בילד צייגט צוויי לאקאמאטיווען. איינער איז פון דער יוניאן אייזענבאהן און דער צווייטער פון דער נור וואס פערענדיגטער אייזענבאהן וועלכע האט זיך געצויגען צום פאסיפישען אקעאן. דיאביידע אייזענבאהנען האבען פעראייניגט דאס גאנצע לאנד פון איין עק ביז'ן צווייטען. דיא גרויסע מאסע מענשען אויף'ן בילד בעווייזט דאס דיא פאסירונג האט ארויסגערופען א גרויסע אינטערעסע ביי דיא איינוואהנער פון לאנד.

Pacific Railroad.

which bind the two extremes of the country together, and which help to make a union under one government possible. By means of this and other railroads to the Pacific which have since been built, communication with the western states is easier and more rapid than that between the cities of Boston and Washington in the early part of the century. Josiah Quincy, who in 1811 protested against

COMPLETION OF THE PACIFIC RAILROAD.
Meeting of the locomotives of the Union and of the Central Pacific Railroads.
From a photograph.

the admission of Louisiana as a state, partly because it would make the country too large to be governed as a republic, lived to see representatives from Oregon in Congress, and the Atlantic and Pacific bound together by telegraph and railroad.

San Domingo.

President Grant strongly recommended to Congress the annexation of San Domingo, part of the island of Haiti. He urged that it would be of great advantage to the United

though the United States interceded for him, he was shot together with two native Mexican generals who had espoused his cause.[1] The Mexican republic was reëstablished.

Maximilian shot, 1867.

366. Expatriation; Chinese Treaty; Pacific Railroad; San Domingo. (1868–1876.) — In 1868 the historian, George Bancroft, then United States minister to the North German Confederation, negotiated with that power a treaty by which the right of expatriation was acknowledged; that is, the German government recognized that a citizen of one country has a right to sever his allegiance to it and become a citizen of another country. This principle the United States had upheld from the very first, but the European nations had been slow to accept it. It was not until two years later (1870) that England, by the passage of her Naturalization Act, adopted the principle, and gave up what she had claimed as a right, and had practised during the Revolutionary War and the War of 1812.[2]

Treaty with Germany, 1868.

During the same year, 1868, a treaty with China was negotiated through Anson Burlingame, who had been minister to that country, but was now acting as agent for China. This was the first treaty which that country had ever, of its own accord, offered to make with a foreign nation.

Treaty with China, 1868.

An early event of Grant's administration was the completion of the Pacific Railroad at Ogden, Utah, May 10, 1869. This great work, accomplished by means of very liberal grants by Congress, was the first of those chains

Completion of Pacific Railroad, 1869.

[1] Maximilian's wife Carlotta, a princess of Belgium, who felt herself in some degree responsible for his remaining in Mexico after the withdrawal of the French troops, became insane through grief.

[2] Most of the European nations have followed the example of Germany and England.

געהאַלטען מיט איהם, דערשאָסען געוואָרען.*) די רעפּובליק אין מעקסיקאָ איז דאַן צוריק איינגעפיהרט געוואָרען.

366. אויפגעבען דאָס פאָטערלאַנד; כינעזישער אָבמאַך; פּאַסיפיק אייזענבאַהן; סאַן דאָמינגאָ. (1868—1876) — אין יאָהר 1868, האָט דער היסטאָריקער דזשאָרדזש בענקראָפט, וועלכער איז צו יענער צייט געווען דער געזאַנדטער פון די פעראייניגטע שטאַאטען אין דער נאָרד־דייטשער קאָנפעדעראַציאָן, פערהאַנדעלט מיט יענער מלוכה וועגען אַן אָבמאַך, לויט וועלכען עס איז אַנערקענט געוואָרען דאָס רעכט פון אַ בירגער אויפצוגעבען זיין פאָטערלאַנד. אין אַנדערע ווערטער, די דייטשע רעגיערונג האָט אַנערקענט, דאָס אַ בירגער האָט אַ רעכט אויפצוגעבען זיין פאָטערלאַנד און ווערן אַ בירגער פון אַן אַנדער לאַנד. די פעראייניגטע שטאַאטען האָט אַנערקענט דיזען פּרינציפּ פון סאַמע אָנפאַנג, אָבער די אייראָפּעאישע לענדער האָבען דאָס ערשט געטהאָן גאַנץ לאַנגזאַם. ענגלאַנד האָט ערשט אין צוויי יאָהר אַרום (1870), מיט'ן דורכפיהרען פון נאַטוראַליזאַציאָנס געזעץ, אָנגענומען דיזען פּרינציפּ און אויפגעגעבען דאָס וואָס זיא האָט געהאַלטען ביז דאַן אַלס אַ רעכט, וועלכען זיא האָט אויסגעאַרבייט אין דער צייט פון דער רעוואָלוציאָן און אין דער מלחמה פון 1812.**)

אין זעלבען יאָהר, 1868, איז אַן אָבמאַך געשלאָסען געוואָרען מיט כינאַ דורך דער פערמיטלונג פון ענסאָן בוירלינגיים, וועלכער איז געווען דער פערטרעטער פון אַמעריקאַ אין יענעם לאַנד און וועלכער האָט געהאַנדעלט אַלס

*) מאַקסימיליאַן'ס ווייב, קאַרלאָטאַ, אַ בעלגישע פּרינצעסין, וועלכע האָט זיך געפיהלט געוויסער מאַסען פעראַנטוואָרטליך פאַר זיין פערבלייבען אין מעקסיקאָ נאָכדעם וויא די פראַנצויזישע סאָלדאַטען זיינען צוריקגעצויגען געוואָרען, איז געוואָרען וואַהנזיניג פון ערגערניס.

די ענדע פון מאַקסימיליאַן און זיין ווייב קאַרלאָטאַ איז איינע פון די טראַגישעסטע פּאַסירונגען אין דער געשיכטע פון קעניגליכע הערשער. מאַקסימיליאַן איז, וויא עס ווייזט אויס, געווען אַ זעהר אינטעליגענטער און העכסט אינטערעסאַנטער מענש. זיין אָננעהמען די וואַהל פון קעניג פון מעקסיקאָ איז געווען געגען דעם וואונש פון זיין ברודער, קייזער פראַנץ יאָזעף פון עסטרייך. ער האָט זיך געלאָזט בעאיינפלוסען פון נאַפּאָלעאָן דעם דריטען פון פראַנקרייך. אָבער צוויי יאָהר שפּעטער האָט דער זעלבער נאַפּאָלעאָן איהם געראַטהען אַבצודאַנקען פון טהראָן. נור דאַן האָט שוין מאַקסימיליאַן ניט געוואָלט פערלאָזען די וואָס האָבען איהם אונטערשטיצט, און אַלס רעזולטאַט דערפון האָט ער פערלאָרען זיין קאָפּ.

**) די מייסטע אייראָפּעאישע לענדער האָבען נאָכגעטהאָן דעם ביישפּיעל פון דייטשלאַנד און ענגלאַנד.

נעבראסקא וואס איז אונטער דעם קענזעס־נעבראסקא געזעץ פון 1854 ארגאניזירט געווארען אלס א טעריטאריע (זעה פאראגראף 280), איז אין יאהר 1867 אריינגענומען געווארען אלס א שטאאט, מיט דעם בעדינג, דאס נעגערס זאלען האבען שטים־רעכט.

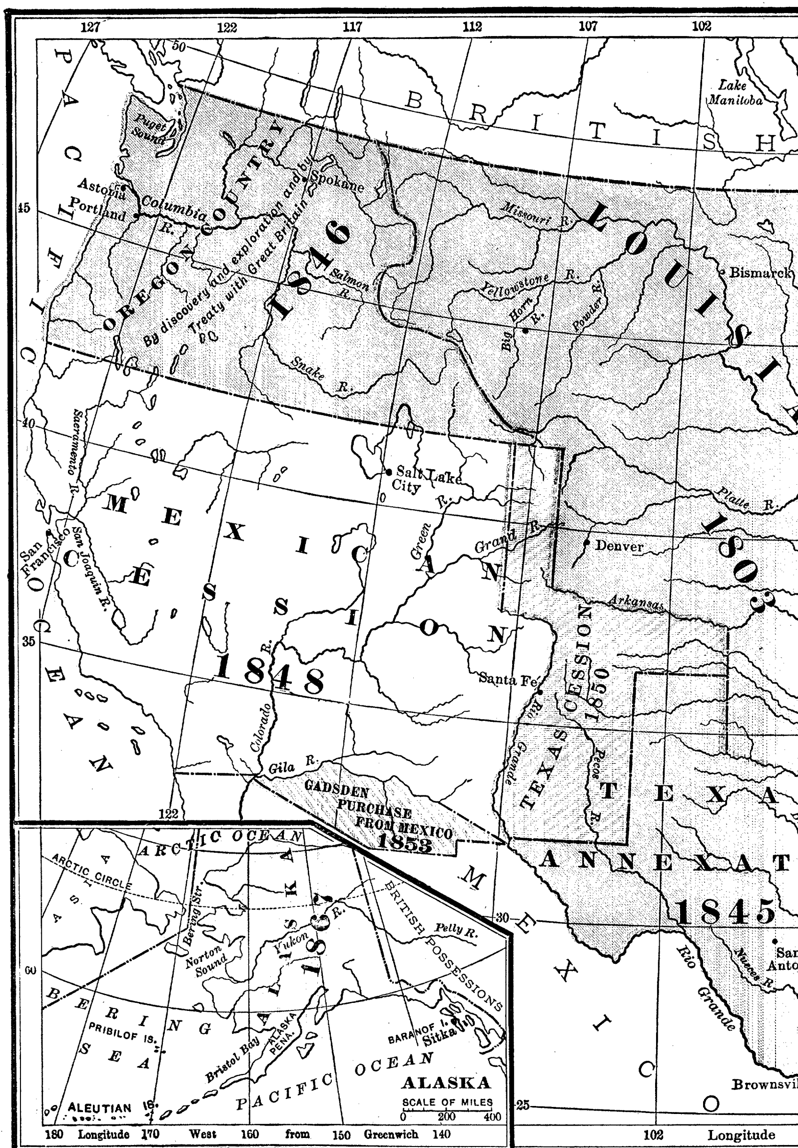
365. פראנצויזען אין מעקסיקא; מאקסימיליאן. (1861—1867) — אין יאהר 1861 האבען פראנקרייך ענגלאנד און שפאניען זיך געמיינשאפטליך אריינגעמישט אין דיא אנגעלעגענהייטען פון מעקסיקא, אויף'ן גרונד דאס זיא צאהלט ניט איהרע חובות. ענגלאנד האט זיך באלד ארומגעזעהן, דאס נאפא־לעאן דער דריטער, דער הערשער פון פראנקרייך, האט פאליטישע פלענער דאביי, און זיא האט זיך צוריקגעצויגען פון דעם אליאנץ. שפאניען האט זיך אויך ענטזאגט צו האבען א האנד אין דעם. נאפאלעאן אבער איז אנגעגאנגען מיט זיינע פלענער, טראץ דעם וואס סעקרעטער סיווארד האט פראטעסטירט און גע'טענה'ט, אז אזא האנדלונג איז געגען דיא מאנראו לעהרע און דיא פער־אייניגטע שטאאטען וועט עס ניט דולדען (זעה פאראגראף 208). פראנצוי־זישע סאלדאטען זיינען געקומען קיין מעקסיקא, האבען אומגעשטירצט דיא רעפאבליקאנער רעגיערונג און פראקלאמירט א מאנארכיע.

נאפאלעאן'ס אבזיכט איז געווען צו גרינדען אין מעקסיקא א גרויסע אימ־פעריע וואס זאל זיין אונטערווארפען צו פראנקרייך. אלס קייזער האט ער בעשטימט מאקסימיליאן, וועלכער איז געווען א פלימעניק פון עסטרייכישען קייזער. מאקסימיליאן האט זיך געלאזט אנריידען פון מעקסיקאנישע דע־פוטאציעס, וועלכע זיינען געשטאנען אונטער דעם איינפלוס פון דיא פראנ־צויזען. ער האט אנגענומען דעם אנבאט און איז אין פריהלינג פון יאהר 1864 אריינגעקומען אין דער שטאט מעקסיקא. ער האט באלד נאכדעם זיך צוקריגט מיט דער פארטיי וואס האט איהם אונטערשטיצט, אבער מיט דער הילף פון דיא פראנצויזישע סאלדאטען האט ער אנגעהאלטען זיין מאכט אין דער הויפט שטאט און אין אייניגע אנדערע שטעט.

אין 1865 האט דיא פעראייניגטע שטאאטען, זייענדיג שוין פריי פון בירגער קריעג, ווידער געפאדערט פון פראנצויזישען קייזער אוועקצונעהמען זיינע סאלדאטען פון מעקסיקא. דאס מאל האט נאפאלעאן שוין געהאנדעלט קלוגער און נאכגעגעבען. מאקסימיליאן ווידער האט גערעכענט, אז ער קען אויסקומען אהן דיא שטיצע פון דיא פראנצויזען, אבער דיא סאלדאטען פון דער מעקסיקאנישער רעפובליק האבען אין יאהר 1867 איהם געפאנגען, און הגם דיא פעראייניגטע שטאאטען האט זיך פאר איהם אנגענומען, איז ער צוזאמען מיט צוויי אייגעבארענע מעקסיקאנער גענעראלען, וועלכע האבען

R. D. Servoss, Eng'r, N. Y.

PACIFIC OCEAN
BRITISH
Lake Manitoba
Puget Sound
Astoria
Portland
Columbia R.
OREGON COUNTRY
By discovery and exploration and by Treaty with Great Britain
1846
Spokane
Salmon R.
Snake R.
Missouri R.
Yellowstone R.
Big Horn R.
Powder R.
LOUISIANA 1803
Bismarck
Sacramento R.
San Francisco
San Joaquin R.
Salt Lake City
Green R.
Grand R.
Platte R.
Denver
Arkansas
MEXICAN CESSION 1848
Colorado R.
Gila R.
Santa Fe
TEXAS CESSION 1850
Rio Grande
Pecos R.
GADSDEN PURCHASE FROM MEXICO 1853
TEXAS ANNEXATION 1845
MEXICO
Rio Grande
Nueces R.
San Anto
Brownsvil
ARCTIC OCEAN
ARCTIC CIRCLE
Bering Str.
Norton Sound
Yukon R.
Pelly R.
BRITISH POSSESSIONS
BERING SEA
PRIBILOF IS.
Bristol Bay
ALASKA PENA.
BARANOF I.
Sitka
PACIFIC OCEAN
ALASKA
SCALE OF MILES
ALEUTIAN IS.
180 Longitude 170 West 160 from 150 Greenwich 140
102 Longitude

Nebraska a state, 1867.

Nebraska, which had been organized as a territory under the Kansas-Nebraska Act in 1854 (sect. 280), was admitted as a state in 1867, with the proviso that negro suffrage should be allowed.

French in Mexico, 1861–1867.

365. French in Mexico; Maximilian. (1861–1867.) — In 1861 France, England, and Spain had jointly interfered in the affairs of Mexico on the ground of non-payment of her bonds. England soon saw that Napoleon III., the Emperor of France, had political designs in the movement, and withdrew from the alliance. Spain also refused to have anything more to do with the matter. Napoleon, however, went on with his plans, in spite of the protest of Secretary Seward that such action would be resented by the United States as contrary to the policy laid down in the Monroe Doctrine (sect. 208). French troops were sent to Mexico, the republican government was overturned, and an empire proclaimed.

Maximilian.

Napoleon's purpose was to found in Mexico a grand empire tributary to France. For emperor he fixed upon Maximilian, a nephew of the Emperor of Austria. Deceived by deputations of Mexicans who were under the influence of the French, Maximilian was persuaded to accept the offer, and in the spring of 1864 entered the city of Mexico. He soon quarrelled with the party which had supported him, but by the aid of the French troops he maintained his power in the capital and in some of the other cities.

In 1865 the United States government, freed from the Civil War, again demanded of the French emperor the withdrawal of his troops. This time Napoleon deemed it wise to comply. Maximilian, however, thought he could get along without the support of the French; but the troops of the Mexican republic captured him in 1867, and

were exchanged with Valentia Bay, Ireland. Telegraphic communication between the old world and the new has been uninterrupted since 1866. Other cables were laid, and in 1900, there were fourteen lines in operation across the North Atlantic alone. The rates of transmission have been so much reduced by competition that it is within the means of almost every one to send messages, while the newspaper press has many columns of news cabled every day.[1]

Cables across the Atlantic.

In 1867, the possessions of Russia in America were bought by the United States for $7,200,000. The territory amounted to about 577,390 square miles.[2] At the time it was thought by many a very foolish bargain, and Secretary Seward, to whom the purchase was largely due, was made the object of much ridicule. Time, however, has abundantly justified his action. Alaska, as the territory was named, has been discovered to be a land rich in mineral wealth and in valuable forests, while the climate though cold is not disagreeable. It has already become a place of resort for summer tourists on account of the wonderful scenery, its mountains and glaciers rivalling those of Switzerland, while in 1897 the discovery of gold in the Klondike region, and in 1900 at Cape Nome caused a large influx of miners and settlers.

Alaska bought from Russia, 1867.

As the Aleutian Islands were included in the Alaskan purchase, the western limit of the United States was extended to longitude 173° east from Greenwich, making the possessions of the United States cover one hundred and twenty degrees of longitude.

[1] Methods of trade have been revolutionized by the cable, as by it the market prices of the world are daily reported in the newspaper press.

[2] This territory differs from previous annexations in that no part of it touches the boundaries of the United States.

דיא ערשטע דעפּעשען וועקסלונג. זייט דעם יאָהר 1866 געהען אָן טעלע־גראַפּישע פערבינדונגען צווישען דער אַלטער און דער נייער וועלט אָהן אונ־טערברעכונג. עס זיינען אויך געצויגען אַנדערע טעלעגראַפּישע שטריק איבער'ן אָקעאַן און אין יאָהר 1900 האָבען אין נאָרד אַטלאַנטישען ים אַליין געאַרבייט פּיערצעהן ליניען. דיא פּרייזען פאַר דעפּעשען זיינען דורך קאָנקורענץ געוועזען אַזוי ביליג, דאָס כמעט יעדער איינער קען שיקען דעפּעשען. דיא צייטונגען דרוקען יעדען טאָג פיעל נייעס וואָס ווערט ערהאַלטען טעלעגראַפיש דורך'ן אָקעאַן*).

אין יאָהר 1867 האָט דיא פעראייניגטע שטאַאטען אָבגעקויפט פון רוס־לאַנד פאַר אַ סומע פון 7,200,000 דאָלער איהרע פּאָסעסיעס אין אַמעריקא. דיא טעריטאָריע האָט פערנומען ארום 577,390 קוואַדראַטנע מייל.**) צו יענער צייט האָבען פיעלע גערענקט אַז דיא קניה איז ניט אַזאַ מציאה, און סעקרע־טער סיואַרד, וועמען מען האָט פיעל צו פערדאַנקען פאַר דעם איינקויף, האָט געהאַט אויסצושטעהן צוליב דעם ניט ווענינ שפּאַס. דיא צייט האָט אָבער געגע־בען זיין האַנדלונג דיא בעסטע בערעכטיגונג. אַלאַסקא (וויא מען האָט דיא טעריטאָריע אָנגערופען) האָט זיך ארויסגעצייגט צו זיין אַ לאַנד וואָס איז רייך אין מינעראַלען און אין ווערטהפאָלע וועלדער, און איהר קלימאַט איז ניט אַן אונאַנגענעהמער, אָבוואָהל אַ קאַלטער. זיא איז געוואָרען אַ בעזוך פּלאַץ פון זומער־רייזענדע צוליב דיא ווערטהפאָלע נאַטור סצענען; איהרע בערג און אייז־בערג קענען זיך פערמעסטען מיט דיא פון דער שווייץ. אין יאָהר 1897 איז אין דער קלאָנדייק געגענד פון אַלאַסקא ענטדעקט געוואָרען גאָלד און אין יאָהר 1900 איז אַן עהנליכע ענטדעקונג געמאַכט געוואָרען אין קייפּ נאָום, און דאָס האָט אַהין צוגעצויגען אַ סך מינען גרעבער און קאָלאָניסטען.

אַזוי וויא דיא אַלושיען אינזלען זיינען געווען איינגעשלאָסען אין דער קניה פון אַלאַסקא, האָט דער וועסטליכער גרענעץ פון דיא פעראייניגטע שטאַא־טען דערגרייכט ביז 173טען גראַד דיא לייננ, אָסט פון גריניטש, ענגלאַנד.***) דיא פּאָסעסיעס פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען האָבען אַלזאָ יעצט פערנומען הונדערט און צוואַנציג גראַד לענג־גראַדען פון דער ערד.

*) דער טעלעגראַף איבער'ן ים האָט געמאַכט אַ רעוואָלוציאָן אין דיא האַנדעלס־מעטאָדען, ווייל מיט זיין הילף ווערן טעגליך פערעפענטליכט אין דיא צייטונגען דיא פּרייזען פון דיא וועלט מערק.

**) דיזע טעריטאָריע אונטערשיידעט זיך פון דיא אַנדערע טעריטאָריען וואָס זיינען פריהער פערנומען געוואָרען אין אַמעריקא דאָמיט וואָס זיא ריהרט אין ערגעץ ניט אָן דעם גרענעץ פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען.

***) דער ערד־קוגעל איז פאַר פּראַקטישע צוועקען איינגעטיילט אין ברייט־גראַדען און לענג־גראַדען. דיא ערשטע צעהלען זיך פון דעם עקוואַטאָר — אַ פּאַס וואָס ציהט זיך אין מיטען צווישען דיא נאָרד און זיד שפּיצען פון דער ערד; דיא לעצטע צעהלען זיך פון אַ פּאַס וועלכער ציהט זיך דורך גריניטש, אַ פאָרשטאָט פון לאָנדאָן. זעה אירגענד וועלכע געאָגראַ־פישע קאַרטע.

און איז געגאנגען מיט דיזע פערטיידיגונג צו דיא וועהלער, ארויסשטעלענדיג גענעראל גרענט פאר פרעזידענט און סקיילער קאלפעקס, פון אינדיאנא, דעם ספיקער פון רעפרעזענטאנטען הויז, פאר וויס־פרעזידענט.

דיא דעמאקראטישע קאנווענציאן האט שטארק קריטיקירט דיא מאסרעג־לען און דיא אלגעמיינע פאליטיק פון דיא רעפאבליקאנער, און געפאדערט אז דיא זיד שטאאטען זאלען צוריקקריגען זייערע רעכטע, איבערלאזענדיג דיא פראגע פון שטים־רעכט פאר יעדען שטאאט בעזונדער צו בעשליסען. אלס קאנ־דידאטען פאר פרעזידענט און וויס־פרעזידענט זיינען ארויסגעשטעלט געווארען האראישא סעימור, פון ניו יארק, און פראנסים פ. בלעיר, פון מיזורי.

אין דיא וואהלען וואס זיינען פארגעקומען אין נאוועמבער, 1868, האבען גרענט און קאלפעקס געקראגען א גרויסע מאיאריטעט, אי ביים פאלק, אי ביי דיא געוועהלטע עלעקטארס.

דעם 25טען דעצעמבער, 1868, האט פרעזידענט דזשאנסאן פערעפענט־ליכט א פראקלאמאציאן וואס האט ענטהאלטען "פולע פערצייהונג און בעגנא־דיגונג" פאר דיא יעניגע וואס זיינען געווען פערמישט אין דעם "לעצטען אויפ־שטאנד." דאס האט ניט געמיינט דיא צוריקגעבונג פון פאליטישע רעכטע, וויל אזא זאך האט נור דער קאנגרעס בכח צו טהאן. דיא דרייצעהנטע ענדע־רונג אין דער קאנסטיטוציאן האט פערבאטען שקלאפעריי, דיא פיערצעהנטע האט געגעבען דיא בעפרייטע שקלאפען בירגערשאפט, און יעצט האט דער קאנגרעס פארגעלייגט דיא פופצעהנטע ענדערונג, וועלכע האט זיי פערשפראכען שטים־רעכט.

364. **טעלעגראף דורך'ן אטלאנטישען אקעאן. (1866); אלאסקא געקויפט. (1867)** — הגם דיא פאליטישע אנגעלעגענהייטען אין דער צייט פון דזשאנסאן'ס אדמיניסטראציע זיינען געווען פון בעזונדער אינטערעסע, זיינען זיי אבער ניט געווען דיא איינציגע וואס האבען געצויגען אויף זיך אויפ־מערקזאמקייט. סיירוס וו. פיעלד פון ניו יארק, וועמען מען האט געהאט צו פערדאנקען פאר ציהען דעם ערשטען מעטאלענעם טעלעגראפען שטריק איבער'ן אטלאנטישען אקעאן (זעה פאראגראף 290), איז פאר קיין פאל ניט ענטמו־טהיגט געווארען פון דעם ערשטען דורכפאל. ער האט דער ערשטער געצייגט דיא מעגליכקייט פון שיקען דעפעשען אונטער'ן וואסער פון אקעאן, און ער האט זיך נאכהער גענומען צו דער ארבייט פון אויסבעסערען דיא פעהלערען פון דער ערשטער קייבעל. אין זומער פון יאהר 1866 איז דער דאמפפער "גרעיט איסטערן" אבגעפאהרען נאך אמעריקא, פיהרענדיג מיט זיך א נייעם מעטאלע־נעם טעלעגראף שטריק, געמאכט אין ענגלאנד. דער שטריק איז דורכגעצויגען געווארען אין אקעאן מיט גרויס ערפאלג, און דעם 27טען יולי איז דער וועסט־ליכער עק פון שטריק געבראכט געווארען קיין הארט'ס קאנטענט, ניו פאונד־לענד, און צווישען דיזען פלאץ און וואלענשיא בעי, אירלאנד, איז פארגעקומען

nated General Grant for President, and Schuyler Colfax of Indiana, the Speaker of the House of Representatives, for Vice-President.

Democratic platforms. The Democratic convention attacked the measures and policy of the Republicans, demanded that the southern states should be restored to all their rights, and that the question of suffrage should be left to the individual states. Horatio Seymour of New York, and Francis P. Blair of Missouri, were chosen as candidates.

Grant and Colfax elected, 1868. At the election in November, 1868, Grant and Colfax received a large majority of both the electoral and popular votes.

Amnesty. President Johnson, on Christmas Day, 1868, issued a proclamation of "full pardon and amnesty" to those who had been concerned in the "late rebellion." This did not restore political rights, as such restoration must be made by Congress. The Thirteenth Amendment to the Constitution had forbidden slavery; the Fourteenth had given the freedmen citizenship; and now Congress proposed the Fifteenth, which would give the freedmen the right of suffrage.

Atlantic cable, 1866. **364. Atlantic Telegraph Cable. (1866.) Alaska Bought. (1867.)** — Political matters, though of surpassing interest, were not the only ones to claim attention during President Johnson's administration. Cyrus W. Field, of New York, to whom the first Atlantic cable had been due (sect. 290), was by no means discouraged by its failure. He had demonstrated the possibility of transmitting messages under the ocean. He set to work to remedy the defects of the early cables, and in the summer of 1866 the steamship *Great Eastern*, having on board a new cable made in England, set sail for America. The cable was successfully laid, and on the 27th of July the western end was landed at Heart's Content, Newfoundland, and messages

dinates when occasion seemed to demand it. Now Congress feared that President Johnson might, by removal of officers of the government who differed with him in politics, impede if not render useless the acts which had been passed. So the Tenure of Office Act was passed to prevent this.[1] By this act no officer for whose appointment the consent of the Senate was needful could be removed without the consent of that body. This sweeping measure naturally roused the ire of the President, and he resolved to ignore the act. He consequently asked Secretary Stanton (August 5) to resign; upon his refusal, he was suspended. At the next session of Congress the Senate refused to confirm this action, and Stanton took possession of his office. The President, however, now removed Stanton, and ordered Lorenzo Thomas, whom he had appointed *Secretary ad interim*, to assume the duties of the office. For this action mainly, though other points were mentioned in the indictment, the House of Representatives impeached President Johnson. According to the provisions of the Constitution, he was tried by the Senate, Chief Justice Chase presiding (Art. I., ii., 5; iii., 6). After a trial lasting from March 5 to May 16, 1868, Johnson was acquitted, those voting guilty being one less in number than the two-thirds necessary for conviction. Many, even of those politically opposed to him, thought the measure unwise, and few now defend it. This has been the only instance of impeachment of a President.

Tenure of Office Act.

Stanton suspended.

The President impeached.

363. **Grant and Colfax elected; Amnesty.** (1868.)—The time had again come to nominate candidates for the Presidency. The Republican convention, justifying the acts of Congress, went before the country on that issue and nomi-

[1] The President vetoed this act, but it was passed over his veto, March 2, 1867.

אמטע ווען נור דיא געלעגענהייט האָט עס געפאָדערט. דער קאָנגרעס האָט דאריבער מורא געהאט, אז פּרעזידענט דזשאנסאָן וועט מאכען געברויך פון דיזען מנהג און ענטזאגען אלע רעגיערונגס בעאמטע וואָס האָבען אנדערע פּאָליטישע איבערצייגונגען וויא ער, און דאדורך שטערן, אויב ניט מאכען אין גאנצען נוצלאָז, דיא געזעצע וואָס זיינען דורכגעפיהרט געוואָרען. מען האָט דארום דורכגעפיהרט א געזעץ צו פערהינדערן אזא מעגליכקייט*). לויט דיזען געזעץ האָט קיין רעגיערונגס בעאמטער וואָס איז ערנאנט געוואָרען מיט דער צושטימונג פון סענאט, ניט געקענט ענטזאגט ווערן אָהן דער צושטימונג פון דער זעלבער קערפּערשאפט. דיזער געזעץ האָט ארויסגערופען דעם פּרעזידענט'ס צאָרן, און ער האָט בעשלאָסען צו מאכען זיך ניט וויסענדיג פון דעם. ער האָט נאָכהער אויפגעפאָדערט סעקרעטער סטענטאָן צו רעזיגנירען (5טער אגוסט) פון זיין אמט, און ווען יענער האָט זיך ענטזאגט אזוי צו טהאָן, האָט איהם דער פּרעזידענט אויף דער ווייլע ארונטערגעזעצט. דער סענאט האָט אויף דער פאָלגענדער קאָנגרעס זיצונג זיך ענטזאגט גוט־צו־הייסען דיזע האנדלונג, און סטענטאָן האָט ווידער בעטרעטען זיין שטעלע. דער פּרעזידענט האָט אָבער איצט איהם אין גאנצען ארונטערגעזעצט און ער האָט בעאויפטראגט לאָרענזאָ טאָמאס, וועמען ער האָט פריהער בעשטימט פאר סעקרעטער אויף דערווייל, איבערצונעהמען אלע פפליכטען פון זיין אמט. דאָס רעפּרעזענטאנטען הויז האָט אָנגעקלאָגט פּרעזידענט דזשאנסאָן, פאר דיזע האנדלונג הויפּטזעכליך, הגם אין דער קלאגע זיינען געווען דערמאָנט אויך אנדערע פּונקטען. לויט דיא פּונקטען פון דער קאָנסטיטוציאָן איז דער אָנגעקלאָגטער פּרעזידענט פּראָצעסירט געוואָרען פון סענאט, און הויפּט ריכטער טשייס איז געווען פאָרזיצענדער (ארטיקעל I, אָבשניט II, 5 ; אָבשניט III, 6). נאָך א פּראָצעס וואָס האָט געדויערט פון 5טען מערץ ביז דעם 16טען מאי, 1868, איז דזשאנסאָן פריינעשפּראָכען געוואָרען. דיא וואָס האָבען איהם געפונען שולדיג זיינען געווען מיט איינעם וועניגער וויא דיא צוויי דריטעל, וועלכע זיינען געווען נויטיג אום צו ערקלערען דעם אָנגעקלאָגטען שולדיג. פיעלע, זאָגאר דיא וואָס זיינען געווען זיינע פּאָליטישע געגנער, האָבען געהאלטען דיזען שריט פאר אונגעשיקט, און פיעלע האלטען עס איצט אויך ניט אנדערש. דאָס איז געווען דער איינציגער פאל וואָס א פּרעזידענט איז פון קאָנגרעס אָנגעקלאָגט געוואָרען.

363. גרענט און קאָלפעקס געוועהלט ; אמנעסטיע. (1868) — דיא צייט איז ווידער געקומען ארויסצושטעלען קאנדידאטען פאר פּרעזידענט. דיא רעפּאָבליקאנער קאָנווענציאָן האָט פערטיידיגט דיא האנדלונגען פון קאָנגרעס

*) דער פּרעזידענט האָט דיזען געזעץ צוריקגעוויזען, אָבער ער איז דורכגעפיהרט געוואָרען דעם צווייטען מערץ, 1867, טראָץ זיין ניט־איינשטימונג.

רעגיערונג זיינען ניט צוגעלאָזען געוואָרען צו שטימען פאר מיטגליעדער צו דיזע קאָנווענציאָנען אָדער צו נעהמען אין זיי אירגענד וועלכען אנטייל, און דער אָננעהמען פון דער ענדערונג אין דער קאָנסטיטוציאָן וואָלט זיי געמאכט אויף עוויג געזעצליך אונמעגליך צו פערנעהמען אירגענד וועלכען עפענטליכען אמט, סיידען דער קאָנגרעס זאָל דורך אַ ספּעציעלען געזעץ דיזע בעגרענצונג אָבשאפען (זעה ביילאגע 2, דיא קאָנסטיטוציאָן, 14טע ענדערונג).

361. זעקס שטאאטען צוגעלאָזען; "טאָרבע לייט". (1668) — זעקס שטאאטען, אלאבאמא, ארקענסאָ, פלאָרידא, לואיזיענע, נאָרד קעראָליי־נא און זיד קעראָליינא, האָבען איינגעשטימט צו דיא בעדינגונגען און זייערע דעלעגאציאָנען זיינען צוגעלאָזען געוואָרען אין קאָנגרעס אין מאָנאט יוני, 1868. דיא איבריגע פיער שטאאטען האָבען זיך ענטזאגט נאָכצוגעבען.

דער רעזולטאט אין דיא שטאאטען וואָס האָבען נאָכגעגעבען איז געווען פיעל אנדערש וויא מען האָט ערווארטעט. אין אייניגע פון זיי זיינען דיא בעפרייטע שקלאפען געווען אין דער מעהרהייט, און הגם זיי זיינען געווען העכסט אונוויסענד, האָט מען זיי איבערגעגעבען דיא הערשאפט פון דיא שטאאטען, דיא מעגליכקייט דורכצופיהרען געזעצע און אנדערע וויכטיגע אנגע־לעגענהייטען, וועלכע זיי זיינען געווען גענצליך אונקאָמפּעטענט צו בעזאָרגען. דער רעזולטאט איז געווען אַ גאנץ נאטירליכער: דיא נעגערס זיינען געוואָרען דיא ווערקצייג פון אונעהרליכע ווייסע, פיעלע פון וועלכע זיינען געקומען פון אנדערע שטאאטען מיט אזוי ווענינ אייגענטום, דאָס מען פלעגט דאמאָלס זאָגען אז דער גאנצער פערמעגען פון יעדען איינציגען פון זיי וואָלט געקענט אריין אין אַ טאָרבע.

דיזע "טאָרבע לייט", וויא מען האָט זיי גערופען, און דיא נעגערס האָבען זעהר שלעכט פערוואלטעט דיא זיד שטאאטען. מען האָט פערשווענדעט געלד איבער דער מאָס און דאָס וואָס האָט געדארפט פערווענדעט ווערן פאר דיא נוצען פון פאָלק איז אריין אין פּריוואט קעשענעס. דיזע פעריאָדע אין דיא זיד שטאאטען איז געווען דיא העכסט אונגליקליכע. אָבער מען האָט דיא גאנצע שולד ניט געקענט ווארפען ניט אויף דיא נאָרד און ניט אויף דיא זיד שטאאטען. דיא נאָרד האָט געהאנדעלט אין גרויס אונוויסענהייט פון דער ריכטיגער לאגע, און דיא זיד איז געווען אונווילינ אנצונעהמען דיא אונפער־מיידליכע רעזולטאטען פון דער מלחמה.

362. געזעץ וועגען אמט טערמינען; פּרעזידענט אָנגעקלאָגט. (1867—1868) — פון דער צייט אָן וואָס עס איז אָנגענומען דיא קאָנסטיטו־ציאָן, האָבען זיך דיא פּרעזידענטען נוהג געווען צו ענטזאגען קלענערע בע־

federate leaders were debarred from voting for members of these conventions, or taking any part in them, and the adoption of the amendment would permanently disqualify them for public office of any kind unless by special action of Congress their disqualifications should be removed (Appendix II., Constitution, Amend. XIV.).

Six states readmitted.

361. Six States admitted; Carpet-baggers. (1868.) — Six of the states, Alabama, Arkansas, Florida, Louisiana North Carolina, and South Carolina, agreed to the conditions, and their delegations to Congress were admitted in June, 1868. The four other states declined to assent.

The result in the assenting states was quite different from what had been hoped for. In some of them the freed slaves were in the majority, and although extremely ignorant, to them was committed the government of the states, the enactment of laws, and other important matters with which they were totally incompetent to deal. The natural result followed. The negroes became the tools of unscrupulous men, many of whom came from other states with so few possessions that it was said that the property of any of them could be put into a carpet-bag.

"Carpet-baggers."

Between these "carpet-baggers," as they were called, and the ignorant negroes the southern states fared badly, for money was squandered lavishly, and much that should have gone for public uses went into private pockets. This period in the South was a most unfortunate one. But neither North nor South was wholly to blame for it. The North acted in great ignorance of the real situation; while the South was naturally reluctant to accept even the legitimate results of the war.

362. Tenure of Office Act; the President Impeached. (1867, 1868.) — Since the adoption of the Constitution it had been the practice of the Presidents to remove subor-

The Civil Rights Bill, giving the freedmen the rights of citizens of the United States, was passed over the President's veto; this bill, however, did not give the right of suffrage, that matter being wholly within the authority of the states. Congress, in order to make the provisions of the Civil Rights Bill permanent, proposed the Fourteenth Amendment to the Constitution. It also passed over the President's veto the second Freedmen's Bureau Bill, which provided for the interests of the freed slaves in many ways. All this greatly irritated the President, who, foolishly in his turn, irritated Congress by calling it "No Congress." Congress revived the grade of General of the Army, and Grant was promoted to that rank.

Civil Rights Bill.

Freedmen's Bureau Bill.

360. **Reconstruction Acts.** (1867.) — The result of the fall elections was to encourage Congress in the course upon which it had entered, for it became certain that the new Congress would likewise have a two-thirds majority in opposition to the President. Accordingly a bill was passed, one of the provisions of which practically took from the President the command of the army by requiring him to issue his orders through the General of the Army, who could not be removed without the consent of the Senate.

Reconstruction Acts, 1867.

The subsequent legislation of the Congress aimed to secure suffrage to the negro and disfranchisement of the former southern leaders. In order to bring about these ends various measures called Reconstruction Acts were passed in 1867. They provided first for military government of the seceded states except Tennessee, which had been admitted to representation in Congress in 1866. Each state was to remain under military government until a convention chosen by voters, without regard to race or color, should frame a new government, acknowledging the Fourteenth Amendment to the Constitution. The old Con-

געפיהרט געוואָרען טראָץ דעם פּרעזידענט׳ס ניט־צושטימען. דיזער געזעץ האָט אָבער דיא בעפרייטע ניט געגעבען קיין שטים־רעכט, ווייל דיזער רעכט איז גענצליך אָבגעהאנגען פון דער מאכט אין יעדען שטאאט בעזונדער. אום צו מאכען דיא פּונקטען פון געזעץ וועגען בירגער רעכטע אָנהאַלטענד, האָט דער קאָנגרעס פאָרגעשלאָגען דיא פיערצעהנטע ענדערונג אין דער קאָנסטיטוציאָן. דער קאָנגרעס האָט אויך דורכגעפיהרט, טראָץ דעם פּרעזידענט׳ס ניט־צושטימען, דעם צווייטען געזעץ־פּראָיעקט וועגען א ביוראָ פאר דיא בעפרייטע, לויט וועלכען עס האָט געדארפט געזאָרגט ווערן אויף פערשיעדענע אופנים פאר דיא אינ־טערעסען פון דיא בעפרייטע שקלאַפען. דאָס אַלעס האָט שטארק געערגערט דעם פּרעזידענט, וועלכער האָט זיך נאריש געמאכט און צוריק געערגערט דעם קאָנ־גרעס דאמיט וואָס ער האָט איהם אָנגערופען "אויך א קאָנגרעס". דער קאָנגרעס האָט צוריק איינגעפיהרט דעם ראנג פון גענעראַל פון דער ארמעע, און גרענט איז צו דיזען ראנג ערהויבען געוואָרען.

360. געזעצע וועגען איבערבויען. (1867) — דאָס רעזולטאט פון דיא הערבסט וואהלען איז געוועזען אזא וואָס האָט ערמוטיגט דעם קאָנגרעס צו געהן ווייטער אויף דעם וועג וועלכען ער האָט זיך גענומען, ווייל עס איז געוועזען קלאָהר אז אויך דער נייער קאָנגרעס וועט האָבען א מאיאָריטעט פון צוויי דריטעל אין אָפּאָזיציאָן צום פּרעזידענט. עס איז שוין נאָכדעם דורכגעפיהרט געוואָרען א געזעץ, וועלכער האָט דורך איינע פון דיא פּונקטען טהאטזעכליך צוגענומען פון פּרעזידענט דיא קאָמאנדע איבער דער ארמעע, פאָדערנדיג פון איהם ארויס־צוגעבען זיינע מיליטערישע בעפעהלע דורך דעם גענעראַל פון דער ארמעע, וועלכער האָט ניט געקענט ארונטערגעזעצט ווערן אָהן דער צושטימונג פון סענאַט.

דיא שפּעטערע געזעצגעבונג פון קאָנגרעס האָט בעצוועקט צו געבען דיא נעגערס שטימרעכט און רויבען דאָס זעלבע רעכט פון דיא געוויזענע פיהרער אין זיד. אום צו ערגרייכען דיזע צוועקען זיינען אין יאָהר 1867 דורכגעפיהרט געוואָרען פערשיעדענע געזעצע, וועלכע האָבען זיך גערופען "איבערבויאונגס אַקטען". לויט דיזע געזעצע האָט ערשטענס געדארפט איינגעפיהרט ווערן א מיליטערישע רעגיערונג אין אַלע אָבגעריסענע שטאאטען, אויסער טענעסי, וועמעס פערטרעטער זיינען שוין אין יאָהר 1866 צוגעלאָזען געוואָרען אין קאָנגרעס. יעדער שטאאט האָט געדארפט פערבלייבען אונטער א מיליטערישע הערשאפט, ביז א קאָנווענציאָן וואָס איז געוועהלט פון בירגער, אָהן אונטערשיעד פון ראסע און קאָליר, וועט בילדען א נייע רעגיערונג, און אנערקענען דיא פיערצעהנטע ענדערונג אין דער קאָנסטיטוציאָן. דיא אַלטע פיהרער פון דער קאָנפעדעראטען

גאנץ נאטירליך געווען אונצופרידען, אז אזא קלאסע זאל געשטעלט ווערן אויף'ן גלייכען פוס מיט זיי. דער קאנגרעס פון דער אנדערער זייט האט זיך געפיהלט געצוואונגען צו בעשיצען דיא "בעפרייטע מענער" (וויא דיא געוועזענע שקלאפען זיינען איצט גערופען געווארען), וויל מען האט אין אלגעמיין געגלויבט, דאס דיא געזעצגעבענדע הייזער אין זיד האבען בדעה צו האלטען זיי אין א צושטאנד פון ווירקליכע שקלאפעריי. הגם דיזע פאקטען בערעכטיגען ניט דיא געזעצע וואס זיינען נאכהער דורכגעפיהרט געווארען, דיענען זיי אבער אלס געניגענדע ערקלערונג. דער קאנגרעס האט דאריבער זיך ענטזאגט ארייצונעהמען דיא סענאטארען און דיא קאנגרעסלייטע פון זיד, טענה'ענדיג דאס דער קאנגרעס זעלבסט בעזיצט דיא מאכט צו בעשליסען ווען דיא שטאאטען זאלען גענצליך צוריק צוזאמענגעשטעלט ווערן (זעה קאנסטיטוציאן, ארטיקעל 1, אבשניט 5).

359. **דיא דרייצעהנטע ענדערונג; דער פרעזידענט און דער קאנגרעס.** (1865) — ווען דיא פארגעשלאגענע דרייצעהנטע ענדערונג אין דער קאנסטיטוציאן איז בעשטעטיגט געווארען פון דיא נויטיגע צאהל שטאאטען, איז זיא אין מאנאט דעצעמבער, 1865, געווארען א טייל פון דער קאנסטיטוציאן. דאס האט געבראכט דעם גאנצען לאנד דיא זעלבע נוצען וואס דיא פראקלאמאציאן וועגען דיא בעפרייאונג פון דיא שקלאפען האט פריהער געבראכט א טייל פון לאנד. דיא בעפרייאונגס פראקלאמאציע איז דאדורך פערפאלקאמט געווארען. דיא שפראך אין דער דרייצעהנטער ענדערונג איז גענומען כמעט אין גאנצען פון דעם "ארדינענס פון 1787" (זעה פאראגראף 154). אין אקטאבער, 1864, האט דער שטאאט מערילענד דורכגעפיהרט מיט א קליינער מאיאריטעט א נייע קאנסטיטוציאן, וועלכע האט אבגעשאפט שקלאפעריי אין איהרע גרענעצען. אויף אזא אופן איז דיא פעראייניגטע שטאאטען נאך א משך פון כמעט הונדערט יאהר געווארען, דאס וואס וואשינגטאן, דזשעפערסאן, עדעמס און פרענקלין האבען געשטרעבט אז זיא זאל זיין, נעמליך — א פרייע מדינה.

פון דיזער צייט אן איז דער פרעזידענט געווען שטענדיג אין שטרייט מיט'ן קאנגרעס. דורך דעם וואס מען האט ניט צוגעלאזען קיינע מיטגליעדער פון דיא זיד שטאאטען, האבען דיא רעפאבליקאנער געהאט אין ביידע הייזער פון קאנגרעס א מאיאריטעט פון צוויי דריטעל, און זיי זיינען דאדורך געווען אים שטאנד דורכצופיהרען וועלכען עס איז געזעץ אהן דעם פרעזידענט'ס צושטימונג (זעה קאנסטיטוציאן, ארטיקעל 1, אבשניט 7).

דער געזעץ־פראיעקט וועגען בירגער רעכטע, וועלכער האט געגעבען דיא בעפרייטע דיא רעכטע פון בירגער פון דיא פעראייניגטע שטאאטען, איז דורכ־

Views regarding the freedmen.

The southern whites had reason to believe that the freed slaves would be idle and shiftless, and were naturally unwilling that such a class should be placed upon an equality with themselves. Congress, on the other hand, felt bound to protect the freedmen, as the former slaves were now called, for it was generally believed to be the intention of the southern legislatures to keep them in a condition of virtual slavery. While these facts do not justify the laws which followed, they serve to explain their enactment. Congress accordingly refused to admit the southern senators and representatives, claiming that with Congress alone rested the power to decide when the states should be fully reconstructed (Constitution, Art. I., sec. 5).

Thirteenth Amendment ratified, 1865.

359. **Thirteenth Amendment; the President and Congress.** (1865.) — The Thirteenth Amendment, having been ratified by the requisite number of states, became a part of the Constitution in December, 1865. This action did for the whole country what the Emancipation Proclamation had previously done for a part of it. It confirmed the effects of that document. The language of the amendment is taken almost without change from the Ordinance of 1787 (sect. 154). In October, 1864, Maryland had, by a small majority, adopted a new constitution which abolished slavery within her limits. Thus, after nearly a century, the United States became what Washington, Jefferson, Adams, Franklin, and others of the early days had longed that she should be — a free country.

All the states free.

From this time the President and Congress were continually in conflict. Owing to the non-admission of the southern members, the Republicans had a full two-thirds majority in both houses of Congress, and were able to pass over the President's veto any measure which they desired (Constitution, Art. I., sect. 7).

Republicans soon repented their choice of him as bitterly as the Whigs had repented that of Tyler.

Congress having adjourned in March until December, the President made the most of his opportunity. The condition of the South demanded some sort of government at once; and he appointed provisional governors who were to reorganize the states as soon as practicable.

Johnson's plan of reconstruction.

Johnson believed that individuals should be punished, but the idea that a state should be kept from exercising any of its functions was contrary to his whole political bringing up. He accordingly issued proclamations of amnesty to almost every one who had been engaged in the conflict on condition of taking an oath "faithfully to support, protect, and defend the Constitution and the Union"; he restored the writ of *habeas corpus* everywhere in the North; and in general, tried to bring back everything except slavery to its condition before the war.

Provisional governments in the South.

358. **Provisional Government in the South.** (1865.) — The provisional governors called conventions to which the delegates were elected by white voters. These conventions repealed the ordinances of secession; ratified the amendment to the Constitution abolishing slavery;[1] and passed resolutions declaring that no debts incurred in supporting the Confederacy should be paid. The President also recognized the provisional state governments. In the President's view, nothing more was necessary to enable the states to send senators and representatives to Congress. When that body met in December, however, it viewed the matter in a very different light.

[1] Congress early in the year proposed an amendment which abolished slavery. This is known as the Thirteenth Amendment. It had not at this time been ratified by a sufficient number of states.

אזוי וויא דער קאָנגרעס האָט זיך פערטאַגט אין מאָנאַט מערץ ביז'ן מאָנאַט דעצעמבער, האָט דער פּרעזידענט געמאַכט דיא בעסטע נוצען פון אזא געלעגענהייט. דיא לאַגע אין דיא זיד שטאַאטען האָט געפאָדערט, אז עס זאָל שנעל איינגעפיהרט ווערן אַ וועלכע עס איז זאָרט רעגיערונג, און דער פּרעזידענט האָט בעשטימט פּראָוויזאָרישע גאָווערנאָרס מיט'ן צוועק צו רעאָרגאַניזירען דיא שטאַאטען אזוי שנעל וויא מעגליך.

דזשאָנסאָן האָט געהאַלטען, אז איינצעלנע פּערזאָנען דאַרפען בעשטראָפט ווערן, אָבער צו שטערן אַ שטאַאט אין דיא ערפילונג פון זיינע אויפגאַבען איז געווען געגען זיין גאַנצע פּאָליטישע ערציהונג. ער האָט דאַריבער פערעפענטליכט פּראָקלאַמאַציאָנען, אין וועלכע ער האָט בעגנאַדיגט יעדען איינציגען וואָס איז געווען פערמישט אין שטרייט, בתנאי אז ער וועט שווערען צו "שטיצען, שיצען און פערטיידיגען טריי דיא קאָנסטיטוציאָן און דעם בונד פון דיא שטאַאטען". ער האָט איבעראַל אין דיא נאָרד שטאַאטען צוריק איינגעפיהרט דעם "הייבעאַס-קאָרפּוס" און פּרובירט אין אַלגעמיין צו בריינגען אַלעס, אויסער שקלאַפעריי, צו דעם שטאַנד אין וועלכען עס איז געווען פאַר דער מלחמה.

358. **פּראָוויזאָרישע רעגיערונג אין זיד.** (1865) — דיא פּראָוויזאָרישע גאָווערנאָרס האָבען צוזאַמענגערופען קאָנווענציאָנען, צו וועלכע דיא דעלעגאַטען זיינען געוועהלט געוואָרען דורך דיא שטימען פון ווייסע. דיזע קאָנווענציאָנען האָבען צוריקגעצויגען דיא פעראָרדנונגען וועגען דיא אָברייסונג פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען; זיי האָבען בעשטעטיגט די ענדערונג אין דער קאָנסטיטוציאָן, וועלכע פערלאַנגט דיא אָבשאַפונג פון שקלאַפעריי*); און זיי האָבען אויך אָנגענומען רעזאָלוציאָנען, אין וועלכע עס איז ערקלערט געוואָרען אז דיא חובות וואָס זיינען געמאַכט געוואָרען מיט'ן צוועק צו שטיצען דיא קאָנפעדעראַציע דאַרפען ניט בעצאָהלט ווערן. דער פּרעזידענט האָט אויך אָנערקענט דיא פּראָוויזאָרישע שטאַאט רעגיערונג. לויט זיין מיינונג איז מעהר וויא דאָס ניט נויטיג געווען, אום צו געבען דיא שטאַאטען אַ מעגליכקייט צו שיקען סענאַטאָרען און פערטרעטער אין קאָנגרעס. ווען דער קאָנגרעס אָבער איז זיך צוזאַמענגעקומען אין דעצעמבער, איז דיזע אַנגעלעגענהייט בעטראַכט געוואָרען אויף אַן אַנדער אופן.

דיא ווייסע אין דיא זיד שטאַאטען האָבען געהאַט אורזאַכען צו גלויבען, דאָס דיא בעפרייטע שקלאַפען וועלן זיין פויל און ארבייטסלאָז, און זיי זיינען

*) דער קאָנגרעס האָט אין אָנפאַנג פון זעכבצען יאָהר פאָרגעשלאָגען אָבצושאַפען שקלאַפעריי. דיזער פאָרשלאָג איז בעקאַנט אַלס דיא דרייצעהנטע ענדערונג פון דער קאָנסטיטוציאָן. דיא ענדערונג איז צו יענער צייט ניט געשטיצט געוואָרען פון אַ גענוגענדע צאָהל שטאַאטען.

זיבצעהנטער קאַפּיטעל

דאַס איבערבויען

357. ענדרו דזשאַנסאָן. (1865) — ענדרו דזשאַנסאָן איז געווען אַ מאַן מיט אַ שטאַרקען ווילען, מיט פעסטע איבערצייגונגען, און ער האָט בעזעסען פיעל נאַטירליכע פעהיגקייט. ביז'ן יאָהר 1861 איז ער געווען אַ טרייער דעמאָקראַט און האָט געשטיצט זיין פּאַרטיי אין איהר גאַנצער פּאָליטיק. ער האָט שטאַרק געגלויבט אין דעם פּרינציפּ דאַס דיא שטאַאַטען קענען ניט צוטיילט ווערן און, וויא מען האָט שוין פריהער דערצעהלט, איז ער געווען דער איינציגער סענאַטאָר פון זיד, וועלכער האָט זיך ענטזאָגט נאָכצוגעהן זיין שטאַאַט. ווען מען בע־רעכענט אַז ער האָט בעטרעטען זיין אַמט באַלד נאָך לינקאָלן און אַז ער האָט זיך געפונען אין אַן אויסערגעוועהנליך שווערער לאַגע, האָבען זיינע צייט־גענאָ־סען איהם אונגערעכט געאורטיילט, הגם מען מוז צוגעבען, דאַס זיין ניט־נאָכ־געבינגע נאַטור איז פיעל שולדיג אין דעם וואָס ער האָט געהאַט געגען זיך אַ שטאַרקע אָפּאָזיציאָן.*) דיא רעפּאַבליקאַנער האָבען באַלד חרטה געהאַט אַזוי שטאַרק אויף דעם וואָס זיי האָבען געוועהלט דזשאַנסאָן אַלס וויס־פּרעזידענט, וויא דיא וויהיגס אויף דעם וואָס זיי האָבען געוועהלט טאַילער.

*) דאַס בילד אויף דער ענגלישער זייטע 390 איז פון ענדרו דזשאַנסאָן, וועלכער איז געבאָרען געוואָרען דעם 29טען דעצעמבער, 1808, אין נאָרד קעראָליינאַ. ער איז אין זיינע יונגע יאָהרען געבראַכט געוואָרען קיין טענעסי. זיינע עלטערן זיינען געווען זעהר אָרעם און זיין ערשטע בילדונג בעדייטענד קליין. מען זאָגט זאָגאַר, דאַס ערשט נאָך זיין חתונה האָט ער זיך אויסגעלערנט לעזען און שרייבען. ער האָט זיך אַנגעשלאָסען אַן אַ דעבאַטע פעראיין, וואו ער האָט זיך איינגעאיבט אַלס רעדנער, און ער איז אַ קורצע צייט נאָכדעם געוועהלט געוואָרען אָלדערמאַן. ער האָט אויך פערנומען פיעלע אַנדערע עמטער, און ווען ער איז שוין געווען פּרעזידענט פלעגט ער אָפט דערצעהלען אַז ער האָט געהאַלטען יעדען פּאָליטישען אַמט וואָס איז מעגליך צו פערנעהמען אין דיא פעראייניגטע שטאַאַטען. דיזע בעהויפּטונג איז געווען ריכטיג און זיא האָט אויך צוגעגעבען פיעל צו זיין עהרע. ווען ער האָט געענדיגט זיין טערמין אַלס פּרעזידענט, איז ער געוועהלט געוואָרען סענאַטאָר, און ער איז אין דיזען אַמט געשטאָרבען, דעם 31טען יולי, 1875.

CHAPTER XVII.

RECONSTRUCTION.

REFERENCES.

A. B. Hart, Source-Book, Chap. xix.; H. C. Wright, Children's Stories of American Progress, Chap. xviii.

ANDREW JOHNSON.

ANDREW JOHNSON was born in North Carolina, December 29, 1808, and removed to Tennessee in early manhood. His parents were very poor, and his early education was extremely limited; it is even said that he learned to read and write after he was married. He joined a debating society, accustomed himself to speaking, and soon was elected to the office of an alderman. He filled other offices; and when President he was fond of saying that he had filled in turn every political office in the gift of his countrymen, a statement which was true and much to his credit. He was elected senator after leaving the Presidency, and died while holding that position on July 31, 1875.

Character of Andrew Johnson.

357. Andrew Johnson. (1865.) — Andrew Johnson was a man of strong will, of decided convictions, and of much natural ability. Up to 1861 he was a loyal Democrat, supporting the party in all its policy. He was a strong Unionist, and was, as has been said, the only southern senator who refused to follow his state. Coming directly after Lincoln, and being placed in an extraordinarily difficult position, he was harshly judged by his contemporaries, though it must be said that his unyielding temper had much to do with the opposition he provoked. The

Farragut took Mobile forts, September, 1864. The *Alabama* was destroyed by the *Kearsarge* in 1864. Lincoln was renominated and reëlected in 1864 by a large majority. West Virginia was admitted as a state in 1863, and Nevada in 1864. Sherman having occupied Savannah and Charleston, turned northward to join Grant. Salmon P. Chase was appointed Chief Justice of the United States in 1864.

Richmond was occupied by Union troops April 3, 1865. General Lee surrendered to General Grant April 9, 1865. President Lincoln was assassinated April 14, 1865. Andrew Johnson the Vice-President succeeded.

The effects of the war, both political and moral, were great. The Sanitary and Christian Commissions did much for the physical and moral welfare of the Union soldiers.

טען דיא אַטאַקעס וואָס דיא פעדעראַליסטישע אַרמעען האָבען אויף איהם געמאַכט. דעם 12טען נאָוועמבער, 1864, האָט שערמאַן אָנגעפאַנגען זיין מאַרש דורך דזשאָרדזשיאַ, און האָט מיט געוואַלט זיך דערשלאָגען צום ברעג פון אַטלאַנטישען אָקעאַן. דיא בלאָקאַדע אויף דיא האַפענס אין זיד איז זעהר שטריינג דורכגעפיהרט געוואָרען און דיא קאָנ-פעדעראַטען האָבען זעהר פיעל געליטען. אין סעפּטעמבער, 1864, האָט פאַראַגוט איינגע-נומען דיא מאָביל פעסטונגען. אין דעם זעלבען יאָהר האָט דיא "קירסיידזש" פערניכ-טעט דיא קאָנפעדעראַטען שיף "אַלאַבאַמאַ". לינקאָלן איז אַ צווייטען מאָל אַרויסגעשטעלט געוואָרען פאַר פּרעזידענט אין 1864 און איז ערוועהלט געוואָרען מיט אַ גרויסער מאַיאָריטעט שטימען. אין 1863 האָט מען אַריינגענומען וועסט ווירדזשיניאַ אַלס אַ שטאַאט אין דיא פעראייניגטע שטאַאטען, און אין 1864 איז נעוואַדאַ אַריינגענומען געוואָרען. ווען שערמאַן האָט איינגענומען סאַוואַנאַ און טשאַרלסטאָן, האָט ער זיך אַ קעהר געטהאָן אין אַ נאָרדליכער ריכטונג צו דערגרייכען גרענט'ן. אין 1864 איז סעמאָן פּ. טשייס ערנאַנט געוואָרען הויפּט ריכטער פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען.

ריטשמאָנד איז בעזעצט געוואָרען פון פעדעראַליסטישע סאָלדאַטען דעם 3טען אַפּריל, 1865. גענעראַל לי האָט זיך אונטערגעגעבען צו גענעראַל גרענט דעם 9טען אַפּריל, 1865. פּרעזידענט לינקאָלן איז ערמאָרדעט געוואָרען דעם 14טען אַפּריל, 1865.

דיא מלחמה האָט געהאַט גרויסע ווירקונגען, פּאָליטישע און מאָראַלע. דיא סאַניטאַרע און קריסטליכע קאָמיסיאָנען האָבען פיעל אויפגעטהאָן פאַר דעם פיזישען און מאָראַלען וואוילזיין פון דיא פעדעראַליסטישע סאָלדאַטען.

אויף'ן שלאכט־פעלד, אום צו קענען זארגען פאר דיא וואס האבען זיך גענויטיגט אין הילפע. דורך דער סאניטארער קאמיסיאן זיינען פערטיילט געווארען זעהר א סך קליידער, עסענווארג און פערשיעדענע זאכען וועלכע זיינען צוגעגרייט געווארען אין דיא היימען פון נארד פאר דיא בעקוועמליכקייט פון דיא סאלדאטען. דורך דיא ביישטייערונג פון פריוואטע נדבות און דורך "סאניטארע אויסשטעלונגען" וואס זיינען אבגעהאלטען געווארען איבעראל אין דיא נארד, זיינען אנגעזאמעלט געווארען מיליאנען דאלער פאר דיזען צוועק.

דיא קריסטליכע קאמיסיאן איז ארגאניזירט געווארען פאר דעם צוועק פון זארגען פאר דעם מאראלען און רעליגיעזען צושטאנד פון דעם סאלדאט און זיא איז געגאנגען האנד אין האנד מיט דער סאניטארער קאמיסיאן. קיינמאל פריהער האט מען זיך אזוי ניט אנגעשטריינגט צו פערקלענערען דיא יסורים וואס זיינען אונפערמיידליך אין מלחמה.

דיא זיד האט וויט אזוי פיעל ניט געקענט טהאן פאר איהרע סאלדאטען, ווייל זיא איז ניט געווען אזוי רייך וויא דיא נארד.

דיא מלחמה האט געשליכטעט צוויי פראגען: (1) דאס שקלאפעריי איז אבגעשאפט געווארען אויף אימער און עוויג — א רעזולטאט וואס זעהר ווענינ מענשען האבען פאראויסגעזעהן; (2) דאס קיין שטאאט קען ניט ארויסטרעטען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען — דאס, וויא דער הויפט ריכטער טשייס האט געזאגט, דיא "קאנסטיטוציאן האט בעאבזיכטיגט אן אונצושטערבארע פעראייניגונג פון אונצושטערבארע שטאאטען".

אין אויסלאנד האט דיא מלחמה פערגרעסערט דיא אכטונג וואס דיא אייראפעאישע נאציאנען האבען געהאט פאר דיא פעראייניגטע שטאאטען, און דער רעפאבליקאנישער פרינציפ איז פערשטארקערט געווארען איבעראל. עס איז בעוויזען געווארען אי אין דיא נארד אי אין דיא זיד דאס אין א רעפאבליק איז פאטריאטיזמוס אזוי שטארק איינגעווארצעלט אין דיא הערצער פון דיא מאסען וויא אין א מאנארכיע.

קיצור פון דעם קאפיטעל

קורץ פאר דער ענדע פון דעם דריטען יאהר פון דער מלחמה איז גענעראל גרענט געשטעלט געווארען אן דער שפיצע פון דיא ארמעען פון דיא פעראייניגטעשטאאטען. ער איז געקומען נאך ווירדזשיניא און האט פערזענליך אנגעפיהרט דעם קאמפף געגען ריטשמאנד. ער איז ערפאלגרייך אונטערשטיצט געווארען פון שערידען אלס א קאוואלעריען קאמאנדיר. גענעראל לי האט ארויסגעציינט גרויס געשיקטקייט אין אויסהאל-

battle was over, to care for those who needed help. Through it were distributed vast quantities of clothing, stores, and various comforts which had been prepared in northern homes. Millions of dollars to carry on this work were raised by private subscriptions and by means of "Sanitary Fairs," which were held throughout the North.

"Sanitary Fairs."

Christian Commission.

The Christian Commission was organized to look after the moral and religious needs of the soldier, and coöperated with the Sanitary Commission. Never before had such great efforts been made to mitigate the sufferings incident to war.

The South was able to do very much less for her soldiers than the North, owing to the lack of resources.

Results of the war.

The war settled at least two things: (1) that slavery was forever abolished; this was a result anticipated by very few; (2) that no state could leave the Union; that, in the words of Chief Justice Chase, the "Constitution looked to an indestructible union of indestructible states."

The effect abroad was to increase greatly the respect in which the United States was held by foreign nations, and to strengthen the cause of republicanism everywhere. It had been shown by both North and South that loyalty is as strong in a republic as in a monarchy.

SUMMARY.

Shortly before the end of the third year of the war General Grant was placed at the head of the United States armies. He came to Richmond and personally directed the campaign against Richmond. He was ably supported by Sheridan as a cavalry officer. The skill shown by General Lee in resisting the Union attacks was great. Sherman started on his march through Georgia, November 12, 1864, and forced his way to the sea. The blockade of the southern ports was rigidly enforced and the southern people suffered many privations.

to have been nearly equal on both sides, and to have amounted to more than six hundred thousand in all. The loss resulting from the fact that several hundred thousand men were permanently disabled cannot be estimated. Besides this, the United States government had piled up a vast debt, the interest and principal of which were to be a heavy burden for years.[1]

Losses from the war.

The cost to the South cannot be told. The South had to count the value of the slaves, estimated to be $2,000,000,000; the property destroyed by both armies; and the actual expenditures by the individual states and by the Confederate government. All the southern notes and bonds, having been repudiated and rendered absolutely void, were a total loss, as well as all the state, county, and city loans issued in aid of the Confederate armies.[2] A careful writer says, "Altogether, while the cost of the war cannot exactly be calculated, $8,000,000,000 is a moderate estimate."

Losses in the South.

356. **Sanitary and Christian Commissions; Effect of the War.** (1865.) — Soon after the beginning of the war the accounts of the sufferings of the wounded and of the needs of the soldiers on the field and in hospitals led to the establishment, in the North, of the Sanitary and the Christian Commissions. The former had its corps of officers, nurses, physicians, and attendants, whose duty was to look after the suffering, the wounded, and the needy. It had hospitals, hospital cars, and hospital boats. Its litters and ambulances were on the field before the

Sanitary and Christian Commissions.

[1] The debt reached its highest point August 31, 1865, when it amounted to $2,845,907,626.26. This included the "greenbacks," on which no interest is paid. Nearly $800,000,000 of revenue had also been spent; and the cities, towns, counties, and states had also expended much in cash besides incurring debts. The payment for pensions is already without precedent, and the aggregate will be something enormous.

[2] See Amendment XIV. to the Constitution.

מענשען קען נאַטירליך קיינמאָל ניט אויסגערעכענט ווערן. חוץ דעם האָט דיא פעראייניגטע שטאאטען אָנגעקליבען אַ גוואַלדיגען חוב און דער פּראָצענט מיט דעם קרן פון דעם איז געווען אַ שווערע לאַסט אויף יאָהרען לאַנג.*)

וואָס דיא מלחמה האָט אָבגעקאָסט דיא זידליכע שטאאטען קען מען ניט וויסען. ביי זיי מוז מען שוין רעכענען דעם ווערטה פון דיא שקלאַפען, וועלכע מען האָט ביי זיי צוגענומען, און דאָס אַליין בעטרעפט דיא סומע פון צוויי ביליאָן דאָלער; חוץ דעם דאַרף מען רעכענען דאָס אייגענטום וואָס דיא אַרמעען פון ביידע זייטען האָבען פערניכטעט; און דערצו דאַרף מען ערשט צולייגען דיא סומען וואָס דיא איינצעלנע שטאאטען און דיא קאָנפעדעראַטען רעגיערונג האָבען אויסגעגעבען. אַלע קאָנפעדעראַטען אסיגנאַציעס און אַנדערע ווערטה־פּאַפּיערען, וועלכע זיינען צוריקגעוויזען און געמאַכט געוואָרען בטל פון דיא פעראייניגטע שטאאטען, זיינען געווען אין גאַנצען אַ פערלוסט, וויא אויך אַלע שטאאט, קאונטי און שטאָט חובות וועלכע זיינען געמאַכט געוואָרען צו העלפען דיא קאָנפעדעראַטען אַרמעען.**) אַ פּאָרזיכטיגער שרייבער זאָגט וועגען דעם: "הגם דיא קאָסטען פון דער מלחמה קענען ניט אויסגערעכענט ווערן, איז אָרום און אַרום אַכט ביליאָן דאָלער ניט קיין איבערטריבענער ציפער".

356. סאַניטאַרע און קריסטליכע קאָמיסיאָנען; ווירקונג פון דער מלחמה. (1865) — גלייך נאָכדעם וויא דיא מלחמה האָט אויסגעבראָכען האָבען דיא בעריכטען וועגען דיא יסורים פון דיא פערוואונדעטע און וועגען דיא נויט פון דיא סאָלדאַטען אין דיא לאַגערן און אין דיא האָספּיטאַלען געפיהרט דערצו דאָס אין דיא נאָרד זיינען געגרינדעט געוואָרען סאַניטאַרע און קריסטליכע קאָמיסיאָנען. דיא סאַניטאַרע קאָמיסיאָן האָט געהאַט איהרע בעאַמטע, קראַנקען־וועכטערינס, דאָקטוירים און בעדיענער, וועמעס אויפגאַבע עס איז געווען צו זאָרגען פאַר דיא ליידענדע, דיא פערוואונדעטע און דיא נויט־בעדערפ־טיגע. זיא האָט געהאַט איהרע אייגענע קראַנקען־הייזער, קראַנקען־וואַגאָנען און קראַנקען־שיפען. איידער אַ שלאַכט איז נאָך געווען אין גאַנצען פאָריבער זיינען שוין טראָג־בעטלאַך און קראַנקען־וואָגענס פון דיזער קאָמיסיאָן געווען

*) דער חוב האָט דערגרייכט דעם העכסטען ציפער דעם 31טען אגוסט, 1865, ווען ער האָט בעטראָפען 2,845,907,626 דאָלער און 26 סענט. דאָס האָט שוין אויך איינגענומען דיא "גרינבעקס" אויף וועלכע מען האָט קיין צינזען ניט געצאָהלט. אויך האָט מען אויסגעגעבען כמעט 800,000,000 דאָלער הכנסה, חוץ דעם וואָס דיא שטעט, שטעטלאַך, קאונטיס און שטאאטען האָבען אויך אויסגעגעבען אין באַארעם געלד אויסער אויף באָרג. דיא סומע וואָס איז שוין ביזהער אויסגעצאָהלט געוואָרען אַלס פענסיעס איז דיא גרעסטע וואָס איז ווען פערצייכענט געוואָרען, און דער סך הכל וועט זיין עטוואָס גוואַלדיג.

**) זעה דיא 14טע ענדערונג פון דער קאָנסטיטוציאָן ביים ענדע פון בוך.

איבער דרייסיג מייל, און עס איז געוועזן א סצענע וואס מען האט עהנליך צו דעם נאך קיינמאל פריהער ניט געזעהן אין דיא פעראייניגטע שטאאטען. אין א קורצער צייט זיינען אלע ארמעען אויפגעלייזט געווארען, מיט דער אויסנאהמע פון א פופציג טויזענד סאלדאטען וועלכע מען האט געפונען פאר נויטיג איבער־צולאזען אויף אויפהאלטען דיא ארדנונג. אין גאנצען זיינען אין דיא נארד אונגעפעהר א מיליאן מענער געשיקט געווארען צוריק צו זייערע היימען, און אין זיד א צוויי מאל הונדערט טויזענד.

קיינמאל זיינען גרויסע ארמעען ניט אויפגעלייזט געווארען מיט אזוי ווייניג שטערונג אדער אונצופרידענהייט פון דיא סאלדאטען; ביי קיינעם איז ניט געוועזן דער קלענסטער וואונש פאר א מיליטערישער ממשלה; און פאר רע־פאבליקאנער פרינציפען איז דאס געוועזן א גרויסער טריאומף. דאך, קיין צוויי־פעל איז עס ניט דאס אין פיעלע הינזיכטען איז דאס לאנד פון א מאראלען שטאנדפונקט געזונקען — א לאגישער רעזולטאט פון יעדע מלחמה; דיא מוחות פון פיעלע מענשען ווערן צוגעוואוינט צו טרעטען דיא רעכטע פון אנדערע מיט דיא פיס און צו לייגען ווייניג ווערטה אויף א מענשליכען לעבען. פיעלע פון דיא מאראלע אזוי גוט וויא דיא סאציאלע און עקאנאמישע ווירקונגען האבען זיך ניט געפיהלט גלייך, זאנדערן ערשט שפעטער. דיא גאנצע נאציאן איז גע־ווארען צוגעוואוינט צו גרויסע אונטערנעהמונגען און צו גוואלדיגע פינאנץ אפעראציעס פון דער רעגיערונג; דאס קען טיילווייז זיין אן ערקלערונג פאר דיא צופרידענהייט מיט וועלכע עס זיינען נאך דער מלחמה אויסגעגעבען געווארען גרויסע סומען רעגיערונגס־געלדער, וויא אויך פאר יענעם ספעקולאציאנס־גייסט און אויסברייטונג אין דיא געשעפטען וועלכער האט געהאלפען ארויסברייגנען דעם קריזיס פון 1873 (זעה פאראגראף 375).

355. דיא פערלוסטען פון דער מלחמה. (1865) — דער סך הכל פון דיא פערלוסטען אין דער מלחמה, אויף אזוי וויט וויא מען קען עס אויסרעכענען, איז א שרעקליכער. אין צאהל פון דיא וואס האבען פערלארען זייערע לעבענס אויף'ן שלאכט־פעלד, דיא וואס זיינען געשטארבען פון זייערע וואונדען, און פון פערשיעדענע קראנקהייטען, איז דער פערלוסט פוןביידע זייטען געוועזן כמעט גלייך. מען רעכענט דעם סך הכל מעהר וויא זעקס מאל הונדערט טויזענד. דער פערלוסט פון דעם וואס עטליכע הונדערט טויזענד מענער זיינען אויף עוויג פערקריפעלט אדער אזוי אונפעהיג געמאכט געווארען אלס טהעטיגע

Blockade raised, May 22, 1865.

On the 22d of May the President issued a proclamation, raising the blockade except for the ports of Texas. These were opened a month later. On the 23d and 24th of May the armies of Grant and Sherman, before being disbanded and sent home, were reviewed in Washington by the President and the Cabinet. The column of soldiers was over thirty miles long, and was a sight the like of which had never before been seen in the United States. In a short time all the troops were disbanded except about fifty thousand, which were considered necessary to keep order. In all, about one million men were sent back to their homes in the North, and about two hundred thousand in the South.

Union armies disbanded, May, 1865.

Effect of the war.

Never had such large forces been returned to civil life with so little exhibition of lawlessness. Nor was there any desire for aught of military rule. This was a great triumph for republican principles; and yet there is no doubt that in many ways the moral tone of the whole country was lowered, — a logical result of all war, which must beget in most minds a disregard for the rights of others and for the value of human life. Many of the moral as well as the social and economic effects did not show themselves at once, but were seen later. The whole nation had become accustomed to large enterprises, and enormous financial operations by the government; this may partly account for the willingness to continue to make large outlays of public money after the war had ended, as well as for that spirit of speculation and expansion in business which helped to bring about the crisis of 1873 (sect. 375).

Losses from the war.

355. Losses from the War. (1865.) — Of the losses which can be estimated, the total is appalling. The loss of life in battle, from wounds, and from disease is thought

him, and how much they had learned to rely upon his kindliness and judgment. No vindictiveness had ever been apparent in his words or actions; and the southern people mourned him as well as the people of the North, for they felt they had lost one who would have been their friend. His real statesmanship received a tardy recognition; but his state papers, now that they can be read calmly, are seen to be almost unsurpassed for clearness of meaning and vigor of style.[1] Character of Lincoln.

A RACE SET FREE
AND THE COUNTRY AT PEACE
LINCOLN
RESTS FROM HIS LABORS

THE EMANCIPATION STATUE IN BOSTON.

354. **Andrew Johnson becomes President; Moral Effects of the War.** (1865.) — A few hours after the death of Lincoln, Chief Justice Chase administered the oath to the Vice-President, Andrew Johnson, who assumed the position and duties of President in accordance with the constitutional provision. On the 26th of April General Joseph E. Johnston surrendered his army to General Sherman. On the 10th of May Jefferson Davis[2] was captured in Georgia, and shortly afterward the remaining Confederate forces, one after another, laid down their arms.[3]

Andrew Johnson President.

Jefferson Davis captured.

[1] Appendix III.

[2] Davis was first taken to Savannah, and thence to Fortress Monroe, where he was kept in imprisonment about two years. He was then released on bail, Cornelius Vanderbilt, Horace Greeley, and Gerrit Smith becoming his bondsmen. He was never brought to trial. He died in New Orleans, December 6, 1889.

[3] The last engagement was on the banks of the Rio Grande (May 12), and was, strangely enough, a success for the Confederates.

אַ פריינד. שפּעט איז געקומען די אַנערקענונג פאַר זיין ווירקליכע גרויסקייט אַלס שטאַאַטס־מאַן; אָבער פון זיינע שטאַאַטס־דאָקומענטען וועלכע מען קען יעצט לעזען גאַנץ געלאַסען זעהט מען דאַס אין קלאָהרקייט פון געדאַנק און שטאַרקייט פון סטיל איז כמעט ניטאָ קיין אַנדערער וואָס זאָל איהם איבער־שטייגען.*)

354. ענדריו דזשאָנסאָן ווערט פרעזידענט; מאָראַלע ווירקונג פון דער מלחמה. (1865) — אַ פּאָר שטונדען נאָכדעם וויא לינקאָלן איז גע־שטאָרבען, איז דער וויים־פרעזידענט, ענדריו דזשאָנסאָן, איינגעשוואָרען גע־וואָרען פון דעם הויפּט ריכטער טשייס אַלס פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאַאַטען, לויט די בעשטימונג פון דער קאָנסטיטוציאָן. דעם 26טען אַפּריל האָט גענעראַל דזשאָזעף ע. דזשאָנסטאָן זיך אונטערגעגעבען מיט זיין אַרמעע צו גענעראַל שערמאַן. דעם 10טען מאַי איז דזשעפערסאָן דייוויס געפאַנגען געוואָרען אין דזשאָרדזשיא;**) און קורץ נאָכדעם האָבען די איבעריגע קאָנפעדעראַטען חיל אויפגעגעבען דעם קאַמפּף איינע נאָך די אַנדערע און אָוועקגעלייגט זייערע וואָפען.***)

דעם 22טען מאַי האָט פרעזידענט דזשאָנסאָן אַרויסגעלאָזען אַ פּראָקלאַ־מאַציע, אין וועלכער ער האָט אויפגעגעבען די בלאָקאַדע אויף אַלע האַפענס אין זיד חוץ אין טעקסעס. די האַפענס אין טעקסעס זיינען געעפענט גע־וואָרען אַ חודש שפּעטער. דעם 23טען און 24טען מאַי האָבען די אַרמעען פון גראַנט און שערמאַן, איידער מען האָט זיי אויפגעלייזט און פונאַנדערגע־שיקט אַהיים, פּאַראַדירט אין וואַשינגטאָן פאַר דעם פרעזידענט און זיין מי־ניסטאָרען קאַבינעט. די לייַנג פון דער סאָלדאַטען פּראָצעסיאָן איז געוועזן

*) אויף דער ענגלישער זייטע 385 געפינט זיך דאַס בילד פון אַ לינקאָלן סטאַטוע אין באָסטאָן. די אויפשריפט אויף'ן פעדעסטאַל איז וויא פאָלגט: — "אַ ראַסע בעפרייט, און דאַס לאַנד אין פריעדען, רוהט לינקאָלן פון זיין שווערע אַרבייט".

**) דייוויס, דער פרעזידענט פון דער קאָנפעדעראַטען־רעגיערונג, איז צוערשט אַבגע־פיהרט געוואָרען נאָך סאַוואַנאַ, און פון דאָרט נאָך דער פעסטונג מאָנראָ, וואו מען האָט איהם געהאַלטען געפאַנגען אונגעפעהר צוויי יאָהר. דערנאָך האָט מען איהם אַרויסגעלאָזט אויף בירגשאַפט, וועלכע קאָרנילִיוּס וואַנדערבילט, האָרייס גרילי און גערית סמיטה האָבען פאַר איהם גענעבען. מען האָט איהם קיינמאָל ניט געשטעלט צום געריכט. ער איז געשטאָרבען אין ניו אָרלינס דעם 6טען דעצעמבער, 1889.

***) דער לעצטער צוזאַמענשטויס צווישען די חיל פון נאָרד און זיד איז פאָרגעקומען דעם 12טען מאַי, ביי די ברעגעס פון דעם טייך ריאָ גראַנד, און דאַס מערקווירדיגע איז וואָס עס האָט זיך געענדיגט מיט אַ נצחון פאַר די קאָנפעדעראַטען.

353. לינקאָלן ערמאָרדעט; זיין גרויסקייט. (1865) — ווען לי האָט זיך אונטערגעגעבען מיט זיין ארמעע האָט מען עס איבעראל אָנגענומען אלס א סוף צו דעם בלוטיגען קאמפף. לינקאָלן אליין האָט בעזוכט ריטשמאָנד א טאָג נאָכדעם וויא דיא שטאָט איז אריין אין דיא הענד פון דער פעדעראַליס־טישער ארמעע און איז געגאנגען דורך איהרע גאסען. דיא גרויסע שמחה אין נאָרד איז נאָך ניט געווען פאריבער ווען דאָס גאנצע לאנד, נאָרד און זיד, איז אויפגעטרייסעלט געוואָרען פון דער שרעקליכער נייעס דאָס פרעזידענט לינקאָלן איז ערמאָרדעט געוואָרען פון דזשאָן ווילקס בוט אין פאָרד'ס טהעאטער, אין אבענד פון דעם 14טען אפריל.*) דער פערברעכער, וועלכער, ווייזט אויס, איז געווען דיא ארבייט פון איינעם וואָס האָט סימפאטיזירט מיט דער קאָנפעדעראציע און וואָס האָט געהאַט א האלב משוגענע אידעע פון ראכע אויסגעמישט מיט א פערלאַנג צו ווערן בעוואוסט. אַן אַנדער פערשווערער האָט געמאכט אַן אטאַ־קע אויף סעקרעטער סיוארד, וועלכער איז טראָץ דיא שווערע וואונד וואָס ער האָט געקראָגען געזונד געוואָרען.**)

ערשט נאָכדעם וויא פרעזידענט לינקאָלן איז געשטאָרבען האָט דאָס גאנצע פאָלק פון דיא פעראייניגטע שטאאטען בעגריפען וויא שטארק ער איז פון זיי בעליבט געווען און וויפיעל זיי זיינען געוואוינט צו פערלאַזען זיך אויף זיין גוטהערציגקייט און קלוגען שכל. אין זיינע ווערטער אָדער האנדלונגען האָט מען קיינמאָל ניט געמערקט קיין געפיהל פון ראכע; און דיא איינוואָהנער פון זיד האָבען אזוי געטרויערט נאָך איהם וויא דיא איינוואָהנער פון נאָרד, ווייל זיי האָבען געפיהלט דאָס זיי האָבען פערלאָרען איינעם וואָס איז זיי געווען

*) בוט איז אנטלאָפען געוואָרען, אבער מען האָט איהם נאָכגעיאָגט און ער איז דער־שאָסען געוואָרען פון איינעם פון דיא פערפאָלגער. פיעלע פון דער באנדע פערשווערער זיינען געפאנגען געוואָרען. מען האָט זיי גע'משפט און פעראורטיילט. געגען מאנכע פון זיי זיינען געווען זעהר ווענינ בעווייזע. פיער זיינען אויפגעהאנגען געוואָרען און פיער האָט מען פערשיקט אויף א סך יאהרען אין געפענגנים.

**) אויף דער ענגלישער זייטע 384 געפינט זיך א פערקלענערטע נאָכבילדונג פון דער טעגליכער צייטונג, "ניו יאָרק העראַלד", מיט דער מעלדונג פון דעם מערדערישען אנגריף אויף לינקאָלן. דיא צייטונג איז דאטירט שבת, 15טער אפריל, 1865. אויך געפינט זיך אויף דער זעלבער זייטע א פערקלענערטע נאָכבילדונג פון א פראָקלאמאציע וואָס דער מעיר (הויפט בעאמטער) פון דער שטאָט גארדינער האָט ארויסגעלאָזען וועגען דעם טויט פון פרע־זידענט לינקאָלן. אין דער פראָקלאמאציע פאָדערט ער אויף אלע איינוואָהנער פון שטאָט צו בעטען גאָט פאר דעם וואוילזיין פון דאָס לאנד.

President Lincoln visits Richmond.

353. Lincoln assassinated; his Greatness. (1865.) — The surrender of Lee's army was recognized to be the end of the struggle. Lincoln himself visited Richmond the day after the capture, and walked through its streets. The rejoicing in the North had not ended when the whole country, North and South, was horrified by the news of

THE NEW YORK HERALD.

WHOLE NO. 10.468. NEW YORK, SATURDAY, APRIL 15, 1865.

IMPORTANT.

ASSASSINATION OF PRESIDENT LINCOLN.

The President Shot at the Theatre Last Evening.

THE PRESS DESPATCHES.

THE REBELS.

JEFF. DAVIS AT DANVILLE.

His Latest Appeal to His Deluded Followers.

He Vainly Promises to Hold Virginia at All Hazards.

THE NEW YORK "HERALD'S" ANNOUNCEMENT.

President Lincoln assassinated, April 14, 1865.

the assassination of President Lincoln by John Wilkes Booth at Ford's Theatre, Washington, on the evening of April 14. The crime seems to have been the work of a southern sympathizer filled with a half-crazy idea of vengeance joined with a desire for notoriety. Secretary Seward was attacked by another conspirator, but though severely wounded, recovered.[1]

MAYOR'S OFFICE, APRIL 15th, 1865.

WHEREAS, We are informed of the death of

ABRAHAM LINCOLN,

PRESIDENT of the UNITED STATES,

by the hand of an assasin, and in consideration of the great and irreparable calamity that has befallen our country, I hereby request all the people of Gardiner not prevented by disability, to assemble at the several places of public worship and bow themselves before Almighty God, imploring his Divine assistance at this time of our country's peril, on Sunday, 16th inst. I hope all the citizens will forego every little inconvenience and thus show their sympathy for the great sorrow that has come upon us, and I also request the prayers of the Clergy and people be offered up that the life of Secretary Seward may be spared.

N. O. MITCHELL, Mayor.

Gardiner, Me.

A MAYOR'S PROCLAMATION OF DEATH OF LINCOLN.

Seward attacked.

It was not until after the death of President Lincoln that the people of the country realized how much they loved

[1] Booth escaped, but was pursued, and shot by one of his pursuers. A number of the conspirators were captured, tried, and convicted, some on slender evidence. Four were hanged, and four sentenced to long terms of imprisonment.

7 Apl '65—

Genl

I have recd your note
of this date. Though not enter
taining the opinion you express
of the hopelessness of further resis
-tance on the part of the Army
of N. Va.—I reciprocate your
desire to avoid useless effusion
of blood, & therefore before Consider
ing your proposition ask
the terms you will offer on
Condition of its Surrender—

Very respt your Obt Servt

R E Lee
Genl

Lt Genl U. S. Grant
Commd Armies of the U. States

GENERAL LEE'S LETTER CONCERNING SURRENDER.

Facsimile of the autograph copy.

גענעראַל ליס בריעף צו גענעראַל גרענט

אויף דער ענגלישער זייטע 383 געפינט זיך א ריכטיגע נאָכבילדונג פון דעם בריעף וועלכען גענעראַל לי האָט געשיקט צו גענעראַל גרענט וועגען אונטערגעבען זיך. דער אינהאלט פון דעם בריעף איז וויא פאָלגט:

9טער אפריל, 1865.

גענעראַל —

איך האָב ערהאַלטען אייער בריעף פון היינט. הגם איך האַלט ניט מיט דער מיינונג וועלכע איהר דריקט אויס וועגען דיא האָפנונגסלאָזיגקייט פאר דער ארמעע פון נאָרד ווירדזשיניא צו פיהרען ווייטער דעם ווידערשטאנד, שטים איך פון דעסטוועגען איין מיט אייך אין אייער וואונש אויסצומיידען נוצלאָזע בלוט-פערגיסונג. דארום, איידער איך קען נעהמען אין אנבעטראכט אייער פאָרשלאג, בעט איך אייך מיר צו לאָזען וויסען דיא בעדינגונגען, וועלכע איהר ווילט אָנבאָטען פאר דער ארמעע זיך אונטערצוגעבען.

זעהר אכטונגספאָל, אייער אונטערגעבענסט,

ר. ע. לי, גענעראַל.

צו גענעראַל יו. ס. גרענט,
קאָמאנדיר פון דיא ארמעען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען.

352. שערידען'ס אנפאל; פיטערסבורג; ריטשמאנד איינגענומען; לי גיט זיך אונטער. (1865) — אין פעברואר, 1865, איז איינגענומען געווארען ווילמינגטאן, נארד קעראליינא, און דיא קאנפעדעראציע איז געבליבען אהן א האפען. אין פעברואר און מערץ האט שערידען, אן דער שפיצע פון זיין קאוואלעריע, געמאכט אן אנפאל אויף דעם טהאל פון שענאנדא אזוי ווייט וויא ביז סטאונטאן, און האט איבערגעשניטען דיא באהן ליניען אויף וועלכע לי איז געווען שטארק אבהענגיג פאר זיין פראוויאנט. דערנאך, ווען שערידען האט זיך אנגעשלאסען אן גרענט'ס ארמעע, איז ער געשיקט געווארען נאך זיד-וועסט פון פיטערסבורג. פירכטערליכע שלאכטען זיינען פארגעקומען און דיא פעדעראליסטישע חיל זיינען געווען זיעגרייך. זעהענדיג אז ער קען ניט האלטען פיטערסבורג, האט לי דעם 2טען אפריל געשיקט א טעלעגראמע צו פרעזידענט דייווים, אין וועלכער ער האט מודיע געווען דאס עס איז געווארען נויטווענדיג צו פערלאזען זאפארט אי פיטערסבורג אי ריטשמאנד. די טרויעריגע בשורה האט דייווים ערהאלטען זאנטאג, ווען ער איז געווען ביי גאטעס-דיענסט אין זיין קירכע. פון דיא פארבערייטונגען וואס מען האט גלייך גענומען מאכען אויף פערלאזען דיא שטאט האבען דיא איינוואהנער פון ריטשמאנד פערשטאנען וואס עס ערווארטעט זיי; דער רעזולטאט איז געווען אן אונבעשרייבליכע מישעניגע. דיא קריעגס-שיפען אויף'ן טייך זיינען אויפגעריסען געווארען, דיא טאבאק סקלאדען זיינען אונטערגעצונדען געווארען, פעסער מיט בראנפען זיינען אויפגעריסען געווארען און דיא בראנפען האט מען אויסגעגאסען אויף'ן גאס אויס מורא פאר דיא סאלדאטען. אבער מאנכע סאלדאטען זיינען שיכור געווארען פון דיא אויסגעגאסענע בראנפען און האבען זיך געכאפט צום רויבען.

עס איז געווען פארטאג פון דעם 3טען אפריל ווען גענעראל וועיטצעל האט זיך דערוואוסט דאס דיא קאנפעדעראטען פערלאזען ריטשמאנד. ער האט גלייך געגעבען דעם בעפעהל צו מארשירען און איז אריין אין שטאט מיט זיין חיל. דערמיט איז ריטשמאנד געווען איינגענומען.

זעקס טעג שפעטער (דעם 9טען אפריל) האט לי זיך אונטערגעגעבען מיט זיין ארמעע פון נארד ווירדזשיניא צו גרענט, ביי דער אפאמעטאקס געריכטס-הויז, פינף און זיבציג מייל וועסט פון ריטשמאנד, וואוהין ער האט זיך צוריקגעצויגען נאכדעם וויא ער האט אויפגעגעבען ריטשמאנד און פיטערסבורג. גרענט'ס בעדינגונגען זיינען געווען זעהר ליבעראלע. דיא קאנפעדעראטען חיל האבען בעדארפט אוועקלייגען זייער געוועהר, אומקעהרען זיך צו זייער היים, און פערפפליכטען זיך ניט צו געהן מלחמה האלטען געגען דיא פעראייניגטע שטאאטען; מען האט זיי ערלויבט מיטצונעהמען זייערע פערד, ווייל זיי וועלען זיי "בעדארפען אויף בעארבייטען דיא ערד אין פריהלינג".

Sheridan's raid in the Shenandoah Valley.

352. Sheridan's Raid; Petersburg; Richmond taken; Lee surrenders. (1865.) — In February, Wilmington, North Carolina, was taken, and the Confederacy was without a port. In February and March, Sheridan, at the head of his cavalry, made a raid down the Shenandoah Valley to Staunton, cutting the railroads upon which Lee largely depended for his supplies. Then, after joining Grant, Sheridan was sent to the southwest of Petersburg. Sharp battles were fought, the Federal troops were victorious.

Petersburg evacuated.

Lee, unable to hold Petersburg, sent on the 2d of April a telegram to President Davis announcing that it was necessary to evacuate both that city and Richmond at once. The message reached Davis on Sunday, when he was in his place of worship. The preparations for evacuation told the inhabitants of Richmond what was coming; there was indescribable confusion. The naval rams in the river were blown up, the tobacco warehouses set on fire, barrels of liquor were knocked in the head and their contents poured into the gutters as a precaution. Some soldiers, getting drunk from the liquor scooped up, began to pillage.

Richmond evacuated, April 3, 1865.

Early in the morning of the 3d, General Weitzel, learning that the Confederates were evacuating Richmond, advanced, and entered the city with his troops. Richmond was taken.

Lee surrenders at Appomattox, April 9, 1865.

Six days after (April 9), Lee surrendered the Army of Northern Virginia to Grant at Appomattox Court House, seventy-five miles west of Richmond, whither he had retreated after evacuating Richmond and Petersburg. Grant's terms were very liberal. The Confederate troops were to lay down their arms, return to their homes, and agree not to fight against the United States; they were allowed to keep their horses as they would "need them for the spring ploughing."

By the time Sherman approached Goldsboro, North Carolina, Johnston felt able to risk an attack, which was made with great vigor; he was, however, repelled, and Sherman reached Goldsboro, where he received reënforcements by way of Wilmington, which had fallen into Union hands in February. Both armies now halted, waiting for further developments in Virginia.

Goldsboro.

351. Chief Justice Chase; Peace Negotiations. (1864, 1865.) — In June, 1864, Salmon P. Chase, Secretary of the Treasury, resigned, and W. P. Fessenden was appointed to fill his place. In October of the same year Chief Justice Taney died, and President Lincoln nominated Ex-Secretary Chase as Chief Justice of the Supreme Court; and he was at once confirmed by the Senate.

Salmon P. Chase, Chief Justice, 1864.

During 1864 and the early part of 1865 there had been several informal attempts both North and South to bring about a cessation of hostilities. The most important of these was in February, 1865, when Alexander H. Stephens, the Vice-President of the Confederate states, with two companions met President Lincoln and Secretary Seward by previous arrangement on board a steamer in Hampton Roads and had a full, intelligent, and amicable discussion of the state of affairs. But as President Lincoln refused to negotiate except upon the basis of the disbandment of the Confederate forces, the restoration of the national authority, and the acknowledgment of the abolition of slavery, the conference came to nothing.

Peace conference, Hampton Roads, 1864.

During the conversation Stephens attempted to show that Lincoln would be justified in making terms with "rebels" by referring to the case of Charles I. of England. To this Lincoln replied: "I am not strong on history; I depend mainly on Secretary Seward for that. All I remember of Charles is that he lost his head."

ביז שערמאַן האָט אָנגעהויבען דערנעהנטערן זיך צו גאָלדסבאָראָ, נאָרד קעראָליינא, האָט דזשאָנסטאָן געפּיהלט דאָס ער קען שוין ריזיקירען מיט אַן אַטאַקע. דאָס האָט ער געטהאָן מיט גרויס אָנשטריינגונג. ער איז אָבער צוריקגע־שטויסען געוואָרען, און שערמאַן האָט דערגרייכט גאָלדסבאָראָ. דאָרט האָט ער בע־קומען פרישע חיל דורך׳ן וועג פון ווילמינגטאָן, וועלכע איז אין פעברואר אריינ־געפאַלען אין דיא הענד פון דיא פעדעראַליסטישע חיל.ביידע ארמעען האָבען זיך יעצט אָבגעשטעלט ווארטען אויף ווייטערע ענטוויקלונגען אין ווירדזשיניא.

351. הויפּט ריכטער טשייס; פריעדענס פערהאַנדלונגען. (1864—1865) — אין יוני, 1864, האָט סעמאָן פּ. טשייס, דער פינאַנץ סעקרעטער אויפגעגעבען זיין אַמט, און וו. פּ. פעסענדען איז ערנאַנט געוואָרען אויף זיין שטעלע. אין אָקטאָבער פון דעם זעלבען יאָהר איז געשטאָרבען הויפּט ריכטער טעני און פּרעזידענט לינקאָלן האָט ערנאַנט דעם געוועזענעם סעקרעטער טשייס אַלס הויפּט ריכטער פון דאָס העכסטע געריכט אין לאַנד, און ער איז גלייך בע־שטעטיגט געוואָרען פון דעם סענאַט.

בעת דעם יאָהר 1864 און דעם ערשטען טייל פון 1865 האָבען ביידע, נאָרד און זיד, געמאַכט איינינע ניט־אָפיציעלע פערזוכען צו ענדיגען דיא מלחמה. דער וויכטיגסטער פון דיזע איז געמאַכט געוואָרען אין פעברואר, 1865, ווען אַלעקסאַנדער ה. סטיפענס, דער וויס־פּרעזידענט פון דער קאָנפעדעראַטען רעגיערונג, האָט מיט צוויי בעגלייטער בעגעגענט פּרעזידענט לינקאָלן און סעקרעטער סיוארד אויף אַ דאַמפּפער אין העמטאָן ראָודס. דיזע אונטער־האַנדלונג איז געווען פון פריהער צוגעגרייט. דיא פערטרעטער פון ביידע צדדים האָבען געהאַט אַ לאַנגע, פריינדליכע און אויספיהרליכע בעראַטהונג איבער דער לאַגע. אָבער דיא אונטערהאַנדלונג האָט זיך געענדיגט מיט גאָר ניט, ווייל פּרעזידענט לינקאָלן האָט ניט געוואָלט הערען פון אַ פריעדענס־אָבמאַך, סיידען דיא קאָנפעדעראַטען ארמעען וועלען אויפגעלייזט ווערן, דיא דעה פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען וועט ווידער אַנערקענט ווערן, און דיא אָבשאַפונג פון שקלאַפעריי וועט צוגעשטימט ווערן.

בעת דיא בעשפּרעכונג האָט סטיפענס געוואָלט בעווייזען דאָס לינקאָלן דאַרף זיך ניט וויינערן צו מאַכען בעדינגונגען מיט "רעבעלען", און ער האָט פאַר איהם ציטירט דעם פאַל פון טשאַרלס דעם ערשטען, פון ענגלאַנד. אָבער אויף דעם האָט לינקאָלן געענטפערט: "איך בין ניט קיין גרויסער מומחה אין היסטאָריע; וועגען דעם פערלאָז איך זיך הויפּטזעכטליך אויף סעקרעטער סיוארד. אַלעס וואָס איך געדענק וועגען טשאַרלס איז דאָס ער האָט זיין קאָפּ פערלאָרען".

וועט צוציהען פיעלע קאָלאָניסטען, און דיזע ערוואַרטונג צוזאַמען מיט אויס־גערעכענטע פּאָליטישע מעלות האָט געמאַכט מען זאָל בעשליסען צו מאַכען נעוואַדאַ פאַר אַ שטאַאט.*)

350. **טשאַרלסטאָן איינגענומען; שערמאַן מאַרשירט אין אַ נאָרד־ליכער ריכטונג.** (1865) — דעם ערשטען פעברואַר, 1865, האָט שערמאַן פערלאָזען סאַוואַנאַ (זעה פּאַראַגראַף 344), אויף זיין נאָרדליכען מאַרשרוט אום אויסצומיידען דיא פיעלע טייכען און זומפען ביים ברעג פון אַטלאַנטישען אָקעאַן, האָט ער גענומען דעם וועג גלייך נאָך קאָלאָמביאַ, זיד קעראָליינאַ. דעם 17טען איז ער אריין אין שטאָט און אַ גרויסער טייל פון איהר איז פערברענט גע־וואָרען. עס איז קיינמאָל ניט דערגאַנגען געוואָרען אויב דער בראַנד איז געווען דיא אַרבייט פון דיא קאָנפעדעראַטען חיל, וועלכע זיינען אַרויס פון שטאָט אָדער פון דיא פעדעראַליסטישע חיל, וועלכע זיינען אַריין. איין צד האָט בעשולדיגט דעם אַנדערן אין זיין דיא אורזאַכע פון דעם חורבן.

אין דער זעלבער צייט וואָס קאָלאָמביאַ איז איינגענומען געוואָרען, האָבען דיא קאָנפעדעראַטען חיל פערלאָזען טשאַרלסטאָן און דיא פעדעראַליסטישע סאָל־דאַטען זיינען דאָרט געוואָרען דיא בעלי בתים. אַנדערע קאָנפעדעראַטען פעס־טונגען האָבען נאָכגעגעבען דעם ביישפּיעל, און דיא סאָלדאַטען וואָס זיינען אויף דעם אופן צוזאַמענגעקליבען געוואָרען האָט מען מיט דעם וואָס איז איבערגעבלי־בען פון הוד'ס אַרמעע (זעה פּאַראַגראַף 341), אויף דעם אַלגעמיינעם פערלאַנג אין זיד, אַוועקגעשטעלט אונטער דער קאָמאַנדע פון גענעראַל דזשאָזעף ע. דזשאָנסטאָן.

שערמאַן'ס נאָרדליכער מאַרש איז אין דער ווירקליכקייט געווען פיעל מעהר געפעהרליך וויא זיין מאַרש דורך דזשאָרדזשיאַ. דאָס לאַנד איז געווען פיעל שווערער דורכצוגעהן און פּראָוויאַנט האָט מען אַזוי לייכט ניט געקענט קריגען. מעהר פון אַלעס איז דאָ דיא געפאַהר געווען אין דעם וואָס געגענ־איבער האָט זיך געפונען אַ טייל פון דעם שונא. הגם דיזע גענערישע מאַכט איז ניט געווען שטאַרק גענוג צו ריזיקירען אַן אָפענע שלאַכט, איז זיא אָבער געווען שטאַרק גענוג צו מאַכען אַ שריט וואָס איז אין העכסטען גראַד געפעהר־ליך, און דער הויפט קאָמאַנדיר פון דיזער מאַכט האָט אימער אַרויסגעקוקט אויף דעם קלענסטען טעות וואָס שערמאַן קען מאַכען, אום איהם פיעלייכט דורך דעם צו קענען שלאָגען.

*) נעוואַדאַ האָט געהאַט דיא ערפאַהרונג פון אַן אַבפאַל אין איהר בעפעלקערונג — אַ זאַך וואָס האָט מיט קיין אַנדער שטאַאט ניט געטראָפען. דיא בעפעלקערונג אין 1870 איז געווען 42,491; אין 1880, 62,266; אין 1890, 45,761; אין 1900, 42,335. דיזער אַבפאַל איז דער רעזולטאַט פון דעם וואָס דיא מינען געשעפטען זיינען ערגער געוואָרען. פיעלע מינען האָבען זיך ניט געצאַהלט און איז אַלגעמיין איז עס שווער צו מאַכען אַז עס זאָל זיך לוינען גראַבען אין דיא מינען זעהר טיעף.

It was expected that the enormous output of the mines would attract many settlers, and this expectation, together with supposed political expediency, carried the day.[1]

Sherman's northern march.

350. Charleston taken; Sherman marches Northward. (1865.) — Sherman left Savannah (sect. 344) February 1, 1865, on his northern march. Owing to the numerous rivers and swamps along the coast, he struck directly for Columbia, South Carolina. On the 17th he entered the city, and a large part of it was burned. Whether the fires were started by the Confederate troops as they went out of the town, or by the Union troops as they came in, has never been shown; each side charged the other with the action.

Charleston evacuated.

Simultaneously with the taking of Columbia, Charleston was evacuated by the Confederates, and the Union troops took possession. Other Confederate garrisons followed the example, and the troops thus gathered together, with the remnant of Hood's army (sect. 341) were, in answer to public demand at the South, placed under the leadership of General Joseph E. Johnston.

Sherman's northward march was in reality much more hazardous than his march through Georgia. The country was more difficult to traverse, and supplies were less sure. Above all there was an opposing general, who, if not strong enough to risk an open battle, was quite strong enough to make advance in the highest degree dangerous, and who was ever on the alert to take advantage of the slightest error which his antagonist might commit.

[1] Nevada has had the experience, unique among the states of the Union, of suffering a loss in her population. The population in 1870 was 42,491; in 1880, 62,266; in 1890, 45,761; in 1900, 42,335. This loss is due to the decline in mining interests, resulting in part from the failure of many mines and from the unprofitableness and difficulty of working mines at great depths.

states as New York and Pennsylvania might be carried by the opposition.

The destruction of the *Alabama*, the successes of Sherman in northern Georgia; the capture of Atlanta only a day or two after the Democratic convention had pronounced the war a failure; the arrangements by which the votes of the volunteer soldiers in the armies could be counted; the withdrawal of Frémont; the conviction of many that it would be a bad policy to change leaders while the war questions were unsettled; and a growing recognition of the real greatness of Lincoln, — all these influences combined to give Lincoln and Johnson at the election in November a popular majority of more than four hundred thousand, not counting the army vote,[1] and 212 electoral votes to 21 for the Democratic candidates. Every state not in the Confederacy had given its vote to Lincoln except New Jersey, Delaware, and Kentucky.

Lincoln reëlected, 1864.

349. Admission of West Virginia and Nevada. (1863, 1864.) — In 1863, forty-eight of the western counties of Virginia, whose inhabitants objected to secession, were admitted into the Union as the state of West Virginia. There were few slaves in these counties, and the interests of the people were mining and manufacturing rather than agricultural.[2]

West Virginia admitted, 1863.

In October, 1864, the territory of Nevada, with the addition of a small part of Arizona, was admitted as a state.

Nevada admitted, 1864.

[1] The majority for Lincoln in the army vote was over 80,000, which brought up his majority to nearly 500,000.

[2] The Constitution (Art. IV., sect. 3) requires the consent of the Legislature of the state concerned if a new state is to be formed within its jurisdiction; and Congress practically decided that the state of Virginia consisted of the part under the control of that government which was in sympathy with the United States authority; so the people of what is now West Virginia did little more than ask their own consent.

פון ריטשמאנד. זעהר פיעלע פון דיא וואס וואלטען אונטערשטיצט דיא ווידערערוועהלונג פון דעם פרעזידענט זיינען געווען אין דיא ארמעע, און עס איז געווען מעגליך דאס אין אזעלכע שטאאטען וויא ניו יארק און פענסילוויינא זאל געווינען דיא דעמאקראטישע פארטיי.

דיא פערניכטונג פון דיא "אלאבאמא"; דיא ערפאלגען פון שערמאן אין נארדליכען טייל פון דזשארדזשיא; דער איינגעהמען פון אטלאנטא א טאג אדער צוויי נאכדעם וויא דיא דעמאקראטישע קאנווענציאן האט ערקלערט דיא מלחמה פאר א דורכפאל; דיא איינארדנונג דורך וועלכע דיא שטימען פון דיא פרייוויליגע סאלדאטען אין דיא ארמעע זאלען קענען געצעהלט ווערן; דיא צוריקציהונג פון פרעמאנט אלס קאנדידאט; דיא איבערציינונג פון פיעלע דאס עס וואלט געווען שלעכטע טאקטיק צו מאכען א בייט אויף פיהרער זאלאנג דיא קריעגספראגען זיינען ניט בעזייטיגט; און א שטייגענדע אנערקענונג פון דיא ווירקליכע גרויסקייט פון לינקאלן — אלע דיזע זאכען האבען געווירקט און געגעבען ביי דער וואהל אין נאוועמבער א מאיאריטעט פון איבער פיער הונדערט טויזענד שטימען פאר לינקאלן און דזשאנסאן, ניט רעכענענדיג דיא שטימען פון דיא סאלדאטען.*) דיא זיעגרייכע רעפאבליקאנער קאנדידאטען האבען בעקומען 212 עלעקטארס און דיא געשלאגענע דעמאקראטישע קאנדידאטען בלויז 21. יעדער שטאאט וואס איז ניט איבערגעגאנגען צו דיא קאנפעדעראטען, אויסער ניו דזשוירזי, דעלאווער און קענטאקי, האט געגעבען א מאיאריטעט שטימען פאר לינקאלן.

349. וועסט ווירדזשיניא און נעוואדא צוגעקומען אלס שטאאטען. (1864—1863) — אין 1863 זיינען אכט און פיערציג קאונטים (בעצירקען) פון ווירדזשיניא, וועמעס איינוואהנער זיינען געווען געגען ארויסטרעטען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען, אריינגענומען געווארען אין דיא פעראייניגטע שטאאטען אלס דער שטאאט פון וועסט ווירדזשיניא. אין דיזע קאונטים זיינען געווען וועניג שקלאפען און דיא אינטערעסען פון דיא איינוואהנער זיינען געלעגען מעהר אין מינען און פאבריקאציע וויא אין אגריקולטור.**)

אין אקטאבער, 1864, איז דיא נעוואדא טעריטאריע, מיט דעם צוגאב פון א קליינעם טייל פון אריזאנא, אריינגענומען געווארען אלס א שטאאט. מען האט ערווארטעט אז דאס גאלד וואס מען האט דארט אויסגעגראבען פון דיא מינען

---

*) דיא מאיאריטעט פאר לינקאלן אין דער ארמעע איז געווען 80,000, און דאס האט געמאכט זיין אלגעמיינע מאיאריטעט נאהענט פון א האלבען מיליאן שטימען.

**) דיא קאנסטיטוציאן פון דיא פעראייניגטע שטאאטען בעשטימט דאס מען מוז קריגען דיא הסכמה פון דעם לעגיסלאטור פון דעם שטאאט אין וועמעס גרענעצען מען וויל ארגאניזירען א נייעם שטאאט. אין דיזען פאל האט דער קאנגרעס אזוי גוט וויא בעשלאסען דאס דער שטאאט ווירדזשיניא בעשטעהט פון יענעם טייל וואס איז געשטאנען אונטער דיא קאנטראלע פון יענער רעגיערונג וועלכע האט סימפאטיזירט מיט דיא פעראייניגטע שטאאטען. דיא איינוואהנער פון דאס וואס יעצט איז וועסט ווירדזשיניא האבען דארום גארניט מעהר בעדארפט טהאן וויא בעטען דיא הסכמה פון זיך אליין.

ניו דזשוירזי, ארויסגעשטעלט געווארען פאר פרעזידענט און דזשארדזש ה. פענדעלטאן, פון אהייא, פאר וויס-פרעזידענט. דיא פלאטפארמע האט ערקלערט "דאס נאך פיער יאהר פון ניט-געלונגענהייט צוריק הערצושטעלען דיא איינינקייט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען דורך דעם פערזוך פון מלחמה . . . פאדערן גערעכטיגקייט, מענשליכקייט, פרייהייט, און דאס אלגעמיינע וואוילשטאנד, אז זאפארטיגע שריטע זאלען גענומען ווערן צו ענדיגען דיא מלחמה, און עס זאל שליסליך איינבערופען ווערן א קאנווענציאן פון אלע שטאאטען, אדער עס זאלען גענומען ווערן אנדערע פריעדליכע מיטעל, מיט דער אבזיכט דאס אזוי שנעל וויא מעגליך זאל פריעדען איינגעפיהרט ווערן אויף'ן גרונד פון דער פעדעראליסטישער פעראייניגונג פון אלע שטאאטען." פערשיעדענע האנדלונגען פון דער רעגיערונג זיינען ערקלערט געווארען אלס א "שענדליכע פערלעצונג פון דער קאנסטיטוציאן", און צווישען אנדערע זאכען איז בעשולדיגט געווארען "דאס דיא אדמיניסטראטיווע פערכאפונג פון אויסערגעוואוינליכע און געפעהרליכע מאכט וועלכע ווערט אין דער קאנסטיטוציאן ניט ערלויבט . . . איז געטהאן מיט דער אבזיכט צו פערוועהרען א ווידער-הערשטעלונג פון דיא איינינקייט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען און דיא אויפהאלטונג פון א רעגיערונג וואס באזירט איהר גערעכטע מאכט אויף דער צושטימונג פון דיא רעגיערטע". אין דעם בריעף אין וועלכען מעקלעלאן האט אנגענומען דיא ערנענונג אלס קאנדידאט פאר פרעזידענט האט ער כמעט אין גאנצען פערשטויסען דיא פלאטפארמע, וויא ער האט עס געמוזט טהאן, ווייל ער אליין איז געווען פעראנטווארטליך פאר פיעלע פון דיא מעשים וועגען וועלכע דיא פלאטפארמע האט זיך בעזאנדערס בעקלאגט.

348. פאליטישער צושטאנד אין נארד; לינקאלן ווידער ערוועהלט. (1864) — אין סעפטעמבער האבען זיך פרעמאנט און קאטשריין צוריקגעצויגען פון דעם פאליטישען קאמפף, אום א צוטיילונג פון דיא רעפאבליקאנער קרעפטען זאל ניט פיהרען צו דער ערוועהלונג פון דעם דעמאקראטישען קאנדידאט. פרעמאנט איז געווען פארזיכטיג צו מאכען דאס קלאהר אין זיין בריעף, אין וועלכען ער האט געזאגט: "איך האלט דאס זיין (מר. לינקאלן'ס) אדמיניסטראציאן איז פאליטיש, מיליטעריש און פינאנציעל געווען א דורכפאל און עס איז צו בעדויערן וואס דאס לאנד איז געצוואונגען דיזע אדמיניסטראציאן צו האלטען ווייטער אין מאכט".

וויא מען קען זעהן זיינען געווען פיעלע זאכען צו ענטמוטהיגען דיא יוניאן וואס איז געווען שטארק פאר פעדעראליסטישע איינינקייט. פיעלע האבען נעדיינקט דאס מען האט ניט גענוג געוואונען צו מאכען זיכער דעם איינגעהמען

Democratic platform.

sey, and George H. Pendleton of Ohio. The platform declared "that after four years of failure to restore the Union by the experiment of war . . . justice, humanity, liberty, and the public welfare demand that immediate efforts be made for a cessation of hostilities, with a view to an ultimate convention of the states, or other peaceable means, to the end that at the earliest practicable moment peace may be restored on the basis of the Federal union of the states." Various acts of the government were declared to be "a shameful violation of the Constitution," and it was charged, among other things, "that the administrative usurpation of extraordinary and dangerous powers not granted by the Constitution . . . [is] calculated to prevent a restoration of the Union and the perpetuation of a government deriving its just powers from the consent of the governed." McClellan in his letter of acceptance almost repudiated the platform, and could hardly do otherwise, as he himself had done many of the things of which it specially complained.

Radical candidates withdraw.

348. Political State of the North; Lincoln Reëlected. (1864.) — In September Frémont and Cochrane withdrew from the contest, lest a division among the Republicans might elect the Democratic candidate. Frémont was careful to make this clear in his letter by saying, "I consider his [Mr. Lincoln's] administration has been politically, militarily, and financially a failure, and that its necessary continuance is a cause of regret for the country."

There was apparently much to discourage the Union party. Many thought that there had not been enough gained to make the capture of Richmond likely. Very many of those who would support the reëlection of the President were in the armies, and it was possible that such

the first ballot. Andrew Johnson, the one senator from the seceded states who refused to act with his state, and who had afterward been appointed by President Lincoln military governor of his own state, Tennessee, was nominated for Vice-President.

Union platform, 1864.

The platform adopted expressed confidence in the administration, approved the Emancipation Proclamation, the employment of colored troops, and "the determination of the government of the United States not to compromise with rebels, or to offer them any terms of peace, except such as may be based upon an unconditional surrender of their hostility and a return to their just allegiance to the Constitution and laws of the United States." A constitutional amendment abolishing slavery, "and the speedy construction of the railroad to the Pacific coast," were among the measures favored. In short, the acts of the administration were thoroughly indorsed.

Radical convention.

347. **Radical and Democratic Conventions.** (1864.) — A week previous to the meeting of the Republican convention, about three hundred and fifty persons, representing those who believed that the President was too conservative, met at Cleveland, Ohio, and nominated General John C. Frémont of California, and John Cochrane of New York. Their platform in essential points differed little from that adopted at Baltimore, except in declaring "that the confiscation of the lands of the rebels, and their distribution among the soldiers and actual settlers, is a measure of justice." The feeling of others was expressed by Wendell Phillips, who wrote, "The administration, therefore, I regard as a civil and military failure, and its avowed policy ruinous to the North in every point of view."

Democratic convention.

The Democratic convention met in Chicago, August 29, and nominated General George B. McClellan of New Jer-

אבשטימונג ווידער אויסגעקליבען געוואָרען צו לויפען פאַר פרעזידענט. פאַר וויים־פרעזידענט האָט מען ארויסגעשטעלט ענדריו דזשאָנסאָן, וועלכער איז געוועזען דער אייגציגער סענאַטאָר פון דיא ארויסגעטראָטענע שטאַאטען וואָס האָט זיך ענטזאָגט צו האַנדלען וויא זיין שטאַאט האָט פערלאַנגט, און וועלכער איז שפּעטער ערנאַנט געוואָרען פון פרעזידענט לינקאָלן אַלס מיליטערישער גאָווערנאָר פון זיין אייגענעם שטאַאט — טענעסי.

דיא אָנגענומענע פּראָגראַמע האָט אויסגעדריקט צוטרויען אין דער רעגיערונג, האָט גוט געהייסען דיא בעפרייאונגס פּראָקלאַמאַציע, דיא בענוצונג פון נעגער סאָלדאַטען, און "דעם ענטשלוס פון דער רעגיערונג פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען ניט איינצוגעהן אויף אַ פשרה מיט רעבעלען, אָדער אָנצובאָטען זיי אירגענד וועלכע בעדינגונגען פון פריעדען, אויסער אַזעלכע וואָס זייַען בעגרינדעט אויף זייער פאָלשטענדיגע אויפגעבונג פון דעם קאַמפף און אויף זייער געזעצליכע אונטערוואַרפונג צו דער קאָנסטיטוציאָן און דיא געזעצע פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען". צווישען דיא זאַכען וואָס זיינען רעקאָמענדירט געוואָרען זיינען געוועזען אַן ענדערונג פון דער קאָנסטיטוציאָן צו גונסטען דיא אָבשאַפונג פון שקלאַפעריי "און דיא שנעלע אויפבויאונג פון דעם אייזענבאַהן ביז'ן ברעג פון פּאַסיפישען אָקעאַן." אין קורצען, דיא האַנדלונגען פון דער רעגיערונג זיינען דורכאויס בעשטעטיגט געוואָרען.

347. ראַדיקאַל און דעמאָקראַטישע קאָנווענציאָנען. (1864) — אַ וואָך פאַר דער עפענונג פון דער רעפּאָבליקאַנער קאָנווענציאָן זיינען זיך אין קליוולענד, אָהייאָ, צוזאַמענגעקומען אַ דריי הונדערט און פופציג פערזאָן וואָס האָבען געגלויבט דאָס דער פרעזידענט איז צו קאָנסערוואַטיוו און האָבען ארויסגעשטעלט גענעראַל דזשאָן סי. פרעמאָנט, פון קאַליפאָרניאַ, פאַר פרעזידענט און דזשאָן קאָטשריין, פון ניו יאָרק, פאַר וויים־פרעזידענט. זייער פּלאַטפאָרמע האָט אין דיא הויפּט פונקטען זיך וועניג אונטערשיידעט פון דער וואָס איז אָנגענומען געוואָרען אין באַלטימאָר, מיט דער אויסנאַהמע פון דער שטעלע וואָס האָט ערקלערט "פאַר אַ גערעכטע זאַך צו קאָנפיסקירען דאָס לאַנד פון דיא רעבעלען און עס פערטיילען צווישען דיא סאָלדאַטען און ווירקליכע קאָלאָניסטען". ווענדעל פיליפּס האָט אויסגעדריקט דיא געפיהלען פון אַנדערע ווען ער האָט געשריבען: "דיא פערוואַלטונג פון דער רעגיערונג האַלט איך פאַר אַ ציווילנעם און מיליטערישען דורכפאַל, און איהר אָנגענומענע טאַקטיק איז פון יעדען שטאַנדפּונקט רואינירענד פאַר דיא נאָרד."

דיא דעמאָקראַטישע קאָנווענציאָן איז אָבגעהאַלטען געוואָרען דעם 29טען אַגוסט אין שיקאַגאָ און דאָרט איז גענעראַל דזשאָרדזש ב. מעקלעלאַן, פון

האבען דיא קאנפעדעראטען געהאט זעהר גרויסע פערלוסטען אויף'ן וואסער. דעם 19טען יוני האט דיא קריעגס־שיף "קירסערדזש" פון דיא פעראייניגטע שטאאטען געזונקען דיא "אלאבאמא" ביי שערבורג, פראנקרייך; אין אגוסט איז דיא "דזשארדזשיא" געפאנגען געווארען ביי ליסאבאן, פארטוגאל; אין אקטאבער איז דיא שטוים־באראן שיף "אלבערמארל" פערניכטעט געווארען פון א טארפעדא אין טייך ראאנאק, און דיא "פלארידא" איז געפאנגען געווארען אין דעם האפען פון באהיא, בראזיליען.*)

346. **דיא פריעדענס פארטיי; לינקאלן ווידער ארויסגעשטועלט. (1864)** — ניט אכטענדיג אויף דיא ערפאלגען וואס דיא פעראייניגטע שטאא־טען האבען געהאט אין 1863 און אויף דעם וואס דיא אנדערע נאציאנען האבען זיך צוריקגעהאלטען פון אריינמישען זיך אין דעם שטרייט, זיינען פון דעסטוועגען אין נארד געווען א היבשע ביסעל מענשען וואס האבען געהאלטען אין איין שרייען דאס מען זאל שליסען פריעדען. דיא מלחמה האט זיך שוין געצויגען כמעט פיער יאהר און עס איז ביים ענדע פון דיזער צייט קיין סימן ניט געווען פון א סוף; דיא שטייערן זיינען געווען גרויסע; דיא אויסגאבען פון אויפהאלטען דיא ארמעען און דיא פלאטען זיינען געווען גוואלדיגע; טוי־זענדע פאמיליען האבען פערלארען איינעם אדער מעהר מיטגליעדער דורך טויט אויף'ן שלאכט־פעלד, אין האספיטאל, אדער אין דיא קאנפעדעראטען גע־פענגניסע.

דאס אליין וואס אין דעם פערגאנגענעם יאהר האט מען ארויסגערופען א מיליאן נייע רעקרוטען האט געמאכט פיעלע גלויבען אז דיא פעדעראליסטישע ארמעען זיינען ניט געווען אזוי ערפאלגרייך וויא מען האט געמעלדעט און דאס אויף ענדליכען זיעג איז ניטא וואס צו האפען. פון אלע זייטען האבען זיך געהערט געשרייען געגען מיליטערישען דעספאטיזמוס און דיא רעגיערונג איז בעשולדיגט געווארען אין האנדלען טיראניש און ניט־קאנסטיטוציאנעל.

אבער טראטץ דיזע פראטעסטען איז דער רעפאבליקאנער פארטיי געלונ־גען צו זאמלען ארום זיך פיעלע וואס האבען ביזהער אונטערשטיצט דיא דע־מאקראטען.**) דעם 7טען יוני, 1864, איז אין באלטימאר אפגעהאלטען גע־ווארען א קאנווענציאן, און פרעזידענט לינקאלן איז ביי דער ערשטער אור־

*) דער פאנגען פון דיא "פלארידא" איז, לויט אינטערנאציאנאלעם געזעץ, געווען אונגעזעצליך; און דיא רעגיערונג פון דיא פעראייניגטע שטאאטען האט בעפאהלען אז דיא שיף זאל אומגעקעהרט ווערן נאך באהיא. אבער איידער זיא האט נאך איהר רייזע אנגעפאנגען איז זיא געזונקען אין טשעסאפיק בעי.

**) פאר א צייט איז געברויכט געווארען דער נאמען "נאציאנאלע יוניאן פארטיי".

water. Farragut had the aid of the land forces, to whom the forts soon surrendered. This was August 5, 1864. During this year the Confederates met with severe losses; on the 19th of June the *Alabama* had been sunk by the United States steam war vessel *Kearsarge* off Cherbourg, France; in August the *Georgia* was captured off Lisbon, Portugal; in October the ram *Albemarle* was destroyed in the Roanoke River by means of a torpedo, and the *Florida* was captured in the harbor of Bahia, Brazil.[1]

Kearsarge and *Alabama*.

Peace party in the North 1864.

346. **Peace Party; Lincoln Renominated.** (1864.) — Notwithstanding the successes of the Union forces in 1863 and the continued non-intervention of foreign nations, there was a party of considerable size in the North which was clamoring for peace. The war had been prolonged for nearly four years, without any certain signs of an end; taxes were high; the expenses of keeping up the military and naval establishments were enormous; thousands of families had lost one or more members by death on the field, or in the hospital, or in southern prisons.

The fact that over a million new men had been called for during the past year led many to believe that the Union armies had not been so successful as was reported, and that ultimate triumph was hopeless. Cries of military despotism were raised, and unconstitutional and arbitrary measures were charged upon the administration.

Lincoln renominated.

Notwithstanding these protests the Republican party had gathered to itself many who had hitherto acted with the Democrats.[2] A convention was held at Baltimore, June 7, 1864, and President Lincoln was renominated on

[1] The capture of the *Florida* was illegal, according to international law; and the United States government ordered that the vessel should be returned to Bahia, but before she had actually started she was sunk in Chesapeake Bay.

[2] For a time the title "National Union Party" was adopted.

North Carolina, a great resort for blockade-runners. General Banks was sent with a land force, supported by gunboats, up the Red River of Louisiana to attack Shreveport and disperse a Confederate army in that part of the state. This expedition was also a failure, Banks being defeated at Sabine and Pleasant Hill.

Red River of Louisiana.

Farragut at Mobile.

The blockade had been frequently evaded at Mobile, Alabama. While the United States cruisers had been fairly successful in blockading the entrance to the bay, not a few vessels from time to time had slipped in. It was determined to storm the forts which defended the entrance. This enterprise was intrusted to Admiral Farragut, who, with fourteen wooden vessels and four monitors, forced his way past the forts and the obstructions in the channel into the bay where the iron-clad ram *Tennessee* was disabled and captured. She was the most formidable vessel possessed by the Confederates, and was commanded by Admiral Buchanan, who had been commander of the *Merrimac* in her fight with the *Monitor* (sect. 315). In order to get a clearer view of the operations, Admiral Farragut stationed himself in the vessel's shrouds, to which one of the officers insisted on fastening him lest a sudden shock should throw him off, or, being wounded, he should fall into the

ADMIRAL FARRAGUT.

DAVID GLASGOW FARRAGUT was born in Tennessee, July 5, 1801. He entered the navy as a midshipman when scarcely ten years old, and was on service during the War of 1812. Though a southern man he threw in his lot with the Union and became the greatest naval officer in United States history. He was created vice-admiral 1864, and admiral 1866. He died in New Hampshire, August 14, 1870.

האָבען זיך בעשעפטיגט מיט דורכברעכען דיא בלאָקאַדע. גענעראַל ביינקס איז מיט אַן אָבטיילונג סאָלדאַטען, אונטערשטיצט פון קאַנאָנען שיפלאַך, געשיקט געוואָרען איבער'ן רעד ריווער (רויטען טייך) פון לואיזיענע צו אטאַקירען שריוופאָרט און פערטרייבען אַ קאָנפעדעראַטען אַרמעע אין יענעם טייל פון שטאַאַט. דיזע עקספּעדיציע איז אויך געווען אַ דורכפאַל. ביינקס איז געשלאָגען געוואָרען ביי סייבין און פּלעזענט היל.

איינע פון דיא ערטער וואו עס איז אָפט געלונגען שיפען דורכצו'גנב'ענען זיך דיא בלאָקאַדע איז געווען מאָביל, אַלאַבאַמאַ. וועהרענד דיא קרייצערס פון דיא פעראייניגטע שטאַאַטען האָבען געהאַט גענוגענדען ערפאָלג אין בלאָקירען דעם אַריינגאַנג צום האַפען, איז פון דעסטוועגען געלונגען אַ היבשע עטליכע שיפען אַריינצוכאַפּען זיך אַהין. עס איז דאַרום בעשלאָסען געוואָרען צו שטורמען דיא פעסטונגען וועלכע האָבען בעשיצט דעם אַריינגאַנג. דיזע אונטערנעהמונג איז אָנפערטרויט געוואָרען אַדמיראַל פאַראַגוט, וועלכער האָט זיך מיט פיערצעהן הילצערנע און פיער פאַנצירטע שיפען דורכגעבראָכען אַ וועג פערביי דיא פעסטונגען און איבער אַלע פערשפּאַרונגען אין דעם קאַנאַל, און איז אַריין אין האַפען. דאָרט האָט ער געשעדיגט אָן געפאַנגען דעם מיט-אייזען-בעדעקטען שטוים-באַראַן "טענעסי", וועלכער איז געווען דיא גרעסטע און שטאַרקסטע שיף וואָס דיא קאָנפעדעראַטען האָבען פערמאָגט. דער קאָמאַנדיר פון דיא "טענעסי" איז געווען אַדמיראַל ביוקענען, דער זעלבער וואָס האָט קאָמאַנדירט דיא "מערימעק" בעת איהר קאַמפף מיט דער "מאָניטאָר" (זעה פּאַראַגראַף 314). אום צו קענען בעסער זעהן וויא דיא שלאַכט ווערט גע-פיהרט, האָט אַדמיראַל פאַראַגוט גענומען אַ פּלאַטץ אויף דיא אויבערשטע שטריק-לייטער, צו וועלכע איינער פון דיא אָפיצירען האָט זיך איינגעשפּאַרט אַז ער זאָל איהם צובינדען, אויס מורא דאָס עפּעס אַן אונערוואַרטעטער טרייסעל זאָל איהם ניט אַרונטערשליידערן, אָדער, אויב ער ווערט פערוואונדעט, זאָל ער ניט אַריינפאַלען אין וואַסער. פאַראַגוט איז געהאָלפען געוואָרען פון דיא חיל אויף דער יבשה, צו וועמען דיא פעסטונגען האָבען זיך קורץ נאָכדעם אונ-טערגעגעבען.*) דאָס איז געווען דעם 5טען אגוסט, 1864. דיעזען יאָהר

*) דייוויד גלעזגאָו פאַראַגוט, וועמעס בילד געפינט זיך אויף דער ענגלישער זייטע 375, איז געבאָרען געוואָרען אין טענעסי דעם 5טען יולי, 1801. ער איז אַריינגעטראָטען אין דער מאַרין אַלס שיפס-יונקער ווען ער איז קוים צעהן יאָהר אַלט געווען און האָט שוין זיך בעטייליגט אין דער מלחמה פון 1812. אָבוואָהל ער איז געווען פון דעם זיד טייל פון אַמעריקאַ איז ער געבליבען געטריי דיא פעדעראַליסטישע רעגיערונג און איז געוואָרען דער גרעסטער מאַרין קאָמאַנדיר אין דער געשיכטע פון דיא פעראייניגטע שטאַאַטען. אין 1864 האָט מען איהם געמאַכט פאַר אַ וויצע-אַדמיראַל און אין 1866 פאַר אַן אַדמיראַל. ער איז געשטאָרבען אין ניו העמשיר דעם 14טען אַגוסט, 1870.

זאָלען אונטערשיידען צווישען דיא רייכע איינוואָהנער, וועלכע זיינען געוואוינליך פיינדליך, און דיא אָרעמע און פלייסיגע, וועלכע זיינען געוואוינליך נייטראַל און פריינדליך. אַלע וואָס זיינען בעאויפטראגט צו קריגען פּאָרראַטה דאַרפען זעהן איבערלאָזען ביי יעדער פאַמיליע גענוג פאַר זיי אַליין צום לעבען".

344. שערמאַן'ס מאַרש; סאַוואַנאַ אויפגעגעבען. (1864) — דאָס איז געווען אַ טייל פון דעם בעפעהל וועלכען שערמאַן האָט ארויסגעלאָזט צו זיין ארמעע ביים אָנפאַנג פון זיין אונטערנעהמונג. דיא בעפעהלע זיינען אויסגעפיהרט געוואָרען אויף אַזוי וויט וויא זיי האָבען זיך נור געלאָזען. אָבער קריעג איז קריעג, און דער וועג פון דער אַרמעע, זעכציג מייל דיא ברייט און דריי הונדערט מייל דיא לייגג, איז געווען וויא דער וועג וואו עס וואָלט דורכגעלאָפען אַ שרעקליכער שטורם־ווינד אָדער אַן ארמעע היישעריקען. באַהנען זיינען געמאַכט געוואָרען נוצלאָז דורך דעם וואָס מען האָט אויסגעריסען דיא רעלסען און זיי צושמאָלצען, אום מען זאָל זיי מעהר פאַר דעם צוועק ניט קענען געברויכען; בריקען זיינען פערברענט געוואָרען און געביידעס זיינען צו־שטערט געוואָרען. אין קורצען, אַלעס וואָס האָט פון אַ מיליטערישען שטאַנד־פונקט געקענט זיין פון אירגענד וועלכען נוץ איז אוועקגענומען געוואָרען, גע־מאַכט געוואָרען אונגעברויכבאַר אָדער פערניכטעט געוואָרען.

אויסער קאַוואַלעריען צוזאַמענשטויסע האָט שערמאַן'ס אַרמעע זיך זעהר ווייניג געשלאָגען אויף'ן וועג ביז זיא איז אָנגעקומען ניט וויט פון סאַוואַנאַ. דעם 21טען דעצעמבער האָבען דיא קאָנפעדעראַטען חיל פערלאָזען דיא שטאָדט סאַ־וואַנאַ און דיא פעדעראַליסטישע חיל האָבען אהין ארייגמאַרשירט. שערמאַן האָט זיך שוין געשטעלט אין פערבינדונג מיט דיא פעדעראַליסטישע קאַנאָנען־שיפלעך וואָס האָבען זיך געפונען אויף'ן טייך. דאָס איז געווען דיא ערשטע מעלדונג וואָס מען האָט געהאַט פון דער אַרמעע פון דעם מאָמענט וואָס זיא האָט אָבמאַרשירט פון אַטלאַנטאַ. שערמאַן האָט גלייך געשיקט אַ בריעף צו פּרעזידענט לינקאָלן, זאָגענדיג: "איך בעט דיא ערלויבניס פאָרצולייגען פאַר אייך אַלס ווייגאַכטען מתנה דיא שטאָדט סאַוואַנאַ, מיט 150 גרויסע קאַנאָנען און אַ סך אַמוניציאָן, אויך מיט אַ פינף און צוואַנציג טויזענד פעק בוימוואָל". דער פּרעזידענט האָט דעם בריעף ערהאַלטען פונקט אַם ווייגאַכטען־אַבענד.

345. דיא פלאָטע; מאָביל; קאָנפעדעראַטען קרייצערס. (1864) — דיא בלאָקאַדע איז אונטערדעסען דורכגעפיהרט געוואָרען נאָך שטרייגגער וויא פריהער. אַן אונערפאָלגרייכער פערזוך איז געמאַכט געוואָרען איינצונעהמען דיא פעסטונג פישער, וועלכע האָט בעוואַכט דעם אריינגאַנג צו ווילמינגטאָן, נאָרד קעראָליינאַ, וואו עס איז געווען אַ גרויסער זאַמלונגס־אָרט פאַר דיא וואָס

priate freely and without limit, discriminating, however, between the rich, who are usually hostile, and the poor and industrious, who are usually neutral and friendly. In all foraging the parties engaged will endeavor to leave with each family a reasonable portion for maintenance."

March through Georgia.

344. Sherman's March; Savannah Abandoned. (1864.) — Such was part of the general order issued by Sherman to his army at the beginning of the enterprise. Its restrictions were carried out as far as practicable; but war is war, and the path of the army, sixty miles wide and three hundred miles in length, was as the track of a tornado or of an army of locusts. Railroads were rendered useless by tearing up the rails, heating and twisting each one so that it could be of no further service as a rail; bridges were burned, and buildings demolished. In short, everything which might be of use from a military point of view was taken, rendered useless, or destroyed.

Savannah evacuated, December 21, 1864.

There was comparatively little fighting beyond cavalry skirmishing until within a short distance of Savannah. On the 21st of December the Confederate forces evacuated that city, and the Union troops marched in. Sherman had already communicated with the Union gunboats on the river. This was the first news that had been heard of the army since it had left Atlanta. Sherman at once sent a letter to President Lincoln, saying, "I beg to present to you as a Christmas gift the city of Savannah, with 150 heavy guns and plenty of ammunition, also about twenty-five thousand bales of cotton." The letter reached the President on Christmas eve.

Fort Fisher.

345. The Navy; Mobile; Confederate Cruisers. (1864). — Meanwhile, the blockade was maintained more closely than ever. An unsuccessful attempt was made to capture Fort Fisher, which guarded the entrance to Wilmington,

might pass. He took in his wagons only ten days' provisions, and left behind everything which could possibly be spared. On the 15th of November, 1864, he left Atlanta with sixty thousand troops to begin his march to the sea. He cut the telegraph wires to the north, tore up the railroad tracks, and burned the bridges so that no intelligence of his movements or means of approach would be left for Hood in case Thomas should be defeated. For nearly six weeks nothing was heard of Sherman or his army. Sherman leaves Atlanta.

343. **March through Georgia.** (1864.) — Sherman's route was southeast; the orders were to advance "wherever practicable, by four roads, as nearly parallel as possible. . . . The army will forage liberally on the country during the march; to this end each brigade commander will organize a good and sufficient foraging party, who will gather corn or forage of any kind, meat of any kind, vegetables, corn meal, or whatever is needed by the command, aiming all the time to keep in the wagons at least ten days' provisions. The march through Georgia.

"Soldiers must not enter dwellings or commit any trespass; but during a halt or camp they may be permitted to gather turnips, potatoes, or other vegetables, and to drive in stock in sight of their camp. To corps commanders alone is intrusted the power to destroy mills, houses, cotton-gins, etc. Where the army is unmolested, no destruction of such property should be permitted; but should guerillas or bushwhackers molest our march, or should the inhabitants burn bridges or obstruct roads, or otherwise manifest local hostilities, then army commanders should order and enforce a devastation more or less relentless, according to the measure of such hostility. As for horses, mules, wagons, etc., belonging to the inhabitants, the cavalry and artillery may appro- Sherman's orders.

דורך וועלכע ער וועט מאַרשירען. ער האָט אין זיינע וועגען מיטגענומען פּראָ־
וויאַנט אויף בלויז צעהן טעג און האָט איבערגעלאָזען הינטער זיך אַלעס אָהן
וועלכען מען האָט זיך געקענט בעגעהן. דעם 15טען נאָוועמבער, 1864, האָט
ער פערלאָזען אַטלאַנטאַ מיט זעכציג טויזענד סאָלדאַטען און האָט אָנגעפאַנגען
זיין מאַרש צום ים. ער האָט איבערגעשניטען דיא טעלעגראַף דראָטען צום
נאָרד, האָט אויפגעריסען דיא באַהן רעלסען און פערברענט דיא בריקען, אום
הוד זאָל ניט וויסען וועלכען וועג ער האָט גענומען און ער זאָל איהם ניט קענען
דערגרייכען אין פאַל איהם זאָל געלינגען צו שלאָגען טאָמאַס'ן אין טענעסי.
פאַר כמעט זעקס וואָכען האָט מען גאָר ניט געהערט פון שערמאַן אָדער זיין
אַרמעע.

343. דער מאַרש דורך דזשאָרדזשיאַ. (1864) — שערמאַן האָט גענו־
מען אַ זיד־אָסטליכען וועג. דיא בעפעהלע צו דער אַרמעע האָבען געלויטעט
דאָס "וואו נור דיא אומשטענדען ערלויבען זאָל געמאַרשירט ווערן אויף פיער
וועגען, וועלכע לויפען אַזוי נאָהענט אין אַ פּאַראַלעל־ליניע וויא נור מעגליך.
... דיא אַרמעע וועט זיך בעזאָרגען מיט אַלעם נויטיגען צום לעבען אויף'ן
וועג בעת דעם מאַרש. פאַר דעם צוועק וועט יעדער בריגאַדיר־קאָמאַנדיר
אָרגאַניזירען אַ גוטע און פעהיגע פּאָרראַטהס־אָבטיילונג וואָס זאָל האָבען דיא
אויפגאַבע צו קריגען קאָרן אָדער פּאָרראַטה פון אירגענד וועלכען זאָרט, גע־
מיזע, קאָרענע מעהל, אָדער אין וואָס דיא אַרמעע זאָל זיך ניט נויטיגען. אָבער
עס זאָל געזאָרגט ווערן אַז אין דיא וואָגענס זאָל שטענדיג זיין זאַפּאַס אויף
צעהן טעג.

"סאָלדאַטען טאָרען ניט אַריינגעהן אין דיא וואָהנונגען אָדער בעגעהן
אירגענד וועלכע פערברעכענס. אָבער בעת אַן אָבשטעל אָדער ווען דיא גע־
צעלטען ווערן אויפגעשטעלט קענען זיי ערלויבט ווערן צו זאַמלען ריבען, קאַר־
טאָפעל, אָדער אַנדערע געמיזע, און אויך צו בענוצען דיא בהמות וואָס גע־
פינען זיך אַרום לאַגער. נור קאָרפּוס קאָמאַנדירען זיינען אָנפערטרויט מיט
דער מאַכט צו פערניכטען מילען, הייזער, בוימוואָל מאַשינען, און אַזוי ווייטער.
דאָרט וואו דיא אַרמעע ווערט פון קיינעם ניט געשטערט, זאָל מען ניט ערלויבען
צו פערניכטען קיין אייגענטהום; אָבער דאָרט וואו אונזער אַרמעע וועט בע־
לעסטיגט ווערן אויף'ן וועג דורך קאָנפעדעראַטען וואָס וועלן זיך בעהאַלטען
אין קוסטאַרניקעס און שיסען, אָדער וואו דיא איינוואָהנער וועלן פערברענען
בריקען אָדער אויף אַן אַנדער אופן פערשטעלען דעם וועג, דאַן זאָלען דיא אַרמעע
קאָמאַנדירען בעפעהלען און דורכפיהרען אַ פערוויסטונג מעהר אָדער ווייניגער
אונבאַרמהערציג, לויט דיא פאָדערונג פון דיא אומשטענדען. וואָס אָנבעלאַנגט
פערד, עזלען, וועגען, און אַזוי ווייטער, וועלכע בעלאַנגען צו דיא איינוואָהנער,
מעגען דיא קאַוואַלעריע און אַרטילעריע נעהמען וויפיעל זיי ווילען און אָהן
אירגענד וועלכע בעשריינקונג. זיי ווערן אָבער אויפמערקזאַם געמאַכט דאָס זיי

געלונגען איינצונעהמען אטלאנטא (דעם 2טען סעפטעמבער). דא האט שערמאן פערניכטעט יעדע זאך וואס האט נור געקענט זיין פון אירגענד וועלכע הילפע פאר'ן שונא, וויא אייזען־שמעלצערייען, ווערק־הייזער און מילען.

מיט דער האפנונג צו שטערן שערמאן'ס ווייטערדיגען פארשריט האט דיא קאנפעדעראטען רעגיערונג יעצט בעפאהלען גענעראל הוד ער זאל פערלאזען דזשארדזשיא און אבמארשירען נאך נעשוויל, טענעסי, וואו עס האט זיך געפונען א פעדעראליסטישע ארמעע אונטער דער קאמאנדע פון גענעראל דזשארדזש ה. טאמאס. דיא רעכנונג איז געוועזען דאס דיזער שריט וועט טרייבען שערמאן'ען נאכצוגעהן הוד'ן, און דאן וואלטען צוויי זאכען געקענט אויפגעטהאן ווערן: דיא פעדעראליסטישע חיל וואלטען פערניכטעט געווארען און דיא הויפט סצענע פון דער מלחמה וואלט ווידער געוועזען אין טענעסי. אבער שערמאן, נאכדעם וויא ער איז טאקע הוד'ן נאכגעגאנגען א קליינע שטרעקע, האט זיך צוריק־געקעהרט נאך אטלאנטא, ווייל ער האט געגלויבט דאס גענעראל טאמאס וועט פאר זיך אליין קענען זארגען.

אונטערדעסען האט הוד אלץ ווייטער מארשירט אין דער ריכטונג פון נעשוויל, און נאך א שרעקליכער שלאכט מיט פיער דיוויזיאנען פון דער פעדעראליסטישער ארמעע אונטער דער קאמאנדע פון גענעראל שאפיעלד, ביי פרענקלין, האט ער בעלאגערט דיא גאנצע טאמאס ארמעע אין נעשוויל. דער גענעראל פון דיא פעדעראליסטישע חיל האט זיך ניט געאיילט צו אטאקירען דיא קאנפעדעראטען ארמעע און דאס האט דיא בעאמטע אין וואשינגטאן אזוי געערגערט, אז עס האט שוין געהאלטען דאביי דאס מען זאל איהם ארונטער־זעצען פון זיין קאמאנדע. אבער ווען גענעראל טאמאס האט געמאכט אלע זיינע פארבערייטונגען, האט ער ארויסגעמארשירט פון שטאט, אטאקירט הוד'ס ארמעע, און געמאכט פון איהר א תל (דעם 15טען און 16טען דעצעמבער, 1864). אזוי שטארק איז הוד'ס ארמעע צוקלאפט געווארען, דאס מען האט איהר שוין גאר מעהר ניט געקענט צוזאמענשטעלען. דער פערלוסט פאר דיא קאנפעדע־ראטען איז געוועזען אן אונערזעצליכער.

342. **שערמאן פאנגט אן זיין מארש.** (1864) — ווען שערמאן האט זיך אומגעקעהרט נאך אטלאנטא האט ער זיך ארומגעזעהן דאס עס איז ניטא קיין וויכטיגע קאנפעדעראטען ארמעע צווישען איהם און דעם ים, אויך ניט צווישען איהם און ווירדזשיניא. ער האט געקענט מארשירען דורך דזשארדזשיא ביז סאוואנא און פון דארטען צום הינטען פון לי'ס ארמעע אין ווירדזשיניא. דיא רעכנונג איז געוועזען דאס ווען לי וועט אטאקירט ווערן פון פארענט און פון הינטען, דאן וועט ער זיין געצוואונגען זיך אונטערצוגעבען.

אום צו פיהרען זיין ארמעע מיט דער שנעלקייט וועלכע איז נויטווענדיג געוועזען פאר אן ערפאלגרייכער דורכפיהרונג פון דעם פלאן, האט שערמאן בע־שלאסען צו שפייזען זיין ארמעע מיט דעם וואס ער וועט געפינען אין דעם לאנד

Atlanta (September 2). Here Sherman destroyed everything which would be likely to aid an enemy, such as iron foundries, manufactories, and mills.

Hood advances on Nashville.

In the hope of checking Sherman's further advance, the Confederate government now ordered Hood to leave Georgia and march toward Nashville, Tennessee, which General George H. Thomas of the Union army was covering. It was hoped that this move would cause Sherman to follow Hood, and that two things would be brought about: the destruction of the Union forces, and the removal of the seat of war again to Tennessee. But Sherman, after following Hood for some distance, came back to Atlanta, believing that Thomas could take care of himself.

Thomas routs Hood's army at Nashville, 1864.

Hood, meantime, pressed on toward Nashville; and after a severe battle with four divisions of the Union army under General Schofield at Franklin, besieged the whole of Thomas's army in the city. The Union general seemed slow in attacking the Confederate forces; the patience of the authorities at Washington was almost exhausted, and he was on the point of being relieved of his command, when, his preparations being completed, he sallied forth, attacked Hood's army, and routed it (December 15, 16, 1864). So thoroughly was this done that it was never reorganized. The loss to the South was irretrievable.

Sherman begins his march.

342. **Sherman begins his March.** (1864.) — Sherman, on his return to Atlanta, found himself with no Confederate forces of any strength between him and the sea, nor indeed between him and Virginia. He could march through Georgia to Savannah, thence to the rear of Lee's army in Virginia, which, thus attacked front and rear, would be compelled to surrender.

In order to move with the quickness needed for success, Sherman resolved to live off the country through which he

For the rest of the year there was no general engagement; Lee had such a long line of intrenchments that he was unable to send any reënforcements to other parts of the South. The resources of the Confederacy were daily growing less, and it was impossible for Lee to get recruits to fill his ranks. The courage and energy shown by Lee and his army in thus fighting a daily losing game were wonderful.

WILLIAM TECUMSEH SHERMAN.

WILLIAM TECUMSEH SHERMAN was born in Ohio, February 8, 1820. He went to West Point where he graduated in 1840, taking high rank. He served in the Seminole War, and resigned from the army in 1853, and entered first mercantile and then professional life. He reëntered the army at the outbreak of the Civil War, and was at the first battle of Bull Run. He was sent west and was with Grant. When Grant was made commander-in-chief, 1864, Sherman was given the command of the chief armies in the West. After the war he was made lieutenant-general, and in 1869, when Grant became President, Sherman became general. He retired from the army in 1883, and died in New York, February 14, 1891.

341. Sherman takes Atlanta; Nashville. (1864.) — Sherman, meanwhile, was slowly forcing Johnston to retreat until he reached Atlanta, Georgia. Johnston was only waiting until he could get Sherman far enough from his base of supplies to offer battle under circumstances which would be unfavorable to the Union army. Sherman's supplies were brought by a single railroad which he had to defend, and thus the farther he advanced the weaker was his force.

Sherman's campaign.

Just at this time the Confederate President, partly in answer to the complaints of the people against Johnston's slowness, removed Johnston, replacing him by General J. B. Hood, who had the reputation of being one of the hardest fighters in the Confederate army. Sherman, however, succeeded in taking

Sherman takes Atlanta.

פון פיטערסבורג, ווירדזשיניא. איהם איז געלונגען איבערצושניידען איינע פון דיא באהן ליניען וואס האט צוגעשטעלט פּראָוויאַנט פאַר לי'ס אַרמעע, און דיא קאָנפעדעראַטען חיל זיינען דאדורך היבש צוקריפּעלט געוואָרען. דאס איבריגע טייל פון יאָהר איז אוועק אָהן אן אַלגעמיינער שלאַכט. דיא קאָנ־פעדעראַטען האָבען געהאַט אזא לאַנגע ליניע פון בעפעסטיגונגען צו פערטהיי־דיגען, דאָס עס איז פאַר לי אונמעגליך געווען צו שיקען זאַפּאַסנע סאָלדאַטען אין אירגענד וועלכען אַנדער טייל פון זיך. דיא כחות פון דיא קאָנפעדעראַטען זיינען טעגליך געוואָרען שוואכער. לי האָט שוין גאָר פשוט מעהר ניט געקענט קריגען קיין רעקרוטען אויסצופילען זיינע צופאַלענע רייהען. עס איז דארום צו בעוואונדערן דעם מוטה און דיא ענערגיע מיט וועלכע לי און זיין אַרמעע האָבען פאָרטגעזעצט דיא מלחמה פון טאָג צו טאָג, הגם זיי האָבען אַליין גע־מוזט איינזעהן דאָס דער ענדליכער נצחון וועט ניט זיין אויף זייער זייט.

341. *שערמאַן נעהמט איין אַטלאַנטאַ; נעשוויל.* (1864) — אונ־טערדעססען האָט שערמאַן לאַנגזאַם געצוואונגען גענעראַל דזשאָנסטאָן צוריקצו־ציהען זיך ביז ער האָט דערגרייכט אַטלאַנטאַ, דזשאָרדזשיא. דזשאָנסטאָן האָט נור געוואַרט ביז ער וועט שערמאַן'ען פערשלעפּען וויים גענוג פון דעם צענטער פון וואַנען ער קריגט זיין פּראָוויאַנט און דערנאָך פיהרען מיט איהם אַ שלאַכט אונטער אומשטענדען וואָס וועלען ניט זיין גינסטיג פאַר דיא פעדעראַליסטישע חיל. שערמאַן האָט זיין פּראָוויאַנט געקראָגען דורך איין און איינציגער באַהן, וועלכע ער האָט נאָך געדאַרפט פערטיידיגען, און דאַרום איז ער טאַקע געוואָרען אַלץ שוואַכער וואָס ווייטער ער איז מיט זיין אַרמעע געקומען.*)

און פונקט ביי דיזער צייט האָט דער פּרעזידענט פון דער קאָנפעדעראַטען־רעגיערונג אַרונטערגעזעצט גענעראַל דזשאָנסטאָן. דאָס איז געווען טיילווייז זיין ענטפער אויף דיא קלאַגעס פון דאָס פאָלק געגען דזשאָנסטאָן'ס לאַנגזאַמ־קייט אין אַנגרייפען דעם שונא. אויף דזשאָנסטאָן'ס אָרט איז ערנאַנט געוואָרען גענעראַל דזש. ד. הוד, וועלכער האָט געהאַט אַ נאָמען פאַר איינעם פון דיא פעהיגסטע קריגער אין דער קאָנפעדעראַטען אַרמעע. אָבער שערמאַן'ען איז

*) וויליאַם טעקומסע שערמאַן, וועמעס בילד געפינט זיך אויף דער ענגלישער זייטע 371, איז געבאָרען געוואָרען אין אָהייאָ דעם 8טען פעברואַר, 1820. ער האָט בעזוכט וועסט פּאָינט, פון וואַנען ער האָט גראַדואירט אין 1840 מיט הויכען ראַנג. ער האָט געדיענט אין דער סעמינאָל מלחמה; אין 1853 האָט ער רעזיגנירט פון דער אַרמעע און האָט זיך צוערשט גענומען צו געשעפט און דערנאָך צו אַ פּראָפעסיאָנעלען לעבען. ווען דיא בירגער מלחמה האָט אויסגעבראָכען איז ער צוריק אריינגעטראָטען אין דער אַרמעע און האָט אנטייל גענומען אין דער ערשטער שלאַכט ביי בול ראַן. ער איז געשיקט געוואָרען נאָך דיא וועסט, וואו ער האָט געדיענט אונטער גראַנט. ווען גראַנט איז אין 1864 געמאַכט געוואָרען הויפּט קאָמאַנדיר איז שערמאַן'ען איבערגעגעבען געוואָרען דיא קאָמאַנדע איבער דיא הויפּט אַרמעען אין דיא וועסט. ווען דיא בירגער מלחמה האָט זיך געענדיגט איז ער געמאַכט געוואָרען לייטענאַנט־גענעראַל, און אין 1869, ווען גראַנט איז געוואָרען פּרעזידענט, איז שערמאַן געוואָרען גענעראַל. אין 1883 האָט ער זיך צוריקגעצויגען פון דער אַרמעע און איז געשטאָרבען אין ניו יאָרק דעם 14טען פעברואַר 1891.

א טייל פון זיין חיל האט איינגענומען טשיימבערסבורג, פענסילווייניא. ווען דיא איינוואהנער פון שטאט האבען זיך ענטזאגט צו בעצאהלען הונדערט טויזענד דאלער אין גאלד אדער פינף הונדערט טויזענד דאלער אין "גרינבעקס", איז דער גרעסטער טייל פון שטאט פערברענט געווארען.

340. שערידען אין דעם טהאל פון שענאנדאָ; פיטערסבורג. (1864) — מען דערצעהלט דאס נאך דער שלאכט אין דער "ווילדערניס", ביים טייך רעפידען, האט לי געזאגט: "ענדליך האט דיא ארמעע פון פאטאמעק גע־קראגען א קאפ". הגם גרענט האט יעצט געשיקט חיל אויסצוהעלפען דער שטאט וואשינגטאן האט ער זיך פון דעסטוועגען ניט געלאזט אבציהען פון זיין הויפט צוועק. אום צו פערוועהרען אן אנדער אנפאל פון דיא קאנפעדע־ראטען, האט ער געשיקט גענעראל פיליפ ה. שערידען אין דעם טהאל פון שענאנדאָ און האט איהם דארט געמאכט פאר'ן הויפט קאמאנדיר.

שערידען, וועלכער איז דאן אלט געווען פיער און דרייסיג יאהר, האט בעוויזען גרויסע פעהיגקייטען און איז פיעלייכט געווען דער בעסטער קאווא־לעריען־אפיציער אין דער פעדעראליסטישער ארמעע. עס איז באלד קלאר געווארען דאס דער פרוכטבארער טהאל וועט האבען א טרויעריגערע ערפאהרונג וויא ער האט ווען געהאט. גרענט'ס בעפעהלע זייגען געווען דאס מען זאל דארט ניט איבערלאזען קיין איין זאך וואס זאל ציהען דעם שונא אהין כאטש אריינצושמעקען. "נעהם פאר זיך וויפיעל פראוויאנט, פאררעטה און אלעס אנדערעס וואס דיין ארמעע דארף. דאס וואס דו קענסט ניט געברויכען פאר זיך — פערניכטע!" דיזער בעפעהל איז פינקטליך אויסגעפיהרט געווארען. אין זיין בעריכט זאגט שערידען: "איך האב פערניכטעט איבער צוויי טויזענד שייערן אנגעפילט מיט ווייץ, היי און געצייג פאר ערד־בעארבייטונג און האב פערניכטעט איבער זיבעציג מילען אנגעפילט מיט מעהל און ווייץ; איך האב פערנומען און געטריבען פון פארענט פון דער ארמעע איבער פיער טויזענד אקסען און בהמות און האב גע'הרג'עט און פערטיילט צווישען דיא סאלדאטען ניט ווייניגער וויא דריי טויזענד שעפסען".

שערידען האט זיך ארויסגעצייגט א פעהיגערער גענעראל וויא זיינע פאר־גענגער, און אירלי איז אויף אזוי פיעל געשעדיגט געווארען דאס מעהר קיין אנפאל אויף'ן טהאל איז פון איהם ניט פרובירט געווארען. דיא קאנפעדעראטען האבען גאר פשוט ניט געקענט געבען גענוג מענשען פאר א נייעם פערזוך און דאס לאנד אין טהאל איז געווען אזוי פערוויסטעט אז דארט איז יעצט געווען ווייניג וואס האט געקענט צוציהען דיא קאנפעדעראטען צו מאכען אן אנפאל.

גרענט'ס מאניעווערעס האבען געבראכט זיין ארמעע אין סאמע פארענט

or $500,000 in "greenbacks," the greater part of the town was burned.

Sheridan ravages the Shenandoah Valley.

340. Sheridan in the Shenandoah Valley; Petersburg. (1864.) — After the battle of the "Wilderness," Lee is reported to have said, "At last the Army of the Potomac has a head." Grant, though he sent reënforcements to Washington, was in no way diverted from his main purpose. To prevent the occurrence of another raid, he sent General Philip H. Sheridan into the Shenandoah Valley and put him in command.

Sheridan, only thirty-four years old, had shown great ability, and was, perhaps, the best cavalry officer in the Federal army. It was soon apparent that the fertile valley was to have a sadder experience than it had yet known. Grant's orders were that "nothing should be left to invite the enemy to return. Take all provisions, forage, and stock wanted for the use of your command. Such as cannot be consumed, destroy." The order was thoroughly carried out. Sheridan says in his report, "I have destroyed over two thousand barns filled with wheat, hay, and farming implements; over seventy mills filled with flour and wheat; have driven in front of the army over four thousand head of stock; and have killed and issued to the troops not less than three thousand sheep."

Sheridan proved to be an abler general than his predecessors, and Early was so completely worsted that there were no more "valley raids." The Confederates could not spare men to make another attempt, and the country was so thoroughly ravaged that there was little to invite invasion by the Confederates.

Petersburg.

Grant's movements brought him in front of Petersburg, Virginia. He succeeded in cutting one of the railroads supplying Lee, who was thus greatly inconvenienced.

with an army of 120,000 men, nearly double that of Lee, started to attempt what had been the ruin of brave men before him, — a Virginia campaign. The Union forces entered the rough country near the Rapidan, known as the "Wilderness," where Lee's sixty-two thousand men were quite a match for Grant's larger number.

The "Wilderness."

For two weeks there was a terrible struggle, with fighting almost every day, and a fearful loss of life. Gradually Lee was forced to move back his lines until Grant reached Cold Harbor, about eight miles from Richmond. A brave but fruitless attack upon Lee's works, in which it is said that six thousand men were shot down in half an hour, convinced Grant that it was useless to attempt to take Richmond from the north. Altogether he had lost in a campaign of a month nearly sixty thousand men, and his antagonist half as many.

Cold Harbor.

Grant now determined to cross the James River and attack from the south, hoping to seize the railroads which brought supplies from the southern states to Lee's army and to Richmond. Lee resolved to try an offensive movement, and so sent Early down the Shenandoah Valley.

Early's raid.

The authorities at Washington were greatly alarmed, and justly so. At the Monocacy, in Maryland, Early defeated General Lew Wallace, who courageously faced certain defeat in order to delay Early, a matter of the highest importance. Early then hurried on toward Washington and appeared before the defences on the north side of the city. These he might possibly have carried at first had he known how poorly they were manned; he retreated, however, carrying with him much booty.

Chambersburg burned.

One incident of the raid was the taking of Chambersburg, Pennsylvania, by a detachment of his forces. On the refusal of the inhabitants to pay $100,000 in gold

האָט גרענט אָנגעפאַנגען דעם פערזוך צו ברעכען דיא הויפּט מאַכט פון דעם שונא — אַן אונטערנעהמונג ביי וועלכע פיעלע בראַווע מענער פאַר איהם זיינען געבראָכען געוואָרען. דיא פעדעראַליסטישע חיל זיינען אריין אין יענעם אונ־קולטיווירטען טייל פון ווירדזשיניא ביים טייך רעפּידען וועלכער איז בע־וואוסט אַלס דיא "ווילדערניס", וואו ל׳יס צוויי און זעכציג טויזענד מאַן זיינען געווען מעהר וויא אַ גלייכען צו גרענט׳ס גרעסערער צאָהל.

פאַר צוויי וואָכען לאַנג איז געפיהרט געוואָרען אַ שרעקליכער קאַמפּף. כמעט יעדען טאָג האָט מען זיך געשלאָגען, און דער פערלוסט אין מענשען־לעבענס איז געווען שוידערהאַפט. לאַנגזאַם איז אָבער ל׳י געווען געצוואונגען צוריקצוציהען זיינע אַרמעע ליניען ביז גרענט האָט דערגרייכט קאָלד הארבאָר, אונגעפעהר אַכט מייל פון ריטשמאָנד. דאָ איז געמאַכט געוואָרען אויף ל׳יס בעפעסטיגונגען אַ העלדישע אַטאַקע, אין וועלכער מען זאָגט אַז זעקס טויזענד מאַן זיינען דערשאָסען געוואָרען אין אַ האַלבע שטונדע; דאָס האָט אָבער צו קיין זיעג ניט געפיהרט, און גרענט האָט זיך איבערצייגט דאָס דער פערזוך איינצונעהמען ריטשמאָנד פון דיא נאָרד זייט מוז זיך ענדיגען מיט גאָר ניט. אַרום און אַרום האָט ער אין דיזען קאַמפּף פון אַ חדש צייט פערלאָרען כמעט זעכציג טויזענד מאַן, וועהרענד דיא קאָנפעדעראַטען האָבען פערלאָרען האַלב אַזוי פיעל.

גרענט האָט יעצט ביי זיך בעשלאָסען אַריבערצוגעהן דעם טייך דזשיימס און אָנגרייפען פון דער זיד זייט. זיין ציעל איז געווען צו פאַנגען דיא באַהנען וועלכע ברייגען פּראָוויאַנט פון דיא זידליכע שטאַאטען פאַר ל׳יס אַרמעע און פאַר דער שטאָט ריטשמאָנד. אַלס ענטפער אויף דיזער מאַניעוורע האָט ל׳י בעשלאָסען צו מאַכען אַן אַטאַקע ערגעץ אין נאָרד און ער האָט פאַר דעם צוועק אַוועקגעשיקט גענעראַל אָירלי אין דעם טהאָל פון שענאַנדאָ.

דיא בעאַמטע אין וואַשינגטאָן האָבען זיך שטאַרק דערשראָקען און ניט אָהן אורזאַכע. ביים טייך מאָנאָקאַסי, אין מערילענד, האָט אָירלי געשלאָגען גענעראַל ליו וואַלאַס, וועלכער האָט זיך מוטהיג געשטעלט געגען איהם, הגם ער האָט געוואוסט דאָס ער וועט פערלירען. עס איז געווען פון דאָס העכסטע וויכטיגקייט אַז אָירלי׳ס אַרמעע זאָל געשטערט ווערן אין איהר גאַנג נאָך וואַשינגטאָן. נאָך דער שלאַכט האָט זיך ערשט אָירלי׳ס אַרמעע צוגעאיילט און האָט זיך באַלד בעוויזען פאַר דיא פעסטונגען אויף דער נאָרדליכער זייט פון שטאָט. דיזע פעסטונגען וואָלט ער אפשר גלייך איינגענומען ווען ער וואָלט נור געוואוסט וויא וועניג חיל עס זיינען דאָרט געווען. ער האָט זיך אָבער אַליין צוריקגעצויגען און האָט דאַביי ניט פערפעהלט צו פּלינדערן דיא געגענד. ער האָט מיטגענומען פיעלע פערד און שאָף און אַנדערע זאַכען וואָס זיינען פאַר דער קאָנפעדעראַטען אַרמעע געווען פון גרויסען נוצען.

איינע פון דיא פּאַסירונגען פון אָירלי׳ס אָנפאַל איז געווען דאָס וואָס

זינען ווען דער ראנג איז צוריק אויפגעלעבט געווארען. דאס איז געשעהן דעם 3טען מערץ, 1864. באלד נאכדעם האט זיך ארויסגעצייגט וואס פאר א קלוגער שריט דאס איז געוועו. עס איז אויסגעארבייט געווארען א פלאן וואס האט צונויפגעבונדען אלע ארמעען. גרענט איז געקומען אין ווירדזשיניא און דארט געמאכט זיין הויפט־קווארטיער ביי דער ארמעע פון פאטאמעק, וואו גענעראל מיד האט אויסגעפיהרט זיינע בעפעהלע. אין דיא וועסט איז גענעראל שערמאן אנפערטרויט געווארען מיט דורכפיהרען דיא וויכטיגע קריעגס־מאניעוורעס.

338. גרענט'ס פלאן פון אטאקע. (1864) — גרענט'ס פלאן איז געוועו דאס דיא ארמעע פון פאטאמעק זאל אטאקירען ריטשמאנד און דאס שערמאן זאל זיך בעוועגען מיט זיין ארמעע אין א זיד־וועסטליכער ריכטונג פון טשע־טאנוגא צום ים, אום אויף דעם אופן צו צוברעכען דאס הארץ פון דער קאנ־פעדעראטען רעגיערונג. דיא רעכנונג איז געוועו דאס דערמיט וואס שערמאן וועט זיך שלאגען מיט דיא קאנפעדעראטען חיל אין יענעם טייל פון לאנד, וועט ער מאכען אונמעגליך אז הילפע זאל אויף אירגענד וועלכען אופן געשיקט ווערן צו לי.

דער טייל פון זיד וואס האט לויט דעם פלאן געזאלט איצט בעפאלען ווערן איז ביזהער געוועו אין גאנצען פריי פון דער אנוועזענהייט פון ארמעען. יעצט האט דיזער טייל אלזא בעדארפט פיהלען אויף א גאנץ שטארקען אופן פיעלע פון דיא שרעקליכע רעזולטאטען פון א מלחמה צושטאנד. גרענט און שערמאן זיינען געוועו איבערצייגט דאס דיא קאנפעדעראציאן איז געוועו נור א שאלעכץ און דאס א שטארקער דרוק וועט איהר מאכען פלאצען. דיא ארמעען פון גרענט און שערמאן האבען זיך אנגעהויבען ריהרען אין דער זעלבער צייט. דאס איז געוועו דעם 5טען מאי, 1864. זיי האבען געהאט צו קעמפפען געגען דיא פעהיגסטע גענעראלען פון דער קאנפעדעראציע — ראבערט ע. לי און דזשאזעף ע. דזשאנסטאן.

339. "נאך ריטשמאנד"; אירלי'ס אנפאל. (1864) — מיט אן ארמעע פון 120,000 מאן, כמעט צוויי מאל אזוי פיעל וויא לי האט געהאט

וויליג אנגעשלאסען און איז באלד געמאכט געווארען פאר בריגאדיער־גענעראל (איינער וואס קאמאנדירט א בריגאדע סאלדאטען). זיין ערפאלג ביי דער פעסטונג דאנעלסאן האט געמאכט בעריהמט זיין נאמען איבער'ן גאנצען לאנד און דאס איבעריגע פון זיין מיליטערישער קאריערע ווערט דערצעהלט אין פערבינדונג מיט דער בעשרייבונג פון דעם בירגער קריעג. אין 1864 איז ער געמאכט געווארען לייטענאנט־גענעראל און אין 1866 — גענעראל. אין 1868 איז ער ערוועהלט געווארען פרעזידענט און אין 1872 איז ער ווידער ערוועהלט געווארען. ער איז געשטארבען ביי מאונט מעקריגאר, ניו יארק, דעם 23טען יולי, 1885. אין יענעם יאהר האט ער פערעפענטליכט זיינע "פערזענליכע עררינערונגען". דאס בוך איז ניט נור פון גרויס וויכטיגקייט אלס געשיכטע אין אלגעמיין, נור אויך אלס ליטעראטור. דער סטיל איז א זעהר איינפאכער און אלץ ווערט דערצעהלט אהן גאוה און אהן אירגענד וועלכע פרעטענזיעס.

Grant with Army of the Potomac.

and made his headquarters with the Army of the Potomac, Meade carrying out his orders. In the West the most important movements were intrusted to General Sherman.

Plan of attack.

338. **Grant's Plan of Attack.** (1864.) — Grant's plan was that the Army of the Potomac should attack Richmond, and that Sherman should move southeastward from Chattanooga toward the sea, thus penetrating the heart of the Confederacy. By engaging the Confederate forces in that part of the country, he would prevent the sending of reënforcements or supplies to Lee.

Ulysses Simpson Grant.

Ulysses Simpson Grant was born in Ohio, April 27, 1822. He graduated from West Point in 1843. He served in the Mexican War under both Taylor and Scott. He resigned from the army in 1854, and entered mercantile life. He volunteered at the breaking out of the Civil War, and was soon made a brigadier-general. His capture of Fort Donelson brought him prominently before the country, and the rest of his military career is given in the account of the Civil War. He was created lieutenant-general in 1864, and general in 1866. He was elected President in 1868 and re-elected in 1872. He died at Mt. McGregor, New York, July 23, 1885. He published his "Personal Memoirs" in 1885. The book is not only of great value as history, but is very attractive from its simplicity of style and its unassuming story.

The Confederacy "a shell."

The part of the South to be invaded had been entirely free from the actual presence of armies. It was now to experience in a marked degree many of the harshest of war measures. Grant and Sherman were convinced that the Confederacy was a shell, and that vigorous measures would make it collapse. The march was begun simultaneously by Grant and Sherman May 5, 1864. They had the ablest generals of the Confederacy to contend with, — Robert E. Lee and Joseph E. Johnston.

339. **"On to Richmond"; Early's Raid.** (1864.)—**Grant**

CHAPTER XVI.

CIVIL WAR (*continued*).

REFERENCES.

A. B. Hart, Source-Book, Chap. xviii.; J. D. Champlin, Young Folks' History of the War for the Union; H. C. Wright, Children's Stories of American Progress, Chap. xvii.

337. Grant placed at the Head of the Armies; Sherman. (1864.) — The war had now gone on for two years and a half. The South was rapidly using up her resources and was suffering from lack of men and supplies. But there were not a few in the North who failed to see this; they were tired of the war, and did not hesitate to say so. Moreover, it was getting near the time for the Presidential election, and unless there should be some signal success, the war party feared that Lincoln might not be reëlected, and that a compromise might be made with the South.

Grant at the head of the armies, 1864.

It was evident that a single head for all the armies in the field was needed — a man who should be responsible for the whole plan of operations everywhere. Accordingly, Congress revived the rank of lieutenant-general, which had previously been held only by Washington and Scott. Lincoln at once bestowed it upon the man whom public opinion, as well as military judgment, pointed out as fitted to receive it, and for whom the rank was really created, General Ulysses S. Grant. This was on March 3, 1864. The wisdom of the step was at once made manifest. A plan of connected action was arranged. Grant came East

זעכצעהנטער קאַפּיטעל

דער בירגער קריעג (פאָרטזעצונג)

337. גרענט אָן דער שפּיצע פון דיא אַרמעען; שערמאַן. (1864)—דיא מלחמה האָט זיך שוין געצויגען פאַר צוויי יאָהר און אַ האַלב. ביי דער קאָנפעדעראַטען רעגיערונג האָבען יעצט שנעל אָנגעהויבען אויסגעהן דיא נויטיגע קריעגס־מיטלען און איהרע אַרמעען האָבען געליטען פון אַ מאַנגעל אין מענשען און פּראָוויאַנט. אָבער אין דער נאָרד האָבען זיך געפונען פיעלע וואָס האָבען דאָס ניט איינגעזעהן; זיי זיינען געוועזן מיעד פון דעם קאַמפּף און האָבען זיך ניט איינגעהאַלטען פון אַרויסזאָגען דאָס גאַנץ אָפען. אויסער דעם האָט זיך אָנגעהויבען דערנעהנטערן דיא צייט ווען עס האָט בעדאַרפט פאָרקומען אַ פּרעזידענטען־וואַהל, און דיא קריעגס פּאַרטיי האָט מורא געהאַט אַז ווען עס וועט ניט געשעהן עפּעס אָן אויסערגעוואויינליכער זיעג וועט לינקאָלן ניט קענען צוריק ערוועהלט ווערן און אַ פּשרה וועט דאַן פיעלייכט געמאַכט ווערן מיט דער קאָנפעדעראַטען רעגיערונג.

עס איז געווען קלאָר דאָס עס איז נויטיג אַז אַלע אַרמעען אין פעלד זאָלען שטעהן אונטער דער קאָמאַנדע פון איין מאַן — אַ מאַן וואָס זאָל זיין פעראַנטוואָרטליך פאַר דעם גאַנצען קריעגס־פּלאַן איבעראַל. דאַרום האָט דער קאָנגרעס אויפגעלעבט דעם ראַנג פון לייטענאַנט־גענעראַל, וועלכער איז פריהער געהאַלטען געוואָרען פון וואַשינגטאָן און סקאַט, און לינקאָלן האָט גלייך דערמיט בעעהרט דעם מאַן ועמען דיא עפענטליכע אַזוי גוט וויא מיליטערישע מיינונג האָט געהאַלטען פאַר דעם פּאַסענדסטען איהם צו בעקומען — גענעראַל יוליסעס ס. גרענט.*) אין דער אמת׳ן האָט מען איהם געהאַט אין

*) יוליסעס סימפּסאָן גרענט, וועמעס בילד געפינט זיך אויף דער ענגלישער זייטע 368, איז געבאָרען געוואָרען אין אָהייאָ דעם 27טען אַפּריל, 1822. אין 1843 האָט ער געענדיגט זיין שטודיום אין וועסט פּאָינט. ער האָט געדיענט אין דער מעקסיקאַנער מלחמה אונטער דער קאָמאַנדע פון אַ טיילאָר אי סקאַט. אין 1854 האָט ער רעזיגנירט פון דער אַרמעע און איז געוואָרען אַ געשעפטס־מאַן. ווען דער בירגער קריעג האָט אויסגעבראָכען האָט ער זיך פריי-

איז געשלאָגען געוואָרען ביי בול ראַן. לי איז בעפאַלען מערילענד, איז אָבער אָבגע-האַלטען געוואָרען ביי ענטיטעם. מען האָט איהם געלאָזט צוריקציהען זיך. דעם 22טען סעפּטעמבער, 1862, האָט לינקאָלן געלאָזט וויסען דאָס ער וועט אַרויסגעבען דיא בעפרייאונגס פּראָקלאַמאַציע, און דעם 1טען יאַנואַר, 1863, האָט ער עס אַרויסגעגעבען. דיא פעדעראַליסטישע חיל האָבען געהאַט אַ גרויסע נידערלאַגע ביי פרעדריקסבורג.

דאָס דריטע יאָהר האָט זיך אָנגעפאַנגען זעהר אונגליקליך פאַר דיא פעראייניגטע שטאַאטען. דיא פעדעראַליסטישע חיל זיינען דעם 2טען און 3טען מאַי, 1863, געשלאָגען געוואָרען ביי טשענסעלאָרסוויל. לי איז בעפאַלען מערילענד און פּענסילווייניאַ, און אין אַ שלאַכט וואָס איז געפיהרט געוואָרען דעם 1טען, 2טען און 3טען מאַי, 1863, איז ער געשלאָגען געוואָרען פון גענעראַל מיד ביי געטיסבורג. לי האָט זיך צוריקגעצויגען נאָך ווירדזשיניא. דעם 4טען יולי, 1863, האָט זיך וויקסבורג אונטערגעגעבען צו גענעראַל גרענט. פּאָרט האָדסען האָט זיך אונטערגעגעבען צו גענעראַל בייגקס און דער טייך מיסיסיפּי איז געעפענט געוואָרען ביז'ן ים. ראָזעקראַנס איז געשלאָגען געוואָרען ביי טשיקאָמאָגאַ. גרענט האָט דורכגעבראָכען דיא בעלאַגערונג פון טשעטענוגא און געשלאָגען ברעג'ן אין דער "שלאַכט איבער דיא וואָלקענס".

דיא בלאָקאַדע איז אויפגעהאַלטען געוואָרען. "זנפעדעראַטען שיפען, איבערהויפּט דיא "אַלאַבאַמאַ", האָבען פעראורזאַכט גרויסען שאַדען צו דער אַמעריקאַנער שיפ-פאהרט. אין דיא נאָרד און אין דיא זיד שטאַאטען האָט מען געמוזט נעהמען פאַר סאָלדאַטען אַלע בירגער וועלכע דאָס געזעץ האָט פערפּפליכטעט. געלד האָט מען געקראָגען דורך שטייערן און באָרגען. דיא פּרעמיע אויף גאָלד האָט זיך שנעל פערגרעסערט. דיא פינאַנצען אין זיד זיינען געוועזען אין אַ ערגערן צושטאַנד וויא אין נאָרד. אין 1863 האָט דער קאָנגרעס פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען דורכגעפיהרט דעם נאציאָנאַלען באַנק געזעץ.*)

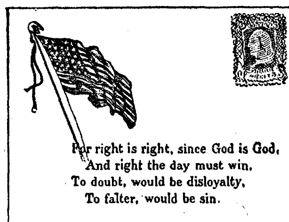
*) אויף דער ענגלישער זייטע 366 געפינט זיך א פערקלענערטע נאכבילדונג פון א קאנווערט וואס איז פון פאטריאטען געברויכט געווארען אין דער צייט פון דער מלחמה.

retreat. President Lincoln announced the Emancipation Proclamation September 22, 1862, and issued it January 1, 1863. The Union arms suffered a severe repulse at Fredericksburg.

The third year of the war opened disastrously for the Union cause with the Union defeat at Chancellorsville, May 2, 3, 1863. Lee invaded Maryland and Pennsylvania, and was defeated by Meade at Gettysburg, July 1, 2, 3, 1863. Lee retreated to Virginia. Vicksburg surrendered to General Grant July 4, 1863; Port Hudson surrendered to Banks, and the Mississippi was opened to the sea. Rosecrans was defeated at Chickamauga. Grant raises the siege of Chattanooga, and defeats Bragg in the "battle above the clouds."

The blockade was maintained. Confederate privateers, especially the *Alabama*, inflicted great damage upon American shipping. Conscription was resorted to both North and South. Revenue was raised by taxation and borrowing. Premium on gold increases rapidly. Finances at the South were much worse than at the North. The United States Congress passes National Bank Act, 1863.

For Topical Analysis, see Appendix X., page xlvi.

REDUCED FACSIMILE OF A "WAR-TIME" ENVELOPE.

and could issue notes on the security of United States bonds deposited with the United States Treasurer at Washington. As the redemption of these notes was certain, they were accepted everywhere, regardless of the place of issue, and formed an admirable circulating medium. A market was also provided for United States bonds, and the interest of the people in the stability of the government was greatly strengthened.[1] National Bank-notes.

336. Union Armies, East and West. (1863.) — It was evident at the close of the year 1863 that final success was to be on the side of the Union. In spite of the bravery and endurance of the Confederates, they had steadily lost almost everywhere except in Virginia.

SUMMARY.

The Civil War began with the attack on Fort Sumter, April 12, 1861. The fall of Sumter roused both the North and the South. The first battle was Bull Run, in which the Union forces were defeated. The resources of the North were far greater than those of the South. Having the navy and the ability to secure many vessels, the Federal government could blockade the southern ports.

In 1862 the important engagement between the *Monitor* and the *Merrimac* took place. Before the end of the year Forts Henry and Donelson and Island No. 10 were captured, and the battle of Pittsburg Landing was fought. The year closed favorably for the Union cause.

Early in the second year of the war (April, 1862, to April, 1863) New Orleans was taken — the one great victory of the year. McClellan failed to capture Richmond. Pope was defeated at Bull Run. Lee invaded Maryland, but was checked at Antietam. He was allowed to

[1] Notes could be issued to the amount of ninety per cent of the par value of the bond. Somewhat later a law was passed taxing all paper money except that issued by national banks. This put an end to issue of notes by state banks.

336. דיא פעדעראַליסטישע אַרמעען, מזרח און מערב. (1863) — ביים ענדע פון דעם יאָהר 1863 איז געווען קלאָהר דאָס דער ענדליכער ערפאָלג וועט זיין אויף דער זייט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען. טראָטץ דעם וואָס דיא קאָנפעדעראַטען האָבען געקעמפפט אזוי מוטהיג און האָבען אויסגעהאַלטען אַלערליי שווערינקייטען, האָבען זיי כסדר פערלאָרען כמעט איבעראַל חוץ אין ווירדזשיניא.*)

קיצור פון דעם קאַפּיטעל

דער בירגער קריעג האָט אָנגעפאַנגען מיט דער אַטאַקע אויף דער פעסטונג סאָמטער, דעם 12טען אַפּריל, 1831. דער פאַלען פון סאָמטער האָט אויפגעוועקט אי דיא נאָרד אי דיא זיד. דיא ערשטע שלאַכט איז געווען בול ראָן, אין וועלכער דיא פעדעראַליסטישע חיל זיינען געשלאָגען געוואָרען. דיא נאָרד איז געווען רייכער פון דיא זיד אין אַלצדינג. האָבענדיג אַ פלאָטע און אויך דיא מעגליכקייט צו בעקומען פיעלע אַנדערע שיפען, איז פאַר דער פעדעראַליסטישער רעגיערונג געווען מעגליך צו פערשפאַרען דיא זידליכע האַפענס.

אין 1862 איז פאָרגעקומען דיא וויכטיגע שלאַכט צווישען דיא "מאָניטאָר" און דיא "מערימעק". איידער דאָס יאָהר האָט זיך געענדיגט זיינען דיא פעסטונגען הענרי און דאָנעלסאָן און אינזעל נומער 10 איינגענומען געוואָרען און דיא שלאַכט ביי פיטסבורג לענדינג איז פאָרגעקומען. דאָס יאָהר האָט זיך געענדיגט מיט גוטע אויסזיכטען פאַר דיא פעדעראַליסטען.

ביים אָנפאַנג פון דעם צווייטען יאָהר פון דער מלחמה (אַפּריל, 1862, ביז אַפּריל, 1863) איז ניו אָרלינס איינגענומען געוואָרען. דאָס איז געווען דער איינציגער גרויסער זיעג פון דעם יאָהר. מעקלעלאַן'ען איז ניט געלונגען איינצונעהמען ריטשמאָנד. פאָפּ

---

*) אויף דער ענגלישער זייטע 364 איז דאַ אַ קארטע וועלכע ווייזט דיא וויכטיגסטע ערטער ביי וועלכע דער קאמפף איז אנגעפיהרט געווארען איז און ארום ווירדזשיניא. גאר אונטען, צו דער רעכטער האנד, זעהט זיך העמטאן ראודס מיט דער פעסטונג מאנרא. העכער צו לינקס געפינט זיך ריטשמאנד, דיא הויפט-שטאט פון דער קאנפעדעראטען רעגיערונג, צו וועלכען דיא פאטאמעק ארמעע האט געציעלט גלייך פון אנפאנג. העכער פון ריטשמאנד, אין א נארדליכער ריכטונג, זעהן זיך דיא ערטער וואו דיא גרויסע שלאכטען זיינען פארגעקומען — פרעדעריקסבורג און טשענסעלארסוויל. וואשינגטאן, דיא הויפט-שטאט פון דער פעדעראליסטישער רעגיערונג, איז ניט ווייט פון דארט. אין א וועסטליכער ריכטונג, צווישען וואשינגטאן און טשענסעלארסוויל, זעהט זיך דער בעריהמטער טהאל פון שענאנדרא. אויף דער קארטע זעהט זיך אויך א טייל פון פענסילווייניא, מיט געטיסבורג, וואו עס איז פארגעקומען דיא בלוטיגסטע שלאכט פון דעם בירגער קריעג.

א פּאָאר; מעהל, צוויי הונדערט און פינף און זיבעציג דאָלער א טון; געדרויי־בערטע שוויינען־פלייש, ניין דאָלער א פונט; קארטאָפּעל, פינף און צוואנציג דאָלער א שעפעל; פּוטער, פופצעהן דאָלער א פונט. פיעלע זאכען וועלכע ווערן בעטראכט פאר דיא נויטהווענדיגקייטען פון לעבען האָט מען גארניט געקענט בעקומען, אזוי שטריינג איז דורכגעפיהרט געוואָרען דיא בלאָקאדע פון דיא האַפענס. דיא יסורים וואָס מען האָט געהאט אין זיך פון דעם וואָס מען האָט ניט געקענט בעקומען יענע נויטהווענדיגע זאכען זיינען געווען זעהר גרויסע, און אַם שטארקסטען האָבען געליטען דיא פרויען און קינדער וואָס האָבען בעדאַרפט בלייבען אין דער היים. אין דער אָרמעע האָט מען אויך שטארק געליטען פון אַ מאנגעל אין כינין און אַנדערע הייל־ארטיקלען.

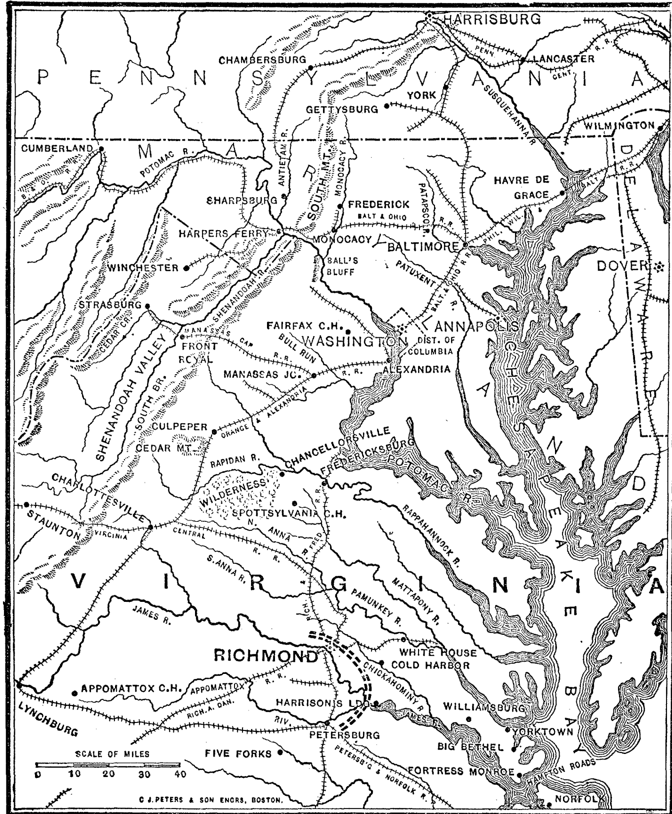
335. דאָס נאציאָנאַלע באַנק געזעץ. (1863) — אין 1863 האָט דער קאָנגרעס פון דיא פעראייניגטע שטאאטען דורכגעפיהרט דעם נאציאָנאַלען באנק געזעץ, לויט וועלכען באנקען האָבען געקענט געגרינדעט ווערן אונטער פעדעראַליסטישע אויפזיכט און זיינען געווען בעפאָלמעכטיגט ארויסצולאָזען אַסיגנאַציעס אויף דער גאראנטיע פון דיא רעגיערונגס ווערטה־פּאפּיערען וועלכע זיינען איינגעלייגט אין וואשינגטאָן ביים קאסירער פון דיא פעראייניגטע שטאאטען. אזוי וויא דיא אויסלייזונג פון דיזע אַסיגנאציעס איז געווען אַ זיכערע זאך, האָט מען זיי איבעראַל אָנגענומען, ניט קוקענדיג ווער עס האָט זיי ארויסגעלאָזט, און זיי זיינען אויף דעם אופן געוואָרען אַן אויסגעצייכענטער געלד־מיטעל. אַ מארק איז אויך געשאפען געוואָרען פאר דיא ווערטה־פּאפּיערען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען. דאדורך איז פערשטארקערט געוואָרען דעם פאָלק'ס אינטערעסע אין דער שטאנדהאפטיגקייט פון דער רעגיערונג.*)

*) אַסיגנאציעס האָט מען געקענט ארויסלאָזען ביז נייןציג פּראצענט פון דעם נאָמינעלען ווערטה פון דאָס ווערטה־פּאפּיער. עטוואָס שפּעטער איז דורכגעפיהרט געוואָרען א געזעץ וואָס האָט ארויפגעלייגט א שטייער אויף אַלע פּאפּירענע געלד חוץ יענע וואָס זיינען ארויסגעלאָזען געוואָרען פון דיא נאציאָנאַל־באַנקען. דאָס האָט געמאכט אַז דיא שטאאט־באַנקען האָבען אויפגעהערט ארויסלאָזען אַסיגנאציעס.

דאָס נאציאָנאַלע באַנק־געזעץ פון 1863 האָט, פערשטעהט זיך, גאר ניט געמיינשאַפטליכעס מיט דער אַלטער נאציאָנאַל־באַנק פראַגע איבער וועלכע מען האָט זיך ארומגעקריגט אין דער צייט פון פּרעזידענט דזשעקסאָן. עס איז געווען ניט מעהר וויא אַ מיטעל צו גאראַנטירען דיא געלד פּאפּיער וואָס דיא לאָקאַלע באַנקען אין אַלע טיילען פון לאַנד האָבען ארויסגעלאָזט. דיא יעניגע שטאאט־באַנקען וועלכע האָבען זיך ניט בעזאָרגט מיט דער נאציאָנאַלער גאראַנטיע וואָס דאָס געזעץ פון 1863 האָט ערלויבט האָבען דאָס שפּעטער דורך דעם ארויפגעלייגטען שטייער געמוזט אָבטרעטען דעם וועג צו דיא נאציאָנאַל־באַנקען.

Suffering in the South.

The suffering in the South for the want of those articles was very great, and it fell heavily upon the women and children who had to stay at home. In the army the lack of quinine and other drugs was also severely felt.

CAMPAIGNS IN VIRGINIA.

National Bank Act.

335. National Bank Act. (1863.) — The United States Congress passed the National Bank Act in 1863. By its provisions banks could be organized under a national law,

issue of "greenbacks" inflated prices, making the government pay higher rates for everything, thus vastly increasing the debt, besides making the amount of yearly interest to be paid far greater. It is estimated that the debt was increased in this way several hundred millions of dollars. By the end of 1863 the expense of carrying on the war was enormous, the daily cost of the army and navy being nearly $3,000,000, and during the latter part of the next year it was still greater.

334. Finances in the South. (1862–1865.) — In the Confederacy a somewhat similar but worse state of affairs existed. Taxes were laid on almost everything that could be taxed, and notes were issued payable "six months after the ratification of a treaty of peace with the United States." Bonds were also issued to a large amount, and many sold in Europe. As the success of the South became more doubtful these bonds fell in value, until at last they became worthless.[1]

Finances in the South.

The notes also became more and more depreciated, until in some places the curious spectacle was seen of "greenbacks" being accepted by the Confederates in preference to their own currency. Though the advance in prices was great in the North, it was small in comparison with that in the South. Early in May, 1864, the following were some of the prices quoted in Confederate money at Richmond: shoes, one hundred and twenty-five dollars per pair; flour, two hundred and seventy-five dollars per barrel; bacon, nine dollars per pound; potatoes, twenty-five dollars per bushel; butter, fifteen dollars per pound. Many things which are considered the necessaries of life were absolutely unobtainable, so close was the blockade of the ports.

Prices in the Confederacy.

[1] By Amendment XIV. of the Constitution, "debts incurred in aid of insurrection or rebellion against the United States" are "illegal and void."

וויא נור מעגליך. דיא פּרייזען זיינען אזוי אויך אויפגעשוואָלען געוואָרען פון דיא גרויסע צאָהל "גרינבעקס" וואָס מען האָט ארויסגעלאָזען. דאָס האָט געמאַכט אַז דיא רעגיערונג זאָל צאָהלען טהייערער פאר יעדע זאך וואָס זיא האָט בעדאַרפט און האָט גוואַלדיג פערגרעסערט דעם חוב, שוין ניט רעדענדיג פון דעם וואָס דיא סומע יעהרליכע צינזען וועלכע האָט געדאַרפט געצאָהלט ווערן איז היבש גע־שטיגען. עס ווערט אויסגערעכענט דאָס דער חוב איז אויף דעם אופן פערגרעסערט געוואָרען אויף עטליכע הונדערט מיליאָן דאָלער. ביים ענדע פון 1863 זיינען דיא אויסגאַבען פון דעם קריעג געווען גוואַלדיגע; עס האָט געקאָסט ביינאַהע דריי מיליאָן דאָלער אַ טאָג אויסצוהאַלטען דיא אַרמעע און דיא קריעגס־שיפען; און אין דעם לעצטען טייל פון דעם יאָהר 1864 האָט עס געקאָסט נאָך מעהר.

334. דיא פינאַנצען אין זיד. (1862—1865) — אַן עטוואָס עהנליכער אָבער נאָך ערגערער צושטאַנד האָט געהערשט אין די קאָנפעדעראַטען־שטאַאטען. מען האָט דאָרט אַרויפגעלייגט שטייערן אויף יעדע זאך וואָס מען האָט נור געקענט און עס זיינען אַרויסגעלאָזען געוואָרען אַסיגנאַציעס וועלכע דיא רעגיערונג האָט זיך פערפּפליכטעט אויסצוצאָהלען "זעקס חדשים נאָכדעם וויא עס וועט אָנגענו־מען ווערן דער פריעדענס־אָפּמאַך מיט דיא פעראייניגטע שטאַאטען". עס זיינען אויך אַרויסגעלאָזען געוואָרען אַ היבש ביסעל ווערטה־פּאַפּיערען, וועלכע מען האָט אין אַ גרויסער צאָהל פערקויפט אין אייראָפּאַ. ווען דער ערפאָלג פון דיא קאָנפעדעראַטען־שטאַאטען האָט ענדליך אָנגעהויבען ווערן אַלץ מעהר און מעהר צווייפעלהאַפט זיינען דיזע באָנדס געפאַלען אין ווערטה, ביז צום סוף זיינען זיי אין גאַנצען געוואָרען ווערטהלאָז.*)

דיא אַסיגנאַציעס זיינען אויך געוואָרען אַלץ מעהר און מעהר אַראָפּגעזעצט אין ווערטה, ביז אין מאַנכע ערטער האָט מען געקענט זעהען וויא קאָנפעדעראַטען האָבען ליעבערשט אָנגענומען "גרינבעקס" איידער זייער אייגענע געלד. הגם דיא פּרייזען אויף אַלעס זיינען גאַנץ הויך געשטיגען אין נאָרד, זיינען זיי אָבער אין פערגלייך מיט דיא פּרייזען אין זיד געווען קליין. ביים אָנפאַנג מאַי, 1864, איז אין ריטשמאָנד דער פּרייז פון נויטווענדיגע לעבענס־מיטעל אין קאָנפעדעראַ־טען געלד געווען וויא פאָלגט: שיך, הונדערט און פינף און צוואַנציג דאָלער

*) דורך דעם 14טען אַמענדמענט פון דער קאָנסטיטוציאָן האָט מען ערקלעהרט פאַר "אונגעזעצליך און בטל" אַלע "חובות וועלכע זיינען געמאַכט געוואָרען פאַר דעם צוועק פון העלפען אַן אויפשטאַנד אָדער אַ רעוואָלוציאָן געגען דיא פעראייניגטע שטאַאטען".

געבען פאפיער־געלד אויף פערשיעדענע סומען. פון דעם גרינעם קאליר אויף דיא רוקענס פון דיזע פאפיער־געלד זיינען זיי שפעטער געווען בעוואוסט אלס "גרינ־בעקס".*) דיזע אסיגנאציעס זיינען ערקלעהרט געווארען פאר געזעצליכעס־געלד פאר אלעס אחוץ פאר אבצאל אויף אימפארטירטע סחורות און פאר צאהלען צינ־זען אויף דיא רעגיערונגס־שולדען.**) מען האט גערעכענט דאס אויב מען וועט בעשליסען אז דיא רעגיערונג זאל איהרע צינזען בעצאהלען אין גאלד, וועט מען שנעלער קענען מאכען הלואות, סיי אין דער היים און סיי אין אויסלאנד; אום אבער צו קריגען דאס נויטיגע געלד אויף דעם האט מען בעשלאסען אז דאס אבצאל אויף אימפארטירטע סחורות זאל געצאהלט ווערן נור מיט גאלד.

333. "פרעמיע אויף גאלד". (1862—1879) — אם אנפאנג פון 1862 האט גאלד אנגעפאנגען פאדערן, וויא מען האט זיך דאן אויסגעדריקט, א פרע־מיע אין גרינבעקס.***) אזוי וויא דער ענדליכער אויסטויש פון דיא גרינבעקס אויף גאלד איז געווען אבהענגיג אן דעם ערפאלג פון דער מלחמה, איז דיא "פרעמיע אויף גאלד" געווען בעטראכט פאר א מין טהערמאמעטער, אדער פערצייכענונג, נאך וועלכען מען האט געקענט אורטהיילען דעם וואהרשיינליכען רעזולטאט פון דער מלחמה. נאר פון אנפאנג אין 1862 האט דיא פרעמיע בע־טראפען צוויי פראצענט; אין דעצעמבער איז עס געווארען דריי און דרייסיג פראצענט; אין דעצעמבער, 1863, טראץ דיא ערפאלגען ביי געטיסבורג און וויקסבורג, איז עס געווען איין און פופציג פראצענט; אין יוני, 1864, איז דיא פרעמיע געווען הונדערט פראצענט. דאס האט דעם פאפיערענעם דאלער געמאכט ווערטה ניט מעהר וויא פופציג סענט אין גאלד. אין יולי, 1864, האט דיא פרעמיע דערגרייכט דעם העכסטען פונקט, הונדערט פינף און אכציג פרא־צענט, און דער פאפיערענער דאלער איז ווערטה געווען ניט מעהר וויא פינף און דרייסיג סענט אין גאלד. פון דיזער צייט אן איז דיא פרעמיע געווארען אלץ קלענער, ביז דיא פעראייניגטע שטאאטען האט אנגעהויבען אויסצאהלען גאלד אין 1879, א דאלער אין גאלד פאר א דאלער אין פאפיער (זעה פאראגראף 392).

אזוי וויא עס וואלט ניט געטויגט ארויסצולאזען צופיעל פאפיער געלד, האט דיא רעגיערונג דורכגעפיהרט גרויסע הלואות אויף אזעלכע גוטע בעדינגונגען

---

*) דער ווארט "גרינבעקס" בעדייטעט אין ענגליש "גרינע רוקענס".

**) געזעצליכעס-געלד איז געלד מיט וועלכע דאס געזעץ ערלויבט א שולדנער צו בע-צאהלען זיין חוב און וועלכע דער קרעדיטאר איז געצוואונגען אנצונעהמען.

***) אין דער אמת'ן איז עס געווען דאס פאפיער געלד וואס איז געווארען קלענער אין ווערטה און וואס וואלט בעדארפט פערצייכענט ווערן מיט א דיסקאונט. אבער מען האט עס געהאלטען פאר ניט נור מעהר פאטריאטיש, נור אויך פאר א בעסערע טאקטיק, צו הויבען גאלד איידער ארונטערצושטופען דעם ווערטה פון דאס פאפיערענע געלד.

Legal tender. were made a legal tender[1] for everything except payment of duties on imports, and of interest on the public debt. It was thought that if the interest on the debt was made payable in coin, the loans would be more readily subscribed to, both at home and abroad, and in order to get the gold coin to do this, duties on imports were required to be paid in gold.

"Premium on gold." **333. "Premium on Gold."** (1862–1879.)—Early in 1862 gold began, as it was said, to demand a premium in "greenbacks."[2] As the payment of the greenbacks in coin depended upon the success of the government in the war, the "premium on gold" was regarded as a sort of thermometer, or bulletin, by which to estimate the probable result of the conflict. In the early part of 1862 the premium was two per cent; in December it was thirty-three per cent; in December, 1863, notwithstanding the successes of Gettysburg and Vicksburg, it was fifty-one per cent; in June, 1864, the premium was one hundred per cent, making the paper dollar worth but fifty cents in gold. In July, 1864, the premium reached the highest point, one hundred and eighty-five, making the paper dollar worth only about thirty-five cents in gold. From this time the premium gradually declined, until the United States resumed specie payment in 1879, when the bills were exchangeable for gold at their face value (sect. 392).

Loans. As it would not do to issue too many bills, large loans were negotiated on as good terms as possible. The large

[1] Legal tender is money or currency which the law authorizes a debtor to offer in payment of a debt, and requires the creditor to receive.

[2] In reality it was the paper money which declined and which should have been quoted at a discount, because gold was the standard with which the bills were compared, but it was thought not only more patriotic, but also a matter of policy, to quote gold at a premium rather than bills at a discount.

devised. The two principal means open to a nation for raising funds are (1) Taxation; (2) Borrowing. The latter involves taxation, but it is not so evident. At the special session of Congress held in July, 1861, the duties on many articles of import were increased, and later internal taxation was resorted to.

How to raise revenue.

Congress made use also of borrowing to a large extent. This can be done in two ways: first, by issuing bonds, agreeing to pay interest on the sum named in the bond at a certain rate per annum; secondly, by issuing bills, similar to bank-bills, promising to pay on demand the sum named in the bill. Congress tried both of these plans.

As the expenses of the war increased more and more, the loans and bills authorized did not suffice. The banks of the country suspended specie payments December 30, 1861; they had done this several times before, notably in 1837 (sect. 243). The government was forced to follow their example, and soon neither gold nor silver was to be seen in circulation.

Suspension of specie payments December, 1861.

332. **Small Notes and "Greenbacks."** (1862.)—People were driven to all sorts of expedients to "make change," and, as in 1837, business firms issued "tokens," and notes for small amounts redeemable in sums of one dollar or over; but the most popular way was to enclose postage stamps in small envelopes, with the amount enclosed written or printed on the outside. The government, however, soon issued bills of the denominations of fifty cents, twenty-five cents, etc., which met the demand for change.

Small notes.

It was plain that something more must be done. So, early in 1862, Congress authorized the issue of bills of various denominations, which came to be known, from the color of the backs of the bills, as "greenbacks." These bills

"Greenbacks."

טען. (1861) — דיא געוואוינליכע איינקינפטע פון דאָס לאַנד זיינען ניט גע־ וועז גענוגענד אויף אויסהאַלטען דיא אַרמעען וועלכע זיינען אָרגאַניזירט געוואָרען און דיא קריעגס־שיפען וועלכע זיינען אויסגעבויט געוואָרען, און עס איז געוואָרען נויטווענדיג צו געפינען אַ נייעם וועג וויא צו קריגען געלד. דיא צוויי הויפּט וועגען וועלכע זיינען אָפען פאַר אַ נאַציאָן צו קריגען געלד זיינען: 1) שטייערן; (2) הלואות. דאָס לעצטע נעהמט שוין אריין שטייערן, אָבער עס זעהט זיך אַזוי ניט אָן. אויף דער ספּעציעלער קאָנגרעס זיצונג פון יולי, 1861, איז דיא צאָל אויף פיעלע אימפּאָרטירטע זאַכען פערגרעסערט געוואָרען, און שפּעטער האָט מען זיך בענוצט מיט דער מאַכט פון אַרויפלייגען אינלענדישע שטייערן.

דער קאָנגרעס האָט זיך אויך היבש בענוצט מיט דער מאַכט צו באָרגען געלד. דאָס קען געוואוינליך געטהאָן ווערן אויף צוויי וועגען: ערשטענס, דורך אַרויסלאָזען ווערטה־פּאַפּירען, פערפּפליכטענדיג דער רעגיערונג צו צאָהלען אַ געוויסען עהרליכען פּראָצענט אויף דער סומע וואָס איז אָנגעוויזען אויף'ן ווערטה־פּאַפּיער; צווייטענס, דורך אַרויסלאָזען אַסיגנאַציעס, עהנליך צו באַנק־ נאָטען, פערשפּרעכענדיג צו צאָהלען אויף פערלאַנג דיא סומע וואָס איז אָנגעווי־ זען געוואָרען אויף דער אַסיגנאַציע. דער קאָנגרעס האָט פּרובירט ביידע דיזע וועגען.

אַזוי וויא דיא קריעגס־אויסגאַבען זיינען געוואָרען אַלץ גרעסער און גרע־ סער, זיינען דיא הלואות און אַסיגנאַציעס ניט געווען גענוגענד. דיא באַנקען האָבען שוין דעם 30טען דעצעמבער, 1861, אויפגעהערט צאָהלען באַרעס געלד; זיי האָבען שוין דאָס עטליכע מאָל פריהער געטהאָן, הויפּטזעכליך אין 1837 (זעה פּאַראַגראַף 243). דיא רעגיערונג איז געווען געצוואונגען נאָכצוטהאָן זייער ביישפּיעל, און באַלד האָט מען ערגיץ ניט געקענט זעהן ניט קיין גאָלד און ניט קיין זילבער מטבעות.

332. קליינע וועקסלען און "גרינבעקס". (1862) — איבער דיזען צו־ שטאַנד זיינען מענשען געטריבען געוואָרען צו זוכען אַלערליי מיטלען אויף אויס־ צובייטען געלד, און, וויא אין 1837, האָבען געשעפטס־פירמעס אַרויסגעלאָזען אַ מין "געלד־מאַרקע", וויא אויך וועקסלען וואָס זיינען געווען אויסלייזליך אין סומען פון איין דאָלער אָדער מעהר. אָבער דיא מעהרסטע מענשען האָבען זיך בענוצט מיט אַן אַנדער מיטעל. זיי פלעגען אַריינלייגען פּאָסט־מאַרקעס אין קליי־ נע קאָנווערטען, אויף וועלכע עס איז געווען אויפגעשריבען אָדער אָפּגעדרוקט דיא סומע. דיא רעגיערונג האָט אָבער באַלד אַרויסגעלאָזען פּאַפּיער־געלד אויף דיא סומען פון פופציג סענט, פינף און צוואַנציג סענט, און אַזוי ווייטער, און דאָס האָט פערלייכטערט דיא לאַגע אין דער געשעפטס־וועלט.

עס איז געוואָרען קלאָהר דאָס עפּעס מעהר וויא דאָס דאַרף געטהאָן ווערן. דאַרום האָט דער קאָנגרעס ביים אָנפאַנג פון 1862 בעשטעטיגט אַ פּלאַן אַרויסצו־

פאָרגעקומען אַ גאַנצער אויפשטאַנד. פאַר איינינע טעג האָט אַ צורייצטע מאַסע געהאַט אַלעם אונטער איהר קאָנטראָלע, און בעת דער גערודער האָט אָנגעהאַלטען זיינען אַ פופציג געביידעס פערברענט געוואָרען, אייגענטהום אין דעם ווערטה פון איבער צוויי מיליאָן דאָלער איז פערניכטעט געוואָרען, און אַן אַנצאָהל מענשען האָבען זייער לעבען פערלאָרען. דער פעבעל האָט געהאַט אַ ספּעציעלען האַס פאַר נעגערס און האָט עטליכע פון זיי ערמאָרדעט אויף'ן ברוטאַלסטען אופן. צווישען דיא פערברענטע געביידעס איז געווען דער נעגער'שער בית יתומים. גליקליכערווייזע האָבען דיא קינדער צייט געהאַט אַרויסצולויפען דורך אַ הינטער־טהיר איידער דיא צווישעטע מאַסע האָט געקענט אַריינקומען פון פאָרענט. דער אויפרוהר איז ענדליך אונטערדריקט געוואָרען פון דער פּאָליציי, וועלכע זיינען געהאָלפען געוואָרען פון סאָלדאַטען וואָס זיינען ספּעציעל אַרונטערגעבראַכט געוואָרען פון דעם געטיסבורג'ער שלאַכט־פעלד. עס איז דאַמאָלס אויסגערעכענט געוואָרען דאָס איבער צוועלף הונדערט פון דיא וואָס האָבען זיך בעטהייליגט אין דעם אויפרוהר זיינען דער'הרגעט געוואָרען.

דיא געצוואונגענע איינשרייבונג פון סאָלדאַטען האָט ניט געהאַט קיין גרויסען ערפאָלג אין דיא נאָרד, אָבער עס האָט אַזוי געווירקט דאָס דיא פרייוויליגע איינשרייבונג איז גרעסער געוואָרען, און דער ציעל איז אַלץ איינס דערגרייכט געוואָרען. אין זיד איז דיא געצוואונגענע אַרמעען־דיענסט שוין אויסגענוצט געוואָרען פון דער רעגיערונג אין אַפּריל, 1862. אַלע מענער צווישען דיא יאָהרען פון אַכצעהן און פינף און פערציג, אויסער דיא יעניגע וואָס האָבען גייסטיג אָדער פיזיש ניט געטויגט פאַר מיליטער־דיענסט, האָבען נאָך'ן געזעץ געקענט גענומען ווערן אַלס סאָלדאַטען. לויט אַ צווייטען געזעץ וואָס איז אָנגענומען געוואָרען אין פעברואַר, 1864, זיינען אין דיענסט גענומען געוואָרען אַלע ווייסע מענער צווישען זיבעצעהן און פופציג יאָהר אַלט.

אין דיא נאָרד זיינען געווען אַ סך מענער וואָס זיינען אויס פערשיעדענע גרינדע געווען בעפרייט פון מיליטער־דיענסט. אין זיד איז דיא צאָהל פון אַזעלכע יחסנים געווען קלענער און דאָס געזעץ איז שטריינג דורכגעפיהרט געוואָרען. דיא וואָס האָבען בעדאַרפט געהן דיענען האָבען ניט געקענט שיקען אַנדערע אויף זייער אָרט וויא מען האָט געטהאָן אין נאָרד; יעדער געזונדער מאַן איז געווען גערעכענט פאַר אַ רעקרוט. אין נאָרד האָבען גאַנץ ווייניג פון דיא וואָס האָבען געהאַט געוויסענהאַפטע אויסזעצונגען געגען מלחמה פיעל געליטען. אין זיד האָבען פיעלע געהאַט אויסצושטעהן גרויסע יסורים פאַר זייערע עהרליכע איבערצייגונגען.*)

331. פלענער צו העכערען דיא הכנסה אין דיא פעראייניגטע שטאַא־

*) אין דיא נאָרד האָט מען פון דיא יעניגע וואָס זיינען געווען פערשריבען אַלס מיליטער־פפליכטיג אויסגעקליבען דורך גורל ווער עס זאָל געהן דיענען. דיא נעמען, אויפגעשריבען אויף שטיקלאַך פּאַפּיער, זיינען אַרויסגעצויגען געוואָרען פון אַ ראַד; דאַרום האָט מען עס גערופען — "דרעפט". אין זיד האָט מען עס גערופען "קאָנסקריפּשען".

Riots in New York.

special hatred of colored people, and several were brutally murdered. Among the buildings burned was the Colored Orphans' Asylum; fortunately, there was time for the children to escape by a back door before the rioters gained access in front. The riot was finally put down by the police, aided by some troops who were hurried from the field of Gettysburg for the purpose. It was estimated that over twelve hundred of the rioters were killed.

The draft, North and South.

The draft was not directly very successful at the North, but it tended to increase the volunteering, and so far answered the purpose. In the South, conscription had been first resorted to in April, 1862. All men between the ages of eighteen and forty-five years, except those who were mentally or physically unfit for service, were subject to military service. By the second law, passed February, 1864, all white men between seventeen and fifty were enrolled.

Exemptions.

For various reasons there were in the North many exemptions. In the South, the exemptions were much fewer, and the law was rigorously enforced. There were no substitutes as in the North; for every able-bodied man was himself already a conscript. In the North few of those who had conscientious scruples against fighting suffered much. In the South many endured great suffering for conscience' sake.[1]

Revenue.

331. Plans to raise Revenue in the United States. (1861.) — The ordinary revenues of the country were insufficient to support the armies and the navy which had been called into existence, and some new way to raise money had to be

[1] From those who in the North were enrolled as liable for military service, men were chosen by lot. The names, written on slips of paper, were *drawn* out of a wheel; hence the term "draft." In the South the word "conscription" was used.

warned the British government of the nature of the vessels and their destination; but for some reason the British did not stop them. They were allowed to put to sea, and the result was that many vessels were captured, and American shipping was almost driven from the ocean, owners of vessels putting their ships under foreign flags in order to prevent the Confederate privateers from capturing them.[1]

Confederate vessels built in England.

The most noted of the cruisers were the *Alabama*, the *Georgia*, the *Shenandoah*, and the *Florida*. Most of these vessels answered Secretary Seward's description of the *Alabama:* "She was purposely built for war against the United States by British subjects in a British port. . . . When she was ready she was sent . . . and her armament and equipment were sent . . . to a common port outside of the British waters, . . . and she was sent forth on her work of destruction with a crew chiefly of British subjects." The *Alabama* alone took sixty-five vessels, most of which she burned. These captures gave rise to the celebrated "Alabama Claims" and to the Geneva Arbitration (sect. 370).

The *Alabama*.

330. **Conscription North and South.** (1862–1863.) — By the summer of 1863 the novelty of the war had worn off, and enlistments for the army were decreasing rapidly; so it was deemed necessary to resort to conscription or a draft. There was much objection to this, especially in the city of New York, where, on the 13th of July, 1863, there was a serious riot, and the mob practically had control for several days. During this time about fifty buildings were burned, over two million dollars' worth of property destroyed, and a number of lives sacrificed. The mob had a

Conscription.

Riots in New York.

[1] By United States law no vessel which has been transferred from the American flag can be restored to it except by special act of Congress.

געלונגען אויפצובויען עטליכע ים־קרייצערס, וויא אויך צו בעוואפענען און אויס־צושטאטען זיי מיט אלעם נויטיגען פאר ארומפאהרען איבער דיא ימים. דער אמעריקאנער געזאנדטער אין לאנדאן, טשארלס פרענצים עדעמס, האט אנגע־זאגט דער ענגלישער רעגיערונג וואס ער דענקט איז דער צוועק און ציעל פון דיזע שיפען. אבער פאר עפעס אן אורזאכע האט ענגלאנד גארניט געטהאן אפצו־האלטען זיי. מען האט דיא קאנפעדעראטען קריעגס־שיפען געלאזט ארויספאהרען און דער רעזולטאט איז געווען דאס פיעלע אמעריקאנער האנדעלס־שיפען זיינען געפאנגען געווארען. אויף דעם אופן איז דיא אמעריקאנער שיף־פאהרט כמעט אין גאנצען פערטריבען געווארען פון דעם אקעאן, ווייל אום דיא קאנפעדעראטען ים־קרייצערס זאלען ניט אנטהאן זיי קיין שאדען האבען דיא אייגענטהימער פון אמעריקאנער האנדעלס־שיפען ארויפגעצויגען אויסלענדישע פלאגען.*)

דיא בעריהמטעסטע פון דיא קאנפעדעראטען ים־קרייצערס זיינען געווען דיא "אלאבאמא", דיא "דזשארדזשיא", דיא "שענאנדא" און דיא "פלארידא". דיא מייסטע פון דיזע שיפען זיינען געווען אונגעפעהר וויא סעקרעטער סיווארד האט בעשריבען דיא "אלאבאמא": "זיא איז געבויט געווארען פון ענגלישע אונטערטהאנען אין אן ענגלישען האפען פאר דעם ספעציעלען צוועק פון פיהרען מלחמה געגען דיא פעראייניגטע שטאאטען... ווען זיא איז פערטיג געווארען האט מען איהר געשיקט... אויך האט מען געשיקט איהר גאנצע בעוואפנונג און אויסריכטונג... צו א געמיינשאפטליכען האפען מחוץ לגבול פון דיא ענג־לישע ימים... און מען האט איהר ארויסגעשיקט פון דארט פאר דער פערניכ־טונגס־ארבייט מיט א מאנשאפט וואס איז בעשטאנען הויפטזעכליך פון ענגלישע אונטערטהאנען". דיא "אלאבאמא" אליין האט געפאנגען פינף און זעכציג שיפען און דיא מעהרסטע פון דיזע האט זיא פערברענט. דאס איז נאך דער מלחמה געווען אן אורזאכע פאר דיא פעראייניגטע שטאאטען צו מאהנען שא־דענערזאץ פון ענגלאנד (דיא בעריהמטע "אלאבאמא קליימס") און האט גע־פיהרט צו דעם זשענעווא שיעדעס־געריכט (זעה פאראגראף 370).

330. **געצוואונגענע ארמעען־דיענסט אין נארד און זיד.** (1862—1863) — ביים זומער פון 1863 איז שוין דער ענטוזיאזמוס פאר דער מלחמה אבגעפאלען און דיא צאהל פון דיא וואס האבען זיך פרייוויליג אנגעבאטען אלס סאלדאטען איז שנעל געווארען אלץ קלענער און קלענער. עס איז דארום געווארען נויטווענדיג צו בענוצען זיך מיט דאס געזעצליכע רעכט פון דער רעגיערונג אויס־צוקלייבען סאלדאטען. דאס האט ארויסגערופען א גוואלדיגע אונצופרידענהייט, איבערהויפט אין דער שטאט ניו יארק, וואו עס איז דעם 13טען יולי, 1863,

---

*) לויט געזעץ פון דיא פעראייניגטע שטאאטען קען ניט קיין שיף וואס האט זיך געשטעלט אונטער אן אנדער פלאג צוריק אויפציהען דיא אמעריקאנער פלאג אהן א ספעציעלע ערלויבניס פון קאנגרעס.

א ביקס אין האנד. זעהענדיג אז דאס גאנצע לאנד איז אויפגערודערט געוואָרען, האט מאָרגאן זיך אָפּגעטראָגען צו דיא ברעגעס פון דעם טייך אָהייאָ, וואו מען האט איהם ענדליך געפּאַקט. מען האט איהם איינגעשפּארט, אָבער איהם איז געלונגען צו אנטלויפען און ווידער דערגרייכען דיא אנדערע זייט פון זיד־ליכען גרענעץ.

328. דיא בלאָקאדע; קאמפף אויף'ן וואסער. (1863) — אונטערדעסען איז דיא בלאָקאדע דורכגעפיהרט געוואָרען מיט דער גרעסטער שטרייננקייט, און פאר דיא שיפען וואס האבען זיך אָפּגעגעבען מיט ברעכען דיא בלאָקאדע איז געוואָרען אלץ שווערער און שווערער זיך אריינצו'גנב'ענען אין דעם איינעם אָדער דיא צוויי האפענס וואס זיינען נאָך ניט געווען אונטער דיא קאָנטראָלע פון דיא פעראייניגטע שטאאטען.

א פלאָטע פון דיא פעראייניגטע שטאאטען האט געמאכט א פערזוך איינ־צונעהמען דיא פעסטונג סאמטער און האט געהאט א דורכפאל. שפעטער אין דעם יאהר איז א פערצווייפעלטער פערזוך געמאכט געוואָרען פון א פלאָטע צוזאמען מיט א מיליטערישער מאכט, אונטער דער קאָמאנדע פון גענעראל קווינסי א. גילמאָר. דער רעזולטאט איז געווען דאס דיא פעסטונג סאמטער איז צוקלאפט געוואָרען אויף שטיקלאך און דיא פעסטונג וואגנער, וועלכע איז געווען איינע פון דיא אויסערליכע בעשיצונגען פון דעם האפען, איז איינגענומען געוואָרען. בעת דיא באָמבארדירונג זיינען קוילען אריינגעשליידערט געוואָרען אין טשארלס־טאָן גופא, אָבער דיא שטאָט איז ניט איינגענומען געוואָרען. דיא קאָנפעדעראַ־טען האבען אויף דעם טייך סאוואנא אויסגעבויט א שיף מיט א שטוים־באראן, עהנליך צו דער "מערימעק". דיזע נייע שיף האבען זיי א נאָמען געגעבען "אטלאנטא". ארויספאָהרענדיג צום ים האט זיך דיא "אטלאנטא" בעגעגענט מיט דער פאנציר־שיף "וויהאָקען" און איז נאָך א קורצען קאמפף איינגענומען געוואָרען.

329. אמעריקאנער שיף־פאהרט און קאָנפעדעראטען קריעגס־שיפען. (1861—1865) — ביים אויסברוך פון דער בירגער מלחמה האט דיא זיד פון אנפאנג אָן ערווארטעט דאס דיא איירָאָפּעאישע רעגיערונגען זאָלען זיך אריינמי־שען אליין צוליעב דיא בוימוואָל וועלכע זיי דאַרפען, אויב ניט צוליעב עפּעס אנדערש. זיי האָבען אויך געהאפט צו בעקומען א פלאָטע. אָבער דיא שטרייננגע בלאָקאדע וואס דיא פעראייניגטע שטאאטען האט דורכגעפיהרט האט, מיט איינע אָדער צוויי אויסנאהמען, געמאכט אונמעגליך פאר שיפען וואס זיינען געבויט געוואָרען אין דיא רעבעלישע שטאאטען ארויסצוכאפּען זיך צום ים.

אין ענגלאנד איז אָבער אגענטען פון דער קאָנפעדעראטען רעגיערונג

Morgan's raid.

cinnati. Everywhere he went he plundered and destroyed. The raid caused the greatest alarm, and Morgan was pursued not only by regular troops, but also by almost every one in that part of the country capable of bearing arms. Finding that the whole country was aroused, he made for the Ohio River, on the banks of which he was finally captured. He was placed in confinement, but managed to escape and get again within the southern lines.

Blockade.

328. The Blockade; Naval Operations. (1863.) — Meanwhile the blockade was maintained with vigor, and it became more and more difficult for the "blockade runners," as such vessels were called, to slip into the one or two ports which were not held by the Union forces.

An attempt by a Union naval force to take Fort Sumter was a failure. Later in the year a combined naval and military force, under General Quincy A. Gillmore, made a desperate attack, battered Fort Sumter to pieces and took Fort Wagner, one of the outer harbor defences. Shells were thrown into Charleston itself, but the city was not taken. The Confederates built a ram, the *Atlanta*, in the Savannah River; it was similar in build to the *Merrimac*, but on its way to the sea, it encountered the monitor *Weehawken*, and was captured after a short action.

The *Atlanta*.

Confederate cruisers.

329. American Shipping and Confederate Cruisers. (1861–1865.) — From the first, the South had expected the European governments to interfere for the sake of getting supplies of cotton, if for nothing else. They hoped also to secure a navy, but the close blockade maintained by the United States prevented, with one or two exceptions, any vessels built in the South from getting to sea.

In England, agents of the Confederate government succeeded in having several vessels built, armed, and manned. Charles Francis Adams, the American minister at London,

The Confederates still held Chattanooga, which commanded eastern Tennessee and the entrance to Georgia. General Rosecrans was able to force the Confederate General Bragg to retire from Chattanooga; but later Bragg, having received reënforcements, attacked Rosecrans and defeated him at the battle of Chickamauga (September 19, 20), where, had it not been for the steadiness of General Thomas, the defeat would have been a rout. As it was, each army lost more than sixteen thousand men. Bragg gained a victory, but he did not get Chattanooga, though he shut up the Union forces in the town.

Chickamauga.

Grant, by his successes, had become one of the best known generals, and now all the western armies were put under his orders. He came to Chattanooga, bringing reënforcements and a number of officers who had served under him in his previous campaign. The siege of Chattanooga was raised. Bragg still held strong positions on the hills, and from these Grant determined, if possible, to drive him. In this he was entirely successful, and as part of the battle was fought on the mountain summit above the mists of the valley, it has been known as the "battle above the clouds." Bragg retreated to Dalton, Georgia, where he was shortly superseded by Joseph E. Johnston.

Grant at Chattanooga.

327. **Morgan's Raid.** (1863.) — One of the most striking incidents of the year (1863) was the raid of John Morgan, the Confederate cavalry general. Starting from Tennessee, he passed through Kentucky, his force being increased by sympathizers as he proceeded. Capturing one or two towns on the way, he reached the Ohio River, and seizing two steamers, crossed into Indiana; he then turned toward Ohio, and crossed the southern part of the state, going by night through the very outskirts of Cin-

Morgan's raid.

דעם קאָנפעדעראַטען גענעראַל ברעג פון טשעטענוגא, אָבער שפּעטער האָט ברעג געקראָגען מעהר חיל און ער האָט ראָזעקראַנס'ען אַטאַקירט און געשלאָגען אין דער שלאַכט פון טשיקעמוגא (דעם 19טען און 20טען דעצעמבער). וועגן ניט דיא פעסטקייט פון גענעראַל טאָמאַס, וואָלט זיך דיזע שלאַכט געוועזען געענדיגט מיט א פאָלשטענדיגע פערניכטונג פון דיא פעדעראַליסטישע חיל. אזוי אויך האָט יעדער צד פערלאָרען איבער זעכצעהן טויזענד מאַן. ברעג האָט טאַקע געזיעגט, אָבער ער האָט ניט געקראָגען טשעטענוגא, הגם איהם איז געלונגען צו פער־שפּאַרען אין שטאָט דיא פעדעראַליסטישע אַרמעע.

ביי דיזער צייט איז גראַנט דורך זיינע ערפאָלגען געוואָרען איינער פון דיא בעריהמטעסטע גענעראַלען, און איצט האָט מען אַלע אַרמעען אין דיא וועסט אוועקגעשטעלט אונטער זיין קאָמאַנדע. ער איז געקומען נאָך טשעטענוגא, האָט געבראַכט נייע חיל און אַן אַנצאָהל אָפיציערען וואָס האָבען אונטער איהם גע־דיענט אין פריהעריגע שלאַכטען. דער רעזולטאַט איז געווען דאָס דיא בעלאַגערונג פון טשעטענוגא איז באַלד געוואָרען א זאַך דער פערגאַנגענהייט. ברעג האָט נאָך אַלץ פערנומען שטאַרקע פּונקטען אויף דיא בערג און גראַנט האָט ביי זיך בע־שלאָסען איהם פון דיזע בערג צו פערטרייבען, אויב נור מעגליך. אין דיזער אונטערנעהמונג האָט ער אין גאַנצען געהאַט ערפאָלג; און אזוי וויא א טייל פון דעם קאַמפּף איז אויסגעפאָכטען געוואָרען אויף דעם באַרג־שפּיץ איבער דעם נעבעל פון טהאָל, האָט מען עס גערופען "דיא שלאַכט איבער דיא וואָלקענס". ברעג האָט זיך צוריקגעצויגען נאָך דאַלטאָן, דזשאָרדזשיא, וואו זיין קאָמאַנדע איז קורץ נאָכדעם איבערגענומען געוואָרען פון דזשאָזעף ע. דזשאָנסטאָן.

327. מאָרגאַן'ס אָנפאַל. (1863) — איינע פון דיא מערקווירדיגסטע פּאַ־סירונגען פון דעם יאָהר (1863) איז געווען דער אָנפאַל פון דזשאָן מאָרגאַן, א קאָנפעדעראַטען קאַוואַלעריען גענעראַל. אָנפאַנגענדיג פון טענעסי, איז ער דורכ־געלאָפען קענטאָקי, און דיא צאָהל פון זיינע בעגלייטער איז געוואָרען אַלץ גרעסער פון דעם וואָס פיעלע סימפּאַטיזירער האָבען זיך אָן איהם אָנגעשלאָסען אויף'ן וועג. ער האָט איינגענומען א שטאָט אָדער צוויי, האָט דערגרייכט דעם טייך אָהייאָ, און פערבאַפּענדיג צוויי דאַמפּפערס איז ער אַריבער נאָך אינדיאַנאַ. דאַן האָט ער זיך א קעהר געטהאָן נאָך אָהייאָ און איז דורכגעפאָהרען דעם זיד־ליכען טייל פון שטאַאט, פערביילויפענדיג דעם זוים פון דער שטאָט סינ־סינעטי אין דער נאַכט. וואו ער איז נור געווען האָט ער געפּלינדערט און געמאַכט א חורבן. דער אָנפאַל האָט פעראורזאַכט דעם גרעסטען שרעק, און מאָרגאַן איז נאָכגעיאָגט געוואָרען ניט נור פון דיא געוועהנליכע חיל, זאָנדערן פון כמעט יעדען איינעם וואָס האָט אין יענעם טייל פון לאַנד נור געקענט האַלטען

כע שלאכט איז געווען דער רעזולטאט. דריי טעג האט עס געדויערט (דעם 1טען, 2טען און 3טען יולי). מען קען זאגען אז קיין שלאכט איז קיינמאל פריהער ניט געפיהרט געוואָרען מיט מעהר ביטערקייט און הארטנעקיגקייט וויא דיזע. אָבער לי האט פערלאָרען און ער איז געווען געצוואונגען זיך צוריקצוציהען. דער פערלוסט אויף ביידע זייטען איז געווען גוואלדיג. אונגעפעהר א דריטעל פון אלע וואס האבען זיך אין דער שלאכט בעטייליגט, ביי פיער און פערציג טויזענד מאן, זיינען געטויטעט, פערוואונדעט, אָדער אזוי פערפאלען געוואָרען. געטיס־בורג איז דיא גרעסטע שלאכט וואס איז געפאָכטען געוואָרען אויף אמעריקאנער ערד און ווערט געוואוינליך בעטראכט אלס דער ווענדונגס־פונקט פון דעם בירגער קריעג.

לי האט זיך צוריקגעצויגען איבער דעם טייך פאטאמעק און קיין ווייטע־רער פערזוך איז ניט געמאכט געוואָרען צו בעפאלען דיא נאָרד. עס איז, גאנץ איינפאך, געווען אונמעגליך; אלעס וואס לי האט געקענט טהאָן איז צו וויעדער־שטעהן אטאקעס און צו פערלייננגערן דעם קאמפף. גענעראל מיד איז לאנגזאם נאָכגעגאנגען דיא קאָנפעדעראטען חיל ביז ביידע ארמעען זיינען געווען ניט וויית פון דעם אָרט פון וואנען זיי האבען זיך לכתחלה אנגעהויבען ריהרען.

326. וויקסבורג; טשעטענוגא. (1863) — דעם 4טען יולי, א טאג נאָך דער געטיסבורג שלאכט, האט זיך וויקסבורג אונטערגעגעבען צו גענעראל גרענט, און 32 טויזענד געפאנגענע זיינען אריינגעפאלען אין זיינע הענד.*) עטליכע טעג שפעטער האט זיך פאָרט האדסען אונטערגעגעבען צו גענעראל בייקס, און דער טייך מיסיסיפי איז יעצט פאר דיא פעראייניגטע שטאאטען געווען אָפען ביז דער עפענונג ביים ים.

דיא קאָנפעדעראטען האבען נאָך אלץ געהאלטען טשעטענוגא, דורך וועלכע שטאָט זיי האבען בעהערשט דעם אָסטליכען טייל פון טענעסי און דעם אריינ־גאנג אין דזשאָרדזשיא. דעם גענעראל ראָזעקראנס איז געלונגען צו פערטרייבען

האבען אוועקגעגעבען זייערע לעבענס אומזיסט, דאס דיזע נאציאן זאל, מיט גאט'ס הילף, האבען א נייע געבורט פון פרייהייט, — און דאס א רעגיערונג פון דאס פאלק, דורך דאס פאלק, און פאר דאס פאלק זאל ניט פערשווינדען פון דער ערד."

*) אויף דער ענגלישער זייטע 356 געפינט זיך א פערקלענערטע נאכבילדונג פון אן אויסצוג פון דער ענגלישער צייטונג "ניו יארק העראלד", אין וועלכען עס ווערט געמעלדעט וועגען דעם אונטערגעבען זיך פון דער בעלאגערטער שטאט וויקסבורג.

Gettysburg, July 1, 2, 3, 1863.

The two armies met at Gettysburg. A dreadful battle followed, lasting three days (July 1, 2, 3). No field ever was more stubbornly contested; but Lee was defeated and forced to retreat. The loss of each army was great: about forty-four thousand men, about one-third of those engaged in the conflict, were killed, wounded, or missing. Gettysburg, the greatest battle on American soil, is generally regarded as the turning-point of the war.

Lee retreats.

Lee retreated across the Potomac, and no further attempt was made to invade the North. It was, indeed, impossible; all that Lee could do was to resist attacks and prolong the struggle. Meade followed the Confederates slowly until both armies were not far from the place from which they had started.

Vicksburg, July 4, 1863.

326. Vicksburg; Chattanooga. (1863.) — On the 4th of July, the day after the battle of Gettysburg, Vicksburg surrendered to General Grant, and thirty-two thousand prisoners fell into his hands. A few days later Port Hudson surrendered to Banks, and the Mississippi was open to its mouth.

The Mississippi open.

THE FALL OF VICKSBURG.

More Glorious News.

Gen. Pemberton Begs for Conditions.

He Wants to March Out His Men.

"Unconditional Surrender" Grant Don't See It.

He Will Not Allow a Single Man to March Out.

PEMBERTON CONSULTS WITH HIS OFFICERS.

They Don't Want to Stay in "Grant's Pig-Pen" Any Longer.

They Urge Pemberton to Surrender, Bag, Baggage, Cannon, and Cattle.

And this on Our Ever Glorious Fourth of July.

THE STRONGHOLD IN OUR POSSESSION.

WASHINGTON, Tuesday, July 7—1 o'clock p. m.
The following dispatch has just been received:

U S MISSISSIPPI SQUADRON,
FLAG-SHIP BLACK HAWK, July 4, 1863.

Hon. GIDEON WELLES, *Secretary of the Navy.*

SIR; I have the honor to inform you that Vicksburg has surrendered to the United States forces on this 4th of July.

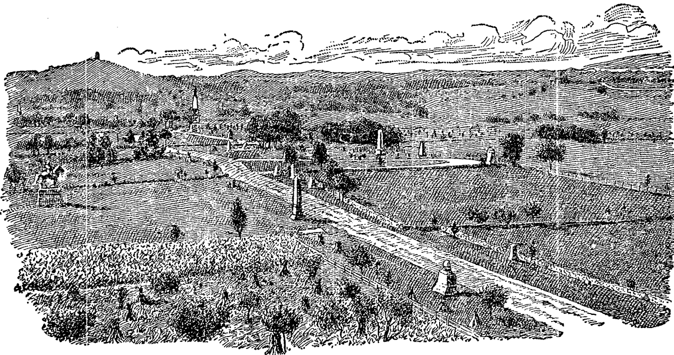
Very respectfully, your obedient servant,
D. D. PORTER, Acting Rear Admiral.

From the New York *Herald* for July 8, 1863.

moved toward the Shenandoah Valley. Hooker kept his army between Lee and Washington. But when Lee crossed the Potomac, and hastened across Maryland, Hooker followed him. Lee entered Pennsylvania and captured Chambersburg. A part of his force reached York, while his cavalry were within sight of Harrisburg.

Lee invades Maryland and Pennsylvania, 1863.

The North was thoroughly alarmed and with good reason. The militia were hastily called out, and hurried forward to protect Philadelphia and Harrisburg and to reënforce the army. Meanwhile, on the 27th of June, Hooker, annoyed by the orders which came from Washington, asked to be relieved of his command.

THE GETTYSBURG NATIONAL MILITARY PARK.
Hancock Avenue looking south.

325. Gettysburg. (1863.)—Hooker was succeeded by General George G. Meade of Pennsylvania. Meade was a graduate of West Point, had served in the Mexican War, and had been in the Army of the Potomac since its organization. A steady officer who would run few risks, he conducted the remainder of the campaign in his own way.[1]

General Meade in command of the Army of the Potomac.

[1] He retained his position as commander of the Army of the Potomac until the close of the war, but after March 3, 1864, acted under Grant (sect. 337).

געשיקט געוואָרען צו בעשיצען פילאַדעלפיאַ און העריסבורג און צו פערשטאַר־קערן דיא אַרמעע. אונטערדעסען האָט הוקער געבעטען דאָס מען זאָל איהם בעפרייען פון זיין קאָמאַנדע, ווייל איהם האָבען דערעסען דיא פיעלע בעפעהלע וואָס זיינען אָנגעקומען פון וואַשינגטאָן און ער האָט שוין דיא לאַגע מעהר ניט געקענט פערטראָגען. דאָס איז געווען דעם 27טען יוני.

325. געטיסבורג. (1863) — אויף'ן אָרט פון הוקער איז ערנאַנט געוואָרען גענעראַל דזשאָרדזש ג. מיד פון פּענסילווייניאַ. מיד איז געווען אַ געענדיגטער פון וועסט פּאָינט, האָט געדיענט אין דער מעקסיקאַנער מלחמה, און האָט זיך געפונען אין דער אַרמעע פון דעם פּאָטאָמעק זייט וואו זי איז פון אָנפאַנג אָרגאַני־זירט געוואָרען. ער איז געווען אַן אויסגערעכענטער קאָמאַנדיר, וועלכער האָט ניט געוואָלט ריזיקירען פיעל און ער האָט געפיהרט דעם קאַמפּף אויף זיין אייגענעם וועג.*) דיא צוויי אַרמעען האָבען זיך בעגעגענט ביי געטיסבורג.**) אַ שרעקלי־

---

*) ער איז פערבליבען קאָמאַנדיר פון דער אַרמעע פון פּאָטאָמעק ביז'ן ענדע פון דער בירגער מלחמה, אָבער נאָך דעם 3טען מערץ, 1864, איז ער געווען אונטער גרענט (זעה פּאַראַגראַף 337).

**) אויף זייטע 355 געפינט זיך אַ צייכנונג פון געטיסבורג, וועלכע איז עטליכע חדשים נאָך דער שלאַכט אומגעוואַנדעלט געוואָרען אין אַ נאַציאָנאַל מיליטערישען בית עולם. ביי דער צערעמאָניע פון ווידמען דיזען אָרט פאַר דעם אָנדענקען פון דיא געפאַלענע העלדען האָט פּרעזידענט לינקאָלן געהאַלטען דיא בעריהמטע געטיסבורג רעדע, וועלכע איז וויא פאָלגט:

”זיעבען און אַכציג יאָהר צוריק האָבען אונזערע עלטערן אויף דיזען ערד־טייל בעשאַ־פען אַ נייע נאַציאָן, אויסגעטראָגען אין פרייהייט און געווידמעט צו ־עם געדאַנק דאָס אַלע מענשען זיינען געבאָרען גלייך.

איצטער זיינען מיר אַריינגעטהאָן אין אַ גרויסען בירגער קריעג, אויספּרובירענדיג אויב דיזע נאַציאָן אָדער וועלכע אַנדערע נאַציאָנען וואָס איז אַזוי אויסגעטראָגען און אַזוי גע־ווידמעט, קען לאַנג אָנהאַלטען. מיר זיינען דאָ פערזאַמעלט אויף אַ גרויסען שלאַכט־פעלד פון דיזער מלחמה. מיר זיינען געקומען בעשטימען אַ טייל פון דיזען שלאַכט־פעלד אַלס רוהע־פּלאַץ אויף עולמות פאַר יענע וואָס האָבען אַבגעגעבען זייערע לעבענס כדי דיא נאַציאָן זאָל לעבען. עס איז זעהר פּאַסענד אַז מיר זאָלען דאָס טהאָן.

אין אַ ברייטען זין אָבער קענען מיר ניט ווידמען, קענען מיר ניט איינ־ווייהען, קענען מיר ניט הייליגען דיזען גרונד. דיא בראַווע מענער, דיא לעבעדיגע און דיא טויטע — זיי האָבען דאָ געקעמפּפט, זיי האָבען געהייליגט דיזען גרונד פיעל ערהאַבענער אַלס אונזערע שוואַכע כוחות קענען צוגעבען דערצו אָדער אַראָבנעהמען דערפון. דיא וועלט וועט ווייניג מערקען, און נאָך וועניגער געדענקען, וואָס מיר זאָגען דאָ, אָבער זיא קען קיינמאָל ניט פערגעסען וואָס זיי האָבען געטהאָן דאָ. ניט זיי וועלכע האָבען דאָ געקעמפּפט, נור מיר, דיא לעבעדיגע, דאַרפען געהייליגט און געווייהט ווערן צו דיא אונגעענדיגטע ארבייט וועלכע זיי האָבען אַזוי העלדענמוטהיג ביז איצטער געטריבען. מיר דאַרפען געווידמעט ווערן צו דער גרויסער אויפגאַבע וועלכע בלייבט נאָך פאַר אונז, דאָס פון דיזע געעהרטע מתים זאָלען מיר נעהמען גרעסערע איבערגעבענהייט צו דער זאַכע, צו וועלכער זיי האָבען זיך איבערגעגעבען אין פולען מאָס — דאָס מיר זאָלען דאָ פייערליך בעשליסען, אַז דיזע טויטע זאָלען ניט

324. טשענסעלאָרסוויל; לי בעפאַלט פענסילווייניא. (1863) — אונ־טערדעסען איז דיא אַרמעע פון פּאָטאָמעק אויף דאָס נײַ אָרגאַניזירט געוואָרען פון גענעראַל הוקער מיט גרויס ערפאָלג (זעה פּאַראַגראַף 317). הוקער האָט בע־שלאָסען צוצוקומען צו ריטשמאָנד פון דער זייט פון דעם רעפּאַהאַנאָק טייך. ער האָט בעגעגענט לי ביי אַ קליינעם פּלאַץ וועלכער רופט זיך טשענסעלאָרסוויל און איז דאָרט שטאַרק געשלאָגען געוואָרען אין אַ שלאַכט וואָס האָט געדויערט צוויי טעג (2טער און 3טער מאַי, 1863). הוקער'ס פערלוסט איז געווען זיעבע־צעהן טויזענד מאַן. אויף דער זייט פון דיא קאָנפעדעראַטען איז דער פערלוסט אין צאָהל פון סאָלדאַטען ניט געווען אַזוי גרויס, אָבער זייער גרויסער גענעראַל, "סטאָונוואָל" דזשעקסאָן, איז אין דער דעמערונג פון דעם אָבענד דערשאָסען געוואָרען פון זיינע אייגענע מענשען, וועלכע האָבען געמיינט אַז ער און זיין בעגלייטענדער שטאַב זיינען גאָר פון דעם שונא'ס לאַגער.

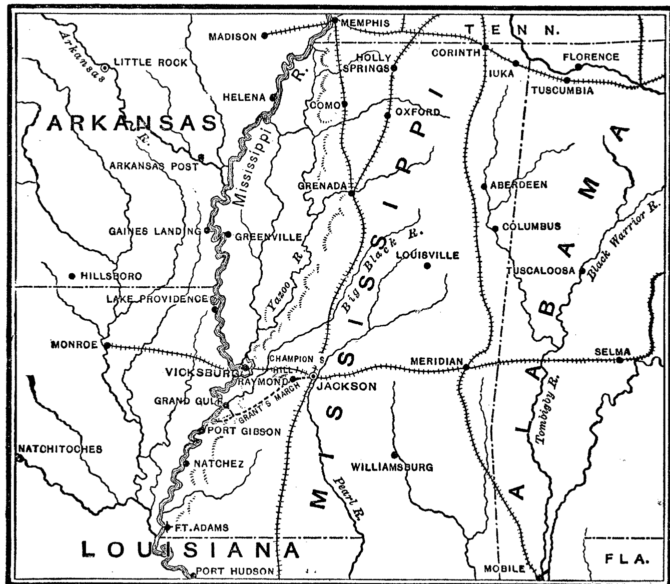
לי האָט יעצט בעשלאָסען צו בעפאַלען דיא נאָרד אַ צווייטען מאָל. ער איז צו דעם געצוואונגען געוואָרען פון דער עפענטליכער מיינונג אין דיא זידליכע שטאַאַטען. זיין אַרמעע פון דריי און זיעבעציג טויזענד ערפאַהרענע סאָלדאַטען האָט ער גענומען פיהרען אין דער ריכטונג פון דעם שענאַנדאָ טהאָל. הוקער האָט זיין אַרמעע געהאַלטען צווישען לי און וואַשינגטאָן. אָבער ווען לי איז אַריבער דעם טייך פּאָטאָמעק און האָט זיך גענומען איילען איבער מערילענד האָט איהם הוקער גענומען נאָכגעהן. לי איז אַריין אין פענסילווייניא און האָט איינגענומען טשיימ־בערסבורג. אַ טייל פון זיין אַרמעע האָט דערגרייכט יאָרק, וועהרענד זיין קאַ־וואַלעריע האָט זיך געפונען ביים שוועל פון העריסבורג.

דיא נאָרד איז געוואָרען היבש איבערגעשראָקען און ניט אָהן אורזאַכע. אין איילעניש איז אַרויסגערופען געוואָרען דיא מיליץ, וועלכע איז גלייך אָפּ־

געפיהרט געוואָרען געגען דער שטאָט וויקסבורג. פון אויבען ביז אונטען, אָדער אין אַנדערע ווערטער, פון נאָרד צו זיד, ציהט זיך דער גרויסער מיסיסיפּי טייך. ביים טייך גאָר אויבען געפינט זיך דיא שטאָט מעמפיס און עטוואָס נידעריגער אין אַן אָסטליכער ריכטונג איז דיא שטאָט קאָרינט. פון דער לעצטער שטאָט האָט עס גרענט אָפּגעמאַרשירט מיט זיין חיל איינ־צונעהמען וויקסבורג, וועלכע מען קען זעהן איז אַ זידליכער ריכטונג ביים טייך מיסיסיפּי; אין דער זעלבער צייט איז פון מעמפיס אָבגעפאָהרען אויף טראַנספּאָרט־שיפען, בעגלייט פון קאַנאָנען־שיפען, אַן אַנדער אָבטיילונג פעדעראַליסטישע חיל אונטער שערמאַן, וועלכער האָט געזאָלט אַטאַקירען וויקסבורג פון הינטען. פון דיא פלענער האָט זיך אָבער גאָרניט אויסגעלאָזען, און גרענט האָט, וויא עס איז שוין געמעלדעט געוואָרען, בעשלאָסען צו בעלאַגערן דיא שטאָט.

— In the East, General Hooker (sect. 317) had been successful in reorganizing the Army of the Potomac. He determined to approach Richmond from the Rappahannock River. He met Lee at a small place called Chancellorsville, and was defeated (May 2, 3, 1863), with a loss of about seventeen thousand men. On the Con-

Chancellorsville, May 2, 3, 1863.

Map of the Vicksburg Campaign.

federate side the loss in numbers was not so heavy; but their great soldier, "Stonewall" Jackson, was shot by his own men in the dusk of the evening, under the supposition that he and his staff were enemies.

"Stonewall" Jackson killed.

Lee now resolved on a second invasion of the North, a movement practically forced upon him by public opinion. His army of seventy-three thousand experienced troops

creased. This, true of all wars, was sorrowfully true of the Civil War in America. Seldom, if ever, have such heart-rending sufferings been endured; and Andersonville has become almost a synonym for terrible miseries.[1]

322. **The Sioux War.** (1862.) — To add to the difficulties of the United States, in the summer of 1862, the Sioux Indians in Dakota and western Minnesota revolted. They had complained with abundant reason of unjust treatment and non-fulfilment of treaties. To avenge their wrongs, they fell upon the whites, killing men, women, and children. A detachment from the army soon put an end to these troubles, and a number of the Indians were tried, found guilty of murder, and hanged. **Sioux War, 1862.**

323. **Campaign in the West; Vicksburg.** (1863.) — In the West and Southwest there were four Union armies: one under Grant, in the vicinity of Vicksburg, Mississippi; one under Banks, in Louisiana; one under Schofield, in Missouri; and one under Rosecrans, near Murfreesboro, Tennessee. The main purpose of the first three was to open the Mississippi River, and thus divide the Confederacy. The objective point of the army of Rosecrans was Chattanooga. **Union armies in the West, 1863.**

Vicksburg and Port Hudson, still held by the Confederates, were very strong points. Leaving Corinth, Grant, with the coöperation of gunboats and transports, tried plan after plan in order to defeat the Confederate forces, and to reduce Vicksburg; again and again his efforts were unsuccessful. He next occupied the country east of the city, and made several ineffectual assaults upon the fortifications. He then began a regular siege of the city. **Grant besieges Vicksburg.**

324. **Chancellorsville; Lee invades Pennsylvania.** (1863.)

[1] "Of that camp, the Confederate inspector-general spoke as a place of horrors beyond description."

אזוי פיעל הערצרייסענדע יסורים; און ענדערסאָנוויל איז געוואָרען כמעט אַן אנדער וואָרט פאַר דיא שרעקליכסטע קוועלונגען.*)

322. דיא מלחמה מיט דיא סיו אינדיאַנער. (1862) — צו מאַכען דיא צרות פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען נאָך גרעסער, האָבען אין זומער פון 1862 דיא סיו אינדיאַנער אין דאַקאָטאַ און וועסטליכען טייל פון מינעסאָטאַ געמאַכט אַן אויפשטאַנד. זיי האָבען זיך מיט רעכט בעקלאָגט דאָס מען בע־האַנדעלט זיי ניט מיט יושר און דאָס מען האַלט ניט קיינע פון דיא אָבמאַכען וואָס מען האָט מיט זיי געמאַכט. זיי האָבען דארום בעשלאָסען צו נעהמען נקמה פאַר דאָס אונרעכט וואָס מען בעגעהט געגען זיי; זיי זיינען בעפאַלען און אויסגע׳הרג׳עט ווייסע מענשען — מענער, פרויען און קינדער. אַן אָבטיילונג פון דער אַרמעע האָט גיך געמאַכט אַ סוף צו דיזע צרות. אַן אַנצאָהל אינדיאַנער זיינען פּראָצעסירט געוואָרען; מען האָט זיי געפונען שולדיג אין מאָרד און אויפגעהאַנגען.

323. דער קאַמפּף אין דיא וועסט; וויקסבורג. (1863) — אין דיא וועסט און זיד־וועסט זיינען געווען פיער אַרמעען: איינע אונטער גרענט, אין דער געגענד פון וויקסבורג, מיסיסיפּי; איינע אונטער בייגקס, אין לואיזיענע; איינע אונטער שאָפּיעלד, אין מיזורי; און איינע אונטער ראָזעקראַנס, ניט ווייט פון מוירפריסבאָראָ, טענעסי. דער הויפּט צוועק פון דיא ערשטע דריי איז גע־ווען צו עפּענען דעם טייך מיסיסיפּי און אויף דעם אופן צו צערשפּליטערן דיא קאָנפעדעראַטען. דער ציעל־פּונקט פון דער ראָזענקראַנס אַרמעע איז געווען טשעטענוגאַ.

וויקסבורג און פּאָרט האָדסען, וועלכע זיינען נאָך אַלץ געווען אין דיא הענד פון דיא קאָנפעדעראַטען, זיינען געווען זעהר שטאַרקע פּונקטען. פערלאָזענדיג קאָרינט האָט גענעראַל גרענט פּרובירט איין פּלאַן נאָך׳ן צווייטען צו שלאָגען דיא קאָנפעדעראַטען חיל און איינצונעהמען וויקסבורג; ער איז פון דער וואַסער־זייט געהאָלפען געוואָרען פון קאַנאָנען־שיפען און טראַנספּאָרט־שיפען; אָבער יעדען מאָל איז ער דורכגעפאַלען. דערנאָך האָט ער פערנומען דאָס לאַנד אָסט פון וויקסבורג און האָט געמאַכט עטליכע אָנגריפע אויף דיא פעסטונגען, אָבער אַלץ אָהן ערפאָלג. דאַן האָט ער בעשלאָסען צו מאַכען אַ געוועהנליכע בעלאַ־גערונג פון דער שטאָט.**)

---

*) אין ענדערסאָנוויל זיינען 35,000 געפאַנגענע געהאַלטען געוואָרען אויף אַ פעלד פון 27 אַקער; זיי זיינען בעהאַנדעלט געוואָרען אויף דעם שוידערליכסטען אופן. דער קאָנ-פעדעראַטען גענעראַל-אינספעקטאָר האָט בעריכטעט דאָס דער אָרט איז "אַ שאַנדע פאַר ציוויליזאַציאָן" און דאָס דיא יסורים וואָס דיא געפאַנגענע האָבען זיינען אַזעלכע שרעקליכע דאָס מען קען זיי גאָרניט בעשרייבען. ביי ענדע פון דער מלחמה איז דער קאָמענדאַנט פון ענדערסאָנוויל, אַ שווייצאַר, פּראָצעסירט און אויפגעהאַנגען געוואָרען.

**) אויף דער ענגלישער זייטע 354 געפינט זיך אַ קאַרטע פון דעם קאַמפּף וואָס איז

וואס זאל זיי ניט געגעבען ווערן, בעטראכט געווארען אם ווענינגסטען וויא אן איני־
דירעקטע שטיצע פון שקלאפעריי.

דער וויכטיגסטער מאמענטאנער רעזולטאט פון דער בעפרייאונגס־פראקלא־
מאציע איז געווען דיא בעשעפטיגונג פון נעגערס און אנטלאפענע שקלאפען
אין דיא ארמעען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען. זיי זיינען שוין פריהער בע־
נוצט געווארען פון דיא קאנפעדעראטען פאר דעם צוועק פון אויסגראבען ערד
און מאכען בעפעסטיגונגען, אויך אלס פוהרלייטע, און פאר אנדערע צוועקען.
דיא איבערגעבענהייט פון דיא שווארצע צו זייערע בעלי הבתים, הויפטזעכליך
אויף דיא פלאנטאציעס אין דיא זיד שטאאטען, וואו עס האט זעהר אפט פאַ־
סירט דאס עס איז ניט געבליבען קיין איינציגער ווייסער מאן, האט כמעט קיין
גלייכען ניט אין דער געשיכטע פון דער וועלט און מעג פון אלעמען בעוואונ־
דערט ווערן.

דיא קאנפעדעראטען רעגיערונג האט זעהר ניט געוואלט ליידען דאס וואס
דיא פעדעראליסטישע רעגיערונג האט אנגעהויבען אריינצונעהמען נעגערס אין
איהרע ארמעען און דאס האט געפיהרט דערצו דאס מען האט אויפגעהערט
אויסבייטען געפאנגענע, וויא עס איז דער מנהג אין קריעגס־צייט; ווארום
אזוי שנעל וויא דיא קאנפעדעראטען רעגיערונג האט זיך ענטזאגט אויסצובייטען
דיא נעגער סאלדאטען אדער זייערע ווייסע אפיצירען וועלכע זיינען גענומען
געווארען אין פליען, האט דיא פעראייניגטע שטאאטען זיך אין גאנצען ענטזאגט
אויסצובייטען געפאנגענע, ווייל זיא האט געהאלטען פאר איהר פפליכט צו
בעשיצען גלייך אלעמען וואס האבען ביי איהר געדיענט אין דער ארמעע.
בעת דעם גאנצען קריעג האבען הונדערט און אכציג טויזענד נעגערס געדיענט
אין דיא ארמעען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען און זיי האבען זיך געמאכט
א גוטען נאמען.

321. קריעגס געפאנגענע. (1861—1865) — פון דיא איבלען אין
מלחמה צייט איז דיא איינשפערונג און שלעכטע בעהאנדלונג פון געפאנגענע
ניט פון דיא קלענסטע; און ווען דער אויסבייט פון געפאנגענע ווערט ניט
פראקטיצירט, אדער ווערט פראקטיצירט נור אין א זעהר בעשריינקטער מאס,
דאן ווערן דיא צרות דערפון שטארק פערגרעסערט. דאס איז דער אמת וועגען
אלע מלחמות און, עס טהוט לייד צו זאגען, דער ביטערער אמת וועגען דער
בירגער מלחמה אין אמעריקא. זעלטען, אויב ווען, זיינען מענשען אויסגעשטאנען

Effect of the Emancipation proclamation.

This proclamation was the first official blow struck at slavery, and henceforth made the war not only a struggle to maintain the union of the states, but also one to set free the slaves. Perhaps its greatest effect was abroad, for the long and brave resistance of the South had begun to make the Europeans think that she might succeed after all, and ought, perhaps, to be recognized. Now, any recognition of her independence, or any help which might be officially extended to her, would be at least an indirect support to slavery.

The most important immediate result was the employment of negroes and fugitive slaves in the armies of the Union. They had already been employed by the Confederates in throwing up intrenchments and as teamsters, and for other purposes. The faithfulness of the negroes to their southern masters, particularly on the plantations, where often there were no white men, has scarcely been paralleled in history, and is worthy of great admiration.

Negroes in the Union army.

The enlistment of negroes by the Federal government was resented by the South, and led finally to a cessation of the exchange of prisoners; for as the Confederate authorities naturally refused to exchange any black soldiers or their white officers captured in battle, the United States government refused to exchange at all, feeling bound to protect equally all who had entered its service. About one hundred and eighty thousand negroes entered the armies of the United States during the war and their record is a creditable one.

Prisoners of war.

321. **Prisoners of War.** (1861–1865.) — Of the evils incident to war, the confinement and ill-treatment of prisoners is not the least; and when exchange of prisoners is not practised, or is much restricted, the evils are greatly in-

lamation by the districts named, and on January 1, 1863, he issued the proclamation of which he had given one hundred days' notice. In this he declared the power was

Emancipation Proclamation issued January 1, 1863.

And by virtue of the power, and for the purpose aforesaid, I do order and declare that all persons held as slaves within said designated States, and parts of States, are, and henceforward shall be free;

And upon this act, sincerely believed to be an act of justice, warranted by the Constitution, upon military necessity, I invoke the considerate judgment of mankind, and the gracious favor of Almighty God.

(L.S.) Independence of the United States of America the eighty-seventh.

Abraham Lincoln

EXTRACT FROM LINCOLN'S EMANCIPATION PROCLAMATION.

Reduced facsimile of the autograph copy.

vested in him as "Commander-in-chief of the Army and Navy of the United States," claiming that it was "a fit and necessary war measure."

Union government, for the President did not claim the power to issue such an order respecting those states which had not seceded.

— דעם 22טען סעפּטעמבער, 1862, האָט פּרעזידענט לינקאָלן אַרויסגעלאָזען אַ פּראָקלאַמאַציע, אין וועלכער ער האָט ערקלערט דאָס "אַלע פּערזאָנען וועלכע זיינען געהאַלטען געוואָרען אַלס שקלאַפען אין אירגענד וועלכען שטאַאַט אָדער בעשטימטען טייל פון אַ שטאַאַט, וואו דיא איינוואָהנער זיינען אין אויפשטאַנד געגען דיא פעראייניגטע שטאַאַטען, זאָלען פון דעם ערשטען טאָג יאַנואַר, 1863, און פון דאַן אָן אויף עוויג זיין פריי".*)

דאָס איז געווען אַ מין וואָרנונג. פערשטעהט זיך, דיא יעניגע טיילען וואָס זיינען אַרויסגעטראָטען פון דיא פעראייניגטע שטאַאַטען האָבען דיזער פּאָרלויפיגער פּראָקלאַמאַציע קיין שום אַכטונג ניט געשיינקט; און דעם ערש־טען יאַנואַר, 1863, האָט לינקאָלן אַרויסגעלאָזען דיא פּראָקלאַמאַציע געגען וועלכער ער האָט געוואָרענט מיט הונדערט טעג פריהער. אין דיזער פּראָקלאַ־מאַציע האָט ער ערקלעהרט אַז דיא מאַכט דאָס צו טהאָן האָט ער אַלס "הויפּט קאָמאַנדיר פון דער אַרמעע און דיא מאַרין פון דיא פעראייניגטע שטאַאַטען", און דיא אורזאַכע וואַרום ער טהוט עס איז ווייל ער געפינט עס פאַר "אַ פּאַ־סענדען און נויטוועגדיגען קריעגס־מיטעל".**)

דיזע פּראָקלאַמאַציע איז געווען דער ערשטער אָפיציעלער קלאַפּ וואָס שקלאַ־פעריי האָט געקראָגען; און פון יעצט אָן איז דיא מלחמה געוואָרען ניט נור אַ קאַמפּף פאַר אויפהאַלטען דעם עוויגען בונד צווישען דיא שטאַאַטען, נור אויך צו בעפרייען דיא שקלאַפען. דיא שטאַרקסטע ווירקונג האָט עס פיליייכט געהאַט אין אויסלאַנד. דער לאַנגער און העלדישער ווידערשטאַנד פון דיא קאָנפעדעראַטען האָט דיא אייראָפּעער אָנגעהויבען מאַכען דענקען דאָס דיא רעבעלישע שטאַאַטען קענען נאָך אַלעמען געווינען און מען וואָלט זיי אפשר בעדאַרפט אַנערקענען. יעצט אָבער וואָלט דיא אַנערקענונג פון דיא קאָנפעדעראַטען שטאַאַטען אַלס אַ בעזונדערע און אונאַבהענגיגע מדינה, אָדער אירגענד וועלכע אָפיציעלע הילפע

*) אין דער פּראָקלאַמאַציע זיינען אויסגערעכענט געוואָרען יענע טיילען פון לאַנד וועלכע זיינען ניט געווען אונטער דער קאָנטראָלע פון דער פעדעראַליסטישער רעגיערונג, ווייל דער פּרעזידענט האָט גאַרניט פּרעטענדירט צו האָבען דיא מאַכט אויף אַרויסגעבען אַזאַ בעפעהל וועגען דיא טיילען וואָס האָבען זיך ניט אָפּגעריסען פון דיא פעראייניגטע שטאַ־אַטען.

**) אויף דער ענגלישער זייטע 351 געפינט זיך אַ פערקלענערטע נאַכבילדונג פון אַ טייל פון דער בעפרייאונגס פּראָקלאַמאַציע, וועלכע פּרעזידענט לינקאָלן האָט אַרויסגעלאָזט ביים אָנפאַנג פון 1863.

דיא ארמעע אין מיזורי, ארויסגעלאָזען א פּראָקלאמאציע, אין וועלכער ער האָט ערקלעהרט אז דאָס אייגענטהום פון אלע בירגער וואָס וועלען זיך שלאָגען געגען דיא פעראייניגטע שטאאטען, אָדער העלפען איהר שונא, וועט קאָנפיסקירט ווערן, און דאָס "זייערע שקלאַפען, אויב זיי האָבען אזעלכע, ווערן דאדורך ערקלעהרט פרייע מענשען". דיזען לעצטען פונקט פון דער פּראָקלאמאציע האָט פּרעזידענט לינקאָלן שפּעטער בטל געמאכט.

אין זיד קעראָליינא האָט גענעראל האָנטער ארויסגעגעבען א מיליטערישען בעפעהל אין מאַי, 1861, אין וועלכען עס איז געשטאנען פאָלגענדעס: "שקלאַ-פעריי און קריעגס-צושטאנד אין א פרייע מדינה קענען ניט געהן האנד אין האנד. דיא פּערזאָנען אין דיזע דריי שטאאטען, דזשאָרדזשיא, פלאָרידא און זיד קעראָליינא, וועלכע זיינען ביזהער געהאלטען געוואָרען אלס שקלאפען, ווערן דארום ערקלעהרט פריי אויף אלע מאָל." ער האָט אויך אָרגאניזירט א רעגימענט פון נעגער-סאָלדאטען, וועלכען ער האָט געמאכט פאר א טייל פון זיין ארמעע.

פּרעזידענט לינקאָלן האָט בטל געמאכט דיא גאנצע פּראָקלאמאציע פון האָנטער, אויף'ן גרונד דאָס ער האָט אָנגעריהרט פראגען וועלכע קאָמאנדירען פון ארמעען זיינען ניט בעפאָלמעכטיגט צו ענטשיידען. אין דער זעלבער צייט אָבער האָט לינקאָלן אין זיין פּראָקלאמאציע ערזוכט דאָס פאָלק צו בענוצען זיך מיט דעם פּלאן פון בעלוינטע בעפרייאונג, וועלכען דער קאָנגרעס פון דיא פעראייניגטע שטאאטען האָט אָנגענומען.*)

אין דער נאָרד האָט זיך דער געפיהל געגען שקלאפעריי געהאלטען זעהר שנעל אין ענטוויקלען. לינקאָלן איז מיט זיינע אידעען קיינמאל ניט ארויסגע-טראָטען פיעל פריהער פאר דער עפענטליכער מיינונג. ער האָט אָפּגעוואַרט אויף דער ריכטיגער צייט, און ווען ער האָט גערעכנעט דאָס דיא שטונדע איז געקומען האָט ער אי גערעדט אי געהאנדעלט. דיא פראגע פון שקלאפעריי האָט ער ביי זיך בעטראכט פון אלע זייטען און ער האָט נור געוואַרט אויף'ן ריכטיגען מאָ-מענט ווען ער וועט קענען רעדען. דיא שלאַכט ביי ענטיטעם האָט איהם געגעבען דיא ריכטיגע געלעגענהייט.

320. בעפרייאונג אלס קריעגס-מיטעל; דיא ווירקונג. (1863—1865)

---

*) בעלוינטע בעפרייאונג מיינט גאנץ איינפאך דאָס דיא שקלאפען-אייגענטהימער זאָלען קריגען בעצאהלט פאר דיא בעפרייטע שקלאפען. פּרעזידענט לינקאָלן האָט דעם קאָנגרעס גע-ראטהען אנצונעהמען א פּלאן, וועלכער זאָל מאכען מעגליך דיא בעפרייאונג פון שקלאפען אויף אזא אופן, און דער קאָנגרעס האָט אזא פּלאן אָנגענומען. אָבער עס איז פון דעם גאָרניט געוואָרען. דער קאָנגרעס האָט נור אָפּגעקויפט דיא 4000 שקלאפען פון קאָלאמביא דיסטריקט (וואו דיא שטאָט וואשינגטאָן געפינט זיך) פאר א מיליאָן דאָלער.

Lincoln's attitude toward slavery.

confiscated, and "their slaves, if any they have, are hereby declared free men." This order, so far as it related to the slaves, was annulled by President Lincoln.

In South Carolina, General Hunter, in May, 1861, in a military order, said: "Slavery and martial law in a free country are altogether incompatible. The persons in these three states, Georgia, Florida, and South Carolina, heretofore held as slaves, are therefore declared forever free." He also mustered a regiment of negroes into the service.

President Lincoln annulled the proclamation of Hunter, as dealing with questions beyond the authority of "commanders in the field" to decide. Lincoln at the same time, in his proclamation besought the people to embrace the offer of compensated emancipation,[1] proposed by the United States Congress.

The feeling in the North against slavery was rapidly growing. Lincoln never pressed his views much in advance of public opinion. He bided his time until he thought the hour had come, and then he spoke or acted. He had already considered the subject carefully, and was only waiting the time to speak. The battle of Antietam gave him a suitable opportunity.

The Emancipation Proclamation announced.

320. Emancipation a War Measure; Effect. (1863–1865.) — On the 22d of September, 1862, President Lincoln issued a proclamation, stating that on the first day of January, 1863, "all persons held as slaves within any state or designated part of a state, the people whereof shall then be in rebellion against the United States, shall be then, thenceforward, and forever free." [2]

Of course, no notice was taken of this preliminary proc-

[1] Compensated emancipation: that is, that payment should be made to the slave owners for slaves set free.

[2] Those portions were designated which were not under the control of the

Joseph Hooker, the unfortunate Army of the Potomac changed commanders again.

In the West the Union forces had been gradually advancing. Though the Confederates had made a few successful raids into Tennessee and Kentucky, the result of the year's campaign was decidedly against them. Braxton Bragg, the Confederate general, was defeated at Perryville, October 8. On the last day of the year 1862, a severe battle was fought at Murfreesboro, Tennessee, between Rosecrans, the Union general, and Bragg, resulting in the retreat of Bragg, after a heavy loss on both sides. Fighting in the West.

318. Slavery; "Contraband." (1861). — At the beginning of the war the United States government showed no disposition to interfere with slavery. President Lincoln in his inaugural said, quoting from one of his own campaign speeches: "I have no purpose, directly or indirectly, to interfere with the institution of slavery in the states where it exists. I believe I have no lawful right to do so, and I have no inclination to do so." Slavery.

In May, 1861, some fugitive slaves came into the camp of General Butler at Fortress Monroe. He refused to give them up to their owner, who was the commander of the Confederate forces near by, and who asked by a flag of truce that they should be returned to him under the fugitive slave law. Butler replied that slaves were contraband of war, as they could be used in working on fortifications and in other ways. This name of "Contraband" was applied to the ex-slaves for a long time. "Contrabands."

319. Slavery; Emancipation Proclamation. (1861–1863.) — In August, 1861, General John C. Frémont, commanding in Missouri, issued a proclamation, declaring that all citizens who should take up arms against the United States, or assist its enemies, should have their property

פון מענשען־לעבענס. דער רעזולטאט איז געווען דאס דיא אונגליקליכע פאטאָ־מעק ארמעע האט ווידער געקראָגען אן אנדער קאָמאנדיר. גענעראל יאָזעף הוקער איז ערנאנט געוואָרען צו פערנעהמען דעם אָרט פון גענעראל בוירנסייד.

דיא חיל פון דיא פעראייניגטע שטאאטען אין דיא וועסט האבען שטופענ־וויז פאָרשריט געמאכט. הגם דיא קאָנפעדעראטען איז א פּאָאר מאל געלונגען ארייגצושיקען אַנפאל עקספּעדיציעס אין טענעסי און קענטאָקי, איז פון דעסטווע־גען דער רעזולטאט פון דעם גאנצען יאָהר מלחמה פיהרען געווען ענטשיעדען גענגען זיי. דעם 8טען אָקטאָבער איז ברעקסטאָן ברעג, דער קאָנפעדעראטען גע־נעראל, געשלאָגען געוואָרען ביי פּעריוויל. אין דעם לעצטען טאָג פון יאָהר 1862 איז א שרעקליכע שלאכט פאָרגעקומען ביי מוירפריסבאָראָ, טענעסי, צווי־שען גענעראל ראָזענקראנס פון דער פעדעראליסטישער ארמעע און גענעראל ברעג פון דער קאָנפעדעראטען ארמעע. אויףביידע זייטען איז געפאלען זעהר א סך מענשען. ברעג האט זיך געמוזט צוריקציהען.

318. שקלאפעריי; "קאָנטראבאנד". (1861)—ביים אָנפאנג פון דער מלחמה האט דיא רעגיערונג פון דיא פעראייניגטע שטאאטען ניט ארויסגעצייגט קיין נייגונג צו מישען זיך אין דער שקלאפעריי פראגע. אין דער רעדע וועלכע פרעזידענט לינקאָלן האט געהאלטען ביי זיין איינשווערונג האט ער געזאָגט, ציטירענדיג פון איינע פון זיינע וואהל־רעדעס: "איך בעאבזיכטיג ניט אויף קיין פאל אנצוריהרען דיא אינסטיטוציאָן פון שקלאפעריי אין דיא שטאאטען וואו עס עקזיסטירט. איך גלויב דאס איך האב ניט קיין געזעצליכען רעכט דאס צו טהאָן און איך האב אויך ניט קיין שום נייגונג דאס צו טהאָן".

אין מאי, 1861, זיינען אן אנצאהל אנטלאָפענע שקלאפען געקומען אין דעם לאגער פון גענעראל באַטלער אין דער פעסטונג מאָנראָ. ער האט זיך ענטזאגט זיי אומצוקעהרען צו זייער אייגענטהימער, וועלכער איז געווען דער קאָמאנדיר פון דיא קאָנפעדעראטען חיל ניט ווייט פון דאָרט, און וועלכער האט דורך א פלאג פון וואפען־שטילשטאנד געפאָדערט דאס מען זאל זיי אומקעהרען צו איהם אויף'ן גרונד פון דאס געזעץ וועגען אנטלאָפענע שקלאפען. באַטלער האט גע־ענטפערט דאס דיא שקלאפען זיינען קריעגס־קאָנטראבאנד, ווייל דיא זיד האט זיי נאָך געקענט געברויכען ביי דער ארבייט פון בויען פעסטונגען און אויף אנדערע אופנים. א לאנגע צייט נאכדעם האט מען מיט דיזען נאמען "קאָנטרא־באנד" בעצייכענט דיא געוועזענע שקלאפען.

319. שקלאפעריי; בעפרייאונגס פראָקלאמאציע. (1861—1863) — אין אגוסט, 1861, האט גענעראל דזשאן סי. פרעמאָנט, וועלכער האט קאָמאנדירט

געוואָרען צוריקצוציהען זיך ביז'ן טייך דזשיימס. דאָ איז לי צוריקגעשטויסען געוואָרען, אָבער מעקלעלאַן'ס פערזוך איינצונעהמען ריטשמאָנד איז געווען א דורכפאַל. לי האָט יעצט בעשלאָסען צו אַטאַקירען גענעראַל פּאָפּ, וועלכער האָט קאָמאַנדירט דיא פעדעראַליסטישע חיל נאָהענט פון וואשינגטאָן. דיא אַרמעען האָבען זיך בעגעגענט אויף'ן אַלטען שלאַכטפעלד פון בול ראָן און פּאָפּ איז געשלאָגען געוואָרען. ביי דער צייט פון סעפּטעמבער (1862) האָבען דיא אַרמעען פון נאָרד און זיד פערנומען אונגעפעהר דיזעלבע ערטער וויא ביים אָנפאַנג פון יאָהר. לי און דזשעקסאָן זיינען געווען דער היפּך פון מעקלעלאַן: וויא ער האָט זיך בעוועגט לאַנגזאַם און פאָרזיכטיג אַזוי זיינען זיי געווען טהעטיג און אימער גרייט פאַר א צוזאַמענשטויס.

דיא קאָנפעדעראַטען האָבען גערענקט אַז יעצט איז א פּאַסענדע צייט פאַר אָנגרייפען דיא נאָרד. לי איז אַריבער דעם טייך פּאָטאָמעק אויף דער אויבער'שטער (נאָרד) זייט פון וואשינגטאָן, האָט איינגענומען פרעדריק, מערילענד, און האָט זיך גענומען גרייטען פאַר אַן אַטאַקע אויף באַלטימאָר אָדער פילאַדעלפיא. מעק־לעלאַן איז איהם נאָכגעגאַנגען און לי איז געווען געצוואונגען א קעהר צו טהאָן זיך אין א וועסטליכער ריכטונג. אין דער צווישען־צייט איז האַרפּער'ס פערי מיט עלף טויזענד מאַן און א מאַסע פּראָוויאַנט אריינגעפאַלען אין דיא הענד פון דיא קאָנפעדעראַטען. דיא אַרמעען האָבען זיך בעגעגענט ביי דער ענטיטעם טייכעל, נאָהענט פון שאַרפּסבורג, מערילענד, און נאָך א שרעקליכער שלאַכט (דעם 17טען דעצעמבער) האָט זיך לי צוריקגעצויגען אויף דער אַנדערער זייט פון דעם טייך פּאָטאָמעק.*) ער איז געווען שטאַרק ענטטוישט פון דעם וואָס ער האָט אין מערילענד געטראָפען ווענינ סימפּאַטיע פאַר דער קאָנפעדעראַטען רע־גיערונג.

מעקלעלאַן האָט דעם שונא ניט נאָכגעיאָגט און דאָס האָט געמאַכט אַז מען זאָל מיט איהם זיין שטאַרק אונצופריעדען, ניט נור פאַר ניט זיין טהעטיג גענוג יעצט, נור אויך פריהער; דער רעזולטאַט איז געווען דאָס מען האָט איהם געמאַכט אויס קאָמאַנדיר און מעהר האָט מען איהם שוין קיין קאָמאַנדע ניט געגעבען אין דער גאַנצער צייט וואָס דיא מלחמה האָט אָנגעהאַלטען.

317. פרעדריקסבורג; מוירפריסבאָראָ. (1862) — גענעראַל עמבראָז ע. בורנסייד איז יעצט געוואָרען דער קאָמאַנדיר פון דער פּאָטאָמעק אַרמעע. אויב מעקלעלאַן איז געווען צו פאָרזיכטיג איז בורנסייד געווען צו געאיילט. ער האָט געמאַכט א פערזוך צו דערגרייכען ריטשמאָנד אויף דעם וועג פון רעפּאַהאַנאָק און פרעדריקסבורג, אָבער זיין אַרמעע איז דאָרט צוריקגעטריבען און געשלאָגען געוואָרען (דעם 13טען דעצעמבער), מיט א שרעקליכען פערלוסט

*) אין דיזער שלאַכט האָט מעקלעלאַן פערלאָרען א 12,000 און לי א 10,000 סאָל־דאַטען.

McClellan fails to take Richmond.

tinuous fighting, forced him back to the James River. Here Lee was repulsed, but McClellan's attempt to take Richmond was a failure. Lee now determined to attack Pope, who commanded the Union forces near Washington. The armies met on the old field of Bull Run, and Pope was defeated. By September (1862) the two armies occupied about the same positions as early in the year. Lee and Jackson were as active and ready as McClellan was slow and cautious.

Second battle of Bull Run, August 29, 30, 1862.

The Confederates now thought it a good time to invade the North. Lee crossed the Potomac above Washington, took Frederick, Maryland, and prepared to move on Baltimore or Philadelphia. McClellan followed, forcing Lee to turn westward. Meantime, Harper's Ferry with eleven thousand men, besides stores, fell into the hands of the Confederates. The armies met at Antietam Creek, near Sharpsburg, Maryland, and after a severe battle (September 17), Lee retreated across the Potomac.[1] He had been much disappointed in meeting with so little sympathy in Maryland.

Lee invades Maryland; repulsed at Antietam, September 17, 1862.

McClellan did not pursue the retreating army and in consequence of his inactivity not only in this instance, but also in earlier ones, he was removed from command, and assigned to no further active duty during the war.

Burnside defeated at Fredericksburg, December 13, 1862.

317. Fredericksburg; Murfreesboro. (1862.)—The command of the Army of the Potomac was now given to General Ambrose E. Burnside. If McClellan was over-cautious, Burnside was rash. Attempting to reach Richmond by the way of the Rappahannock and Fredericksburg, his army was driven back and defeated (December 13), with a terrible loss of life. With the appointment of General

[1] McClellan lost in this battle about 12,000, and Lee about 10,000.

eral Joseph E. Johnston. McClellan moved his army to the mouth of the James River, and proceeded to attack Yorktown. It took a month to capture this place, and meanwhile Johnston was getting ready to repel an attack upon Richmond.

After taking Yorktown, McClellan pushed on and succeeded in getting within a few miles of Richmond. There the Chickahominy, a small stream, but swollen by sudden rains, divided his forces. Johnston at once attacked the weaker division of McClellan's army, and though Johnston was wounded and forced to retire, he had succeeded in delaying its advance. Meanwhile, the Confederates under Jackson drove Banks down the Shenandoah Valley toward Washington, so frightening the authorities that McDowell was hastily recalled to defend the city. McClellan checked.

"STONEWALL" JACKSON.

THOMAS JONATHAN JACKSON was born in Virginia, 1824. He graduated from West Point in 1846. He served in the Mexican War, but resigned from the army and became an instructor in the Virginia Military Institute, Lexington. He was given a command in the Confederate army, and was very successful. At the first battle of Bull Run, he and his brigade stood, it was said, like a "stone wall," and from that time he was known as "Stonewall" Jackson. He was Lee's most trusted general. He was fired upon, through error, by his own men at Chancellorsville, and died a few days later, May 10, 1863. His character was almost Puritanic, and he was a thorough soldier.

The wounded Johnston was succeeded by General Robert E. Lee. Robert E. Lee takes command of Confederate army before Richmond.

316. Failure to take Richmond; Bull Run; Antietam. (1862.) — Jackson having disposed of Banks, and McDowell being held back to protect Washington, Lee, who had been joined by Jackson's forces attacked McClellan, and after seven days of almost con- "Seven days' battle."

פון דעם דזשיימס טייך און האָט גענומען אַטאַקירען יאָרקטאַון. עס האָט גענומען א חדש איינצונעהמען דיזען אָרט, און אונטערדעסען האָט זיך דזשאַנסטאָן געמאַכט גרייט אָבצושטויסען אַן אַטאַקע אויף ריטשמאָנד.

נאָכדעם וויא מעקלעלאַן האָט איינגענומען יאָרקטאַון האָט ער זיך ווייטער מאַרשירט און האָט מיט ערפאָלג זיך דורכגעשפּאַרט ביז א פּאָאַר מייל ווייט פון ריטשמאָנד. דאָרט איז זיין אַרמעע צוטיילט געוואָרען פון א קליינעם וואַסער, דער טשיקאַהאָמיני פלוס, וועלכער איז גראַדע דאַמאָלס אָנגעשוואָלען געוואָרען פון רעגענס און האָט פערפלייצט דיא געגענד. דזשאָנסטאָן האָט גלייך אַטאַקירט דעם שוואַכערן פליגעל פון מעקלעלאַן'ס אַרמעע, און אָבוואָהל דזשאַנסטאָן איז פערוואונדעט געוואָרען און איז געווען געצוואונגען זיך צוריקצוציהען, איז איהם פון דעסטוועגען געלונגען אָבצוהאַלטען דעם ווייטערען פאָרשריט פון דער אַרמעע פון דיא פעראייניגטע שטאַאַטען. אין דער זעלבער צייט האָבען דיא קאָנפעדעראַטען, אונטער גענעראַל דזשעקסאָן,*) געטריבען גענעראַל בייינקס פון דעם שענאַנדאָ טהאַל אין דער ריכטונג פון וואַשינגטאָן. דאָס האָט דיא בעאַמטע פון דיא פעראייניגטע שטאַאַטען אַזוי דערשראָקען דאָס זיי האָבען אין איילעניש צוריקגערופען מעקדאַועל'ן צו בעשיצען דיא הויפּט־שטאָט.

אויף דעם אָרט פון דעם פערוואונדעטען דזשאַנסטאָן איז געוואָרען קאָמאַנדיר גענעראַל ראָבערט ע. לי.

316. ניט־געלונגענער פערזוך איינצונעהמען ריטשמאָנד; בול ראַן; ענטיטעם. (1862) — ווען דזשעקסאָן איז פערטיג געוואָרען מיט גענעראַל בייינקס, און מעקדאַועל איז צוריקגעהאַלטען געוואָרען אויף בעשיצען וואַשינגטאָן, האָט ער, דזשעקסאָן, זיך פעראייניגט מיט דער אַרמעע פון גענעראַל לי, וועלכער האָט יעצט געמאַכט אַן אַטאַקע אויף מעקלעלאַן. כמעט זיבען טעג נאָכאַנאַנד האָט מען זיך געשלאָגען און דער רעזולטאַט איז געווען דאָס מעקלעלאַן איז געצוואונגען

*) טהאָמאַס זשאָנעטאַן דזשעקסאָן, וועמעס בילד געפינט זיך אויף דער ענגלישער זייטע 347, איז געבאָרען געוואָרען אין ווירדזשיניא אין 1824. אין 1846 האָט ער געענדיגט דיא שולע פון וועסט פּאָינט. ער האָט זיך בעטייליגט אין דער מעקסיקאַנער מלחמה, אָבער האָט רעזיגנירט פון דער אַרמעע און איז געוואָרען א לעהרער אין דעם ווירדזשיניא מיליטערישען אינסטיטוט, אין לעקסינגטאָן. ווען עס האָט אויסגעבראָכען דער בירגער קריעג האָט ער נעקראָגען דיא קאָמאַנדע איבער א טייל חיל אין דער קאָנפעדעראַטען אַרמעע און איז געווען זעהר ערפאָלגרייך. מען האָט דערצעהלט דאָס ביי דער ערשטער שלאַכט פון בול ראַן איז ער מיט זיין בריגאַדע געשטאַנען וויא א "שטיינערנע וואַנד", און פון דאַמאָלס אָן האָט מען איהם אָנגעהויבען רופען "סטאָנוואָל" דזשעקסאָן. ער איז געווען לי'ס אָנפערטרויטער גענעראַל. ביי דער שלאַכט פון טשענסעלאָרסוויל האָבען זיינע אייגענע לייטע, דורך א טעות, אויף איהם געשאָסען, און א פּאָאַר טעג שפּעטער, דעם 10טען מאַי, 1863, איז ער פון דיא וואונדען געשטאָרבען. ער האָט געהאַט וואָס מען קען רופען א פּוריטאַנישען כאַראַקטער און איז געווען א סאָלדאַט אין פולען זינען פון וואָרט.

25טען אפריל) האָט זיך ניו אָרלינס אונטערגעגעבען. עס האָט ניט גענומען לאַנג ביז דיא פעסטונגען אונטערן שטאָט האָבען זיך אויך אונטערגעגעבען: גענעראַל באַטלער איז פערבליבען אין ניו אָרלינס, אָבער דיא פלאָטע איז אָפּגעפאָהרען העכער אַרויף אויף'ן מיסיסיפּי, און באַלד איז דער גאַנצער טייך, מיט דער אויסנאַהמע פון וויקסבורג און איינע אָדער צוויי אַנדערע פונקטען, געוועזען אָפען פאַר דיא חיל פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען.

315. מעקלעלאַן'ס אַרמעע ריהרט זיך; גענערעאַל ר. ע. לי.*) (1862) — מעקלעלאַן האָט אונטערדעסען געהאַלטען אין מוסטירען און אָרגאַניזירען דיא אַרמעע פון פּאָטאָמעק. דיא בעאַמטע אין וואַשינגטאָן און דאָס פאָלק אין אַלגעמיין זיינען מיעד געוואָרען וואַרטען ביז ער וועט זיך צוקלייבען עפּעס טהאָן און האָבען געשריען אַז עס איז שוין דיא העכסטע צייט צו מאַכען אַ שריט פאָרווערטס.

נאָכדעם וויא ער האָט געקראָגען פיעלע עצות און אויפפאָדערונגען, האָט מעקלעלאַן טראַנספּאָרטירט זיין אַרמעע איבער דעם פּאָטאָמעק, אום צו דערגרייכען ריטשמאָנד פון דער זיד־אָסט זייט. גענעראַל מעקדאָועל איז איבערגעלאָזען געוואָרען ניט ווייט פון פרעדעריקסבורג צו בעשיצען וואַשינגטאָן און אַ געניגענדע מאַכט איז אָבגעשטעלט געוואָרען אין דעם טהאָל פון שענאַנדאָ אונטער גענעראַל ביינקס. גענעראַל דזשאָזעף ע. דזשאָנסטאָן האָט קאָמאַנדירט דיא קאָנפעדעראַטען אַרמעע. מעקלעלאַן האָט געבראַכט זיין אַרמעע ביז'ן עפּענונג

*) גענעראַל ראָבערט עדוואַרד לי, וועמעס בילד געפינט זיך אויף דער ענגלישער זייטע 346, איז געבאָרען געוואָרען אין ווירדזשיניא דעם 19טען יאַנואַר, 1807. ער איז געווען אַ זוהן פון גענעראַל הענרי לי, וועלכער האָט זיך ערוואָרבען אַ נאָמען פאַר אַן אויסגעצייכענטען קאַוואַלעריען קאָמאַנדיר אין דער צייט פון דער אַמעריקאַנער רעוואָלוציאָן געגען ענגלאַנד. ראָבערט האָט געענדיגט דיא וועסט פּאָינט שוהלע אין 1829. ער האָט געדיענט אין דער מעקסיקאַנער מלחמה, איז אין דיא יאָהרען 1852—1855 געווען סופּעראינטענדענט (אויפזעהער) פון דער וועסט פּאָינט שוהלע, און האָט קאָמאַנדירט דיא חיל וועלכע האָבען געפאַנגען דזשאָן בראַון אין האַרפּער'ס פערי. ווען עס איז געוואָרען קלאָר דאָס ווירדזשיניא וועט אַרויסטרעטען פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען האָט ער זיך צוריקגעצויגען פון דער פעדעראַליסטישער אַרמעע. אין יוני, 1862, האָבען איהם דיא קאָנפעדעראַטען געגעבען דיא קאָמאַנדע איבער דער אַרמעע פון נאָרד ווירדזשיניא. מיט זיינע גרויסע מיליטערישע פעהיגקייטען, איבערהויפּט ביים פערטיידיגען זיך, האָט ער מעהר וויא אירגענד וועלכער אַנדער מענש שטאַרק געמאַכט דיא קאָנפעדעראַטען רעגיערונג. נאָך דער בירגער מלחמה, אין 1865, איז ער געוואָרען פּרעזידענט פון דעם וואַשינגטאָן ענד לי אוניווערזיטעט אין לעקסינגטאָן, ווירדזשיניא, און דיזען אַמט האָט ער געהאַלטען ביז זיין טויט, דעם 12טען אָקטאָבער, 1870.

Farragut takes New Orleans April 25, 1862.

endeavor to capture the forts which had been erected to defend the approach to New Orleans by the river, then he determined to pass them. There was a desperate conflict, but he succeeded. Two days later (April 25) New Orleans surrendered. It was not long before the forts below the city also surrendered. General Butler remained in charge of New Orleans, but the fleet went up the Mississippi, and soon the whole river, with the exception of Vicksburg and one or two other points, was open to the Union forces.

General Butler in New Orleans.

ROBERT E. LEE.

GENERAL ROBERT EDWARD LEE was born in Virginia, January 19, 1807. He was a son of General Henry Lee — the "Light Horse Harry" Lee of Revolutionary fame. He graduated from West Point in 1829. He served in the Mexican War, was superintendent of West Point, 1852–1855, and commanded the forces which captured John Brown at Harper's Ferry. He resigned his commission in the United States army when it was clear that Virginia would secede from the Union. He was given the command of the army of northern Virginia, June, 1862. By his remarkable military skill, particularly in defence, he did more than any other one man to strengthen the Confederacy. He became president of Washington and Lee University, Lexington, Virginia, in 1865, which office he held until his death, October 12, 1870.

315. Peninsular Campaign; General R. E. Lee. (1862.) — McClellan, meanwhile, had continued to drill and organize the Army of the Potomac. The authorities at Washington and the people at large had become quite tired of his inactivity and thought it high time for him to make a forward movement.

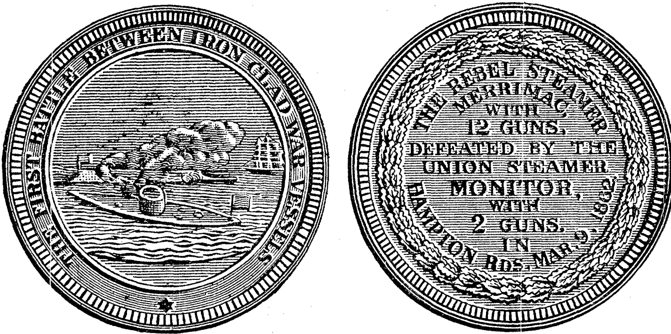
McClellan moves on Richmond.

After much consultation and urging, McClellan moved his army down the Potomac, to approach Richmond from the southeast. McDowell was left near Fredericksburg to protect Washington, and a force was stationed in the Shenandoah Valley under Banks. The Confederate army was commanded by Gen-

Importance of the conflict between the *Monitor* and *Merrimac.*

This short conflict brought about a revolution in naval warfare the world over. It was seen that wooden vessels were helpless against ironclads, and every maritime nation began to build ironclads of one kind or another.

The United States as soon as possible added to its navy a number of monitors, as they were called. The joy of

MEDAL COMMEMORATING THE ACTION BETWEEN THE "MONITOR" AND THE "MERRIMAC."

From the Bostonian Society's Collection.

the North at the result of this engagement was proportional to its previous dismay.

Ports lost to the South, 1862.

In the spring of 1862 Union fleets on the southern coast had such success that all the good ports of the Atlantic, except Savannah, Charleston, and Wilmington, in North Carolina, were lost to the South. In February an expedition, commanded by General Benjamin F. Butler and Commodore David G. Farragut, sailed from Chesapeake Bay to take New Orleans.

Farragut.

Farragut, a native of Tennessee, was a resident of Virginia at the outbreak of the war, but refused to follow his state. He had entered the navy in 1812, and was therefore a veteran in the service. A week was spent in the vain

דיזער קורצער קאמפף האט איבער דער גאנצער וועלט פעראורזאכט אן אי־בערקעהרענים אין דעם ארט פון פיהרען מלחמה אויף'ן ים. מען האט איינגעזעהן דאס הילצערנע שיפען זיינען הילפלאז געגען שיפען וואס זיינען בעדעקט מיט אייזען, און יעדע זעע־מאכט האט אנגעהויבען בויען אייזערנע שיפען נאך פער־שיעדענע מוסטערן.

אזעלכע שיפען האט מען אין דיא פעראייניגטע שטאאטען אנגעהויבען רו־פען "מאניטארס", נאך דער "מאניטאר" וואס האט בעזיעגט דיא "מערימעק". דיא רעגיערונג האט אזוי שנעל וויא מעגליך אויסגעבויט אן אנצאהל אייזערנע שיפען. ווען מען האט זיך אין נארד פון דיא פעראייניגטע שטאאטען דערוואוסט דעם רעזולטאט פון דער שלאכט צווישען דיא "מאניטאר" און דיא "מערימעק" איז דיא שמחה געוועזען ניט וועניגער גרויס וויא פריהער דער שרעק.*)

אין דעם פריהלינג פון 1862 האבען דיא קריעגס־שיפען פון דיא פעראיי־ניגטע שטאאטען געהאט אזוי פיעל ערפאלג ביים זידליכען ברעג, דאס אלע גוטע האפענס ביים אטלאנטישען אקעאן, אויסער סאוואנא, טשארלסטאן און ווילמינג־טאן (אין נארד קעראליינא), זיינען פאר דיא קאנפעדעראטען געוועזען פערלארען. אין פעברואר איז פון טשעסאפיק בעי אפגעפאהרען אן עקספעדיציע אונטער דער פיהרונג פון גענעראל בענדזשאמין פ. באטלער און קאמאדאר דייוויד ג. פאראגוט מיט דעם צוועק איינצונעהמען ניו ארלינס.

פאראגוט, וועלכער איז געבארען געווארען אין טענעסי, האט ביים אויס־ברוך פון דעם בירגער קריעג געוואהנט אין ווירדזשיניא, אבער ער האט זיך ענטזאגט נאכצופאלגען זיין שטאאט. ער איז אריינגעטראטען אין דער מארין פון דיא פעראייניגטע שטאאטען אין 1812 און איז שוין דארום געוועזען אן אויס־געדיענטער, ערפאהרענער קעמפפער. א וואך האט ער אומזיסט פערבראכט אין מאכען א פערזוך איינצונעהמען דיא פעסטונגען וועלכע זיינען אויפגעשטעלט געווארען צו בעשיצען דעם אריינגאנג צו ניו ארלינס דורך'ן טייך. דערנאך האט ער בעשלאסען דיא פעסטונגען פערבייצופאהרען. עס איז ענטשטאנדען א פער־צווייפעלטער קאמפף, אבער ער האט אויסגעפיהרט. צוויי טעג שפעטער (דעם

*) אויף דער ענגלישער זייטע 345 געפינט זיך א נאכבילדונג פוןביידע זייטען פון א מעדאל וואס איז אין דיא פעראייניגטע שטאאטען ארויסגעלאזען געווארען צום אנדענקען פון דעם זיעג וואס דער פעדעראליסטישער דאמפפער "מאניטאר" מיט נור 2 קאנאנען האט געהאט איבער דעם קאנפעדעראטען דאמפפער "מערימעק" מיט 12 קאנאנען.

פון קאנאנען־קוילען האט עס איהר גארניט געשאדעט. איהרע אייזערנע זייטען זיינען געבליבען אונבעריהרט. זיא איז ארייננעפאהרען אין דער קריעגס־שיף "קאמבערלענד" און האט איהר געזונקען. דיא אנדערע קריעגס־שיפען וואלטען געהאט אן עהנליכען שיקזאל ווען דיא נאכט וואלט זיי ניט געקומען צו הילפע; דיא "מערימעק" האט זיך אומגעקעהרט נאך נארפאלק. דיא מעלדונג פון דעם וואס האט פאסירט האט פעראורזאכט דיא גרעסטע שרעק אין נארד. פיעלע האבען געפרעגט: — וואס קען דען פערוועהרען דער שרעקליכער שיף פון קומען אין באלטימאר, אדער אירגענד וועלכע פון דיא נארדליכע האפענס? וועלכער האפען וועט דען קענען אויסהאלטען אן אטאקע פון איהר?

צוויי שטונדען נאכדעם וויא דיא "מערימעק" האט איבער דער אנקומענדער נאכט פערלאזען העמטאן ראודס, איז פון ניו יארק אנגעקומען א מאדנע קליינע שיפעל מיט'ן נאמען "מאניטאר". זיא איז געווען געבויט נאך דעם פלאן פון דזשאן עריקסאן, וועלכער האט ערפונדען דעם דאמפף טרייב־שרויף (זעה פאראגראף 234). קוקענדיג אויף דיזע שיפעל וואלט מען קיינמאל ניט געזאגט אז זיא זאל זיך קענען שלאגען מיט אזא ריעזיגען שונא וויא דיא "מערימעק", אבער ווען דיא "מערימעק" איז דעם פאלגענדען פריה־מארגען ארויסגעפאהרען פון נארפאלק איז דיא "מאניטאר" געווען גרייט איהר צו בעגעגענען. נאך א שלאכט פון פיער שטונדען האט זיך דיא "מערימעק" צוריקגעצויגען א צוקלאפטע נאך נארפאלק, און מעהר האט זיא שוין קיין שאדען ניט אנגעטהאן דיא שיפען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען.*)

---

*)ווען דיא קאנפעדעראטען זיינען שפעטער געווען געצוואונגען צו פערלאזען נארפאלק האבען זיי אליין פערניכטעט זייער אייזערנע "מערימעק", אום דיא פעראייניגטע שטאאטען זאל זיך מיט איהר אויף קיין פאל ניט קענען בענוצען.

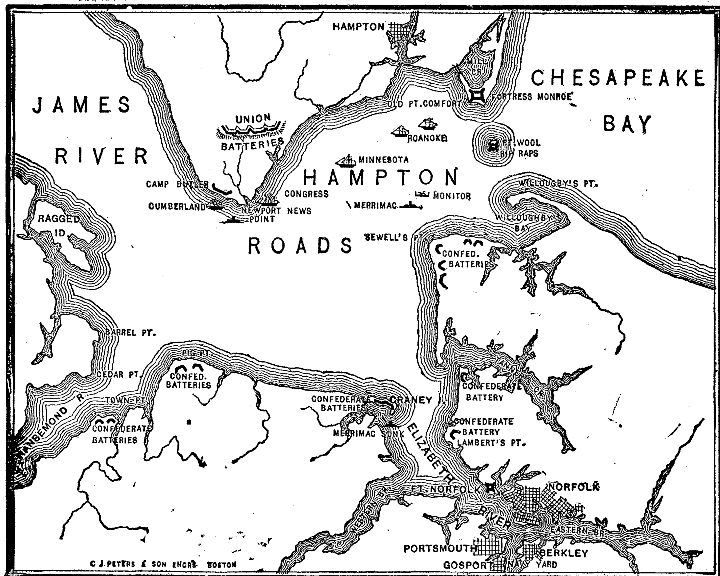
אויף דער ענגלישער זייטע 344 איז דא א קארטע פון העמטאן ראודס. מען קען זעהן אונטען, צו דער רעכטער האנד, דיא שטאט נארפאלק מיט איהר האפען, פון וואנען דיא "מערימעק" איז ארויסגעפאהרען. אין העמטאן ראודס גופא (אין מיטען פון דער קארטע) קען מען זעהן דיא פערשיעדענע קריעגס-שיפען, צווישען זיי דיא "מערימעק" און דיא "מאניטאר".

דער אמעריקאנער היסטאריקער דזשאן פיסק איז מיט דער מיינונג אז אין א געוויסען זין איז דער "דועל" צווישען דיא "מערימעק" און דיא "מאניטאר" געווען דיא וואונדערבארסטע שלאכט וואס איז ווען פארגעקומען אויף'ן וואסער. דיא נייעסטע שיפען אין אלע מארינען פון דער גאנצער וועלט זיינען גלייך געווארען אלט-מאדיש און אלע גרויסע נאציאנען האבען אויף דאס ניי אנגעהויבען בויען נייע קריעגס שיפען. "צווישען דיא גרויסע מענשען וואס האבען געראטעט דיא פעראייניגטע שטאאטען און בעפרייט דיא שקלאפען איז איינער פון דיא וויכטיגסטע געווען דער מאן פון וויסענשאפט, דזשאן עריקסאן."

in the North. There seemed nothing to prevent the terrible vessel from going to Baltimore, or any of the northern seaports, which would be utterly at her mercy.

The *Monitor*.

About two hours after the *Merrimac* had left Hampton Roads for the night, a strange little craft, named the *Monitor*, arrived from New York. She had been built from the design of John Ericsson, the inventor of the steam propeller (sect. 234). She seemed altogether unable to cope with so formidable an antagonist as the *Merrimac*, but the next day when the *Merrimac* came out from Norfolk the *Monitor* was ready to meet her. After a fight of four hours, the *Merrimac* retired to Norfolk, and did no more damage.[1]

MAP OF HAMPTON ROADS, VIRGINIA.

The *Monitor* and the *Merrimac*, March 9, 1862.

[1] The *Merrimac* was destroyed by the Confederates when they abandoned Norfolk later in the war.

Two months later, April 6, Grant was attacked at Pittsburg Landing, or Shiloh, on the Tennessee, by General Albert Sidney Johnston; there was a severe two days' fight, and but for the arrival of General Buell with reënforcements, Grant might have been defeated. The Confederates retired with the loss of their general, while over ten thousand men were killed, wounded, and missing. On the Union side the losses were even greater, and no attempt was made at an immediate pursuit. It was a dearly bought victory. On April 7, Island No. 10 on the Mississippi surrendered to Commodore Foote; the river was now open to the United States forces as far as Fort Pillow.[1]

Pittsburg Landing, April 6, 1862.

Island No. 10 surrenders.

314. Monitor and Merrimac; Farragut takes New Orleans. (1862.) — So far it was only in the West that the advantage had been decidedly in the favor of the Union forces. The navy-yard at Norfolk, Virginia, had been captured by the Confederates. The frigate *Merrimac*, which had been taken by them, was converted into an ironclad ship fitted with a beak to run into an enemy's vessel. Ironclads were not new, but they had never been tried in actual warfare.

The *Merrimac*, or *Virginia*, as she was now called, being ready for trial, sailed out of Norfolk Harbor, March 8, 1862. In Hampton Roads, near by, were four or five of the best ships of war in the United States navy. The new sea-monster, for such she seemed to be, attacked these ships, and though they rained shot and shell on her, they could make no impression upon her iron sides. She ran into the *Cumberland* and sunk her. The others would have met a similar fate had not night come on, when the *Merrimac* returned to Norfolk. The news spread dismay

The *Merrimac* or *Virginia*, at Hampton Roads.

[1] The islands in the Mississippi, beginning at the mouth of the Ohio and going southward, were numbered 1, 2, 3, and so on.

צוויי מאָנאַטען שפּעטער, דעם 6טען אַפּריל, איז גרענט אַטאַקירט געוואָרען פון גענעראַל אַלבערט סידני דזשאָנסטאָן ביי פּיטסבורג לענדינג, אָדער שילאָ, ביים טייך טענעסי. צוויי טעג נאָכאַנאַנד האָט מען זיך שטאַרק געשלאָגען, און ווען גענעראַל בועל וואָלט ניט אָנגעקומען אין צייט מיט פרישע חיל וואָלט גרענט געקענט פערלירען דיא שלאַכט. דיא קאָנפעדעראַטען האָבען זיך צוריקגעצויגען אָהן זייער גענעראַל וועלכער איז געפאַלען אין דער שלאַכט. זיי האָבען אויך פערלאָרען אַ צעהן טויזענד מאַן, וועלכע זיינען געטויטעט, פערוואונדעט און פערשוואונדען געוואָרען. אויף דער זייט פון דיא פעדעראַליסטישע חיל זיינען דיא פערלוסטען געווען נאָך גרעסער, און קיין פערזוך איז ניט געמאַכט געוואָרען נאָכצויאָגען דיא געשלאָגענע. עס איז געווען אַ זיעג וואָס האָט געקאָסט זעהר טהייער. דעם 7טען אַפּריל האָט זיך אינזעל נומער 10, וועלכער געפינט זיך אויף דעם טייך מיסיסיפּי, אונטערגעגעבען צו קאָמאָדאָר פּוט; דערמיט איז דער טייך יעצט געוואָרען אָפען פאַר דיא פעראייניגטע שטאַאטען אַזוי ווייט וויא דיא פעסטונג פּילאָו.*)

314. מאָניטאָר און מערימעק; פאַראַגוט נעהמט איין ניו אָרלינס. (1862) — ביזהער איז עס נור געווען דיא וועסט וואו דיא פעדעראַליסטישע חיל האָבען געוואונען. דאָס שיפסווערפט אין נאָרפאָלק, ווירדזשיניאַ, איז אַריינגעפאַלען אין דיא הענד פון דיא קאָנפעדעראַטען. דיא גרויסע קריעגס־שיף "מערימעק", וועלכע האָט זיך דאָרט געפונען, האָבען זיי בעדעקט מיט אייזען און אויסגעשטאַטעט מיט אַזאַ שטויס־באַראַן וואָס זאָל קענען אַריינפאָהרען און דורכלעכערען דעם פיינד'ס אַ שיף. שיפען בעדעקט מיט אייזערנע פאַנצירען זיינען ניט געווען קיין נייע זאַך, אָבער מען האָט זיי קיינמאָל פריהער ניט בענוצט אין אַ ווירקליכער מלחמה.

ווען דיא "מערימעק", אָדער "ווירדזשיניאַ" (וויא דיא קאָנפעדעראַטען האָבען איהר אַ נייעם נאָמען געגעבען) איז פערטיג געוואָרען צו מאַכען אַ פּראָבערייזע, האָט זיא דעם 8טען מערץ, 1862, פערלאָזען דעם האַפען פון נאָרפאָלק. ניט ווייט פון דאָרט, אין העמפּטאָן ראָודס, האָבען זיך געפונען פיער אָדער פינף פון דיא בעסטע קריעגס־שיפען פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען. דיא נייע ים־חיה, וויא דיא "מערימעק" האָט יעצט אויסגעזעהן, האָט געמאַכט אַן אַטאַקע אויף דיזע שיפען, און אָבוואָהל זיי האָבען אויף איהר אַרויפגעשיקט אַ גאַנצען האָגעל

*) דיא אינזלען אין דעם טייך מיסיסיפּי, אָנפאַנגענדיג ביי דער עפענונג פון דעם טייך אָהייאָ און ציהענדיג זיך אין אַ זידליכער ריכטונג, זיינען געווען נומערירט 1, 2, 3, און אַזוי ווייטער.

1862, אין ריטשמאָנד, ווירדזשיניא, וועלכע איז אויסגעקליבען געוואָרען פאַר דער הויפט־שטאָט פון דער נייער רעפּאָבליק. דיא אינסטאָלירונג פון דזשעפערסאָן דייוויס אַלס פּרעזידענט פון דער קאָנפעדעראַטען רעגיערונג איז פאָרגעקומען ביי דער וואשינגטאָן סטאטוע וואָס געפינט זיך אויף דעם הויפּט עפענטליכען פּלאַץ פון שטאָט. דער טאָג איז געווען אַ רעגענדיגער און אַ מרה שחורה'דיגער.

דער ערשטער צוזאַמענשטויס פון יאָהר איז פאָרגעקומען אין דיא וועסט. דיא קאָנפעדעראַטען האָבען אויסגעבויט צוויי פעסטונגען אין נאָרד טענעסי, אום צו בעשיצען יענעם שטאאט פון איבערפאַל. איין פעסטונג האָט זיך געפונען אויף'ן טייך טענעסי און האָט געהייסען הענרי, דיא צווייטע האָט זיך געפונען אויף'ן טייך קאָמבערלאַנד און האָט געהייסען דאָנעלסאָן. גענעראַל יוליסעס ס. גרענט (זעה פּאַראַגראַף 368), וועלכער האָט שוין ביזהער אַרויסגעצייגט מיליטערישע פעהיגקייטען, איז בעאויפטראָגט געוואָרען חרוב צו מאַכען דיזע פעסטונגען. מען האָט איהם געהייסען געהן האַנד אין האַנד מיט קאָמאָדאָר א. ה. פוט, וועלכער האָט בעדאַרפט אָנקומען אויף'ן טייך מיט אַ פלאָטע פון קאַנאָנען־שיפלאַך.

איידער גרענט האָט געקענט דערגרייכען דיא פעסטונג הענרי האָט זיא זיך אונטערגעגעבען צו דער פלאָטע פון קאַנאָנען־שיפלאַך; דיא פעראייניגטע חיל און פלאָטע האָבען זיך דאַן אַוועקגעלאָזען צו דער פעסטונג דאָנעלסאָן. נאָך אַ דריי טעגיגען קאַמפּף האָט דער קאָמאַנדיר פון דער פעסטונג אָנגעפרעגט אויב ער קען שטעלען בעדינגונגען פאַר אונטערגעבען זיך, און אויף דעם האָט גרענט גלייך געענטפערט: "קיינע בעדינגונגען קענען אָנגענומען ווערן. איהר מוזט זיך אונטערגעבען אין גאַנצען זאָפאָרט. מיין אבזיכט איז גלייך צו אַטאַקירען אייער פעסטונג".*) דיא פעסטונג האָט זיך אונטערגעגעבען און אונגעפעהר פונפצעהן טויזענד געפאַנגענע און אַ גרויסע צאָהל געוועהר זיינען אריינגעפאַלען אין דיא הענד פון דער פעדעראַליסטישער אַרמעע. דאָס איז געווען דער ערשטער גרויסער זיעג וואָס דיא פעראייניגטע שטאאטען האָט געהאַט. עס איז געווען אַ וויכטיגער זיעג, ווייל צוזאַמען מיט דעם זיעג וואָס גענעראַל טאָמאַס האָט געהאַט ניט ווייט פון מיל ספּרינגס האָט עס געצוואונגען דיא קאָנפעדעראַטען צו פערלאָזען קענטאָקי און איבערצולאָזען אַ גרויסען טייל פון טענעסי אין דיא הענד פון דיא פעדעראַליסטישע חיל.

*) אויף דער ענגלישער זייטע 342 איז דאַ אַ נאָכבילדונג פון דעם ענטפער וועלכען גענעראַל גרענט האָט געשיקט צום קאָמאַנדיר פון דער פעסטונג דאָנעלסאָן, מיט גרענט'ס אונטערשריפט און טיטעל פון "בריגאַדנער גענעראַל".

MAP OF THE
UNITED STATES
1861
The heavy black line shows the greatest extent of territory held by the Confederates.
DOMINION OF CANADA
SECEDING STATES
GULF OF MEXICO
ATLANTIC OCEAN
PACIFIC OCEAN
MEXICO
Gulf of California
WASHINGTON TERRITORY
OREGON
CALIFORNIA
NEVADA TER.
UTAH TER.
COLORADO TERRITORY
NEW MEXICO TERRITORY
DAKOTA TERRITORY
NEBRASKA TER.
KANSAS
INDIAN TERRITORY
TEXAS
MINNESOTA
IOWA
MISSOURI
ARKANSAS
LOUISIANA
WISCONSIN
MICHIGAN
ILLINOIS
INDIANA
OHIO
KENTUCKY
TENNESSEE
MISSISSIPPI
ALABAMA
GEORGIA
FLORIDA
SOUTH CAROLINA
NORTH CAROLINA
VIRGINIA
MARYLAND
DELAWARE
NEW JERSEY
PENNSYLVANIA
NEW YORK
VERMONT
NEW HAMP.
MAINE
MASS.
CONN.
R.I.
L.SUPERIOR
L.MICHIGAN
L.HURON
LAKE ERIE
L.ONTARIO
St. Lawrence R.
Columbia R.
Snake R.
Missouri R.
Colorado R.
Mississippi R.
Ohio R.
QUEBEC
MONTREAL
BOSTON
ALBANY
BUFFALO
NEW YORK
TRENTON
PHILADELPHIA
BALTIMORE
WASHINGTON
HARPERS FERRY
MANASSAS
RICHMOND
PETERSBURG
FORTRESS MONROE
NORFOLK
ROANOKE I.
RALEIGH
WILMINGTON
CHARLESTON
FT.SUMTER
SAVANNAH
AUGUSTA
ATLANTA
JACKSONVILLE
ST.AUGUSTINE
KEY WEST
BAHAMA ISLANDS
PITTSBURG
ERIE
CLEVELAND
TOLEDO
DETROIT
COLUMBUS
CINCINNATI
LOUISVILLE
FT.WAYNE
CHICAGO
MILWAUKEE
GREEN BAY
ST PAUL
DUBUQUE
DES MOINES
ST.JOSEPH
JEFFERSON CITY
ST.LOUIS
FT.DONELSON
FT.HENRY
NASHVILLE
KNOXVILLE
CHATTANOOGA
PITTSBURG LDG.
CORINTH
IUKA
MEMPHIS
VICKSBURG
JACKSON
MONTGOMERY
MOBILE
NEW ORLEANS
GALVESTON
AUSTIN
FT.WORTH
BROWNVILLE
MATAMORAS
EL PASO
TUCSON
SANTA FE
DENVER
LECOMPTON
FT.KEARNEY
FT.PIERRE
PEMBINA
FT.BENTON
SALT LAKE CITY
GREAT SALT L.
FT.BOISE
WALLA WALLA
FT.COLVILLE
OLYMPIA
ASTORIA
SALEM
SACRAMENTO
SAN FRANCISCO
LOS ANGELES
SAN DIEGO
Longitude West 97 from Greenwich
C.J.PETERS & SON ENGRS., BOSTON

Fort Henry and Fort Donelson.

nessee to protect that state from invasion: Fort Henry on the Tennessee, and Fort Donelson on the Cumberland River. To reduce these places, General Ulysses S. Grant (sect. 368), who had already shown military ability, was to coöperate with Commodore A. H. Foote, who was to ascend the river with a fleet of gunboats.

The forts surrender, 1861.

Before Grant could reach Fort Henry it had surrendered to the gunboats, and the combined forces proceeded against Fort Donelson. After three days' fighting the commander asked what terms would be given, to which Grant replied:

No terms except a unconditional and immediate surrender can be accepted. I propose to move immediately upon your works.

I am Sir, very respectfully, Your obt. svt. U. S. Grant Brig. Gen.

General Grant's "Unconditional Surrender" Reply.

"No terms except an unconditional and immediate surrender can be accepted. I propose to move immediately upon your works." The fort was surrendered, and about fifteen thousand prisoners and a large quantity of arms fell into the hands of the Union army. This was the first great victory on the Union side, and an important one, for with that of General Thomas near Mill Springs, it compelled the Confederates to abandon Kentucky, and to leave a large part of Tennessee in the control of the Union forces.

officers, a brave army, and a united people are not the only essentials to success.

On the other hand, the Union states were having little experience of actual warfare. Everything with them was going on much as usual; commerce and manufactures were perhaps even more active than formerly. A large army and navy had been raised without much difficulty. The South was almost surrounded by fleets and armies, and the North, instead of being disheartened by the want of success in the field, was only nerving itself for greater efforts and profiting by its mistakes.

Condition of affairs in the North, 1862.

The Congress at Washington, in which the war party now had an overwhelming majority, voted men and money without hesitation, and passed acts approving and legalizing the orders of President Lincoln issued since March 4. In the border states the writ of *habeas corpus* had been suspended, and arrests of men suspected of aiding and abetting the Confederacy were frequent. Distasteful as this was to very many, it was believed to be a military necessity, for the South had many friends in the North who did their best to send supplies and information across the lines. Many southern sympathizers were in Washington City, and some of the government employees furnished information of great value to the southern cause.

Writ of *habeas corpus* suspended in the border states.

313. **Permanent Confederate Government; Fighting in the West; General Grant.** (1862.) — The new permanent Confederate government went into operation February 22, 1862, at Richmond, Virginia, which had been chosen as the capital of the new Confederacy. Jefferson Davis took the oath of office at the foot of the statue of Washington in the public square. The day was rainy and cheerless.

Richmond, Virginia, the Confederate capital, 1862.

The first fighting of the year 1862 was in the West. The Confederates had built two forts in northern Ten-

גרייט צוריקצושטויסען יעדען אנגריף פון דעם שונא און זיינען געוואָרען א דראָהענדע אטאַקירענדע מאַכט אַזוי שנעל וויא זיי זיינען געווען גענוג מוסטירט. דיא זיד האָט ניט געהאַט קיין האַנדעל, איז געווען כמעט אין גאַנצען אָהן פאַבריקען, און האָט זיך דאַרום ניט געפונען אין דעם בעסטען צושטאַנד צו פיהרען א לאַנגע מלחמה. גוטע אָפיצירען, אַ העלדישע אַרמעע און אַ פעראייניגט פאָלק זיינען ניט דיא איינציגע זאַכען וואָס זיינען נויטיג געווען צו געווינען אין מלחמה.

פון דער אַנדערער זייט אָבער האָט דיא פעראייניגטע שטאַאטען געהאַט זעהר ווייניג ערפאַהרונג אין פיהרען ווירקליכע מלחמה. אַלעס איז ביי איהר אין לאַנד אָנגעגאַנגען וויא געוואוינליך. האַנדעל און פאַבריקאַציע האָבען נאָך אפשר מעהר געבליהט וויא פריהער. אָהן שוועריגקייט איז אָרגאַניזירט געוואָרען אַן אַרמעע און צוזאַמענגעשטעלט געוואָרען אַ פלאָטע. דיא זיד איז כמעט אין גאַנצען אַרומגערינגעלט געוואָרען פון קריעגס־שיפען און חיל, און דיא נאָרד איז גאָרניט אַרונטערגעפאַלען ביי זיך פון דעם וואָס איז איהר ניט געגאַנגען גוט אויף'ן שלאַכטפעלד. פערקעהרט, דאָס האָט איהר געמאַכט זיך אָנטהאָן אַ גרעסערען כוח פאַר אַן ענערגישערע פאָרטזעצונג פון דעם קאַמפף דורך אויסמיידען פריהעריגע פעהלערען.

דער קאָנגרעס אין וואַשינגטאָן, וואו דיא קריעגס־פאַרטיי האָט געהאַט אַן איבערוועלטיגענדע מאַיאָריטעט, האָט דורכגעפיהרט יעדען פערלאַנג פאַר געלד און מעהר סאָלדאַטען און האָט גוט־געהייסען און געזעצליך געמאַכט יעדען בעפעהל און יעדע פראָקלאַמאַציע וואָס פרעזידענט לינקאָלן האָט אַרויסגעגעבען זייט דעם 4טען מערץ. אין דיא שטאַאטען וועלכע האָבען זיך געפונען ביים גרענעץ האָט מען איבער דעם קריעגס־צושטאַנד געמוזט אָפלייגען אָן אַ זייט דיא קאָנסטיטוציאָנעלע גאַראַנטיע פון "הייביעס קאָרפוס" (בעפעהל פון געריכט צו בעפרייען אַ פערזאָן פון אַרעסט), און מען האָט דאָרט אַרעטירט זעהר אַ סך מענשען וועלכע מען האָט פערדעכטיגט דאָס זיי העלפען און ערמוטהיגען דיא קאָנפעדעראַטען. דאָס איז געווען אַ צושטאַנד וואָס האָט פיעלע מענשען אין לאַנד זעהר שטאַרק געקריינקט; מען האָט עס אָבער געהאַלטען פאַר אַ מיליטערישע נויטווענדיגקייט. דיא קאָנפעדעראַטען רעגיערונג האָט געהאַט פיעלע פריינדע אין נאָרד, און דיזע פריינדע האָבען געטהאָן אַלעס וואָס זיי האָבען געקענט צו שיקען איבער'ן גרענעץ פראָוויאַנט און אויסקינפטע. אין דער שטאָט וואַשינגטאָן האָבען זיך געפונען פיעלע וואָס האָבען סימפאַטיזירט מיט דיא קאָנפעדעראַטען, און מאַנכע רעגיערונגס־אָנגעשטעלטע האָבען געשיקט אויסקינפטע וואָס זיינען געווען פון גרויס וויכטיגקייט פאַר דעם רעבעלירענדען צד.

313. אָרגאַניזירטע קאָנפעדעראַטען רעגיערונג; צוזאַמענשטויסע אין דיא וועסט; גענעראַל גרענט. (1862) — דיא נייע אָרגאַניזירטע קאָנפעדעראַטען רעגיערונג איז אַריינגעקומען אין מאַכט דעם 22טען פעברואַר,

אין דיא פעראייניגטע שטאאטען האָט דיא האנדלונג פון קאַפּיטאַן ווילקס געפונען א וואָרעמען אָפּקלאַנג. דאָס רעפּרעזענטאַנטען הויז אין וואשינגטאָן האָט דורכגעפיהרט א רעזאָלוציאָן אין וועלכער עס איז געווען ערקלערט דאָס דער קאָנגרעס איז שולדיג א דאַנק דעם קאַפּיטאַן און דאָס ער האָט פערדיענט א גאָלדענעם מעדאַל פאַר זיין האַנדלונג.

עס האָט דאַמאָלס פאַר א קורצער צייט אויסגעוויזען אז א מלחמה צווי־שען ענגלאַנד און דיא פעראייניגטע שטאאטען איז אונפערמיידליך. אָבער דיא פעראייניגטע שטאאטען איז תמיד געווען געגען מאַכען אָביסקעס אויף פרעמדע שיפען, און ניט אומצוקעהרען דיא צוויי געפאַנגענע וואָלט געמיינט אויסצולאַ־כען זיך פון דיא גאַנצע פריהערדיגע אינטערנאַציאָנאַלע פּאָליטיק פון דער רעגיע־רונג און אָפּצוזאָגען זיך פון איהרע געליעבטעסטע פּרינציפּען. דיא צוויי געפאַנגע־נע זיינען דארום אומגעקעהרט געוואָרען צו דער ענגלישער רעגיערונג. סעק־רעטער סיוארד האָט אַרויפגעוואָרפען דיא גאַנצע שולד אויף קאַפּיטאַן ווילקס, וועלכער האָט געהאַנדעלט אויף זיין אייגענע פעראַנטוואָרטליכקייט. דיא איינ־וואָהנער פון נאָרד האָבען געפיהלט דאָס ענגלאַנד האָט געהאַנדעלט מעהר שטרייננ וויא עס איז פאַר איהר נויטיג געווען, און דער רעזולטאַט איז געווען דאָס צווישען דיא צוויי לענדער האָט זיך ענטוויקעלט א פיינדליכער געפיהל.*)

312. דיא לאַגע אין נאָרד און אין זיד. (יאַנואַר, 1862) — ביים ענדע פון יאָהר איז געווען קלאָהר דאָס דער קאַמפּף וועט זיין א שווערער און לאַנג־דויערנדער. דיא קאָנפעדעראַטען האָבען אפילו געזיעגט כמעט איבעראַל וואו עס איז נור געקומען צו א צוזאַמענשטויס צווישען ביידע אַרמעען, אָבער אַלע זייערע אַנשטריינגונגען זיינען געווען געציעלט אויף פערטיידיגען זיך און ניט אויף אַנצוגרייפען. זיי איז ניט געלונגען אויסצופיהרען דאָס מערילענד, קענטאַקי, אָדער מיזורי זאָל זיך אָברייסען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען; זיי איז אויך ניט געלונגען צו האַלטען זיך לאַנג נאָרד פון דעם טייך פּאָטאָמעק, אָדער צו שטעלען ערנסט אין געפאַהר דיא שטאָט וואשינגטאָן.

דיא קאָנפעדעראַטען רעגיערונג איז פון דיא אייראָפּעאישע מעכטע ניט אַנערקענט געוואָרען; דאָס איינציגע וואָס איז בלויז אַנערקענט געוואָרען איז דאָס דיא זידליכע שטאאטען פיהרען מלחמה. דער גאַנצער ים־ברעג פון דיא זיד שטאאטען איז געווען ציעמליך גוט בלאָקירט און אַמווייניגסטען דריי וויכטיגע פּונקטען אויף דיזען ברעג זיינען איינגענומען געוואָרען פון דיא נאָרד. איבער דער גאַנצער לייננ פון דעם נאָרדליכען גרענעץ האָבען זיך געפונען גרויסע אַר־מעען פון פעדעראַליסטישע חיל — אמת, נאָך אונערפאַהרענע; אָבער דיזע אונערפאַהרענע זיינען מיט יעדען טאָג געוואָרען ערפאַהרענער; זיי זיינען געווען

---

*) קאַפּיטאַן ווילקס איז געווען דער קאָמאַנדיר פון דער בעוואוסטער אויספאָרשונגס־עקספּעדיציע וועלכע דיא פעראייניגטע שטאאטען האָט אין 1838 אַרויסגעשיקט צו בערייזען דיא זיד ימים און דעם אַנטאַרקטיקשען אָקעאַן.

For a short time it seemed as if war between England and the United States was inevitable. But the United States had always opposed this right of search, and not to return the prisoners would be to reverse the whole previous policy of the government and to disavow its most cherished principles. The prisoners were accordingly given up to the British government. Secretary Seward laid the responsibility upon Captain Wilkes who had acted without instructions. The people of the North felt that England had been unnecessarily firm, and much hard feeling was the result.[1]

Mason and Slidell given up.

Condition of affairs in the Confederate States, 1862.

312. Condition of Affairs in the South and in the North. (January, 1862.) — By the close of the year it was evident that the struggle would be long and severe. While the Confederates had been generally successful in actual conflict, their operations had been little more than defensive. They had failed to secure the accession of Maryland, Kentucky, or Missouri, or to gain any permanent foothold north of the Potomac, or seriously to threaten the city of Washington.

Though recognized as belligerents, their government had not been acknowledged by the European powers. Their whole coast had been fairly well blockaded, and at least three important points on it had been captured. All along their northern border large armies of Federal troops, inexperienced, indeed, but daily increasing in efficiency, were ready to resist invasion, and were threatening an attack as soon as they were sufficiently drilled. Without commerce, and almost without manufactures, the South was not in a good condition to sustain a long war. Skilful

[1] Captain Wilkes had been the commander of the well-known exploring expedition which had been sent out by the United States in 1838 to visit the southern seas and Antarctic Ocean.

South Carolina, a number of the islands on the coast, and an island near the mouth of the Mississippi. These places became depots of supplies for the Union fleets, and bases from which to make attacks, besides materially lessening the opportunities for running the blockade.

Port Royal taken.

311. Election of Davis and Stephens; Mason and Slidell. (1861.) — At an election held in the South, November 6, 1861, Davis and Stephens were elected President and Vice-President by a unanimous electoral vote.

Davis and Stephens elected.

One of the most important incidents of the whole struggle took place during the fall of this year (1861). It was essential for the success of the Confederacy that the government should obtain supplies from abroad, and in order to do this, the recognition of the Confederacy as an independent nation by European governments would be of incalculable assistance. Accordingly two envoys were sent to Europe. Running the blockade, they reached Cuba, and there took passage for England in the British steamer *Trent*.

Confederate envoys to Europe, 1861.

On November 8, Captain Charles Wilkes, commanding the United States steamer *San Jacinto*, stopped the *Trent* near the Bahamas, and seized the Confederate envoys, James M. Mason and John Slidell, with their two secretaries and brought them to Boston, where they were confined in Fort Warren. On receipt of this news both England and the United States were thrown into great excitement. Great Britain sent war supplies and troops to Canada, and in very blunt language demanded the return of the commissioners and a suitable apology for the offence.

Mason and Slidell seized by Captain Wilkes, 1861.

In the United States the act of Captain Wilkes was loudly applauded, the House of Representatives passed a resolution declaring that the thanks of the Congress were due to him, and that he deserved a gold medal for his conduct.

Wilkes applauded.

אין דעם זומער פון 1861 האָט דיא פעראייניגטע שטאַאטען פאָרבערייטעט אַ מאַרין עקספּעדיציע, וועלכע האָט איינגענומען העטעראַס אינלעט (אַ שמאָלער טייל פון אַטלאַנטישען אָקעאַן וואָס גיסט זיך אריין צווישען אינזלען ביי קאַפּ העטעראַס, נאָרד קעראָליינאַ) און אַלע פעסטונגען וואָס האָבען דעם אינלעט בעשיצט. שפּעטער האָט אַן אַנדער עקספּעדיציע איינגענומען פּאָרט ראָיאַל (זיד קעראָליינאַ), אַן אנצאָהל אינזלען ביים ברעג פון אַטלאַנטישען אָקעאַן, און אַן אינזעל ניט ווייט פון דעם אָרט וואו דער מיסיסיפּי גיסט זיך אריין אין ים. דיזע פּלעצער זיינען געוואָרען פּראָוויאַנט־לאַגערן פאַר דיא קריעגס־שיפען פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען אַזוי גוט וויא וויכטיגע סטראַטעגישע פּונקטען פון וואַנען אָנצופאַנגען פיהרען אַטאַקעס אויף׳ן שונא. חוץ דעם האָבען דיזע איינגענומענע פּלעצער געמאַכט שווערער פאַר האַנדעלס שיפען דורכצו׳גנב׳ענען זיך דיא בלאָקאַדע ביי דיא פערשיעדענע האַפענס.

311. דיא ערוועהלונג פון דייוויס און סטיפענס; מייסאָן און סלידעל. (1861) — דעם 6טען נאָוועמבער, 1861, איז אין דיא זידליכע שטאַאטען פאָרגעקומען אַ וואַהל; דייוויס און סטיפענס זיינען איינשטימיג ערוועהלט געוואָרען פּרעזידענט און וויצע־פּרעזידענט פון דער קאָנפעדעראַטען רעגיערונג.

איינע פון דיא וויכטיגסטע פּאַסירונגען פון דער גאַנצער מלחמה איז פאָרגעקומען אין הערבסט פון 1861. דער קאָנפעדעראַטען רעגיערונג איז זעהר נויטיג געווען דאָס זיא זאָל קריגען פּראָוויאַנט פון אויסלאַנד, און דאָס אויסצופיהרען וואָלט פאַר איהר געווען אַ גרויסע הילפע ווען דיא רעגיערונגען פון איירָאָפּאַ זאָלען אָנערקענען דיא זידליכע שטאַאטען פאַר אַן אונאַבהענגיגע מדינה. מיט דאָס אין אַבזיכט זיינען אַרויסגעשיקט געוואָרען צוויי בעפאָלמעכטיגטע שלוחים נאָך איירָאָפּאַ. זיי האָבען זיך דורכגע׳גנב׳עט דיא בלאָקאַדע און דערגרייכט קובאַ; פון דאָרט זיינען זיי אָפּגעפאָהרען אַלס פּאַסאַזשירען אויף דער ענגלישער שיף "טרענט".

דעם 8טען נאָוועמבער האָט קאַפּיטאַן טשאַרלס ווילקס, קאָמאַנדיר פון דעם אַמעריקאַנעם דאַמפּפער "סאַן זשאַסינטאָ", אָבגעשטעלט דיא "טרענט" ניט ווייט פון דיא באַהאַמאַ אינזלען, און האָט גענומען געפאַנגען דיא צוויי קאָנפעדעראַטען שלוחים, דזשיימס מ. מייסאָן און דזשאַן סלידעל. ער האָט זיי מיט זייערע סעקרעטערע געבראַכט נאָך באָסטאָן, וואו מען האָט זיי פערשפּאַרט אין דער פעסטונג וואָרען. ווען מען האָט זיך דערוואוסט פון דיזער פּאַסירונג האָט אין ענגלאַנד און דיא פעראייניגטע שטאַאטען אויסגעבראָכען אַ געוואַלדיגע אויפרעגונג. ענגלאַנד האָט געשיקט קריעגס־פּראָוויאַנט און סאָלדאַטען נאָך קענעדע און זיא האָט אין גאַנץ שטרייגגע און קלאָהרע דבורים פערלאַנגט דאָס דיא צוויי שלוחים וואָס מען האָט אַרונטערגענומען פון אַן ענגלישע שיף זאָלען אומגעקעהרט ווערן און דאָס אַ פּאַסענדע ענטשולדיגונג פאַר דער בעליידיגונג זאָל געמאַכט ווערן.

גענעראל מעקלעלאן איז אויסגעבילדעט געווארען אין וועסט פאינט און האט געדיענט אין דער מעקסיקאנער מלחמה. אבער וויכטיגער פון אלעס איז געווען דאס וואס ער האט געהאט ערפאלג אין ווירדזשיניא, און דיא ארמעע פון נארד אזוי גוט וויא דאס גאנצע פאלק האבען געגלויבט אז "דער קליינינקער מעק, דער שטאלץ פון דיא סאלדאטען", איז דער איינציגער מענש וואס קען ברייננגען זיעג פאר דיא פרינציפען פאר וועלכע דיא פעראייניגטע שטאאטען האט גע־שטריטען.

עס זיינען אוועק אכט אדער ניין חדשים און מעקלעלאן האט כמעט קיין אנדער זאך ניט געטהאן וויא ארגאניזירט און מוסטירט ארמעען; דאס זעלבע האט מען אויך געטהאן אין זיד; און דיא איבעריגע צייט פון יאהר איז קיין אלגעמיינע שלאכט ניט פארגעקומען נאהענט פון וואשינגטאן. אין דיא וועסט זיינען פעדעראליסטישע ארמעען אונטער דיא גענעראלען ליאן, פרעמאנט און האלעק געווען טהעטיג, און לאנגזאם האבען זיי ארויסגעטריבען דיא קאנ־פעדעראטען חיל פון מיזורי, וועלכען שטאאט זיי האבען אויף דעם אופן גערע־טעט פאר דיא נארד.

310. פלענער פון דיא נארד צו פיהרען דיא מלחמה. (1861) — פאר פרעזידענט לינקאלן און זיינע יועצים איז געווען קלאהר דאס אום צו זיעגען זיינען נויטווענדיג: (1) צו האלטען און האבען א פאלשטענדיגע קאנטראלע איבער דעם טייך פאטאמעק, און, אויב מעגליך, איינגעהמען ריטשמאנד; (2) צו האלטען אפען דעם טייך מיסיסיפי ביז׳ן ים, אום אויף דעם אופן צו צוטיילען דיא רעבעלישע שטאאטען; און (3) דורכצופיהרען א שטרייננגע בלאקאדע פון דיא זיד האפענס ביים ים אום אויף דעם אופן צו פערהאקען יעדען וועג פאר דיא זיד צו קריגען פראוויאנט פון אויסלאנד.

דיא קרייצער־שיפען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען האבען געטהאן אלעס וואס איז געווען אין זייער קראפט דורכצופיהרען דיא בלאקאדע וועלכע איז ערקלערט געווארען פון פרעזידענט לינקאלן, נור זעהר אפט פלעגען זיי פון דאס שלעכטע וועטער זיין געצוואונגען אבצוטרעטען פון זייער פאסטען אויף׳ן ים, און דאן פלעגען זיך שיפען אריינ׳גנב׳ענען און ארויס׳גנב׳ענען. ווען עס וואלט מעגליך געווען איינצונעהמען מאנכע פון דיא האפענס וואלט דיא בלאקאדע געקענט דורכגעפיהרט ווערן מיט מעהר ערפאלג און מיט וועניגער שוועריגקייט.

ביים ברעג ים, פון דעם טייך פאטאמעק ביז דעם טייך ריא גרענד, האט דיא פעראייניגטע שטאאטען געהאט אונטער איהר קאנטראלע נור צוויי פעסטונגען: דיא פעסטונג מאנראו, ביים ענדע פון טייך דזשיימס, און דיא פעסטונג פיקענס, ניט ווייט פון פענסאקאלא, פלארידא. דיא פעסטונג פיקענס איז געהאלטען גע־ווארען דורך א סטראטעגיקע וואס איז געווען עהנליך צו דיא וועלכע מאיאר ענדערסאן האט געברויכט ביי דער פעסטונג סאמטער, און זיא האט אויסגעהאל־טען אלע אטאקעס וואס זיינען אויף איהר געמאכט געווארען.

pride" was believed by the northern army and people to be the one man who could bring success to the Union cause.

McClellan organizes the "Army of the Potomac."

For the next eight or nine months McClellan did little else than drill and organize armies; the South did likewise, and for the rest of the year no general engagement took place near Washington. In the West, under Generals Lyon, Frémont, and Halleck, the Confederate forces were gradually driven out of Missouri, and the state saved to the Union.

Northern plans, 1861.

310. **Northern Plans for the Campaign.** (1861.) — It was clear to President Lincoln and his advisers that in order to insure success it would be necessary (1) to hold the line of the Potomac, and if possible, take Richmond; (2) to open the Mississippi to the sea, thus dividing the Confederacy; and (3) to maintain a close blockade of the seaports, thus cutting off from the South any supplies from abroad.

The blockade.

The United States cruisers had done what they could to make effective the blockade proclaimed by President Lincoln, but they were frequently driven off by stress of weather, and vessels meanwhile would steal in and out. If it were possible to capture some of the ports, it would make the blockade much more effective and less difficult.

On the coast from the Potomac to the Rio Grande, the United States held only two forts; Fortress Monroe at the mouth of the James, and Fort Pickens, near Pensacola, Florida. Fort Pickens was retained by a stratagem similar to that of Major Anderson at Fort Sumter, and had resisted all attacks.

Union expedition to Hatteras Inlet.

In the summer of 1861 a Union naval expedition was fitted out, which took Hatteras Inlet and the forts defending it. Later, another expedition took Port Royal,

have been on the part of the Federals a well-planned, well-executed battle, until the arrival of reënforcements for the Confederates at a moment opportune for their cause gave them the day, when the Union defeat soon became a rout.

So severely had the victors suffered that they did not attempt to follow up their advantage. Johnston, the Confederate general, said, "The Confederate army was more disorganized by victory than the United States by defeat."

308. Importance of Bull Run. (1861.) — The importance of the battle of Bull Run was threefold: first, in its effect upon the North; second, on the South; and third, in its effect upon Europe. The men at the North, at first surprised and then dismayed, recognized that the conflict was to be no child's play, or even a "ninety days' campaign," and prepared with dogged earnestness for "three years or the war"; the Confederates became overconfident. The European governments were led to believe that the battle indicated superiority in the generalship and fighting qualities of the Confederates, and that ultimate victory would be with them. The consequence was that, with the exception of Russia, the European governments, as far as was practicable with a professed neutrality, directly and indirectly favored the South. This was specially the case with England and France. Importance of Bull Run.

309. McClellan; Army of the Potomac; the West. (1861.) — George B. McClellan, who had gained prominence in the campaign in western Virginia, was called to Washington with the concurrence of General Scott, to command what had become the "Army of the Potomac." McClellan

General McClellan had been educated at West Point, had seen service in the Mexican War, but above all had been successful in Virginia, so "Little Mac, the soldiers'

שלאַכט, וועלכע איז אויסגעפאָכטען געוואָרען אונגעפעהר דרייסיג מייל זידוועסט פון וואַשינגטאָן, האָט געטריבען דיא עפענטליכע מיינונג, וועלכע האָט געפאָדערט אַז דיא אַרמעע זאָל וואָס גיכער עפּעס טהאָן. וויא עס ווייזט אויס האָבען דיא פעדעראַליסטען געפּלאַנעוועט דיזען צוזאַמענשטויס מיט גרויס פאָרזיכטיגקייט, הגם דאַמאָלס האָבען אַלע געמיינט אַז אַ צופאַל האָט צוזאַמענגעבראַכט ביידע אַרמעען. דער פּלאַן פון דער שלאַכט איז אויך גוט דורכגעפיהרט געוואָרען, אָבער דיא קאָנפעדעראַטען האָבען אין גינסטיגען מאָמענט צוגעקראָגען פרישע חיל און זיי האָבען געהאַט אַזאַ גרויסען זיעג, דאָס דיא פעדעראַליסטען האָבען געמוזט מאַכען פּליטה אין דער גרעסטער אונאָרדנונג.

דיא זיעגער אַליין האָבען אָבער אַזוי שטאַרק געליטען פון דיזער שלאַכט, דאָס זיי האָבען אַפילו קיין פערזוך ניט געמאַכט נאָכצויאָגען דיא געשלאָגענע אָדער פערכאַפּען וויכטיגע פּונקטען. דזשאַנסטאָן, דער קאָנפעדעראַטען גענעראַל, האָט געזאָגט דאָס "דיא קאָנפעדעראַטען אַרמעע איז מעהר צופאַלען געוואָרען פון איהר זיעג וויא דיא פעראייניגטע שטאַאטען פון איהר נידערלאַגע".

308. דיא וויכטיגקייט פון בול ראָן. (1861) — דיא שלאַכט פון בול ראָן האָט געהאַט אַ דרייפאַכע וויכטיגקייט: ערשטענס, מיט איהר ווירקונג אויף דיא נאָרד; צווייטענס, אויף דיא זיד; און דריטענס, מיט איהר ווירקונג אויף אייראָפּאַ. דיא איינוואָהנער פון נאָרד, צוערשט איבערראַשט און דערנאָך היבש אַרונטערגעפאַלען ביי זיך, האָבען איינגעזעהן דאָס דער קאַמפּף וועט ניט זיין קיין קינדער־שפּיעל, אָדער בלויז אַ "מלחמה אויף נייןציג טעג", און זיי האָבען זיך גענומען גרייטען מיט פעסט ענטשלאָסענע ערנסטקייט אויף אַ "מלחמה פון דריי יאָהר". דיא קאָנפעדעראַטען וויעדער האָבען צופיעל אויפגעהויבען דעם קאָפּ און געמיינט אַז עס וועט זיי כסדר געהן גוט. דיא רעגיערונגען פון אייראָפּאַ האָבען געצויגען אַ שלוס אַז דיא שלאַכט פון בול ראָן האָט בעוויזען דאָס דיא קאָנפעדעראַטען האָבען בעסערע מיליטערישע פיהרער און געשיקטערע סאָלדאַטען, און דארום וועט דער סוף זיין אַ נצחון אויף דער זייט פון זיד. דער רעזולטאַט איז געווען דאָס אַלע אייראָפּעאישע רעגיערונגען, אויסער פון רוסלאַנד, האָבען דירעקט און אינדירעקט געהאַלטען מיט דיא קאָנפעדעראַטען, הגם זיי האָבען אויף וויא ווייט עס איז נור געווען פּראַקטיש אָנגעצויגען אַ מאַסקע פון נייטראַליטעט. דאָס איז הויפּטזעכליך געווען דער פאַל מיט ענגלאַנד און פראַנקרייך.

309. מעקלעלאַן; דיא אַרמעע פון פּאָטאָמעק; דיא וועסט. (1861) — דזשאָרדזש ב. מעקלעלאַן, וועלכער איז געוואָרען בעריהמט אין דעם קאַמפּף וואָס איז געפיהרט געוואָרען אין וועסט ווירדזשיניא, איז מיט דער צושטימונג פון גענעראַל סקאָט גערופען געוואָרען נאָך וואַשינגטאָן, צו קאָמאַנדירען דיא חיל וואָס האָבען זיך גערופען "דיא אַרמעע פון פּאָטאָמעק" — נאָך דעם גרויסען טייך פּאָטאָמעק ביי ווירדזשיניא.

דאס דיא זידליכע שטאאטען האבען ניט געהאט קיין פלאטע — א זעהר גרויסע נויטווענדיגקייט; אויך האבען זיי ניט געהאט קיין האנדעלס־שיפען וועלכע מען זאל קענען בענוצען אין דיא אינטערעסען פון דער מלחמה, און עס האבען ביי זיי געפעהלט מעכאניקער און דיא גאנצע נויטיגע מאשינעריי צו קענען אויף גיך אויפבויען שיפען. דיא נארד האט אין דיזער הינזיכט געהאט דאס וואס דער זיד האט געפעהלט און זיא האט כמעט גלייך געקענט דורכפיהרען א בלאקאדע פון דיא זידליכע האפענס, צו דעם גרויסען שאדען פון דער קאנפעדעראטען רעגיערונג.

307. "נאך ריטשמאנד"; בול ראן. (1861) — דריי טעג איידער דיא איינוואהנער פון ווירדזשיניא האבען געדארפט אבשטימען איבער דער פראגע פון ארויסטרעטען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען, איז דיא הויפט־שטאט פון דער קאנפעדעראטען רעגיערונג אומגעביטען געווארען פון מאנטגאמערי, אלא־באמא, אויף ריטשמאנד, ווירדזשיניא. גלייך האט זיך אין דיא נארד אויפגעהויבען דער געשריי: "נאך ריטשמאנד". גענעראל ווינפיעלד סקאט, וועלכער האט קאמאנדירט דיא ארמעע פון דיא פעראייניגטע שטאאטען, האט זיך אויסגע־שפראכען געגען מאכען אירגענד וועלכען אנגריף מיט רויהע רעקרוטען, אי־בערהויפט נאך מיט מענער וואס האבען זיך איינגעשריבען אלס סאלדאטען אויף בלויז דריי חדשים. מען האט אבער ניט געקענט אין גאנצען אוועקמאכען אונ־טער'ן האנד דאס וואס דיא צייטונגען און דאס פאלק אין אלגעמיין האבען גע־פאדערט, און פארבערייטונגען זיינען געמאכט געווארען פאר אפמארשירען נאך ריטשמאנד.

דער אנדערער צד איז אבער אויך ניט געשלאפען. קאנפעדעראטען חיל זיינען אויסגעשטעלט געווארען ביי פערשיעדענע פונקטען אויף א ליניע וואס האט זיך געצויגען פון פעסטונג מאנראו, ביז טשעסאפיק בעי, אויף דיא גאנצע לייגג פון טייך פאטאמעק ביז הארפער'ס פערי. זיי האבען אויך בעוואכט דעם נארד־ליכען גרענעץ פון טענעסי און קענטאקי און א טייל פון מיזורי. זיי האבען בע־פעסטיגט פיעלע פלעצער ביים טייך מיסיסיפי אזוי גוט וויא ביי דיא טייכען קאמבערלענד און טענעסי און זיינען געווען אין אלגעמיין שטארק בעשעפטיגט מיט בויען פעסטונגען און בעשיצונגען פון יעדען זארט אויף דער גאנצער לייגג פון ים ברעג.

דער ערפאלג וואס דיא חיל פון דיא פעראייניגטע שטאאטען האבען געהאט אין וועסט ווירדזשיניא גלייך ביים אנפאנג פון דער מלחמה, האט געמאכט אז פיעלע אין נארד זאלען זיך איינריידען דאס דער קאמפף וועט לאנג ניט אנהאלטען; זאגאר סעקרעטער סיווארד (פון אויסערליכע אנגעלעגענהייטען) האט דאן געזאגט דאס דיא מלחמה וועט זיין צו ענדע אין ניינציג טעג.

באלד איז אבער געקומען דיא ערשטע גרויסע שלאכט פון דעם בירגער קריעג — בול ראן, בעקאנט אין דיא זידליכע שטאאטען אלס מאנאסאס. צו דיזער

nor mechanics or shipyards for the rapid construction of vessels. The North, possessing in these respects what the South lacked, was able almost immediately to establish a blockade of the southern ports, to the very great disadvantage of the South.

"On to Richmond."

307. "On to Richmond"; Bull Run. (1861.) — Three days before the people of Virginia were to vote upon the question of secession, the capital of the Confederate States was moved from Montgomery, Alabama, to Richmond, Virginia. Immediately the cry in the North was "On to Richmond." General Winfield Scott, who was in command of the United States army, was opposed to any forward movement with raw troops, especially with men who had enlisted for only three months. But the cry of the newspapers and the people at large could not be wholly ignored, and preparations were made for an advance toward Richmond.

Confederate lines.

Confederate troops had been stationed at various points on a line from Fortress Monroe on Chesapeake Bay, along the Potomac River to Harper's Ferry. They held also the northern border of Tennessee and Kentucky and part of Missouri. The Confederates had fortified many places on the Mississippi River as well as points on the Cumberland and Tennessee rivers, and were building forts and defences of every kind along the coast.

The success of United States troops in the early campaign of West Virginia gave an undue confidence to the northern people; even Secretary Seward said that the war would be ended in ninety days.

Bull Run, July 21, 1861.

The result of the pressure to advance was the first battle of Bull Run, known in the South as Manassas, fought about thirty miles southwest of Washington. Contrary to the general opinion at the time, it appears to

306. **The Territory and Advantages of the South.** (1861.) — Few in the North or South anticipated the magnitude of the impending struggle, or understood clearly the principles involved. The seceded states stretched from the Atlantic to the extreme western point of Texas, and from the Gulf of Mexico nearly to the line of 36° 30′, to which must be added the greater part of Virginia. Their territory comprised about 800,000 square miles, with a population of nearly 9,000,000, including 3,500,000 slaves; their northern line was more than 2000 miles, and their coast-line more than 3000 miles in length. It was indeed a vast territory and a large population, but the resources of the North were far greater; and if other nations did not interfere, everything favored northern success. **Territory and advantages of the South.**

In some respects the people of the South had the advantage. Acting on the defensive, they needed fewer men; while the North had not only to attack, but also to hold the places which might be taken. **The South on the defensive.** Many of the ablest officers of the United States army in 1860 were southern men. Such were Generals Robert E. Lee, Joseph E. Johnston, and P. G. T. Beauregard. **Able southern officers.** Almost all the officers of any note in the southern army had been educated at West Point. When their states seceded they resigned their commissions in the United States army and joined the southern forces. A large part of the military supplies in the country was stored in southern forts.

Again, the South could send all her best fighting men to the front, as she had slaves to work on the plantations, and to perform the manual labor required in the country. **South had no navy.** Several of these advantages were only temporary, but they gave the South a good start. On the other hand, the South had no navy, — a most serious lack, — neither had she merchant vessels which could be pressed into service,

306. דיא טעריטאריע און פארציגע פון דיא זידליכע שטאאטען.
(1861) — זעהר ווענינ מענשען אויף איין זייט אדער דער אנדערער האבען זיך פארגעשטעלט דיא אונגעהייערקייט פון דעם פארשטעהענדען קאמפף, אדער האבען פערשטאנען קלאהר דיא פרינציפען איבער וועלכע מען איז געשטאנען בערייט צו פערגיסען בלוט. דיא רעבעלירענדע שטאאטען האבען זיך געצויגען פון דעם אטלאנטישען אקעאן ביז דעם וויטעסטען ועסטליכען פונקט פון טעקסעס, און פון דעם מעקסיקאנישען גאלף ארויף־צו ביז כמעט א ליניע פון 36 און א האלבען גראד נארדליכער ברייט, צו וועלכען עס מוז נאך צוגערעכענט ווערן דער גרעסטער טייל פון ווירדזשיניא (זעה קאלירטע קארטע צווישען דיא זייטען 332 און 333). דער שטח פון דיזער טעריטאריע האט ענטהאלטען אן 800,000 קוואדראטנע מייל מיט א בעפעלקערונג פון כמעט 9,000,000, צווישען וועלכע עס זיינען געווען 3,500,000 שקלאפען. דער נארדליכער גרענעץ האט זיך געצויגען איבער 2000 מייל, און דער ברעג ביים ים איז געווען איבער 3000 מייל דיא לייננ. גאנץ געוויס, עס איז געווען א געוואלדיג גרויסע טעריטאריע און א גרויסע בעפעלקערונג, אבער דיא נארדליכע שטאאטען זיינען געווען זעהר פיעל רייכער, און אויב אנדערע נאציאנען זאלען זיך ניט אריינמישען האט אויסגעוויזען פון אנפאנג אז ערפאלג וועט זיין אויף דער זייט פון נארד.

אין מאנכע הינזיכטען האבען דיא איינוואהנער פון זיד געהאט דעם פארצוג. אזוי וויא זייער אבזיכט איז געווען נור זיך פערטיידיגען, איז פאר זיי נויטיג געווען ווענינער חיל. דיא נארד אבער האט ניט נור געדארפט אטאקירען, זאנדערן אויך צו האלטען דיא פלעצער וועלכע ווערן איינגענומען. פיעלע פון דיא פעהיגסטע אפיצירען פון דער ארמעע פון דיא פעראייניגטע שטאאטען זיינען געווען איינוואהנער פון דיא זידליכע שטאאטען. אזעלכע זיינען געווען דיא גענעראלען ראבערט ע. לי, דזשאזעף ע. דזשאנסטאן און פ. ג. ט. בארגארד. כמעט אלע אפיצירען מיט א שטיקעל נאמען אין דער ארמעע פון דיא זידליכע שטאאטען זיינען אויסגעבילדעט געווארען אין וועסט פאינט. ווען זייערע שטאאטען האבען זיך אבגעריסען, האבען דיזע אפיצירען זיך צוריק געצויגען פון זייערע שטעלען און האבען זיך אנגעשלאסען אן דער זיד ארמעע. א גרויסער טייל פון דעם מיליטערישען פראוויאנט פון לאנד איז געלעגען אין זאפאס אין דיא זיד פעסטונגען.

און ווידער, דיא זידליכע שטאאטען האבען לייכט געקענט שיקען זייערע בעסטע קעמפפער צום גרענעץ אויף דער מלחמה, ווייל זיי האבען געהאט שקלאפען צו ארבייטען אויף דיא פלאנטאציעס און צו טהאן אלע אנדערע פראסטע ארבייט אין לאנד. אמת, מאנכע פון דיזע פארציגע האבען אפילו ניט געדויערט לאנג, אבער זיי האבען געגעבען דיא זידליכע שטאאטען א גוטען אנפאנג. נור בעטראכטענדיג דעם מעדאל פון דער אנדערער זייט, מוז פערצייכענט ווערן

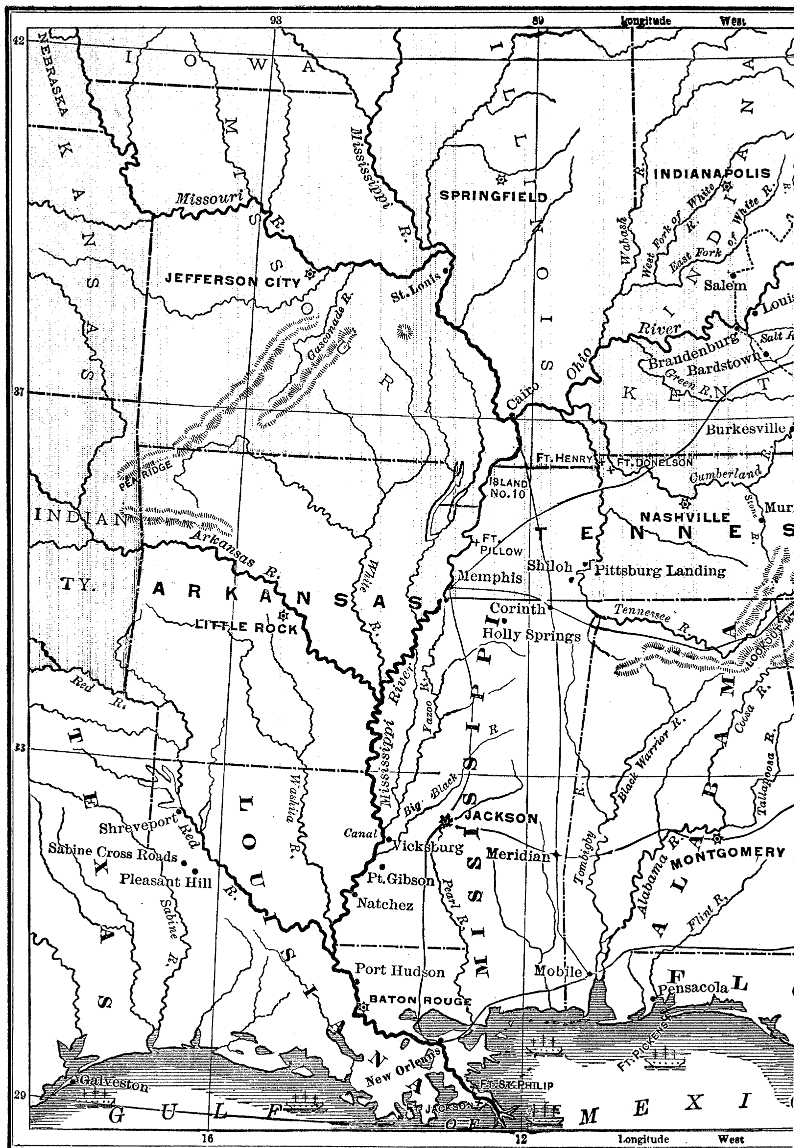
אריינמישען אין פאַל עס זאָל אויסברעכען אַ מלחמה צווישען דיא צוויי טיילען פון אַמעריקאַ.

305. דער פערגלייך פוןביידע טיילען פאָרטגעזעצט. (1861) — מי־נעסאָטאַ און אָרעגאָן זיינען אריינגענומען געוואָרען אין דיא פעראייניגטע שטאַ־אטען אַלס פרייע שטאַאטען און קענזעס איז יעדען מאָמענט געווען בעריט אריינצוקומען. דיא קאָנטראָלע פון דעם סענאַט האָבען דיא שקלאַפען שטאַאטען פערלאָרען אין גאַנצען, אָהן דיא מינדעסטע האָפנונג צו קענען עס ווען צוריק בעקומען. דיא בעפעלקערונג פון דיא פרייע שטאַאטען איז געווען 19,128,418; פון דיא שקלאַפען שטאַאטען 12,315,372; אָבער אַ גרויסער טייל פון דיזער צאָהל האָט זיך געפונען אין דיא גרענעץ־ שטאַאטען (זעה ביילאַגע 6, ענדע בוך). מיט דער אויסנאַהמע פון ניו אָרלינס האָט זיך אין זיד פון דיא גרענעץ־שטאַאטען ניט געפונען קיין איין גרויסע שטאָט. ניט רעכענענדיג מערילענד און דעלאַווער, איז דיא צאָהל פון דיא פאַבריקען אין דיא זידליכע שטאַאטען געווען אונבע־דייטענד. דיא ציפער וועגען רייכטהום בעווייזען אַז ווייט, ווייט דער גרעס־טער טייל פון דעם קאַפּיטאַל וועלכע דאָס לאַנד האָט פערמאָגט האָט זיך געפונען אין דיא פרייע שטאַאטען.

יעדער טייל האָט אונטערשעצט דעם פאַטריאָטיזמוס, דיא אויסהאַלטונגס־קראַפט, דיא העלדישקייט און דאָס אינטעליגענץ פון דעם אַנדערן. דיא זידליכע שטאַאטען האָבען געדענקט דאָס דיא נאָרדליכע שטאַאטען זיינען שטאַרק אריינ־געטאָן אין געלד מאַכען און דאָס זיי וועלען בעסער אָפּפערן מיט יעדע זאַך איידער פערלירען זייערע דאָלערס; אויך האָבען זיי גערעכענט אַז ווען אפילו דיא איינוואָהנער פון דיא נאָרדליכע שטאַאטען זאָלען שוין טאַקע געהן מלחמה האַל־טען וועלען זיי קיין ווערטה ניט האָבען געגען דיא אויסגעצייכענטע קריעגער פון דיא זידליכע שטאַאטען; דערצו נאָך האָבען זיי געדענקט דאָס אין דיא נאָרד־ליכע שטאַאטען זיינען דאָ פיעלע וואָס סימפּאַטיזירען מיט דיא זידליכע שטאַ־אטען.

דיא נאָרדליכע שטאַאטען, פערקעהרט, האָבען געדענקט דאָס דיא זידליכע שטאַאטען מיינען נור צו ליאַרמען און שרעקען. ניט אַכטענדיג אויף דעם וואָס עס האָט פּאַסירט אין דיא פערגאַנגענע יאָהרען, האָבען דיא איינוואָהנער פון נאָרד ניט בעגריפען וויא שטאַרק דיא אידעע, דאָס יעדער שטאַאט איז אַ בעזונדער מלוכה פאַר זיך, איז געווען איינגעוואָרצעלט אין דיא הערצער פון דיא זיד איינוואָהנער; אויך האָבען זיי ניט געוואוסט ריכטיג מיט וואָס פאַר אַ טיעפע ליעבע דיא איינוואָהנער פון זיד זיינען געווען צוגעבונדען צו דיא שטאַאטען וואו זיי זיינען געבאָרען און ערצויגען געוואָרען — אַ ליעבע וואָס וואָלט אפילו געמאַכט דיא גרויסע קלאַסע וועלכע האָט קיין שקלאַפען ניט פערמאָגט צו קעמפפען ביז'ן לעצטען טראָפּען בלוט געגען יעדען פערזוך צו בעטרעטען מיט אַן אַרמעע זייער באָדען.

REFERENCE MAP
FOR THE
CIVIL WAR, 1861-65.
SCALE OF MILES
0 50 100 200
EXPLANATION:
Early Seceding States, thus.......YELLOW
Later Seceding States, thus.......GREEN
Blockading Vessels, thus
PENNSYLVANIA
HARRISBURG
Philadelphia
TRENTON
NEW JERSEY
Gettysburg
Chambersburg
Sharpsburg
Frederick
Baltimore
WASHINGTON
DOVER
Harper's Ferry
Manassas
Chancellorsville
Fredericksburg
Staunton
RICHMOND
Yorktown
Appomattox C.H.
Petersburg
FORTRESS MONROE
Norfolk
Lynchburg
Greensboro
RALEIGH
Goldsboro
New Bern
Charlotte
Fayetteville
Wilmington
FT. FISHER
Cape Fear
Cape Hatteras
ROANOKE I.
COLUMBIA
Athens
Atlanta
Augusta
Macon
Charleston
Beaufort
FT. SUMTER
Port Royal
Savannah
FT. PULASKI
TALLAHASSEE
Jacksonville
St. Augustine
Cedar Keys
Steubenville
WHEELING
Zanesville
COLUMBUS
Eagleport
Jackson
MORGAN'S RAID
SHERMAN'S MARCH
ATLANTIC OCEAN
Greenwich
81
77
37
33
29
from Washington
4
0

Longitude West
IOWA
NEBRASKA
KANSAS
MISSOURI
ILLINOIS
INDIANA
INDIANAPOLIS
SPRINGFIELD
JEFFERSON CITY
St. Louis
Missouri R.
Mississippi R.
Gasconade R.
Salem
Brandenburg
Bardstown
Ohio River
Cairo
Burkesville
FT. HENRY
FT. DONELSON
Cumberland R.
ISLAND No. 10
NASHVILLE
PEA RIDGE
INDIAN TY.
Arkansas R.
FT. PILLOW
Shiloh
Pittsburg Landing
Memphis
TENNESSEE
ARKANSAS
LITTLE ROCK
White R.
Corinth
Holly Springs
Tennessee R.
Red R.
Yazoo R.
Mississippi River
Black Warrior R.
Coosa R.
Tallapoosa R.
TEXAS
LOUISIANA
MISSISSIPPI
ALABAMA
Washita R.
Big Black R.
JACKSON
Shreveport
Sabine Cross Roads
Pleasant Hill
Canal
Vicksburg
Meridian
Tombigby R.
Alabama R.
MONTGOMERY
Pt. Gibson
Natchez
Pearl R.
Sabine R.
Flint R.
Port Hudson
Mobile
Pensacola
BATON ROUGE
FT. PICKENS
New Orleans
FT. ST. PHILIP
Galveston
GULF OF MEXICO
42
37
33
29
93
89
16
12

that even if the North could do without cotton, England and the continental nations would insist upon having it, and so would interfere in case of any war between the North and the South.

Minnesota admitted, 1858; Oregon, 1859.

305. Comparison of the Sections continued. (1861.) — Minnesota and Oregon had been admitted into the Union as free states, and Kansas was ready to come in at any moment. The control of the Senate had been hopelessly lost to the slave states. The population of the free states was 19,128,418; of the slave states, 12,315,372, but a large part of this population was in the border states (Appendix VI.). South of the border states there was no large city except New Orleans. Except in Maryland and Delaware the number of manufacturing establishments in the South was insignificant. The statistics of wealth showed that by far the greater part of the capital of the country was held in the free states.

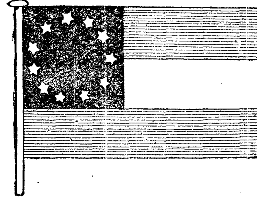
North and South misunderstand each other.

Each section underestimated the patriotism, the endurance, the bravery, and the intelligence of the other. The South thought that the North was absorbed in money-getting, and would sacrifice anything rather than lose its dollars; and that if the men of the North did fight, the Southerners would be more than a match for them; it was also thought that very many in the North sympathized with the South.

On the other hand, the North thought the South meant only to bluster and threaten. Notwithstanding all the lessons of past years, northern men did not comprehend how firmly the doctrine of state sovereignty was fixed in southern hearts, nor did they appreciate the deep affection Southerners felt for their native states, which would make even the large class of non-slaveholders resent any invasion of their soil.

dependent upon foreign markets for supplies. In order to pay for these it was necessary to export cotton or tobacco, almost the only articles she produced which were wanted in Europe. The importance to the United States of maintaining the blockade will readily be seen. The Confederate States, assuming the position of an independent power, formally declared war against the United States in April.

Importance of the blockade.

THE CONFEDERATE FLAG.

304. The Two Sections Compared. (1861.) — It will be well to review briefly the condition of the whole country, and to compare the two sections now arrayed against each other. By the census of 1860 the population of the United States was found to have increased more than one-third over that of 1850. In material interests, railroads showed the most striking increase, there being a total of about 30,000 miles against 7500 in 1850. In shipping, every country except Great Britain was surpassed, while in agriculture the United States was first; the cotton crop alone was estimated at about five million bales of 400 pounds each. Manufactures were daily increasing and the country as a whole was a hive of industry. (See note, page 465.)

The North and South compared, 1861.

The increase in population and in wealth had been very largely in the free states. In these there was a variety of interests, such as farming, manufactures, fishing, transportation, and commerce. In the slave states, the cultivation of cotton and tobacco was followed, often to the exclusion of other crops. As a result, the South had depended on the North for many kinds of supplies; even the cotton and tobacco of the South had been exported in ships belonging to the North. Yet many of the southern leaders believed

בלאָקאדע. דיא קאָנפעדעראַטען רעגיערונג האָט אָנגעהויבען שפּיעלען דיא ראָלע פון אַן אונאבהענגיגע מאכט און האָט אין אַפּריל אָפיציעל ערקלעהרט קריעג געגען דיא פעראייניגטע שטאאטען.*)

304. דיא צוויי טיילען פון לאַנד פערגליכען. (1861) — עס איז דאָ נויטיג צו געבען אַ קורצען איבערבליק איבער דעם צושטאַנד אין גאַנצען לאַנד און צו פערגלייכען דיא צוויי טיילען וועלכע זיינען יעצט געשטאַנען גרייט פאר אַ ביטערן קאמפּף איינער געגען צווייטען. דער צענזוס פון 1860 האָט בעוויזען דאָס זייט 1850 האָט זיך דיא בעפעלקערונג פון דיא פעראייניגטע שטאאטען פערגרעסערט אויף מעהר וויא אַ דריטעל. וואָס אָנבעלאַנגט מאַ־טעריעלען פאָרשריט האָבען דיא אייזענבאַהנען בעוויזען דעם גרעסטען געווינס. אָנשטאָט דיא 7500 מייל באהנען וואָס אַמעריקאַ האָט געהאַט אין 1850 זיינען יעצט געווען אונגעפעהר 30,000 מייל. אין דער שיף־אינדוסטריע האָט אַמעריקאַ איבערשטיגען יעדע מדינה חוץ ענגלאַנד, וועהרענד אין אַגריקולטור איז זיא געווען דיא ערשטע; אליין דיא בוימוואָל ערנטע איז גערעכענט געוואָרען ביי אַ פינף מיליאָן פּעק פון 400 פונט יעדע. דיא צאָהל פון פאַבריקען האָט זיך געהאַלטען אין פערגרעסערן מיט יעדען טאָג און דאָס גאַנצע לאַנד האָט אָבגע־קלונגען מיט אינדוסטריעלע טהעטיגקייט (זעה בעמערקונג אונטען אויף דער זייטע 465).

דער וואוקס אין בעפעלקערונג און אין רייכטהום איז הויפּטזעכליך געווען אין דיא פרייע שטאאטען. אין דיזע שטאאטען האָט מען זיך בעשעפטיגט מיט פערשיעדענע זאכען, וויא לאַנד־ארבייט, פאַבריקאציע, פישעריי, טראַנספּאָר־טאציע און האַנדעל. אין דיא שקלאַפען שטאאטען האָט מען זיך אָבגעגעבען מיט קולטיווירען בוימוואָל און טאבאַק אויף אזוי פיעל דאָס זעהר אָפט האָט מען גאָר קיין אַנדער זאך ניט אָנגעהויבען צו פּערזעען. דער רעזולטאַט איז געווען דאָס דיא זידליכע שטאאטען האָבען געמוזט קריגען פערשיעדענע'ליי זאָרטען פּראָוויאַנט אין דיא נאָרדליכע שטאאטען; אפילו דאָס בוימוואָל און טאבאַק פון דיזע שטאאטען האָט מען עקספּאָרטירט אין שיפען וואָס האָבען בעלאַנגט צו דיא נאָרדליכע שטאאטען. פון דעסטוועגען האָבען פיעלע פיהרער פון דיא זידליכע שטאאטען געגלויבט דאָס אפילו ווען דיא נאָרדליכע שטאאטען זאָלען קענען אויסקומען אָהן בוימוואָל, וועלען ענגלאַנד און דיא אַנדערע אייראָפּעאישע נאציאָנען עס דורכאויס מוזען האָבען, און אויף דעם אופן וועלען זיי זיך מוזען

*) אויף דער ענגלישער זייטע 333 געפינט זיך אַ בילד פון דער קאָנפעדעראַטען פלאַג.

טענעסי, ארקענסא און ווירדזשיניא אָנגעשלאָסען אָן דיא קאָנפעדעראַטען שטאַאטען. קענטאַקי, מערילענד און מיזורי זיינען פערבליבען צווישען דיא פעראייניגטע שטאאטען, הגם זיי האָבען ביי זיך געהאט פיעלע וואס האָבען געוואָלט מען זאָל זיך אָברייסען. אין דעלאווער איז געווען ווייניג אָדער גאָרניט קיין סימפּאַטיע פאר דער אידעע פון אָברייסען זיך.*)

303. **דיא בלאָקאַדע.** (1861) — אויף דער פּראָקלאַמאַציע וועלכע פּרעזידענט לינקאָלן האָט אַרויסגעלאָזען דעם 15טען אַפּריל איז גלייך געקומען אָן ענטפער פון דזשעפערסאָן דייוויס, פּרעזידענט פון דער קאָנפעדעראַטען רעגירונג.**) דיזער ענטפער, וועלכער איז דאַטירט דעם 17טען אַפּריל, האָט אָנגעבאָטען צו פּריוואַטע פּערזאָנען ערלויבנים־פּאַפּיערען צו כאַפּען שיפען וואָס בעלאַנגען צו דיא פעראייניגטע שטאאטען. דאַן האָט לינקאָלן דעם 19טען ערקלערט אַ טיילווייזע בלאָקאַדע אויף דיא האַפענס פון דיא זידליכע שטאאטען, און דעם 23טען איז שוין דיא בלאָקאַדע געמאַכט געוואָרען אַ פאָלשטענדיגע. אזוי וויא דיא זידליכע שטאאטען האָבען געהאט ווייניג פאַבריקען, זיינען זיי געווען שטאַרק אָבהענגיג אויף אויסלענדישע מאַרקען פאַר זייער פּראָוויאַנט. אום צו בעצאָהלען פאַר דיא סחורות וואָס זיי קויפען אין אויסלאַנד איז געווען נויטיג צו עקספּאָרטירען בוימוואָל אָדער טאַבאַק, כמעט דיא איינציגע אַרטיקלען וואָס איירָאפּאַ האָט ביי זיי געקענט קויפען. פון דעם קען מען שוין זעהן וויא וויכטיג עס איז געווען פאַר דיא פעראייניגטע שטאאטען דורכצופיהר'ען דיא

---

*) דיא שטאאטען האָבען זיך אָבגעריסען אין דער פאָלגענדער אָרדנונג: **אַרקענסאָ,** דעם 6טען מאַי; נאָרד קעראָליינא, דעם 20טען מאַי; ווירדזשיניא, דעם 23טען מאַי; טענעסי, דעם 8טען יוני. אין קיין שטאאט איז דיא האַנדלונג ניט גוט־געהייסען געוואָרען פון אַ פּרייע, אַלגעמיינע אוראַבשטימונג. ווירדזשיניא און טענעסי זיינען שוין געווען אין דיא הענד פון דיא קאָנפעדעראַטען סאָלדאַטען ווען דיא אוראַבשטימונג איז דאָרט גענומען געוואָרען, און אין דיא אַנדערע שטאאטען האָט מען גאָר קיין אוראַבשטימונג ניט גענומען.

**) דזשעפערסאָן דייוויס איז געבאָרען געוואָרען אין קענטאַקי, דעם 3טען יוני, 1808. ער האָט געענדיגט דיא מיליטערישע שולע פון וועסט פּאָינט אין 1828. אין 1831—1832 האָט ער געדיענט אין דער אינדיאַנער "בלעק האָוק" מלחמה און האָט אויך געטהאָן אַנדערע מיליטערישע אַרבייט אין דיא ווייטע וועסטליכע טעריטאָריע. ער האָט זיך אַרויסגעקליבען אין מיסיסיפּי און איז דאָרט ערוועהלט געוואָרען קאָנגרעסמאַן. ער האָט פון דעם אַמט רעזיגנירט, אום צו קענען בעטייליגען זיך אין דער מעקסיקאַנער מלחמה, און האָט זיך אויסגעצייכענט. אין 1847—1853 איז ער געווען סענאַטאָר פון מיסיסיפּי און אין 1853—1857 האָט ער בעקליידעט דעם אַמט פון קריעגס סעקרעטער. נאָכדעם איז ער ווידער אויסגעקליבען געוואָרען סענאַטאָר. פון דיזען אַמט האָט ער אָבגעדאַנקט דעם 21טען יאַנואַר, 1861, אום צו ווערן פּראָוויזאָרישער פּרעזידענט פון דיא קאָנפעדעראַטען שטאאטען. דעם 21טען נאָוועמבער, 1861, איז ער געוועהלט געוואָרען פּרעזידענט אויף זעקס יאָהר. אין מאַי, 1865, האָט מען איהם גענומען געפאַנגען און געהאַלטען צוויי יאָהר לאַנג אין דער פעסטונג מאָנראָ. מען האָט איהם דערנאָך אַרויסגעלאָזט אויף בירגשאַפט, אָבער מען האָט איהם קיינמאָל ניט געשטעלט צום פּראָצעס. ער איז געשטאָרבען אין ניו אָרלינס דעם 6טען דעצעמבער, 1889.

for troops by the Confederate government was answered with as great enthusiasm as that which responded to the call of Lincoln in the North.

Secession of North Carolina, Tennessee, and Virginia.

Upon the call of the United States government for troops "to put down the rebellion," North Carolina, Tennessee, Arkansas, and Virginia joined the Confederacy. Kentucky, Maryland, and Missouri, though containing many secessionists, remained in the Union, while in Delaware there was little or no sympathy with secession.[1]

JEFFERSON DAVIS.

JEFFERSON DAVIS was born in Kentucky, June 3, 1808. He graduated at West Point in 1828. He served in the Black Hawk War, 1831–1832, and on other frontier duty. He removed to Mississippi, and was sent to Congress. He resigned to join the army in the Mexican War, where he acquitted himself with great credit. He was senator from Mississippi, 1847–1853, and Secretary of War, 1853–1857, when he was again chosen senator. He resigned January 21, 1861, and was chosen provisional President of the Confederate States, February 9, 1861, and President for six years, November 21, 1861. He was taken prisoner in May, 1865, and confined in Fortress Monroe for two years, when he was released on bail, but was never brought to trial. He died in New Orleans, December 6, 1889.

Blockade of the southern ports.

303. The Blockade. (1861.)—Jefferson Davis, the President of the Confederacy, replied to Lincoln's call for troops and proclamation of April 15 by a proclamation on the 17th offering "letters of marque and reprisal" against the United States. Lincoln, on the 19th, proclaimed a partial, and on the 23d, a general, blockade of southern ports.

As the South had few manufactures, she was largely

[1] The states seceded in the following order: Arkansas, May 6; North Carolina, May 20; Virginia, May 23; Tennessee, June 8. In no case was the action ratified by a free, popular vote. Both Virginia and Tennessee were in the possession of the Confederate troops when the vote was taken in those states, and no vote was taken in the others.

sympathized wholly with the South, the news of the fall of Sumter seemed to unite the people of the free states.

When President Lincoln, on April 15, two days after the surrender, issued his call for seventy-five thousand volunteers, "to maintain the honor, the integrity, and the existence of our national union," the answer was prompt. More men than were called for volunteered by thousands, and provisions, money, arms, and supplies of all kinds were tendered by states and by individuals. Lincoln calls for volunteers.

The first care of the Federal government was to provide for the safety of the city of Washington, for there was a strong probability that Virginia would secede. What course the state of Maryland would pursue was uncertain; for though the politicians and the people of the southern counties were in sympathy with the South, the majority of the people of the state disapproved of secession. At the time, however, the true condition of affairs was difficult to ascertain, and it was due to the promptness of the national government, and the skill of the governor, supported by a few able and prominent men, that the state did not secede. Position of Virginia and Maryland.

As the Sixth Massachusetts regiment was passing through the city of Baltimore, on the 19th of April, it was attacked by a mob, and several of the soldiers were killed. This was the first blood shed in the strife. For a few days the troops avoided Baltimore by going down Chesapeake Bay, landing at Annapolis, and proceeding thence to Washington. Direct communication was, however, soon resumed, and there was no more trouble with Maryland. Attack on Massachusetts troops in Baltimore April 19, 1861.

302. Effect of the Fall of Sumter in the South and in the Border States. (1861.) — The fall of Sumter united the North; it had a similar effect on the South. Many who thought secession inexpedient rushed to the defence of their states as soon as coercion was begun, and the call The fall of Sumter and the South.

דיא ערשטע זאָרג פון דער נאַציאָנאַלער רעגיערונג איז געווען צו זעהן אז דיא שטאָט וואשינגטאָן זאָל זיין געשיצט און בעוואָרענט, ווייל עס האָט אויס־געוויזען העכסט וואהרשיינליך דאָס אויך ווירדזשיניא וועט ארויסטרעטען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען. עס איז ניט געווען זיכער וואָס פאַר א וועג מע־רילענד וועט נעהמען. דיא פּראָפעסיאָנעלע פּאָליטיקער און דיא איינוואָהנער פון דיא זידליכע טיילען פון מערילענד האָבען אפילו סימפּאטהיזירט מיט דיא שקלאַפען־שטאאטען, אָבער דיא מאַיאָריטעט פון דיא איינוואָהנער אין גאנצען שטאאט איז געווען געגען ארויסטרעטען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען. דאָ־מאָלס איז אָבער ניט געווען מעגליך אויסצוגעפינען אויף ריכטיג וויא עס האַלט ; און עס איז נור א דאנק דיא שנעלקייט מיט וועלכע דיא נאַציאָנאַלע רעגיערונג האָט געהאַנדעלט, צוזאמען מיט דיא געשיקטקייט פון דעם גאָווערנאָר, וועלכער איז געהאָלפען געוואָרען פון עטליכע פעהיגע און בעוואוסטע מענשען, דאָס מע־רילענד האָט זיך ניט אָבגעריסען.

ווען דער זעקסטער מאססאטשוזעטס רעגימענט האָט דעם 19טען אַפּריל דורכגעמארשירט אין דער שטאָט באַלטימאָר, איז ער בעפאַלען געוואָרען פון א צורייצטער מאַסע און עטליכע פון דיא סאָלדאַטען זיינען דער׳הרג׳עט געוואָ־רען. דאָס איז געווען דיא ערשטע בלוט וואָס איז פערגאָסען געוואָרען אין דעם קאמפף. פאר א פּאָאר טעג לאַנג האָבען דיא חיל אויסגעמיעדען באַלטימאָר ; זיי זיינען געפאָהרען אויף דעם טשעסאַפּיק בעי, האָבען זיך אָבגעשטעלט ביי אַנאַפּאָליס, און האָבען פון דאָרט גענומען דעם וועג נאָך וואשינגטאָן. אָבער עס האָט ניט לאַנג גענומען ביז דער גלייכער וועג איז אויף דאָס ניי געברויכט געוואָרען און דיא רעגיערונג האָט מעהר קיין שוועריגקייטען ניט געהאַט אין מערילענד.

302. וויא דער פּאַלען פון סאָמטער האָט געווירקט אין דיא זידליכע און גרענעץ שטאאטען. (1861) — דער פאַלען פון דיא סאָמטער פעסטונג האָט פעראייניגט דיא נאָרדליכע שטאאטען ; אן עהנליכע ווירקונג האָט עס געהאַט אויף דיא זידליכע שטאאטען. פיעלע וואָס האָבען ניט געהאַלטען פאַר פּראַק־טיש אָבצוטיילען זיך פון בונד, האָבען זיך געאיילט צו פערטיידיגען זייערע שטאאטען אַזוי שנעל וויא דער ערשטער שאָס האָט זיך דערהערט ; און ווען דיא קאָנפעדעראַטען רעגיערונג האָט ארויסגעלאָזען אַן אויפרוף פאַר סאָלדאַטען, איז דער ענטפער פון פאָלק געקומען מיט ניט וועניגער ענטוזיאזמוס וויא ווען לינקאָלן האָט געמאַכט דעם אויפרוף אין דיא נאָרדליכע שטאאטען.

ווען דיא פעראייניגטע שטאאטען האָט ארויסגעלאָזען איהר אויפרוף פאַר סאָלדאַטען ״צו אונטערדריקען דעם אויפשטאנד״, האָבען זיך נאָרד קעראָליינא,

פופצעהנטער קאַפּיטעל

דער בירגער קריעג

301. וויא דער איינגעהמען פון דיא סאַמטער פעסטונג האָט גע־ווירקט; באַלטימאָר. (1861) — דער איינגעהמען פון דיא סאַמטער פעסטונג האָט געהאַט אַ וואונדערבארע ווירקונג. ביזהער האָבען וועניג מענשען אין דיא נאָרדליכע שטאאטען געגלויבט דאָס דיא זידליכע שטאאטען זיינען ערנסט. דיא מעהרסטע מענשען האָבען ביי זיך געטראַכט דאָס דיא שטרייט־ פראַגען צווישען נאָרד און זיד זיינען ריין פּאָליטישע און דאָס זיי וועלען שוין מסתמא געלייזט ווערן אויף אַ פריעדליכען אופן, וויא עס איז געווען מיט אַנדערע וויכטיגע פראַ־גען אין דער פערגאַנגענהייט. עס האָבען זיך זאָגאר געפונען אַזעלכע וויא האָריים גרילי, פון דער צייטונג "ניו יאָרק טריביון", וועלכע האָבען געטענה'ט דאָס אויב דיא זידליכע שטאאטען ווילען זיך אָבטיילען פון דיא פעראייניגטע שטאַ־אטען דארף מען זיי לאָזען געהן אין פריעדען. אָבער דיא מעלדונג דאָס דיא סאַמטער פעסטונג איז פון דיא קאָנפעדעראַטען איינגענומען געוואָרען האָט פעראייניגט דאָס פאָלק פון דיא פרייע שטאאטען — נאַטירליך, ניט רעכע־נענדיג דיא עטליכע וואָס האָבען אין גאַנצען סימפּאַטיזירט מיט דיא זידליכע שטאאטען.

ווען פּרעזידענט לינקאָלן האָט דעם 15טען אַפּריל, צוויי טעג נאָכדעם וויא דיא פעסטונג איז געפאַלען, אַרויסגעלאָזען זיין אויפרוף פאַר פינף און זיעבציג טויזענד פרייוויליגע סאָלדאַטען, "אום אויפצוהאַלטען דיא עהרע, דיא גאַנצקייט, און דיא עקזיסטענץ פון אונזער נאַציאָנאַלען בונד", איז דער ענטפער גלייך געקומען. עס האָבען זיך אָבגערופען פיעלע טויזענדער מעהר וויא מען האָט געוואָלט, און פון אַלע זייטען האָבען איינצעלנע מענשען אזוי גוט וויא שטאאטען אָנגעבאָטען פּראָוויאַנט, געלד, געוועהר און הילף פון יעדען זאָרט.

CHAPTER XV.

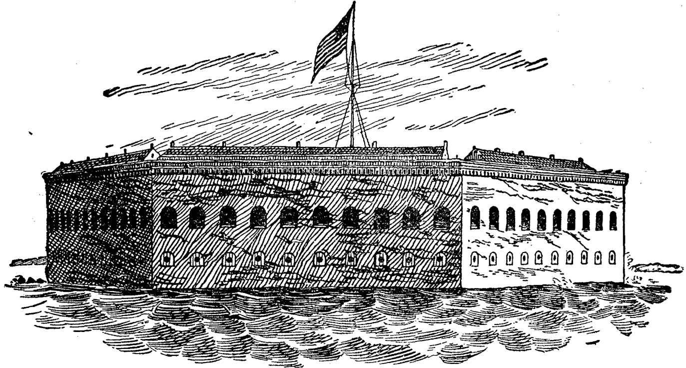
CIVIL WAR.

REFERENCES.

A. B. Hart, Source-Book, Chap. xviii.; J D. Champlin, Young Folks' History of the War for the Union; H. C. Wright, Children's Stories of American Progress, Chap. xvii.

Effect of the fall of Sumter.

301. Effect of the Fall of Fort Sumter; Baltimore. (1861.) — The effect of the fall of Fort Sumter was mar-

FORT SUMTER BEFORE THE BOMBARDMENT.

vellous. Up to this time few in the North had believed that the South was in earnest; most persons had thought that the questions were political, and, like similar ones in the past, that they would in some way be peacefully settled. Others, like Horace Greeley of the *New York Tribune*, had said that if the South wished to go she should be allowed to go in peace. Except for the few who

Charleston harbor, and to this Major Anderson had replied. After a steady fire had been kept up for more than twenty-four hours, Major Anderson, having exhausted his ammunition and the barracks being on fire, surrendered, receiving the honors of war. Afterward with his troops he sailed to New York. No one was killed on either side during the bombardment.

Bombardment of Fort Sumter.

Anderson surrenders.

SUMMARY.

Anti-Nebraska men take the name of Republicans. Charles Sumner was assaulted in the Senate chamber for his words against a southern senator. James Buchanan was in 1856 elected President by the Democrats. The Republicans carried eleven of the fifteen free states. The "Dred Scott Case" caused great indignation in the North. A severe commercial crisis occurred in 1857. An ocean telegraph cable was laid in 1858, but it soon ceased working. The silver mines of Nevada were developed in 1858, and the oil fields of Pennsylvania in 1859. An attempted insurrection of the slaves organized by John Brown, begun by him in 1859, was the occasion of much excitement. Brown was captured and executed.

The Presidential campaign of 1860 was an exciting one. Abraham Lincoln, nominated by the Republicans, was successful. South Carolina seceded in December, 1860, and was soon followed by Mississippi, Florida, Alabama, Georgia, and Texas. The Confederate States of America were set up February, 1861. Jefferson Davis and Alexander H. Stephens were chosen President and Vice-President respectively. Efforts for a peaceful solution of the difficulties were unsuccessful. Lincoln was inaugurated March 4, 1861. Fort Sumter in Charleston harbor was fired upon April 12, 1861. It was surrendered.

שטונדען און נאָכדעם וויא דיא אַמוניציאָן אין דער סאָמטער פעסטונג איז אויסגעגאַנגען און דיא קאַזאַרמעס דאָרטען האָבען אָנגעפאַנגען צו ברענען, האָט מאַיאָר ענדערסאָן זיך אונטערגעגעבען, קריגענדיג צוגעטיילט דיא עהרע וואָס ווערט געצייגט קריעגס-לייט אין אַזאַ פאַל. ער האָט נאָכהער צוזאַמען מיט זיינע סאָלדאַטען אָבגערייזט נאָך ניו יאָרק. פוןביידע צדדים איז קיין איינציגער ניט געפאַלען טויט בעת דיא באָמבאַרדירונג.

קיצור פון דעם קאַפּיטעל

אַנטי-נעבראַסקאַ לייטע נעהמען אָן דעם נאָמען רעפּאָבליקאַנער. טשאַרלס סאָמנער איז צו'הרג'עט געוואָרען אין סענאַט פאַר שאַרפע אויסדריקע געגען אַ סענאַטאָר פון זיד. דזשיימס ביוקענען איז אין 1856 געוועהלט געוואָרען פון דיא דעמאָקראַטען אַלס פּרעזידענט. דיא רעפּאָבליקאַנער האָבען געוואונען עלף פון דיא פופצעהן שטאַאַטען. דער "דרעד סקאַט פּראָצעס" האָט פעראורזאַכט גרויס אויפרעגונג אין נאָרד. אין יאָהר 1857 איז געוועזן אַ גרויסער האַנדעלס-קריזיס. אין יאָהר 1858 איז געלייגט געוואָרען אין אָקעאַן אַ טעלעגראַפּישער דראָט, וועלכער האָט באַלד אויפגעהערט אַרבייטען. דיא זילבער מינען פון נעוואַדאַ זיינען ענטוויקעלט געוואָרען אין יאָהר 1858 און דיא פּעטראָל פעלדער פון פּענסילווייניאַ אין יאָהר 1859. אַן אָרגאַניזירטער פערזוך וואָס דזשאָן בראַון האָט געמאַכט אין 1859 אויפצובונטעווען דיא שקלאַפען האָט פעראורזאַכט פיעל אויפרעגונג. בראַון איז געפאַנגען און היינגעריכטעט געוואָרען.

דער פּרעזידענטען וואַהל-קאַמפּף אין יאָהר 1860 איז געוועזן אַן אויפרעגענדער. איבערהעם לינקאָלן, וועלכער איז אַרויסגעשטעלט געוואָרען פון דיא רעפּאָבליקאַנער, איז געוועזן ערפאָלגרייך. זיד קעראָליינאַ האָט זיך אָבגעריסען אין דעצעמבער, 1860, און איהר ביישפּיעל איז באַלד נאָכגעפאָלגט געוואָרען פון דיא שטאַאַטען מיסיסיפּי, פלאָרידאַ, אַלאַבאַמאַ, דזשאָרדזשיאַ און טעקסעס. דיא קאָנפעדעראַטען שטאַאַטען פון אַמעריקאַ זיינען אָרגאַניזירט געוואָרען אין פעברואַר, 1861. דזשעפערסאָן דייוויס איז געוועהלט געוואָרען אַלס פּרעזידענט און אַלעקסאַנדער ה. סטיפענס אַלס וויס-פּרעזידענט. דיא בעמיהונגען צו בעזייטיגען דיא שוועריגקייטען אויף אַ פרידליכען אופן זיינען געוועזן ניט ערפאָלגרייך. לינקאָלן איז איינגעפיהרט געוואָרען אין אַמט דעם 4טען מערץ, 1861. דעם 12טען אַפּריל איז געשאָסען געוואָרען אויף דער פעסטונג סאָמטער אין האַפען פון טשאַרלסטאָן. דיא פעסטונג האָט זיך אונטערגעגעבען.

לינקאָלן'ס פריינדע, וועלכע האָבען מורא געהאט צו ריזיקירען אַן עפענטליכע רייזע, האָבען איהם צוגערעדט צו מאַכען אין געהיים דעם לעצטען טייל פון זיין רייזע נאָך וואשינגטאָן. לינקאָלן איז איינגעשוואָרען געוואָרען אין אמט דעם 4טען מערץ, אין דער אַנוועזענהייט פון אַ גרויסע צאָהל מיליטער וואָס גענעראל סקאט האט צוזאמענגעבראכט.

דיא רעדע וואָס לינקאָלן האָט געהאלטען ביים איינטרעטען אין אַמט איז געוועזען איבערבעטענד אין טאָן און ווייט פון אירגענד וועלכען וואונק וועגען אבזיכטען אָבצושאפען שקלאַפעריי. דיא לאַגע פון דער אדמיניסטראַציאָן איז געוועזען זעהר שווער. פיעלע רעגיערונגס בעאמטע האָבען סימפּאַטיזירט מיט דיא בירגער וואָס האָבען זיך אָבגעריסען פון בונד, און עס איז געוועזען כמעט אונמעגליך צו וויסען אין וועמען מען קען זיך אָנפערטרויען. דער פרעזידענט, הגם ער איז געוועזען איבערבעטענד, האָט באַלד געמאַכט קלאָר, אַז זיין אַדמיניסטראַציאָן וועט האַנדלען מיט ענטשלאָסענהייט.

300. דיא פעסטונג סאָמטער באָמבאַרדירט. (אַפּריל 12, 1861) — אַ קורצע צייט נאָכדעם וויא דער פרעזידענט איז איינגעפיהרט געוואָרען אין אַמט, האָט דער סעקרעטער פון אויסערליכע אנגעלעגענהייטען, וויליאַם ה. סיואַרד, זיך ענטזאגט צו אַנערקענען אַ דעלעגאַציאָן וואָס דער קאָנפעדעראַטען קאָנגרעס פון מאָנטגאָמערי האָט געשיקט צו פערהאַנדלען וועגען אָבטיילען זיך אויף אַ פריינדליכען אופן.*) דעם 8טען אַפּריל האָט דער גאָווערנאָר פון זיד קעראָליינאַ ערפאַהרען, דאָס פרעזידענט לינקאָלן האָט אָפיציעל בעקאַנט געמאַכט, אַז דיא פעסטונג סאָמטער וועט פערזאָרגט ווערן מיט פּראָוויאַנט און ווען נויטיג מיט דער הילף פון מיליטער, און דאָס עס זיינען געגעבען געוואָרען בעפעהלע צו שיקען אַהין אַ פלאָטע. דעם 12טען אַפּריל איידער דיא פלאָטע האָט ערגרייכט איהר ציעל, האָבען דיא קאָנפעדעראַטען אָנגעפאַנגען שיסען אויף דער פעסטונג סאָמטער פון דיא באַטערעען וואָס זיינען געוועזען אויפגעשטעלט ביי דיא ברעגען פון טשאַרלסטאָן האַפען, און מאַיאָר אַנדערסאָן האָט צוריק געענטפערט. נאָך אַ שיסעריי פון איבער פיער און צוואַנציג

*) וויליאַם ה. סיואַרד, וועמעס בילד געפינט זיך אויף דער ענגלישער זייטע 328, איז געבאָרען געוואָרען אין ניו יאָרק, דעם 16טען מאַי, 1801. ער האָט שטודירט יוריספּרודענץ, איז געוועהלט געוואָרען אין יאָהר 1838 אַלס גאָווערנאָר און איז געשיקט געוואָרען אין סענאַט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען אין 1849. ער איז געוועזען אַ פיהרער פון דיא וועהיגס וואָס זיינען געוועזען געגען שקלאַפעריי און אויך איינער פון דיא גרינדער פון דער רעפּאַבליקאַנער פּאַרטיי. ער איז אין יאָהר 1860 געוועזען קאַנדידאַט פאַר פּרעזידענט, אָבער דיא פּאַרטיי האָט נאָכהער אַרויסגעשטעלט איינ:רעהעם לינקאָלן. אין דיא יאָהרען 1861—1869 איז ער געוועזען סעקרעטער פון אויסערליכע אַנגעלעגענהייטען און ער האָט געצייגט גרויסע פעהיגקייטען אין דיזען אַמט. ער איז געשטאָרבען איז אָבורן, ניו יאָרק, דעם 10טען אָקטאָבער, 1872.

him to travel secretly the last part of the way to Washington. He was inaugurated on the 4th of March, a large body of troops being present by arrangement of General Scott.

Inauguration of Lincoln, 1861.

Lincoln's inaugural address was conciliatory and far removed from anything like abolitionism. The situation of the new administration was difficult in the extreme; many of the office-holders were in sympathy with the secessionists, and it was almost impossible to know in whom to trust. The President, while conciliatory, soon made it clear that his administration would not be lacking in firmness.

W. H. SEWARD.

WILLIAM H. SEWARD was born in New York, May 16, 1801. He studied law. He was elected governor, 1838, and was sent to the United States Senate, 1849. He was a leading antislavery Whig and was one of the founders of the Republican party. He was a candidate for the Presidency in 1860, but Lincoln obtained the nomination. He was Secretary of State, 1861–1869, and showed great ability in his conduct of affairs. He died at Auburn, New York, October 10, 1872.

300. Sumter fired upon. (April 12, 1861.) — Shortly after the inauguration, the Secretary of State, William H. Seward, refused to recognize a delegation sent from the Confederate Congress at Montgomery, to treat for an amicable separation. On the 8th of April President Lincoln's official notification that Fort Sumter would be provisioned by force, if necessary, reached the governor of South Carolina, orders having been given to send a fleet thither. Before the fleet could reach its destination, the Confederates had opened fire upon Fort Sumter, April 12, by the batteries which had been built along the shores of

Fort Sumter fired upon April 12, 1861.

state authorities had thrown up on Morris Island fired upon her, and she returned without landing her supplies.

299. Inauguration of Lincoln. (1861.) — Before March, 1861, all the forts belonging to the United States in the seceded states, except Sumter in South Carolina, Pickens at Pensacola, Florida, and the defences at Key West, had been surrendered to the state authorities. Seven states had declared themselves out of the Union, and it was believed if any force were used to compel them to return to the Union the remaining slave states also would secede. The views of the people of the free states were unknown, though it was believed that many would be unwilling that an appeal should be made to force. Such was the condition of the country when the time for the inauguration of Lincoln drew near. Condition of the country, March, 1861.

ABRAHAM LINCOLN.

ABRAHAM LINCOLN, President 1861–1865, was born in Hardin County, Kentucky, February 12, 1809, and died April 15, 1865. Recent investigations show that his family was of good New England stock. His father moved to Indiana in 1816, and in 1830 to Illinois. Abraham Lincoln's early life was the hard, rough-and-tumble life of a frontier settler. He learned to chop wood and split rails, to help his father in carpentry, and in all kinds of farm work. He said of himself he went to school "by littles," and "in all it did not amount to more than a year." But he read every book and newspaper that he could get hold of, and everything he read he made his own. Whatever he undertook he mastered. He was a storekeeper, a postmaster, and a land surveyor; later he studied law, was elected to the Legislature, and was representative in Congress 1847–1849 (sect. 259). He was candidate for United States Senator in 1858, but was defeated by Stephen A. Douglas, with whom he had travelled through the state debating political questions. His kindly nature, great ability, and broad statesmanship gained for him the affection and confidence of the people to a degree unequalled except in the case of Washington.

The prospect was very discouraging. Some of Lincoln's friends, who feared the risk of a public journey, persuaded

קליינע צאָהל מענשען וואָס ער האָט געהאַט אונטער זיך. ענדליך האָט פּרעזידענט ביוקענען געשיקט קיין טשאַרלסטאָן דיא האַנדעלס־שיף "סטאַר אָוו דהי וועסט", מיט פּראָוויאַנט פאַר דיא סאָלדאַטען. אָבער אַ באַטערעע וואָס דיא שטאַאַט בעאַמטע האָבען אויפגעשטעלט אויף'ן אינזעל מאָריס האָט אָנגעפאַנגען שיסען אויף איהר און זיא האָט זיך צוריקגעקעהרט ניט אַרונטערלאָזענדיג דעם פּראָוויאַנט.

299. לינקאָלן איינגעשוואָרען אין אַמט. (1861) — פאַר דעם מאָנאַט מערץ, 1861, האָבען זיך אַלע פעסטונגען פון דיא פעראייניגטע שטאַאַטען אין דיא אָבגעריסענע שטאַאַטען אונטערגעגעבען צו דיא שטאַאַט בעאַמטע, מיט דער אויסנאַהמע פון דיא פעסטונגען סאַמטער אין זיד קעראָליינא, פּיקענס, אין פענסאַקאָלאַ, פלאָרידאַ, און דיא קליינע בעשיצונגען אין קי־וועסט. זיבען שטאַאַטען האָבען זיך ערקלערט פריי פון דיא פעראייניגטע שטאַאַטען, און מען האָט געגלויבט אַז ווען מען וואָלט זיי געצוואונגען מיט געוואַלד צוריקצוקעהרען זיך צום בונד, וואָלטען דיא איבריגע שטאַאַטען וואו שקלאַפעריי איז אָנגענאָמען אויך אָבגעריסען. דיא אַנזיכטען פון פאָלק אין דיא פרייע שטאַאַטען זיינען געווען אונבעקאַנט, הגם מען האָט געגלויבט, אַז פיעלע וואָלטען געווען אונצופרידען ווען מען זאָל אַנווענדען געוואַלד־מיטלען. דאָס איז געווען דער צושטאַנד אין לאַנד אין דער צייט וואָס לינקאָלן האָט געדאַרפט איינגעפיהרט ווערן אין אַמט.*)

דיא אויסזיכטען זיינען געווען זעהר ניט קיין פרעהליכע. איינציגע פון

*) אייבערהעם לינקאָלן (זעה דאָס בילד אויף דער ענגלישער זייטע) איז געווען פּרעזידענט אין דיא יאָהרען 1861—1865. ער איז געבאָרען געוואָרען אין האַרדען קאונטי, קענטאַקי, דעם 12טען פעברואַר, 1809, איז געשטאָרבען דעם 15טען אַפּריל, 1865. דיא לעצטע אונטערזוכונגען צייגען, דאָס ער האָט געשטאַמט פון אַ יחוס פאַמיליע אין ניו ענגלאַנד. זיין פאָטער האָט אין יאָהר 1816 זיך בעזעצט אין אינדיאַנאַ און אין יאָהר 1830 אין אילינאָי. אין זיינע יונגע יאָהרען האָט אייבערהעם לינקאָלן געפיהרט דעם זעלבען שווערען זאָרט לעבען וואָס אַלע גרענעץ קאָלאָניסטען. ער האָט זיך אויסגעלערנט האַקען האָלץ, שפּאַלטען רעלסען, און האָט געהאָלפען זיין פאָטער אין סטאָלעריי און אין אַלערהאַנד דאָרפס־אַרבייט. ער פלעגט דערצעהלען וועגען זיך אַז ער האָט בעזוכט דיא שולע "ביסלעכווייז" און "אַלע ביסלעך צוזאַמענגענומען האָבען ניט בעטראָפען מעהר וויא איין גאַנץ יאָהר". אָבער ער האָט געלעזען אַזוי פיעל צייטונגען און ביכער וויפיעל ער האָט געקענט קריגען, און דאָס וואָס ער האָט געלעזען איז ביי איהם פערבליבען. צו וואָס ער האָט זיך גענומען האָט ער גוט געטויגט. ער איז געווען אַ קרעמער, אַ פּאָסטמאַסטער, אַ פעלד־מעסטער, האָט נאָכהער שטודירט יוריספּרודענץ, איז געוועהלט געוואָרען צום לעגיסלאַטור, און איז אין 1847—1849 געווען אַ פערטרעטער אין קאָנגרעס (זעה פּאַראַגראַף 259). ער איז געלאָפען פאַר סענאַטאָר אין יאָהר 1858, אָבער ער איז בעזיעגט געוואָרען פון סטיפען א. דאָוגלעס, מיט וועמען ער איז אַרומגעפאָהרען אין גאַנצען שטאַאַט און דעבאַטירט פּאָליטישע פראַגען. זיין גוטהערציגקייט, גרויסע פעהיגקייט און שטאַאַטסמאַנשאַפט האָבען געוואונען פאַר איהם דיא ליעבע און פערטרויען פון דאָס פאָלק אין אַ מאָס וואָס קיין אַנדערער אויסער וואַשינגטאָן האָט דאַצו ניט זוכה געווען.

פון דיא פעראייניגטע שטאאטען, און דאס עס זאל געמאכט ווערן א פערזוך צו קומען צו א פשרה. דער שטאאט ווירדזשיניא האט איינגערופען אין וואשינגטאן א קאנפערענץ, אין וועלכער עס האבען זיך בעטייליגט דעלעגאטען פון איין און צוואנציג שטאאטען. אבער דיא פארגעשלאגענע ענדערונג אין דער קאנסטיטוציאן פון דיא פעראייניגטע שטאאטען זיינען געווען ניט צופריעדענשטעלענד, און דער קאנפערענץ האט זעהר ווייניג אויפגעטהאן. ער האט בלויז געצייגט דאס זאגאר דיא געלאסענע בירגער פון לאנד קענען זיך ניט אייניגען אויף א פשרה.

298. אונטהעטיגקייט אין נארד; דיא סאמטער פעסטונג. (1861) — ביוקענען'ס קאבינעט איז געווען צוזאמענגעשטעלט טיילווייז פון זיד לייטע און איז געווען געטיילט אין זיינע מיינונגען. אייניגע מיטגליעדער האבען סימפאטיזירט מיט דיא זיד שטאאטען און אנדערע ווידער האבען ניט געהאלטען פון צוואנג־מיטלען. דער רעזולטאט דערפון איז געווען אן אונטהעטיגקייט ווען דיא אומשטענדען האבען פערלאנגט גראדע שנעלע און ענערגישע מיטלען. דיזע צעגערענדע און וואקלענדע אויפפיהרונג פון דער רעגיערונג האט געבראכט גרויס נוצען דיא פיהרער פון זיד.

אזוי שנעל וויא א שטאאט האט אנגענומען א בעשלוס אבצוררייסען זיך פון דיא איבריגע שטאאטען, האבען זיינע סענאטארען און פערטרעטער אין קאנגרעס פון דיא פעראייניגטע שטאאטען זיך צוריקגעצויגען פון זייערע עמטער. זיי פלעגען געוואוינליך נעהמען אבשייד פון קאנגרעס אין א רעדע. דיא רעגיערונג האט אונטער דער גאנצער צייט געטהאן ווייניג אדער גאר ניט פארצובערייטען זיך פאר א שטרייט, וועהרענד אין דיא זיד שטאאטען האט מען פערנומען דיא מיליטערישע פראוויאנט־מאגאזינען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען; מען האט מוסטירט דיא מיליץ און געמאכט אלע פארבערייטונגען פאר א בעוואפענטען ווידערשטאנד.

דיא פעסטונג מולטרי אין האפען פון טשארלסטאן, זיד קעראליינא, איז בעזעצט געווארען מיט א קליינע צאהל סאלדאטען אונטער דער קאמאנדע פון מאיאר ראבערט ענדערסאן. ערווארטענדיג אן אטאקע פון דיא שטאאט חיל, האט מאיאר ענדערסאן בעשלאסען איבערצוקלייבען זיך מיט זיין קליינע ארמעע אין דער פעסטונג סאמטער, אין האפען, וועלכע האט וויא עס שיינט געגעבען א בעסערע מעגליכקייט צו פערטיידיגען זיך, הגם זיא איז געווען אין א ניט־געענדיגטען צושטאנד.

אין אבענד פון 26טען דעצעמבער, 1860, האט ער איבערגעפיהרט זיינע סאלדאטען און דעם פראוויאנט, וועלכער איז געווען ווייניג זאגאר פאר דיא

Peace conference, 1861.

ference was called by Virginia to meet at Washington, and was attended by delegates from twenty-one states; but the proposed amendments to the Constitution were unsatisfactory, and the conference did little more than show that even the moderate men of the country could not agree on a compromise.

Inaction at the North.

298. **Inaction at the North; Fort Sumter.** (1861.) — Buchanan's Cabinet was composed in part of southern men, and was divided in sentiment; some members sympathized with the South, and some did not believe in coercion. The result was inaction when the times called loudly for prompt and vigorous measures. This halting and vacillating conduct of the government was of great advantage to the southern leaders.

As soon as a state had passed an ordinance of secession its senators and representatives in the United States Congress withdrew, generally taking leave of Congress in a speech. All this time the government was doing little or nothing to prepare for a conflict, while the southern states were seizing the United States stores of military supplies, drilling militia, and making every preparation for armed resistance.

Fort Sumter.

Fort Moultrie, in the harbor of Charleston, South Carolina, was garrisoned by a small body of troops under the command of Major Robert Anderson. Anticipating an attack by the state troops, he determined to remove his little force to Fort Sumter in the harbor, which though unfinished, seemed to offer a better chance of defence.

On the evening of December 26, 1860, he transferred his troops and supplies. These latter were scanty even for the few men that he had. At length President Buchanan sent a merchant steamer, the *Star of the West*, to Charleston with supplies for the garrison, but a battery which the

296. Confederate Government; State Sovereignty. — The government never was completely established, as no Supreme Court was organized. The sessions of the Congress were generally held in secret, and it did little but register the will of the executive branch of the government; the war powers granted to the executive, or exercised by it, overrode everything else. Confederate government.

In the conduct of the early secession movement there seems to have been an endeavor to copy the action of the colonies at the time of the Declaration of Independence. Everything was referred to conventions, and it was only after the war had begun that measures were referred to a popular vote.

So fully was the doctrine of state sovereignty held in the South that as soon as a state had seceded, even though the method may not have been approved, the citizens as a whole went with the state. Many who had spoken strongly against secession, chiefly on the ground of its being inexpedient, afterward supported the act in legislative assemblies and on the battle-field. State sovereignty.

297. Buchanan; Peace Conference. (1861.) — Meanwhile the United States Congress had met, and President Buchanan sent in his message, taking ground somewhat similar to that which Andrew Jackson had taken thirty years before.

But while denying the right of secession, Buchanan apparently doubted whether the United States had the legal power to coerce a state, and he refused to assume the responsibility of even attempting to take any such measure while Congress was in session. Buchanan's position.

It was natural that men's thoughts should be turned back to other crises in the history of the country, and that an effort to compromise should be tried. A peace con-

296. קאָנפעדעראַטען רעגיערונג; אויבערמאַכט פון שטאַאט. — דיא קאָנפעדעראַטען רעגיערונג איז קיינמאָל ניט פאָלשטענדיג צוזאַמענגע־שטעלט געוואָרען; דאָס העכסטע געריכט האָט מען גאָר ניט אָרגאַניזירט. דיא זיצונגען פון קאָנגרעס זיינען אָבגעהאַלטען געוואָרען אין געהיים, און מעהר וויא ערפילען דעם וואונש פון דעם פערוואַלטענדען צווייג פון דער רעגיערונג האָט דער קאָנגרעס ניט געטהאָן; דער קריעגס צושטאַנד האָט קאָנ־טראָלירט אַלעס און דיא קריעגס־מאַכט וואָס דיא רעגיערונג האָט געהאַט, אָדער אויסגענוצט, האָט בעהערשט יעדע אַנדערע זאַך.

אין דיא ערשטע טעג פון דער פעדעראַטען רעגיערונג האָט מען זיך קענטיג בעמיהט נאָכצואהמען דיא האַנדלונג פון דיא קאָלאָניעס אין דער צייט פון דער אונאַבהענגיגקייטס ערקלערונג. יעדע פראַגע איז איבערגעגעבען גע־וואָרען צו קאָנווענציאָנען. אָבער ערשט נאָכדעם וויא עס האָט אויסגעבראָכען קריעג האָט מען פאָרגעלייגט וויכטיגע בעשליסע צום פאָלק פאַר אוראַבשטי־מונג.

דיא לעהרע וועגען דיא אונאַבהענגיגקייט פון שטאַאט איז אַזוי שטאַרק געווען איינגעוואָרצעלט אין דיא זיד שטאַאטען, דאָס דיא בירגער האָבען געשטיצט יעדען שטאַאט אַזוי שנעל וויא ער האָט זיך אָבגעריסען, הגם זיי האָבען געקענט זיין אונצופרידען מיט דיא מעטאָדען וויא דיא אָברייסונג איז דורכגעפיהרט געוואָרען. פיעלע וועלכע האָבען פריהער בעקעמפפט דעם פּלאַן פון אָברייסען זיך, הויפּטזעכליך ווייל עס איז ניט קיין געהעריגער מיטעל, האָבען נאָכהער, ווען דער פּלאַן איז דורכגעפיהרט געוואָרען, געשטיצט דיזע האַנדלונג, אי אין דיא געזעץ־געבענדע הייזער, אי אויף׳ן שלאַכט־פעלד.

297. ביוקענען; פריעדענס קאָנפערענץ. (1861) — דערווייל איז זיך צוזאַמענגעקומען דער קאָנגרעס פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען און פּרע־זידענט ביוקענען האָט אריינגעשיקט זיין מיטטיילונג, אין וועלכער ער האָט געגומען אונגעפעהר דיא זעלבע שטעלונג צו דיא זיד שטאַאטען וואָס ענדריו דזשעקסאָן מיט דרייסיג יאָהר צוריק.

אָבער בעת ער האָט ניט אַנערקענט דאָס רעכט פון א שטאַאט אָבצורייסען זיך, האָט ביוקענען, וויא עס שיינט, געצווייפעלט אויב דיא פעראייניגטע שטאַאטען האָט דיא געזעצליכע מאַכט צו בענוצען צוואַנג־מיטלען געגען א שטאַאט, און ער האָט זיך טאַקע ענטזאַגט אָנצונעהמען אַזעלכע מיטלען אין דער צייט וואָס דיא זיצונגען פון קאָנגרעס זיינען אָנגעגאַנגען.

עס איז געווען ניט מעהר וויא נאַטירליך, אַז מען זאָל זיך דערמאָהנען אויף אַנדערע קריטישע צייטען וואָס זיינען פאָרגעקומען אין דער געשיכטע

תיכף־ומיד דיזען ביישפיעל. זיי האָבען געוואָלט בעסער ווארטען און זעהן וואָס ווייטער וועט זיין.

295. קאָנפעדעראַטען שטאאטען פון אַמעריקאַ. (1861) — דעם 4טען פעברואר, 1861, האָבען דעלעגאטען, וועלכע זיינען געשיקט געוואָרען פון דיא קאָנווענציאָנען פון דיא דערמאָהנטע שטאאטען, זיך צוזאמענגעטראָפען אין מאָנטגאָמערי, אלאבאמא, און אָרגאניזירט א רעגיערונג אונטער'ן נאָמען "דהי קאָנפעדעררייט סטייטס אָוו אמעריקא" (דיא קאָנפעדעראַטען שטאאטען פון אַמעריקאַ). דעם 8טען פעברואר איז אָנגענומען געוואָרען א פּראָוויזאָרישע קאָנסטיטוציאָן און א טאָג שפּעטער האָט דער קאָנגרעס געוועהלט דזשעפערסאָן דייוויס, פון מיסיסיפּי, אלס פּראָוויזאָרישען פּרעזידענט אויף איין יאָהר צייט, און אלעקסאנדער ה. סטיפענס, פון דזשאָרדזשיא, אלס וויס־פּרעזידענט. דעם 11טען מערץ האָט דער קאָנגרעס אָנגענומען א שטענדיגע קאָנסטיטוציאָן, וועלכע איז נאָכדעם גוט געהייסען געוואָרען פון דיא קאָנווענציאָנען פון דיא בעזונדערע שטאאטען, צו וועלכע זיא איז געשיקט געוואָרען פאר בעשטעטיגונג. דעם 23טען פעברואר איז טעקסעס אויך צוגעשטאנען צו דיא אָבגעריסענע שטאאטען און זיא איז געוואָרען א מיטגליעד פון דער קאָנפעדעראציאָן.

דיא קאָנסטיטוציאָן איז געווען דיא זעלבע וויא פון דיא פעראייניגטע שטאאטען, נור זיא איז אין אייניגע נויטיגע ערטער מאָדיפיצירט אָדער געענדערט געוואָרען. דארטען וואו עס זיינען געשטאנען "פעראייניגטע שטאאטען" און "בונד" האָט מען אריינגעשטעלט "קאָנפעדעראַטען שטאאטען" און "קאָנפעדעראציאָן". צו דיא ענדערונגען אין דער קאָנסטיטוציאָן געהערען אויך — דיא פראזע "דער אלערהעכסטער און אונאבהייניגער כאראקטער" פון יעדען שטאאט; *) דאָס געברויך פון דעם וואָרט "שקלאף"; דאָס פערבאָטען פון פּראָטעקציאָנס טאריפען און פון אָנווענדען קהל'שע געלד אויף אינערליכע פערבעסערונגען; דער רשות צום פּרעזידענט צוריקצואווייזען פּונקטען אין געזעצע וועגען פערווענדען געלד, און צום קאָנגרעס צו ערלויבען יעדען מיטגליעד פון מיניסטעריום צו זיין אנוועזענד איןביידע טיילען פון קאָנגרעס און צו בעשפּרעכען געזעצע וואָס בעריהרען זייער דעפּארטמענט. א פּרעזידענט איז, לויט דיזער קאָנסטיטוציאָן, געוועהלט געוואָרען אויף א טערמין פון זעקס יאָהר, און מעהר וויא איין טערמין האָט ער דיזען אמט ניט געקענט האלטען.

*) טראָטץ דעם איז אין דער קאָנסטיטוציאָן געווען א פּונקט וועגען שאפען א שטענדיגע פעדעראלע רעגיערונג.

Georgia, and Louisiana had held conventions and passed secession ordinances. The remaining slave states declined to follow at once, desiring to wait further developments.

Confederate States of America.

295. Confederate States of America. (1861.) — Delegates from the states named, appointed by the conventions, met February 4, 1861, at Montgomery, Alabama, and organized a government under the name of "The Confederate States of America." A provisional constitution was adopted February 8, and the next day the Congress elected for one year Jefferson Davis of Mississippi provisional President, and Alexander H. Stephens of Georgia Vice-president, each state having one vote. A permanent constitution was adopted by the Congress March 11, and was ratified by the conventions of the states to which it was referred. On February 23, Texas had joined the ranks of the secessionists, and now became a member of the Confederacy.

Constitution of the Confederate States.

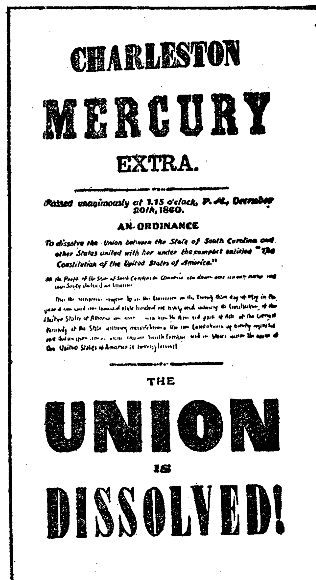
The constitution was that of the United States, modified or changed where it seemed necessary. The words "Confederate States" and "Confederacy" were substituted for "United States" and "Union" wherever the latter phrases occurred. Among the changes were the distinct assertion of "the sovereign and independent character" of each state;[1] the introduction of the word "slave"; the prohibition of protective tariffs, and of appropriations of public money for internal improvements; the permission granted to the President to veto items in appropriation bills, and to the Congress to allow each member of the Cabinet a seat upon the floor of either house "with the privilege of discussing any measure appertaining to his department." The term of the President was made six years, and he was restricted to one term.

[1] Notwithstanding this, the constitution provided for "a permanent federal government."

free state except New Jersey, where three electoral votes were cast for Douglas.

Secession.

294. **Secession.** (1860–1861.) — For the first time a distinctly antislavery party had elected a President, and though the new Congress had not a Republican majority in either house, the southern leaders thought the time had come to resort to separation. Had the question of secession been submitted to a popular vote, in 1860, all the southern states, except South Carolina, would probably have given a negative answer.

CHARLESTON

MERCURY

EXTRA.

Passed unanimously at 1.15 o'clock, P. M., December 20th, 1860.

AN ORDINANCE

To dissolve the Union between the State of South Carolina and other States united with her under the compact entitled "The Constitution of the United States of America."

[illegible]

THE

UNION

IS

DISSOLVED!

A Charleston Broadside.

South Carolina secedes, December 20, 1860.

The Legislature of South Carolina, which still cast the electoral vote of the state, remained in session until Lincoln's election was assured, and then, calling a convention, adjourned. The convention soon met, and on December 20, 1860, passed an ordinance of secession. This document declared "that the union now subsisting between South Carolina and other states, under the name of the 'United States of America,' is hereby dissolved." The governor of the state issued a proclamation announcing the fact; preparations were at once made to provide for an independent government, and messengers were sent to the other slave states to persuade them to follow the example of South Carolina.

Within about six weeks Mississippi, Florida, Alabama,

294. **צושפאַלטונג.** (1860—1861) — צום ערשטען מאָל אין דער געשיכטע פון דיא פעראייניגטע שטאאטען האָט א פּארטיי וואָס איז געוועזן אויסגעשפּראָכען געגען שקלאַפעריי געוועהלט א פּרעזידענט, און הגם דער נייער קאָנגרעס האָט ניט געהאַט קיין רעפּאָבליקאַנער מאַיאָריטעט, ניט אין רעפּרע־זענטאַנטען הויז און ניט אין סענאַט, און דיא אָנהייגגער פון שקלאַפעריי האָבען פּאָלגליך ניט געדאַרפט מורא האָבען, האָבען דיא פיהרער פון זיד דאָך געזע־כענט, אַז עס איז געקומען דיא צייט אָבצוטיילען זיך פון דיא איבריגע שטאא־טען. פון דעסטוועגען, ווען דיא פראגע פון אָברייסען זיך וואָלט אין יאָהר 1860 איבערגעגעבען געוואָרען צו דער בעפעלקערונג פאר אַן אוראבשטימונג, וואָלטען אַלע זיד שטאאטען, מיט דער אויסנאַהמע פון זיד קעראָליינא, וואהר־שיינליך געשטימט געגען דעם.

דער לעגיסלאַטור פון זיד קעראָליינא, וועלכער האָט נאָך אַלץ אליין ער־פילט די אויפגאַבע פון אָבגעבען דיא עלעקטאָרעל שטימען פאר'ן שטאאט, איז אָנגעגאַנגען מיט זיינע זיצונגען ביז עס איז געווען זיכער אַז לינקאָלן איז געוועהלט געוואָרען, און דאַן, איינרופענדיג א קאָנווענציאָן, האָט ער זיך פערטאָגט. דיא קאָנוועציאָן איז זיך באַלד צוזאמענגעקומען און דורכגעפיהרט דעם 20טען דעצעמבער, 1860, א בעשלוס אָבצוטיילען זיך פון דיא פעראיי־ניגטע שטאאטען. דיזער בעשלוס האָט ערקלערט, אַז דיא פעראייניגונג וואָס עקזיסטירט צווישען זיד קעראָליינא און אַנדערע שטאאטען אונטער'ן נאָמען דיא "פעראייניגטע שטאאטען פון אַמעריקא", ווערט היערמיט אויפגעלייזט*). דער גאָווערנאָר פון שטאאט האָט ארויסגעגעבען א פּראָקלאַמאציאָן, אין וועל־כער ער האָט דיזען פאַקט בעקאַנט געמאַכט. עס זיינען אויך באַלד געמאַכט געוואָרען פּאָרבערייטונגען איינצופיהרען אַן אונאַבהענגיגע רעגיערונג. עס זיינען אויסגעשיקט געוואָרען שלוחים אין אַנדערע שטאאטען, וואו שקלא־פעריי איז אָנגענאַנגען, צו ווירקען אויף זיי נאָכצוטהאָן דעם ביישפּיעל פון זיד קעראָליינא.

ארום זעקס וואָכען שפּעטער האָבען דיא שטאאטען מיסיסיפּי, פלאָרידא, אַלאַבאַמא, דזשאָרדזשיא און לואיזיאַנע אָבגעהאַלטען קאָנווענציאָנען און דורכ־געפיהרט עהנליכע בעשליסע וועגען אָבטיילען זיך פון דיא פעראייניגטע שטאא־טען. דיא איבריגע שקלאַפען שטאאטען האָבען זיך ענטזאגט נאָכצוטהאָן

*) אויף דער ענגלישער זייטע 323 איז אַן אַנאָנסע וואָס איז ארויסגעגעבען געוואָרען אין יאָהר 1860 פון דער צייטונג "טשאַרלסטאָן מערקורי" וועגען דעם בעשלוס אָבצוטיילען דעם שטאאט זיד קעראָליינא פון דיא איבריגע שטאאטען פון אַמעריקא.

יאָהר 1860, אום ארויסצושטעלען א קאנדידאט פאר פרעזידענט, האָבען גע־צייגט אז דיא מיינונגס־פערשיעדענהייטען וועגען דיזער פראגע זיינען זעהר גרויס, און דיא דעלעגאטען האָבען זיך צוטיילט אין צוויי פראקציאָנען. ביידע טיילען האָבען אָבגעהאלטען בעזונדערע קאָנווענציאָנען און ארויסגעשטעלט בעזונדערע קאנדידאטען. איין טייל האט אונטערשטיצט סטיפען א. דאָוגלעס, פון אילינאָי, און הערשל וו. דזשאנסאָן, פון דזשארדזשיא, און געפאָדערט דיא אויבערהערשאפט פון פאָלק, וועהרענד דער אנדערער טייל, וועלכער האט געהאל־טען מיינונגען צו גונסטען שקלאפעריי האט ארויסגעשטעלט דזשאן ס. ברעקינ־רידזש, פון קענטאָקי, און דזשאָזעף לעין, פון אָרעגאָן.

דיא אמעריקאנער פארטיי איז בעשטאנען פון אלטע וויהיגס און אביסעל דעמאָקראטען, וועלכע האָבען זיך א נאָמען געגעבען דיא קאָנסטיטוציאָנעלע יוניאָן פארטיי, האט ארויסגעשטעלט דזשאן בעל, פון טענעסי, און עדוואַרד עווערעט, פון מאססאטשוזעטס, און אָנגענומען אין דער פראָגראמע דיא אונ־דייטליכע פאָדערונג: "דיא קאָנסטיטוציאָן פון לאנד, דיא פעראייניגונג פון דיא שטאאטען, און דיא דורכפיהרונג פון דיא געזעצע".

דיא רעפּאָבליקאנער האָבען ארויסגעשטעלט אייבערהעם לינקאָלן, פון אילינאָי, און העניבעל העמלין, פון מעין (זעה פאראגראף 299).

אויף אזא אופן זיינען דאן געווען פיערערליי קאנדידאטען אין פעלד. דיא געפיהלען און פאָליטישע מיינונגס־פערשיעדענהייטען פון לאנד זיינען וואהרשיינליך קיינמאָל ניט געווען בעסער פערטראָטען פון דיא פארטיי קאנ־דידאטען וויא דאן.

דיא דאָוגלעס פראָגראמע האט געלויטעט, אז דער קענזעס־נעבראסקא גע־זעץ און דאס העכסטע געריכט דארפען פערענטפערן דיא שקלאפען פראגע. דיא ברעקינרידזש פראָגראמע האט געלויטעט, אז "שקלאפעריי דארף אריינגענומען ווערן אין דיא טעריטאָריען און דארטען בעשיצט ווערן". דיא יוניאָן אָדער אמעריקאנער פארטיי האט אין גאנצען אויסגעמידען דיא שקלאפען פראגע. דיא רעפּאָבליקאנער פראָגראמע האט געלויטעט, אז שקלאפעריי מוז פער־טריבען ווערן פון דיא טעריטאָריען אונטער אלע אומשטענדען.

דיא רעפּאָבליקאנער קאנדידאטען האָבען געצויגען דיא גרעסטע צאָהל שטימען פון פאָלק, און, דורך דיא שפּאלטונג פון זייערע געגנער, האָבען זיי אויך בעקומען א מאיאָריטעט פון דיא עלעקטאָרעל שטימען. זיי האָבען גע־וואונען אין יעדען פרייען שטאאט, אויסער ניו דזשוירזי, וואו דריי עלעקטאָרעל שטימען זיינען אָבגעגעבען געוואָרען פאר דאָוגלעס.

Presidential nominations, 1860.

Democratic party was now confronted with the question of slavery in a way that could not be ignored. In 1860, at the convention for nominating a candidate for President, after a discussion that showed irreconcilable differences, the delegates separated; the two portions, each holding a new convention, nominated each its own candidates. One division supported Stephen A. Douglas of Illinois, and Herschel V. Johnson of Georgia, and popular sovereignty; while the other division, holding pro-slavery views, nominated John C. Breckinridge of Kentucky and Joseph Lane of Oregon.

The American party, the remnant of the old Whigs, and some Democrats, calling themselves the Constitutional Union party, nominated John Bell of Tennessee, and Edward Everett of Massachusetts, adopting as their platform the indefinite declaration, "The Constitution of the country, the union of the states, and the enforcement of the laws."

The Republicans nominated Abraham Lincoln of Illinois, and Hannibal Hamlin of Maine (sect. 299).

Thus there were four tickets in the field; probably there never was a time when the actual political feelings of the country were better represented by party candidates.

Political "platforms," 1860.

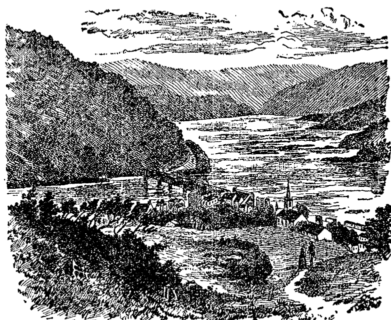
The Douglas platform said that "squatter sovereignty" and the Supreme Court must settle the slavery question. The Breckinridge platform said that "Slavery must be taken into the territories and protected there." The Union party evaded the question of slavery altogether. The Republican platform said that slavery must be kept out of the territories, whatever else might happen.

The division of their opponents gave a good majority of the electoral votes to the Republican candidates, who received also the largest popular vote, and carried every

importance. The products manufactured out of the crude oil are almost innumerable; they include dyes, medicines, and materials used in almost all the arts, and the list is continually increasing.

292. **John Brown.** (1859.) — In the autumn of 1859 the whole country, but especially the South, was startled by what seemed to be an attempt to incite the slaves to an insurrection. John Brown, 1859.

John Brown, of Ossawatomie, Kansas, had been prominent in the Kansas war, and was filled with a desire to liberate the slaves of the South. Supposing that an opportunity and a leader were all that was needed to arouse them, he, with a force of less than twenty-five men, seized the United States arsenal at Harper's Ferry, on the Potomac, in Virginia. Of course he was soon overpowered, and several of his followers, including two of his sons, were killed. He himself, badly wounded, was taken prisoner with most of his little band.

HARPER'S FERRY IN 1859.

John Brown was tried by the Virginia courts, condemned, and executed. In the South this attempt was regarded as a proof that many in the free states wished to incite insurrections among the slaves; while, in the North, surprise was mingled with pity and admiration for the self-sacrificing courage of the man, though the majority wholly disapproved of his action, and looked upon him as a fanatic.

293. **Presidential Nominations.** (1860.) — The great

292. דזשאָן בראַון. (1859) — אין הערבסט פון יאָהר 1859 **איז דאָס** גאַנצע לאַנד, און בעזאָנדערס זיד אַמעריקאַ, אויפגערודערט געוואָרען פון אַ פערזוך וואָס איז דאַן געמאַכט געוואָרען מיט'ן צוועק אויפצוהעצען דיא שקלאַ־פען צו אַן אויפשטאַנד.

דזשאָן בראַון, פון אָסאַוואַטאָמיע, קענזעס, וועלכער האָט אַ וויכטיגען אַנטייל גענומען אין דעם קענזעס קריעג, האָט געהאַט אַ שטאַרקען וואונש צו בעפרייען דיא שקלאַפען אין זיד. מיינענדיג אַז אַלעס וואָס איז נויטיג אויף אויפצואוועקען זיי איז אַ גינסטיגע געלעגענהייט און אַ פיהרער, האָט ער מיט אַ "מאַכט" פון וועניגער וויא פינף און צוואַנציג מאַן פערכאַפּט דעם געוועהר־מאַגאַזין פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען וואָס האָט זיך געפונען אין האַרפּער'ס פערי, אויף דעם טייך פּאָטאָמעק, אין ווירדזשיניא.*) זיין זיעג איז נאַטירליך ניט געווען אויף לאַנג. ער איז באַלד איבערוועלטיגט געוואָרען פון אַ גרעסערער צאָהל מיליטער און אייניגע פון זיינע אָנהייגגער, צווישען זיי אויך צוויי פון זיינע זיהן, האָבען פערלאָרען זייער לעבען דאַביי. ער אַליין האָט געקראָגען שווערע וואונדען און איז גענומען געוואָרען אין געפאַנג צוזאַמען מיט דיא מייסטע פון זיין קליינער באַנדע.

דזשאָן בראַון איז פּראָצעסירט געוואָרען אין ווירדזשיניא, וואו מען האָט איהם פעראורטיילט צום טויט און הינגעריכטעט. אין זיד האָט מען גערעכענט דיזען פערזוך אַלס בעוויז, אַז אין דיא פרייע שטאַאטען הערשט אַ שטאַרקער וואונש אַרויסצורופען דיא שקלאַפען צו אַן אויפשטאַנד, וועהרענד אין דיא נאָרד שטאַאטען האָט דערזעלבער פערזוך פון דזשאָן בראַון אַרויסגערופען אַי־בערראַשונג, געמישט מיט געפיהלען פון רחמנות און טיעפע אַכטונג פאַר בראַון'ס זעלבסט־אויפאָפּפערענדען מוטה. אָבער דיא מאַיאָריטעט אין דיא נאָרד שטאַאטען זיינען געווען גענצליך אונצופרידען פון זיין האַנדלונג און זיי האָבען איהם בעטראַכט אַלס פאַנאַטיקער.

293. קאַנדידאַטען פאַר פּרעזידענט. (1860) — דיא גרויסע דע־מאָקראַטישע פּאַרטיי האָט פאַר זיך יעצט געהאַט דיא שקלאַפען פראַגע אויף אַן אופן וואָס האָט ניט געקענט אַוועקגעמאַכט ווערן אונטער'ן האַנד. דיא פערהאַנדלונגען אויף דער קאָנווענציאָן וואָס איז אָבגעהאַלטען געוואָרען אין

*) דאָס בילד אויף דער ענגלישער זייטע 321 שטעלט פאַר האַרפּער'ס **פערי,** אין יאָהר 1859, ווען דזשאָן בראַון האָט פערכאַפּט איהר געוועהר־מאַגאַזין.

לענד און אירלאנד גרייכט דיא טיעפקייט ניט מעהר וויא צוויי און א האלב מייל און דער גרונד איז כמעט איבעראל גלייך. דיזער שטח איז יעצט בעקאנט אלס דיא טעלעגראפישע פלעכע. נאך פיעלע עקספערימענטען און אנשטריינגונגען איז געלונגען אין יאהר 1858 דורכצופיהרען א טעלעגראפישע ליניע אין ים, אבער נאכדעם וויא אייניגע דעפעשען זיינען דורכגעגאנגען הין און צוריק, האט דיא ליניע אויפגעהערט צו ארבייטען. דיא אויספיהרבארקייט פון א טעלעגראף איבער'ן אקעאן איז דאך בעוויזען געווארען, הגם ערשט אין יאהר 1866 איז געלונגען צו לעגען א קייבעל מיט פאלקאמענעם ערפאלג (זעה פאראגראף 364.)

291. גאלד; זילבער; פעטראל־פעלדער. (1858 — 1859) — וועגען דיא מינעראל קוועלען פון לאנד צווישען קענזעס און דיא ראקי מאונטיינס האט מען זעהר וועניג געוואוסט, אבער אין יאהר 1858 האט מען אין קאלאריידא ענטדעקט גאלד*); און אין ווירדזשיניא סיטי, נעוואדא, האט מען געפונען דעם בעריהמטען קאמסטאק מינעראל־אדער, וועלכער איז איינער פון דיא רייכסטע זילבער קוועלען אין דער וועלט. עס זיינען אויך ענטדעקט געווארען מינען פון גאלד, זילבער, קאהלען און אנדערע ווערטהפאלע מינעראלען אין פערשיעדענע טיילען פון דיא וועסט, וואס האט זיך דאדורך געצייגט אלס געגענד וואס איז רייך אין מינעראל אוצרות.

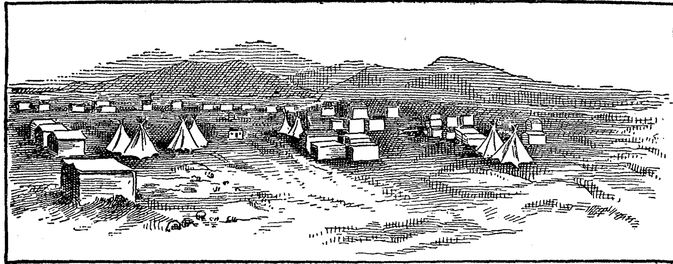
אין יאהר 1859 האבען אייניגע מענער, גראבענדיג א ברונען נעבען טאיטוסוויל, אין וועסטליכען טייל פון פענסילווייניא, אנגעטראפען קאהלען־אויל אדער פעטראל; און דיא "אויל פעלדער" פון פענסילווייניא און אנדערע שטאאטען האבען באלד געבראכט זייערע בעלי־בתים גרויסע עשירות. דאס פעטראל זעלבסט האט כמעט ארויסגעזעצט פון געברויך דעם אויל פון חיות וואס פלעגט בענוצט ווערן פאר דיא צוועקען פון בעלייכטונג, און עס איז געווארען אן ארטיקעל פון גרויסער האנדעלס וויכטיגקייט. דיא פראדוקטען וואס זיינען פאבריצירט געווארען פון דעם רויהען אויל זיינען כמעט אונצעהלבאר. זיי בעשטעהען פון פארבען, מעדיצינען, מאטעריאלען וואס ווערן בענוצט כמעט ביי אלערליי קונסט ארבייט, און דיא צאהל האלט נאך אין וואקסען.

*) דאס בילד אויף דער ענגלישער זייטע 320 גיט א בעגריף וויא דיא יעצט בעוואוסטע שטאט דענווער, קאלארײדא, האט אויסגעקוקט אין יאהר 1858, ווען מען האט אין יענעם שטאאט צום ערשטען מאל ענטדעקט גאלד.

been called the Telegraphic Plateau. After many experiments and efforts a line was successfully laid in 1858, but, after a few messages had been sent back and forth, it refused to work; the practicability of an ocean telegraph had been demonstrated, however, though it was not until 1866 that a thoroughly successful cable was laid (sect. 364).

Gold in Colorado.

291. Gold; Silver; Oil Fields. (1858-1859.) — Little had been known of the mineral resources of the country between Kansas and the Rocky Mountains, but in 1858 gold was discovered in Colorado; and in the same year the

DENVER IN 1858.
From a sketch.

Silver in Nevada.

famous Comstock lode at Virginia City, Nevada, was found, one of the richest silver deposits in the world. Mines of gold and silver, and of other valuable minerals, including coal, were discovered in different parts of the West, showing it to be a region rich in mineral wealth.

Oil fields of Pennsylvania.

In 1859, some men who were digging a well near Titusville, in western Pennsylvania, struck a deposit of coal-oil or petroleum, and the "oil fields" of Pennsylvania and of other states soon brought vast wealth to their owners. The oil itself nearly displaced the animal oils hitherto used for illumination, and became an article of great commercial

of his office "in such a manner as to restore harmony and ancient friendship among the people of the several states."

The Mormons (sect. 254) had prospered in Utah. The soil was made to produce large crops by means of irrigation. Brigham Young was the pioneer of this system in the West. The success in Utah led to the introduction of irrigation in California, Arizona, and the inter-mountain states, where its importance can hardly be overestimated. **Mormons.**

Misunderstandings and difficulties arose from time to time between the United States authorities and the settlers, but no actual conflict took place.

290. Panic; Ocean Telegraph Cable. (1857.) — The country was so prosperous that, as in 1837, many new enterprises were started. Railroads were built faster than they were needed, and the earnings in many cases were not enough to pay expenses, much less dividends. Soon a very large number of railroad shares were thrown upon the market for sale, resulting in a panic, which affected business generally. The number of mercantile failures in the country was very great. **Panic of 1857.**

As early as 1846 a telegraphic message had been sent under the Hudson River, by means of a wire covered with gutta-percha. This had proved that it was practicable to send messages under water, and soon cables of moderate length were laid on the beds of rivers and under narrow bodies of water. Cyrus W. Field, a wealthy merchant of New York, became interested in a project to lay a telegraphic line across the Atlantic Ocean. **Ocean telegraph.**

A company of English and Americans was formed, and soundings were made in the ocean to discover the nature of the bottom. It was found that between Newfoundland and Ireland the depth did not exceed two and one-half miles, while the bottom was nearly level. This has since

דיא מאָרמאָנען (זעה פּאַראַגראַף 254) זיינען געווען ערפאָלגרייך אין יוטאַ. דורך דיא הילף פון קינסטליכע בעוואַסערונג האָט דיא דאָרטיגע ערד אַרויסגעגעבען פיעל תבואה. דער פּיאָניר פון דיזער סיסטעמע אין דיא וועסט איז געווען בריגהעם יאָנג. דער ערפאָלג אין יוטאַ האָט געפיהרט דערצו, אַז דיא בעוואַסערונג סיסטעם זאָל איינגעפיהרט ווערן אויך אין קאַליפאָרניאַ, אַריזאָנאַ און אין דיא בערגיגע שטאַאטען, וואו דיא וויכטיגקייט פון דעם איז געווען זעהר גרויס.

פון צייט צו צייט פלעגען פאָרקומען מיספערשטענדניסע און שוועריג־קייטען צווישען דיא בעאַמטע פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען און דיא קאָ־לאָניסטען, אָבער זיי האָבען קיינמאָל ניט געפיהרט צו אַ ווירקליכען שטרייט.

290. פּאַניק; טעלעגראַף אונטער'ן אָקעאַן. (1857) — דאָס לאַנד איז געווען אין אַזאַ בליהענדען צושטאַנד, דאָס עס זיינען געמאַכט געוואָרען פיעלע נייע אונטערנעהמונגען. אייזענבאַהנען זיינען געבויט געוואָרען שנע־לער וויא מען האָט זיי געדאַרפט, און דיא פערדינסטען זיינען אין פיעלע פעלע געווען ווייניג זאָגאַר אויף הוצאות, און נאָך וועניגער אויף צוטיילען פּראָפיטען. אויף דער בערזע האָט זיך באַלד בעוויזען אַ גרויסע צאָהל אייזענבאַהן אַקציעס און דאָס האָט פעראורזאַכט אַ פּאַניק, וועלכע האָט אָנגעגריפען דעם מסחור אין אַלגעמיין. אַ זעהר גרויסע צאָהל געשעפטען אין לאַנד האָבען באַנקראָטירט.

אין יאָהר 1846 איז צום ערשטען מאָל געשיקט געוואָרען אונטער'ן טייך האָדסען אַ טעלעגראַפישע ידיעה, דורך דיא הילף פון אַ דראָט וואָס איז געווען בעדעקט מיט אַזאַ מין גומי. דיזע פּראָבע האָט איבערצייגט, אַז עס איז פּראַקטיש צו שיקען ידיעות אונטער'ן וואַסער, און באַלד נאָכדעם זיינען אין פיעלע טייכען און טייכלעך געלייגט געוואָרען קייבעלס (אַזעלכע מעטאַלענע שטריק) פון ניט קיין גרויסער לענג. סיירוס וו. פּיעלד, אַ רייכער ניו יאָרקער סוחר, האָט זיך דאַן פעראינטערעסירט אין אַ פּלאַן צו ציהען אַ טעלעגראַפישע ליניע דורך'ן אַטלאַנטישען אָקעאַן.

עס האָט זיך געגרינדעט אַ קאָמפּאַניע פון ענגלענדער און אַמעריקאַנער און מען האָט אָנגעפאַנגען מעסטען דעם אָקעאַן, אום פעסטצושטעלען וואָס פאַר אַ גרונד ער האָט. עס איז אויסגעפונען געוואָרען, אַז צווישען ניו פאַונד־

אַלס געזאַנדטער אין רוסלאַנד, אין יאַהר 1833 איז ער ערוועהלט געוואָרען סענאַטאַר, אין יאַהר 1845 איז ער געוואָרען סעקרעטער פון אויסערליכע אַנגעלעגענהייטען, אין 1853 — געזאַנדטער אין ענגלאַנד, און אין יאַהר 1857 איז ער ערוועהלט געוואָרען פּרעזידענט. ער איז געשטאָרבען דעם 1טען יוני, 1868.

באלד נאכדעם וויא דיא בעוועגונג געגען שקלאפעריי האט אנגעפאנגען, האט אויך אנגעהויבען ארבייטען דיא "אונטערגרונד באהן". אונטער דיזען נאמען איז פערשטאנען געווארען דיא קאנצענטריר־טע טהעטיגקייט פון א גע־וויסע צאהל אבאלוציאניסטען, וועלכע האבען סימפאטיזירט מיט דיא אנט־לאפענע שקלאפען, זיי אויסבעהאלטען און געהאלפען דערגרייכען קענעדע, אדער אן אנדער זיכערן פלאטץ. אייניגע פעלע פון אנטלאפענע שקלאפען וואס זיינען אויף'ן גרונד פון געזעץ פון יאהר 1850 צוריק איבערגעגעבען געווארען אין דיא הענד פון זייערע געוועזענע בעלי־בתים, האבען ארויסגערופען גרויס אויפרעגונג אין נארד און געמאכט שווערער און שווערער דיא דורכפיהרונג פון'ם געזעץ.

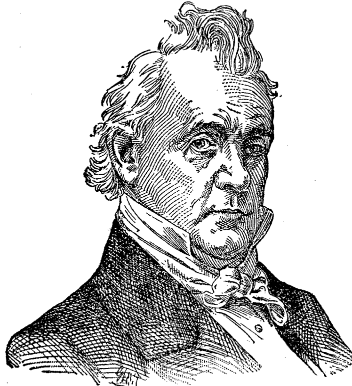
ווען דאס אורטייל פון הערכסטען געריכט איז צוגעלעגט געווארען צו דעם וואס איז שוין פריהער געטהאן געווארען, האט דיא געדולד פון פיעלע אנגע־פאנגען פלאצען און זיי האבען ניט געמאכט קיין סוד פון זייער אונצופרידענ־הייט. דיא געפיהלען צווישען דיא פערשיעדענע טיילען פון דער בעפעלקערונג זיינען געווארען ביטערער וויא געווען. דיא מעהרסטע פון דער בעפעלקערונג אין דיא פרייע שטאאטען האבען פון דעסטוועגען בעטראכט שקלאפעריי אלס א נויטיגען איבעל אין דיא שטאאטען וואו עס האט עקזיסטירט, און זייענדיג איינגעגלויבט אז דיא גאנצע זאך איז אין אזעלכע פעלע ניט מעהר וויא א פראגע פון א שטאאט, וואלטען זיי מיט דיא גרעסטע צופריעדענהייט אויפגע־נומען יעדען פלאן וואס וואלט דיא פראגע פון שקלאפעריי אין גאנצען אבגע־טיילט פון דער נאציאנאלער פאליטיק. אין יאהר 1857 זיינען דיא אבאלו־ציאניסטען געוועזן זעהר קליין אין צאהל.

289. דזשיימס ביוקענען; דיא מארמאנען. (1857) — דזשיימס ביוקענען איז אלט געווען זעקס און זעכציג יאהר. ער איז געווען אן עהרענ־האפטער מאן, האט געהאט גרויס צוטרויען אין זיין פארטיי וואס האט איהם אנגעטרויט פיעלע פאליטישע עמטער, און איז געווען גינסטיג געשטימט צו דעם עלעמענט וואס האט געגלויבט אין שקלאפעריי. ער האט ערקלערט אז זיין אויפגאבע איז צו ערפילען "דיא הויכע און פעראנטווארטליכע פפליכטען" פון זיין אמט "אויף אן אופן וואס זאל צוריק קעהרען אחדות און דיא אלטע פריינדשאפט צווישען דיא איינוואהנער פון דיא שטאאטען".*)

*) דזשיימס ביוקענען, וועמעס בילד געפינט זיך אויף דער ענגלישער זייטע 318, איז געבארען געווארען אין שטאאט פענסילווייניא, דעם 23טען אפריל, 1791. ער האט געענדיגט דיא דיקינסאן קאלעדזש אין יאהר 1809 און האט נאכהער שטודירט יוריספרודענץ. אין יאהר 1820 איז ער געווארען מיטגליעד פון קאנגרעס, אין יאהר 1831 איז ער געשיקט געווארען

"Underground Railroad." came into existence what was known as "The Underground Railroad." This was simply the concerted action of a number of Abolitionists who sympathized with the fugitive slaves, secreted them, and helped them on from point to point on their way to Canada or some other place of safety. Several instances of fugitive slaves reclaimed under the law of 1850 excited much anger in the North, and made the execution of the law more and more difficult.

Sectional feeling. When the decision of the Supreme Court was added to what had been done before, the patience of many was exhausted, and they made no secret of their views; thus the feeling between the sections became more embittered than ever. Still the majority of the people of the free states looked upon slavery as a necessary evil in the states where it existed, and believing that it was in such cases a state matter, would have gladly welcomed a way to take it out of national politics. The Abolitionists in 1857 were a small company.

JAMES BUCHANAN.

JAMES BUCHANAN was born in Pennsylvania, April 23, 1791. He graduated at Dickinson College, 1809, and studied law. He was member of Congress, 1820; minister to Russia, 1831; Senator, 1833; Secretary of State, 1845; minister to Great Britain, 1853-1857; and was elected President, 1856. His career as President is noted elsewhere. He died June 1, 1868.

James Buchanan.

289. James Buchanan; the Mormons. (1857.) — James Buchanan was sixty-six years old. He was a man of good character, a trusted politician in his party, which had bestowed upon him many political offices, and he was favorable to the pro-slavery element. He declared it to be his purpose to execute the "high and responsible duties"

Missouri Compromise (sect. 205) had never been brought before the United States Supreme Court until "The Dred Scott Case"[1] in 1855. Though the case had been argued before the court, the decision was not made public till after the inauguration of Buchanan.

"Dred Scott Case."

When published, the "Dred Scott decision" created great indignation in the North, for it upheld the extreme southern view of slavery in almost all respects. It said, in short, that negroes could not be citizens; that they were property, and therefore slaves could be taken anywhere in the United States in the same way as other property; that the Missouri Compromise was unconstitutional; and that Congress had no right to forbid slavery in the territories.

"Dred Scott" decision.

If the Kansas-Nebraska Bill had been obnoxious to the North, this decision was far more so, and many determined to ignore it, and if needful, to resist the execution of decrees in accordance with it. That Chief Justice Taney was sincere in his opinion no one can doubt, but he allowed himself to go beyond the legal questions at issue, and to make a political and historical argument which was, to say the least, inappropriate and unbecoming.

Soon after the rise of the antislavery movement there

[1] Dred Scott, a negro slave of Missouri, was taken in 1834 by his owner, first into Illinois, and then into Minnesota Territory. This latter was part of the country from which slavery was excluded by the Missouri Compromise. While in Minnesota Scott married. He was brought back to Missouri in 1838. After some time he discovered that by previous decisions of the Missouri courts his residence in Illinois and Minnesota had made him a free man. Having been whipped by his master he brought suit against him, claiming that he himself was a free man. The court, before which the case came, decided in his favor. On appeal, the Supreme Court of Missouri reversed this decision. Scott's owner now sold him and his family to a citizen of New York. The case was taken into the United States Courts, and was finally appealed to the Supreme Court in 1855. Here the decision (1857) was against Scott, as given above. Dred Scott was afterward set free by his owner.

פראָצעס" אין יאָהר 1855*). הגם דער פּראָצעס איז פערהאנדעלט געוואָרען אין געריכט אין יענעם יאָהר, איז דער אורטייל בעקאנט געוואָרען ערשט נאָכדעם וויא ביוקענען איז איינגעשוואָרען געוואָרען אין אמט.

ווען דער "דרעד סקאט אורטייל" איז פערעפענטליכט געוואָרען איז דיא גאנצע נאָרד אויפגעבראכט געוואָרען, ווייל דער אורטייל האָט אונטערשטיצט כמעט אין יעדער בעציהונג דיא אייסערסטע מיינונג איבער שקלאַפעריי וואָס האָט געהערשט אין זיד. דער אורטייל האָט אין קורצען געלויטעט, דאָס נעגערס קענען ניט זיין קיין בירגער; דאָס זיי זיינען אייגענטום און מען קען זיי דעריבער נעהמען פון איין אָרט אין דעם אַנדערן אין דיא פעראייניגטע שטאאטען, פונקט וויא יעדען אַנדערן זאָרט אייגענטום; דאָס דער מיזורי קאָמפּראָמיס איז אונגעזעצליך; און דאָס דער קאָנגרעס האָט קיין רעכט ניט געהאט צו פערבאָטען שקלאַפעריי אין דיא טעריטאָריען.

אויב דער קענזעס-נעבראסקא געזעץ איז געווען פערהאסט ביי דיא איינוואָהנער פון נאָרד, איז דיזער אורטייל געווען פיעל מעהר פערהאסט, און דאריבער זיינען פיעלע געווען בעשלאָסען ניט צו שיינקען קיין שום אויפמערקזאמקייט אויף'ן אורטייל און, ווען נויטיג, צו מאכען אַ ווידערשטאנד געגען דיא דורכפיהרונג פון בעפעהלע אין איינקלאַנג מיט איהם. אז הויפט ריכטער טעני איז געווען עהרליך און אויפריכטיג אין זיין מיינונג, צווייפעלט קיינער ניט; אָבער ער האָט דאָך זיך ערלויבט צו געהן ווייטער וויא דיא געזעצליכע פראגע וועגען וועלכער עס האָט זיך געהאנדעלט, און צו בענוצען זיך מיט אַ פּאָליטישען און היסטאָרישען ארגומענט וואָס איז געווען, ערעל גערעדט, זעהר אונפּאסענד.

---

*) דרעד סקאט איז געווען אַ נעגער שקלאַף פון מיזורי, וועמען זיין בעזיצער האט אין יאהר 1834 געבראכט קיין אילינאי, און נאכהער אין דער מינעסאָטא טעריטאריע. מינעסאטא איז געווען איינע פון יענע טיילען לאנד וואו שקלאפעריי איז געווען אויסגעשלאסען, לויט דעם מיזורי קאמפראמיס. זייענדיג אין מינעסאטא האט סקאט געהייראט. אין יאהר 1838 איז ער צוריק געבראכט געווארען קיין מיזורי. אין אַ געוויסער צייט ארום האט סקאט ערפאהרען, דאָס, לויט פריהערדיגע בעשליסע פון דיא געריכט הייזער אין מיזורי, האט זיין געפינען זיך אין אילינאי און מינעסאטא איהם געמאכט פאר אַ פרייען מענשען. ווען זיין בעזיצער האט איהם געשמיסען האט סקאט איהם אנגעקלאגט אין געריכט, טענה'ענדיג דאס ער איז אַ פרייער מענש און ניט מעהר אונטערוואַרפען דיא בעהאנדלונג פון אַ שקלאף. דאס געריכט האט ארויסגעגעבען אַן אורטייל צו גונסטען פון איהם. דער אנגעקלאגטער האט אפעלירט, און דאס הויף-געריכט פון מיזורי האט ארויסגעגעבען אַ פערקעהרטען אורטייל. דער בעזיצער האט נאכהער פערקויפט סקאט און זיין פאמיליע צו אַ בירגער פון שטאאט ניו יארק. דער פראצעס איז אריין אין דיא געריכטען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען און שליסליך, אין יאהר 1857, אויך אין העכסטען געריכט פון לאנד, וועלכער האט געאורטיילט געגען סקאט. דרעד סקאט איז נאכהער געווארען אויס שקלאף דורך דעם גוטען ווילען פון זיין בעזיצער, וועלכער האט איהם בעפרייט.

דענדיג איהם אזוי שווער, דאס ער האט פיער יאהר צייט ניט געקענט פער־נעהמען זיין פלאטץ אין סענאט.

פאר דיזען אנגריף איז ברוקס געטאדעלט געווארען פון רעפרעזענטאנטען הויז און א וואשינגטאנער געריכט האט איהם בעשטראפט מיט געלד. ער האט גלייך דארויף אבגעדאנקט זיין אמט, אבער ער איז כמעט איינשטימיג צוריק געוועהלט געווארען; בלויז זעקס שטימען זיינען געווען געגען איהם. דיזע פאסירונג האט פיעל געהאלפען צו פערשטארקען דיא ביטערע געפיהלען וואס האבען שוין עקזיסטירט אין לאנד צווישען גרויסע טיילען פון דער בע־פעלקערונג.

287. קאנדידאטען פאר פרעזידענט און דיא וואהלען פון יאהר 1856 — דיא פרעזידענטען וואהל פון יאהר 1856 איז געווען איינע פון דיא וויכטיגסטע וואס איז ווען פריהער פארגעקומען. דיא דעמאקראטען האבען ארויסגעשטעלט דזשיימס בוקענען, פון פענסילווייניא, און דזשאן סי. ברע־קינרידזש, פון קענטאקי.ביידע זיינען געווען אונטערשטיצער פון דעם קענ־זעס־נעבראסקא געזעץ. דיא אמעריקאנער פארטיי האט זיך אין גאנצען ניט וויסענדיג געמאכט וועגען דער פראגע פון שקלאפעריי און ארויסגעשטעלט מילארד פילמאר, פון ניו יארק, און ענדריו דזשיי. דאנעלסאן, פון טענעסי. דיא נייע רעפאבליקאנער פארטיי האט צום ערשטען מאל אבגעהאלטען א קאנ־ווענציאן און ארויסגעשטעלט דזשאן סי. פרעמאנט פון קאליפארניא און וויליאם ל. דרעיטאן, פון ניו דזשוירזי. דער לאזונג פון דער נייער פארטיי איז געווען: "פרייער באדען, פרייע רעדע, פרייע מענשען, און פרעמאנט".

אין דער וואהל וואס האט געפאלגט זיינען ביוקענען און ברעקינרידזש געוועהלט געווארען, אבער דיא נייע פארטיי, וועלכע איז קוים צוויי יאהר אלט געווען, האט געוואונען אין עלף פון דיא פופצעהן פרייע שטאאטען און געצויגען כמעט אנדערטהאלבען מיליאן שטימען.

דיא אמעריקאנער פארטיי האט געוואונען בלויז דעם שטאאט מערילענד און האט באלד נאכהער אויפגעהערט צו עקזיסטירען אלס א פארטיי. דיא צייכענס פון דער צייט האבען קלאר געוויזען, דאס נאך אין פיער יאהר וואלט געקענט געוועהלט ווערן א געגנער פון שקלאפעריי אלס פרעזידענט.

288. "דרעד סקאט פראצעס"; אנטלאפענע שקלאפען. (1856—1857) — עס איז זאנדערבאר, דאס דיא געזעצליכקייט פון דעם מיזורי קאמ־פראמיס (זעה פאראגראף 205) איז קיינמאל ניט פארגעבראכט געווארען פאר דעם העכסטען געריכט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען ביז דעם "דרעד סקאט

Assault upon Sumner.

a nephew of the aggrieved senator, came into the Senate chamber after the adjournment of that body, and attacking Sumner who was seated at his desk, beat him about the head with a heavy cane, injuring him so severely that for nearly four years he was unable to resume his place.

For this assault Brooks was censured by the House of Representatives and fined by a Washington court of justice. He at once resigned his place, but was almost unanimously reëlected, only six votes being cast against him. This incident added greatly to the bitter feeling already existing between the great sections of the country.

Presidential nominations, 1856.

287. Presidential Nominations and Election of 1856. — The Presidential election of 1856 was one of the most important that had yet been held. The Democrats nominated James Buchanan of Pennsylvania, and John C. Breckinridge of Kentucky, both supporters of the Kansas-Nebraska Bill; the American party ignored the slavery question, and nominated Millard Fillmore of New York, and Andrew J. Donelson of Tennessee. The new Republican party met for the first time in a convention, and nominated John C. Frémont of California, and William L. Drayton of New Jersey. The cry of the new party was, "Free soil, free speech, free men, and Frémont."

James Buchanan elected, 1856.

In the election which followed, Buchanan and Breckinridge were chosen; but the new party, hardly two years old, had carried eleven out of the fifteen free states, and polled a popular vote of nearly a million and a half.

The Americans carried only the state of Maryland, and from this time ceased to exist as a party. The signs of the times clearly indicated that, in another four years, an antislavery President might be chosen.

288. "Dred Scott Case": Fugitive Slaves. (1856-1857.) — Curiously enough, the constitutionality of the

CHAPTER XIV.

INCREASE OF SECTIONAL FEELING.

REFERENCES.

A. B. Hart, Source-Book, Chap. xvii.; J. T. Champlin, Young Folks' History of the War for the Union.

286. "Anti-Nebraska Men"; Republicans; Charles Sumner. (1854–1856.) — The Kansas trouble caused intense excitement in the country and on the floors of Congress, and "bleeding Kansas" was a phrase often used in the North. In the election following the passage of the Kansas-Nebraska Bill the opponents of the measure united and elected enough members to control the House of Representatives. **Anti-Nebraska men.**

It was not long before the Anti-Nebraska men, as they were called, took the name of Republicans, and formed the Republican party. This party, since so well known, was composed chiefly of the old northern antislavery Whigs, with whom were joined many of those who held antislavery views in the Free-soil, the American, and the Democratic parties. The new party had few sympathizers in the South, except among the Germans of Missouri and among the inhabitants of western Virginia. **Republicans.**

During the debate in Congress Charles Sumner, a senator from Massachusetts, spoke very severely of one of the South Carolina senators. Preston S. Brooks, a member of the House of Representatives from South Carolina, and

פיערצעהנטער קאַפּיטעל

דער וואוקס פון פיינדליכע געפיהלען

286. "אַנטי־נעבראַסקאַ לייטע"; רעפּאָבליקאַנער; טשאַרלס סאָמנער. (1854—1856) — דיא קענזעס אונרוהען האָבען פעראורזאַכט גרויס אויפרעגונג אין לאַנד און אין קאָנגרעס, און "דיא בלוטענדע קענזעס" איז געוואָרען אַ ווערטעל וואָס מען האָט אָפט בענוצט אין נאָרד. אין דיא וואהלען וואָס זיינען פאָרגעקומען נאָך'ן אָננעהמען דעם קענזעס־נעבראַסקאַ געזעץ האָבען זיך דיא געגנער פון געזעץ פעראייניגט און געוועהלט גענוג מיט־גליעדער צו קאָנטראָלירען דאָס רעפּרעזענטאַנטען הויז.

עס האָט ניט לאַנג געדויערט און דיא אַנטי־נעבראַסקאַ לייטע וויא זיי האָבען געהייסען, האָבען אָנגענומען דעם נאָמען "רעפּאָבליקאַנער" און אָרגאַ־ניזירט דיא רעפּאָבליקאַנער פּאַרטיי. דיזע פּאַרטיי, וועלכע איז זייט דאַמאָלס אַזוי גוט בעקאַנט, איז געווען צוזאַמענגעשטעלט הויפּטזעכליך פון דיא אַלטע געגנער פון שקלאַפעריי, דיא וויהיגס פון נאָרד, מיט וועמען עס זיינען געווען פעראייניגט אויך פיעלע אַנדערע וואָס זיינען געווען געגנער פון שקלאַפעריי אויף דעם פרייען באָדען פון אַמעריקאַ, דיא אַמעריקאַנער פּאַרטיי און דיא דע־מאָקראַטישע פּאַרטיי. דיא נייע פּאַרטיי האָט געהאַט ווענוג אָנהייגגער אין זיד, אויסער צווישען דיא דייטשען פון מיזורי און צווישען דיא איינוואָהנער פון וועסטליכען ווירדזשיניאַ.

אין פערלויף פון דער דעבאַטע אין קאָנגרעס האָט טשאַרלס סאָמנער, אַ סענאַטאָר פון מאַסאַטשוזעטס, זיך זעהר שאַרף אויסגעדריקט וועגען איינעם פון דיא זיד קעראָליינאַ סענאַטאָרען. פּרעסטאָן ס. ברוקס, אַ זיד קעראָליינאַ מיטגליעד פון רעפּרעזענטאַנטען הויז און אַ פּלימעניק פון דעם בעליידיגטען סענאַטאָר, איז אַריינגעקומען אין סענאַט, ווען דיא זיצונג איז געווען צו ענדע, און האָט אַטאַקירט סענאַטאָר סאָמנער, וועלכער איז געזעסען ביי זיין שרייב־טיש, שלאָגענדיג איהם איבער'ן קאָפּ מיט אַ גראָבען שטעקען און פערוואונ־

דיא קאָלאָניסטען פון דיא אָסט און נאָרד, פיהלענדיג, אז זייערע רעכטע ווערן געטראָטען אונטער דיא פיס, האָבען בעגעגענט געוואלט מיט געוואלט, און האָבען צוריק געצאָהלט מיט א שטרענגקייט וואָס האָט זיך געקענט פערגלייכען בלויז מיט דאָס וואָס זיי אליין האָבען געהאט אויסצושטעהן פון זייערע געגנער. דיא גאַנצע טעריטאָריע איז געווען אין א צושטאנד פון אַן אמת'ע מלחמה.

דיא אדמיניסטראַציאָן אין וואשינגטאָן האָט מייסטענס געהאַלטען מיט דער "פּאָר־שקלאַפעריי" פּארטיי; אָבער הגם איין גאָווערנאָר נאָך דעם אַנדערן איז אַרויסגעשיקט געוואָרען, האָט עס געשיינט אוממעגליך צו ערהאַלטען דעם פריעדען. עס האָט ניט לאַנג גענומען און דיא פריי קאָלאָניסטען האָבען זיך אויף אזוי פערמעהרט אין צאָהל, אז זיי זיינען געווען בערעכטיגט צו בעטען דאָס דיא טעריטאָריע זאָל אויפגענומען ווערן אַלס א שטאַאט. אָבער אָבוואָהל זיי האָבען געשיקט ביטען צום קאָנגרעס מעהר וויא איין מאָל, איז זייער פערלאַנג ניט בעוויליגט געוואָרען ביז'ן יאָהר 1861.

קיצור פון דעם קאַפּיטעל

דער אריינגעהמען פון טעקסעס אין דיא פעראייניגטע שטאַאטען האָט געבראַכט צו אַ מלחמה מיט מעקסיקאָ. דיא פעראייניגטע שטאַאטען איז פון דער מלחמה אַרויס ערפאָלגרייך. ניו מעקסיקאָ און דער אויבערשטער טייל פון קאַליפאָרניאַ זיינען אָנגעשלאָסען געוואָרען צו דיא פעראייניגטע שטאַאטען.

דורך אַן אָבמאַך מיט ענגלאַנד איז דיא אָרעגאָן פראַגע געשליכטעט געוואָרען דורך'ן אָננעהמען דיא ליניע פון 49טען גראַד נאָרדליכע ברייט אַלס דער גרענעץ. דיא אונאַבהענגיגע שאַץ-קאַמער סיסטעמע איז געגרינדעט געוואָרען אונטער פּרעזידענט פּאָלק. גאָלד איז ענטדעקט געוואָרען אין קאַליפאָרניאַ און עס איז געוואָרען אין יאָהר 1849 אַ גרויסער געיעג פון אויסוואַנדערער נאָך דיא גאָלד-פעלדער.

דיא וויהיגס האָבען ערוועהלט טיילאָר אַלס פּרעזידענט אין 1848. ער איז געשטאָרבען און וויס-פּרעזידענט פילמאָר איז געוואָרען זיין נאָכפאָלגער. אַ גרויסער קאָמפּראָמיס צווישען דיא "פּאָר-שקלאַפעריי" און "אַנטי-שקלאַפעריי" לייטע אין קאָנגרעס איז געמאַכט געוואָרען אין יאָהר 1850. קאַליפאָרניאַ איז אויפגענומען געוואָרען אַלס אַ שטאַאט אין 1850. אין דעם זעלבען יאָהר איז קעלהון געשטאָרבען און קלעי און וועבסטער מיט צוויי יאָהר שפּעטער (1852). קענזעס-נעבראַסקא געזעץ האָט ערלויבט "סקוואָטער הערשאַפט", און דיא קענזעס אונרוהען זיינען דורך דעם אַרויסגעקומען.

were invaded, met force with force, and retaliated with a severity perhaps quite equal to that which they themselves experienced. The whole territory was in a state of actual war.

The administration at Washington generally sided with the pro-slavery party; but though governor after governor was sent out, it seemed impossible to preserve peace. It was not long before the free settlers had so increased in numbers as to be warranted in asking that the territory should be admitted to the Union as a state, but though they petitioned Congress more than once, their request was not granted until 1861.

SUMMARY.

The annexation of Texas brought on war with Mexico, in which the United States was successful. New Mexico and Upper California were annexed to the United States.

By treaty with Great Britain the Oregon question was settled by taking the line 49° north latitude as the boundary. The Independent Treasury system was established under Polk. Gold was discovered in California and there was in 1849 a great rush of emigrants to the gold fields.

The Whigs elected Taylor President in 1848. He died, and Vice-President Fillmore succeeded. A great compromise between the slavery and antislavery men in Congress was arranged in 1850. California was admitted as a state, 1850. Calhoun died in 1850, and Clay and Webster in 1852. The Kansas-Nebraska Bill allowed "squatter sovereignty," and the Kansas troubles followed.

285 Troubles in Kansas (1854–1858.) — The principle of "squatter sovereignty" having been made the rule for the new territories, it was evident that the party which could secure the greatest number of settlers would decide whether the territory, and the subsequent state, should be free or slave. Accordingly, as soon as the bill was signed, both North and South began to pour settlers into the new territories, but especially into Kansas. **Troubles in Kansas.**

In this struggle the North had the decided advantage, for the slaveholders hesitated about taking their slaves where there was a risk of losing them. In the eastern states great interest was taken in this western emigration, and societies were organized for encouraging and aiding it. In order to avoid Missouri, the emigrants from the free states took the roundabout way through Iowa. **Kansas emigrants.**

The settlers who opposed slavery were soon in the majority; but as all the settlers were near the Missouri boundary, the pro-slavery party was reënforced by men from the latter state, who at every election crossed the line and voted more than enough ballots to counterbalance the free vote; sometimes, indeed, the number of ballots counted was more than the whole number of voters in the territory.

The free settlers declined to recognize legislatures so chosen or laws made by them, but, holding elections of their own, chose legislatures and framed constitutions in accord with their own views. Of course, the pro-slavery element refused to acknowledge these actions, and unfortunately the trouble did not stop with words and elections. Men were attacked and shot, public buildings, houses, and even whole villages were destroyed by the "Border Ruffians," as they were called. The settlers from the East and North, feeling that their just rights **"Border Ruffians."**

285. דיא אונרוהען אין קענזעס. (1854—1858) — דער פּרינציפּ פון "סקוואָטער הערשאַפט", וועלכע איז געמאַכט געוואָרען אַלס רעגעל פאַר דיא נייע טעריטאָריען, האָט דייטליך געצייגט אַז דיא פּאַרטיי וועלכע וועט קענען קריגען דיא גרעסטע צאָהל קאָלאָניסטען וועט קענען ענטשיידען אויב דיא טע־ריטאָריע, און דער שפּעטערדיגער שטאַאט, זאָל זיין פריי אָדער ערלויבען שקלאַפעריי. דארום, אַזוי שנעל וויא דער געזעץ איז אונטערגעשריבען געוואָרען האָבען דיא נאָרד און דיא זיד אָנגעפאַנגען צו שיקען קאָלאָניסטען אין דיא נייע טעריטאָריען, אָבער ספּעציעל נאָך קענזעס.

אין דיזען קאַמפּף האָט דיא נאָרד געהאַט אַ בעדייטענדען פאָרצוג, ווייל דיא שקלאַפענהאַלטער האָבען זיך שטאַרק מיישב געווען אויב זיי זאָלען נעהמען זייערע שקלאַפען אין אַ פּלאַטץ וואו עס איז דאָ אַ ריזיקע זיי צו פערלירען. אין דיא אָסט שטאַאטען איז גענומען געוואָרען אַ שטאַרקער אינטערעס אין דיזער עמיגראַציאָן נאָך דיא וועסט, און געזעלשאַפטען זיינען אָרגאַניזירט געוואָרען צו ערמוטהיגען און העלפען אַזאַ אויסוואַנדערונג. אום אויסצומיידען מיזורי, האָבען דיא עמיגראַנטען פון דיא פרייע שטאַאטען גענומען אַן ארומיגען וועג דורך אייאָווא.

דיא קאָלאָניסטען וואָס זיינען געווען געגען שקלאַפעריי זיינען באַלד געווען אין דער מאַיאָריטעט; אָבער אַזוי וויא אַלע קאָלאָניסטען זיינען געווען נאָהענט צו מיזורי גרענעץ, פלעגט דיא "פּאַר־שקלאַפעריי" פּאַרטיי פערשטאַרקט ווערן פון מענער פון יענעם שטאַאט וועלכע פלעגען ביי יעדער וואָהל זיך אריבער־כאַפּען דעם גרענעץ און אָבגעבען מעהר וויא געוועהנ שטימען אריבערצואוועגען דיא אַנטי־שקלאַפעריי שטימען; מאַנכע מאָל איז עס ווירקליך אויסגעקומען אַז דיא צאָהל פון געצעהלטע שטימען איז געווען מעהר וויא דיא גאַנצע צאָהל שטימען אָבגעבער וואָס האָט זיך געפונען אין דער טעריטאָריע.

דיא פרייע קאָלאָניסטען האָבען זיך ענטזאַגט צו אַנערקענען דיא געזעץ־קער־פּערשאַפטען וואָס זיינען אויף אַזאַ אופן אויסגעקליבען געוואָרען און דיא גע־זעצע וואָס זיינען פון זיי געמאַכט געוואָרען; און אָבהאַלטענדיג זייערע איי־גענע וואַהלען האָבען זיי אויסגעקליבען געזעץ קערפּערשאַפטען און פערפאַסט קאָנסטיטוציאָנען וואָס זיינען געווען אין איינשטימונג מיט זייערע אייגענע מיינונגען. נאַטירליך, דער "פּאַר־שקלאַפעריי" עלעמענט האָט זיך ענטזאַגט צו אַנערקענען דיזע האַנדלונגען, און אונגליקליכערווייזע האָט זיך דער סכסוך ניט געענדיגט בלויז מיט ווערטער און וואַהלען. מענער זיינען אַטאַקירט און געשאָסען געוואָרען, רעגיערונגס געביידען, הייזער און גאַנצע דערפער זיינען פערניכטעט געוואָרען פון דיא "גרענעץ באַנדיטען", וויא מען פלעגט זיי רופען.

איין וועג צום אויפהאַלטען דיא מאַכט איז געוועזן צו געווינען מעהר טעריטאָריע וואָס זאָל זיין אָפען פאַר שקלאַפעריי. פאַר דיזען צוועק איז דער אינזעל קיובאַ געוועזן זעהר אַנציהענד; דאָרט האָט שוין שקלאַפעריי עקזיסטירט; עס איז געוועזן פרוכטבאַר און גוט צוגעפאַסט צום קולטיווירען דיא זריעות וואָס ווערט געוועהנליך געטהאָן פון שקלאַפען־ארבייט. דערצו נאָך האָט קיובאַ בעלאַנגט צו שפּאַניען, אַ שוואַכע און בעדירפטיגע מאַכט, וועלכע קען געצוואונגען אויב ניט איינגעשראָקען ווערן עס צו פערקויפען צו אַ מעכטיגען שכן. אָנפאַנגס האָבען אוואַנטוריסטען פרובירט פערכאַפּען קיובאַ, מיט דער האָפנונג עס שפּעטער אריינצוברענגען אין דיא פעראייניגטע שטאַאטען. דיזע ”פיליבוסטער” (ים־רויבער), וויא מען האָט זיי גערופען, זיינען ניט געוועזן ערפאָלגרייך אין זייערע אונטערנעהמונגען צו פערכאַפּען דעם אינזעל; פיעלע פון זיי זיינען געכאַפּט געוואָרען און זיינען באַלד הינגעריכטעט געוואָרען פון דער שפּאַנישער רעגירונג.*)

284. **דער אָסטענד מאַניפעסט.** (1854) — אין 1854 האָבען דיא געזאַנדטע פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען אין ענגלאַנד, פראַנקרייך און שפּאַניען, וועלכע זיינען געוועזן דזשיימס ביוקענען, דזשאָן יי. מייסאָן און פּיער סולע, בעאויפטראַגט געוואָרען פון פּרעזידענט פּיערס צו פערזאַמלען און בעראַטהען זיך וועגען דיא בעסטע מיטלען וויא צו קריגען קיובאַ.

זיי האָבען זיך פערזאַמעלט אין אָסטענד, בעלגיען, און נאָך אַ קורצע בעראַטהונג האָבען זיי ארויסגעלאָזען וואָס איז בעקאַנט אַלס דער ”אָסטענד מאַניפעסט”, אַ דאָקומענט אין וועלכען זיי האָבען ערקלערט אַז צו בעזיצען קיובאַ איז אַ נויטווענדיגקייט פאַר דיא פעראייניגטע שטאַאטען; און אַז אויב שפּאַניען וועט זיך איינשפּאַרען און וועט זיך ענטזאַגען צו פערקויפען דעם אינזעל, וועלן דיא פעראייניגטע שטאַאטען זיין בערעכטיגט עס צו פערכאַפּען. דיזער דאָקומענט האָט פעראורזאַכט פיעל רייד אין אייראָפּאַ, אָבער דיא דורכפיהרונג פון דעם קענזעס־נעבראַסקאַ געזעץ און דיא דראָהענדע צושטענדע אין אינערליכע אַנגעלעגענהייטען האָבען פערמידען אירגענד וועלכע ווייטערע אַגיטאַציאָן וועגען דיזער פראַגע.

---

*) דער בעריהמטעסטער פון דיא ”פיליבוסטער” איז געוועזן ”געגעראַל” וויליאַם וואָקער, וועלכער האָט אָרגאַניזירט איינינע עקספּעדיציעס געגען דיא צענטראַל אמעריקאַנער שטאַאטען צווישען דיא יאָהרען 1855 און 1860. נאָכדעם וויא איהם איז ווירקליך געלונגען איינמאָל זיך צו מאַכען פאַר פּרעזידענט פון ניקאַראַגוא, איז ער ענדליך געכאַפּט געוואָרען און איז דערשאָסען געוואָרען אין האָנדוראַס, אין יאָהר 1860. דער בירגער קריעג האָט געמאַכט אַן ענדע צו דעם זאָרט ”פיליבוסטערייען”.

One way to retain power was to acquire more territory which would be open to slavery. For this purpose the island of Cuba offered great attractions: in it slavery already existed; it was fertile and well adapted to the cultivation of crops usually raised by slave labor; and it was owned by Spain, a weak and needy power, who might be forced, if not cajoled, into disposing of it to a powerful neighbor. At first, adventurers tried to seize Cuba, with the idea of subsequent admission to the Union. These Filibusters, as they were called, were unsuccessful in their attempts to seize the island; a number of them were captured, and were promptly executed by the Spanish government.[1]

Cuba.

Ostend Manifesto.

284. **Ostend Manifesto.** (1854.) — In 1854 the United States ministers to Great Britain, France, and Spain, who were respectively James Buchanan, John Y. Mason, and Pierre Soulé, were instructed by President Pierce to meet and confer as to the best means of acquiring Cuba.

They met at Ostend, Belgium, and after some discussion issued what is known as the "Ostend Manifesto," a document in which they said that the possession of Cuba was a necessity for the United States; and that if Spain persisted in refusing to sell the island, the United States would be justified in seizing it. This paper occasioned considerable comment abroad, but the passage of the Kansas-Nebraska Bill and the threatening aspect of home affairs, prevented any further agitation of the subject.

[1] The most notorious of the Filibusters was "General" William Walker, who organized several expeditions against the Central American States between 1855 and 1860. After actually succeeding in making himself at one time President of Nicaragua, he was at last captured and shot in Honduras, in 1860. The Civil War put an end to filibustering.

or no interest in anything except in getting the largest returns year by year, regardless of the effect on the land; the slaves, on their part, wished to do as little work as possible, and were apt to distrust improved methods and implements; and some of the planters paid little attention to their estates, often spending a large part of their time away from home.

So, though it was not recognized at the time, the South was pursuing an unwise policy if she wished to keep abreast of the North. A very few, in both North and South, saw the real tendency of affairs and spoke out, but they were not believed. One thing, however, the southern leaders did see clearly, which was that their political power would before long be greatly lessened unless something could be done to change the course of events.

Representation in House of Representatives.

283. **Representation in Congress; Cuba.** (1850–1852.) — The membership of the House of Representatives is based upon population; and as the free states were increasing faster than the slave states (Appendix VI.), it was simply a question of time when the former would have control of both branches of Congress. The South had long seen this. An examination of the tables of representation in Congress (Appendix V.) will show that from 1820 to 1848 the representation of the sections of the country in the Senate were equal. This was due to the fact that a slave state was admitted to balance every free state, but in 1850 this arrangement came to an end by the admission of California as a free state. So it was clear that in the Senate also the South would lose control if anything should divide the Democratic party. For this reason, it was a mistake for the Democrats to support the Kansas-Nebraska Bill, as it could hardly fail to divide the northern Democrats.

Representation in the Senate.

ביים קולטיווירען. דיא פלאַנטאַציעס זיינען אָפט פערוואַלטעט געוואָרען פון אויפזעהער, וועלכע האָבען געהאַט זעהר וועניג אָדער קיין אינטערעסע אין אירגענד וואָס, אויסער אין ארויסקריגען דעם גרעסטען געוועטעניש פון יאָהר צו יאָהר, ניט אַכטענדיג אויף דיא ווירקונג וואָס עס האָט אויף דיא ערד; דיא שקלאַפען ווידער, פון זייער זייט, האָבען געוואָלט טהאָן אזוי וועניג ארבייט וויא עס איז נור מעגליך געווען, און האָבען דארום געקוקט מיט פערדאַכט אויף אַלע פערבעסערטע מעטאָדען אָדער געצייג; און מאַנכע פון דיא פלאַנצער האָבען געשענקט זעהר וועניג אויפמערקזאַמקייט אויף זייערע גיטער, אָפט פערברענגענדיג אַ גרויסע טייל פון זייער צייט ווייט אַוועק פון דער היים.

און אזוי האָט דיא זיד, הגם עס איז ניט אַנערקענט געוואָרען צו יענער צייט, גענומען אַ פאַלשען וועג אויב זיא האָט געוואָלט זיך האַלטען גלייך מיט דיא נאָרד. אַ גאַנץ קליינע צאָהל מענשען איןביידע ערטער, אין דיא זיד און דיא נאָרד, האָבען איינגעזעהן וואוהין דאָס אַלעס פיהרט, און זיי האָבען עס ארויסגערעדט. מען האָט זיי אָבער ניט געגלויבט. נור איין זאַך האָבען דיא פיהרער פון זיד יאָ געזעהן גאַנץ קלאָר, און דאָס איז, אַז זייער פּאָליטישע קראַפט וועט אין אַ קורצער צייט ארום פיעל פערקלענערט ווערן, סיידען מען זאָל עטוואָס קענען טהאָן צו ענדערען דיא טענדענצען פון דער צייט.

283. דיא פערטרעטונג אין קאָנגרעס; קיובאַ. (1850—1852) — דיא פערטרעטונג אין רעפּרעזענטאַנטען הויז איז בעגרינדעט אויף דער צאָהל פון בעפעלקערונג; און אזוי וויא דיא פרייע שטאַאטען זיינען געוואַקסען שנעלער וויא דיא שקלאַפען שטאַאטען (זעה זעקסטע ביילאַגע ביים ענדע פון בוך), איז עס בלויז געווען אַ פראַגע פון צייט ווען דיא ערשטע וועלען קאָנטראָלירען ביידע אָבטיילונגען פון דעם קאָנגרעס. דיא זיד האָט עס לאַנג געהאַט איינגעזעהן. אַ בעטראַכטונג פון דיא טאַבעלען פון דער פערטרעטונג אין קאָנגרעס (זעה פינפטע ביילאַגע ביים ענדע פון בוך) וועט צייגען אַז פון 1820 ביז 1848 איז דיא פערטרעטונג פון דיא ביידע טיילען פון לאַנד אין סענאַט געווען גלייך. דאָס איז געווען צוליב דעם וואָס אַ שקלאַפען שטאַאט איז אויפגענומען געוואָרען צו באַלאַנסירען יעדען אריינגענומענעם פרייען שטאַאט. אָבער אין 1850 איז דיזע מעטאָדע געענדיגט געוואָרען דורך דעם וואָס קאַליפאָרניא איז אויפגענומען געוואָרען אַלס אַ פרייער שטאַאט. עס איז אַלזאָ געווען קלאָר אַז אויך אין סענאַט וועט דיא זיד פערלירען דיא קאָנטראָלע ווען אירגענד וואָס זאָל צוטיילען דיא דעמאָקראַטישע פּאַרטיי. צוליב דיזער אורזאַכע איז עס געווען אַ טעות פון דיא דעמאָקראַטען צו שיצען דעם קענזעס-נעבראַסקאַ געזעץ, ווייל עס האָט געמוזט פיהרען צו אַ צושפּאַלטונג פון דיא דעמאָקראַטען אין דיא נאָרד.

געפרעגט וועלכע עס איז פראגען וועגען זייער ארגאניזאציאן האבען זיי אימער געענטפערט: ״איך וויים ניט״. וויא דער נאמען צייגט שוין איז דיא פארטיי געווען געגען אלעס וואס איז אויסלענדיש; איהר צייכען־ווארט איז געווען: ״אמעריקא פאר אמעריקאנער״. דער גרויסער צוואוואוקס אין דער צאהל פון אימיגראנטען, און דיא לויזקייט מיט וועלכע עס זיינען דורכגעפיהרט געווארען דיא געזעצע וועגען מאכען איינגעוואנדערטע פאר בירגער, האט געפיהרט צו דער פאדערונג אז מען זאל בעשריינקען דאס רעכט צו שטימען בלויז פאר געבארענע אמעריקאנער און פאר דיא יעניגע וואס וואהנען אין דיא פעראייניגטע שטאאטען א לאנגע צייט. דאס איז פאר דיא אנהיינגער פון דער אמעריקאנער פארטיי געווען אן עכט אמעריקאנער פרינציפ. דערצו איז אנפאנגס אויך צוגעגעבען געווארען דיא אויפגאבע צו בעקעמפפען דעם זאגענאנטען איינפלוס פון דער קאטאלישער קירכע אין אמעריקא.

דיזע פארטיי איז שנעל געוואקסען, און איינמאל האט עס זאגאר געשיינט מעגליך אז זיא זאל ווערן א שטארקער קאנקורענט צו דיא דעמאקראטען; אבער אויסמיידענדיג דיא פראגע פון שקלאפעריי האט זיא געזוכט צו מאכען דעם ״שאוועניזמוס״ פאר א נאציאנאלע פראגע; און אזוי וויא פיעלע וועהלער זיינען אליין געווען אימיגראנטען איז עס געווען ניט מעהר וויא נאטירליך אז דער פערזוך איז ניט געלונגען. דיא פארטיי איז פערשוואונדען געווארען נאך דיא פרעזידענטען וואהל פון 1856.

282. דער צושטאנד אין זיד. (1852) — דיא איינוואהנער אין זיד האבען ניט ערמוטהיגט קיין פרייע אימיגראנטען, ווייל זיי האבען מורא געהאט אז פרייע ארבייט וועט מאכען דיא שקלאפען אונצופרידען און וועט ענדליך פיהרען צו אויפשטענדע. דער אמת איז, אז דער שקלאפענהאלטער האט זיך געשראקען פאר יעדע זאך וואס וואלט געקענט פערגרעסערען דיא אינטעליגענץ פון זיינע שקלאפען, און דאס איז אויך געווען נאטירליך, ווייל ער האט איינגעזעהן פון ערפאהרונג אז ווען נור א נעגער האט געקראגען אביסעל בילדונג איז ער געווארען אונצופרידען מיט זיין לאגע.

דער רעזולטאט פון דיזער טאקטיק איז געווען אז זאגאר אגריקולטור איז געווארען אלץ וועניגער און וועניגער איינטראגבאר; דיא קולטיווירונג פון בוימוואל און טאבאק האט אין פיעלע טיילען פון זיד געפאדערט כמעט דיא גאנצע אויפמערקזאמקייט פון דיא פלאנצער, וועהרענד ווייצען און קארן וועלכע זיינען ביידע געווען גוט צוגעפאסט פאר׳ן קלימאט זיינען צו אפט פערנאכלעסיגט געווארען. דיא אומבייטונג פון זריעה איז אין פיעלע פלעצער ניט אבגעהיט געווארען און דאס לאנד איז ניט ריכטיג בעמיסטיגט געווארען.

הגם דער סך הכל פון בוימוואל און טאבאק פראדוקציאן איז פערגרעסערט געווארען, זיינען דאך דיא פערדינסטען געווארען קלענער. איבער דיא ניטעקאנאמישע און אונוויסענשאפטליכע מעטאדען וואס זיינען בענוצט געווארען

"Know-Nothings."

being "America for Americans." The large increase in the number of immigrants, and the looseness with which the naturalization laws were carried out, made the restriction of the suffrage to native Americans, and to those who had resided for a long period in the United States, a cardinal doctrine of the "Americans." To this was added, at first, opposition to the alleged political influence of the Catholic Church.

This party grew rapidly, and at one time it seemed likely to become a rival to the Democrats; but, dodging the question of slavery, it tried to make "nativism" a national issue. Where so many voters were themselves immigrants, it was natural that the attempt failed. The party disappeared after the Presidential election of 1856.

Condition of the South.

282. Condition of the South. (1852.) — The southern people did not encourage free immigrants, for they were afraid that free labor would make the slaves discontented, and in the end lead to insurrections. In fact, the slaveholder was afraid of anything that might increase the intelligence of his slaves, and this was natural; for he had found from experience that as a negro gained knowledge he became more dissatisfied with his condition.

Agriculture in the South.

The result of this policy was that even agriculture became less and less profitable; the cultivation of cotton and tobacco claiming in many parts of the South almost the whole attention of the planters, while wheat and corn, both of which were adapted to the climate, were too often neglected. Rotation of crops in many places was not observed, and the land was not properly enriched.

Though the aggregate of the cotton and tobacco crops increased, the profits became less, on account of the wasteful and unscientific methods of cultivation employed. The plantations were often managed by overseers who had little

280. Kansas-Nebraska Bill. (1854.) — By the Missouri Compromise (sect. 205) slavery was not to be allowed outside of the state of Missouri, north of the line of 36° 30′. The Compromise of 1850 (sect. 271) had done nothing to interfere with this arrangement, for it related only to land acquired from Mexico, while the Missouri Compromise related to the Louisiana Purchase. It would seem that slavery as a national question had been settled, at least for a time, by the compromises of 1820 and of 1850.

"Kansas-Nebraska Bill," 854.

In 1854 Stephen A. Douglas, a Democratic senator from Illinois, introduced into Congress what is known as the "Kansas-Nebraska Bill," providing for the organization of two new territories west of Missouri and Iowa, both within the Louisiana Purchase and north of the line of 36° 30′. It was further declared that the question of slavery in the territories was one to be decided by the inhabitants of the territories, and not by Congress; that Congress, in 1820, had no right to legislate concerning slavery, and that therefore it was still an open question.

"Squatter Sovereignty."

This doctrine, as stated in the bill, was called at the time "Squatter Sovereignty," the early settlers being often called squatters. Though the northern members of Congress insisted that this was a breach of faith, and that such a result was not thought of in the Compromise of 1850, the bill was passed and signed by the President.

American Party, or "Know-Nothings."

281. American Party. (1852–1856.) — About this time a new party was organized, called by its members the "American Party," but generally known as the "Know-Nothing" party. This name arose from the fact that in the earlier days of the organization it was a secret order, and its members, when asked any questions about it, always answered, "I don't know." As the name American indicated, it was opposed to everything foreign, its watchword

280. דער קענזעס־נעבראַסקא געזעץ. (1854) — לויט דעם מיזורי קאָמפּראָמיס (זעה פּאַראַגראַף 205) האָט שקלאַפעריי ניט געטאָרט ערלויבט ווערן אויסער דעם שטאַאט מיזורי צו דיא נאָרד פון דער ליניע 36 און א האַלב גראַד נאָרדליכע ברייט. דער קאָמפּראָמיס פון 1850 (זעה פּאַראַגראַף 271) האָט גאָרניט געטהאָן צו שטערען דיזען אָבמאַך, ווייל ער האָט געהאַט צו טהאָן בלויז מיט לאַנד וואָס איז צוגענומען געוואָרען פון מעקסיקאָ, ווערהענד דער מיזורי קאָמפּראָמיס האָט געהאַט צו טהאָן מיט דער געקויפטער לואיזיענע טעריטאָריע. עס האָט אָנפאַנג געשיינט אז שקלאַפעריי אלס א נאַציאָנאַלע פראַגע איז שוין, אמווייניגסטען פאַר א צייט, געשליכטעט דורך דיא קאָמפּראָמיסען פון 1828 און 1850.

אין 1854 האָט סטיפען א. דאַגלעס, א דעמאָקראַטישער סענאַטאָר פון אילינאָי, אריינגעבראַכט אין קאָנגרעס וואָס איז בעקאַנט אלס דער "קענזעס־נעבראַסקא געזעץ", וועלכער האָט פאָרגעשריבען אז צוויי טעריטאָריען זאָלען אָרגאַניזירט ווערן צו דיא וועסט פון מיזורי און אייאָווא, ביידע אין דעם גרענעץ פון דער אָבגעקויפטער לואיזיענע טעריטאָריע און צו דיא נאָרד פון דער ליניע 36 און א האַלב נאָרדליכע ברייט. אין דעם פאָרגעשלאָגענעם געזעץ איז ווייטער ערקלערט געוואָרען אז דיא פראַגע וועגען שקלאַפעריי אין דיא טעריטאָריע איז א זאַך וואָס דאַרף ענטשיעדען ווערן פון דיא איינוואָהנער פון דיא טעריטאָריען אליין, און ניט פון קאָנגרעס; און אז דער קאָנגרעס האָט אין 1820 קיין רעכט געהאַט צו מאַכען געזעצע וועגען שקלאַפעריי, און דאַרום איז עס נאָך אלץ אן אָפענע פראַגע.

דיזע טענה, וויא זיא ווערט אויסגעדריקט אין דיזען געזעץ, איז צו יענער צייט אָנגערופען געוואָרען "סקוואָטער הערשאַפט", דערפאַר ווייל דיא ערשטע קאָלאָניסטען האָט מען אָפט גערופען "סקוואָטערס" (ד. ה., מענשען וועלכע האָבען זיך בעזעצט אויף לאַנד אָהנע צו האָבען דאָס רעכט דאַצו). אָבוואָהל דיא מיטגליעדער פון קאָנגרעס וואָס זיינען געווען פון דיא נאָרד האָבען געטענה'ט, אז עס איז א ברוך פון פריהעריגען אָבמאַך און אז וועגען אזא רעזולטאַט האָט מען גאָר ניט געדענקט אין דער צייט ווען דער קאָמפּראָמיס פון 1850 איז געמאַכט געוואָרען, איז דער געזעץ דאָך אָנגענומען געוואָרען און דער פּרעזידענט האָט עס איהם אונטערשריבען.

281. דיא אַמעריקאַנער פּאַרטיי. (1852—1856) — ארום דיזער צייט איז אָרגאַניזירט געוואָרען א נייע פּאַרטיי, וועלכע איז פון איהרע מיטגליעדער גערופען געוואָרען דיא "אַמעריקאַנער פּאַרטיי", אָבער אלגעמיין בעקאַנט איז זיא געווען אלס דיא "נאָו נאָטינג" (וויים־גאָרניט) פּאַרטיי. דיזער נאָמען איז ארויסגעקומען פון דעם פאַקט וואָס אין דיא ערשטע צייטען פון דער אָרגאַניזאַציאָן איז עס געווען א געהיימער אָרדען, און ווען מען האָט דיא מיטגליעדער

נירען פון די פיעלע אויסשטעלונגען וועלכע זיינען נאכהער אבגעהאלטען גע־וואָרען אין פערשיעדענע לענדער.

יאפאן, אזוי וויא כינא, האָט יאהרהונדערטע לאנג געהאלטען פערמאכט איהרע האפענס פאר פרעמדע לענדער. קאָמאָדאָר מעטהיו סי. פעררי, איז געשיקט געוואָרען אין יאָהר 1853 צו פּרובירען אָנפאנגען אונטערהאנדלונגען, און איהם איז געלונגען אין 1854 צו שליסען א טראקטאט מיט'ן מיליטערישען הערשער פון יאפאן, דורך וועלכען געוויסע האפענס זיינען געעפענט געוואָרען. קלוגע דיפּלאָ־מאטיע האָט אויסגעפיהרט דאָס וואָס אנדערע נאציאָנען האָבען זייט יאָהרען אומזיסט פּרובירט.

279. די פאסיפיק אייזענבאהן; "אָנקעל טאָם'ס קעבין". (1853) — דער צוקונפט פון קאליפאָרניא, די ענטדעקונג פון גאָלד דאָרטען, און דער אויס־זיכט פון האנדעל מיט יאפאן, האָט פערגרעסערט דעם וואונש פאר א פערקעהר צווישען די אטלאנטישע און פאסיפישע אָקעאנען דורך עפּעס א וועג וואָס זאָל זיין קירצער וויא דער ארום דעם קאפּ האָרן, אָדער דער איבער'ן איסטמוס פון פאנאמא. מיט דיזען ציעל אין אויג, האָט די רעגיערונג ארויסגעשיקט אין 1853 אן עקספּעדיציאָן צו אונטערזוכען די וועגען וועלכע וואָלטען געקענט זיין פאסענד פאר אן אייזענבאהן צום פאסיפישען אָקעאן. א גענויער בעריכט פון דיזע פערשיעדענע לאנד מעסטונגען איז פערעפענטליכט געוואָרען פון קאָנ־גרעס; דער בעריכט ענטהאלט א וויכטיגע שילדערונג פון יענעם טייל לאנד צו יענער צייט. ערשט אין 1862 איז א פאסיפישע אייזענבאהן אָנגעפאנגען גע־וואָרען, און זיבען יאָהר זיינען פערביי איידער די אָסט און די וועסט זיינען פעראייניגט געוואָרען דורך רעלסען (זעה פאראגראף 366).

אין 1852 האָט הערייעט ביטשער סטאָו ארויסגעגעבען "אָנקעל טאָם'ס קעבין" — אן ערצעהלונג פון שקלאפען לעבען אין זיד. דער בוך האָט באלד געמאכט א זעהר גרויסען רושם. אין צייט פון איין יאָהר זיינען איבער דריי הונ־דערט טויזענד עקזעמפּליאַרען פערקויפט געוואָרען. די ערצעהלונג האָט פאָר־געשטעלט די פראגע וועגען שקלאפעריי אויף אזא אופן אז עס האָט איבער־צייגט דעם פובליקום די שרעקליכקייט פון דער שקלאפעריי סיסטעמע, און האָט מייסטענס געהאָלפען אומבייטען די גאנצע שקלאפעריי פראגע פון א פּאָלי־טישער אויף א מאָראלישער פראגע. זעהר וועניג ביכער האָבען געהאט אזא שנעלע און אזא גרויסע פערברייטונג. דער בוך איז געלעזען געוואָרען איבער גאנץ אייראָפּא און איז איבערזעצט געוואָרען אין צוואנציג פערשיעדענע שפראכען.*)

*) די פאפולאריטעט פון בוך איז נאך יעצט גרויס. די ערצעהלונג איז אנפאנגס פערעפענטליכט געווארען אין פארטזעצונגען אין 1851—1852 אין דער "נעשאנעל איראַ", אן אנטי-שקלאפעריי צייטונג וואס איז ארויסגעגעבען געווארען אין דער שטאט וואשינגטאן.

the pioneers of the numerous expositions which have followed in various lands.

Japanese ports opened, 1854.

Japan, like China, had closed her ports to foreign countries for centuries. Commodore Matthew C. Perry was sent in 1853 to try to open negotiations, and succeeded in 1854 in making a treaty with the military ruler of Japan by which certain ports were opened. Skilful diplomacy accomplished that which other nations had attempted in vain.

279. Pacific Railroad; "Uncle Tom's Cabin." (1853.) — The acquisition of California, the discovery of gold there, and the prospect of intercourse with Japan, heightened the desire for communication between the Atlantic and Pacific oceans by some route shorter than that around Cape Horn or that by the way of the Isthmus. With this end in view the government sent out, in 1853, an expedition to examine the different routes that might seem suitable for a railroad to the Pacific. A full report of these various surveys was published by Congress; it forms a valuable account of that part of the country at that time. It was not until 1862 that a Pacific railroad was begun, and seven years went by before the East and West were joined by rails (sect. 366).

Pacific railroad.

"Uncle Tom's Cabin."

In 1852 Harriet Beecher Stowe published "Uncle Tom's Cabin," a story of slave life in the South. This book made an immense sensation; within a year of its publication over three hundred thousand copies had been sold. It presented the subject of slavery in a way that took hold of the public, and was largely instrumental in changing the question from a political to a moral one. Few books have had so rapid and so wide a circulation. It was read all over Europe, and has been translated into twenty different languages.[1]

[1] Its popularity is still great. It was first issued as a serial story, 1851–1852, in the *National Era*, an antislavery newspaper published at the city of Washington.

When the time came to choose a President, the Whigs, hoping to win again through military glory, nominated General Winfield Scott, with William A. Graham of North Carolina for Vice-President. The Democrats nominated Franklin Pierce of New Hampshire for President, and William R. King of Alabama for Vice-President. Both the Whigs and the Democrats upheld in their platforms the Compromise of 1850, including the Fugitive Slave Law. The Free-soil convention nominated John P. Hale of New Hampshire and George W. Julian of Indiana. In the election the Democrats carried all the states except four, though in some the majority was small.[1]

General Scott nominated.

Pierce elected.

278. Franklin Pierce; World's Fairs; Japan. (1853.) — The Free-soil party polled a smaller vote than in the preceding election. It seemed as if the Compromise of 1850 was about to be fairly tested. Though Pierce had been in political life for a number of years, and had been a brigadier-general in the Mexican War, he had done nothing to bring himself before the notice of the country at large. He was chosen simply because the convention was afraid to nominate one of the party leaders.

Among the peaceful occurrences of this troubled administration may be mentioned the American World's Fair, which was held at New York in 1853. England had held in 1851, at London, a grand exhibition to illustrate the world's progress in arts and sciences, and to this she had invited the world to contribute. It had been a great success, and the United States wished to follow her example. The New York Fair was of great use in giving the American people a knowledge of the products and manufactures of other countries. These two fairs were

World's Fair, 1853.

[1] The four states were Massachusetts, Vermont, Tennessee, and Kentucky.

ווען דיא צייט איז געקומען צו ערוועהלען א פּרעזידענט, האבען דיא וויגס, מיט דער האפנונג ווידער צו געווינען דורך מיליטערישע בעריהמטהייט, ארויס־געשטעלט גענעראל ווינפיעלד סקאט, מיט וויליאם גרעהעם, פון נארד קעראליי־נא, פאר וויס־פרעזידענט. דיא דעמאקראטען האבען ארויסגעשטעלט פרענקלין פּיערס, פון ניו העמשיר, פאר פּרעזידענט, און וויליאם ר. קינג, פון אלאבאמא, פאר וויס־פרעזידענט. ביידע, דיא וויגס און דיא דעמאקראטען, האבען אין זייערע פּלאטפארמען אונטערשטיצט דעם קאמפּראמיס פון 1850, וויא אויך דעם געזעץ וועגען אנטלאפענע שקלאפען. דיא פריי־לאנד קאנווענציאן האט ארויסגעשטעלט דזשאן פּ. העיל, פון ניו העמשיר, און דזשארדזש וו. דזשיליען, פון אינדיאנא. ביי דיא וואהלען האבען דיא דעמאקראטען געוואונען אין אלע שטאאטען, אויסער פיער, הגם אין מאנכע איז זייער מאיאריטעט געווען זעהר קליין.*)

278. פרענקלין פּיערס; א וועלט אויסשטעלונג; יאפּאן. (1853) — דיא פריי־לאנד פּארטיי האט געצויגען א קלענערע צאהל שטימען וויא ביי דיא פריהעריגע וואהל. עס האט געשיינט דאס דער קאמפּראמיס פון 1850 וועט איצט ריכטיג אויספּרובירט ווערן. הגם פּיערס איז געווען טהעטיג אין פּאליטי־שען לעבען פאר א געוויסע צאהל יאהרען, און איז געווען א בריגאדיער־גענעראל אין דער מעקסיקאנער מלחמה, האט ער אבער גארנישט געטהאן זיך צו מאכען בעקאנט אין גאנצען לאנד. ער איז אויסגעקליבען געווארען בלויז דאפיר ווייל דיא קאנווענציאן האט מורא געהאט ארויסצושטעלן איינעם פון דיא פּארטיי פיהרער.

צווישען דיא פריעדליכע פּאסירונגען פון דיזער טומעלדיגער אדמיניסטרא־ציאן, קען פערעכענט ווערן דיא אמעריקאנער וועלט אויסשטעלונג, וועלכע איז אבגעהאלטען געווארען אין ניו יארק, אין 1853. ענגלאנד האט אין 1851 אבגע־האלטען אין לאנדאן א גרויסארטיגע אויסשטעלונג צו בעווייזען דער וועלט'ס פּארשריט אין קונסט און וויסענשאפט, און דאצו האט זיא איינגעלאדען דיא גאנצע וועלט בייצוטראגען. עס איז געווען א גרויסער ערפאלג, און דיא פעראיי־ניגטע שטאאטען האט עס געוואלט נאכפאלגען איהר ביישפּיעל. דיא ניו יארקער אויסשטעלונג איז געווען פון גרויס נוצען דערמיט וואס זיא האט געגעבען דעם אמעריקאנער פאלק א בעגריף וועגען דיא פּראדוקטען און פאבריקאציאן פון אנדערע לענדער. דיזע צוויי אויסשטעלונגען זיינען געווען דיא ערשטע פּיא־

*) דיא פיער שטאאטען זיינען געווען מאסאטשוזעטס, ווערמאנט, טענעסי און קענ־טאקי.

ליכע פּאָסט פעראייניגונג, מיט איהר הויפּט קוואַרטיר אין בערן, שווייצערלאַנד, אָנגעפאַנגען איהרע געשעפטען, און יעצט האָבען כמעט אַלע נאַציאָנען זיך אָנגעשלאָסען אָן דעם, מאַכענדיג גלייכע אינטערנאַציאָנאַלע פּאָסט פּרייזען פאַר כמעט דיא גאַנצע וועלט. דאָס איז איינע פון דיא גרעסטע טריאומפען פון דער מאָדערנער ציוויליזאַציאָן.

אין 1849 איז א נייער דעפּאַרטמענט צוגעגעבען געוואָרען צו דער פערוואַלטענדער אָבטיילונג פון דער רעגיערונג. עס האָט זיך גערופען "דעפּאַרטמענט אָוו דהי אינטיריאָר" (פון אינערליכע אנגעלעגענהייטען), ווייל אַלעס וואָס איז געווען אונטער איהר אויפזיכט איז געווען פערבונדען מיט אינערליכע אנגעלעגענהייטען. קיין אַנדער אָבטיילונג פון דער רעגיערונג האָט ניט אונטער איהר אויפזיכט דיא פערוואַלטונג פון א גרעסערע צאָהל פערשיעדענע זאכען; צווישען דיזע זאכען געפינען זיך דיא רעגיערונגס לענדער, דער פּאַטענט אמט, פּענסיאָנען, דיא אינדיאַנער, דער צענזוס און בילדונג. דער וואָס איז אָן דער שפּיצע פון דיזען דעפּאַרטמענט הייסט "סעקרעטערי אָוו דהי אינטיריאָר" און ער איז א מיטגליעד פון פּרעזידענט'ס קאַבינעט. דיא מייסטע פון זיינע פּפליכטען זיינען פריהער דורכגעפיהרט געוואָרען פון דעם דעפּאַרטמענט פאַר אויסערליכע אנגעלעגענהייטען.

277. נייע פּאַרטיי פיהרער; פּרעזידענט קאַנדידאַטען. (1852) — דזשאָן סי. קעלהון איז געשטאָרבען אין 1850; הענרי קלעי און דאַניעל וועבסטער אין 1852. נייע פּאַרטיי פיהרער זיינען געקומען אויף דער סצענע אי אין זיד אי אין נאָרד. צווישען דיא דעמאָקראַטען זיינען געווען סטיפען א. דאָגלעס, פון אילינאָי, און דזשעפערסאָן דייוויס, פון מיסיסיפּי; צווישען דיא וויגס פון זיד איז געווען אַלעקסאַנדער ה. סטיווענס, פון דזשאָרדזשיא, ווערענד דיא נייע אַנטי-שקלאַפעריי פּאַרטיי האָט צוגעקראָגען פיעל קראַפט אין קאָנגרעס דורך דיא ערוועהלונג פון טשאַרלעס סאָמנער, פון מאַסאַטשוזעטס, סעמאָן פּ. טשייס, פון אָהייאָ, און וויליאַם ה. סוערד, פון ניו יאָרק, צו זיצע אין רעפּרעזענטאַנטען הויז אָדער אין סענאַט.

אן ענדערונג אין דיא גרויסע פּאָליטישע פּאַרטייען פון לאַנד איז יעצט געווען אונפערמיידליך. דיא שקלאַפעריי פראַגע האָט געמוזט צוטיילען דיא נאָרד און זיד פליגלען פון ביידע פּאַרטייען, דיא דעמאָקראַטען און דיא וויגס. דיא אַנטי-שקלאַפעריי וויגס האָבען אָנגעפאַנגען איבערצוגעהן צו דער "פריי-לאַנד" פּאַרטיי, וויא עס האָבען אויך געטהאָן דיא אַנטי-שקלאַפעריי דעמאָקראַטען פון דיא נאָרד. אין זיד זיינען דיא פּאָר-שקלאַפעריי וויגס געווען גענייגט זיך צו פעראייניגען מיט דיא דעמאָקראַטען; אויף אַזא אופן האָבען דיא וויגס אין ביידע פּלעצער, אין דיא נאָרד און אין דיא זיד, פערלאָרען גרויסע מאַסען, ווערענד דיא דעמאָקראַטישע פערלוסטען אין דיא נאָרד זיינען מעהר וויא ערזעצט געוואָרען דורך זייערע געווינסען אין זיד.

have joined it, making uniform international postal rates for nearly the whole world. This is one of the greatest triumphs of modern civilization.

Department of the Interior, 1849.

In 1849 a new department was added to the executive branch of the government, called the Department of the Interior, because everything under its charge is connected with internal affairs. None of the other branches of the government has under its direction a greater variety of interests; among them are the Public Lands, the Patent Office, Pensions, the Indians, the Census, and Education. The Secretary is a member of the President's Cabinet. Most of the duties had previously been performed by the Department of State.

New party leaders.

277. New Party Leaders; Presidential Nominations. (1852.)—John C. Calhoun died in 1850; Henry Clay and Daniel Webster in 1852. New party leaders came upon the scene from both the South and the North. Among the Democrats were Stephen A. Douglas of Illinois and Jefferson Davis of Mississippi; among the southern Whigs, Alexander H. Stephens of Georgia; while the new Antislavery party gained great strength in Congress by the election to seats in the House or Senate of Charles Sumner of Massachusetts, Salmon P. Chase of Ohio, and William H. Seward of New York.

A change in the great political parties of the country was now inevitable. Slavery must divide the northern and southern wings of both Democrats and Whigs. The antislavery Whigs began to go to the Free-soil party, as did also the antislavery Democrats of the North. In the South the pro-slavery Whigs tended to unite with the Democrats; thus in both North and South the Whigs were losing numbers, while the Democratic losses in the North were more than offset by the gains in the South.

of treating rubber with sulphur is known as vulcanizing, and was patented in 1844. Many great improvements have since been made, and rubber is now extensively used in the manufacture of a great variety of articles. **Rubber.**

276. **Postage (1845); Department of the Interior (1849).** — Previous to 1845 the postage on letters was charged according to the number of sheets and the distance the letter was carried, the amount due being collected on delivery.[1]

In 1845 a new law was passed, reducing the postage to five cents for all distances under three hundred miles and ten cents for greater distances, the charge to be according to weight, a half-ounce being taken as the unit. In 1847 postage stamps of these denominations were issued and the modern system of postal administration was fairly begun. In 1851 the postage on letters was again reduced, a uniform charge of three cents per half-ounce or fraction thereof being established, regardless of distance, except in the cases of the extreme West and the Pacific coast.[2] In 1875 the International Universal Postal Union, with headquarters at Berne, began operations, and now almost all nations **Postal rates.** **International Postal Union.**

[1] Postage rates were fixed by act of Congress in 1792, and afterward modified in 1816 and at other times. In 1843, for a distance not over thirty miles, the rate for a single sheet was six cents; from thirty to eighty miles, ten cents; eighty to one hundred and fifty miles, twelve and one-half cents, and so on, according to distance, the highest rate being twenty-five cents for over four hundred miles. Two pieces of paper were charged double these rates. These were the inland charges; ocean postage was proportionally higher.

[2] The postage on papers, books, and printed matter was also (1851) greatly lessened. In 1883 the letter rate was reduced to two cents, and in 1885 the unit for domestic letter postage was made one ounce. Postal cards, introduced by Austria, were first issued by the United States in May, 1873. Ocean postage was also, largely through the efforts of the United States, reduced to five cents per half-ounce (or to speak accurately, per fifteen grammes), and that upon printed matter in proportion.

אויסגעארבייט ווערן אין אירגענד וועלכער פאָרם. דיזער פּראָצעס צום בעארבייטען גומי מיט שוועפעל איז בעקאַנט אַלס וואולקאַניזירען און איז פּאַ־טענטירט געוואָרען אין יאָהר 1844. פיעלע גרויסע פערבעסערונגען זיינען זייט דאַן געמאַכט געוואָרען, און גומי ווערט יעצט פיעל געברויכט ביים פאַבריצירען אַ גרויסע צאָהל פערשיעדענע אַרטיקלען.

276. פּאָסט־געלד (1845) ; דעפּאַרטמענט פון אינערליכע אַנגעלעגענ־הייטען (1849). — פאַר'ן יאָהר 1845 האָט דאָס שיקען בריעף פון איין פּלאַץ צו אַן אַנדערן געקאָסט לויט דיא צאָהל פון בויגעלאַך פּאַפּיער און דיא וויטקייט וואָס דער בריעף האָט געדאַרפט געהן, און דאָס געלד פאַר'ן איבערשיקען פלעגט קאָלעקטירט ווערן ביים אָבגעבען דעם בריעף.*)

אין 1845 איז אַ נייער געזעץ אָנגענומען געוואָרען, פערקלענערענדיג דיא פּרייזען פאַר פּאָסט צו פינף סענט פאַר אַלע שטרעקען ווענינער וויא דריי הונ־דערט מייל און צעהן סענט פאַר גרעסערע שטרעקען און דיא בערעכענונג זאָל זיין נאָך דער וואָג אָנשטאָט דיא צאָהל בויגעלאַך. אַ האַלבער אונץ איז אָנגענומען געוואָרען אַלס דער באַזיס. אין 1847 זיינען פּאָסט־מאַרקען פון דיזען זאָרט ארויסגעלאָזען געוואָרען און דיא היינטיגע סיסטעמע פון פּאָסט פערוואַלטונג איז שוין כּמעט געוועזן אָנגעפאַנגען. אין 1851 איז דער פּאָסט פּרייז פון בריעף ווידער פערקלענערט געוואָרען ; אַ גלייכער פּרייז פון דריי סענט פאַר אַ האַלבען אונץ אָדער אַ טייל דערפון איז פעסט־געשטעלט געוואָרען, ניט אַכטענדיג אויף דיא וויטקייט, אויסער פלעצער פון גאַנץ וויטען וועסט און דעם ברעג ביים פּאַסיפישען אָקעאַן.**) אין יאָהר 1875 האָט דיא אינטערנאַציאָנאַלע אַלוועלט־

*) דיא פּאָסט־געלד איז בעשטימט געוואָרען פון קאָנגרעס אין 1792. נאָכהער איז עס געענדערט געוואָרען אין יאָהר 1816 און אויף פערשיעדענע מאָל שפּעטער. אין 1843 איז פּאַר אַ שטרעקע פון דרייסיג מייל געווען דער פּרייז פאַר אַן איינציגען בויגען זעקס סענט ; פון דרייסיג ביז אַכציג מייל צעהן סענט ; פון אַכציג ביז הונדערט און פופציג מייל, צוועלף און אַ האַלב סענט, און אַזוי ווייטער, לויט דיא וויטקייט. דער העכסטער פּרייז איז געווען פינף און צוואַנציג סענט פאַר מעהר וויא פיער הונדערט מייל. צוויי בויגעלאַך פּאַפּיער האָבען גע־קאָסט דאָפּעלט פון דיא אויסגערעכענטע פּרייזען. דאָס זיינען געווען דיא אינלענדישע פּרייזען ; ים־פּאָסט פּרייזען זיינען געווען פערהעלטניסמעסיג פיעל העכער.

**) דיא פּאָסט פּרייזען אויף צייטונגען, ביכער, און געדרוקטע זאַכען זיינען אויף (1851) פיעל פערקלענערט געוואָרען. אין 1883 איז דיא בריעף ראַטע פערקלענערט געוואָרען צו צוויי סענט און אין 1883 איז דער באַזיס פון געוויכט פאַר אַן אינלענדישען בריעף געמאַכט געוואָרען איין אונץ אָנשטאָט אַ האַלבען אונץ. פּאָסט קאַרטען, וועלכע זיינען צוערשט איינגע־פיהרט געוואָרען אין עסטרייך, זיינען צום ערשטען מאָל ארויסגעלאָזען געוואָרען אין דיא פעראייניגטע שטאַאַטען אין מאַי, 1873. ים־פּאָסט איז אויך מייסטענס דורך דיא בעמיהונגען פון דיא פעראייניגטע שטאַאַטען, פערקלענערט געוואָרען צו פינף סענט פאַר אַ האַלבען אונץ (אָדער, צו ריידען ריכטיג, פאַר פופצעהן גראַמס), און אויך געדרוקטע זאַכען לויט פּראָ־פּאָרציאָן.

— דיא פאָלקס צעהלונג פון 1850 האָט בעוויזען אז דיא בעפעלקערונג האָט זיך פערגרעסערט מעהר וויא אויף א דריטעל איבער דער צאָהל פון יאָהר 1840. אין יעדער הינזיכט האָט דאָס לאַנד געוואַקסען; פאַבריקען האָבען זיך שנעל פער־מעהרט אין דיא אָסט און אין דיא מיטעלע שטאאטען, אייזענבאַהנען האָבען זיך אויסגעשטרעקט ווייטער און ווייטער צו דיא וועסט, און דער האַנדעל, סיי דער אויסלענדישער און סיי ביי דיא בו׳עגעס פון לאַנד, האָט זיך אויסגעשפרייט. אין דער מאַסע פּראָדוקטען וואָס איז אַרומגעפיהרט געוואָרען פון איין אָרט צום אַנדערן האָט בלויז ענגלאַנד אַריבערגעיאָגט דיא פעראייניגטע שטאַאטען. דער אויסזיכט פאַר דאָס לאַנד פון א מאַטעריעלען שטאַנדפּונקט איז געווען א העכסט גלענצענדער.

א גרויסער הונגער אין אירלאַנד אין יאָהר 1847, אַן אַנצאָהל פּאָליטישע רעוואָלוציאָנען אין אייראָפּאַ, וועלכע האָבען געצוואונגען פיעלע צו פערלאָזען זייערע היימען, דיא נייעס וועגען דיא ענטדעקונג פון גאָלד אין קאַליפאָרניא און דיא ערצעהלונגען וועגען דיא פרייהייט פון אמעריקא — אַלע דיזע זאַכען צוזאַ־מען האָבען פעראורזאַכט א ריעזיגע פערגרעסערונג פון אימיגראַציאָן. פון א יעהרליכען דורכשניט פאַר דיא פריהערדיגע פינף און צוואַנציג יאָהר פון וועניגער וויא איין הונדערט טויזענד, איז דיא צאָהל געוואַקסען צו מעהר וויא דריי הונ־דערט טויזענד אין 1850. עס איז געווען א העכסט מערקווירדיגער פאַקט, אז מיט אייניגע זעהר קליינע אויסנאַהמען האָבען זיך אַלע דיזע אימיגראַנטען בעזעצט אין דיא פרייע שטאַאטען און טעריטאָריען.

275. ערפינדער. (1839—1846) — פּאָליטישע קריעגערייען און מחלוקות האָבען ניט דערשטיקט דעם גייסט פון ערפינדונג און אונטערנעהמונג, וועלכער איז יעצט אַנערקענט אַלס אַן אַמעריקאַנער כאַראַקטעריסטיקע. עס איז אָבער גע־ווען ערשט נאָך יאָהרען פון ענטמוטהיגונג און שווערע אַרבייט, דאָס עליאַס האָו (דער אינגענער) פון מאַסאַטשוזעטס, האָט אין 1846 פּאַטענטירט זיין נעה־מאַשינע. דיא גרויסע וויכטיגקייט פון זיין ערפינדונג איז געווען דער פּלאַץ פון דער לעכעל אין דעם שפּיץ פון דער נאָדעל; דאָס איז געווען וואָס האָט גע־מאַכט זיין מאַשין פאַר אַן ערפאָלג, און אַלע שפּעטערדיגע פערבעסערונגען האָ־בען איבערגעלאָזען דיזע אייגענשאַפט. ערשט אין 1854 האָט האָו ריכטיג בעוויזען זיין רעכט אויף דער ערפינדונג און דאַן האָט ער גענאָסען דיא פרוכט פון זיין אַרבייט.

אין 1839 האָבען טשאַרלס גודיער און נאַטאַניעל העיוואַוד, פון קאָנעטיקוט, ענטדעקט אז ווען שוועפעל ווערט געמישט מיט גומעלאַסטיקע וועט ביי א הויכע טעמפּעראַטור אַרויסקומען א צוזאַמענשטעלונג פון א מאַטעריאַל וואָס קען

increased more than one-third over that of 1840. In every way the country was growing; manufactories were rapidly increasing in the eastern and middle states, railroads were stretching out farther and farther west, and commerce, both foreign and along the coast was extending, the United States being surpassed in tonnage by Great Britain only. The outlook for the country from a material point of view was highly promising.

United States in 1850.

A great famine in Ireland in 1847; a number of political revolutions in Europe, which forced many to leave their homes; the news of the discovery of gold in California; and the stories of the freedom of America; — all combined to cause a vast increase of immigration. From a yearly average for the preceding twenty-five years of less than one hundred thousand the number had grown to more than three hundred thousand in 1850. It was a significant fact that, with the most trifling exceptions, all these immigrants settled in the free states and territories.

Immigration.

Inventions.

275. Inventors. (1839-1846.) — Political quarrels and struggles did not choke the spirit of invention and enterprise which is now recognized as an American characteristic. It was, however, only after years of discouragement and toil that Elias Howe, Jr., of Massachusetts, in 1846 patented his sewing-machine. The great feature of his invention was the position of the eye in the point of the needle; it was this that made his machine successful, and all subsequent improvements have retained this feature. It was not until 1854 that Howe fully established his claim and reaped the reward of his ingenuity.

Sewing-machines.

In 1839 Charles Goodyear and Nathaniel Haywood of Connecticut discovered that sulphur mixed with india-rubber at a high temperature would result in a composition that can be worked into almost any shape. This process

(1850.) — There seems to be little doubt that the Compromise of 1850 was acceptable to the majority of the people both north and south. What they wished for was peace. California was admitted as a free state September 9, 1850, and the other provisions of the compromise were carried out.

California admitted, 1850.

The new fugitive slave law, however, aroused much feeling when it became more fully understood. Its provisions were rigid. The whole matter was put under the charge of United States officials. The fugitive was not permitted to testify; cases were to be decided without a jury by a United States commissioner or judge, from whose decision there was to be no appeal by *habeas corpus* or otherwise; the simple affidavit of the alleged owner or his agent was sufficient, on proof of identity, to send the fugitive back into slavery; on slight evidence the case could be removed from the state where the alleged fugitive was captured to the state from which it was claimed that he had fled; all persons were required to aid in the capture of the runaways should the marshal call on them for help; obstructing the arrest of fugitives, or concealing them, or in any way aiding their escape, was punishable by heavy fine and by imprisonment.

Fugitive slave law.

At once there arose a cry from the North that such a law was "unjust, unconstitutional, and immoral." As a political measure the law was very unwise, for nothing that had been done previously had so tended to force the subject of slavery on the attention of the people of the North. It was not long before many of the northern states passed "Personal Liberty Laws," designed to obstruct as much as possible the execution of the obnoxious law. Meanwhile the Antislavery party was rapidly increasing.

Opposition in the North.

"Personal Liberty Laws."

274. Census; Great Increase of Immigration. (1850.) — The census of 1850 showed that the population had

פּראָמיס פון 1850 איז געווען צופרידענשטעלענד צו אַ מאַיאָריטעט פון דאָס פאָלק אי אין נאָרד אי אין זיד. וואָס זיי האָבען איבערהויפּט געוואונשען איז געווען פריעדען. קאַליפאָרניאַ איז אויפגענומען געוואָרען אַלס אַ פרייער שטאַאט דעם 9טען סעפּטעמבער, 1850, און די אַנדערע פּונקטען פון דעם קאָמפּראָמיס זיינען אויך דורכגעפיהרט געוואָרען.

דער נייער געזעץ וועגען אַנטלאָפענע שקלאַפען האָט אָבער ערוועקט פיעל אויפרעגונג, ווען מען האָט איהם אָנגעפאַנגען בעסער צו פערשטעהן. די פאָרשריפטען זיינען געווען זעהר שטרענגע. די גאַנצע זאַך איז איבערגעגעבען געוואָרען אין די הענד פון בעאַמטע פון די פעראייניגטע שטאַאטען. דעם אַנטלאָפענעם איז ניט ערלויבט געווען צו זיין אַן עדות פאַר זיך אַליין; די פּראָצעסען האָבען געדאַרפט ענטשיעדען ווערן ניט פאַר אַ געריכט פון געשוואָרענע, זאָנדערן פאַר אַ קאָמישיאָנער פון די פעראייניגטע שטאַאטען, אָדער אַ ריכטער פון וועמענס ענטשיידונג עס איז קיין מיטעל ניט געווען צו אַפּעלירען דורך "הייבעאַס קאָרפּוס" אָדער אויף אַן אַנדער אופן; די איינפאַכע שבועה פון דעם וואָס האָט זיך אָנגעגעבען אַלס אייגענטהימער, אָדער פון זיין אַגענט, איז גענוג געווען אויף בעוויזע אַז זיי דערקענען דעם אַנטלאָפענעם, צו שיקען איהם צוריק צו שקלאַפעריי; אויף שוואַכע בעוויזע האָט דער גאַנצער פּראָצעס געקענט איבערגעטראָגען ווערן פון דעם שטאַאט וואו דער אַנטלאָפענער איז געכאַפּט געוואָרען אין דעם שטאַאט פון וואַנען עס איז בעהויפּטעט געוואָרען אַז ער איז אַנטלאָפען; אַלע פּערזאָנען זיינען געווען געצוואונגען צו העלפען כאַפּען די אַנטלאָפענע ווען דער מאַרשאַל האָט ביי זיי געפאָדערט הילפע; צו שטערען אין דעם אַרעסט פון אַנטלאָפענע, אָדער זיי צו בעהאַלטען, אָדער אויף אירגענד וועלכען אופן זיי צו העלפען אין זייער ויברח, איז בעשטראָפט געוואָרען מיט אַ גרויסע סומע געלד און מיט געפענגניס.

באַלד האָט זיך אויפגעהויבען אַ געשריי פון די נאָרד אַז אַזאַ געזעץ איז "אונגערעכט, אונקאָנסטיטוציאָנעל און אונמאָראַליש". אַלס אַ פּאָליטישער שריט איז דער געזעץ געווען זעהר ניט קיין קלוגער, ווייל קיין זאַך וואָס איז פריהער געטהאָן געוואָרען האָט ניט אויפגעטהאָן אזוי פיעל צום ארויפצוצווינגען די פראַגע אויף די איינוואָהנער פון נאָרד. עס האָט ניט לאַנג געדויערט און פיעלע נאָרד שטאַאטען האָבען אָנגענומען "פּערזענליכע פרייהייטס געזעצע", וועלכע האָבען בעצוועקט צו שטערען אזוי ווייט וויא מעגליך די דורכפיהרונג פון דעם פערהאַסטען געזעץ. דערווייל איז די פּאַרטיי געגען שקלאַפעריי שנעל געוואַקסען.

274. דער צענזוס; גרויסע פערגרעסערונג פון אימיגראַציאָן. (1850)

גענומען געוואָרען בעזונדער און זיינען ענדליך אָנגענומען געוואָרען איינער נאָך'ן אַנדערן מיט קליינע ענדערונגען. דיזער אָבמאַך איז בעקאַנט אַלס דער קאָמפּראָמיס פון 1850. דיא הויפּט פּונקטען זיינען געווען: (1) אַז קאַליפאָרניא זאָל אריינגעלאָזען ווערן אַלס אַ פרייער שטאַאט; (2) אַז ניו מעקסיקאָ און יוטאַ זאָלען אָרגאַניזירט ווערן אַלס טעריטאָריע, אָהנע צו ערווינערן דיא שקלאַפעריי פראַגע; (3) אַז טעקסעס זאָל אויפגעבען מאַנכע פון איהרע טענות צו לאַנד וועגען וועלכער דער סכסוך איז אָנגעגאַנגען, זיא זאָל דערפאַר קריגען צעהן מיליאָן דאָלער; (4) אַז דער שקלאַפען האַנדעל אין דיסטריקט אָוו קאָלאָמביאַ (וואו דיא שטאָט וואַשינגטאָן געפינט זיך) זאָל פערבאָטען ווערן, הגם שקלאַפעריי אַליין זאָל דאָרט יאָ ערלויבט זיין*); (5) אַז אַ נייער און שטרייננגערער געזעץ וועגען אַנטלאָפענע שקלאַפען זאָל אָנגענומען ווערן.

272. וועבסטער און דער געזעץ וועגען אַנטלאָפענע שקלאַפען. (1850) — דיא דעבאַטע אין קאָנגרעס וועגען דיזע פאָרשלעגע איז געווען לאַנג און ביטער. דאַניעל וועבסטער האָט אין אַ רעדע וואָס ער האָט געהאַלטען דעם 7טען מערץ, 1850, פערטהיידיגט דעם קאָמפּראָמיס און האָט אָנגעגריפען דיא אַבאָלוציאָניסטען אַלס צושטערער פון דאָס לאַנד. צו דער זעלבער צייט האָט ער פערענטפערט דיא שקלאַפעריי. דיזע רעדע האָט געמאַכט אַ גרויסע אויפרעגונג איבער'ן גאַנצען לאַנד. הגם זיינע מאָטיווען פאַר'ן האַלטען דיזע רעדע זיינען קיינמאָל ניט אויפגעקלעהרט געוואָרען, איז מעגליך אַז ער האָט עס געטהאָן אויס מורא פאַר אַ צושפּאַלטונג פון דאָס לאַנד. אָבער וואָס דער מאָטיוו זאָל ניט געווען זיין, וועבסטער'ס גרויסער איינפלוס איז דורך דעם פערשוואונדען. פיעלע פון זיינע פריהערדיגע פריינד האָבען געקוקט אויף איהם וויא אויף אַ רענעגאַט, און זאָגאַר מענשען פון דיא זיד שטאַאטען האָבען איהם וועניג געטרויט. ער איז געשטאָרבען אין 1852, אָהנע צוריק צו געווינען זיין פריהערדיגען איינפלוס.**)

273. קאַליפאָרניא אריינגענומען; דער געזעץ וועגען אַנטלאָפענע שקלאַפען. (1850) — עס שיינט צו זיין וועניג צווייפעל דאָס דער קאָמ־

*) דיזער פּונקט, הגם ער האָט אָביסעל נאָכגעגעבען דעם געפיהל געגען שקלאַפעריי, האָט אָבער ערלויבט דיא מיטגליעדער פון קאָנגרעס און אַנדערע מיטצובריינגען זייערע שקלאַפען אין דער הויפּט שטאָט אָהנע וועלכע עס איז פּראַגען.

**) זעה ווהיטיער'ס פּאָעמען, "אי־כבוד", 1850, און "דיא פערלאָרענע געלעגענהייט", 1880.

pared the "Omnibus Bill," so called because it provided for so many different things.

The bill was a compromise measure designed to settle all existing troubles. Its different provisions were taken up separately, and finally passed one by one with little modification. This arrangement is known as the Compromise of 1850. The chief points were (1) that California should be admitted as a free state; (2) that New Mexico and Utah should be organized as territories without reference to slavery; (3) that Texas should give up some of her claims to the lands in dispute, but should receive $10,000,000 for so doing; (4) that the slave trade in the District of Columbia should be forbidden, though slavery itself should be allowed[1]; (5) that a new and more stringent fugitive slave law should be enacted.

Compromise of 1850.

Webster's "Seventh of March Speech."

272. Webster and the Fugitive Slave Law. (1850.) — The debate in Congress over these measures was long and bitter. Daniel Webster, in a speech on the 7th of March, 1850, defended the compromise and attacked the Abolitionists as disturbers of the country, at the same time apologizing for slavery. This speech caused a great sensation all over the country. Though his motive for making it has never been clearly explained, it was probably the fear of secession. Whatever the motive, Webster's great influence was gone. Many of his former friends looked upon him as a renegade, and even southern men distrusted him. He died in 1852, without regaining his former prestige.[2]

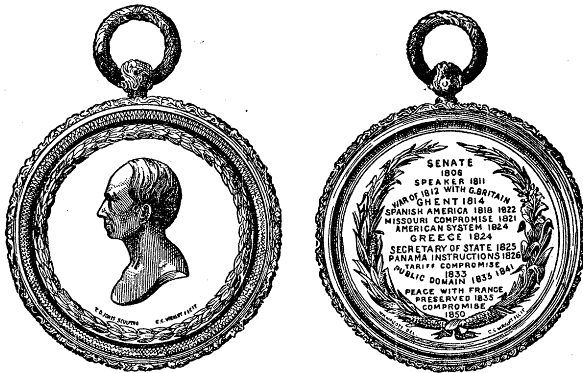
273. California admitted; the Fugitive Slave Law.

[1] This, while yielding something to the antislavery sentiment, would allow members of Congress and others to bring their slaves to the capital without question.

[2] See Whittier's poems, "Ichabod," 1850, and "The Lost Occasion," 1880.

in their claim. Should these claims of Texas be allowed? Should California come in as a free state? Should New Mexico and Utah be organized as territories with or without slavery? These were the questions before the Congress of 1849–1850.

Another matter was also forcing itself into notice. The South complained that the old fugitive slave law of 1793, for the return of runaway slaves to their owners, was not enforced, and was inadequate. The North on its side com- **Fugitive slaves.**

MEDAL PRESENTED BY CONGRESS TO HENRY CLAY.

plained of the slave trade in the city of Washington, declaring it to be a disgrace to the country. It was now evident that the question of slavery had got into politics and would stay there until some settlement could be made.

271. **Compromise of 1850.** — Extremists on both sides demanded secession as the only remedy, while the moderate men of both sides believed that some arrangement like the Missouri Compromise could be made. Henry Clay had come forward in 1820 as the "Great Pacificator"; now through his influence a committee of the Senate pre- Compromise of 1850.

דיזע טענות פון טעקסעס אָנגענומען ווערן? זאָל קאַליפאָרניא אריינקומען אַלס אַ פרייער שטאַאט? זאָלען ניו מעקסיקאָ און יוטאַ אָרגאַניזירט ווערן אַלס טעריטאָריען מיט אָדער אָהן שקלאַפעריי? דאָס זיינען געווען דיא פראַגען וואָס זיינען פאָרגעלעגען פאַר'ן קאָנגרעס פון דיא יאָהרען 1849—1850.

נאָך אַ פראַגע האָט אויך געצויגען אויף זיך שטאַרק דיא אויפמערק־זאַמקייט. דיא זיד האָט זיך בעקלאָגט אַז דער אַלטער געזעץ וועגען אַנטלאָפענע שקלאַפען וועלכער איז דורכגעפיהרט געוואָרען אין 1793, און וועלכער האָט פאָרגעשריבען אַז אַנטלאָפענע שקלאַפען מוזען אומגעקעהרט ווערן צו זייערע אייגענטהימער, ווערט ניט דורכגעפיהרט, און איז אויך ניט גענוגענד. דיא נאָרד פון איהר זייט האָט זיך בעקלאָגט אויף דעם שקלאַפען האַנדעל אין דער שטאָט וואַשינגטאָן, ערקלערענדיג עס פאַר אַ שאַנדע פאַר'ן גאַנצען לאַנד. עס איז יעצט דייטליך געווען צו זעהן, אַז דיא פראַגע וועגען שקלאַפעריי איז אריין אין דער פאָליטיק און וועט דאָרט פערבלייבען ביז זיא וועט אויף אירגענד וועלכען אופן געשליכטעט ווערן.

271 דער קאָמפּראָמיס פון 1850. — דיא פערביסענע פון ביידע צדדים האָבען געפאָדערט אַ צושיידונג אַלס דיא איינציגע רפואה, וועהרענד דיא רוהיגע־רע פון ביידע צדדים האָבען געגלויבט אַז אַ וועלכער עס איז אָבמאַך וויא דער מיזורי קאָמפּראָמיס קען אויסגעאַרבייט ווערן. הענרי קלעי איז ארויסגעקומען אין 1820 אַלס "דער גרויסער שלום־מאַכער"*); יעצט האָט דורך זיין איינפלוס אַ קאָמיטע פון סענאַט אויסגעאַרבייט דעם "אָמניבוס ביל" ("אָמניבוס" איז אַ דיליזשאַנס, אַ וואָגען וואָס פיהרט אַלערליי פּאַסאַזשירען), וועלכער איז אַזוי גערופען געוואָרען, ווייל ער האָט אין זיך ענטהאַלטען אַזוי פיעל פערשיעדענע פראַגען.

דער פאָרשלאַג איז געווען אַ קאָמפּראָמיס געזעץ וואָס האָט געזאָלט שליכ־טען אַלע עקזיסטירענדע קריעגערייען. דיא פערשיעדענע פונקטען זיינען פאָר־

*) דאָס בילד אויף דער ענגלישער זייטע 301 שטעלט פאָר ביידע זייטען פון דעם מעדאַל וואָס דער קאָנגרעס האָט געגעבען צום שטאַאטסמאַן הענרי קלעי, וועלכער האָט געשפּיעלט אַ וויכטיגע ראָלע אין דער פּאָליטיק פון אַמעריקא צו יענער צייט און האָט גע־האָלפען פערענטפערען זעהר פיעלע שווערע פראַגען.

אויף איין זייט פון מעדאַל איז דאָס בילד פון הענרי קלעי און אויף'ן צווייטען זייט זיינען דיא דאַטען פון וויכטיגע פּאַסירונגען אין וועלכע ער האָט זיך בעטייליגט.

דעמאָקראַטען אין ניו יאָרק, און דער סוף איז געווען אז זיי האָבען דעם שטאאט אָבגעגעבען צו דיא וויגס, און דורך דעם האָבען זיי ערוועהלט טיילאָר און פילמאָר, וועלכע האָבען געקראָגען דיא מאַיאָריטעט פון עלעקטאָרעל שטימען אין ביידע, דיא פרייע און דיא שקלאַפען שטאאטען.

טיילאָר האָט צו פערדאַנקען זיין מיליטערישען ערפאָלג וואָס ער איז אויסגעקליבען געוואָרען אלס א קאנדידאט. ער האָט אליין צוגעגעבען אז ער האָט אין לעבען קיין מאָל ניט געשטימט, און האָט ניט געהאַט קיין ברעקעל פּאָליטישע איבונג; און פיעלע געשיכטען פלעגען דערצעהלט ווערן צו בעווייזען וויא איהם פעהלט דיא נויטיגע בעקאַנטשאַפט מיט פּאָליטישע פראַגען. ער איז געווען אַן עהרליכער מאַן און האָט זיך ארויסגעצייגט אלס א פיעל בעסערער הויפּט-בע-אַמטער וויא מאַנכע וועלכע האָבען געהאַט בעסערע געלעגענהייטען פון איהם. זיין טויט, וועלכער איז געקומען נאָכדעם וויא ער איז געווען בלויז זעכצעהן מאָנאַטען אין אמט, איז אָהנע צווייפעל געווען א גרויסער פערלוסט פאר'ן לאַנד.

269. קאַליפאָרניא אָרגאַניזירט אַ רעגיערונג. (1849) — מיט דיא עמיגראַנטען נאָך קאַליפאָרניען זיינען מיטגעגאַנגען א גרויסע צאָהל רויהע יונגען, גנבים און לומפּען פון יעדען זאָרט, און דער צושטאַנד פון דאָס לאַנד איז געווען זעהר א געזעצלאָזער. דיא אָרדנונגס-ליבענדע מענער צווישען דיא עמיגראַנטען, ווערענדיג ענטריסטעט איבער דיא נאַכלעסיגקייט פון קאָנגרעס, וועלכער האָט פאר זיי ניט פערזאָרגט קיין רעגיערונג, האָבען אין 1849 אָרגאַניזירט אַן אייגע-נע רעגיערונג, און אויף'ן ראַטה פון פּרעזידענט טיילאָר האָבען זיי זיך געווענדעט צום קאָנגרעס פאר אויפנאַהמע אלס א שטאאט. א פּונקט אין דער פאָרגעשלאָ-גענער קאָנסטיטוציאָן, וועלכע האָט פערבאָטען שקלאַפעריי, האָט צווישען דיא זיד מיטגליעדער פון קאָנגרעס ערוועקט אַן אָפּאָזיציאָן געגען דעם פּלאַן. אין צייט פון דער דעבאַטע איבער דער פראַגע איז דער פּרעזידענט געשטאָרבען, און ווייס פּרעזידענט מילאַרד פילמאָר האָט איבערגענומען דיא פּפליכטען פון פּרעזי-דענטען אמט.

270. שווערע פראַגען פאר'ן קאָנגרעס. (1849—1850) — טעקסעס האָט גע'טענהט אז איהר גרענעץ צו דיא וועסט איז דער טייך ריא גראַנד ביז זיין קוואַל. דיזע טענה האָט אין זיך אריינגענומען לאַנד וואָס איז אימער געווען פעררעכענט אלס א טייל פון מעקסיקאָ. אָבער דיא טעקסאַנער, געשטיצט פון אלע זידליכע שטאאטען צוזאַמען, האָבען זיך געהאַלטען ביי זייער טענה. זאָלען

get a single electoral vote, it succeeded in dividing the Democrats in New York, with the result of giving that state to the Whigs, and thereby electing Taylor and Fillmore, who received a majority of electoral votes in both the free and the slave states.

Taylor elected, 1848.

It was because of Taylor's military success alone that he was chosen as a candidate. He himself acknowledged that he had never voted in his life, and had no political training whatever; and many stories were told to show his lack of acquaintance with political affairs. He was a man of integrity, and proved to be a far better chief officer than some who had had greater opportunities. His death, which occurred after he had been sixteen months in office, was an undoubted loss to the country.

California sets up a government.

269. California sets up a Government. (1849.) — With the emigrants to California went a large number of ruffians, thieves, and villains of all descriptions, and the condition of that country was a lawless one. The order-loving men among the emigrants, disgusted at the dilatoriness of Congress, which had provided no government for them, set up in 1849 a government of their own, and, by the advice of President Taylor, applied to Congress for admission as a state. A clause in the proposed constitution prohibiting slavery aroused opposition to the measure among the southern members of Congress. During the discussion of the question the President died, and the Vice-President, Millard Fillmore, assumed the duties of the Presidential office.

Death of Taylor, 1850.

Questions before Congress.

270. Difficult Questions before Congress. (1849–1850.) — Texas claimed that her western boundary was the river Rio Grande to its source. This claim took in territory which had always been considered a part of Mexico. But the Texans, supported by the South as a whole, persevered

268. Presidential Candidates; Free-soil Party; Whigs elect Taylor. (1848.) — In this state of affairs the time for nominating candidates for the Presidency came round. Clear-headed men saw that now there was a distinct issue before the country, but the leaders of both of the great parties dodged the question, and each nominating convention refused to commit itself in regard to slavery. The Democrats chose Lewis Cass of Michigan, as candidate for President, and William O. Butler of Kentucky for Vice-President. The Whigs, following the course which had been so successful in 1840, nominated Zachary Taylor of Louisiana, with Millard Fillmore of New York for Vice-President. Taylor was a slaveholder, but was believed to be opposed to the extension of slavery.

Presidential nominations, 1848.

Zachary Taylor.

ZACHARY TAYLOR.

ZACHARY TAYLOR was born in Virginia, November 24, 1784. He was educated in Kentucky, his father having removed to that state in 1785. He entered the United States army in 1808, and took part in the various Indian wars and showed himself to be a skilful officer. His victories in the Mexican War made him the Whig candidate for President, and he was elected. He died in office, July 9, 1850. He was a man of sterling character, and was known as "Old Rough and Ready."

A number of Whigs and northern Democrats who supported the Wilmot Proviso, dissatisfied with the action of the conventions in regard to slavery, resolved to form a new party. A convention of these, held at Buffalo, formed the "Free-soil Party"; the old Liberty party joined them, and the convention nominated Martin Van Buren and Charles Francis Adams.

In the election which followed, though this party did not

268. פרעזידענט קאַנדידאַטען; דיא פריי־לאַנד פּאַרטיי; דיא וואיגס ערוועהלען טיילאָר. (1848) — ווען דאַס לאַנד איז געווען אין דיזען צושטאַנד איז אָנגעקומען דיא צייט פאַר ארויסשטעלען קאַנדידאַטען פאַר פּרעזידענט. מענשען מיט קלאָרע קעפּ האָבען געזעהן אז יעצט ליגט פאַר א דייטליכע פראַגע פאַר׳ן לאַנד, אָבער דיא אָנפיהרער פון ביידע פון דיא גרויסע פּאַרטייען האָבען אויסגעמידען דיא פראַגע, און יעדע פון דיא נאַציאָנאַלע קאָנווענציאָנען האָט זיך ענטזאָגט אויסצושפּרעכען וועגען דער פראַגע פון שקלאַפעריי. דיא דעמאָקראַטען האָבען ארויסגעשטעלט לואיס קעס, פון מישיגען, אַלס קאַנדידאַט פאַר פּרעזידענט, און וויליאַם אָ. באַטלער, פון קענטאָקי, פאַר וויים־פּרעזידענט. דיא וואיגס, געהענדיג אויף דעם וועג וועלכער איז געווען אזוי ערפאָלגרייך אין 1840, האָבען ארויסגעשטעלט זעקאַרי טיילאָר,*) פון לואיזיענע, מיט מילארד פילמאָר, פון ניו יאָרק, פאַר וויים־פּרעזידענט. טיילאָר איז געווען א שקלאַפען האַלטער, אָבער מען האָט געגלויבט אז ער איז געגען דיא פערשפּרייטונג פון שקלאַפעריי.

אַן אַנצאָהל וואיגס און דעמאָקראַטען פון דיא נאָרד, וועלכע האָבען אונטערשטיצט דעם "ווילמאָט פּאָרשריפט", זייענדיג אונצופרידען מיט דער האַנדלונג פון דיא קאָנווענציאָן וועגען שקלאַפעריי, האָבען בעשלאָסען צו גרינדען א נייע פּאַרטיי. א קאָנווענציאָן איז אָבגעהאַלטען געוואָרען אין באָפאַלאָ און דאָרט איז געגרינדעט געוואָרען דיא "פריי־לאַנד פּאַרטיי"; דיא אַלטע פרייהייטס פּאַרטיי האָט זיך אָן זיי אָנגעשלאָסען, און דיא קאָנווענציאָן האָט ארויסגעשטעלט מארטין וואַן ביורען און טשאַרלס פראַנסיס עדעמס.

הגם דיזע פּאַרטיי האָט ביי דיא פאָלגענדע וואהלען ניט געקראָגען קיין איינציגע עלעקטאָראַל שטימע, איז איהר אָבער געלונגען צו צושפּאַלטען דיא

*) זעקארי טיילאָר, וועמעס בילד געפינט זיך אויף דער ענגלישער זייטע 299, איז געבאָרען געוואָרען אין ווירדזשיניא דעם 24טען נאָוועמבער, 1784. ער האָט זיך אויסגעבילדעט אין קענטאַקי, וויל זיין פאַטער האָט זיך אריבער געקליבען אין יענעם שטאַאט אין 1785. ער איז אריינגעטרעטען אין דער אַרמעע פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען אין 1808, האָט זיך בעטייליגט אין פערשיעדענע אינדיאַנער מלחמות און זיך ארויסגעצייגט אַלס פעהיגער אָפיציער. זיינע זיעגע אין דער מעקסיקאַנער מלחמה האָבען איהם געמאַכט פאַר דעם וואיג קאַנדידאַט פאַר פּרעזידענט, און ער איז ערוועהלט געוואָרען. ער איז געשטאָרבען אין אמט, דעם 9טען יולי, 1850. ער איז געווען א מאַן מיט א ברילליאַנטענעם כאַראַקטער און איז נאָך אויף דיא עלטערע יאהרען געווען בעקאַנט אַלס א מאַן פון אונערמידליכע ענערגיע און האַנדלונג.

באלד ערעפענט געווארען, און דאס איז געווארען דער ליבלינגס־וועג צו דערגרייכען קאליפארניא ביז דיא פאסיפיק אייזענבאהן קאמפאניע האט אויסגעבויט אן אנגענעהמערן און שנעלערן וועג.

ניט אכטענדיג אויף דיא שוועריגקייטען, זיינען אין וועניגער וויא צוויי יאהר צייט געוועזען אין דיא גרענעצען פון קאליפארניא אזוי פיעל וויא א גוטע 100 טויזענד עמיגראנטען. דיא מייסטע פון זיי זיינען געקומען פון דיא פרייע שטאאטען, און דיזער פאקט האט געהאט א וויכטיגען איינפלוס אויף דער שפעטערדיגער געשיכטע, ניט נור פון קאליפארניא, נור פון גאנצען לאנד.

267. דער ווילמאט פארשריפט. (1846) — דאס וואס מען האט צוגעקראגען אזוי פיעל לאנד, האט ווידער ארויפגעבראכט דיא פראגע וועגען שקלאפעריי אויף אן אופן וואס האט געפאדערט אן ענטפער. טעקסעס איז אריינגענומען געווארען אלס א שקלאפען שטאאט; אבער דיא גאנצע איבריגע טעריטאריע איז געוועזען פריי פון שקלאפעריי אונטער מעקסיקא. זאל דיזע נייע לאנד זיין פרייע אדער ניט פרייע אונטער דיא פעראייניגטע שטאאטען? געוואוינליך האבען אייוואהנער פון דיא זיד שטאאטען ניט געוואלט זיך בעזעצען אין פלעצער וואו זיי האבען ניט געקענט מיטנעהמען זייערע שקלאפען מיט זיך. דיא נארד שטאאטען וואלטען צוריקגעוויזען אירגענד וועלכען פארשלאג צו מאכען שקלאפען לאנד פון דעם וואס איז שוין פריהער געוועזען פרייע לאנד. ווען דער מיזורי קאמפראמיס פון 1820 זאל אנגעווענדעט ווערן צו דער נייער טעריטאריע וואלט דיא ליניע פון 36 און א האלב גראד צוטיילט קאליפארניא כמעט אויף דער העלפט; אבער דאס האט ניט צופריעדענגעשטעלט ניט דיא נארד איינוואהנער, וועמעס פרינציפען עס האט פערלעצט, און ניט דיא זיד איינוואהנער, וועלכע וואלטען אויסגעשלאסען ווערן פון מאנכע פון דיא בעסטע שטיקער לאנד.

אין דער צייט וואס דיא פראגע וועגען קריגען לאנד פון מעקסיקא איז דעבאטירט געווארען אין קאנגרעס, האט דייוויד ווילמאט, א דעמאקראטישער קאנגרעסמאן פון פענסילווייניא פארגעשלאגען אן ענדערונג צו דעם פארגעשלאגענעם געזעץ, וועלכער האט פארגעשריבען אז שקלאפעריי זאל אויף עוויג זיין פערבאטען אויף אירגענד וועלכע לאנד וואס וועט געקויפט ווערן פון מעקסיקא. דאס איז בעקאנט אלס דער "ווילמאט פארשריפט", און אבוואהל ער איז דורכגעגאנגען אין רעפרעזענטאנטען הויז, איז ער דורכגעפאלען אין סענאט. ער איז אבער נאכהער געוועזען א פאליטישער שלאג־ווארט ביי דיא קומענדע צוויי אדער דריי וואהל קעמפפע פאר פרעזידענט.*)

*) העניבאל העמלין (וועלכער איז שפעטער געווארען וויצע-פרעזידענט) האט אין דער אבוועזענהייט פון ווילמאט אריינגעבראכט פאר איהם דעם פאסט אין רעפרעזענטאנטען הויז.

Emigrants in California.

Francisco, was soon opened, and became the favorite way of reaching California until the Pacific railroad offered a pleasanter and more rapid means of travel.

Notwithstanding the hardships, in less than two years there were fully one hundred thousand emigrants within the bounds of California. Most of the emigrants were from the free states, and this fact had an important influence upon the after history, not only of California, but of the whole country.

Slavery and the new territory.

267. Wilmot Proviso. (1846.) — The acquisition of so much territory again brought up the question of slavery, and in a way that demanded an answer. Texas had been admitted as a slave state, but all the other territory had been free under Mexico. Should this new territory be free or slave under the United States? As a rule southern men would not settle where they could not take their slaves with them. The North would resist any proposition to make slave territory of that which was already free. If the Missouri Compromise of 1820 were applied to the new country, the line of 36° 30′ would divide California nearly in halves; but this satisfied neither the Northerners, whose principles it violated, nor the Southerners, who would thus be shut out from some of the most desirable lands.

"Wilmot Proviso."

While the question of obtaining territory from Mexico was being debated in Congress, David Wilmot, a Democratic member of the House from Pennsylvania, proposed an amendment to the bill, providing that slavery should be forever prohibited in any territory that might be purchased from Mexico. This is known as the "Wilmot Proviso," and though it passed the House of Representatives (1846), it failed in the Senate. It was, however, a political watchword in the next two or three Presidential campaigns.[1]

[1] Hannibal Hamlin (afterward Vice-President), in the absence of Wilmot, introduced for him the proviso in the House of Representatives.

accomplished the main objects he had set before himself on entering office (sect. 258), and he might well feel satisfied with his success. The tariff had been reduced, the Sub-Treasury had been reëstablished, the Oregon question had been settled, and California had been acquired.

266. Gold in California. (1848.) — No one suspected the great value of California. It was known to be of exceptional fertility; this, together with the splendid harbor of San Francisco, was enough to make it highly desirable in American eyes. Scarcely, however, had the treaty with Mexico been arranged when news was brought of the discovery of gold.[1] **Gold in California.**

At once (1849) there was a rush to the gold fields. There were at that time two ways to get there, — around Cape Horn, and by the route overland. By these two routes men hastened to the new El Dorado. Of the two, the overland route was perhaps the more dangerous, for the path lay across vast plains, unoccupied except by herds of buffalo and hostile Indians. These goldseekers were full of an indomitable perseverance that was worthy of a better cause. The hardships and sufferings of these overland emigrants were many and severe. So great was the loss of life among the cattle, and, indeed, among the emigrants themselves, that it was said that the trail could be kept by following the line of whitening bones. **Rush to the gold fields, 1849.**

A third route, by ship or steamer to the Isthmus of Panama, thence across the isthmus and by water to San

[1] The discovery was made by a man named Marshall, during the construction of a mill-race in the valley of the American River, for the sawmill of a Swiss immigrant, Captain Sutter. Gold was actually discovered in January, 1848, before the treaty of Guadalupe Hidalgo had been signed, but news travelled so slowly in those days that the fact was not fully appreciated in the eastern states until December, when President Polk, in his annual message, confirmed the reports and gave them great publicity.

דורכגעפיהרט דיא הויפּט זאַכען וואָס ער האָט זיך אָנגענומען ביים אריינטרעטען אין אמט און ער האָט זיך געמעגט פיהלען גאַנץ צופרידען מיט זיין ערפאָלג. דער טאַריף איז פערקלענערט געוואָרען, דיא צווייגען פון שאַץ־קאַמער זיינען צוריק איינגעפיהרט געוואָרען, דיא אָרעגאָן פראַגע איז געשליכטעט געוואָרען און קאַליפאָרניא איז ערוואָרבען געוואָרען.

266. גאָלד אין קאַליפאָרניאַ. (1848) — קיינער האָט קיין אַהנונג ניט געהאַט וועגען דעם גרויסען ווערטה פון קאַליפאָרניא. מען האָט געוואוסט אַז עס איז אויסערגעוואוינליך פרוכטבאַר און אַז דאָס צוזאַמען מיט דעם גרויסאַרטי־גען האַפען פון סאַן פראַנציסקאָ איז געווען גענוג צו ערוועקען ביי דיא אַמעריקאַ־נער אַ גרויסען חשק צו דאָס לאַנד. אָבער דער אָבמאַך מיט מעקסיקאָ איז נאָך כמעט אין גאַנצען ניט געווען געשלאָסען, ווען עס איז געבראַכט געוואָרען דיא נייעס וועגען דיא ענטדעקונג פון גאָלד.*)

באַלד (1849) איז געוואָרען אַ געלאַף צו דיא גאָלד פעלדער. עס זיינען צו יענער צייט געווען צוויי וועגען צו קומען אַהין — אַרום דעם קאַפּ האָרן און דורך דעם וועג אויף דער יבשה. דורך דיזע צוויי וועגען האָבען זיך מענשען געאיילט צו דיא נייע עלדאָראַדאָ. פון דיא צוויי איז דער יבשה וועג געווען פיע־לייכט דער מעהר געפעהרליכער, ווייל ער איז געלעגען איבער אַן אונגעהייערע וויסטעניס, אונבעוואָהנט, אויסער פיעלייכט פון סטאַדעס בופעל־אָקסען און פיינדליכע אינדיאַנער. דיזע גאָלד זוכער זיינען געווען אָנגעפילט מיט אַן אונ־בעהערשבאַרע ענטשלאָסענהייט וואָס וואָלט געמעגט בענוצט ווערן פאַר אַ בע־סערן צוועק. דיא שוועריגקייטען און ליידען פון דיא עמיגראַנטען וואָס האָבען גע־רייזט איבער'ן לאַנד זיינען געווען אונגעהייערע. אַזוי גרויס איז געווען דער פער־לוסט פון לעבענס צווישען דיא פיה, און טאַקע אויך צווישען דיא עמיגראַנטען אַליין, אַז מען האָט געזאָגט דאָס זייער שפּור וואָלט געקענט געפונען ווערן ווען מען זאָל נאָכגעהן דער ליניע פון פערטריקענטע ביינער.

אַ דריטער וועג, מיט'ן שיף אָדער דאַמפּפער צו דעם איסטמוס פון פּאַנאַמאַ, דאַן אַריבער דעם איסטמוס און מיט'ן וואַסער נאָך סאַן פראַנציסקאָ, איז

*) דיא ענטדעקונג איז געמאַכט געוואָרען פון אַ מאַן מיט'ן נאָמען מאַרשאַל, בעת ער האָט געהאַלטען אין בויען אַ זעג־מיל פאַר אַ שווייצאַרישען אימיגראַנט, קאַפּיטאַן סאַטער, אין דעם טהאַל פון אַמעריקאַן ריווער (טייך). גאָלד איז אייגענטליך שוין ענטדעקט געוואָרען אין יאַנואַר, 1848, איידער דער אָבמאַך פון גוואַדאַלופּאַ הידאַלגאָ איז נאָך אונטערשריבען געווען, אָבער נייעס איז געגאַנגען אַזוי לאַנגזאַם אין יענער צייט, אַז דער פאַקט איז ניט ריכטיג בעקאַנט געוואָרען אין דיא אָסטליכע שטאַאַטען ביז דעצעמבער, ווען פּרעזידענט פּאָלק האָט אין זיין יעהרליכען באָטשאַפט בעשטעטיגט דיא בעריכטען און האָט זיי געלאָזט ברייט פערשפּרייטען איבער'ן גאַנצען לאַנד.

ניט דיא פעראייניגטע שטאַאטען און אויך ניט ענגלאַנד האָט געהאַט אַן אונבעשטרייטבאַרע רעכט, און דארום איז אַ קאָמפּראָמיס געווען דער נאַטירליכער און אויך ריכטיגסטער אָבמאַך; אויף דעם האָט מען איינגעשטימט. דיא ליניע פון 49 גראַד נאָרד לאַטיטוד, וועלכע איז שוין געווען דער גרענעץ פון דעם "לייק אָוו דהי וואודס" ביז דיא ראָקי מאַונטיינס, איז אָבגעמאַכט געוואָרען אַלס דיא ליניע ביז צום ברעג פון פּאַסיפישען אָקעאַן, אָבער ענגלאַנד האָט פאַר זיך געזאָלט בעהאַלטען דעם ווענקואווער אינזעל. דיזער פריעדליכער אָבמאַך "איז געווען אי גערעכט, אי עהרליך, אי צופרידענשטעלענד".*)

265. צווייגען פון שאַץ־קאַמער ווידער איינגעפיהרט; טאַריף; פּאָלק׳ס ערפאָלג. (1848—1846) — דיא צווייגען פון שאַץ־קאַמער זיינען, וויא בעוואוסט, אָבגעשאַפט געוואָרען אין 1841, און דיא רעגיערונג האָט זיך זינט דאַן בענוצט מיט דיא פריוואַט באַנקען. ביי דער ערשטער זיצונג פון דעם נייעם קאָנגרעס איז אַ פערבעסערטע סיסטעמע, אָבוואָהל כמעט עהנליך צו דיא אַלטע, אויסגעאַרבייט געוואָרען, און אַ געזעץ וואָס האָט עס איינגעפיהרט איז שנעל דורכגעפיהרט געוואָרען. דיזער געזעץ איז נאָך יעצט אין קראַפט (1901).

פּאָלק האָט אין זיין ערשטען באָטשאַפט געראַטהען רעווידירען דעם טאַריף אַזוי אַז דיא צאָל זאָל פערקלענערט ווערן און צו מאַכען אַ טאַריף וואָס זאָל זיין בלויז פאַר הכנסה. נאָך אַ היבשען קאַמפף האָט דער קאָנגרעס אָנגענומען אַ געזעץ, וועלכער איז בעקאַנט אַלס דער טאַריף פון 1846; דאָס איז בלויז געווען אַ מילדער פּראָטעקציאָנס געזעץ, און ביז 1861 איז דאָס לאַנד מעהר געווען אויף אַ פרייען־האַנדעל באַזיס וויא אין אירגענד וועלכער פעריאָדע זינט 1816. אונטער דיזען טאַריף זיינען שטייערן געווען "אד וואַלאָרעם" — דאָס הייסט, לויט דעם ווערטה פון דיא אַריינגעפיהרטע סחורות.

מען קען אַלזאָ זעהן אַז אין ווייניגער וויא דריי יאָהר האָט פּאָלק געהאַט

*) דיא טענות פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען צו אָרעגאָן זיינען געווען בעגרינדעט: (1) אויף גרעי׳ס בעזוך ביים קאָלאָמביאַ טייך אין 1792; (2) אויף לואיס און קלאַרק׳ס ערפאָרשונגען; (3) אויף׳ן אָבקויפען פון דער לואיזיענע טעריטאָריע; (4) אויף דעם שפּאַנישען טראַקטאַט פון 1819; (5) אויף דעם וואָס ענגלאַנד האָט צוריק געגעבען אַסטאָריאַ, אַן אַמעריקאַנער פּאָסטען, נאָך דער מלחמה פון 1812; (6) דיא אַמעריקאַנער בעזעצונגען זיד פון דעם 49טען פּאַראַלעל.

דער טראַקטאַט איז פּראָקלאַמירט געוואָרען אין קראַפט דעם 5טען אויגוסט, 1846. פון דעם ברעג פּאַסיפיק אָקעאַן האָט דיא גרענעץ ליניע געזאָלט נאָכפאָלגען "דעם מיטען פון דעם קאַנאַל, וועלכער טיילט אָב דעם קאָנטינענט פון ווענקואווער אינזעל." אַ פראַגע איז נאָכהער ערהויבען געוואָרען וועגען דעם ריכטיגען קאַנאַל, און דיא זאַך איז ניט געשליכטעט געוואָרען ביז 1871. דיא אָרעגאָן לאַנד וועלכע איז אויף אַזאַ אופן איבערגעלאָזען געוואָרען פאַר דיא פעראייניגטע שטאַאטען האָט ארומגענומען דיא איצטיגע שטאַאטען אָרעגאָן, וואַשינגטאָן, איידאַהאָ און טיילען פון מאָנטאַנאַ און ווייאָמינג.

Boundary line agreed upon.

Neither the United States nor Great Britain had an indisputable claim, and so a compromise was the natural as well as the fairest settlement; this was agreed upon. The line of 49° north latitude, already the boundary from the Lake of the Woods to the Rocky Mountains was settled on as the line to the coast, but England was to retain Vancouver Island. This peaceful settlement "was at once just, honorable, and fortunate."[1]

Sub-Treasury.

265. Sub-Treasuries reestablished; Tariff; Polk's Success. (1846-1848.) — The Sub-Treasury system had been abolished in 1841, and the government had since availed itself of private banks. At the first session of the new Congress an improved system, though essentially similar to the old one, was devised, and a bill establishing it was promptly passed. This is still in force (1901).

Tariff of 1846.

Polk in his first message advised a revision of the tariff so as to reduce duties and make a tariff for revenue only. After a considerable struggle Congress passed a bill known as the Tariff of 1846; this was only a moderately protective measure, and until 1861 the country was more nearly upon a free trade basis than during any period since 1816. Under this tariff all duties were *ad valorem*.

It will be seen that in less than three years Polk had

[1] The claims of the United States to Oregon rested (1) on Gray's visit to the Columbia River in 1792 (sect. 174); (2) on Lewis and Clark's explorations (sect. 174); (3) on the Louisiana Purchase; (4) on the Spanish treaty of 1819; (5) on the retrocession by England of Astoria, an American post, after the War of 1812; (6) the American settlements south of the 49° parallel.

The treaty was proclaimed in force August 5, 1846. From the coast the boundary line was to follow "the middle of the channel which separates the continent from Vancouver Island." A question having arisen as to the true channel, the matter was not settled until 1871 (see sect. 371). The Oregon country thus confirmed to the United States embraced the present states of Oregon, Washington, Idaho, and parts of Montana and Wyoming.

of persons were ready to try their fortunes on the Pacific coast. The first band of emigrants went out from Massachusetts in 1832. The American Board of Commissioners for Foreign Missions in 1836 sent out to the Oregon Indians missionaries, among them Dr. Marcus Whitman. In the years following other missionaries, both Catholic and Protestant, were sent. A small band of emigrants went in 1841, a larger one the next year, and in 1843 a band of more than eight hundred persons emigrated to the distant country. Isolated from the rest of the population, these emigrants showed themselves good examples of the earnest, self-reliant, self-governing American pioneer.

Missionaries to Oregon.

In the Presidential campaign of 1844, one of the Democratic cries had been, "Fifty-four forty [54° 40′] or fight," that latitude being the southern boundary of the Russian possessions, and one which would exclude Great Britain altogether from the western coast of the continent. It was folly to suppose that England would agree to such terms without a conflict.[1] In his inaugural, Polk took a warlike tone which, though probably meant for political effect, stimulated the emigration already begun. In 1845, about seven thousand American citizens were actually living within Oregon, while the British occupancy was limited to a few forts and stations of the Hudson's Bay Company.

"Fifty-four forty or fight."

By the Florida treaty of 1819 the parallel of 42° north latitude had been agreed upon as the northern boundary of the Spanish possessions, and to this line Mexico extended without question; the disputed territory was therefore between 42° and 54° 40′. Of this the United States claimed all, while Great Britain claimed to a point somewhat south of the Columbia River.

[1] The United States already had offered to compromise on the line of 49°.

אויף'ן פאסיפישען ברעג. דיא ערשטע קאמפאניע עמיגראנטען זיינען ארויס פון מאסאטשוזעטס אין 1832. דער אמעריקאנער קאמיטעט פון קאמיסיאנערן וואס פיהרט אן דיא מיסיאנערסקע ארבייט אין פרעמדע לענדער, האט אין 1836 ארויסגעשיקט מיסיאנערן צו דיא ארעגאן אינדיאנער. צווישען דיזע מיסיאנערן איז געווען דאקטאר מארקוס וויטמאן. שפעטער זיינען אנדערע מיסיאנערן, קאטאליקען און פראטעסטאנטען, ארויסגעשיקט געווארען. א קליינע קאמפאניע עמיגראנטען איז אוועק אין 1841, א גרעסערע קאמפאניע דעם קומענדען יאהר, און אין 1843 האבען מעהר וויא אכט הונדערט פערזאן עמיגרירט נאך דער ווייטער טעריטאריע. אבגעטיילט פון דיא איבעריגע איינוואהנער, האבען זיך דיזע עמיגראנטען ארויסגעצייגט אלס גוטע ביישפילע פון דעם ערנסטען זעלבסט־פערטרויטען, זעלבסט רעגיערענדען אמעריקאנער פיאניר.

אין דעם פרעזידענטען וואהל־קאמפף פון 1844 איז איינער פון דיא דעמאקראטישע געשרייען געווען "פיער און פופציג פערציג (54 גראד 40 מינוטען) אדער קאמפף". דער ציפער "פיער און פופציג פערציג" האט בעצייכענט אויף'ן לאנד קארטע דיא זיד גרענעצען פון דיא רוסישע פאסעסיעס, און דאס וואלט אויסגעשלאסען ענגלאנד אין גאנצען פון דעם וועסטליכען ברעג פון דעם נארד אמעריקאנעם קאנטינענט. עס איז נאריש געווען אנצונעהמען אז ענגלאנד וועט צושטימען דערצו אהן א קאמפף.*) אין זיין איינשווערונגס רעדע האט פרעזידענט פאלק אנגענומען א קריעגערישען טאן, וועלכער, הגם ער איז פיעלייכט געמיינט געווארען בלויז פאר פאליטישען עפעקט, האט ערמוטהיגט דיא עמיגראציאן וואס האט זיך שוין געהאט אנגעפאנגען. אין 1845 האבען שוין אונגעפעהר זיבען טויזענד אמעריקאנער בירגער ווירקליך געוואהנט אין ארעגאן, וועהרענד דיא ענגלישע הערשאפט איז געווען בעשריינקט צו בלויז איינינגע פעסטונגען און סטאציאנען פון דער האדסען'ס בעי קאמפאניע.

דורך דעם פלארידא טראקטאט פון 1819 האט מען איינגעשטימט אויף דעם פאראלעל פון 42טען גראד נארד לאטיטוד אלס דיא נארד גרענעצען פון דיא שפאנישע פאסעסיעס, און צו דיזער ליניע האט זיך מעקסיקא פערשפרייט אהנע אירגענד וועלכע שטערונג; דאס לאנד איבער וועלכער עס איז געווען א סכסוך האט זיך דארום געפונען צווישען 42 גראד און 54 גראד און 40 מינוטען. פון דעם האט דיא פעראייניגטע שטאאטען געפאדערט אין גאנצען, וועהרענד ענגלאנד האט געפאדערט ביז א פונקט עטוואס זיד פון דעם טייך קאלאמביא.

*) דיא פעראייניגטע שטאאטען האט שוין דאן געהאט אנגעבאטען צו מאכען א קאמפראמיס אויף דער ליניע פון 49טען גראד. יעדער גראד, וויא בעוואוסט, איז צוטיילט אויף 60 מינוט און יעדע מינוט אויף 60 סעקונדען.

עס איז צו יענער צייט געווען א גרויסע אָפּאָזיציאָן צו דער מלחמה, אָבער ניט שטארק גענוג עס צום פערמיידען.*) הגם עס איז געווען פיעל בעסער אז דיא גרויסע טעריטאָריע וואָס איז ערוואָרבען געוואָרען זאָל זיין אונטער אמעריקאַנישער קאָנטראָלע, איז אָבער דאָ ווענינ אורזאכע צו צווייפלען, אז עס וואָלט אין גיכען סיי וויא סיי געקומען אונטער דער הערשאפט פון דיא פעראייניגטע שטאאטען דורך אן אָבמאַך, אָדער האנדעל, אָדער אויף אירגענד אן אנדערן, וועניגער צווייפעלהאפטען וועג, וויא דער אויף וועלכען מען איז געגאנגען.

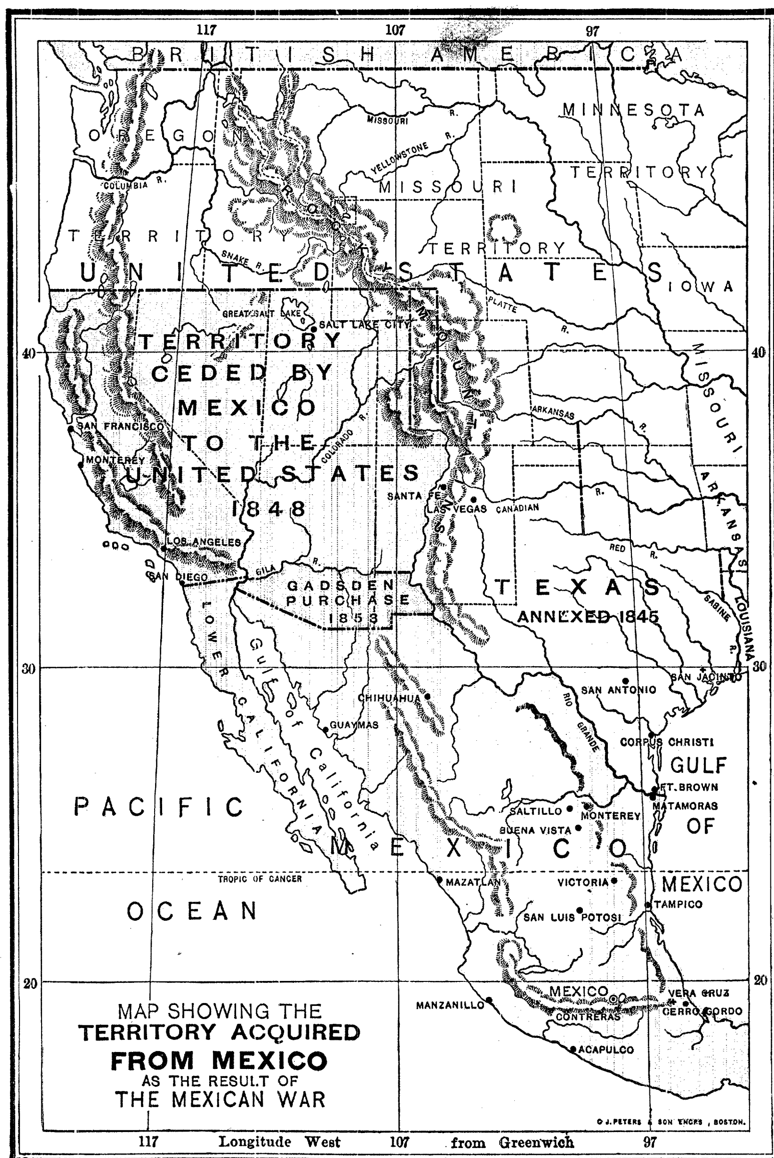
264. אָרעגאָן. (1815—1846)—ניט נור איבער דיא גרענעצען זיינען דאָן געווען סכסוכים. ערשט אין 1842 איז אויסגעגלייכט געוואָרען דער נאָרד־אָסטליכער גרענעץ סכסוך צווישען ענגלאנד און דיא פעראייניגטע שטאאטען; אָבער צו יענער צייט האָט מען עס ניט געהאַלטען פאר פּראקטיש זיך אריינצולאָזען אין דער פראגע וועגען דעם נאָרד־וועסטליכען גרענעץ, וועגען וועלכען מען האָט זיך אויך ניט געקענט אייניגען. עס איז דארום איבערגעלאָזען געוואָרען פאר צוקונפטיגע אונטערהאנדלונגען, און אן אָבמאַך וואָס איז געשלאָסען געוואָרען אין יאָהר 1818 און איז בענייט געוואָרען פון צייט צו צייט האָבען ביידע לענדער צוזאמען געהאַלטען דאָס לאנד וועסט פון דיא ראָקי מאָונטיינס. זעהר וועניג האָט מען געוואוסט אין דיא אָסטליכע שטאאטען וועגען דעם כאראַקטער פון דיא אָרעגאָן לאנד. פיעלע פעהיגע מענשען האָבען געהאַלטען דעם בעזיץ דערפון פאר א גאנץ קליינער וויכטיגקייט און זיינען גאנץ גרייט געווען עס אָבצוגעבען צו ענגלאנד.**)

ניט איבעראַל איז אָבער אזוי געווען. אין מאַנכע שטאאטען האָבען דיא איינוואָהנער ארויסגעוויזען א היבשען אינטערעס אין דער אָרעגאָן טעריטאָריע, און א היבשע צאָהל פּערזאָנען זיינען גרייט געווען צו פּרובירען זייער גליק

---

*) לאָועל׳ס "ביגלאָו פּייפּערס", ערשטע סעריע, דריקען אויס דיזען געפיהל גאנץ קלאָר. גענעראַל גרענט האָט געזאָגט אז דיא מעקסיקאנער מלחמה איז געווען "איינע פון דיא אונגערעכטעסטע וואָס איז ווען געפיהרט געוואָרען פון א שטאַרקערע גענען א שוואכערע נאציאָן. — ("פּערזענליכע מעמוארען", ערשטער באנד, זייטע 53).

**) סענאַטאָר מעק׳דאפי, פון זיד קעראָליינא, האָט נאָך אזוי שפּעט וויא אין יאהר 1843 געזאָגט: "וואָס איז דיא נאַטור פון דיזעם לאנד? וויא איך פערשטעה עס, זיינען זיבען הונדערט מייל פון דיזען זייט פון דיא ראָקי מאָונטיינס אונוואָהנבאַר, א געגענד וואו רעגען פאלט זעלטען; א פּוסטער זאמדיגער גרונד, בערג וואָס זיינען גאָר ניט צום דורכגעהן. נון, אלזא, וואָס וועט איהר טהאָן אין דיזען פאַל? וויא וועט איהר בענוצען דאמפף? האָט איהר כאָטש פּרובירט אָבשאַצען דיא קאָסטען פון אן אייזענבאהן פון דאָנען נאָך קאָלאמביא? דוכט זיך, דער רייכטהום פון דיא אינדיס וואָלט ניט גענוג געווען. וואָס פאר א נוצען וועט עס זיין פאר אגריקולטורעלע צוועקען? דעם אמת געזאָגט, פאר דיזען צוועק, וואָלט איך קיין שמעק טאַבאַק ניט געגעבען פאר דאָס גאנצע לאנד. איך דאַנק גאָט פאר זיין רחמנות וואָס ער האָט דאָרט אַוועקגעשטעלט אַזעלכע בערג וויא דיא ראָקי מאָונטיינס".

117
107
97
BRITISH AMERICA
OREGON
TERRITORY
MINNESOTA
TERRITORY
MISSOURI
TERRITORY
UNITED STATES
IOWA
TERRITORY
CEDED BY
MEXICO
TO THE
UNITED STATES
1848
SALT LAKE CITY
SAN FRANCISCO
MONTEREY
SANTA FE
LAS VEGAS
LOS ANGELES
SAN DIEGO
GADSDEN
PURCHASE
1853
TEXAS
ANNEXED 1845
MISSOURI
ARKANSAS
LOUISIANA
LOWER CALIFORNIA
Gulf of California
SAN ANTONIO
SAN JACINTO
CHIHUAHUA
GUAYMAS
CORPUS CHRISTI
GULF
FT. BROWN
MATAMORAS
OF
MEXICO
PACIFIC
OCEAN
SALTILLO
MONTEREY
BUENA VISTA
MEXICO
TROPIC OF CANCER
MAZATLAN
VICTORIA
TAMPICO
SAN LUIS POTOSI
MEXICO
CONTRERAS
VERA CRUZ
CERRO GORDO
MANZANILLO
ACAPULCO
40
30
20
MAP SHOWING THE
TERRITORY ACQUIRED
FROM MEXICO
AS THE RESULT OF
THE MEXICAN WAR
J. PETERS & SON ENGRS., BOSTON.
117 Longitude West 107 from Greenwich 97

There was at the time much opposition to the war, though not sufficient to prevent it.[1] While it has been far better that the large territory acquired should be under American control, there is little reason to doubt that it would soon have come under the rule of the United States through settlement, or purchase, or in some way less questionable than that which was followed.

Oregon.

264. Oregon. (1815–1846.) — It was not only the southern boundaries which were in dispute. The northeastern boundary difficulties with Great Britain had been settled in 1842, but at that time it had not seemed practicable to enter upon the question of the northwestern boundary, which was also in dispute. It was accordingly left for future negotiation, both countries maintaining a joint occupancy of the country west of the Rocky Mountains under an arrangement dating from 1818, and renewed from time to time. Very little was known in the eastern states of the character of the Oregon country. Many able men thought its possession of little moment and were quite ready to yield it to England.[2]

There was, however, in not a few states of the union much interest in the Oregon country, and a goodly number

[1] Lowell's "Biglow Papers," first series, express this feeling very clearly. General Grant said that the Mexican War was "one of the most unjust ever waged by a stronger against a weaker nation." "Personal Memoirs," i. 53.

[2] Senator McDuffie, of South Carolina, said as late as 1843: "What is the nature of this country? Why, as I understand it, seven hundred miles this side of the Rocky Mountains is uninhabitable; a region where rain seldom falls; a barren sandy soil; mountains totally impassable. Well, now, what are we going to do in this case? How are you going to apply steam? Have you made anything like an estimate of the cost of a railroad from here to the Columbia? Why, the wealth of the Indies would be insufficient. Of what use will this be for agricultural purposes? Why, I would not for that purpose give a pinch of snuff for the whole territory. I thank God for his mercy in placing the Rocky Mountains there."

immediate neighborhood of the city of Mexico, that city surrendered September 14, 1847, and the war was practically over.

263. **Terms of Peace with Mexico.** (1848.) — It was by no means easy to agree upon terms of peace. The one thing upon which the Mexicans of all factions were united, was that territory should not be given up; while territory was exactly what the United States had fought for. Moreover the United States held some of the fairest provinces of Mexico, and had no intention of returning them. **Peace, 1848**

Terms of peace. After many fruitless negotiations, and a revolution in Mexico, a treaty was arranged in February, 1848, at Guadalupe Hidalgo,[1] a little place near the capital. By its terms the United States was to pay Mexico $15,000,000, satisfy claims of American citizens against her to the amount of about $3,500,000, and receive in return the territory comprising old New Mexico and Upper California. The Rio Grande was recognized as the boundary of Texas. By this treaty 522,568 square miles of territory was added to the United States.[2]

Cost of the war. The total cost to the United States of the Mexican War was in the neighborhood of $100,000,000, besides the loss of life, which, while small on the battle-field or from wounds, was large from disease. Though successful in every encounter, the country had little cause for pride, for her successes were won in a questionable war against a weak and divided enemy.

[1] Guadalupe Hidalgo (Gwah-dah-loo′pa Hee-dahl′go).

[2] In consequence of a difficulty regarding the exact boundary, a treaty was negotiated with Mexico, through James Gadsden in 1853, by which 45,535 square miles south of New Mexico were purchased from Mexico for the sum of $10,000,000. This tract is usually called the Gadsden Purchase. Texas had added 371,063 square miles, making the total of these additions 939,166 square miles, so that again the United States had acquired more than the area of the original thirteen states.

דעם 14טען סעפּטעמבער, 1847, און דיא מלחמה איז שוין געווען כמעט פאַריבער.

263. **דיא בעדינגונגען פאַר פריעדען מיט מעקסיקאָ. (1848)** — עס איז ניט געווען קיין לייכטע זאַך זיך צו איינינגען אויף דיא פּונקטען פון פריעדען. דיא איינציגע זאַך אויף וועלכע דיא מעקסיקאַנער פון אַלע פּאַרטייען זיינען געווען פעראייניגט, איז געווען אז קיין לאַנד זאָל ניט אָבגעגעבען ווערן; וועהרענד לאַנד איז געווען גראַדע דיא איינציגע זאַך פאַר וואָס דיא פעראייניגטע שטאַאַטען האָט זיך געשלאָגען. נאָך מעהר, דיא פעראייניגטע שטאַאַטען האָט שוין געהאַלטען מאַנכע פון דיא שעהנסטע פּראָווינצען פון מעקסיקאָ און האָט גאָר בדעה ניט געהאַט זיי צוריק אומצוקעהרען.

נאָך פיעלע פּרוכטלאָזע אונטערהאַנדלונגען, און נאָכדעם וויא אַ רעוואָלוציאָן האָט אויסגעבראָכען אין מעקסיקאָ, איז אַן אָבמאַך געשלאָסען געוואָרען אין פעברואַר, 1848, אין גוואַדאַלופּאַ הידאַלגאָ, אַ קליינע שטעטעל ניט ווייט פון דער הויפּט שטאָט. נאָך דיא פּונקטען פון דעם אָבמאַך האָט דיא פעראייניגטע שטאַאַטען גערארפט בעצאָהלען צו מעקסיקאָ פופצעהן מיליאָן דאָלער, צופריעדען צו שטעלען דיא פאָדערונגען פון אַמעריקאַנער בירגער געגען איהר אויף דער סומע פון דריי און אַ האַלב מיליאָן דאָלער, און קריגען דערפאַר דאָס לאַנד וואָס שטעלט צוזאַמען אַלט ניו מעקסיקאָ אין אויבערשטען טייל קאַליפאָרניאַ. דער ריאָ גראַנד טייך איז אַנערקענט געוואָרען אַלס דער גרענעץ פון טעקסעס. דורך דיזען אָבמאַך איז אַ טעריטאָריע פון 522,568 קוואַדראַטנע מייל צוגעקומען צו דיא פעראייניגטע שטאַאַטען.*)

דיא גאַנצע מעקסיקאַנער מלחמה האָט אָבגעקאָסט דיא פעראייניגטע שטאַאַטען אונגעפעהר 100 מיליאָן דאָלער, אויסער דער פערלוסט פון לעבענס, וועלכער, הגם ער איז געווען קליין אויף'ן שלאַכטפעלד אָדער פון וואונדען, איז אָבער פערגרעסערט געוואָרען דורך קראַנקהייט. דיא פעראייניגטע שטאַאַטען האָט, טראָץ איהר ערפאָלג אין יעדער הינזיכט, געהאַט ווייניג מיט וואָס צו שטאָלצירען, ווייל איהר ערפאָלג איז עררונגען געוואָרען אין אַ ניט קיין גאַנץ גערעכטער מלחמה געגען אַ שוואַכען און צוטיילטען שונא.

*) צוליב אַ שוועריגקייט וועגען דיא ריכטיגע גרענעץ ליניען, איז אַ נייער טראַקטאַט געשלאָסען געוואָרען מיט מעקסיקאָ, דורך דזשיימס גאַדסדען, אין יאָהר 1853, דורך וועלכען 45,535 קוואַדראַטנע מייל צום זיד זייט פון ניו מעקסיקאָ זיינען אָבגעקויפט געוואָרען פון מעקסיקאָ פאַר דער סומע פון צעהן מיליאָן דאָלער. דיזע שטיק לאַנד ווערט מייסטענס גערופען דער "גאַדסדען איינקויף". טעקסעס האָט צוגעגעבען 371,063 קוואַדראַטנע מייל, מאַכענדיג צוזאַמען אַ סך הכל פון 939,166 קוואַדראַטנע מייל. דאָס מיינט אז דיא פעראייניגטע שטאַאַטען האָט ווידער צוגעקראָגען מעהר לאַנד וויא דער שטח פון דיא ערשטע דרייצעהן שטאַאַטען וואָס האָבען געקעמפּפט פאַר אונאָבהענגיגקייט.

261. קאליפארניא פערכאפט. (1845—1846) — אין דעם ווינטער פון 1845 איז קאפיטאן דזשאן סי. פרעמאנט, וועלכער איז דאן געוועזן אויף א דריטע פארשונגס עקספעדיציאן צו דיא וועסט פון דיא ראקי מאונטיינס, אריין אין קאליפארניא און האט זיך אנגענומען פאר דיא אמעריקאנער קאלאניסטען, וועלכע האבען געטענה'ט אז זיי ווערן אונטערדריקט פון דעם מעקסיקאנער גובערנאטאר. אן אונאבהענגיגע רעגיערונג איז געגרינדעט געווארען, און דורך דיא הילפע פון פרעמאנט, מיט דיא קאמאדארען סלאוט און סטאקטאן, וועלכע האבען געהאט איינגענומען כמעט אהן א קאמפף דיא פארטען פון מאנטערעי, סאן פראנציסקא, און לאס אנדזשעלעס, איז גאנץ קאליפארניא, א שטיק לאנד פון אונגעהייער גרויסען ווערטה, אריינגעפאלען אין דיא הענד פון דיא פעראייניגטע שטאאטען.

262. סקאט'ס פעלד־צוג; דיא שטאט מעקסיקא איינגענומען. (1847) — אזוי וויא עס איז געוועזן קלאר אז דיא מעקסיקאנער וועט זיין שווער בייצוקומען, איז בעשלאסען געווארען צו אטאקירען דיא הויפט שטאט דורך א נייעם וועג. א גרויסע פלאטען מאכט מיט צוועלף טויזענד סאלדאטען איז אבגעפאהרען נאך ווערא קרוז, דער האפען פון דיא שטאט מעקסיקא. נאך א באמבארדירונג פון פיער טעג האט זיך ווערא קרוז אונטערגעגעבען צוזאמען מיט דער פעסטונג סאן זשואן דע אולאא, דיא שטארקסטע פעסטונג אין מעקסיקא.

אונגעפעהר אין מיטען אפריל, 1847, האט גענעראל ווינפיעלד סקאט אנגעפאנגען זיין מארש נאך דער שטאט מעקסיקא, טאקע פון דעם זעלבען פונקט און כמעט איבער דעם זעלבען וועג וועלכער איז שוין לאנג צוריק גענומען געווארען פון קארטעז. זיין דיסציפלין, פעהיגקייט און אינטעליגענץ, וויא אויך דיא בראווקייט פון זיינע סאלדאטען, זיינען איהם געשטאנען בעסער צור דיענסט וויא דיא גרעסערע צאהל און דער נאטירליכער פארצוג וואס דיא מעקסיקאנער האבען געהאט.

דעם איינציגען ערנסטען ווידערשטאנד וואס דיא אמעריקאנער ארמעע האט געטראפען אויף'ן וועג איז געוועזן ביי צערא גארדא, אונגעפעהר פופציג מייל ווייט פון ווערא קרוז. נאך א קורצען קאמפף זיינען דא דיא מעקסיקאנער אונטער סאנטא אנא צוריקגעטריבען געווארען און דיא זיעגרייכע ארמעע האט פארטגעזעצט איהר מארש. נאך איינינע שארפע שלאכטען אין דער נאהענטער נאכבארשאפט פון דער שטאט מעקסיקא, האט זיך דיזע שטאט אונטערגעגעבען

arrived, news was received that it was already in the possession of the United States.

California occupied.

261. California Captured. (1845–1846.) — In the winter of 1845 Captain John C. Frémont, then on a third exploring expedition west of the Rocky Mountains, passed into California and took up the cause of the American settlers, who claimed to be oppressed by the Mexican governor. An independent government was set up, and through the coöperation of Frémont with Commodores Sloat and Stockton, who had captured almost without a struggle the ports of Monterey, San Francisco, and Los Angeles, the whole of California, a possession of incalculable value, fell into the hands of the United States.

General Scott's campaign.

262. Scott's Campaign; City of Mexico Captured. (1847.) — It being clear that the Mexicans would be difficult to overcome, it was determined to attack the capital by a new route. A large naval force with twelve thousand troops sailed for Vera Cruz, the port of the city of Mexico. After a bombardment of four days, Vera Cruz, with the fort of San Juan de Ulloa, the strongest fortification in Mexico, surrendered.

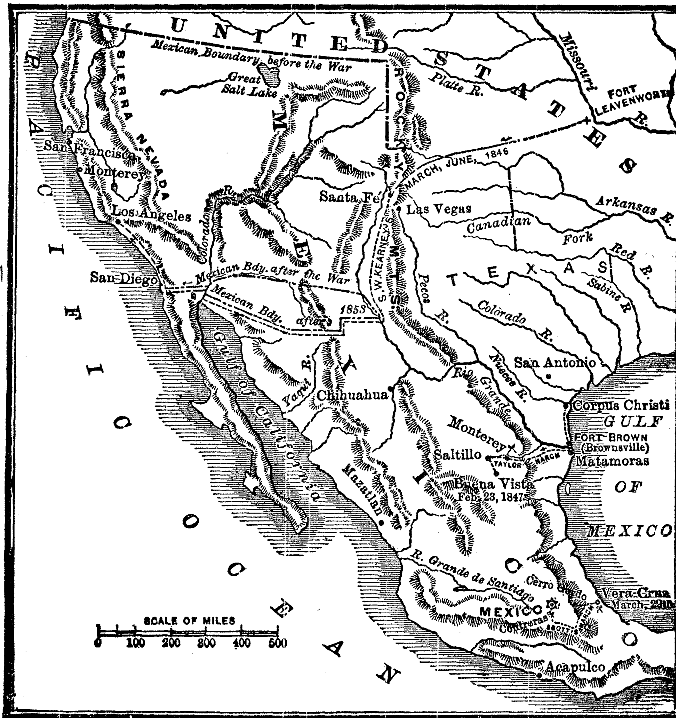
About the middle of April, 1847, General Winfield Scott began his march to the city of Mexico from the very point and over nearly the route adopted so long before by Cortez. His discipline, skill, and intelligence, and the excellence of his troops, proved superior to the much larger numbers and great natural advantages of the Mexicans.

Mexicans driven back.

The only serious resistance the American army met on its way was at Cerro Gordo, about fifty miles from Vera Cruz. Here, after a short conflict, the Mexicans under Santa Anna were driven back, and the victorious army continued its march. After several sharp battles in the

having determined to attack the capital, withdrew many of his men, and he was forced to cease operations. Before long, feeling himself ill-used by the administration, he resigned his position. The United States, however, continued to hold northern Mexico.

Taylor resigns.

MAP OF THE MEXICAN WAR.

The expedition against New Mexico was entirely successful. By the summer of 1846 the region was controlled by United States forces, and Kearny, leaving part of his troops to retain it, set off for California; but before he

New Mexico seized.

אין צאָהל פון סאָלדאַטען, האָט בייגעקומען דיא מעקסיקאַנער ביי מאָנטערעי, און ביי בוענא וויסטא (דעם 27טען פעברואר, 1847); אָבער אַזוי וויא דיא רעגיערונג האָט בעשלאָסען צו אַטאַקירען דיא הויפּט שטאָט, האָט זיא צוריק געצויגען פיעלע פון זיינע סאָלדאַטען, און ער איז געצוואונגען געווען צו אונטערברעכען זיינע אונטערנעהמונגען. אַ קורצע צייט נאָכדעם, פיהלענדיג, אַז ער איז שלעכט בעהאַנדעלט געוואָרען פון דער רעגיערונג, האָט ער זיך אין גאַנצען ענטזאָגט פון זיין שטעלע. אָבער דיא פּעראייניגטע שטאַאטען האָט נאָך וויטער געהאַלטען נאָרד מעקסיקאָ.*)

דיא עקספּעדיציאָן געגען ניו מעקסיקאָ איז אין גאַנצען געווען ערפאָלגרייך. ארום דעם זומער פון 1846 איז דער געגענד קאָנטראָלירט געוואָרען פון דיא אַמעריקאַנער סאָלדאַטען, און קירני, איבערלאָזענדיג אַ טייל פון זיינע סאָלדאַטען, דיא פערנומענע פלעצער אָנצוהאַלטען, איז ארויס נאָך קאַליפאָרניא; אָבער איידער ער איז אַהין אָנגעקומען איז ערהאַלטען געוואָרען דיא נאַכריכט אַז קאַליפאָרניא איז שוין אין דיא הענד פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען.

---

*) דיא קאַרטע אויף דער ענגלישער זייטע 291 ציינט אַלע בעוועגונגען פון דיא ארמעען אין צייט פון דער מלחמה מיט מעקסיקאָ, און וואו דיא שלאַכטען זיינען פארגעקומען. טיילאָר׳ס מארשרוט, צום ביישפּיעל, זעהט זיך צו דער רעכטער האַנד אויף דער קאַרטע, דאָרט וואו דער מעקסיקאַנער גאָלף געפינט זיך. העכער ארויף, נאָרד, זעהט זיך קירני׳ס מארשרוט פון פאָרט לעווענוואָירט ארונטער-צו אין מעקסיקאָ. נידריגער ארונטער, פון ווערא קרוז ביז דער שטאָט מעקסיקאָ, זעהט זיך סקאָט׳ס מארשרוט.

דיזע קאַרטע גיט אויך אַ בעגריף פון דיא גרויס פון דער טעריטאָריע וואָס איז נאָך דער מלחמה אריינגעפאַלען אין דיא הענד פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען. דיא מלחמה האָט שטאַרק אָבגעגליקט דיא פעראייניגטע שטאַאטען. איהרע חיל האָבען בעזיעגט דיא מעקסיקאַנער ביי יעדען צוזאַמענשטויס. איינמאַל איז טיילאָר בעפאַלען געוואָרען פון אַ מעקסיקאַנער ארמעע וואָס איז געווען פיער מאָל אַזוי גרויס וויא ער האָט קאָמאַנדירט און דיא מעקסיקאַנער זיינען געשלאַגען געוואָרען. עס איז געווען אין דיזער מלחמה, וואו דיא שפּעטערדיגע גרויסע קאָמאַנדירען פון דעם שרעקליכען בירגער קריעג האָבען געקראָגען זייער פּראַקטישע ערפאַהרונג. צווישען דיא אָפיצירען וואָס האָבען זיך אויסגעצייכענט ביי דער בעלאַגערונג פון ווערא קרוז (דער "גיבראַלטאַר פון מעקסיקאָ") זיינען געווען לייטענאַנט יוליסעס ס. גרענט און קאַפּיטאַן ראָבערט ע. לי. זיבצעהן יאָהר שפּעטער האָבען דיזע צוויי קאָמאַנדירען געפיהרט גרויסע ארמעען איינער געגען צווייטען אויף דיא שלאַכט-פעלדער פון דעם בירגער קריעג.

צוויי פון דיא קאָמאַנדירען אין דיזער מלחמה זיינען שפּעטער ערוועהלט געוואָרען פּרעזידענטען פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען. דער ערשטער איז געווען זעקאַרי טיילאָר; דער צווייטער, פּרענקלין פּיערס. דיא מערקווירדיגע זאַך וועגען טיילאָר איז דאָס ביז ער איז געוואָרען פּרעזידענט האָט ער זיך אין פּאָליטיק גאַרניט בעטייליגט אויף קיין שום אופן. ער האָט זאָגאַר קיינמאָל ניט געשטימט אין זיין לעבען. דער הויפּט קאָמאַנדיר פון דער מלחמה, גענעראַל סקאָט, איז אויך געלאָפען פאַר פּרעזידענט, אָבער איז ניט ערוועהלט געוואָרען.

מלחמה עקזיסטירט "דורך דיא האנדלונג פון מעקסיקאָ", און האָט בעאויפטראַגט דעם פּרעזידענט ארויסצולאָזען אַן אויפרוף פאַר פופציג טויזענד פרייוויליגע סאָלדאטען און האָט איהם אויך בעפאָלמעכטיגט צו מאַכען אויסגאַבען פאַר מיליטערישע פּראָוויאַנט און האָט בעוויליגט גרויסע סומען געלד צום דעקען דיזע אויסגאַבען.*) וועגען דיזען באָטשאַפט און נאָך צוויי שפּעטערדיגע, אין וועלכע דער פּרעזידענט האָט ווידערהאָלט דיא בעשולדיגונג אַז מעקסיקאָ האָט זיך אַריינגעריסען "אין אונזער לאַנד" און האָט פערגאָסען "דיא בלוט פון אונזערע בירגער אויף אונזער באָדען", האָט עס אייבּרעהעם לינקאָלן אין רעפּרעזענטאַנטען הויז אַריינגעבראַכט אין יאָהר 1847 זיינע "פּלאַטץ־רעזאָלוציאָנען", אין וועלכע ער פאָדערט אויף דעם פּרעזידענט אָנצוצייגען דעם ריכטיגען פּלאַטץ וואו דאָס האָט פּאַסירט, און צו לאָזען וויסען דעם רעפּרעזענטאַנטען הויז, צו דיא "בירגער" זיינען ניט געוועזען בעוואָפענטע סאָלדאטען, וועלכע זיינען אַהין געשיקט געוואָרען אויף'ן פּרעזידענט'ס אייגענעם בעפעהל.

260. מעקסיקאָנער פעלד־צוג; ניו מעקסיקאָ. (1846—1847) — דער גאַנצער פעלד־צוג האָט ענטהאַלטען פיער פּלענער: (1) אַן אָנפאַל אויף מעקסיקאָ פון נאָרדען — דאָס איז פערטרויט געוואָרען צו גענעראַל זעקארי טיילאָר; (2) אַן אָנגריף אויף דער שטאָט מעקסיקאָ — דאָס איז אָנגעפיהרט געוואָרען פון גענעראַל ווינפיעלד סקאָט; (3) אַן אָנגריף אויף ניו מעקסיקאָ, איינשליסענדיג דאָס וואָס איז יעצט בעקאַנט אַלס אַריזאָנאַ — דאָס איז געמאַכט געוואָרען אונטער דער לייטונג פון גענעראַל סטיפען וו. קירני; (4) אַן אָנגריף אויף קאַליפאָרניא דורך דער פלאָטע פון אַמעריקאַנער שיפען וועלכע זיינען געשיקט געוואָרען אַהין ווען מען האָט פאָראויסגעזעהן דיא מלחמה מיט מעקסיקאָ. אַלע דיזע פּלענער זיינען דורכגעפיהרט געוואָרען.

גענעראַל טיילאָר, מיט אַ מאַכט געגען זיך וואָס איז געוועזען פיעל גרעסער

---

*) מען האָט דאַן געזאָגט, אַז "דיא פעראייניגטע שטאַאטען האָט געזוכט צו קריגען בעצאָהלט דאָס וואָס עס האָט געקומט איהרע בירגער און האָט אין דעם ניט געהאַט קיין ערפאָלג". דיא גערעכטיגקייט פון דיזע פאָדערונגען איז אָם בעסטען פאַל געוועזען זעהר צווייפעלהאַפט, און מעקסיקאָ האָט געטהאָן איהר בעסטעס דיא שולדען צו בעצאָהלען. אָבער דער אונרוהיגער צושטאַנד פון לאַנד האָט געמאַכט אונמעגליך פאַר דער מעקסיקאַנער רעגיערונג צו קאָלעקטירען אַ הכנסה. ווען זיא האָט געדענקט אַז זיא זעהט דייטליך איין דעם מאָטיוו פון דער בעוועגונג צו מאַכען טעקסאַס פאַר אַן אונאָבהענגיגע שטאַאט, איז עס ניט געוועזען אוננאַטירליך אַז זיא זאָל אויפהערען צו צאָהלען.

promptly by declaring that war existed "by the act of Mexico," authorizing a call for fifty thousand volunteers and expenditures for military supplies, and appropriating large sums to meet the expenses.[1]

Mexican War begun.

It was in relation to this message and two later ones in which the President reasserted the charge that Mexico had invaded "our territory" and shed "the blood of our citizens on our own soil," that Abraham Lincoln, in the House of Representatives, introduced in 1847 his "Spot Resolutions," calling upon the President to indicate the exact spot where this had taken place, and to inform the House whether the "citizens" had not been armed soldiers, sent there by the President's own orders.

Mexican campaign.

260. Mexican Campaign; New Mexico. (1846–1847.) — The whole campaign embraced four projects: (1) an attack upon Mexico from the north — this was intrusted to General Zachary Taylor; (2) an attack upon the city of Mexico — this was led by General Winfield Scott; (3) an attack upon New Mexico, including what is now known as Arizona — this was made under the direction of General Stephen W. Kearny; (4) an attack upon California by the fleet of American vessels which had been sent there in anticipation of war with Mexico. All these plans were carried out.

General Taylor.

General Taylor, against heavy odds so far as numbers were concerned, defeated the Mexicans at Monterey, and at Buena Vista (February 27, 1847); but the government,

[1] It has been said that "the United States tried in vain to get a payment of what was due her citizens." The justice of these claims was very doubtful at best, and Mexico had done her utmost to pay them, the disordered condition of the country making it almost impossible to collect a revenue. When she thought she saw the meaning of the Texas negotiations, it was not unnatural that she should cease to make payment.

CHAPTER XIII.

THE MEXICAN WAR AND SLAVERY.

REFERENCES.

A. B. Hart, Source-Book, Chaps. xvi., xvii.; H. C. Wright, Children's Stories of American Progress, Chaps. xiv.–xvi.

259. **War with Mexico.** (1846.) — With the annexation of Texas, the United States succeeded to a quarrel with Mexico. Texas claimed the Rio Grande as her southwestern boundary, while Mexico insisted that the Nueces River was the true division line. President Polk sent an envoy to Mexico; but the Mexicans would have nothing to do with the envoy, and he returned from a fruitless errand. **Texan claims.**

Meanwhile, General Zachary Taylor, with a small body of troops, had been ordered to Corpus Christi, on the border of the disputed territory, and a little later to advance to Fort Brown (Brownsville), on the Rio Grande. The Mexicans naturally looked upon this as an invasion of their country, and ordered a body of troops across the river; an engagement soon followed, and the Mexican War was begun. This was April 24, 1846. **Mexican War begun, 1846.**

President Polk, as soon as the news reached him, sent a message to Congress, in which he said, "Mexico has passed the boundary of the United States, has invaded our territory, and shed American blood upon the American soil." "War exists, and notwithstanding all our efforts to avoid it, exists by the act of Mexico herself." Congress responded

דרייצעהנטער קאַפּיטעל

דיא מעקסיקאַנער מלחמה און שקלאַפעריי

259. מלחמה מיט מעקסיקאָ. (1846) — דיא אַנשליסונג פון טעקסעס האַט געפיהרט צו אַ מחלוקה צווישען דיא פעראייניגטע שטאאטען און מעקסיקאָ. טעקסעס האַט געטענה'ט אַז דער טייך ריאָ גרענד איז איהר נאָרדליכער גרענעץ, וועהרענד מעקסיקאָ האַט געזאָגט אַז דער טייך ניוקעס איז דיא ריכטיגע גרענעץ ליניע. פּרעזידענט פּאָלק האַט געשיקט אַ שליח נאָך מעקסיקאָ; אָבער דיא מעקסיקאַנער האָבען מיט'ן שליח גאָר ניט געוואָלט האָבען צו טהאָן, און ער האַט זיך צוריק געקעהרט פון זיין פרוכטלאָזער שליחות.

דערווייל איז גענעראל זעקארי טיילאָר, מיט אַ קליינער אָבטיילונג סאָלדאַטען, געשיקט געוואָרען נאָך קאָרפּוס קריסטי, אויף'ן גרענעץ איבער וועלכען דער סכסוך איז אָנגעגאַנגען, און אַביסעל שפּעטער האַט ער געקראָגען אַ בעפעהל צו געהן ווייטער נאָך פאָרט בראַון (בראַונזוויל), ביים טייך ריאָ גרענד. דיא מעקסיקאַנער האָבען נאַטירליך געקוקט אויף דעם אַלס אַן איינברוך אין זייער לאַנד, און זיי האָבען געשיקט אַן אָבטיילונג סאָלדאַטען אריבער דעם טייך; אַ צוזאַמענשטויס איז באַלד פאָרגעקומען און דיא מעקסיקאַנער מלחמה האַט זיך אָנגעפאַנגען. דאָס איז געווען דעם 24טען אַפּריל, 1846.

פּרעזידענט פּאָלק האַט אַזוי שנעל וויא דיא נייעס איז איהם אָנגעקומען געשיקט אַ באַטשאַפט צום קאָנגרעס, אין וועלכען ער האַט געזאָגט: "מעקסיקאָ איז אַריבער דעם גרענעץ פון דיא פעראייניגטע שטאאטען, האַט זיך אריינגעבראָכען אויף אונזער לאַנד, און האַט פערגאָסען אַמעריקאַנער בלוט אויף דעם אַמעריקאַנער באָדען". "דיא מלחמה עקזיסטירט שוין, און טראָץ אַלע אונזערע אָנשטרענגונגען עס צו פערמיידען, עקזיסטירט עס דורך דיא האַנדלונג פון מעקסיקאָ אליין." דער קאָנגרעס האַט געענטפערט שנעל מיט אַן עקלערונג, אַז אַ

A HISTORY OF THE UNITED STATES

BY

ALLEN C. THOMAS, A.M.

AUTHOR OF "AN ELEMENTARY HISTORY OF THE UNITED STATES," AND PROFESSOR OF HISTORY IN HAVERFORD COLLEGE, PENNSYLVANIA

NEW EDITION

REWRITTEN AND NEWLY ILLUSTRATED

VOLUME II

NEW YORK

JEWISH PRESS PUBLISHING CO., PUBLISHERS

1916

געשיכטע פון דיא פעראייניגטע שטאַאטען

פון

עלען סי. טאָמאַס, (מאסטער אוו ארטס)

פערפאסער פון „אן עלעמענטארע געשיכטע פון דיא פעראייניגטע שטאאטען"
און פראָפעסאָר פון היסטאָריע אין הייווערפאָרד קאלעדזש, פענסילווייניא

איבערזעצט איז אידיש אונטער דער רעדאקציאָן פון

וו. עדלין

צווייטער באנד

ניו יאָרק

דזשואיש פרעס פּאָבלישינג קאָמפּאני, פּאָבלישערס

1916